

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Aug. 1644

3.

L. V. C I A N I

S A M O S A T E N S I S

D I A L O G I S E L E C T I O R E S,

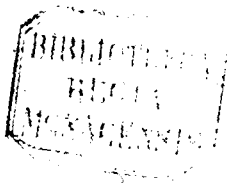
cœlestes, marini, & inferni, Græcè &

Latine editi in usum

puerorum.

Basileæ, apud hæredes Nicolai
Bryling. Anno M. D. LXV.

Bayerische
Staatsbibliothek
München

προμηθεύς καὶ διί.

Promothei & Iouis.

Υσών με ὦ βί.
δανά γὰρ ἔδω
πικρὰ. βίος.
λύσσει, φῆς,
ὅν ἱχθύν βα-

βύτιρας πίδασι χροτά, καὶ τὸ
λαύνασον ἔην παρὶς βαλῶν
ὀπιπλάμην, ἐπὶ ἱκανόδικα
ζυγῶν μὲ μόνον λαύνασαι τὸ
ἱκάρ, ἀλλὰ καὶ τὰς ὀφθαλμοὺς
ἰζορῦττεσθαι, αὐτὸ ὅν τοιαῦτ'
ἡμῶν βία αὐτὸν ἔπλασας,
καὶ τὸ πῦρ ἱκλῖσας, καὶ τὰς
φωαῖκας ἱλαμύργησας; ἂ
οὐκ ἔχρ' ἡμῖν ἰζορῦττεσθαι ἐν
τῇ διασπορῇ τῶν κέρων, ὅσα
πικρὰ ἱκανόδικα μοι πα-
ράλεις, καὶ τὴν ἀμάντων μοι
φῶν σιαστῶ φυλάττων, τί χρὴ
λίγαν; Προ. ὅν ἡρ ἱκανὸν ἔδω
τὴν δίκην ἐκτίτικα, τοσοῦτον
χρόνον τῷ λαύνασθαι προσήλω-
μένῳ, τὸν κάκιστον ὀφθαλμὸν ἀ-
πολέμηνον αὐτὸν ἴσχωρ τῷ ἡ-
πατι. Ζ. οὐδὲ πολλοσὴν μόρον
τὸ τοῦ, ὅν σι δὴ παθῶν. Προ. καὶ
μὴ οὐκ ἀμείδι με λύσσει ὦ
βί, ἀλλὰ σοι μὴ λύσω πᾶν
ἀναγκάων. Ζ. κατὰ σοφίαν με
ὦ προμηθεύ; Προ. καὶ τί πλεον
ἔχω; οὐ γὰρ ἀγνοῦσας αὐτὸς ἐν-
θα ὁ λαύνασις ἔστιν, ἐλ' ἀπορῶ

ΟΛΥΒΕ

me
Iupiter, grauius ce-
nim iam passus
sum. Iup. Soluam
te, ais, quem oportebat grauior
res pellicas habentem, & Cau-
casum locum super caput im-
cumbentem, & sedecim uultu-
rib. non solum corrodi hepar,
sed et oculis carere offusis. Eo
quod talia nobis animalia, homi-
nines uidelicet, effinxeris, &
ignem furum surripuisti, et mihi
liceres fabricatus es. Nā quib.
me ipsum decepisti, in distribu-
tione carniū ossa pinguedine
obducta mihi apponens, & me-
liorem partium tibi ipsi seruās,
quid attinet dicere? Pro. Igni-
tur sufficientem iam poenam
exolui, et nūc tempus Caucasum
affixus, pessimā auim perdis-
sim aquilam nutriendi hepar.
Iupi. Ne minimum quidem
hoc corū, quae te oportet pati.
Pro. Atqui non sine mercede
solues Iupiter, sed tibi signifi-
cabo ual te necessarium. Iup.
Blandiendo decipis me Promethae
ibec. Pro. Et quid plus habeo
hoc? Non enim ignoras tuus sum,
ubi Caucasus est, neque indigeo

his uinulis, si quomodo uersa-
rias agens deprehendar. Iup.
Dic prius, quānā mercedē per-
si. Ius necessariā nobis existen-
tē? P. Si dixerō, ad quē locū ua-
dis nūc, fide dignus ero tibi &
de reliquis uaticinās. Iu. Quo-
modo. n. nō? Pro. Ad Thetim,
coiturus cū ipsa. I. Hoc quidē
noſti. Quid igitur poſtea uide-
ris. n. uerū quiddā dicere. Pro.
Nihil ō Iupiter rei habeas cū
Nerine hac, si enim ipsa gra-
uida redietur ex te, foetus simi-
lia faciet tibi, qualia & tu feci-
ſti Saturno. Iup. Hoc ais, ex-
pulsurū me regno? Pro. Vinā
ne ſuit, ō Iupiter. Verū tamē la-
le aliqđ coitus ipsius minatur.
Iupi. Vt alicuius Thetis, te
uero Vulcanus ob hac ſoluat.

Amoris & Iouis. Cup.

Aiſi quid etiā peccaui, Iu-
piter ignoſce mihi, puer enim
admodum ſum, & adhuc im-
prudēs. Iup. Tu puer autē Cu-
pido, qui antiquior multo Iu-
peto eſt. An quia neq; barbam
habes, neq; canos produxiſti,
propterea etiā infans putari cu-
piſ, ſenex et uerſutus adeo cum-
ſiſ? Cup. Qua uero iniuria affe-
ci te, ego ſenex ille, ut tu ais,
cur me uincire quoq; cogitaſ?

Iup.

σεις δολιμῶν, ἢν τι τυχάνω
ἀλίσκομαι. Ζ. ἀπὲ πρῶτόν μιν,
ἢν τινὰ μιᾶν ἀποτίσεις ἀ-
ναγκῶν ἡμῖν ὄντα. Προ. ἢ ἴ-
πω ἰφ' ὅ, τι βαδίζεις νυνὶ ἀ-
ξιόπιστος ἴσμεαι σοὶ καὶ πρὸς
τὴν ἰσολοίαν ματαδόμην;
Ζῶς. πῶς γὰρ οὐ. Προ. πῶς
τὴν δέ τιμ, συνδοδόμην αὐ-
τῇ. Ζῶς. τούτῳ μὴ ἴσως εἰ-
δ' ὅρ τὸ ἐπὶ τούτῳ; δονᾶς γὰρ
τι ἀλλοῦ ὄρωρ. Προ. μὴ δὲ
σοὶ λοινωθήσῃ τῇ τρυφίδι. ἢ
γὰρ αὐτὴ λυσοφροσύνη ἐκ σοῦ, τὰ
τιχθὲν ἴσα ὀργάζεται σοι, εἰς
καὶ οὐ ἰδρασας τὴν ἑρόν. Ζῶς.
τούτῳ φῆς, ἐκ πρῶτον ἀδῶ-
μι δὲ ἀρχῆς; Προ. μὴ γίνωτο
σοῦ. πᾶν τοιοῦτό τι ἢ μίξις αὐ-
τῇ ἀπειλᾷ. Ζῶς. χαίρω τοι γὰρ
εἶναι ἢ θύτις, σὶ ἢ ὁ ἡφαιστος ἐπὶ
τότοις λυσάται.

Ερωτῶ καὶ διός. Ερ.

Αλλ' εἰ καὶ τι ἡμᾶρτον ὁ
σοῦ, συγγνωδὶ μοι. παιδίον
γὰρ εἰμι, καὶ ἴτι ἄφρων. Ζ. σὺ
παιδίον ὡς ἴσως, δὲ ἀρχαῖον
& ἂν πολὺ τοῦ ἰαπίτου; ἢ διό-
τι μὴ πύγωνα, μὴ δὲ πωλίας
ἴφουςας, διὰ ταῦτα καὶ βρίσ-
κῃς τοῖς νεμίζεσθαι, γέγων καὶ
πανούργῳ ὢν; Ερ. τί δὲ σὶ ἢ-
δίκασα ὁ γέγων ὡς φῆς, ἴσως,
διότι μὴ καὶ πωλίας διασῶς;
Ζ. οὐκ

Ius enim istud ceres est. Iup.
Quin amare quidē uolo, mino
re autem negotio illo potiri.
Atq; ob hac nunc dimitto te.

Iouis & Mercurij.

Illam Inachi puellā pulchrā
possi Mercuri. Mer. Etiam,
Io dicis. Iup. Non amplius pu
ella illa est, sed iuuenca. Mer.
Mōstrosū hoc. Quomodo pu
ella est? I. Zelotypia mora Iu
no, trāsformauit ipsam. Sed et
nouum aliud quoddam malū
insuper excogitauit. In felici
illi bubulcum quendā multio
culum, Argum nomine, custo
dem adidit, qui iuuenca pa
scit, insomnis ac peruigil ipse
existens. Mercuri. Quid igitur
nos oportet faceret? Iup. Deuo
lans in Nemcam syluam, illic
alicubi Argus pascit, illum
quidem interficito. Ipsam uero
Io per pelagus in Aegyptum
abducens, Isim facito, & de ca
etero pro deo ab incolis habeat
ut, Nilumq; accollat, & ueno
tos immittat, & praeterca nauis
gantes seruet.

Iouis & Ganymedis.

Age o Ganymedes, perueni
uius. n. quo oportebat, osculas
se me iā, ut uideas nō amplius
posse tū aduicū me habere, neq;
uiguet

γδ τὸ τόγν. Z. ἐν ἀλλ' ὄρν' ἄ,
ἀπραγμοσύνην δ' αὐτὲς ἐπι
τυγχάνειν. Ἐπὶ τέτοις αὐτοῖς
ἀφ' ἡμῶν.

Δίδε καὶ Ἑρμῶ. Z.

Ἐλὼ τὴν ἰνάχην παῖδα τὴν
καλὴν οἶδα ὦ Ἑρμῆ; Ερ. ναί,
τὴν ἰωλὴγας. Z. δα ἴτι παῖς
ἐκείνη ὄρν', ἀλλὰ δάμαλις.
Ερ. τόράστιον τοῦτο. τῷ ῥάπῳ
δ' ἐνυλλάγῃ; Z. ζῆλον τυφύσα
σα ἡ Ἥρα μετέβαλλεν αὐτήν.
ἀλλὰ καὶ λαὸν ἄλλο τι λαι
νὸν ὁπμιμυχαίνεται τῇ λαο
δαίμονι. βουκόλον τινὰ πο
λύματον Ἀργὸν τεύχεμα ἰ
πώσυσσεν, δὲ νίμει τὴν δάμα
λιν, αὐτῷ & ὦν. Ερ. τί οὖν ἡ
μᾶς χρὲ ποιᾶν; Z. καταπιά
μεν & δὲ τὴν νίμειαν, ἐκὰ δὲ
παιδ' Ἀργῷ βουκόλῳ, ἐκείνον
μὲν ἀπὸ κτείνον. τὴν δὲ ἰω
διὰ τὸ πηλὰγους δὲ τὴν Αἴγῳ
πῶρον ἀπαγαγὼν, ἰσὶν πείν
σον. καὶ τὸ λοιπὸν ἔγω διδὼ
τ. ἵς ἐκὰ, καὶ τὸν Νέηλον ἀνα
γίτω, καὶ τὸς αὐτοὺς ἐπιπιμ
ώσω, καὶ σάσω τὸς πλείον
τας.

Δίδε καὶ γανυμήδεα.

Αἰγὶ ὦ γανυμήδεα, ἡκομίσθ
γδ ἰίδα ἰχρὼν, φίλησόν με ἡ
δ' ἡ, ὅπως αἰδῆς ἐκέντι ῥάμῳ &
ἀγνύλον με ἔχοντα, οὐδ' ὄνυ
χας

με ἴσῃς, ὃ πῶρ᾽, οἷ' ἰσχυ-
 ῖμῳ σὺ πῶλως ἀντα δεινῶν.
 'Α. αὐδρῶπι, ἐν αἰτίς ἀφ' ἡ-
 θα, καὶ καταπῆλ' ἔμην' ἔρ-
 πασάς μὲ ἀπὸ μίση τοῦ ποιμ-
 νίου; πῶς ἔρ τὰ μὲν πῶρ᾽ ἰ-
 καῖνά σοι ἐξέρρύμκε, σὺ δ' ἄλ-
 λ' ἔδῃ ἀναπύφονας; Ζ. ἀλλ'
 ἔτι αὐδρῶπι, ἐν ἴσῃς ὡ με-
 γάλιον, οὐτὶ αἰτός. ὃ δὲ πᾶν-
 των βασιλὸς τῶν διῶν ἔτις
 εἰμι, πρὸς τὸν λαὸν ἀλλά-
 ξας ἱμαντόν. Γα. τί φῆς; σὺ
 γ' ὃ παῦ' ἱκαῖν; ἄτα πῶς
 σύεγγᾶ οὐκ ἴχας, σὺ δὲ λείρα-
 τα, σὺ δὲ λάσι' ἄτὰ σκέλη;
 Ζ. μόνον γ' ἱκαῖον ἔγῃ διόν;
 Γα. ναί, καὶ δύο μὲν γε αὐτῷ ἰ-
 σόρχιρ φάγοιρ ἐπὶ τὸ σπῆλαι-
 ον ἄγειτο, ἰνδ' ἰσχυκ. σὺ δὲ
 αὐδραποδιτῆς τις εἶναι μὲ
 δοκᾷς. Ζ. οὐκ, ἀπὶ μοι, Διὸς δὲ
 οὐκ ἔκχσας ἔνομα, σὺ δὲ βωμόν
 ἀσθεῖς ἰρτῷ Γαργαῖρ τοῦ ὕου-
 τ' καὶ βρεντῶντ', καὶ ἀ-
 σραπᾶς ποιοῦντ'; Γα. σὺ ὡ
 βίλτισι φῆς εἶναι, δε πρῶλῳ
 κατ' ἴχας ἡμῶν τῶν πολλῶν
 χέλαξας, ὃ οἰκῶν ἱπὶρ αὐῶν λι-
 γύμην, ὃ ποιᾶν τὸν ψέφον,
 ὃ πὲρ λειὼν ὃ πατὴρ ἰδνοχ;
 ἄτα τί ἀδικήσαντά μὲ αὐδρ-
 πασας ὡ βασιλὸς τῶν διῶν;
 τὰ δὲ πρὶ βατὰ ἴσως οἱ λύνου
 διερ-

ungues acutos, neq; alas, qualis
 uidebar tibi modo, cum uolum
 cr̄is esse apparebā. G. Mi hoc
 mo: an non aquila modo fuisti,
 ac deuolans rapuisti me d mea
 dio ouiliū Quo pacto igitur ala
 illa ablata tibi sunt tu uero ipa
 se alius quispiā subito apparet.
 Iu. Sed neq; homo, quem uides
 adulescentule, neq; aquila, sed
 oīum rex Deorū ego ipse sum,
 qui me ipsum ad iepus ita trans
 formaui. G. Quid ais tu? Pan
 ille est: deinde, quomodo fistulā
 nō habes, neq; cornua, neq; his
 futus es crurā? I. Solū enim ila
 lum existimas Deū? G. Etia.
 Atq; adeo sacrificamus ipsi,
 colcamū hircū ad speluncā agcā
 tes, in qua ipse positus est. Tu
 uero plagiaris quispiam uide
 ris mihi esse. I. Dic mihi. Ioa
 uis uero nomen nō audisti neq;
 etiam atā uidisti illius in Gate
 gato, pluuiis scilicet atq; to
 nantis, et fulgura faciūt? G.
 Tu te optime uir ais esse, q; pau
 lo antē effudisti nobis copiose
 grandinem, qui habitare supra
 nos diceris faciēs strepitum, cui
 arietē pater sacrificauit. Deni
 que quidnā improbē tē tē me
 sursum rapuisti rex Deorum?
 Iam uero et oues fortasse lupi

diripuerūt iā, desertas illas inuadendo. Iu. Adhuc enim cura est tibi ouium immortalifacere, et hic cōuersatur o nobiscū. Gan. Quid dicis? An nō deduces me tandem in Idam hodie? Iup. Nequaquā, quoniam frustra aquila fuissēm pro Deo factus. Gan. Igitur inquiret me pater, & indignabitur nō inueniens, uerberatq; postea capiam, relinquens ouile. Iup. Vbi ille uidebit? Gan. Nequaquam, desidero uero iā ipsum. Quod si uerō dimittes me, & mitto iūbi, & alium hincum ab ipso immolatum iri, redemptiois precium pro me uidelicet. Habeamus autē triennem illū, & magnum, qui praeit caeteris in pascua. Iup. Quam simplex hic puer est, & minimē malus, atq; id ipsum solum, puer adhuc. Verūmō Ganymedes, illa qui dem omnia ualere sine, & obliuiscere ipsorum, ouilis uidelicet & Idae. Tu autē (iam enim celestis es) multa benefacias hinc & patri & patriae. Ac pro lacte quidem et caseo, ambrosiam edas, & nectar bibas. Hoc tamen & alijs nobis pse infundēdo praebebis. Quod autē maximū est, non amplius

homo

διηρηπάσαστο ἤδη, ὁρῶμεν ἱπιπρόντον. Ζ. ἔτι γὰρ μέλει σοι τῶν προβάτων ἀθανάτω γιγνόμενον, καὶ ἐν ταῦθα συνδραμεύω μετ' ἡμῶν. Γα. τί λέγεις; οὐ γὰρ κατὰ ξέμεν ἤδη ἐστὶν ἰδῶν τήμερον; Ζ. οὐδ' αὖτως. ἐπεὶ μάττω ἀντὶς εἶλω αὐτὸν διὰ γιγνόμενον. Γα. ἐκὼν ἐπιλήθησ' με ὁ πατήρ, καὶ ἀγχακτήσης μὴ σύρισκων, καὶ πλεοναὶ ὕσθριον λήψομαι, καταλιπὼν τὸ ποιμνίον. Ζ. ποῦ γὰρ ἰκάνῃ; ὁφείταί σοι. Γα. μηδ' αὖτως. ποδῶ γὰρ ἤδη αὐτόν. εἰδ' ἀπάξεις με, ὑπισχνούμαι σοι καὶ ἄλλον παρ' αὐτοῦ λιπὼν τιθῆσθαι λύτρα ὑπὲρ ἐμοῦ. ἵχμελον δὲ τὸν φρενὴ τὸν μέγαν, ὃς ἡγᾶται πρὸς τὴν νομῆν. Ζ. ὡς ἀφελὴς ὁ πάς ἐστι. καὶ ἀπλοῖκός, καὶ αὐτὸ δὴ τὸ το, πάς ἐστι. ἀλλ' ὦ γανίμελον, ἱκάνενα μὴ πάντα χαίρειν ἱα, καὶ ἐπιδάδου αὐτῶν, τοῦ ποιμνίου καὶ τῆς ἰδῆς. σὺ δὲ ἤδη γὰρ ἱπερῶν. εἰ, πολλὰ εἰ ποιεῖς ἐν τοῦδ' ἐν καὶ τὸν πατέρα, καὶ τὴν πατρίδα. καὶ αὐτὴ μὴ τυροῦ καὶ γάλακτος ἀμβροσίαν ἰδῇ, καὶ ἐκταρῶν. τί το μὲν τοι καὶ τοῖς ἄλλοις ἡμῖν αὐτὸς παρέξεις ἐν ἡλίω, τὸ δὲ μέγιστον, οὐκ ἐστὶ αὐτοῦ.

αἰθρου παρ' ἄλλ' ἀθάνατον γι-
νῆσιν, καὶ ἀστὲράσιν φαίνεσθαι
ποίησω κάλλιστον. καὶ ὅλως,
δουλαίμην ῥίση. Γα. ἢν δὲ παύ-
σαι ἐπιθυμήσω, τίς συμπαίξει-
ταί μοι; ἐν γὰρ τῇ ἰδῇ πολλοὶ
ἐπικινῶνται ἡμῶν. Ζ. ἔχεις καὶ
ταῦτα τὸν συμπαίξοντα σοι
τῶτον ἔρωτα, καὶ ἀστραγάλους
μάλα πολλούς. βάρρει μόνον,
καὶ φαίδρος ἴδι. καὶ μηδὲν
ἐπιπῶθαι τῶν λιάτα. Γα. τί ἢ ὑ-
μῖν χρήσιμον ἂν γυροίμην; ἢ
ποιμαίνων λιγνταῦθα λήσσει;
Ζ. οὐκ, ἀλλ' οἶνοχρήσεις, καὶ
ἰδὲ τῷ νικταρὸς τιτάξῃ, καὶ
ἐπιμείλῃ τῷ συμποσίου. Γα.
τὸτο μὲν ἢ χαλεπὸν. οἶδα γὰρ
ὡς χρὴ ἐγχεῖσθαι τὸ γάλα, καὶ ἀ-
ναλῆναι τὸ λιγνύειον. Ζ. ἰδὸν
πάλην οὐτ' ὀ γάλακτος μνη-
μονεύει, καὶ ἀνθρώποις διακο-
νήσιν οἶται. ταυτὶ δ' εὐρα-
νὸς ὄψι, καὶ πίνον μὲν, ὡς πόρ-
φω, τὸ νικταρ. Γα. ἢ οἶον ὡς
τῷ γάλακτος; Ζ. ἴσιν μὲν ὀλί-
γον. καὶ γουσάμενος, οὐκ ἔτι
ποθήσεις τὸ γάλα. Γα. κοιμήσο-
μαι δὲ πού τ' ἔνυκτός; ἢ μετὰ
τῷ ἐπικινῶτι ἔρωτος; Ζ. ἐκ ἀλ-
λά διὰ τὸτ' οἱ αὐτῆρα πασσοί, ὡς
ἅμα καθύδωρον. Γα. μόνος
γὰρ ἐν αὐτῷ αἰῶνι, ἀλλ' ἡδὲ
σοι καθύδωρον μετ' ἐμῷ. Ζ. καὶ

μετὰ

homo, sed immortalis eris, atq[ue]
etiam sydus tuum apparere fa-
ciam pulcherrimum, & omnia
no felix eris. Gan. Si uero lu-
dere cupiā, quis colludet mecum
in Ida enim multi coetanei co-
ramus. Iup. Habebis & hic col-
lusorem tibi hūc Cupidinem,
& astragalos ualde multos.
Confide solum, & latus sis, &
nihil desideres inferorū. Gan.
Quid uero uobis utilis erit?
An oues pascere oportebit &
hic? Iup. Non, sed ministrabis
uinum, & ad necet paulo post
ordinaberis, & procurabis con-
uiuium. Gan. Hoc quidem nō
difficile, scio enim ut oporteat
effundere lac, & coronare pos-
culum pastorale. Iupit. Vide,
rursus hic lactis meminisse, &
hominibus se ministrare putat.
Hoc uero cælum est, & bibi-
mus, quemadmodum dixi, nec
et. Gan. Dulcius ὁ Iupiter
lacet Iup. Scies post pusillum,
& quum gustaueris, non am-
plius desiderabis lac. Gan.
Porro ubi dormiā noctet. An
cum coetaneo Cupidine Iup.
Non sed ob hoc te rapui, ut stu-
mul dormiremus. Gan. Scis
enim nō posse, sed suauius dor-
mire mecum Iupit. Profecto

α

cum

eum ali, qualis es tu Ganyme
 des sic pulcher. Ga. Quid. n.
 et ad somnū iuuabit pulchritu
 dot. L. Habet quoddā incitamentū
 suauē, et facilius inducit ip
 um. G. Nequi pater meus in
 dignabatur mihi cōdormienti,
 et narrabat mane, quō turbarē
 ipsius somnū uolueris plecti,
 calcitrans, et aliqd loquēs in te
 rea quādo dormirē, quāppier
 ad matrē remittebas me dormi
 uum saepiuscule. Quare, si ob
 hoc, ut ais, rapuisti me, nēpus in
 bi est, ut me denuo in terram de
 ponas, uel molestia afficietis
 n hil dormiendo. Turbabo. n.
 et cōiunū, huc atq̃ illuc me rea
 uolens. Lu. Nequi hoc ipsum
 suauissimum mihi feceris, si te
 cū uigilate cogas. Osculabor
 enim inuereate cō saepius, et am
 plectar. Ga. Ipse uidetis, ego
 uerō dormiam te deosculante.
 L. Videbimus tunc, quid agens
 dum. Nunc uerō abduc ipsum
 Meus uti, et posteaquam de in
 mortalitē uerē biberit, duc ut mi
 nistret nobis, docēs prius, quem
 admodum oporteat porrigere
 scyphum.

Iunonis et Iouis.

Ex quo adulescentulū hūc Iu
 piter, Phrygium istū dico, ab I
 da

μετά γι τοῦτου, οἷον ἂν οὐ Γα
 νυμίδου, οὕτω λαλῶς; Γα. τί
 γάρ σι πρὸς τὸν ὕπνον ἐνύσαι
 τὸ λαλῶν; Ζ. ἔχει τί δειγμα
 τὸν ἰδὲ, καὶ μαλακώτερον ἰ
 πάγει αὐτόν. Γα. καὶ μὴν ἔ
 γι πατὴρ ἔχδειτό μοι συγκαθῶ
 δοντι. καὶ διηγάτο ἰωδερ, ὡς
 ἀφ᾽ ἑαυτοῦ τὸν ὕπνον σφι
 φέμεν, καὶ λακτίζων, λαί
 τι φθιγγέμεν, μεταξὺ ὁπίτη
 λατοῦδοιμι. ὥς τε παρὰ τῶν
 ματῶν ἐπιμύει μοι κοιμηθῶ
 μένων ὡς τὰ πολλὰ. ὦρα δὲ
 σοι ἐὰν διὰ τῆς, ὡς φῆς, αὐτῶν πα
 σάς με, καταδύναι αὐτῶν ἐν
 τῶν γλῶ, ἢ πρὸς γὰρ αἶξας ἀ
 γρυπνῶν. ἐνοχλήσω γάρ σι συ
 νιχῶς σφι φέμεν. Ζ. τῶν αὐ
 τῶν μοι τὸ ἔλεος ποιήσεις, ἐὰν
 ἀγρυπνήσωμι μετά σε. φιλοῦρ
 γὰρ διακτιλίσω πολλάκις, καὶ
 πρὸς πρῆσιν. Γα. αὐτὸς ἄν
 εἰς αἶψας. ἐγὼ δὲ κοιμήσασμαι,
 σὺ καταφιλουῖν. Ζ. οὐκ ἐ
 σέμνδα τότι, τί πρακτικῶν. νῦν
 δὲ ἄπασι αὐτόν ὃ Ερμῆ, καὶ
 πῶντα δὲ ἀδυνασίας, ἄγχι οἰ
 νοχούσονται ἡμῖν, διὰ δ᾽ αἶψας πρὸ
 τέρων, ὡς χρὴ δέγειν τὸν σκῆ
 φον.

Ἡρᾶς καὶ Διὸς. Ἡρᾶ.

Εἴ οὐ τὸ μεράκιον τῶν τοῦ
 ἰδῶν, τί φρύγιον, ἀπὸ δὲ ἰδῶν ἀρ
 πάσει

Dialogi.

9

πάσας δ' οὐρεσ' αὐτογάθ' ἱλα-
τὲρ μοι προσέχας τὸν νῦν. Ζ.
καὶ τὸτο γὰρ ὦ Ηρακλῆϊ τυπᾶς,
ἦ δὲ ἀφίλις ἔτω καὶ ἀλυπύ-
τατον· ἐγὼ δὲ ὅμιλῳ ταῖς γυ-
ναξὶ μόναις χαλινῶν σε εἶναι,
ὁπίσσαι αὖ ὁμιλήσωσιν ἡμοί. Η-
ρα. ἐθ' ἱκᾶναι μὲν ἔνδοξος, ἐλὶ
πρίποντα σιαντῶ, δεῖ ἀπάντων
θειῶν δ' οὐδέ πότες ὦν, ἐκπαιπὼν
ἡμὶ τὴν νόμον γαμνέτω, ἐπὶ τὴν
γλῶσσάν μοι χεύσω, φρονέω μὲν
ταῦρος γὰρ μέγ' ἐστ'. πλὴν ἀλλ'
ἱκᾶναι μέν σοι, λιγὺν ἔργον μέν
σοι, τὸ δ' ἰδούμ' ἐστὶ πᾶσι δ' ἰορ
ἀφ' ἁσας, ἀνέστης ὦ γυνὴν ἴστα
σε διώμ, καὶ σωοικᾶ νῦν ἐπὶ λι-
φαλῶν μοι ἱκαχθῆν, οἶνοχοῦν
δὲ τῷ λόγῳ. ἔτως ἠπείρας οἶνο-
χῶν; καὶ ἀπ' ἡγορᾶς κούρην ἄρα ἦ-
τι ἦν καὶ ὁ Ηρακλῆς διακονέμε-
νοι; οὐ γὰρ καὶ τὴν νύκτιν ἐκ αὐ-
τῆς ἀλλοις λέβοις παρ' αὐτῆς, καὶ φιλῶ-
σαι πρὸς ἑαυτῆς, ἀπάντων ὁ-
ρώσῃν. καὶ τὸ φίλημά σοι ἦ δ' ἰορ
ἐκ τῆς. καὶ διὰ τὸ ἐλὶ δ' ἰορ
πολλάκις αἰτῆς πικρῆ. ἐνίοτε γὰρ
ἀπογοδῶσα μένος μόνον, ἰδὼν
ἐκείνῃ. καὶ πῶς τὸ ἀπολαβὼν
τὴν νύκτιν, δὲ οὐκ ὁλοποιεῖν
αὐτῇ, πίνεις, ἴδ' ἔτι καὶ αὐτὸς ἱ-
ππῆ, καὶ ἴστα προσέχμασι τὰ
δε bibente ipso arripis calicem, & quan-
tum in illo reliquum restat,
omne cibis, ea etiam parte unde ipse bibit,

da rapies huc adduxisti, minime
aducit mihi aim. Iu. Et ad ob
huc Iuno zelotypia es simpli-
cem adeo, & minime molestum
Ego uero puabam mulieribus, son-
lis difficile te esse. quatenus con-
uersantur mecum. Iup. Neque illa
quæ recte facta, nec conveniens
tibi ipsi, quod omnium deorum dominus
existens, relinquens me legitimam
uxorem, in terrâ descendis, ibi
adulteria exerceas in aurum uel
cuius cōuersus. Vt uero illa
mulieres tibi in terra manentes.
Ideo autem hoc puero rapto, etiam
in cœlum subuolasti. Deorum ge-
nerosissime, & nunc ille nobiscum
habitans, ante oculos mihi addu-
ctus quasi amulus, scilicet ut
pocillaretur tibi, sic. n. aiunt. Io
idne uero carebas pocillatori-
bus? Aut defessi adeo sunt? &
Hebe et Vulcanus ministrant
Tu uero etiam calicem non ali-
ter ab eo accipis, quam simul
& osculatus fueris ipsum ante
te, omnibus aspicientibus. Be-
de osculatio ista suauior tibi est
ipso neculare. Atque ob id saepe
numero, neque sitiens, petis bibe-
re. Interdum autem etiam ubi degusta-
sti solum, porrigere ipsi soles, dein
ubi applicauit
labia.

labia, ut et bibas simul, et oscu-
leris. Nuper uero rex ille aq̃s
omniū pater, depositis Aegide
ac fulmine, sedisti talis ludendo
cum illo, barba ipse tanta et tā
pmissam habēs. Omnia igitur
uideo hæc, quare ne te putes la-
tere. Iup. At quid adeo graue
hoc, o Iuno, adolescētem adeo
pulchrū inter bibēdum deoscu-
lari, oblectariq̃ utroq̃ illo, et
osculo uidelicet et nectare, qd
si igitur uel semel cōmittā ipsi,
quo et te osculetur, nō amplius
accusabis me, qđ osculū illius
præstantius nectare puto. Iu.
Pædiconū uerba hæc sūt. Es
go uerō nō ita insani uero, ut la-
bia mea applicē molliculo istū
Phrygi, adeoq̃ effeminato. Iu.
Ne conuiceris generosissima
iu, amores meos, nā mulieros-
sus et barbarus, et molliculus
iste, suauior et desiderabilior,
nolo autē dicere amplius, ne te
magis irriter. Iu. Vinā uerō
et in uxore illū duxisses, mei
gratia. Memineris igitur, qua-
libus mihi, p̃pter egregiū istū
pocillatore cōmulctet insultas.
Iu. Imō uero Vulcanū istū, filiū
eū oportebat nobis pocillari,
claudicātem uidelicet, et d for-
mace uenientem, adhuc fauillis

plea

χαλκῶ, ἵνα καὶ πίνῃσι ἅμα, καὶ
φιλήσῃ. πρῶτῳ δὲ ὁ βασιλεὺς,
καὶ ἀπ' αὐτῶν πατρὸς, ἀποδι-
μῆνος τῷ αἰγίδα καὶ τὸν
ἱσθραυνόν, ἐκάθιστο ἀστραγαλὶ
ζῶν μετ' αὐτοῦ, πάγωνα τυλι-
κώτερον καθιμελύνος. πάντα ἔμ-
ῖνεν ταῦτα, ὥς τι μὴ οἷς λαοθά-
νιον. Ζ. καὶ τί δεινόν ὦ ἦρα, μὴ
ράκιον ἔτω καλὸν μεταξὺ πίν-
οντα λιταφιλήν, καὶ ἑδαι-
σσαι ἀμφοῖν, καὶ τῷ φιλήμα-
τι, καὶ τῷ νικταριῇ γὰρ ἐπι-
βρίψῃ αὐτῷ καὶ ἀπαξ φιλή-
σαι σε, ἐκίτι μίμνη μοι, πρε-
τιμώτερον τοῦ νικταρος οἰμέ-
νω τὸ φίλημα εἶναι. Ἥρα. παι-
δορατῶν οὔτοι λόγοι. ἐγὼ δὲ
μὴ ἔτα μανθάνω, ὡς τὰ χαλκῶ
προσσηγνῆναι τῷ μαλθακῷ τοῦ
τφ. φρυγὶ οὕτως ἐκτιβλυμί-
νω. Ζ. μὴ μὲ λοιδορῇ ὡ γρηναί-
σταται τοῖς παιδικοῖς. οὔτοι δὲ
γὰρ ὁ δαλνδρίας, ὁ βαρβαρος,
ὁ μαλθακός, ὁ δῖον καὶ ποσει-
δόντος. ἔ βλάμμαι δὲ εἰπῶν,
μὴ σε παροξύνω ἐπιπλήϊον. Ἥ-
ρα. εἴδῃ καὶ γαμήσις αὐτὸν ἰ-
μὴ ἵναια. μίμνησο γὰρ, οἳά μοι
διὰ τὸν οἶνοχόρον τυττον ἱμπα-
ροινῆς. Ζ. οὐκ ἀλλὰ τὸν ἑφαι-
στον ἰδὲ τὸν σὺν ὑμῖν οἶνοχόρῳ
ὑμῖν χωλύοντα, ἐν ᾧ καμί-
νε ἥκοντα, ἵτι τῶν σπινθέρων
αὐτῶν

αὐτῶν, ἄρτι τίνω πυρά
 γραν ἀποτιδόμενον, καὶ ἀπὸ
 ἱκένων αὐτῶν τῶν δακτύ-
 λων λαμβάνειν ἡμᾶς τίνω λύ-
 λια, καὶ ἐπισπασαμένους φι-
 λῆσαι μεταφύ, ὅν οὐδ' ἀνὴρ μύ-
 τηρ σὺ ἡδύως φιλήσεις, ἐπὶ
 τῆς ἀσβόλου καταβαλωμένην
 τὸ πρῶτον; ἡδύως ταῦτα. οὐ
 γὰρ καὶ παρὰ πολλὸν οἶνοχό-
 ῃ καὶ ἐμπρίπει τῷ συμπο-
 σίῳ τῶν διῶν. ὁ γανυμήδης
 δὲ, καὶ καταπνίγει ἄνδρι
 δὲ τίνω ἰδῶν. καθαρόν γάρ, καὶ
 ῥοδὸν ἀκτυλῶν. καὶ ἐπισταμέ-
 νως ὁρίγῃ τὸ ἱκνομα. καὶ ὁ, σι-
 λυπῇ μάστιγα, καὶ φιλή ἡδι-
 ον τὸ νίκταρ. Ἡρα. νῦν καὶ
 χαλὸς ὦ σοῦ ὁ ἔφατ' ὅ, καὶ οἱ
 ἀκτυλοὶ αὐτῷ ἀνὰ ξίφει ὅτι σῆς
 λύλικ' ὅ, καὶ ἀσβόλος μιστὸς ἱ-
 γι, καὶ ταυτίως ὁρῶν αὐτὸν,
 ῥέτε τὸν λαλὸν λογιῶν τῶ-
 τον ἡ ἰδὼν ἀνὴρ φι. πάλα δὲ
 ἐχέωρας ταῦτα, οὐδ' οἱ σπιν-
 θήρδ' ἐδ' ἡ λῆμεν ὁ ἀπὶ ῥι-
 πόν σι μὴ ἐχέω πίνειν παρ' αὐ-
 τῷ. Ζ. λυπῆς ὦ ἦρα σιαντίν.
 ἔδην ἄλλο. καὶ μοι ἐπισταμένης
 τὸν ῥίγτα ζυλοτυπῶσα. αἱ δὲ
 ἔχθη παρὰ παλῶς ὥρας δι-
 χαλῶν τὸ ἱκνομα, σι μὴ ὁ ἡ-
 ὅς οἶνοχόειται. σὺ δὲ ὦ γανυμή-
 δ' ὅ, ἡμοὶ μόνῃ ἀναδ' ἰδῶν. τίνω
 κῆμι-

plenum, deposito paulo ante
 forcipe. Et ab illis ipsis digi-
 tis, accipere nos calicem, at-
 tractumque ipsum interea oscu-
 lari, quem neque mater tu libena
 ter osculata fueris, prae fuligin-
 e quasi tota illius exusta fa-
 cie. Nimirum suavia, adeoque
 multum etiam pocillator iste,
 cohonestat deorum convivium,
 nonne? Ganymedes autem hic
 iterum in Idam hinc ablegan-
 dus est, quippe purus ac cana-
 didus est, et digitos habet ros-
 seos, etiam scite porrigis pocu-
 lum, et quod te omnium moro-
 det maxime, osculatur dulcius
 ipso necitare. Iuno. Nunc tibi
 et claudus, o Jupiter, Vulcan-
 nus est, et refertus fuligine, ac
 quae nausea afficeris, cum aspe-
 cis ipsum, ex quo formosum et
 capillatum istum Ida enutrije.
 Olim aut non uidebas ista, nec
 quae tu fauilla, neque fornax ipsa
 absterrebat, quo minus biberes
 illo porrigere. Iup. Aegritudi-
 ne Iuno te ipsam afficis, nihil
 aliud agis, et mihi amorem eo
 magis incedis, quia zelotypa es.
 Quod si uero grauatis a pue-
 ro formoso accipe poculum, tibi
 quod fili minister potum. Tu ue-
 ro Ganymedes mihi soli redde
 calicem

calicem, & cum quolibet bis osculare me, et cū plenū porrigis, & cum rursum à me illum accipis. Quid ita lachrymaris? Ne metue. Malum. n. feret, si quis tibi molestus esse uoluerit.

Iunonis & Iouis.

Ixionē hunc uides Iupiter, quibus nā morib. affectū putasti? Hominē esse utilem Iuno, & cōbibonem, nō. n. cōuersari eum nobiscū si indignus cōuiuio foret. I. Si indignus est, cōtumes-
tiosus certe existēs, quā ppter nō amplius cōuersetur nobiscum. I. Quid autē cōtumeliæ intulisti oportet. n. (ut puto) et me scire. I. Quid uerō aliud? Ecce enim ca-
rubesco dicere ipsū, tale est qd tibi sumpsit. I. Atq; ob hoc tāto etiam magis dicere debebas, in-
quā illi turpia quodq; conatus ē. Nū igitur sollicitauit aliquā ad stuprū intelligo. n. cuiusmo-
di turpe sit, qd reformidaueris dicere. I. Ipsam me, non aliam quāpiam. Iupiter, lōgo iam tem-
pore. Ac primū quidē ignore-
bam quid rei esset, cur attente adeo in me aspiceret. Ille autē etiam ingemiscēbat, et sublachry-
mabatur. Et si quādo bibēs tra-
didissem. Gan-poculū, hic pete-
bat ex eo iā ipso bibere. Et ca-
pites osculabatur in creta, & ad

κύματα. καὶ ἰφ' ἑκάστη δις φέ-
λαι μί, καὶ ἑπὶ πλήρη ὀρίγεις,
καὶ αὖθις ἐπὶ τοῖς παρ' ἐμὲ ἀπο-
λαμβάνουσιν. τί τοῦτο δακρύεις;
μὴ δίδωθι. οἰμώζεται γὰρ ἕρτις
σι λυπαρὴ ἰδέσθαι.

Ηρας καὶ Διδέ. Ηρα.

Τὸν ἱξίωνα τοῦτον ὀρέσθαι
Ζεὺς; ποίοντινα τὸν ἄριστον ὃ
γὰρ; Ζ. αὐδρηπικὴν εἶναι χρηστὴν
ἢ Ηρα, καὶ συμπετικὴν. οὐ γὰρ
αὐ σιωλὴν ἡμῖν, ἀλλάξιν. τοῦ
συμπεσιόντων. Ηρα. ἀλλ' ἀνά-
ξιδος ὅστις, ὕβρις γὰρ ὡς. ὅστις
μηνίτι σιωῇ. Ζ. τί δὲ ὕβρι-
σι; χρὴ γὰρ οἶμαι ὑμῖν ἀδελ-
φαί. Ηρα. τί δ' ἄλλο; καὶ γὰρ
αἰσχυρόμαι ἐπ' αὐτὸν αὐτό. τοιοῦ-
τόν ἐστι, ἡ δὲ τέλει. Ζ. καὶ μὴν
διὰ τοῦτο καὶ μάλλον ἰπώεις
αὐ, ἵσον καὶ αἰσχυροῖς ἐπιχά-
ρῃσι. μῶν οὐκ ἐπ' αἰσχυροῖς; συ-
νίημι γὰρ ἐποῖόν τι τὸ αἰσχυρόν,
ἐπ' αὐτὸν οὐκ ἐπ' αἰσχυροῖς. Η-
ρα. αὐτὸν ἡμῖν, οὐκ ἄλλω τι-
νὰ ὃ Ζεὺς, πολλὴν ἔδωκε χρόνον.
καὶ τὸ μὴν πρῶτον, ἡγνούμεν τὸ
πρῶτον, διότι ἀγνοῖς ἀφώ-
ρα ὅτι ἡμῖν. ὁ δὲ καὶ ἴσχει, καὶ
ἰπιδάκρυ. καὶ ἰπῶσι ποῖσαι
παράδοίμω τῷ Γαυμύδῃ τὸ
ἰπῶμα, ὁ δὲ ἔτα ἰπ' αὐτῷ ἰ-
πῶν πῶν. καὶ λαβὼν ἰπῶ-
λα μιταξὺν, καὶ πρὸς τοῦς
ἰπῶν.

ἰδοὺ μὲν πρὸς τὸν . καὶ αὐ-
 δις ἀφ' ἑαυτοῦ ἐμὶ . ταῦτα ὅδε
 οὐκ ἔστιν , ὁρῶντά τε . καὶ ἰ-
 πὶ πάλιν μὲν ἰδούμην λίαν
 πρὸς σὺν , καὶ ὅμην παύσασθαι
 ὁ μανίας τὸν αὐδρητον . ἰ-
 πὶ δὲ καὶ λόγους ἰτέλμασθαι
 μοι προσεγγίζων , ἰγὼ μὲν ἄ-
 φῶσα αὐτὸν ἔτι λαμβύοντα ,
 περικλυθὲν μὲν , ἐπὶ τῇ
 μὲν τὰ ὅσα ὡς μὲν ἀκού-
 σαι αὐτοῦ ὕβριστα ἰκνύον-
 ται , ἀπὸ δὲ σὺν φράσειν-
 σα . σὺ δὲ αὐτὸς ἔρα , ἔπειτα μί-
 να τὸν αὐδρα . Z . ἰγὼ δὲ ἡ-
 τάρησθαι ἰπὶ αὐτὸν . καὶ
 μίχαι τῶν ἡγας γάμων ; το-
 σούτων ἰμεινύοντα τοῦ ἑπτα-
 γωνίου . ἀλλ' ἡμᾶς τ' ὕμνησθαι
 αὐτὸν , καὶ πῶς τὸν μέγιστον
 ἀνδραποῖ , οἷον καὶ συμπί-
 πτωσιν αὐτοῦ ἐπὶ τοῖς ἀμεί-
 νουσι . οὐδ' ἔστιν ἡμῶν
 ἐμὲν καὶ ἰδόντες ἑαυτοὺς ἡμέ-
 ρας , καὶ οἷα οὐ πῶς ἄλλοι
 ἐπὶ , πρὸς μὲν αὐτὸν ἀπολαύσαι
 αὐτοῦ ἰπὶ αὐτοῦ . ὁ δὲ
 ἔρα , βίαιον τί ἐστι , καὶ οὐκ
 αὐτὸν μόνον ἀρχει , ἀλλ'
 καὶ ἡμῶν αὐτῶν ἰνίστα .
 ἔρα . σὺ μὲν καὶ πᾶν οὐδέ
 γινώσκεις ἐπὶ . καὶ ἄγχι
 σὺν , καὶ φῆρα τῆς ρίνος , φα-
 τῶν . ἔλαμψεν , καὶ ἰπὶ αὐτῶν
 ἰπὶ

oculos admonerebat, & rursus
 prospectum in me intendebar,
 hæc intelligebam amatoris es-
 se, & multo quidē tempore mea
 tecum labar dicere ad te, puerum
 batmē cessavimus a furore ho-
 minem. Postquam uero & scro-
 mones ausus est mihi adhibere,
 ego dimittens illum adhuc la-
 ebrymanem, & ad genua pro-
 moluam, obsecrans auribus, ut non
 contumelias supplicāis illius
 audirē, abij ut tibi dicerē. Tū
 uero ipse uide, quō explores mi-
 rum. Iup. Euge, sceleratus ille
 in me ipsum, et usq; ad Iunonis
 nuptias etiā, adeo ne inebriat^r
 est necitare. Ceterū nos auto-
 res horū sumus, et ultra modū
 amatores hominū, qui quidem
 & cōiuuatores nostros ipsos fa-
 cimus. Digni igitur uenia sū,
 si bibentes similia atq; eadem
 nobiscum, deinde & afficiētes
 coelestes istas formas, et quales
 nunquam uideris in terra, com-
 cupiuerunt frui illis, amore ca-
 pti uilicet. Est autem amor
 uolētum quiddā, et nō homini-
 bus solum imperat, sed et nobis
 ipsis interdum. Iun. Tuus qui-
 dem & ualde hic dominus est,
 et ducis te, et fert naso (ut aiunt)
 trahens, & sequeris ipsam.

quocūq; duxerit, & te immuta-
tis facile, in quocūq; iussērit,
et prorsus possessio et latus. A-
moris es tu. Et nūc Ixiōi scio,
q̄ uenīā tribuis, ut q̄ et ipse ad
ulterio cognoueris aliquā: o il-
lius uxorem, quae tibi Pirithou
pepit. Iu. Adhuc. n. tu memini
stīllorū, si quid ego lusi in ter-
rā descēdes. Sed nos si qd mihi
uideatur de Ixione, mulecūm
q̄ iē ipsum nequaq; neq; d con-
uiuio extrudēdū esse, rusticum
enim foret. Sed q̄ amat, & ut
ais, lachrymatur, & intolerabi-
lia patitur. Iu. Quidnā ō Iupie-
ter, metuo enim, ne & tu cōtius
meliosum aliquid dicas. Iup.
Nequaquā. Sed simulacrū ex
nube fingētes tibi simile, postea
quā solutū fueris cōiuuiū, et ille
uigilat (ut par est) prae amore,
ad cōcubitum adhibeamus ipsi
afferētes. Sic enim ab angēdo
animo fortassis desisset, putās
se consecutū esse desideriu. Iu.
Apage, ut nūquā quicquā tēs
pestiliū illi cōtingat, quando ea
ita, quae supra ipsum sunt, cōcu-
piscit. Iu. Aut nūc patere ō Iu-
no. Quid enim adeo prae tibi
accidet ex hoc figmento, si cū
nube Ixion congregitur? Iun.
Sed nubes ego esse apparebo.

ἐνθα αὐτὴ γήται σοι, καὶ ἀλλὰ
τη βάλως, ἐς ὃ, τι αὐτὴ ἐλθού-
σα. καὶ ὅπως ἐν τῷ καὶ πρὸς
διὰ τοῦ ἑρώτος οὐ γι, καὶ νῦν
τῷ ἱξίονι, οἷ δα, ἡ ἀδότη συγγνώ-
μῳ ἀπονέμεις, ἅτε καὶ αὐ-
τὸς μοι χόσας ποτὶ αὐτῷ πλὴν
νυκτὸς, ἢ σοι τὸν περιόου
ἐκινῶ. Ζεὺς. ἐτι γὰρ σὺ μέμνη-
σαι ἐκείνων, εἴ τι ἔγω ἱπαιξά-
ις γλῶσσει κατελθών; ἀτὰρ οἷ δα
ὅμοι δονᾷ πρὸς τοῦ ἱξίονος;
ἡσάσαι μὲν μολαμῶς αὐ-
τὸν, μέδ' ἀπὸ δ' αὐτῷ συμπο-
σίον. σκαῖον γὰρ. ἱπὰ δ' ὄρεα,
καὶ ὡς φῆς, διακρύβει, καὶ ἀφ' ὅ-
ρητα πάσχα. Ἡρα. τί ὧ βού-
λει; δειδῆναι γὰρ, μὲν τι ὑβριτικὸν
καὶ σὺ εἴπης. Ζεὺς. οὐδ' αὖτως,
ἀλλ' ἰδὼλον ἐκ νεφέλης πλα-
σάμενοι αὐτῇ σοι ὅμοιον, ἱπα-
λαὺν λυθῆναι τὸ συμπόσιον, ἡμεῖς
vos ἀγρυπνεῖν ὡς τὸ αἰὲς ἐπὶ
τῷ ἑρώτῳ, παρακατακλίνου-
μεν αὐτῷ φέροντες. οὕτω γὰρ
παύσασθε ἀνιάμενοι, οἷ δαίς
τιτυχηκέναι ἐπὶ θυμῷ. Ἡ-
ρα. ἀπαγε μὲν ὄρεσι ἱκνέο-
ται τῶν ἐπὶ αὐτὸν ἐπὶ θυμῷ.
Ζ. ὅμως ἐπὶ μέντοι ὧ Ἡρα, τί
γὰρ αὐτὸ καὶ πάσαις διανοῖς ἀ-
πὸ τοῦ πλάσματος, εἰ νεφέ-
λη ὅ ἱξίον σωίξαι; Ἡρα. ἀλ-
λὰ ὅ ἱξίον ἐγὼ ἀνὰ δόξῃ,
καὶ

ἤξει τὸ αἰσχρὸν ἐπ' ἐμὲ ποι-
ῆσαι διὰ τῶν ἰμοιότατα.
Ζεύς. ἔδ' ἔμ' ἔτο. φῆς. ἄτ' γὰρ
ὃ νιφίλη ποτὶ Ἡρὰ γίνοιτ'
αὐτ', ἄτ' σὺ νιφίλη. ἰ δ' ἱξίωρ
μύθον θ' ἀπατηθήσεται. Ἡρὰ.
ἀλλὰ οἶοι παύσθαι αὐδρωποι
ἀπαρτίστοι εἰσιν, αὐχέσαι
κατιχθῶν ἴσως, καὶ διηγέ-
σεται ἅπανσι, λίγην συγγι-
γῆσθαι τῇ Ἡρᾷ, καὶ σὺ λλη-
φρος ἔσθαι τῷ Διὶ. καὶ που τὰ
χαῖρά μ' ἐφύσταν αὐτοῦ. οἱ
δ' ἐπιστάουσιν, ἐκ ἀλότῳ
ὡς νιφίλη σιωπῶ. Ζεύς. ἐκ-
δ' ἔμ' ἔτι τοιοῦτο μίση, ὅτ' τὸν
ἑλλω ἱμνῶν, προχῶ ἄδλη-
θ' προσδεδῆς, συμποδισι-
θήσεται μὲν αὐτοῦ αἶα, καὶ
πόνου ἄπαντον ἔξα, δίκην
διδούς τ' ἐτο ἱμνῶ. Ἡρὰ. οὐ
γὰρ δανὲν τὸτό γι' ἀπὸ ἧ μί-
ση λαοχρία.

Ἀπόλλωνος καὶ Ἡ-
φαίστου.

Εὐράκας ὁ Ἀπόλλων τὸ
ἧ Μαίας βρέφ' ὅτ' αἶψι
τιχθῆν, ὡς καλὸν τ' ἔστι, καὶ
πρὸς γιγῆ πᾶσι, καὶ ἀλλοῖσι
ἡδὺ ὡς μίγα ἀγαθὸν ἀποβ-
εῖσθαι. Ἀπολ. ἱμῶσι φῶ
βρέφ' ὁ Ἡφαίστι, ὃ μίγα
ἀγαθὸν, ὃ ἔστι κατὰ πρὸς βύ-
πρὸς ἔστι, ἔστι ἐν τῇ πα-
συγγίᾳ.

Ἐκ τὴν τὴν ἰστέαν ἐν τῇ
committet propter similitudin-
em. Iup. Nihil istud dicis, neq̃
enim nubes hæc unquam Iuno
erit, neq̃ tu nubes. Ixion autem
solum decipietur. Iun. Sed (ut
omnes homines arrogantes
sunt) gloriabitur descendēs for-
sit. et narrabit omnibus, di-
cens, coisse cum Iunone, et Ioa-
nis rivalem esse, forsitan etiam
dixerit, me ipsum amare, illi uero
credetur, quando non uiderunt
quomodo cum nube coites-
sit. Iup. Igitur si quid tale dixe-
rit, in infernum præcipietur,
ac totæ miser alligatus, cum in
ipsa perpetuò circumuoluetur,
et laborem nunquam cessaturū
sustinebit, pomas uidelicet
has pro amore dependens. Iu.
Non enim graue hoc quidem,
ob iactantiam.

Ἀπολλίνης καὶ Ὑλκανίου.

Vidistis? Apollo Maie in
fantulum illū, pueri genitū, ut
formosus est, et aridet omnia
bis, et iam quod tale quiddam
præ se fert, quasi in magnū alia
quod bonū euasurus sit. Apol.
Illum ego infantem dicam, et
Vulcanē, aut in magnū aliquod
bonū euasurū, qui ipso Iapetō
antiquior est, quā ad fraudulē-
lentiam

lentiam. *Vul.* Et quē adeo iniu-
ria afficere potuerit, iam pri-
mo in lucē aditus? *Apol.* In-
terroga Neptunū, cuius triden-
tē suffuratus est, aut Martē, nā
huius subtraxit clā ē uagina
gladiū, ut interim de me ipso nō
dicam quē & arcu spoliavit &
sagittis. *Vul.* Haecine infantis
lus et modo natus ille, qui xidum
moueatur in cunis inter inuoa-
lucrat? *Ap.* Scies *Vulcanē*, si
modo ad te aliquan- lo uenerit.
Vul. Atque nūc iā pridē. *Ap.*
Quid igitur, habes ne o fabrile
instrumentū, nec dum quā illi
us tibi amissū est? *Vu.* Oē *Apol.*
Ap. Attamē inspicere dili-
gēter. *Vul.* Per ouē forcipē nō
uideo. *Apol.* Sed uidebis illum
alicubi inter inuolucra in cunis
infantis. *Vul.* Adconē adluta-
cas manus hēt, perinde ac si in
ipso uētre iā tū meditatus esset
furādī rationē. *Ap.* An nō au-
disti ipsum loquentē quoq; iā ar-
guta ac volubilia quēdā. Atq;
hic etiam ministrare nobis uult.
Hic autē uocato ad se *Cupidia-*
ne, statim illum palāstra supera-
uit, nescio quo pacto pedes illi
subtrahēs. Deinde cū a ceteris
laudaretur, interea *Veneri* sura-
spuit cingulū, cū illi amplexa

ουρυγία; *Ηφαι.* καὶ τίνα αὐ-
τὸν ἀδικῶσαι διώκας ἀρτίτε-
ρον ὢν. *Απολ.* ὁρᾷται τὸν Πο-
σειδῶνα, οὗ πλὴν ῥίανταν ἐπα-
λίσσῃ, ἢ τὸν Ἀρη, καὶ τοῦτου
γὰρ βέβηκναι λαδῶν τοῦ λι-
ποῦ τὸ ξίφος, ἵνα μὴ ἱμαν-
τὸν λίσσῃ. ὃν ἀφάπλισι τοῦ
τόξου, καὶ τῶν βελῶν. *Ηφαι.*
τὸ νεογνὸν ταῦτα, δ' μόγις ἰ-
κνῆσθαι ἐν ταῖς σπαργάνοις;
Απολ. εἰσὶν ὧ *Ηφαιστ.* εἰ σοὶ
προσέληθ' ἄνθρωπον. *Ηφαιστ.* καὶ
μὴν προσῆλθ' ἡδὲν. *Απο.* τί
οὖν, πάντα ἔχεις τὰ ἔργα
λαῖα, καὶ οὐδ' ἐν ἀπώλῃ σου
τῶν; *Ηφαι.* πάντα ὧ *Απολ.*
Απολ. ἴσως ἐπίσκιψι ἀ-
κριβῶς. *Ηφαι.* ἐν δὲ πλὴν πυρά-
γῃ σου ἐχέει. *Απολ.* ἀλλ' ὅψαι
αὐτῶν πᾶσι ἐν σπαργάνοις τῶ
βρέφους. *Ηφαι.* ὅπως δέξῃς
ὅστι, καὶ ἀπορῇ ἐν γαστρίᾳ
μιλιτήσας πλὴν λιπερῶν;
Απο. οὐ γὰρ ἤκυσας αὐτῶ καὶ
λαλοῦντ' ἡδὲν σωματικά καὶ
ἐπίφορα. ὁ δὲ καὶ διακονῶ-
ναι ἡμῖν ἰδίᾳ, καὶ δὲ
προσκαλοῦνται καὶ τὸν ἴστω-
τα, κατὰ πάλαιον οὐδὲν, ἐπὶ
οἷον ὅπως ὑφίλων τὸ πό-
δι. ἅτα μεταξὺ παλαιούμι-
νον, καὶ Ἀφροδίτης μὴ τὸν
κατὰ ἡλικίαν, προσπύξαμι-

Dialogi

οὐτε αὐτὸν ἐπὶ τῇ νίκῃ, τοῦ
 Διὸς δὲ γελῶντος, τὸ σὺ-
 πόρου. αἱ δὲ μὴ βαρύντορες ὁ
 ἡδρανὸς ἔω, καὶ πολὺν τὸ
 πῦρ ἄχει, λακκάου αὐτοῦ εἰλι-
 το. Ἡφαιστ. γογγύον τινα τὸν
 παῖδα φῆς. Ἀπολ. οὐ μόνον,
 ἀλλ' ἡδὲ καὶ μουσικῶν. Ἡ-
 φαι. τῷ, τοῦτο τιμηαίρεσθαι
 ἔχεις. Ἀπολ. χελώνην που νε-
 κρῶν οὐρῶν, ὄργανον ἂν αὐ-
 τῆς σιωπῆς αὐτοῦ. πῶς γὰρ
 ἰσαρμόσας καὶ συγῆσας, ἰ-
 σωπῆται κατὰ μόνον ἡμῶν φῆς,
 καὶ μαχάριον ὑποδάς, καὶ
 ἰντενῶ μὲν ὅτι πᾶσι χορ-
 δῆς, μελωδῶ πάντων γλα-
 φυρῶν ὡς Ἡφαιστ. καὶ ἰντε-
 μόνον. ὡς λαμὴ αὐτῷ φθ-
 οῦν τὸν πᾶσι κυδαρί-
 ζαν ἀσκηῶντα. ἐλπίς δὲ ὁ
 Μαῖα, ὡς οὐδὲ μὲν τὰς
 νόκτας ἰν τῷ οὐρανῷ, ἀλλ'
 ὑπὸ πόριδρῆς ἄχει τοῦ
 ἑλίου λατοῖ, καὶ ψωρτί κα-
 κῶν δὲ ἀγλαδῶν. ὑπὸ πόριδρῆ
 δ' ὅτι. καὶ ῥάβδον τινὰ
 πεποικίαντα δαυρασί. πῶ
 λυάμιν. ἢ ψυχὰ γὰρ, καὶ
 λατὰ γὰρ τοὺς νεκροὺς. Ἡφαιστ.
 ἐγὼ ἰκάνω ἰδωκά αὐτῷ
 παύειν ἄναι. Ἀπολ. τοιγα-
 ρῶν ἀπὸ λακί σοι τὸν μι-
 κρὸν, πῶν πυρράγαν. Ἡφαιστ.

ia ipsum fuisset ob uictoriam.
 Ioue autē ridente, scepterū illius
 sustulit, & nisi grauius fuisset,
 & plus ignis habuisset, ipsum
 quoq; fulmen subtraxisset. Vn.
 Celerē atq; agilē quēdam puerū
 mihi narraas. Ap. Quinimo &
 Muscum praeterea. Vn. Vnde
 nā huius rei cōiecturam facis
 Apo. Testudine mortua alicui
 bi inuēta, instrumentū ex ea cō-
 pactū dedit. Brachijs enim ad
 apriatis, & iugo superinducto, de
 inde calamis (chordarū ansulis
 uidelicet, infixis, fandoq; infra,
 et quasi quodā dorso subiecto,
 atq; inde septē chordis suspēsis
 & intenuis, iucundū adeo qddā
 modulatur, et cōcinnū, ut ego
 quoq; illi iam inuicē, qīa olim
 personā lo citharā me exerceo.
 Ceterū ipsā Maia illud quoq;
 dicebat, qđ neq; in caelonoclis
 maneret, sed pra nimio agendi
 studio ad istos usq; descenderet,
 fur. curus scilicet etiā inde alia
 qđ. Alatus autē quoq; est, ac ut
 gā quandā apparauit, mī rificā
 potestātē ac ulm habētem, qua
 animas euocat, & educit morā
 suos. Vn. Ego illā dedi ipsi, ut
 esset quasi ludicrū. Ap. Proinde
 & mercedē istam tibi retulit,
 foreipem uidelicet. Vn. Rectē

sane admonuisti, quare ibo, ut illum recipiam, sicubi, ut ai, inuolucra in cunis inuenticum potuerit.

Vulcani & Iouis.

Quid me oportet facere, Iupiter? inuenio enim ita ut iussisti, secutum habens acutissimam, etiam si lapides opus sit uno ictu diffecare. Iupiter. Recte sane Vulcan. Sed iam impas-
sa illa, diuide mihi caput in duas partes. Vulc. Tentas me, num insaniam? Impera igitur uere, quod uis tibi fieri. Iupiter. Diuidi mihi calu-
tiam uolo, si uero non obedieris mihi, me experieris non nunc primum irascentem. Verum iam men ferire oportet audacter, & praesenti animo, neque cunctari. Pereo enim praeter doloribus, qui mihi cerebrum inuadunt. Vulcan. Vide Iupiter, ne quid mali faciamus. Acute enim secutis es, & non absque sanguine, neque etiam ad Lu-
cine morem, tibi obsecricabimur. Iupiter. Incute modo Vulcan. Ego enim noui, quid sit conducibile. Vulcanus. Inuitus quidem, sed tamen feriam. Quid enim agas aliquis, te iubentes quid

γὰρ ὑπομνησας. ὥστε βαλὼν-
μαι ἀποκαψόμεναι αὐτὴν,
ἵνα ὡς φῆς, διριδῶν ἐν ταῖς
σπαραγαῖσις.

Ἡφαίστου καὶ Διὸς. Ἡ-
φαῖστ'.

Τί με ὦ Ζεῦ δάωσις; ἦ
ἔγω γὰρ ὡς ἐκέλευσας, ἔχω
τὸν πέλεκυν ἐξύτατον, ὃ καὶ
λίθους διοί μὲν πλεονεχί-
αται. Ζ. οὐ γὰρ Ἡφαῖστ'. ἀλλὰ
δινκί μου, τίς μοι φαλὼν εἰς
δύο, καταρριζήσῃ. Ἡφαῖ. πα-
ρὰς μὲν εἰ μὲν μνησας; πρόσθε
δ' οὖν τέλει δὲ, ὅπως δὲ
λαίς σοὶ γρησέσθαι. Ζ. διαρι-
δῶν αἰμοὶ τὸ κεφάλαιον. εἰ δὲ
ἀπειθήσας, οὐ νῦν πρῶτον
ἐργισομένην περὶ αἵματός μου,
ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν αἵματός μου
τὴν δύναμιν, μὲν δὲ μί-
λιν. ἀπέλυνται γὰρ ὑπὸ
τῶν ὀδόντων, αἱ μοι τὸν ἰγ-
κίκαλον αἰστέρεσσιν. Ἡ-
φαῖ. ὅρα ὦ Ζεῦ, μὴ καὶ
τι ποιήσωμεν. ἔφες γὰρ ὅ
πέλεκυν ὄντι, καὶ οὐκ αἰσ-
μοτι, οὐδὲ κατὰ τὴν εἰλα-
δῶν μνησέσθαι. Ζεῦ.
κατὰ τὴν μίαν ὦ Ἡφαῖ-
στ'. δαρήσῃ. οἶδα γὰρ ἔγω
τὸ συμφέρον. Ἡφαῖστ'. ἄ-
νω μὲν, κατὰ τὴν δὲ. τί γὰρ
καὶ ποιῶν, σὺ καλῶντι;

τί

εἰ τοῦτο· κέρκινεπλ· μί-
γα ὦ Ζεὺς βαλὼν εἰς ὅδ' ἐν τῇ
ἐπιφαιῇ. ἐκείτης γοῦν ἐξυδν-
μ· ὦδ' α, ταλικάυτλὺν ἐπὶ
τλὺ μλίνιγγα παρδίνον ζω-
γονῶν, καὶ ταῦτα ἰνοπλον.
ἔπειτα τραπέσιδον, ἐπὶ ἐπιφαιῇ
ἐλκεῖσθαι ἐχον. ἢ δὲ πηδᾶ,
καὶ πυρρὶ χίρῃ, καὶ τλὺ ἀ-
σπίδα τινάσαι, καὶ τὸ δόρυ
πάλλα, καὶ ἰνδουσιᾶ. καὶ
τὸ μίγιστον, βαλὼν πάντων καὶ
ἀνμαία γιγίνεται ἔδν ἐν
βράχῃ. γλαυκῶπις μὲν, ἀλ-
λὰ ἡσυχία καὶ τεῦτο ἢ πόρνε.
ὥστε ὦ Ζεὺς μαινέσθαι μοι ἀπὸ-
δ·, ἰγνύσας μοι αὐτλὺν.
Ζ. ἀδυνάτα αἰτᾷς ὦ Ἡφαί-
στῃ. παρδίν· γδ' αἰ δὲ λα-
μλῖαν. ἰγνύσας τὸ γι' ἐπ' ἰ-
μοι, οὐδ' ἐν αὐτὴν ἰγν. Ἡφαίστ.
τοῦτ' ἰβουλόμην. ἰμοι μλῖ-
σαι τὰ λοιπὰ. καὶ ἔδν σωμα-
πάσθαι αὐτλὺν. Ζ. εἴ σοι ῥέδιον
οὔτε, ποία, πλὴν οἶδα, ὅτι ἀ-
δυνάτων ὄρεται.

Ποσάδων· καὶ Ἑρμῇ.

Εἰμι ὦ Ἑρμῇ νῦν ἰντυ-
χᾶν τῷ Διὶ· Ἑρμ. οὐδ' αμῶς ὦ
Ποσάδον. Ποσάδ. ὅμως προ-
σάγγελον αὐτῷ. Ἑρμ. μὴ ἰ-
νέχῃ, φημί. ἀνακτον γάρ.
ὥστε ἐν αὐτῷ ἰδοις αὐτὸν ἐν
τῇ παρόντι. Πο. μῦν τῇ Ἡρῇ
συν-

quid hoc? puella armata. Mag-
nū ō Iupiter, malū habuisti ī ca-
pite. Merito igitur iracundus fu-
isti, tācā inī: a cerebri pannicu-
lū, uirginē uiuā nutriēs, idē ar-
mata, nimirum castra, nō caput
habuisti, nō aduertens. Haec ue-
rō etiā sciat, et cū armis tripu-
diat, clypeū cōcutit, ac hasta ui-
brat, et quasi quodā furore con-
citat. Et, qđ maximū est, for-
mosa admodū, ac maturis nub-
lis annis, breui adeo iā facta est,
ceruleos qđem oculos habēs, sed
iuncta et huic gratiā addit ga-
lea. Quare ō Iupiter, obsecrā
di prēmū hoc mihi refer, de spō
de mihi illā. I. Impossibilia petis
Vulcanē, perpetuū enim uirgo
manere uult. Ego certē, quātū
in me ē, nihil repugno. V. Hoc
uolebā. Reliquū qđ est ipse cum
tabo. Ac iā simul rapiā ipsam.
I. Si tibi faciliē adeo hoc, facias
licet. V. etiamē illud scio, qđ co-
mas ea, qđ ubi cōingere nequeūt.

Neptuni et Mercurij.

Licet ne Mercuri, cōuenire Io-
uē nūc? Me. Nequaquā Neptu-
ne. N. Attamē intro renūcia de
me ipsi. M. Ne molestus sis, inqđ,
Importunum. n. hoc. Quare nō
poteris ipsum uidere in prae-
sencia. N. Num igitur cū Iunone
b ij con-

conclūbit M. Nō, scilicet diuersum
quiddā est. Nēp. Intellico. Ga.
nymedes inuis est Merc. Neq;
hoc, sed ipse infirmus aliquantiu-
lū est. Nēp. Vnde hoc Mercu-
rit Graec. nistud narras. M.
Pudei dicere, tale qui ipia est.
Nēp. Ne nihil eo tibi opus est
apud me. patrius utiq; cum tibi
sim. Merc. Peperit paulo an-
te, Neptūne. Nēp. Apage.
An peperit ille? Ex quo? Itaq;
latuit ille nos Hermaphroditus
existens? At neque uetus eius
uimorem aliquē pra se tulit. M.
Recte dicis. Neque etiā ille par-
tum intra se habebat. Ne. Nō
ui, ut sum ex capite peperit scilicet
rei, quemadmodū & Mineruā,
hēi. n. ille caput quoddā puerpe-
tū. M. Neq; illud, sed in foemina
re gestauit paritū, illum uidelicet
ex Semele receptum. N. Euge
generosus, ut ille totus nobis, &
ex oī parte corporis impregnā-
do, donec ut atq; foetū dū ē. Sed
q̄ nā Semele ista ē? M. I hebana
mulier, ex filiabus Cadmi una.
Huic cōgressus praegnāte eā re-
liq̄. N. Deinde uero ipse p̄ illa
peperit. M. Atq; admodū. Eia si
tibi alienū ac mirum uideatur.
Nā Semele dolis aggressa Iu-
p̄tō (nō s̄t autē, ut zelotypa est)

συνίστην; Ερ. ὅτι ἀλλ' ἰτορρε-
ῖν τί ἐστι. Ποσ. σωίνμι. ὁ γὰρ
συνήδους ἰνδον. Ερμ. ὅδ' ἔτ' α-
πο. ἀλλὰ μαλακῶς ἔχει αὐ-
τός. Ποσ. πόθεν ὦ Ερμῆ; Δει-
νὸν γὰρ τοῦτο φής. Ερ. αἰσχύ-
νομαι ἀπάν, τοιοῦτόν ἐστι.
Πο. ἀλλ' οὐ χρὴ πρὸς ἐμὲ δά-
δην γίνεσθαι. Ερ. τίτις κε ἀρτί-
ως, ὦ Πρόσαδον. Ποσ. ἀπαγο-
τίτις κε ἰκάνῃ; ἰκάνῃ; ὁ
οὐκ οὐ ἰκάνῃ δὲ ἡμᾶς αὖ-
δρόγῃ; ὦν; ἀλλ' οὐδὲ ἰ-
πὸς ἡμᾶς αὐτῷ ἢ γαστρί
ἔγκοντιν. Ερμ. οὐ λήγας. οὐ
γὰρ ἰκάνῃ ἔχει τὰ ἑμβρυον.
Πο. οἶδα. ἰκάνῃ ἰκάνῃ ἰ-
κάνῃ αὐδῖς, ὡς πορὶ τῶν Ἀδ-
ναῶν. τοιάδα γὰρ τῶν ἰκάν-
ῃ ἔχει. Ερ. οὐκ. ἀλλ' ἰκάνῃ
μὲν ἰκάνῃ τὸ ἰκάνῃ Σιμί-
λος βρέφῃ. Ποσ. οὐκ ὄγῃ
ναῖ; ὡς ὅλ' ἡμῖν λυ-
φορᾷ, ἡδὲ πανταχόθεν τῷ σά-
ματι. ἀλλὰ τίς ὁ Σιμί-
λος ὅστις; Ερ. θηβαία, τοῦ Κάδ-
μου θυγατρὸν μία. ταύτη
συνελθόν, ἰκάνῃ ἰκάνῃ
Ποσ. ἄτα ἰκάνῃ ὦ Ερμῆ
αὐτ' ἰκάνῃ; Ερμ. ἡδὲ μάλα,
εἰ καὶ παράδοξον εἶναι σοι
δοκᾷ. τῶν μὲν γὰρ Σιμί-
λῳ ἐπιλαδύσκα ἢ ἡρα, οἶ-
δα δὲ ὡς ἰκάνῃ ὅστις.

πείθει αὐτῶσαι παρὰ τοῦ Δι-
ος, μιτὰ βροντῶν καὶ ἀστρα-
πῶν ἤκειν παρ' αὐτῶν. ὥς
δ' ἐπείαδ' ἡ, καὶ ἤκειν ἰχθῶν καὶ
τῶν κρᾶνῶν, αὐτοφλίγη ὁ δ-
ροφθ, καὶ ὁ Σιμίλην μὲν δι-
αφθείρεται ὑπὸ τοῦ πυρός. ἰ-
μή δὲ λυλῶσαι ἀνατιμύοντα
τῶν γαστέρα φ' ἡ γυναικὸς, αὐτὰ
νομίσαι ἀτιλὸς ἐτι αὐτῶ τὸ
ἡμβρονν ἰπταμωιδίον. καὶ
ἐπείαδ' ἰπείασα, λυλῶν τὸν
ἑαυτοῦ μῆρον, ἰντίδωσι, ὡς
ἀποτιλιεῖν ἐν ταῦθα, καὶ
γυνὴ φρίττω ἡδὴ μὲν ὀξέτιν
αὐτὸ, καὶ μαλακῶς ἀπὸ τῶν
ῥῶδων ἰχθῶ. Π. οὐ γυνὴ οὐ ποῦ
τὸ βρίφθ ἰσῖν; Ερμ. δὲ τῶν
Νύσαν ἀπονομίσας, παρὶ-
λῶσαι τὰς σύμφαις ἀναφρί-
φω, Διόνυσον ἰπνομαδίν-
τα. Π. οὐκοῦν ἀμφέτρετα τοῦ
Διονύσου τοῦτο καὶ μήτηρ καὶ
πατὴρ ὁ δὲ ὄξιν; Ερ. ἰοικε.
ἡ παρὶ δ' ἡμὲν ὡδὴ αὐτῶ πρὸς
τὸ ῥῶμα οἶσιν, καὶ τὰλλα
πορεύσιν, δε αὐ νομίζητ' ὡς-
πορ ληχί.

Ερμὴ καὶ Ἥλιν.

Ω ἦλιν, μὴ ἰλάσῃς τέ-
μορον, ὁ Ζεὺς φησι, μὴ
δὲ αὐρίον, μὴ δ' ὁ φρίττω
ἡμῶν, ἀλλ' ἐν δὴ μὲν,
ἡ τὸ μεταξὺ μίας τις ἰσῶν
μα-

persuadet illi, ut petat a Iove.
quo cum fulmine ac fulgure ad
se ueniat. Quæ cum uerbis huius
ius iduela credidisset, uenisset. J
Iupiter fulmen secum portans,
conflagrauit ædium, ipsa. J. Sca
mele ex igne perijt. Me autem
iubet Iupiter, ut incisa illius
aluo, partu ad se afferat, impero
fectu illum quidē adhuc, et ita
septimū mēsem cōceptū. Quod
ubi fecisset, ille dissecto fœmore
suo, intro illu recipit, ut ibi pere-
ficeretur. Atq. ita iam tertio,
postquā factū illud est, mense, de
nuo illu peperit, et nūc ex dolo-
ribus aliquantulu lāgaidus est.
N. Vbi igitur infans ille iam
est? M. In Nysam hinc abla-
tum, tradidit illum nymphis enu-
triendum, Dionysium cognos-
minatunt. Ne. Ergo utrumq.,
Dionysij huius et pater et ma-
ter ille est. Merc. Ita uidetur.
Ab eo igitur, ut illi aquam ad
uubus afferat, ac cætera ea,
quæ ex more atq. consuetudine fieri
solent, quasi puerpera procure.

Mercurij et Solis.

O Sol, ne hodie currum a-
gas, inquit Iupiter, neq. in cra-
stinum neque etiam in diem pe-
rendinum, sed intus mane, fia
atq. interea perpetua una q. x
b iij longa

longa. Quare equos quidem ite-
rum soluant Flora, tu uero res-
tingue ignem, & nunc eandem
post longum interuallum tem-
poris te ipsum recte ca. Sol. No-
ua haec atq; omnino aliena de-
nuncians uenis. Sed nunquid
transgredi, siue peccare uisus
sum inter agendum & extra
fines cursum habuisse? atque id
nunc irascitur ille mihi, noctem
que triplo maiorem die facere
statuisti Mer. Nihil tale, neque
hoc etiam perpetuò fice, sed
ipse nunc opus habet, noctem si-
bi fieri cōsuetio longiorem. Sol.
Vbi autem etiam ille est, aut
unde ipse emissus es, ut haec nun-
ciaret mihi Mer. Ex Boeotia,
ab uxore Amphitryonis, cum
qua concumbis. Sol. Amator
illius atque ita illi satis non est
nox una Mer. Nequaquam.
Nasci enim quendam oportet
ex hoc cōcubitu magni, atq;
multorum certaminum uictor-
em, deum. Hūc igitur una no-
cte absolui ac perfici impossi-
le est. Sol. Sed absoluae atq; ad
exitum perducit ille, quod fau-
sum felixq; sit. Vt nunc et haec
Mercuri, temporibus Satur-
ni non fiebant, (s. li enim hic
nos sumus.) Neque ille tum a

Rheca

μακρά. ὥστε λυγίσαν μὲν
αἰ ὄραι αὐδὲ τοῦς ἵππους.
οὐ δὲ σβίσσῃ τὸ πῦρ, καὶ ἀ-
πάαν διὰ μακροῦ σε αὐ-
τόν. ΗΛ. ἡμὰ ταῦτα ὦ Ερ-
μὴ καὶ ἀλλόκοτα ἤκεις πα-
ραγγιλῶν. ἀλλὰ μὴ παρὰ
βαίνων τι ἰσοφαίῃ τῷ δρό-
μῳ, καὶ ἐξωλέασαι τῶν ὁ-
ρων, ἡγὰρ μοι ἀχθεῖται, καὶ
τίῳ νύκτα ῥηλασίασιν τῆς
ἡμέρας ποιήσαι δειγνο-
κῆν; Ερμ. οὐδὲν τοιοῦτον,
οὐδ' ὅτι αἰ τοῦτο ἴσας. Δῆ-
ται δὲ τινῶν αὐτὲς ἐπιμα-
κίστην γυγῖσθαι εἰ τίς νύ-
κτα. ΗΛ. ποῦ δὲ καὶ ὅσῃν,
ὃ πόσον ἐπιπρόφους ἀγγι-
λῶν ταῦτά μοι; Ερμ. ἐν Βοι-
ωτίας ὦ ΗΛι, παρὰ τῆς
Ἀμφιτρύωνος γυναικός, ἣ
σύνιστιν. ΗΛ. ὅρῳ αὐτῆς;
αἶτα οὐχὶ καὶ νύξ μία; Ερμ.
οὐδαμῶς. τεχνολῶσαι γὰρ τι-
να δῆ ἐν τῆς ὁμιλίας ταύ-
της μέγαν καὶ πολυάκλον
διδόν. τοῦτον οὖν ἐν μίᾳ νύ-
κτι ἀποτελεσθῆναι ἀδύνα-
τον, ΗΛ. ἀλλὰ τελεσιουργ-
γαίτω μὲν ἀγαθὴ τύχη. ταῦ-
τα δ' οὖν ὦ Ερμὴ οὐκ ἐγί-
ντο ἐπὶ τοῦ Κρόνου, αὐτοῖς
γὰρ ἡμᾶς ὁ μὲν. οὐδ' ἀ-
πόκοιτ' ἡμᾶν πρὸ τῆς
Ρίης

ρίας ἴω, οὐδ' ἀπολιπὼν αὐ-
τὸν οὐρανὸν ἐν θύραις κοι-
μᾶτο. ἀλλὰ ἡμέρα μὲν ἴω
ἡμέρα, νύξ δὲ κατὰ μέ-
τρον τὸ αὐτῆς, ἀνάλογον
ταῖς ὥραις. ξύνον δὲ ὃ πα-
ρ' ἡλλογαγμένον οὐδέν. οὐδ'
αὖν κοιμώμενος ποτιῖναι
δυνάτῃ γυναικί. νῦν δὲ δυ-
τῆσιν γυναικῶν ἵναι, καὶ
αὐτράφειν τὰ πάντα, καὶ
ἀπαμπίστους μὲν γυνί-
δας τοὺς ἵππους ὑπὸ τῇ ἀρ-
γίᾳ, δύσπερον δὲ τῶν ἰ-
σθῶν, ἀρετῇ μένουσαν ἱ-
στῆς ἡμῶν ἡμερῶν, τοὺς δ'
αὐθρώπους ἀδλίως ἐρσοται-
νῶ διαβιῶν; τοιαῦτα ἀπε-
λαύοντα τῶν διὸς ὀρώτων.
καὶ λαδιδιόντα πόριμί-
νοντο, ἵνα αὐτῶν ἀπο-
τίλιναι τὸν ἀδελφὸν, ἐν λί-
γαι, ὑπὸ μακρῷ τῷ ὄφει. Εἰ-
σιόπα ὦ Ἥλιε, μή τι λατὸν
ἀπελαύσεις τῶν λόγων, ἵνα
δὲ παρὰ τῶν Σιλιῶν ἀπιδ-
δῶν, καὶ τὸν ὕπνον, ἀπαγγι-
λῶ ἡμῶν, ἀπὸ τοῦ Ζῆτος
ἀπίστατε, τῶν μὲν σχολῇ
προβαίνων, τὸν δὲ ὕπνον
μὴ αἰνῆσαι τοὺς αὐθρώπους,
ὥς ἀγνέουσιν μακρὰν οὕτω
τῶν νύκτα γιγνημένην.

Αἰρε-

Rhea diuertebat, aut seorsum
cubabat, neq; etiam relicta coe-
lo Thebis dormiebat. Sed dies
quidem cum dies erat, nox au-
tem ad suum certum spacium,
secundum proportionem hora-
rum agebatur, peregrinum uero
tò αὐτὶς immutatum nihil. Neq;
ille cum unquam cum muliere
mortalis quicquam rei habuit.
Nunc infelicitis muliercule
causa, oportet omnia sursum
et deorsum uerti. Ac equos qui-
dem præfractiones & difficultio-
res fieri, ob ocium & desidiam,
uiam autē asperiores eo quòd
toto triduo non usurpabunt,
homines præterea miserè in ca-
nebrioso uiuere. Hoc boni ex
amoribus Iouis consequuntur
illi scilicet, sedebunt expectan-
tes, donec ille atletam istum,
quem dicis, absoluerit sub lon-
gis tenebris. Mer. Tace ô Sol.
ne quid mali pro his dictis tuis
nansciscare. Ego uero ad Lu-
nam hinc abiens & ad Som-
num, renunciabo etiam illi,
quæ Iupiter mandauit illi qui-
dem, ut ne procedat citius, huic
autem, ut ne remittat de se homi-
nes, quo ignorent longam adeo
noctem hanc fuisse.

6

Vener

Veneris & Lu-
na.

Αφροδίτης καὶ Σε-
λήνης.

Quid hæc, ô Luna, facere
se aiunt, quoes ad Cariam
peruenis, ut currum sisbas, ac
desuper aspectes Endymio-
nem dormientem sub dio iuno-
quam uenatorem aliquem, ina-
terdum autem etiam descen-
das ad ipsum ex media uia
Lu. Interroga ô Veneris filio-
um tuum, qui mihi harum res-
rum autor est. Ven. Sine.
Contumeliosus ille est. Me-
quippe matrem ipsius, quibus
modis affecit nunc quidem in
Idam adigens Anchisa cau-
sa Troiani, nunc autem in Li-
banum ad Assyrium illum ad-
dolescentem, quem & Proscro-
pine desiderabilem fecit, &
me ex dimidia parte, amoris
bus meis priuauit. Quare iam
sæpe illi interminati sum, ni
desinat talia facere, fractus
tam esse me ipsius & arcus
& pharetram, amputatus
tam autem etiam alas. Iam
pridem uero & plagas ipsi in-
nates incussi scindaliq, sed il-
le, nescio quo pacto, tum qui-
dem statim metuens ac sup-
plicans, paulo post obliui-
scitur

Τί ταῦτα, ὦ Σελήνη, φασ-
σὶ ποιεῖν σε, ὅπότε αὐτὰ κατὰ
τὴν Καρίαν γίνῃ, ἰσταίῃς
μελὶ σιτὸν ἰδύου, ἀφροῶσαν
ὅτε τὸν Εὐδυμίωνα κατὰ δό-
λυντα, ὑπαίθριον ἀπὲς κυνη-
γίῳ τῶντα, ἐνίστι δὲ καὶ
καταβαίνειν ἐπὶ αὐτὸν ἐκ
μέσας τῆς ὁδοῦ; Σελ. ὁράτω
ὦ Αφροδίτη τὸν σὺν ἡμῖν, ὅς
μοι τούτων αἰτιᾷ. Αφροδ.
ἴα, ἰκάνου ὑβριότης ὄντιν.
ἡμεῖς γοῦν αὐτοῦ τὴν μητί-
γα εἰς διδραχμὰς, ἄρτι μὲν
ὅτε τὴν Ἰδλίω κατὰ γυν, Ἀγ-
χίσου ἵνα τοῦ Ἰλίου, ἄρι-
τι δ' ὅτε τὸν Λίβανον, ἐ-
πὶ τὸ αὐτοῦ ἰκάνομεθα
κίον, ὃ καὶ τῇ Ἐρσοιφάτ-
τῃ ἐπὶ ἄσπον ποιήσας, ὃς
ἡμισέας ἀφάλλετ' ἐμὶ τὸν
ὁρῶμενον. ὥς τε πολλάκις
ἐπέλυσα, εἰ μὴ πύσσεται
τοιαῦτα ποιών, ἡλάσσειν
μὲν αὐτοῦ τὰ τόξα καὶ τὴν
φάρμακον, πόρκαυόμεν δὲ
καὶ τὰ πτόρκα. ὅδ' αὖ καὶ καὶ
πληγὰς αὐτῷ ἐνέτεινα εἰς
τὰς πυγὰς τῷ σαρδάλῳ.
ὁ δὲ, σὺν εἰδ', ἔπως το-
παραυτίκα διδωὶς καὶ ἐνι-
τάωμαι, μὴ δόλῳ ἐπὶ ἡμῶν

παι ἀπαύτων . ἀτὰρ εἰ-
 πῆ μοι , καλὸς ὁ ἐνδυμίων
 ἔστιν ; οὐ παραμυδνυται γὰρ
 οὕτω τὸ δαίμον . Ζ . ἰμοὶ
 μὴ καὶ πάλιν καλὸς ὁ Α-
 φροδίτη δαίμων , καὶ μέλιστα
 ἔτακτο ἐπιβαλλέμεν . Ἐπὶ δὲ
 πῶς τὴν χλαμύδα κα-
 δούσῃ τῇ λαῖᾳ μὲν ἔχων
 τὰ ἀκόντια , ἡ δὲ τῆς χει-
 ρὸς ὑπορρέοντα . ἡ δὲ ξίφει δὲ
 πόρῃ τὴν λιπαρὴν ὅς τὸ ἀ-
 νὼ ἐπικινεῖται μὲν ἐπιπρί-
 πει , τῷ προσώπῳ πόρῃ κινεῖ-
 ναι . ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ ὑπνίου λι-
 πομένη , ἀναπνέει τὸ ἀμ-
 βρόσιον ἰκάνον ἄδμα . τότε
 τοῖσι μὲν ἰγὼ ἀφοσιτὶ λεκτιού-
 σα , ἐπ' ἀνδρῶν τῶν δακτύ-
 λων βιβνύσα , ὡς αὖ μὲν ἀ-
 νιγρῶ μὲν ἰκταραχδία .
 οἶδ' αὖ , τί αὖ οὖν σοὶ λέγει-
 μοι τὰ μετὰ ταῦτα . πλὴν
 ἀπέλλυμαι γὰρ ὑπὲρ τοῦ ἔργου
 τούτου .

Appoditus καὶ Ερ-
 μῆς .

ὦ τέκνον ἴδμεν ἴρα , οἷα
 ποιεῖς . οὐ γὰρ ἐν τῇ γῇ λί-
 γω , ἐπὶ δὲ τοὺς αὐδρῶνας
 ἀναπείθεις , καὶ αὐτῶν ὁ
 κατ' ἀλλήλων ὄργαζομαι ,
 ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν οὐρανῷ . δε-
 γόμεν μὲν Δία πεινόμενον
 ἐπι-

sciunt omnium . Vtrum die mis-
 bi formosus ne Endymion iste
 est? Nam hoc quidem solatio
 fuerit malo huic . Lun . Mibi
 quidem etiam admodum for-
 mosus , ὁ Venus , uidetur , ὅταν
 xipnē quando instrata super ta-
 pem chlamyde dormit , leua
 tenens sagittas , paulatim ē
 manu prolabentes . Dextra
 autem circa caput sersum uero
 susreflexi , decorem affert fa-
 ciei , cui circumfunditur . Ipo-
 se uero solutus somno , anthe-
 lat ambrosium illum haliūm .
 Tunc igitur raticē equidem
 et sine ullo strepitu descendens ,
 ac summis digitis insistent , ut
 ne expergefactus ille , pertuer-
 bari possit . Scis igitur , quid
 tibi post hæc dictura fura-
 rim , sed perco equidem eo
 more .

Veneris & Cupidis
 dinis .

Cupido gnate , uide qua
 facis flagitia . Non iam de his
 loquor , que te impulsore more
 tales in terra , uel in se quisq̃
 que uel inuicem alij in alios
 faciunt , uerum de his ago ,
 que apud superos quoque deos
 signas , qui quidem Iouem
 uerum uarias assumere formas
 o. f. c. m.

ostendis, uertens in quodcumq;
tibi pro tempore uisum fuerit.
Lunam uero è caelo deuocas.
Quin & Solem aliquoties com-
pellis lentum apud Clymenem
cessare, aurigandi muneris oba-
litum. nam quicquid iniurie
in me matrem etiam commissa
es, audacter ac tanquam tuto
facis. Verum tu quidem ô deo-
rum omnium confidentissime,
Rheam insuper ipsam iam as-
num, præterea deorum tam
multorum parentem eò perperum
listi, ut pusionem adames, atq;
in Phrygium illum adolescens-
tulum depereat, ac tua iam os-
pera insanit, iunctisq; leonia-
bus, adbibitis item Corybantii-
bus, quippe qui & ipsi furore
quodam sunt afflati, per Idam
montem sursum ac deorsum ob-
errat, ipsa quidem Attis amon-
te ciulans. Quæterum Corybant-
um alius suum ipse penem en-
se defecat, alius demissa coma
per montes fertur insanus, alius
cornu canis, alius tympano
tonas, alius cymbalo perstreca-
pit. breuiter, omnia undiquaque
Ida tumultus atq; insanie plea-
na est. Proinde cuncta timeo,
metuo ne tale quid accidat,
quæ magnū malum generans,

ἐπιλαυνάας, ἀλλὰ τῶν ὄν-
τῶν, τί αὐτοῖς ἐπὶ τοῦ λαοῦ δε-
κνῆ. τίς οὐκ ἴδωκεν αὐτὴν ἡ-
γεῖσθαι τοῦ οὐρανοῦ. τὸν ἥλιον
αὐτὴν παρὰ τῆ Κλυμένη βρα-
δυτέρῃ ἐνίστει ἀναγκάζει,
ἐπιλαυνόμενον δὲ ἰππασί-
ας. ἂ μὲν γὰρ ὄντι τὴν μα-
τέρα ὕβρις, δαρῶν ποι-
εῖ. ἀλλὰ σὺ ὅσον τολμηρότατι,
καὶ τὴν Πέην αὐτὴν γυναι-
κίδα, καὶ μητέρα τοσούτων
διδῶν, ἀνέπαυσε παιδρα-
γῶν, καὶ τὸ φρύγιον μαρμα-
ριον ἵκῃσι ποδῶν. καὶ νῦν
ἰκέειν μέμνηται πρὸς σὺν, καὶ
ζωξαμένη τοὺς λίοντας, πα-
ραλαβοῦσα καὶ τοὺς Κερύβαν-
τας ἅτι μανικῶς καὶ αὐτοὺς
ὄντας, αὐτὴ καὶ ἰάτω τὴν ἰ-
δίαν πόρνησιν, ἡ μὲν
ἐκλύζουσα ἐπὶ τῇ Ἀττῇ. οἱ
Κερύβαντες δὲ, ἡ μὲν αὐ-
τῶν τέμνεται ξίφει τὸν πύ-
χιν. ἡ δὲ αὐτὰς τὴν ἑμὴν,
ἵστα μιν πρὸς διὰ τῶν ὀ-
φθαλμῶν. ἡ δὲ αὐτὴ τῷ λίοντι.
ἡ δὲ ἐπιβομβᾷ τῷ τυμπά-
νῳ, ἡ ἐπιτυπᾷ τῷ κυμβά-
λῳ. καὶ ὅπως δὲ ὁρᾷ καὶ
μανία τὰ ἐν τῇ ἰδίᾳ ἅπαν-
τά ὄντι. διὰ διὰ τοῦτω ἅ-
παντα, διὰ διὰ τοῦτο, ὅ
τὸ μέγα σὺ λαὸν τινοῦσα,

μή ἀπειμανῶσα ποτὶ ἡ Ρία,
ἢ καὶ μάλλον ἵτι ἐν αὐτῇ οὐ
σα. λευκόσθη τὸν λευκόβα-
τας συλλαβίντας σι, δια-
σπασαῖται, ἢ τοῖς λίνουσι πα-
ραβαλῶν. ταῦτα δὲ διὰ, κιν-
δυνάσονται σι ὀρθῶσα. Ε. δ' ἄρ-
βει μῆτορ, ἡ παρὰ καὶ τοῖς λίνου-
σιν αὐτοῖς ἢ δὲ ξυνήδης εἰμί.
καὶ πολλὰ καὶ ἡ παναβὰς ἐπὶ
τὰ νῦτα. καὶ ἡ κίμης λαβί-
μην, ἡνιοχῶ αὐτούς. οἱ δὲ
σαίνουσι με, καὶ πῶν χάρις δι-
χέμενοι ὅτι τὸ νόμα, πῶν δι-
χμπος ἡμεῖς ἀπεθιδύσασί μοι,
αὐτὸ μὲν γὰρ ἡ Ρία, πῶν αὐ-
τοῖς ἐκείνη σχολῶν ἀγάγοι ἐπὶ ἡ-
μῖν, ἡλκῶσα ἐν τῷ Ἀττῇ; καὶ
τοῖς τί γὰρ ἀδινῶ, δεικνύς τὰ
ἡλατὰ, οἷά ἐστιν; ἡμῶς δὲ μὴ
ἰφίκαδι τῶν ἡλατῶν. μὴ τοί-
κων ἡμῖν αἰτιᾶσθαι τούτων. ἢ
δείλεις σὺν ἡ μῆτορ; αὐτὸ μὴ
κίτι ὄρθῶν, μῆτι σὺ τοῦ ἄρι-
ως, μῆτι ἐκείνων σὺ; Αφρο. ὡς
δεινὸς ἢ, καὶ ἡ καταῖς ἀπ' αὐ-
τῶν, ἀλλὰ μὴ μὲν σὺ ποτὶ
τῶν λόγων.

Δίος, Ασκληπιῶ, καὶ Ἡ-
ρακλῆος. Ζεύς.

Παύσασι δὲ Ασκληπιῶ καὶ
Ἡράκλει, ὁρίζοντες πρὸς ἀλλή-
λους ὡς πρὸ ἀνδρωποῖ. ἀπ' αὐτῶν
γὰρ ταῦτα, καὶ ἀλλότρια ἢ συμ-
περί

ut si quādo resipiscat Rheas, ut
potius si pergat insanire. Cory-
banib. imprectis, ut te corymbis
discerpani, ac leonibus obijcia-
ant. Hic me sollicitas metuis, qd
videam tibi periculum immin-
nere. C. Ocioso aio esto mactet,
si quidē leonib. etia ipsi iā fami-
liaris sum factus, ita ut serpen-
tero, cōscensis eorū uergis, pra-
hēs, et uerba, equitis ritu insidens
illos agitem. At uero illi inco-
rit mibi caudis ablandiunt,
ac manum ori infertam ecce-
riant, lambuntq, deinde mibi
reddunt innocua. Porro Rheas
ipsi, quando tandē uacauerit, ut
me ulciscatur, cum in Aetia sit
totat. Postremo quid ego pecco,
quoniam res pulchras, ut sunt, offe-
ro, ac demonstroi? Vos ne appe-
tite res pulchras, quare his de re-
bus ne in me crimen conferte.
Nū uis ipsa tu mactet, uti neque
tu posthac Martē ames, neq; ille
le uis? V. Res peruiuae, et nul-
la in te nō supasti. At amē bonū
quā dixi, aliquādo memineris.

Iouis, Aesculapij &
Herculis.

Desinit o Aesculapi & tu
Hercules, cōcedere uet uos iura
gijs, perinde ut homines. In dea
cota enim haec, et aliena a com-
muni

Apo. Nequaquam, sed amas-
sum doleo, Laconē illum Oca-
ba li filium. *Mer.* An mora-
tus est? *Hyacinthus* : sic mihi.

Apo. Ausp admodum. *Mer.*
Vnde *Apollo* : aut quis ita ab
omni amore alienus fuit, ut oc-
ciderit formosum illū puerum?
Apollo : Meum ipsius factum
hoc est. *Mer.* Quis igitur, insani-
uissim' *Apollo* : *Apo.* Non, sed
infortunium quoddam inuito
mihi accidit. *Mer.* Quomodo?
cupio enim auire rationem
hanc. *Apol.* Disco ludere. is-
scebas, atq; ego unā cum illo lus-
debam. Ceterum uentorum
omnium pessime perditus *Zea-
phyrus* amabat quidem longo
iam tempore etiam ipse illum.
Verum neglecto eo, & contem-
ptum istum nō ferens, ego quis-
dem, quemadmodum consue-
ueramus, discum in altum iure-
sum uersus iaculabar, ille au-
tem deorsum *Taygeto* spirans,
ablatus hunc in caput pue-
ro inflixit, itē ut ex ea plaga
& cruor manaret affatim, &
ipse puer statim sagittis, fue-
gentemque ad montem usque
persequens. Puer autem &
iunulum extruxi in *Amo-
clis* ubi discus eum prostrauit,

Apo. ὁ δαμῶν, ἀλλ' ὄρωμι-
νεν περὶ τὸν λάκωνα τὸν
οἰβάδον. *Ερ.* τί δυνάκει γὰρ, εἰ-
πέ μοι, ὁ ὑάκινθος; *Απο.* καὶ
μάλα. *Ερ.* πρὸς τίν' ὦ *Α-*
πολλον; ἢ τίς οὕτως ἀνείρα-
τ' ὦ, ὥς ἀποκτεῖναι τὸ
καλὸν ἐκάνο μεράκιον. *Α-*
πο. αὐτῷ ἐμοῦ τὸ ἔργον. *Ερ.*
οὐκοῦν ἡμάς ἐσσι *Απολλον*;
Απο. ἐπὶ, ἀλλὰ δυσύχημά τι
ἀκούσιον ἔγιντο. *Ερ.* πῶς;
ἰδὲ γὰρ ἀκούσαι τὸν λό-
γον. *Απολ.* δισκούμεν ἡμῶν
δαί. καὶ γὰρ σὺν δισκούμεν
αὐτῷ. ὁ δὲ λάνιστα αὐτίκων
ἀπολούμεν' ἔριφον, ἤρᾳ
μὲν ἐκ πολλοῦ καὶ αὐτός. ἀ-
μιλόμεν' δὲ; καὶ μὴ ἔ-
ριφον πλὴν ἐσθροφίαν, ἐγὼ μὲν
αὐτῇ ῥέψα, ὥσπερ εἰώδαμεν
τὸν δίσκον ὅς τὸ αὐτό. ὁ δὲ,
ἀπὸ τοῦ ταυγίτου καταπνύ-
σας, καὶ λιφαλῶ τῷ παιδί
ἐνίσσας ῥίφον αὐτόν, ὥστε
ἀπὸ τοῦ πληγῆς αἷμά τι ρυῖ-
ναι πολὺ, καὶ τὸν παῖδα σὺ-
θὺς ἀποθανῆν. ἀλλ' ἐγὼ τὸν
μὲν ἔριφον, αὐτίκα ὁμιώ-
μῳ κατατοξόους, φόνον-
τι ἐπισπόμεν', ἄχρι τοῦ ἔ-
ριφου. τῷ παιδί γ', καὶ τάφον
ἰχθυόμῳ ἐν ἀμύκλῳ, ὅ-
που ὁ δίσκος αὐτὸν κατέβαλε.

⊙

καὶ

ἡγὰρ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ
ἀναδοῦναι τὴν γλῶσσο· ποίη-
σα, ἡλυστον ὡς Ἐρμῆν, καὶ συ-
κυνδισατῶν ἀνδίων ἀπαύ-
των. ἐπὶ καὶ γράμματα ἐ-
χευ, ἐπαλάσσοντα τῷ σικερω. Ἄ-
ρά σοι ἀλλήως λελυπηθεὶς
θεῶν; Ἐρ. ναὶ ὡς Ἀπολλοῦν. Ἡ-
δαὶς γὰρ θνητὸν πεποιθμὲν
τὸν ὀρώμενον, ὥς τι μὴ ἄχθῃ
ἐκπῆσανόντ.

Ερμην καὶ ἀπ' ἄλλων
v. 6.

Το δὲ καὶ χαλὸν αὐτὸν
 ὄντα ἠφαιστον, καὶ τέχνῳ
 ἔχοντα βάανουσιν ὦ Ἀπολ-
 λον, τὰς καλλίστας γιγαμ-
 κιναι, τίς τι Ἀφροδίτῳ
 καὶ τίς χάρι; Ἀπο. δύπο-
 μίαι τις ὦ Ἑρμῆ, πλὴν ἱκανὸν
 γιγνώδαιμάβω, τὸ, αἰχι-
 δαι σινοῦσας αὐτῷ, καὶ μά-
 λιστα ὅταν ὀρώσιν ἰδῶσι ρι-
 βήνον εἰς τίς κάμνον ἔπα-
 κινυφῶτα, πολλὴν αἰδῶν
 ἐπὶ τῷ προσώπῳ ἔχοντα. καὶ
 ὅμως τοιοῦτον ὄντα αὐτὸν,
 πόριβάλλουσι τι, καὶ φιλοῦ-
 σι, καὶ συγκαθίσουσιν. Εἰ,
 τοῦτο καὶ αὐτὸς ἀγανακτῶ,
 καὶ τῷ ἠφαιστῷ φθονῶ. σὺ δὲ
 λέομαι ὦ Ἀπολλων, καὶ λι-
 θαρσίς; καὶ μέγα ἐπὶ τῷ
 κάλλει φρόνη; λέγω ἐπὶ

habitudinē corporis & Iutam. Ceterū ubi cubitū eundum fuerit, soli dormiemus. Apo. Ego uero alias quoq; habeo Venerē minus propitiā ad res amato-
rias. Quippe etiam quos duos maxime prater ceteros amas ui, Daphnen & Hyacinthum, illa quidem aufugit, atque odit me, adeo ut in lignum conuer-
ti maluerit, quā mecum rem ha-
bere, hic autē d discō interfec-
tus est, & nunc pro illis, coronas habeo. Merc. At ego iam alia quando Venerem, sed non oportet gloriari. Apo. Noui, atque etiam Hermaphroditum istum ex te iunctū peperisse ipsam. Veneruntamen illud mihi dic, si nos-
si, quomodo non æmuletur Veneris Gratiā, aut cōtrā illa Venerem? Merc. Quoniam, Apolo, illa in Lemno cum ipso consuetudinem habet, Veneris autē in cælo, præsterim autem hæc cū Martē plectumque uersatur, atq; illum amat. Quapropter non ita multum fabrum istum curat. A. Atq; hæc putas ipsū Vulcanum scire? M. Scit, sed qd agat cū generosum adeo adolēscen-
tē, & præterea militāre ipsū esse uideat. Quare silen-
tius agis, nisi qd miratur quidē,
nuncius

τῇ συνέξει καὶ τῇ λύρῃ. ἅτῳ ἐπιδαν λισμαῖσθαι δέσιν, μό-
νοι λαβούδ ἡσσομην. Απο. ἰγὼ δὲ καὶ ἄλλως ἀναφροδίτης εἰμι εἰς τὰ ὄρωτικά. καὶ δύο γυνῶν, οὗς μάστιγα ὑπερνέ-
ψασα, τίνω Δάφνῳ καὶ τὴν Ὑάκινθον, ἣ μὲν ἀπεδιδρά-
σκεται, καὶ μισῶ, ὥστε ἄ-
λιστα βύλον γρηῖσθαι μά-
λον ἢ ἐμοὶ συνῆναι, ὃ δὲ ὑπὸ τῷ δίσκῳ ἀπόλλετο. καὶ
νῦν αὐτ' ἐκένων τριφάνους ἴχθῳ. Ερμ. ἰγὼ δὲ ἤδη περὶ
τίνω Αφροδίτῳ, ἀλλ' οὐ χρεὶ
αὐχῶν. Απο. εἶδ' αὖ. καὶ τὸν
Ερμαφρόδιτον ἐκ σου λίγ-
τατίτοκίνα. πλὴν ἐκ-
νή μὲι εἰπὶ, τίτι εἶδ' αὖ, πῶς
οὐ βλοσυρῇ ἢ Αφροδίτῃ τίνω
χαρίμ, ἣ ἢ χάρις ταύτῳ; Ερ-
ῖτι ὦ Απολλων ἐκένῃ μὲν
αὐτῷ ἐν τῇ Λήμῳ σὺν-
τιν, ὃ δ' Αφροδίτῃ ἐν τῷ
οὐρανῷ. ἄλλως τε, περὶ τὸν
ἄρῳ ἴχαται πολλὰ, μακά-
ρ' ὄρω. ὥστε ἰλίγῳ αὐτῇ τοῦ
χαλκίως τούτῃ μέλει. Ἀπολ-
λων ταῦτα εἰς τὸν Ἥφαιστον
εἰδέναι, Ερμ. εἶδ' ἔγ. ἀλλὰ τί
αὐδράσαι δυνάστω, γρηῖ-
ον ἰρῶν νιανίαν, καὶ τρασίῳ
τῳ αὐτόν; ὥτι τίνω ἡσυχί-
αν ἔχει, πλὴν ἀπειλῆ γε
δούμῃ

Et Didymis, decipit consulens
 tes se, obliqua, Et in utranque
 partem quaestionis proposita in-
 clinantia respondendo, ne uide-
 licet erroris possit damnari, at-
 que ita ex hoc quaesum facit, et
 dicescit. Multi enim amentes
 sunt, scilicet ipsos exhibent praeslia
 gijis deludendos. Verum non ig-
 noratur utique a prudentioribus,
 quod plerumque falsa ac ficta dicti
 tet, quippe ille ipse uates igno-
 rabat, quod interfectus amas-
 sum suum esset disco, neque prae-
 dixerat ipse sibi, quod fugitura
 ipsum esset Daphne, idque a
 deo formosum atque comatum.
 Quare non uideo, qua caussa
 pulchriores liberos te quam Nio-
 ben illam, procreasse putaris.
 Lat. At uero liberi hi, hospiti-
 um matris ista uidelicet, Et
 mendax uaticinator ille, scio
 quo pacto mordeant te, dum co-
 spiciuntur inter deos, Et maxime
 quando haec quidem ob pul-
 citudinem laudatur, ille autem
 ciuitatem personae in conuiuio,
 omnibus ipsum admiratione
 prosequentibus. Lu. Nequeo ri-
 sum continere Latona. Illum
 ne admirantur? Quem Mar-
 syas, si iuste modo iudicare
 Musae uoluissent, excoriatum
 merito,

καὶ ἐν Διδύμοις, ἀπαπατᾷ
 τοὺς χρημέλους αὐτῷ, λο-
 ξὰ καὶ ἐπαμφοτέρωθεν
 πρὸς ἑκάτερον τῶν ὁρωμένων
 ἀποκρίσθαι, ὥς ἀ-
 κίνδυνον εἶναι τὸ σφάλμα,
 καὶ πλεονεξίαν μὴ ἀπὸ τοῦ τοι-
 οῦτου. πολλοὶ γὰρ οἱ ἀνὴ-
 τοι, καὶ παρίχουσι αὐτοὺς
 καταγχετοῦσθαι. πλὴν ἐκ
 ἀγνοίας γὰρ καὶ τῶν σιω-
 τωτέρων, τὰ πολλὰ τὸρα-
 τουίμεν. αὐτοὺς γὰρ ὁ
 μαῖντις ἡγήα, ἐπὶ φασού-
 σαι μὴ τὸν ὁρώμενον τῷ
 δίσκῳ. οὐ προμαντούσα-
 το δὲ, ὥς φασίγεται αὐτὸν
 ὁ δάφνη, καὶ ταῦτα οὕτω
 λαλῶν καὶ λευγῶν ὄντα.
 ὥστε οὐχ ὀρῶ, λαδόντι λαλλή-
 τινοτέρῳ τῆς Νιόβης ἰδο-
 ξας. Λη. ταῦτα μὲν τοι
 τὰ τέκνα ὁ ξερεκτόν, καὶ
 ὁ ψευδόμεντις, οἶδα, ὅπως
 λυπεῖ σὺ ὁρώμενα ἐν τοῖς
 δίοις, καὶ μάστιγα ἴταν ὁ
 μὴ ἐπαυῖται ὁ τὸ κλέ-
 λ, ὁ δὲ λευγαίρη ἐν τῷ
 συμπόσιῳ δαμασέμεν
 ὑφ' ἀπάντων. Ἡρα. ἐ-
 γίλασα ὁ Λατῶν. ἐκείνῳ
 δαμαστέει, ἐν ὁ Μαρσύας.
 αὐτὰ δὲ δίκαια αἱ μῦσαι δι-
 κήσαι ἔδειλον, ἀπὸ δαίμονος
 αὐτοῦ.

αὐτὸς κρατῆσαι τῇ μου-
σικῇ ; οὐδὲ λυτασοφι-
δὴς ἀδλιῶ ἀπόλην, ἀ-
λίκως ἀλούς. ὃ δὲ λυλῶσον
παρδενῶ οὐτι λυλῶ ἔστην,
ἄστι ἐπὶ ἰμῶν ἐρδῶσα
ἰπὸ τοῦ λυλῶν, φοβη-
δῶσα μὴ ἰναρίσκῶ ἔθα-
γορῶσιν τὸ ἀσχηῶ αὐτῆς,
ἐπαφῶσιν αὐτῶ τὸς κῶσας.
ἰὼ γὰρ λῆγιν ἐπὶ οὐδὲ τὰς
τινούσας ἰμαῖοντο, παρδεν-
ῶ γὰρ καὶ αὐτῇ οὐσα. λυ.
μῖγα ὦ Ἡρα φρονῶς, ὅτι εὐ-
πειτῶ Διὶ, καὶ συμβασι-
λόντας αὐτῶ, καὶ διὰ τοῦτο
ὑβρίζας ἀλίκως. πλὴν ἀλλ'
ἔφομαι σὺ μετ' ἰλίγον αὐ-
δῖς λυλῶσσαν, ἰπῶσιν σὺ
καταλιπῶν, ὅτι τῶν γῶν λυ-
τίη, τῶν ὃ ὑλῶν ὃ γῶν-
μῶν.

Απὸλλωνῶ καὶ

Ερμῶ.

Τί γιγνῶσιν ὦ Ερμῶ; Ερμ.
ἔτι γιγνῶσιν ὦ Απὸλλων
ἀδων. Απὸ. ἐπὶ οὐδὲ, ὡς καὶ
αὐτὸς ἀλῶσας ἰχω φυγι-
λῶν. Ερμ. ὃ ἀφροδίτη ξυνοῦ-
σα τῷ Ἀρει, κατέλλαπται, καὶ
ὃ Ἡραῖτῶ ἰδῶσιν αὐτοὺς
φυλλαβῶν. Απὸ. πῶς; ὃ δὲ
γάρ τι ὄρῶν ἰοικας. Ερμῆς.
ἰν πολλῶ, οἰμῶν, ταῦτα ἰδῶς
ἰδῶ-

merito, ut qui ipse in Musica
uicerat, nunc autem circumuen-
tus miser ille petijit, iniustus sanè
damnatus. Hæc autem formosa
tua uirgo, ita formosa nimirum
est, ut posteaq; animaduertit se
se cōspectū ab Acteone fuisse,
uerita ne adolescens ille, turpia
eundem ipsius euulgaret, immi-
serit illi canes. Vt interim non
dicam, quod neq; parturientib.
obstetricatura fuisset, si uirgo
utiq; et ipsa foret. Lat. Valde
animo elato es Iuno, eò quòd
cum Ioue concumbis, et und
cum eo regnas, et propterea
absq; metu contumeliosa es. Vt
rursum uidebo te nō ita mul-
to post rursus lachrymantem,
quando te relicta in terram de-
scenderit ille, in eaurum aut cy-
gnum conuersus.

Apollinis et Mercurij.

Quid rides Mercurij Mer.

Quonia maxime ridicula Ap-
ollo, uidi. Apol. Dic igitur,
ut et ipse auditis illis, tecum
ridere possim. Mercur. Venus
cum Marte concumbens, de-
prehensa est, ac Vulcanus com-
prehensos illos uinculis cōstrin-
xit. Apo. Quomodo? Suae. n.
quid, id dicere uideris. M. Lon-
go iā tēpore, opinor, hæc sciens

c. iij

ue

uenatus est illos, & lecto occultis quibusdā uinculis circumdato, abiens ad fornacem opus faciēbat. Post hæc Mars ingreditur secreto, ut quidem ipse putabat. Videt autem ipsum ex alto Sol, & rem ad Vulcanū defert. Vbi igitur lectū cōscendissent, & in opere essent, & iam intra retia tenerentur, circumuoluntur ipsis quidē uincula, astat autem Vulcanus. Illa igitur (nam & forte tum nuda erat) pudore affecta, non habebat, quo se tege-ret. Mars uerò, ab initio fugere tenebat, sperabatq; se uincula illa disrupturū esse. Ceterum posteaquā intellexit, se undiq; captū teneri, neq; effugere quoquā posse, supplicare capit. Apo. Quid igitur, soluit ne ipsos Vulcanusi, Mer. Nondum, se! cōuocatis dijs, spectandū ipsis exhibuit adulterium. Illi autem nudi ambo, & colligati mutuo, inclinatis deorsum capitib. erubescabant. Atque adeo spectaculum hoc dulcissimū mihi uisum est, cum tantū non ipsum opus exhiberent. Apo. Asfaber ille, an nō pudore afficitur etiam ipse, cum spectandam ita exhibet turpitudinem coniugis. Mercurius. Per Iouem, quippe

ιδύρουν αὐτοὺς, καὶ πρὸς τὴν συνῶν ἀφ᾽ αὐτῶν δούμα περὶ βίας, ἀγγάζειτο ἀπειλὴν ἰπὶ τῶν ἑλπίων. ὅσα ἰ μὴν Ἀρης εἰσέρχεται λαδῶν, ὡς ᾔπτε. καθορᾷ δὲ αὐτὸν ὁ ὕψις. & καὶ λίγα πρὸς Ἄρ. Ἡφαιστον. ἰπὶ δὲ ἰπὶ ἐλπίσιν αὐτῶν τῶν ἑλπίων, καὶ ἐν ἰργῶν ὕσαν, καὶ ἐν τῇ ἰγνύωντο τὴν ἀκνύων, πρὸς πλῆκται μὴν αὐτοῖς τὰ δούμα, ἰφίγας δὲ αὐτοῖς ὁ Ἡφαιστ. ἰκάνη μὴν οὐδ, καὶ γὰρ ἰτυχε γυνὴν ὁδῶν, οὐκ εἴχε, ὅπως ἰγναλύφατο αἰδουμένη. ὁ δὲ Ἀρης τὰ μὴν πρῶτα διαφυγὰν ἰπερᾶτο, καὶ ἔλπιζε ρῆξαι τὰ δούμα. ἰπῶσα δὲ σῶας ἰν ἀφύκτω ἰχέμενον ἰκνύτον, ἰκίτῶν. Απο. τί ἔν, ἀπὲλυσεν αὐτοὺς ὁ Ἡφαιστ. & Ερ. οὐδέ τι, ἀλλὰ ξυγκαλίσας τοὺς θεοὺς, ἐπὶ δέικνυται τῶν μοιχείων αὐτοῖς. οἱ δὲ γυμνοὶ ἀμφότεροι ἑατῶν νεοσυνέτε. ξυκαλίσας τοὺς θεοὺς, καὶ τὸ δῖαμα ἰδύσαν ἰμοὶ ἰδοξί μονονουχὶ αὐτὸ γιγνόμενον τὸ ἰργον. Απο. ὁ δὲ χαλκῶς ἰκάνη, οὐκ αἰδᾷται καὶ αὐτὸς ἐπὶ δέικνυται τῶν αἰσχύνων τοῦ γάμου; Ερ. μὰ θεῶν

ἵσται καὶ ἐπιγίγῃ αὐτοῖς ἰφί-
 τως. ἐγὼ μὲν τοι, εἰ χρὲ τὰ-
 λυδίς εἰπᾶν, ἰφθίμου τῷ
 Ἀρεῖ, μὴ μόνον μυχόσασ-
 τε τίς ἡ καλλιπὴς διὸν, ἀλ-
 λά καὶ διὰ διμελὲς μετ' αὐ-
 τῆς. Ἀπολ. εὐνοῦ καὶ δι-
 δᾶσθαι αὐτὴν ὑπὸ μινuas ἐπὶ
 τούτῳ; Εἰμ. οὐ δ' οὐκ αὐτὴ
 Ἀπᾶλλον; ἰδὲ μόνον ἰπι-
 δῶν. ἰπαινόσμαι γὰρ σε, ἦν
 μὴ τὰ ὅμοια καὶ αὐτὸς οὐκ
 ἰδῶν.

Ἡρας καὶ Διὸς. Ἡρα.

Εγὼ μὲν ἰσχυρόμην αὐ-
 τῷ Ζεῦ, εἰ μοι τοιοῦτ' ἔ-
 ῖς, δὲ πλὴν ἔτω, καὶ διὰ φαρ-
 μλὴν ὅτι ὑπὸ Διὶ μένους. μίτρα
 μὲν αὐτὰ διὰ διμελὲς τὴν κέ-
 μιν, τὰ πολλὰ δὲ μαινομέ-
 ναις γυναιξὶ συνῶν, ἀβρό-
 τερ' αὐτῶν ἰπαινῶν, ὑπὸ
 τυμπάνοις καὶ αὐλοῖς καὶ
 λυμβάλοις χοροῦν. καὶ ὅ-
 λως παντὶ μάλλον ἰσχυρῶς,
 ἢ σοὶ τῷ πατρί. Ζεὺς. ἢ μὴ
 ἔτις γιὸς Διὸς ἰπαινῶν, ὁ ἄ-
 βρότερ' αὐτῶν γυναικῶν, οὐ
 μένους Ἡρα τὴν Ἀνδρίαν ἰ-
 χερῶσατο, καὶ τὴν ἡπειρὸν
 τὰς τὸν Τρωῶν ἰλαβί, καὶ
 τὴν δρᾶναι ὑπὸ γάγιο, ἀλ-
 λά καὶ ἰπ' Ἰνδῶν ἰλάσας τῷ
 γυναικῶν τῷ τρωατικῷ

τὴς

quippe qui etiam arideat ipsis
 afflans. Ego uero si opus est ue-
 rum dicere, inuidebam Marti,
 non solum quod cum formosissi-
 ma dea adulterium exercuisset,
 sed etiam, quod colligatus
 cum ipsa und' esset. Apol.
 Proinde & tu ligari hoc pacto
 sustineres Merc. Tu uero non.
 Apollot. Aspice modo & ac-
 cedens, collaudabo enim te, si
 non eadem ipse quoque optabis,
 ubi uideris.

Iunonis & Iouis.

Et quidem erubescerem &
 Iupiter, si mihi talis esset filius
 ut effeminator adeo, & perdis-
 uis ebriasset. Mithra quidem
 religata coma incedens, ut
 plurimum autem cum infans
 mulieribus consuetudinem ha-
 bens, mollior ipsis illis, ad tym-
 pana & tibias & cymbala
 choreas agens, & in summa
 cuius magis, quam patri uia-
 bi similis. Iup. At uero hic
 mitratus & mulierosus non
 solum, ô Iuno, Lydiam suba-
 iugauit, & eos qui ad Troia-
 lum habieant, cepit, praeterea
 & Thracas sub se redegit, ue-
 rum etiam contra Indos prosee-
 utus, cū muliebri illo exequu-

c. iij

ostendis, uertens in quodcumq;
tibi pro tempore uisum fuerit.
Lunam uerò è caelo deuocas.
Quin & Solem aliquoties com-
pellis lentum apud Clymenem
cessare, aurigandi muneri oba-
litum. nam quicquid iniurie
in me matrem etiam commi-
sis, audacter ac tanquam tuto
facis. Verum tu quidem ô deo-
rum omnium confidentissime,
Rheam insuper ipsam iam a-
nimum, præterea deorum tam
multorum parentem cò perpus-
listi, ut puisionem adames, atq;
in Phrygium illum adolescens-
culum deprecet, ac tua iam o-
pera insanit, iunctisq; leonia-
bus, adhibitis item Corybant-
ibus, quippe qui & ipsi furore
quodam sunt afflati, per Idam
montem sursum ac deorsum ob-
errat, ipsa quidem Aetis amon-
te ciulans. Quæctum Corybant-
um alius suum ipse penem en-
se defecat, alius demissa coma
per montes fertur insanus, alius
us cornu canit, alius tympano
tonas, alius cymbalo perstre-
pit. breuiter, omni undiquaque
Ida tumultus atq; insanie plea-
na est. Proinde cuncta timeo,
metuo ne tale quid accidat,
quæ magnū madum generans,

ut

ἐπιλαυνάσῃ, ἀλλὰ τῶν ὄν-
των, ὅ, τι αὐτοὶ ἐπὶ τοῦ λαοῦ δι-
κῆ. τίς σιλήσει δὲ ἡ ἀδαι-
ράς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. τὴν ἥλιον
δὲ παρὰ τῇ Κλυμένη βρα-
δυαὶ ἐνίστει ἀναγκάσεις,
ἐπιλαυσμένην δὲ ἰππασί-
ας. ἃ μὴ γὰρ ὄντι τὴν με-
τέρα ὑβρίσεις, θαρρύν ποι-
αίς. ἀλλὰ οὐκ ἐλπιζέσθαι,
καὶ τίς Πάριον αὐτὴν γυναι-
κῆν, καὶ μητέρα τοσούτων
διδῶν, αὐτίκας παύσασθαι
τῶν, καὶ τὸ φρόνισμα μετα-
νοήσας ποδῶν. καὶ νῦν
ἐκείνη μέμνηται ὑπὸ σου, καὶ
ἰσχυραμένη τοὺς λίοντας, πα-
ραλαβοῦσα καὶ τοὺς Κερύβαν-
τας ἅτι μανικόνες καὶ αὐτοὺς
ὄντας, αὐτὴ καὶ ἰάτω τὴν ἰ-
δίαν πόρροισιν, ἃ μὴ
ἐκλύθοντα ἐπὶ τῇ Ἀττῇ. οἱ
Κερύβαντες δὲ, ἃ μὴ αὐ-
τῶν τέμνεται ξίφει τὴν πύ-
ριν. ἃ δὲ ἀνὰ τὴν ἑβελίαν,
ἵσταται μινῶες διὰ τῶν ὄ-
ρων. ἃ δὲ αὐτὰ τῷ λίγατι.
ἃ δὲ ἐπιβομβᾷ τῷ τυμπά-
νῳ, ἃ ἐπιτυπᾷ τῷ ἑμβά-
λῳ. καὶ ὅλος δόρυβος καὶ
μανία τὰ ἐν τῇ ἰδίᾳ ἅπαν-
τά ὄντι. διὰ δὲ τοῖς αἰ-
παντα, διὰ δὲ τὸ τοιοῦτον, ἃ
τὸ μέγα οἱ ἡπάντων τινοῦσα,

μὲ

καὶ ἀπομανῶσα ποτὶ ἡ Ρία,
ἢ καὶ μᾶλλον ἵτι ἐν αὐτῇ οὐ
σα, λελούσῃ τὸν ἐσθλὸν βα-
σαι συλλαβήντας σι, δια-
σπᾶσασθαι, ἢ τοῖς λίσουσι πα-
ραβαλᾶν. ταῦτα δὲ διὰ, κιν-
δυνάοντάς ἐστιν ἴσως. Ε. δ' ἄρ-
βει μῆτορ, ἐπ' αὐτῇ τοῖς λίσου-
σιν αὐτοῖς ἔστιν ἐν ἡμῶν ἐμὴ.
καὶ πολλὰς ἐπ' ἀναβάς ἐπὶ
τὰ νῦτα, καὶ ὅτι νόμος λαβέ-
μην, ἢ νιοχῶ αὐτούς. οἱ δὲ
σαίνεσσι μί, καὶ τὴν χάριν δι-
χόμενοι ὅτι τὸ πῆμα, πῶς δι-
χόμενοι ἀποδιδάσκει μί,
αὐτὸ μί γὰρ ἡ Ρία, πῶς αὐ-
τὴν σχολῶν ἀγάγοι ἐπ' ἡ-
μῖ, ὅτι οὐσα ἐν τῷ Ἀττῇ; καὶ
ταί τι γὰρ ἀδινῶ, δεικνύς τὰ
καλὰ, οἷά ἐστιν; ὑμῶς δὲ μὴ
ἐφίεσθαι τῶν καλῶν. μὴ τοί-
μων ἡμῖ αἰτιάσθαι τοῦτο. ἢ
δὲ λείπεις οὐκ ἔστι μῆτορ; αὐτὴ μί-
κρῃ δὲ ὄρῳ, μῆτι σὶ τοῦ ἀρι-
ως, μῆτι ἡμῶν σὶ; Ἀφρο. ὡς
δεικνύς ἢ, καὶ ἡμῶν ἀπᾶν-
των, ἀλλὰ μὴ μὲν ἡμῶς ποτὶ
τῶν λόγων.

Δίος, Ἀσκληπιῶ, καὶ Ἡ-
ρακλῆος. Ζεύς.

Παύσασθαι ὁ Ἀσκληπιὸς καὶ
Ἡράκλεις, ὁρῶντες πρὸς ἀλλή-
λους ὡς πρὸ ἀνδρῶν. ἀπρῆκτον
γὰρ ταῦτα, καὶ ἀλλότρια ἔστιν συμ-
περιεῖν

ut si quando resipiscat Rheas, uel
potius si pergat insanire. Cory-
banib. impetret, ut te correptum
discerpant, aut leonibus obijcia-
ant. Hic me sollicitat metus, qd
uideam tibi periculum immi-
nere. C. Ocioso aō esto mater,
si quidē leonib. etiā ipsis iā fami-
liaris sum factus, ita ut serpente
mero, cōscens corū uergis, præ-
hēsus tuba, equis ritu insidens
illos agerem. At uerō illi inco-
ritum mibi caudis abblandiūtur,
ac manum ori insertam ecce
perant, lambuntq̃, deinde mibi
reddunt innocuā. Porro Rheas
ipsi, quando eandē uacauerit, ut
me ulciscatur, cum in Aetia sit
totat. Postremo quid ego pecco,
quoniam res pulchras, ut sunt, offe-
ro, ac demonstrō? Vos ne appe-
cite res pulchras, quare his de re-
bus ne in me crimen conferte.
Nū uis ipsa tu mater, uti neque
tu posthac Marec ames, neq̃ ille
le uet? V. res peruicax, & nul-
la in te nō supas. Att. mē bonū
quā dixi, aliquādo memineris.

Iouis, Aesculapij &
Herculis.

Desinite ὁ Ἀσκληπιὸς καὶ τὸ
Hercules, cōcedere uet uos iura
gijs, perinde ut homines. In dea
cota enim haec, & aliena a com-
muni

uluo deotum. *Her.* Ac uis,
 ô Iupiter medicamentarium
 istum priore loco accumbere,
 quid mei. *Aes.* Quid ni, per Ios
 uem melior quoque enim sum.
Her. In quo igitur ô attonite,
 an quod te Iupiter fulmine alio
 quando percussit, eo quod, quæ ne
 fas erat feceris, nunc autē ex
 misericordia iterum in mortali
 uis particeps factus es. *Aes.*
 Oblitus uerò etiam tu es Hera-
 cules, quod in Ocea conflagras-
 sti, quando qui tē mibi ignem
 obijcis. *Her.* Nequaquā equas-
 sia atq; similia sunt quæ uterq;
 in uita egimus ut qui ipse quidē
 Iouis filius sim, tantos autem
 labores sustinuerim, expurgata
 uita, de uictis bestiis & homini-
 bus contumeliosis, uindictā ac
 pœna afficis. Tu uerò radicū
 incisor es, & circulator ægros
 uicibus fortassis hominibus uti-
 lis medicamenta adhibendo, ui-
 tile autem nihil quicquam ope-
 re præstisti. *Aes.* Recte dicis,
 quoniam & inuisiones tuas cu-
 ranti, quando paulo antē ascēdi-
 sti, ad nos semiuiculat^r corpore
 utriq; corrupto ac pedito, et d tua
 nica, et post illā, etiam d flāma.
 Ego uerò qd si nihil aliud, et me
 neq; seruiui, quæ ad modū tu, neq;
 excta

πρόιον τῶν δειῶν. *Ηρα.* ἄλλὰ
 ἰδίῃς ὃ Ζεὺς τούτῳ τοῦ
 φαρμακία προκαταπλίν-
 δαιμόν. *Ασκλην.* νῦν Δία.
 καὶ ὠμείνον γὰρ εἰμι. *Ηρα.*
 ὑπὲρ τί ὧς ἐμβρόντηται; ἢ διό-
 τι σὶ δ Ζεὺς ἐκέρχουσα, ἢ
 ἢ μὴ δέμεις ποιοῦντα, εὐὼ
 δὲ κατ' ἰδίαν αὐδῆς ἀδυνα-
 σίας μεταλλάσας; *Ασκλην.*
 ἐπὶ ἰλῆσαι γὰρ καὶ σὺ ὧς Ἡ-
 ρακλῆος ἐν τῇ Οἰτύ λυατὰ ρή-
 γαι, ὅτι μὰ ἰναῖ διδας τὸ
 πῶρ. *Ηρα.* εὐνοῦν ἴσα καὶ
 ἴμοια βεβίωται ἡμῖν, ὅτε
 Διὸς μὲν ὧς εἰμι, τοσού-
 τα δὲ πικρόννη ἐκαστὰ δέ-
 ρων τὸν βίον, δηρὰ κατὰ
 γυνὴ μὲν, καὶ αὐτὸς ὁ-
 πως ὑβρίζας τιμωρούμε-
 ν. σὺ δὲ ῥιζοτόμῃ καὶ
 καὶ ἀγύρῃς. τοσοῦσι μὲν ἰ-
 σως ἀνδράποισι χρέομεν ἐ-
 πιδήσαν τῶν φαρμάκων, ἀν-
 δρῶδ' δὲ οὐδὲν ἐπὶ δὲ
 δαγμύν. *Ασκλην.* εὐλό-
 γεις. ὅτι σὺν τὰ ἰσχυρά-
 τα ἰασάμεν, ὅτι πρῶτον αὐ-
 νῆλδ' ἡμῖν φλιν, ὥς ἂμ-
 φοῖν διηφθαλμίσῃ τῷ σώ-
 ματι, τοῦ χιτῶν, καὶ με-
 τὰ τοῦτο τοῦ πυρὸς. ἐγὼ δὲ
 εἰ καὶ μὲν ἄλλο, οὗτο ἐ-
 δούλευσα ὡς πρὸς σὺ, οὔτε
 ἴκωνται

Dialogi.

19

ἔμμεν ἔρεα ἐν Λυδία, περιφύδα ἐν Διδυκίῳ, καὶ παύμεν ὅτι τῆς Ομήρου χερσὶ σπυδαίου. ἀλλ' οὐδὲν μελαγχολήσας ἀπικτανατὰ τέκνα, καὶ τίν γυνάικα. Ἡρα, εἰ μὴ παύσῃ λοιδόρου μὲνός μοι, αὐτίκα μάλα ἴσῃ, ὡς οὐ πολὺ σιγῆσει ἡ Ἀθανασία, ἢ πᾶ ἀράμυθός σε, βίβω ἐπὶ Ἰσφαιλῶν ἐν τοῦ οὐρανοῦ, ὥς τι μὲν δὲ τὸν παύονα ἰάσασθαι σε, τὸ κρητὶον σωβρίβητα. Ζῶνι. παύσαο δὲ, φημι, καὶ μὴ ἐπταράττει τι ἡμῖν τίν ξυνουσίαν, ὃ ἡμφοτέρους ἀποτίμψεται ὑμᾶς τὴ συμποσίῳ. καί τοι δὲ γυμνῶν ὃ Ἡρακλῆς προκτακλινιδάει σου τὸν ἀσκληπιῶν, ἅτι καὶ πρότερον ἀπαθανόντα.

exetui lanificium in Lydia periputam induimus, & ab Omphale uerberatus sandatio auro reo, neque uero etiam insaniens, occidi liberos & uxorem Herculi. Nisi desinas conuiuicari, statim admodum senties, quod non multum tibi profutura sit immortalitas. Quoniam sublatum hinc, è cælo præcipio etiam dabo te, ut ne ipse quidem Pæon curauerit te, diminuto atque effracto tibi cerebro. Inquit. Desinere, inquam, & ne perturbate nobis conuersationem hanc, aut ambos hinc ablegabo uos è conuiuio. Quamquam etiam æquum est ὃ Ἡρακλῆς, priore loco accumbere Aesculapium, quippe qui & prior mortuus est.

Ερμῆ καὶ Ἀπόλλωνος.
v.

Mercurij & Apollinis.

Τὶ σκυθρωπὸς εἶ ὦ Ἀπόλλων; Ἀπόλλων. ὅτι ὦ Ερμῆ δυστυχῶ ἐν τοῖς ἰρωτιναῖς. Ερμῆς. ἄξιον μὲν λύπης τὸ τοιοῦτον. σὺ δὲ τί δυστυχῆς; ὃ τὸ κατὰ τὴν ἀφῆλῶν σε λυπῶ ἔστι; Ἀπο.

Quid uero tristis es Apollo & Apol. Quoniam & Mercuri, miser atque infelix circa amores sum. Mercurius. Dignum quidem more hoc, sed tu quo pacto miser atque infelix es & Apol. id quod cum Daphne accidis, te dolore afficit adhuc Apol.

Apo. Nequaquam, sed amas-
sum doleo, *Laconē* illum *Oce-*
bati filium. *Mercu.* Amoris
tuus est? *Hyacinthus?* ait mihi.
Apo. Atque admodum. *Mer.*
Vnde *Apollo*? aut quis ita ab
omni amore alienus fuit, ut oc-
ciderit formosum illū puerum?
Apollo. Meum ipsius factum
hoc est. *Mer.* Qui igitur, insani-
uslini? *Apollo.* *Apo.* Non, sed
infortunium quoddam inuito
mihi accidit. *Mer.* Quomodo?
cupio enim audire rationem
hanc. *Apol.* Disco ludere. is
scebat, atque ego una cum illo lu-
debam. Ceterum uentorum
omnium pessime perditus *Zep-*
phyrus amabat quidem longo
iam tempore etiam ipse illum.
Verum neglecto eo, et contem-
ptum istum nō ferente, ego quis-
dem, quemadmodum consue-
ueramus, discum in altum iure-
sum uersus iaculabar, ille au-
tem deorsum *Taygeto* spirans,
ablatus hunc in caput pue-
ro inflixit, ita ut ex ea plaga
et cruor manaret affatim, et
ipse puer statim sagittis, fue-
gentemque ad montem usque
persequenlo. Puerum autem et
tumulum extruxi in *Amy-*
clis ubi discus eum prostrauit,

Απο. ὁ δαμάς, ἀλλ' ὀρώμε-
νον πρὸς τὸν λάκωνα τὸν
οἰβάδου. *Ερ.* τίδυναι γὰρ, εἰ-
πέ μοι, ὁ δάκιωδ? *Απο.* καὶ
μάλα. *Ερ.* πρὸς τίν? ὁ *Α-*
πολλορ; ἢ τίς οὕτως αὐτὸν
τ? *λω*, ὡς ἀπεικῆναι τὸ
λαδὸν ἐκῆτος μεράνιορ, *Α-*
πο. αὐτὸς ἐμὸν τὸ ἔργον. *Ερ.*
οὐκοῦν ἐμάχης ὁ *Απολλορ*;
Απο. οὐκ, ἀλλὰ δυστύχημά τι
ἀκούσιον ἐγένετο. *Ερ.* πῶς;
ἰδέτω γὰρ ἀκούσαι τὸν λό-
γον. *Απολ.* δισκοῦμαι ἐμαυ-
τῶν. ὁ δὲ γὰρ σωμαδισκόντων
αὐτῶν. ὁ δὲ λάνιστα αὐτῶν
ἀπολούμεν? *ῥιφρ*, ἤρα
μὲν ἐκ πολλοῦ καὶ αὐτός. ἀ-
μιλόμεν? *Δι*; καὶ μὴ φέ-
ρων τίν ὑποφροσίαν, ἐγὼ μὲν
αὐτῶν ῥιφρ, ὥσπερ εἰώδαμεν
τὸν δίσκον εἶναι τὸ αἶμα. ὁ δὲ,
ἀπὸ τοῦ ταυγίτου λαταπυσ-
σας, καὶ λιφαλῶν τῶ παιδὶ
ἐνίσσας φέρον αὐτόν, ὥστε
ἀπὸ τοῦ πληγῆς αἷμα τι εἶναι
καὶ πολλόν, καὶ τὸν παῖδα σὺ-
βὺς ἀποδανῆν. ἀλλ' ἐγὼ τὸν
μὲν *ῥιφρ*, αὐτὴν ἡμῶν
μὴ κατατοξέσας, φέρον-
τι ἐπιστόμεν?; ἀχρεῖ τοῦ
ῥος. τῶ παιδὶ ῥ, καὶ τὰ φον
ἰχνοσάμεν ἐν ἀμύκλῃς, ὁ-
που ὁ δίσκος αὐτὸν κατέβαλε.

et

καὶ

ἡγεῖ ἀπὸ τῆς αἵματός αὐτοῦ
ἀναδουῖαι τὴν γλῶσσοῦ
σα, ἡ δὲ σφραῖμα ἔρμῃ, καὶ οὐ
ἀνδίσταται ἀνδίων ἀπαύ-
των. ἵτι καὶ γράμματα ἵ-
χην, ἐπαύριον τῷ νεκρῷ. ἄ-
ρᾳ σοὶ ἀλγὺς λιλυπηθῆαι
θοῶ; Εἰ. ναὶ ὦ Ἀπολλοῦ. ἡ-
δὲ γὰρ ἔκτετον πεποιμῖν
τὸν ὀρώμενον, ὥστε μὴ ἄχθῃ
ἀποθανόντι.

Εἰμὲ καὶ ἀπάλλω-
ν.

Τὸ δὲ καὶ χαλὸν αὐτὸν
ὄντα ἠφαιστον, καὶ τέχνῳ
ἵχοντα βαλάνουτον ὦ Ἀπολ-
λον, τὰς καλλίστας γιγαμ-
κίνας, τὴν τε Ἀφροδίτῳ
καὶ τῷ χάριτι; Ἀπο. ἀνπο-
μία τις ὦ ἔρμῃ, πλὴν ἐκείνῃ
γὰρ ὡς δαυμάτω, τὸ ἀνέχ-
θαι σωδῶσας αὐτῷ, καὶ μά-
λιστα ὅταν ὀρώσῃ ἰδρῶτι ρι-
δόμενον εἰς τὴν λάμνον ἐπα-
κινυφῶτα, πολλὰ αἰδῶν
ἐπὶ τῷ προσώπῳ ἵχοντα. καὶ
ὁμῶς τοιοῦτον ὄντα αὐτὸν,
πρόβῃλλουσι τε, καὶ φιλοῦ-
σι, καὶ συγκαθιδόνουσι. Εἰ.
τοῦτο καὶ αὐτὸς ἀγαπᾷ, καὶ
καὶ τῷ ἠφαιστῷ φθονῶ. σὺ δὲ
λόμα ὦ Ἀπολλοῦ, καὶ λι-
δάρις; καὶ μέγα ἐπὶ τῷ
καλλίᾳ φθόνῳ; καὶ γὰρ ἐπὶ
σὺ

ex sanguine florem, terram
inducte feci, suavisimum illumi
quidem Mercuri, atq; omnium
fragrantissimum, praeerea
litteras quasdam habentem, quae
mortui ipsum quasi deplorant.
Num tibi igitur praeier ratio-
nem maestas fuisse videtur M.
Sanè utro Apollo. Nos es co-
nim mortalem te comparasse
amatum tibi. Quare dolere nō
debes, mortuo iam illo.

Mercurij & Apollinis.

Itan' autem Vulcanū, cum
& claudus ipse sit, & artem a-
deo fabrilem & cōtempnā exerce-
at Apollo, pulcherrimas duas
uxores duxisse, Venerem atque
Gratiam Ap. Felicitas quae
dā huc Mercuri. Verumamen
illud equidē miror, quod cum il-
lo rem habere sustineret, et maxi-
mē quando videns sudore fluctu-
et, in fornacē demittere atq; in
curuare sese, multa adeo fuligia-
ne facie illius oppleta. Et iam
mentalis ipse cū sit, amplectun-
tur ipsum, & osculantur, & una
dormiūt. M. Hoc et ipse indiga-
nor, & Vulcano inuideo. At tu
comam nistri Apollo, ac cithe-
ram persona, animū ob pulchri-
tudinem elatum atq; superbum
prae te ferens, & ego cūam ob
c. habin

habitudinē corporis & Iyram. Ceterū ubi cubitū cundum fuerit, soli dormietis. Apo. Ego uero alias quoq; habeo Venerē minus propitiā ad res amatorias. Quippe etiam quos duos maxime præter ceteros amavi, Daphnen & Hyacinthum, illa quidem aufugit, atque odit me, adeo ut in lignum conuerſi maluerit, quā mecum tem habere, hic autē d discō interfectus est, & nunc pro illis, coronas habeo. Merc. At ego iam alia quando Venerem, sed non oportet gloriari. Apo. Noui, atque etiam Hermaphroditum istum ex te aiunt percuisse ipsam. Veneruntamen illud mihi dic, si nosti, quomodo non æmuletur Venerus Gratiam, aut cōtrā illa Venerem? Merc. Quoniam, Apollō, illa in Lemno cum ipso consuetudinem habet, Venerus autē in cælo, præsertim autem hæc cū Marte plerumque uersatur, atq; illum amat. Quapropter non ita multum fabrum istum curat. A. Atq; hæc putas ipsam Vulcanum scire? M. Scis, sed qd agatis cū generosum adeo adolēcentē, & præterea militatē ipsū esse uideat. Quare silentiū agis, nisi qd miratur quidē, uincit

τῇ συνέξῃ καὶ τῇ λύρῃ. ἄτὰρ ἐπεὶ δ' αὖτε λισμᾶσθαι δίδωμι, μέντοι λαβὼν δέ σ' οὐ μὲν. Απο. ἰγὼ δὲ καὶ ἄλλως ἀναφροδίτης εἰμι εἰς τὰ ὄρωτικά. καὶ δύο γυνῶν, οὗς μάστιγα ὑπὸ ὀργῆς πῆσα, τὴν Δάφνην καὶ τὴν Ὑάκινθον, ἣ μὲν ἀποδιδράσκουσι μοι, καὶ μοιστῶ, ὥς τι ἄλλοτε φύλον γυνήδων μάλλον ἢ ἐμοὶ συνῶναι, ὃ δὲ ὑπὸ τῷ δίσκῳ ἀπέκτετο. καὶ νῦν αὐτὴ ἐκείνων τι φάσκει ἔχειν. Ερμ. ἰγὼ δὲ ἤδη περὶ τὴν Αφροδίτην, ἀλλ' οὐ χρεὼ αὐχῶν. Απο. οἶδά. καὶ τὸν Ερμᾶ φροδίτου ἐκ σοῦ λήγεται τὸ τέκεσθαι. πλὴν ἐκείνῳ μοι εἰπὲ, τίτι οἶδά, πῶς οὐ βαλομένη ἢ Αφροδίτη τὴν χάριν, ἣ χάρις ταύτης; Ερ. ὅτι ὁ Ἀπολλὼν ἐκείνη μὲν αὐτῷ ἐν τῇ Λέμνῳ συνῶντιν, ἢ δ' Αφροδίτη ἐν τῷ οὐρανῷ. ἄλλως τι, πρὶ τὸν ἄρ' ὡς ἔχει τὰ πολλὰ, λυκαίνεται ὄρεα. ὥς τι ἐλπίαν αὐτῇ τοῦ χαλκίως τεύτε μίλα. ἀπολλὼν ταῦτα οἶα τὸν Ἡφαίστον εἰδέναι, Ερμ. οἶδ' ἔγωγε. ἀλλὰ τί αὐτὸν θάσσει δυνάστω, γυναικὸν ὄρεων νειανίαν, καὶ στρατῶ τὴν αὐτόν; ὥς τι τὴν ὁσυχίαν ἔχει, πλὴν ἀπ' ἀπὸ τῆς

δύμης

ἀδελφὰ τίνα ἐπιμαχυνθῶσα-
ντα αὐτοῖς, καὶ συλλήψι-
σαι, σαρῶσθαι ἐπὶ τῷ δὲ
νῆς. Απο. ἐν οἷα. δὲ φαίλω
δ' αὖ αὐτοῖς ὁ συλλήψι-
μῳ ἔσται.

Ἡρας καὶ Λητοῦ.

Καλὰ μὲν γὰρ, ὦ Λητοῖ
καὶ τὰ τέκνα ἱπποῦ τῷ
Διὶ. Λη. οὐ πάσαι ὦ Ἡρα τῆς
οὐτοῦς τέκτων ἀνθρώπων,
οἷοι ὁ Ἡρατὶς ἐστίν. Ἡρα.
ἀλλ' οὐτ' ἔστι μὲν ὁ χαλὸς, ὁ
μας χεῖρισμός γε ὅστις, τεχ-
νίτης ὡν κῆρυξ, καὶ ἱα-
τακτικὸς μῆκος ἡμῶν τὸν οὐ-
ρανόν, καὶ πῶς Ἀφροδίτῃ
ἱγναι, καὶ σπουδάζεται
πρὸς αὐτὴν. οἱ δὲ οἱ πᾶσι
δὲ, ὁ μὲν αὐτῶν ἀρρεσι-
κὸς, πρὸς τοῦ μίτρου, καὶ ὁ
γὰρ, καὶ τὸ τελεῖται, ὅς
πῶς Σκυθίαν ἀπαιδοῦ-
σα, πᾶσι τοῖς ἰσασιν οἷα ἰ-
δία ξενοκτινοῦσα, καὶ μι-
μουμένη τοὺς Σκύθας αὐ-
τοῖς, αὐτοποφάγουε ἰν-
τας. οἱ δ' Ἀπείλων προ-
ποιᾶται μὲν πάντα εἰδ-
ναι, καὶ τοξοῦν καὶ λιβαρίζειν,
καὶ ἰσφὸς εἶναι, καὶ μαντικῶ-
σαι. καὶ ἱαταγασάμενος
ὄρατῆρα δὲ μαντικῆς, τὸ
μὲν ἰν Δελφοῖς, τὸ δ' ἰν Κλάρῳ

uincula quadam excogitasse
contra illos Jese, ἡσῶ ipsos com-
prehensurum esse, circumlato
ueluti rebus quibusdam lecto.
Apol. Nescio sane. optatim
uero ipse ille, qui sic comprehen-
detur esse.

Iunonis & Latona.

Pulchros enim uero Latona
& liberos procreasti Ioui.
Lat. Non enim omnes, ὦ Iu-
no, tales parere possumus, qua-
lis Vulcanus est. Leno. At hic
claudus quidem, uelis certe eas
mē est, artifex optimus existēs,
ac coelū nobis exornauit quoq̃,
Veneremq̃ uxorem duxit, &
qua & studiose obseruat. ur. Cō-
trā autem tuorum liberorum,
altera quidem uirilis ultra mo-
dum, & montiuaga est, & pro-
fremō in Scythiam quoque
profecta, omnes sciunt, qua-
lia comedat, hospites mactan-
do, ac Scythas ipsos imitan-
do, qui humana carne uescunt-
ur. Apollo autem simul et qui
dem omnia scire sese, & iacua-
lari, & cithara canere, &
medicum esse & uaticinari.
Et erectis uaticinādi tabernis
hic in Delphis, illic in Claro

62

Et Didymis, decipit consule-
 tes se, obliqua, & in utranque
 partem quaestionis propositus in-
 clinantia respondendo, ne uide-
 licet erroris possit daminari, at-
 que ita ex hoc quaestum facit, et
 discit. Multi enim amentes
 sunt, seque ipsos exhibent praesli-
 gijs deludendos. Verum non ig-
 noratur utique a prudentioribus,
 quod plerumque falsa ac ficta dicta
 eet, quippe ille ipse uates igno-
 rabat, quod interfecissetus ama-
 sum suum esset disco, neque prae-
 dixerat ipse sibi, quod fugitura
 ipsum esset. Daphne, idque a-
 deo formosum atque comatum.
 Quare non uideo, qua causa
 pulchriores liberos te quam Nio-
 ben illam, procreasse putaris.
 Lat. At uero liberi hi, hospita-
 tum matris ista uidelicet, &
 mendax uaticinator ille, scio
 quo pacto mordeant te, dum co-
 spiciuntur inter deos, & maxime
 me quando haec quidem ob pul-
 citudinem laudatur, ille autem
 ciuitatem personas in conuiuio,
 omnibus ipsum admiratione
 prosequentibus. Lu. Neque orte
 sum continere Latona. Illum
 ne admirantur? Quem Mar-
 fias. si iuste modo iudicare
 Musae uoluissent, excoriasset
 merito,

καὶ ἐν Διδύμοις, ὁκπατῶ-
 τοὺς χρωμένους αὐτῷ, λε-
 ξὰ καὶ ἐπαμφοτερίζοντα
 πρὸς ἑκάτερον τῶν ὁρωμένων
 ἀποκρινόμενον, ὥς ἀ-
 κίνδυνον εἶναι τὸ σφάλμα,
 καὶ πλουτῆα μὴ ἀπὸ τοῦ τοι-
 οῦτου. πολλοὶ γὰρ οἱ ἀνὴν-
 τοι, καὶ παρίχοντες αὐτοὺς
 καταγελοιοῦνται. πλὴν ἐν
 ἀγνοαίᾳ γὰρ ἐκὸν τῶν σω-
 τήρων, τὰ πολλὰ τὸρα-
 τούμενον. αὐτὸς γὰρ ὁ
 μαύτις ἡγήσατο, ἐπὶ φονεύ-
 σει μὴ τὸν ὀρώμενον τῷ
 δίσκῳ. οὐ προμαντεύσα-
 το δὲ, ὥς φούξεται αὐτὸν
 ἡ Δάφνη, καὶ ταῦτα οὕτω
 λαλῶν καὶ λιμνίζων ὅτι αἰ-
 ὴσι οὐχ ὀρώ. λαλῶντι καλλι-
 τιανότηρα τῆς Νιόβης ἰδο-
 ξας. Λη. ταῦτα μὲν τοι
 τὰ τέκνα ἢ ξεροκτόνον καὶ
 ὁ ψυδρόμαντις, οἶδα, ὅπως
 λυπεῖ σε ὀρώμενα ἐν τοῖς
 δίοις, καὶ μάστιγα ἴσαν ἢ
 μὴν ἐπαινεῖται ὁ τὸ κάλ-
 λον, ὁ δὲ λιδαρίζῃ ἐν τῷ
 συμποσίῳ δαυμαζόμενον
 ὑφ' ἀπάντων. Ἡρακλ. ἐ-
 γίλασα ὃ Λατῶν. ἐκείνῳ
 δαυμαστὴς, ὃν ὁ Μαρσύας.
 αἱ τὰ δίκαια αἱ μῦσαι δι-
 κῆσαι ἔδειλον, ἀπὸ δαίμων
 αὐτῶν

αὐτὸς κρατῆσαι τῇ μου-
σικῇ ; τοῦ δὲ λυττασοφι-
δῆς ἀδελφῆ ἀπέλωλυν, ἀ-
λίκως ἀλούς. ὃ δὲ λυλῆσον
παρδινῶ οὕτω λυλῆ ἔστιν,
ὥς τε ἐπὶ ἱμαδιν ἑρδῶσα
ἰσὶ τοῦ Ακταίωνῶ, φοβη-
δῶσα μὴ ἑ νανίσονῶ θῆ-
γορῶσιν τὸ αἶσχῶ αὐτῆς,
ἐπαφῆσιν αὐτῇ τὸς κυώας.
ἰὼ γὰρ λίγειν ὅτι οὐδὲ τὰς
τινούσας ἱμαῖοῦτο, παρδι-
νῶ γὰρ καὶ αὐτῇ οὔσα. Λκ.
μίγα ὦ Ηρα φρονῶς, ὅτι εὐ-
σαι τῷ Διὶ, καὶ συμβασι-
λούς αὐτῇ, καὶ διὰ τοῦτο
ὑβρίζεις ἀλίκως. πλὴν ἀλλ'
ἔψομαι σὺ μετ' ὀλίγον αὐ-
δὲς λαυρῶουσιν, ὁπότε σὺ
καταλιπὼν, ὅς τιν' γλῶ λυ-
τίη, ταῦρῶ ὃ λύνονῶ γρη-
μῶνῶ.

Απόλλωνῶ καὶ

Ερμῶ.

Τί γιγνῆς ὦ Ερμῆ; Ερμ.
ἔτι γιγνῆτατα ὦ Απολλῶν
ἀδελφ. Απο. εἰπὶ ἐμῷ, ὥς καὶ
αὐτὸς ἀκούσας ἔχω φυγι-
λῶν. Ερμ. ὃ ἀφροδίτη ξυνῶ-
σα τῷ Αρει, κατέληπται, καὶ
ὁ Ηραυτῶ ἰδούσιν αὐτοὺς
φυλλαβῶν. Απο. πῶς; ὃ δὲ
γάρ τι ὄρῶν ἰοικας. Ερμῆς.
ἐν πολλῷ, οἱ μὲν ταῦτα ἰδὼς
ἰδῶ-

merito, ut qui ipse in Musica
uiceras, nunc autem circumuen-
tus miser ille perijt, iniustus tē sanē
damnatus. Hæc autē formosa
tua uirgo, ita formosa nimirum
est, ut posteaq; animaduertit se
se cōspiciū ab Actæone fuisse,
uerita ne adolescens ille, turpia
eundem ipsius euulgaret, immi-
seri illi canes. Vt interim non
dicam, quod neq; parturientib.
obstetricatura fuisset, si uirgo
utiq; ὃ ipsa foret. Lat. Valde
animo elato es Iuno, cō quod
cum Ioue concumbis, ὃ und
cum eo regnas. ὃ propterea
absq; metu contumeliosa es. Vt
runtamen uidebo te nō ita mul-
to post rursus lachrymanem,
quando te relicta in terram de-
scenderis ille, in eaurum aut cy-
gnum conuersus.

Apollinis ὃ Mercurij.

Quid rides Mercurij Mer.

Quoniā maximē ridicula Α-
pollo, uidi. Apol. Dic igitur,
ut ὃ ipse auditis illis, tecum
videre possim. Mercu. Venus
cum Marte concumbens, de-
prehensa est, ac Vulcanus com-
prehensos illos uinculis cōstrin-
xit. Apo. Quomodo? Duas. n.
quid, lā dicere uideris. M. Lon-
go iā tēpore, opinor, hæc sciens

c. iij. ues

uenatus est illos, & lecto occul-
tis quibusdā uinculis circumda-
to, abiens ad fornacem opus fa-
ciebat. Post haec Mars ingre-
ditur secreto, ut quidem ipse puta-
bat. Videt autem ipsum ex alto
Sol, & rem ad Vulcanū defert.
Vbi igitur lectū cōscendissent,
& in opere essent, & iam nuda
retia teneretur, circumuoluntur
ipsis quidē uincula, astat autem
Vulcanus. Illa igitur (nam &
forte tum nuda erat) pudore af-
fecta, non habebat, quo se tege-
ret. Mars uerò, ab initio fuge-
re tenebat, spectabatq; se uin-
cula illa disrupturū esse. Cete-
rum posteaquā intellexit, se un-
diq; captū teneri, neq; effugere
quoquā posse, supplicare capit.
Apo. Quid igitur, soluit ne ip-
sos Vulcanus, Mer. Nondum,
se! cōuocatis dijs, spectandū ip-
sis exhibuit adulterium. Illi au-
tem nudi ambo, & colligati mu-
tuo, inclinatis deorsum capitib.
et ubi secebant. Atque adeo spec-
taculum hoc dulcissimū mibi
uisum est, cum tantū non ipsum
opus exhiberent. Apo. Aes-
cher ille, an nō pudore afficitur
etiam ipse, cum spectandam ita
exhibet turpitudinem coniun-
gij. Mercurius. Per Iouem,
quippe

ιδὲρόν αὐτοὺς, καὶ πρὸς
τὸν οὐλὸν ἀφανῶς δόμα πε-
ριβάς, ἀργάστο ἀπειδὸν ἰ-
πὶ τὴν κάμινον. ὅτα ὁ μὲν
Ἀρης εἰσέρχεται λαδῶν, ὡς
ᾤετο. λαβὸν δὲ αὐτὸν ὁ ὕψις
& καὶ λίγα πρὸς Ἄρην ἤρπασ-
τον. ἐπὶ δὲ ἐπέειπεν τῷ δι-
χου, καὶ ἐν ἔργῳ ὕσαν, καὶ
ἐν τῇς ἰγνύσινωτο τὴν ἀρκύ-
ον, πρὸς πλῆκται μὲν αὐ-
ταῖς τὰ δόμα, ἐφίσαται δὲ
αὐτοῖς ὁ Ἡφαίστος. ἰκείνη
μὲν οὖν, καὶ γὰρ ἔτυχε γυμ-
νῇ ὄσσε, οὐκ ἔχου, ὅπως ἰγ-
ναλύψατο αἰδουμένη. ὁ δὲ
Ἀρης τὰ μὲν πρῶτα διαφυ-
γὰν ἰπεράτο, καὶ ἤλπιζε ρύ-
ξαι τὰ δόμα. ἔπειτα δὲ
οὐκ εἰς ἐν ἀφύκτω ἰχέμενον
ἰκνύτο, ἰκνύτο. Απο. τί οὖν,
ἐπέειπεν αὐτοῖς ὁ Ἡφαί-
στος. Ἐρ. οὐδέ τι, ἀλλὰ ξυγ-
καλίσας τοὺς διούς, ἐπιδεί-
κνυται τὸν μοιχείαν αὐτοῖς.
οἱ δὲ γυμνοὶ ἀμφότεροι κά-
τω νεκροῦντες, ξυωδεδιμέ-
νοι ἔρυνθησαν. καὶ τὸ διαμα-
ρτύσαν ἡμεῖς ἰδοῖς μονοτον-
χὶ αὐτὸ γιγνόμενον τὸ ἐρ-
γον. Απο. ὁ δὲ χαλκὸς ἰκνέ-
νεται, οὐκ αἰδῶται καὶ αὐτὸς
ἐπιδείκνυται τὴν αἰσχύ-
νῃ τοῦ γάμου; Ἐρ. μὰ Δι-
ἰού

δογὴ καὶ ἐπιγίγῃ αὐτοῖς ἰφί-
 σως. ἰγὼ μὲν τοι, εἰ χρὲ τὰ
 λυδίς εἰπᾶν, ἰφθίμω τῷ
 Ἀρσῇ, μὴ μόνον μυχούσας-
 τι τίνω λαλλήσω διόν, ἀλ-
 λά καὶ διὰ διμελὲς μετ' αὐ-
 τῆς. Ἀπολ. εὐκωῦ καὶ δι-
 ἀσῶσαι αὐτὴν ὑπέρμεντας ἐπὶ
 τούτῳ; Εἰμ. οὐ δ' οὐκ αὐτὴ
 Ἀπώλλων; ἰδὲ μόνον ἰπυλ-
 δῶν. ἰπυλίσσομαι γάρ σε, ὅν
 μὴ τὰ ὅμοια καὶ αὐτὸς οὐκ
 ἰδῶν.

Ἡρᾶς καὶ Διὸς. Ἡρᾶ.

Εγὼ μὲν ἡσυχώμεν αὐ-
 τῷ Ζεῦ, εἰ μοι τοιοῦτ' ὡς ἡ-
 ὅς, δῆλός ἐστι, καὶ διὰ φαρ-
 μλὴν ὅτι ὑπὸ Διὶ μέδουσ. μίτρα
 μὲν αὐτὰ διὰ διμελὲς τίνω κέ-
 μεν, τὰ πολλὰ δὲ μαυνομέ-
 νας γυναιξὶ συνῶν, ἀβρό-
 τος ὅτι αὐτῶν ἰπείνων, ὑπὸ
 τυμπάνοις καὶ αὐλοῖς καὶ
 λυμβάλοις χοροῦν. καὶ ὅ-
 λως παρτὶ μάλλον ἰοικώς,
 ὅσοι τῷ πατρὶ. Ζεὺς. ἢ μὴ
 ἔτις γιὸς δαλυμίφης, ὁ ἀ-
 βρόττος ὅτι τῶν γυναικῶν, οὐ
 μέντοι Ἡρᾶ τίνω Ἀνδρίαν ἰ-
 χερῶσατο, καὶ τὴν λατοικῶν
 τὰς τὸν Τρωῶν ἰλαβί, καὶ
 τὴν δρῶνας ὑπὸ γάγιο, ἀλ-
 λά καὶ ἰπ' ἰνδὸς ἰλάσας τῷ
 γυναικῶν τῷ στρατιωτικῷ

τὴν

quippe qui etiam arrideat ipsis
 affans. Ego uero si opus est ue-
 rum dicere, inuidebam Marti,
 non solum quod cum formosissi-
 ma dea adulterium exercuisse
 set, sed etiam, quod colligatus
 cum ipsa und esset. Apol.
 Proinde & tu ligari hoc pacto
 sustineres Merc. Tu uero non.
 Apollot. Aspice modo & ac-
 cedens, collaudabo enim te, si
 non eadem ipse quoq; optabis,
 ubi uideris.

Iunonis & Iouis.

Et quidem erubescerem &
 Iupiter, si mihi talis esset filia
 us effeminatus a deo, & perdis-
 tus ebrietate. Mithra quidem
 religata coma incedens, ut
 plurimum autem cum infans
 mulieribus consuetudinem ha-
 bens, mollior ipsis illis, ad tyma-
 pana & tibias & cymbala
 choreas agens, & in summa
 cuius magis, quam patri uia-
 bi similis. Iup. At uero hic
 mitratus & mulicrosus non
 solum, o Iuno, Lydiam suba-
 iugauit, & eos qui ad Tmo-
 lum habitant, cepit, praeterea
 & Thracas sub se redegit, uo-
 tumetiam contra Indos profe-
 ctus, cum muliebri illo exte- cku

c iij

Elephantos cepit, & ietta τοὺς τε ἐλέφαντας ἔλη, καὶ
 potius est ipsumq; regem, qui τῆς χώρας ἡγεῖται, καὶ
 aliquantulum resistere ausus τὸν βασιλῆα πρὸς ἐλίγον
 fuerat, captivum abduxit. Ἄν- ἀντιστῶναι τολμήσαντα, αἰχ-
 que hæc omnia fecit, saliens pa- μάλῳτον ἀπύχαγν. καὶ ταῦ-
 riter & choream ducens, hæ- τα ἅπαντα ἡγεῖται, ὀρχού-
 stus uiendo hederaceis, ebrius μὲν & ἅμα καὶ χοροῦν,
 interea, ut ais, atque furore δύρσοις χρώμεν & λιτῆ-
 correptus. Quod si uero quispi- νοις, μεθύων, ὡς φης, καὶ
 am illum conuicere aggressus ἰνδίαζων. εἰ δὲ τις ἐπιχεί-
 sit, contumeliose de sacris illis- ρισι λοιδορήσασθαι αὐτῷ, ὑ-
 us loquendo, etiam hunc ulcim- βρίσας ὅν τιν τιλετίῳ, καὶ
 sci solet, uel palmitibus ipsum τοῦτον ἐτιμωρήσατο, ἢ ἡ-
 implicando, uel à matre, pera- ταλῆσας τοῖς ληήμασιν, ἢ
 inde ut hinnulum, lacerarifas- διασπαδῶσαι ποιήσας ὑ-
 ciendo. Vides quàm uirilia πὸ δὲ μὲν ὥσπερ νεβρόν.
 hæc, & me patre minimè indi- ὀρεῖ ὡς ἀνδρεία ταῦτα, καὶ
 gna. Si uero lusibus quoque & οὐκ ἀνάξια τοῦ πατρός; εἰ
 delicijs inter hæc indulget, non δὲ παιδία καὶ φρυγῆ πρό-
 est, quod inuideas, & maxi- σιστην αὐτοῖς, οὐδὲς φδέ-
 mē si quis cogitet, qualis hic- νει, καὶ μάλιστα εἰ λογίσαι
 sobrius futurus erat, quando ca- τό τις, οἱ & ἄν νύφωρ οὐτ-
 ciam ebrius hæc facit. Iu. Tu- λῶ, ὅπου ταῦτα μεθύων
 mihi uideris etiam laudare in- ποιῇ. Ἡφα. σὺ μοι δο-
 uentum ipsius, uitam uidelia- κῆς ἰπαννιάσαι καὶ τὸ δύρε-
 cet, & uinum, & hoc cum ui- μα αὐτοῦ τίῳ ἁμπελον, καὶ
 deas, qualia inebriati isti facti- τὸν οἶνον, καὶ ταῦτα, ὀρεῖ
 eent, titubantes, & ad con- οἶα οἱ μεθυδίντοθ ποιούσι
 tumeliam prolabantes, & in- σφαλρόμενοι, καὶ πρὸς ὑ-
 summa, insanientes præ uino. βειν φερόμενοι, καὶ ὅπως
 Itaque & Icarium illum, μεμλωτόθ ὑπὸ τοῦ πότου.
 cui primo donauit palmitem, τὸν γούινκαριον, ὃ πρῶ-
 ipsi compotores perdidērunt τῷ δυνκεὶ τὸ ληῆμα, οἱ ἐνυ-
 cadentes πόται αὐτοὶ διὰ φθέρων,

παίων.

παιστέον τὰς δινύλλας.
 Ζ. οὐδὲν τὸτο φῆς. οὐ γὰρ οἶ-
 νος ταῦτα, οὐδὲ ὁ Διόνυ-
 σος ποιεῖ, τὸ δὲ ἄμεινον ἂν
 πείσῃς, καὶ τὸ πῆρα τοῦ ἡ-
 λως ἔχοντος ἔμφορᾶσαι τὸ
 ἀκράτου. ὃς δ' ἀνὴρ μίτρα πί-
 νη, ἡλαρώτορ μὲν, καὶ ἡ-
 δίων γίνοιτ' αὖ. οἶον δὲ ὁ Ἰκα-
 ρίος ἔπαθεν, ὃ δὲν ἀνὴρ ὄργα-
 σαιτο ὃ δὲ νατῶν ξυμποτῶν.
 ἀλλὰ σὺ ἐπὶ πλεονεξίᾳ ἰοι-
 κας ὧ Ἡρα, καὶ Σιμίλῃς μνη-
 μονόειν, εἰς διαβάλλεις τὸ
 Διονύσου τὰ κάλλιστα.

cadentes ligonibus. Iup. Nihil
 hoc dicis. Non enim uinum
 hæc, neque ipse Dionysius effi-
 cit, sed immoderatus potus, &
 ultra quam decet, & satis est,
 repleti mero. Cæterum si quis
 moderate bibat, hilarior ille
 quidem & suavior fieri solet.

Qualia uero Icarus passus
 est, hæc nihil ulli compositorum
 facile fuerit. Sed tu adhuc zelo
 typia affici uideris, ac Semeles
 reminisci, Iuno. Siquidem eas
 res Dionysij calumniaris, quæ
 sunt omnium pulcherrimæ.

Veneris & Cupi-
 dinis.

Αφροδίτης καὶ Ερ-
 τος.

Τί δὴ ποτὶ ὧ Ερως, τοὺς
 μὲν ἄλλους θεοὺς καταγω-
 γίσω ἅπαντας, τὴν Ποσει-
 δῶν, τὴν Ἀπόλλω, τὴν Πέαν,
 ἐμὲ τὴν μητέρα, μόνος δὲ
 ἀπὶ γῆς ἂν Ἀδελφός, καὶ ἐπὶ
 ἡμένης ἄνθρωπος μὲν σοὶ ἡ
 δῶς, ἡ γὰρ δὲ οἰσῶν ἡ φα-
 ρίτρα, σὺ δὲ ἄτοξος ἂν καὶ
 ἄτοχος; Ερως. Διὰ δὲ ὧ
 μήτορ αὐτῶν. φοβερὰ γὰρ
 ὄσσι, καὶ χαροπὴ, καὶ δεινὴ
 αὐδαιμία. ἰπὸ τῶν οὐν ἐν-
 τεινὰ μὲν τὸ τέξον ἰσχυρῶς
 αὐτῶν, ἐπισείονσα τὴν λῶ-
 φον, ἡ πλεῖστα με, ἡ ἐπὶ ῥο-
 μῶς

Quid tandem in causa est. Qua
 pido, ut cum reliquos Deos om-
 neis adortus expugnaris, Iouē
 ipsum, Neptunū, Apollinem,
 Iunonē, me denique matrē, ab ua-
 na Minerva temperes, usque ad
 uersus hæc nec ullū habeat incē-
 diū tua fax, & iaculis uacua sit
 pharetra, tū & ipse arcu careas,
 nec iaculati noris. Cu. Es-
 quidem hæc metuo, mater, est eni-
 nim formidabilis truculentioque
 aspectu, ac ferocitate quadam
 supra modum uirili. proinde si
 quando tenso arcu petam il-
 lam, galeæ cristam quatens,
 expauescit me, & tremebuna
 c v dms

dus fio, sic ut arma mihi è manibus excidat. Vc. Atq; Mars an non erat hac formidabiliore? huc enim superatū exarma. Cup. Imo ille cupidè me recēpit, atque, ultero etiam inuitat, utrū Minerva semper adductis supercilijs obseruat. qn aliquando te mere ad illū aduolauis, faciem propius admouens, at illa, si quidē ad me accesseris, inquit, pater parentē Iouē, quouis modō te cōfecero, aut lancea te transfigam, aut pedibus arreptum in tartaro dabo prācipitē, aut ipsa te discerpā. Plurima item id genus cōminabatur. Ad hac acribus obtuetur oculis, postremo in pectore faciem quamdam gestat horrendam, uiperis capillorum uice comatam, hāc nimirum magnopere formido, erritat enim me, fugioq; quous uies eam aspicio. V. Eslo sanē Minervam metuis, ut ais, atque huius gestamē Gorgona reformidas, idq; cū Iouis ipsius fulmen non formidaueris. Ceterorum Musarū quā ob causam abs te nō feriuntur, atq; à ciuis iaculis tantē agūt, nūc hāc cristas qua uiuē, aut Gorgonas prācēt lunet Cup. Reuereor eas, o mater: Graues. n. sunt, & semper aliquid

curant.

μὴ γίνεσθαι, καὶ ἀπορρῶ με τὰ τοξόματα ἐν τῇ χειρὶ. Αφρ. ὁ Ἀρης γὰρ οὐ φοβόρστος ὅρ ὅρ ὅρ, καὶ ὁμῶς ἀφώπλισας αὐτόν, καὶ νυγίηκας. Ερ. ἀλλ' ἐκείν ὅρ ἐκείν πρὸς οἰτάί με, καὶ προσκαλῶται, ἢ ἀδυνά δὲ ὑπορᾶται εἰς. καὶ πῶτι ἰγὼ μὴ ἄλλως παρίπλω, πλεσίον ἴχον τὴν λαμπάδα. ἢ δὲ, εἰ μοι πρόσσε, φησὶ, ἐν τὴν πατήρα, τῷ δευατίφ σιδιαι-πείρσσε, ἢ τῷ ποδὸς λαβι-μλέν, καὶ ὅρ τὴν τάρταρον ἱμβαλόνσα, ἢ αὐτὴ διασπασαμένη, διαφθέρῃ. πολλὰ τοιαῦτα ἠπάλλετο. καὶ ἔρῃ δὲ δευμὺν, καὶ ἐπὶ τὸν σέ-δους ἴχει πρίσωπὸν τι φοβι-ρόν, ἰχίλναις κατάνομον, ὅρ ἰγὼ μέλινσα διὰ δια-μερμολύττεται γὰρ με. καὶ φεύγω ἵταν ἴδω αὐτό. Αφρ. ἀλλὰ τί μὴ ἀδυνατῶ δίδε-ας ὡς φης. καὶ τὴν Γοργόνα, καὶ ταῦτα, μὴ φοβηδὲς τὴν ἰδραυνὸν τοῦ Διὸς. αἱ δὲ μῦσαι, διὰ τί σοι ἄφρωτοι, καὶ ἱξω βιλήν εἰσιν; ἢ ἰα-κᾶναι λόφους ἔπισείσοι, καὶ Γοργόνας προφαίνεσιν; Ερ. αἰδοῦμαι αὐτὰς ὡς μητόρ. σιμεναὶ γὰρ εἰσι, καὶ αἱ το-φρο-

φροντίζουσιν, καὶ πρὸς ἑδὼν
ἔχουσιν. καὶ ἰγὼ παρίσταμαι
πολλὰς αὐταῖς, καὶ λυμ-
νῶν ἐκ τοῦ μίλου. Αφρο. ἰα
καὶ ταύτας, ὅτι σιμναί. τίς
δὲ Αρτιμιν τίνῃ ἔτι καὶ οὐ
τιφώσκει; Ερ. τὸ μὲν ὅλον,
καὶ καταλαβῶν αὐτὴν οἶον
τι, φάγουσαν αὐτὰ διὰ τῶν ὀ-
φῶν, ἅτα καὶ ἰδίον τινα ἱερ-
τα ἔδειξεν. Αφρο. τίνῃ ὦ
τίκνον; Ερ. δέβας καὶ ἑλά-
φω καὶ νεβρῶν, αἰρῶν τι
διώκονσα, καὶ κατατοξού-
σα, καὶ ὅπως πρὸς τῷ τοιού-
τῳ ὄξιν. ἰπὰ τὸν γὰρ ἀδελ-
φὸν αὐτῇ, καὶ τοι τετέλεστο καὶ
αὐτὸν ὄντα, καὶ ἐκβόλον. Α-
φρο. οἶδα ὦ τίκνον, πολλὰ ἰ-
κάνοις τέξουσας.

Οἷον κρίσις. ἴδου.

Ερμῆ λαβὼν τετὶ τὸ μῆ-
λον, ἀπιδι ὅν τῷ φρυγίαν
πρὸς τὸν Πριάμον πᾶσα,
τὸν βουκόλον. νίμαι δὲ ἄλ-
λως ἐν τῷ Γαργάρῳ, καὶ λί-
γι πρὸς αὐτὸν, ὅτι σὶ ὦ Πά-
ρι, καὶ δὲ οὐδὲν, ἰπὰ δὲ
καλὴς τι αὐτὸς αἶ, καὶ σοφὸς
τὰ ὀφωτικά, δικάσαι ταῖς
θεαῖς, ἢ τις αὐτῶν ἢ καλλίστη
ὄξι. ἔ. ἢ ἀγῶνις τὸ ἄθλον ἢ νι-
κῶσα λαβίτῃ τὸ μῆλον. ὦρα
ἢ ὅδῃ καὶ ἡμῶν αὐταῖς ἀπέναι
πρὸς

εὐταῖς, ὅτι εἰδὼν ἂν ἀνιμῶν ἰνέ-
τω γενῆ, καὶ ἵππε εὐαὶ καὶ ὁ τὰ οἱ
lis afflito, carminis suavitatem
delinitus. V. Est, nec has adori
tis propterea quod sine reueren-
da, at Dianā qua eandē gratia
nō vulnerasti. C. V. breuiter dis-
cā, hāc ne reprehēdere quidē uf-
quā sum potis, quippe perpetuō
p̄mōtes fugiant, ad hāc alteri
us cuiuslibet sui cupidinis illa con-
nectur cupidine. V. en. Cuius ὁ
gnasti. Cup. V. enatu ceruorum
et hinnulorum, quos infestauit
ut capiat, ac iaculo figat. Ac
prout tota rerū huiusmodi studio
tenetur, ut metes fratres eius qui
nimis arcu ualeat et ipse, ferius
eminus. V. T. teneo gnate, cū sa-
pe numero sagitta uulnerasti.

Deorum ludicium.

Mercuri, accepto hoc poe-
mo, abi in Phrygiā, ad Priami
filiū, pastorē armētū, pascis autē
i Ida mōte, qua parie Gargarū
uocat. Ac dic illi, Iupiter, inqui-
ens, ὁ Πάρι iubet te, postquā
et ipse formosus es, et rerū amato-
riarū doctus, senectiā ferre uer-
deas, qua nata illarum omnium
formosissima sit. Certaminis
autem praeium, ea quae uicci-
rit, potum accipias. Flora uen-
tō iam, ut et ipsa uos abeat
ad

ad Iudicem. Ego uero ablego d
 me arbitrium, ut qui ex aequo om
 nes uos amet, ac si modo possibi
 le foret, libenter oēs uos uictis
 res uidere uellē, praefertim quā
 do & necesse est, q̄ uni pulchris
 iudinis summam adiudicabit,
 cum oīo in odium ceterarū plu
 rimum incurrere. Quare equidem
 ipse uobis idoneus iudex non
 sum, adolescens autē ille Phry
 gius ad quē hinc abitis, regio q̄
 dem genere prognatus est, &
 Ganymedis huius cognatus.
 Ceterū simplex & montanus,
 neque quisq̄ illū cognitione hac
 indignum meritis putauerit. V.
 Ego uero Iupiter, etiam si Mo
 mi ipsum praestitueras nobis iudi
 cem, praesentis animo itura sum,
 ad documentū mei praebendum.
 Quid enim adeo reprehenderit
 illi in mei Sed oportet etiam hi
 sce placere hominem. Iu. Nec
 que nos, Vnus timemus quic
 quā, etiam si Mars iste tuus ele
 ctus sis arbiter, sed recipimus
 & hunc Parim, quisquis etiam
 fuerit. I. Num igitur & tibi ean
 dem haec, filia, placenti quid res
 pōdes, auertis te, & erubescis.
 Est quidem peculiare hoc uir
 ginibus uobis, uerecundia affi
 ci erga talia, sed tamen annuis.

Abise

πρὸς τὸν Δικαστήν. ἐγὼ δὲ
 ἀποδιδύμαι τῷ Δικαστῇ, ἐ
 πίσκες τι ὑμᾶς ἀγαπῶν. καὶ
 εἰς οἶόν τι ᾤω, ὅπως αὖ ἀ
 πᾶσας νεκρὰς εἶδον. ἀλ
 λως τι καὶ ἀνάγκη μὴ τὸ
 λαλίστων ἀποδιδόντα, πάν
 τας ἀπὸ χυδαίνουσαι τὰς πλῆ
 οσι. διὰ ταῦτα μὲν αὐτὸς
 οὐκ ἐπιτάλλει ὑμῖν Δικασ
 τὴς. ὁ δὲ νεανίας αὐτὸς ἐ
 φρὺξ, ἐφ' ὃν ἄπειρε, βασιλι
 κὸς μὲν ἔστι, καὶ Γανυμή
 δους τοῦτον ξυγγενὴς. τὰ λ
 λὰ δὲ ἀφίλος καὶ ἔραστῃ,
 καὶ οὐκ αὖ τις αὐτὸν ἀπαξιώ
 σαι τοιαύτης δόξης, Ἀφροδί
 τῃ μὲν ὡς Ζεῦ, εἰ καὶ τὸν
 μῶμον αὐτὸν ἐπιστάσεως ἡ
 μῖν Δικαστήν, θάρρυνον βα
 λιδύμαι πρὸς τῷ πᾶσι Δικασ
 τῇ. τί γὰρ αὖ καὶ μοι μῶμος
 τέ μου; καὶ δὲ καὶ ταύταις
 ἀρίστην τὸν ἀνδρῶπον. Η
 ρα. ἔδ' ἡμεῖς ὡς Ἀφροδίτῃ δι
 δία μὲν. οὐδ' αὖ ὁ Ἀρης ὁ σὸς
 ἐπιτάλλει τῷ Δικαστῇ, ἀλ
 λὰ Διχόμιδα καὶ τῶτον, ἔστι τις
 αὖ καὶ τὸν Παρίν. Ζ. καὶ σοὶ
 ταῦτα ὡς δύνατορ σιωποῦμαι;
 τί φῆς; ἀποστρέφει, καὶ ὀρθοῦ
 ῃς; ἔστι μὲν ἰδίον τὸ αἰδέσ
 θαι γὰρ τὰ τοιαῦτα ὑμῶν ἢ
 παρ' ἑνὸν, ἐπιστάσεως ἢ ὅμως.
 ἀπὸ τῆς

ἔπιτι δὲ. καὶ ἔπος μὴ χαλὶ
 πῆντι τῷ Δικαστῇ αὖ νυ-
 κημεῖαι, μὴ δὲ λιανὸν ἱ-
 φρίμωδι τῷ Πανίσκῳ. ὃ γὰρ
 αἶψά τι ἐπίσης εἶναι κατα-
 πάσας. Εὐμ. προῖμω μὲν αὐτὸν
 ἀφ' ἐφυγίας, ἐγὼ μὲν ἡγού-
 μην, ὅμως δὲ μὴ βραδεί-
 ως ἀπολαύσῃ μοι, καὶ δαρ-
 ρέτι, οἷα ἐγὼ τὸν Πάριον,
 Πανίης ὅτι λιανὸς, καὶ τὰ λ-
 λα ὁρῶντικὸς, καὶ τὰ τοιαῦ-
 τα ἱρίναρ ἱκανώτατ', οὐκ
 αὐτοῖς δὲ Δικαστῇ λιανῶς.
 Αφρο. τοῦτο μὲν ἅπαν ἀγα-
 θόν, καὶ πρὸ ἑμοῦ λέγεις,
 τὸ Δικαστῇ ἡμῖν εἶναι τὸν
 Δικαστὴν. πῶς δὲ, ἄ-
 γαμὲς ἔστιν οὗτ', ἢ καὶ γυ-
 νή τις αὐτῷ συνίστην; Εὐμ.
 οὐ παντὶ ὅπως ἄγαμὲς ἔστιν,
 ὡς Αφροδίτη. Αφροδ. πῶς λέ-
 γεις; Εὐμ. Δοκᾷ τις αὐτῷ συ-
 νοικᾷ ἰδαία γυνή, ἱκανὴ
 μὲν, ἄγροικ' δὲ, καὶ δει-
 νῶς ὄρει, ἀλλ' οὐ σφέ-
 δρα προσίχειρ αὐτῇ ἰοικε-
 τίν' δ' οὐδ' ἔνικα ταῦτα
 ὁρῶντες; Αφροδ. ἄλλως ὁ-
 ρώμην. Αδ. παραπρισβύ-
 νει ὡς οὗτ' ἰδίᾳ ταύτη κοι-
 σολογούμεν; Εὐμ. ὃ δὲ ἄν
 Αδ. ὡς δεινόν, οὐδὲ λιανὸν ὅ-
 μωρ. ἀλλ' ἐρίσθ' μοι, ὃ ἄγαμος
 ἰ Πά-

Αἰτεῖ ἰδίᾳ. Αἰ. uideat, ne im-
 fiores fiat iudici, quacūq; ui-
 deat fueritis, ne uel malū aliquid im-
 feratis ipsi adolescentulo. Neq;
 n. fieri potest, ut aequaliter oēs
 formosae sint. M. Proccedamus.
 ergo recta uersus Phrygiā. Αἰ.
 ego qdē praibō uobis aui nō leniē
 se gemini me, et bono aīo esse.
 Noui ego Paridem hūc, adoleo-
 scens ē formosus, qd ad caete-
 ra attinet, amori deditus, et ad
 talia disceptanda maximē ido-
 neus, neq; ille faciliē iudicauerit
 malē. Vc. Hoc qdē uobis bene, eo
 deoq; qd me narras, iustū uideli-
 cet nobis iudicē. Vtū aut' et ux-
 ore adhuc caret hic, an et ma-
 lier quapiā ipsi cohabitāt. M.
 Nō oīo absq; uxore est. Vc. uis.
 V. Quō hoc dicis. M. V. uideat qd
 dā cū eo habitare mulier. Id eā.
 sic satis formosa, caeterum rusti-
 ca, atq; inter mōres malē consue-
 ta. Sed nō admodū adhibere an-
 nimū ipsi uideat. Cuius igitur
 gratia haec interrogas. V. Nul-
 lius sanē rei, sed ita temerē im-
 mentē uenit. Min. Male lega-
 tionē nobis, heus tu, qd priuātum
 cū hac cōsilia cōfers. Mer. Nih-
 il mali. Minerva hoc, neque
 etiam contra uos. Sed in eam
 rogabam me, an sine uxore
 Paris

Paris effct. *M.* Quamobrem
 igitur hoc superstitioſe adeo il-
 la curat Merc. Nefcio, aiebat
 igitur, quod temerè ita in men-
 tem ueniſſes hoc, neq; ex cōpoſi-
 to interrogāſſe me. *Mi.* Quid
 ergo, ſciat ne uxorē adhuc? *M.*
 Non uidetur. *M.* Quid autem,
 Bellicæ ne rei ſtudio aliquo te-
 netur, atq; amans gloriae eſt, an
 nihil aliud quàm bubulcus eſt?
Me. Verum quidem nō poſſum
 dicere. Cōiecturam autem face-
 re licet, iuuenis cum ſit, etiam
 has res cōſequi illum cupere, ac
 uelle præcipuum in prælijs eſſe
 ſe. *V.* Videtis nihil ego nunc con-
 queror, neq; crimini uertō tibi,
 quod cum hac ſeorſim nunc lo-
 queris. Querulorum enim hoc,
 nō *Veneris.* *M.* Etiam hac ſer-
 mē eadem interrogauit me, quā
 ob rem grauior ne ſeras, neue
 putes eo minus cōſecuturū eſſe
 te, quod huic quoq; ſimpliciter
 & abſq; dolo reſponſi. *V.* Verum
 interea dum ſermones cedimus,
 iam multum progreſſi, reliquis
 muſ poſt nos ſtellas, & propce-
 modum Phrygiā contingia-
 mus. Ego uero etiam Idam uia-
 deo, adeoq; totum Gargarū ex-
 acie, & ſi nō fallor, ipſum quon-
 que iudicem ueſtrum Pat. Idem.

Ἰωνο.

ὁ Πάρις ὄσιν: Ἀδν. ὡς δὲ
 τί τὸ τοῦ πλυνπραγμονεῦσαι
 Ερμ. οὐκ οἶδα. φησὶ δ' οὖν
 ὅτι ἄλλως ἐπιλδορ, οὐκ ἐξε-
 πτεν δὲ ἤρτο μί. Ἀδν. τί.
 οὖν ἡγάμος ὄσιν; Ερ. οὐ δα-
 κᾶ. Ἀδν. τί δὲ τῶν πο-
 λιμικῶν ὄσιν αὐτῶ ἐπιδυ-
 μία, καὶ φιλόδοξος τις, ὃ
 τὸ πᾶν βουκάλῃ; Ερμ. τὸ
 μὲν ἀληθὲς οὐκ ἔχω λίγα
 εἰπᾶν δι' ἡγῆ, ὅσον ὄντα,
 καὶ τούτων ὀρίγισθαι τυ-
 χῶν, καὶ βούλιστα αὐτῶ
 τὸν πρῶτον ἄναι κατὰ τὰς
 μάχας. Αφρο. ὁρᾷς οὐδὲν
 ἐγὼ μίμνημαι, οὐδὲ προ-
 σιγκαλῶ σοι, τὸ πρὸς ταύ-
 τῳ ἰδιόκαλῶν. μιμνήμει-
 μιν γὰρ, καὶ οὐκ Αφροδι-
 τος τὰ ταῦτα. Ερ. καὶ αὐ-
 τὰ σχελῶν τὰ αὐτὰ μί ἤρ-
 το. Διὸ μὴ χαλιπῶς ἔχιν
 μήδ' οἷον μαιονικτῶν, εἴτε
 καὶ ταύτη κατὰ τὸ πᾶν οὖν
 ἀπικριτάμην. ἀλλὰ μετα-
 ξὺν λόγῳ ἡδὲ πᾶσι προῖον-
 τὸν, ἀπὸ πάσων μὲν τῶν ἀ-
 γῶν, καὶ σχελῶν γὰ κατὰ
 τὴν φρυγίαν ὁρμῶν. ἐγὼ δὲ
 καὶ τὴν Ἰλίου ἱρῶν, καὶ τὸ Γάρ-
 γαρν ὅλον ἀνειβῶς. εἰ δὲ
 μὴ βλαπτόμαι, καὶ αὐτὸν
 ὑμῶν τ' ὀκιστῶ τὸν Πάριον.

Ἡρα.

Ηρα. ἴπουν δὲ ὄντων; ὃ γὰρ καὶ
 μοι φαίνεται. Ερμ. ταύτην ὦ
 Ηρα, πρὸς τὰ λαὶὰ σκέπαι,
 μὴ πρὸς ἄνθρωπον τῷ ἴσῃ. πα-
 ρὰ δὲ τὴν πλεονεξίαν, οὐ τὸ
 αὐτόν, καὶ τὴν ἀγίαν ἐ-
 ρῆς; Ηρα. ἀλλ' οὐχ ὅτι τὴν
 ἀγίαν. Ερμ. τί φῆς, οὐχ ὅ-
 τ' ἐβίδια κατὰ τὸν ἱμῶν
 οὕτως δάκτυλον, ἐν μίῳ
 τῶν περὶ πρὸς χέμηναι
 καὶ τινὰ ἐν τοῦ σκεπῆς κα-
 ταδίστα, καὶ αὐτοὶ παρ' ἑχόν-
 τα, καὶ αὐτοὶ γὰρ μὴ πρὸ-
 σθε διασκήδνασαι τὴν ἀ-
 γίαν; Ηρα. ὅτι νῦν, ἵνα ἱ-
 κῶντες ὄντων. Ερμ. ἀλλ' ἐν αὐ-
 τοῖς. ἵνα δὲ δὲ πλεονεξίαν
 ὁρῶν ἰδὲ ὅτι γὰρ, ὃ δὲ δὲ,
 κατὰ τὰ αὐτὰ βαδίζωμεν, ἵ-
 να μὴ διαταράξωμεν αὐ-
 τὸν αὐτὸν ὃ ἀφ' αὐτοῦ κα-
 διπτάμενοι. Ηρα. ἐν δὲ
 γὰρ, καὶ οὕτω πρὸς μὴν. ἵ-
 να δὲ κατὰ βιβλῆκα μὴν, ὥρα
 σοι Ἀφροδίτην προΐναι, καὶ
 ἵνα αὐτὴν ἡμῖν τῆς ὁδοῦ. οὐ
 γὰρ, ὡς τὸ εἰς, ἐμπερὶ τοῦ
 τοῦ χροῖου, πολλὰ μὲν, ὡς λό-
 γος κατὰ δ' οὐσα πρὸς ἀγ-
 χίσιν. Αφρ. οὐ σφόδρα, ὦ
 Ηρα, τούτοις ἀχθεσθαι τοῖς
 σπέρμασι, ἔ, ἀλλ' ἐν ὑμῖν
 ἡγή-

Iuno. Vbi autem is est, neque
 enim ipsa etiam uideo illum.
 Mercur. Hac uersum, Iuno ad
 sinistram respice, non ad sum-
 mum montem, sed secundum la-
 eus ubi antrum illuc, et armen-
 eum uides. Iuno. At non uideo
 armenium. Mer. Quid astant
 non uides buculas secundum
 meum hunc digitum, ex medijs
 rupibus progredientes, et quen-
 dam a scopulo deorsum curren-
 tem, pedum manu tenentem, et
 prohibentem, ne longius dispa-
 gat armenium. Iun. Video
 nunc eandem, si modo ille est.
 Mercurius. Ille uero. Sed quia
 propè iam sumus, in terram se
 uideat, demissi, pedibus faciamus
 iter, ne conturbemus illu-
 lum, superne ex improviso deu-
 uolando. Iu. Rectè dicis, atque
 ita faciamus. Ceterum postea
 quam descendimus, cuius iam
 est Venus, ut praeas, ac uia-
 am nobis ducendo commone-
 stes. Tu enim, ut consue-
 uincum est, locorum peritus
 es, quippe quae saepius, ut feci-
 ut fama, buc ad Anchisem de-
 scenderis. Ven. Non admodum,
 Iuno, me tua ista mouet dicacitas.
 Mer. Atque igitur ego uas
 ducam.

ἦσαν ἢ ὁ Πάρι, καὶ Ἀθλῶαυ
καὶ Ἀφροδίτῃ ἱέρῃς, καὶ μὴ
ἔρμῳ ἀπὲς αἰῶνος ὁ Ζῶς.
ἀλλὰ τί φέμεις, καὶ ὠχρεῖαι;
καὶ μὴ δ' ἰδίδι. χαλεπὸν γὰρ
οὐδ' ἐμ. μελῶς δὲ σε Δικα-
σῶν γυγνῆσθαι τῷ κάλλος αὐ-
τῶν. ἐπεὶ δ' ἡ γὰρ φησι, μελῶς
τι αὐτὸς εἶ, καὶ σοφῆς τὰ ἐ-
ρωτικά, σοὶ τίς γινώσκῃ ἐπι-
φύτω. τοῦ δ' ἄγῳν ὁ τὸν
ἀθλομίσση, ἀναγκῆς τὸ μῦ-
λον. Πα. φέριδω, τί καὶ
βούλει; ὦ καλῷ, φησι, λαβί-
τω. πῶς αὖ οὐκ ὦ Διοσκῶτα
ἔρμῳ διωκδάλῳ ἐγὼ δυν-
τὴς αὐτὸς καὶ ἄγροικος ὢν,
δικαστὴς γυγνῆσθαι παραδό-
ξου δ' ἴας, καὶ μείζον ὅτι κα-
τὰ βουλήν; τὰ γὰρ τοιαῦ-
τα λείπειν τῶν ἀβρῶν μάλ-
λον, καὶ ἀσκήν. τὸ δ' ἐ-
μὸν, αἶγα μὴ αἰγὴς ὁπωτι-
γα ἢ ἑλληνῶν, καὶ δ' ἀμάλῃς
ἑλλῆς λαμάλῃς, τάχ' αὖ
δικάσαιμι κατὰ τίς τέχ-
νην. αὐτὴ ἢ πᾶσαι τε ὁμοί-
ως καλαί, καὶ ἐν οἷς ὁπῶς
αὐτὴς ἀπὸ τῆς ἑτέρας ἰδὲ
τίς ἑτέραν μεταγέγοι τίς
ὑπὲρ ἀποσπάσας. οὐ γὰρ ἰ-
δίαι ἀρίστα δαί ραδίως,
ἀλλ' ἰνδα αὖ ἀποβράση
ἐν πρώτῳ, τούτου ἔρχεται.

καὶ

Iunonem uero ὁ Πάρι, & Mia-
neriam & Venerem uiles, &
me Mercurium uidelicet, Iu-
piter ad te misit. Sed quid tre-
mis, & expalescis? ne metue,
nihil enim periculi hic. Iubes
autem te Iudicem esse pulchria-
tudinis ipsarum. Quandoquis-
dem enim, inquit, & formosius
ipse es, & doctus rerum amato-
riarum, cognitionem hanc tibi
commendo, certaminis autem
præmiū scies, lecto hoc pomō.
Par. Cedo, ut uideam quid sibi
etiam uelit, Pulchra, inquit,
capiat. Quo pacto igitur, ὁ βί-
τε Mercuri, potero ego, mortua-
lis cum sim ipse ac rusticus, iua-
dex esse tum inopinati specta-
culi, & maioris adeo, quàm
pro bubulci capiti. Nam huius-
modi causas disceptare, delica-
torum atq; urbanorum magis
est. Quod autem ad me attinet,
utra capella formosior altera
sit, & iuuenca num alia aliam
superet, fortassis ex arte dijudi-
care possim. Hæc uero & formo-
se pariter omnes sunt, et non ui-
deo, quo pacto aliquis ab una
ad aliam transferendo, aspectū
auellere queat. Non enim fu-
cile absistere uult, sed cuiusq;
se primo applicat, ei inhaeret,

d

quod praesens est laudat. Ina
de si ad aliud transierit, etiam
illud formosum uidet, & immo
ratur, & semper ab ijs, quæ pro
priora sunt, ceu per successionē
excipitur. Et in summa, circa
cumfusa mihi est pulchritudo
ipsarum, & totum me comple
xa tenet. Ac dolco, quod non
& ipse, quemadmodum Ara
gus ille, toto corpore uidere pos
sum. Videor autem mihi, bene
sum iudicasse, si omnibus po
tium hoc reddidero. Nam &
rursum illud quoque accedit,
quod hæc quidem Iouis soror et
cōiunx est, illæ uero filia. Quos
modo igitur nō periculosum co
tiam hoc pacto iudiciū hoc fue
rit Mer. Nescio, nisi qđ non li
cet detrectare Iouis imperium.
Pa. V num igitur hoc, Mercuri,
persuade ipsis, ne succēseā mi
hi duæ illæ reliquæ, quæ cūq; uia
elæ fuerint, sed qcquid peccatū
uidebitur, id solis oculis impu
et. M. Ita facturæ se aiunt. et mo
pus aut iam tibi est, ut peragas
iudiciū. Pa. Faciemus pericu
lum. Quid enim agat quis piā
Cæterum illud primū scire uoa
lo, utrum satis erit spectare ipa
sas, ut nunc sicut uelitas, an ue
rō etiā exuere sese necesse erit,
ut diu

καὶ τὸ παρὸν ἰστανῶ. ὡς
ἐπ' ἄλλῃ μεταβῆ, καὶ κἄν το
καλὸν ἴδῃ, καὶ παραμύνα,
καὶ ἐπὶ τῶν πλησίον πα
ραλαμβάνει. καὶ ὅπως πι
εμύχεται μοι τὸ καλὸς αὐ
τῶν, καὶ ὅσον πόρσιον φέ
μι. καὶ ἄχθομαι, ὅτι μὴ καὶ
αὐτὸς ὡς πόρσιον ὁ Ἄργ. ὅσον
βλέψαι διώσμαι τῷ σώμα
τι. Δουκὼ δ' αὖ μοι καλῶς
δινάσαι, πάσας ἀποδύσαι
τὸ μῆλον. καὶ γὰρ αὖ καὶ τὸ
λε, ταύτῃ μὴ εἶναι συμ
βῆκε τὸ Διὸς ἀδελφῶν ἢ
γυναικα, ταύτας δὲ θυγα
τέρας. πῶς οὖν οὐ χαλεπὸν
καὶ οὕτως ἢ ἡρίσις; Ερ. οὐκ
εἶδα. πῶς οὐκ εἶμι τι ἀνα
δύσαι πρὸς τοῦ Διὸς λεκε
λον σμύρον. Αἰ. ἐν τούτῳ
Ερμὶ πάσαι αὐτὰς, μὴ χα
λεπῆς ἔχαιμι τὰς δύο τὰς
νεοικημένας, ἀλλὰ μόνων
τ' ὀφθαλμῶν ἡγᾶσθαι τὴν
διαμαρτίαν. Ερ. οὕτω φα
σὶ ποιῆσαι. ὦρα δὲ σοι ἡ δὲ
πράξαιμι μὴ ἡρίσιον. Α
λε. παρασίμδα. τί γὰρ αὖ
καὶ πᾶσι τις; ἐκείνο δὲ
πρῶτον εἶδέναι βούλομαι,
πότερα ἐχρήσει σκοπᾶν
αὐτὰς, ὥς ἔχουσιν, ἢ καὶ
ἀποδύσαι λέγουσιν πρὸς τὸ
ἀνελ

ἀποβῆς ἃ θύεσσι; Ερ. ἔντο μὲν σὺν αὐτῇ τῷ δι-
καστῇ, καὶ πρόστασι ὅτι καὶ
δίδας. Πα. ὅτι καὶ δίδω;
γυμνὰς ἰδῆν βούλομαι. Ερμ.
ἀπὸ δὲ οὐτῷ αὐτὰς, οὐδ' ἐπι-
σκέπαι. ἰγὼ δ' ἀποστραφεί-
λω. Ηρα. λαλῶς ὡς Πάρι. καὶ
πρῶτον γὰρ ἀπολύσομαι, ὅ-
πως μάθης, ὅτι μὴ μόνως
ἔχεται ἀλίνως λούνας, μη-
δὲ τῷ βούλει εἶναι μίγα
φρονῇ. ἰπίσας δὲ αἰμὴ πᾶ-
σα, καὶ ἰμῖως λαλή. Πα.
ἀπὸ δὲ καὶ σὺν ὧς Ἀφροδί-
τη. Αδ. μὴ πρότερον αὐ-
τῇ ἀπολύσης ὡς Πάρι, πρὶν
αὐτὴν λιγυρῶς ἀπὸ δῖται. φαρ-
μακὶς γὰρ ὄρε, μὴ σε κατα-
γοητεύῃ δὲ αὐτοῦ. καὶ τοι-
γὰρ ἰχρὺν μὴ δ' οὐτὼ λιπαλ-
λαπισμῶν παρῆναι, μη-
δὲ τοσαῦτα ἐν τῇ τεμνύλῳ
χρῶματα, καδ' ἀπὸ ὧς ἀ-
λυνῶς ἐταῖραν τινα, ἀλ-
κὰ γυμνὸν τὸ κάλλος ἐπι-
λεχνύειν. Πα. εὖ λέγου-
σι τὸ πρὶ τῷ λιγυρῷ, καὶ ἀ-
πὸ δὲ. Αφροδ. τί οὖν οὐ-
καὶ καὶ σὺν Ἀδλῳα τῇν λῶ-
γω ἀφελῶσα, ψιλὴν τῇν λι-
γαλῶν ἐπιλεχνύει, ἀλλ'
ἐπιστάει τὸν λόγον, καὶ
τὴν δικαστῇν φοβᾷς; ὃ
δὲ

ut diligentius examinari co-
possint. Mercur. Hoc tuum
officium est, uidere, utpote
Iudicis. Ac imperes ipsi li-
cet, quomodocunque etiam uol-
les. Par. Quomodocunque
etiam uolot. Nudas igitur uide-
re uolo. Mer. Exiite, heu-
uos. Tu uero inspice eas. Ego
interim auertam me. Lun. Re-
clic ὁ Παρις. Αὐτῇ prima certē
exuam me, ut noris, quod nō so-
lum lacertos habeam cādidos,
neque etiam magnos et angus-
tos oculos prae me ferendo, sus-
perbiā. Aequaliter uero sum
toti, et uniformiter pulchra.
Pa. Exue et te ὁ Venus.
Mi. Ne prius ipsam exueris,
ὁ Παρις, quā in cestum a se depon-
sueris. Incantatrix enim est
ne te praestigijs circumueniat
per illum. Et certē quidē opora-
tebat, neque etiam studiose ita
exornatam hic adesse, neq; tot
coloribus fucatam esse, perinde
ac uere meretricem aliquam,
sed ipsam formam nudum exhi-
bere spectandā. Par. Rectē san-
nē admonent illud de casto, atq;
etiam deppone illum. Ven. Cur
non igitur et tu Minetua gra-
lea deponis, nudum caput spec-
tandū exhibes, sed concutis co-
nū, et perterres iudicem. An

metuisti, ne tibi obijciat & reprehendat cœruleum istud oculorum, si dempto terribili isto aspiciatur Min. Ecce tibi galecta hæc ablata. Ven. Ecce tibi & cessus hic. Iu. Sed exuamur tandem. Par. O Iupiter monestrice, quod spectaculum: quæ pulchritudo: quæ uoluptas: quæ lis uirgo hæc: ut uero regalis illa et uenerabilis effulget, adeo quæ uerè digna Ioue. Tuetur autem suæ quiddam & iucundum, ac blandum & illecebrosum etiam arrisit. Sed iam satis habeo felicitatis huius. Si uis detur autem, etiam seorsim unamquamque inspicere uolo, quoniam nunc certe ambiguus sum, neque satis scio, ad quid etiam me referam, uisu in omnes partes distracto. Ven. Ita faciamus. Par. Abscedite igitur uos duce. Tu uero Iuno hic mane. Iuno. Manco. Ac posteaquam me diligenter inspexeris, tempus tibi erit & cetera iam spectare, nunc pulchra uictoria mea dona proposita tibi. Nam si me Pari formosorem esse iudicaueris, uniuersæ eris Asiæ dominus. Par. Non donis nostra decernunt. Sed iam enabi

Agave

δέδωκε, μή σοι ἐλίσσεται τὸ γλαυκὸν τῶν ὀφθαλμῶν σου τῇ φοβερῇ βλεψίδι μου. Ἀδμ. ἰδοὺ σοι ἡ λύρα αὐτὰ ἀφίερται. Ἀφρ. ἰδοὺ σοι καὶ ἡ λύρα. Ἡρα. ἀλλ' ἀποδυώμεθα. Πα. ὦ Ζεὺς τράστει δὲ δῖας, τῇ ἡάλλας, δὲ ἰδρύς. οἷα μὲν ἡ παρδίνος: ὡς δὲ βασιλικὸν αὐτὴ καὶ σιμὸν ἀπολάμπει, καὶ ἀκαδῶς ἄξιον τοῦ Διὸς: ὡς δὲ ἰστὴ ἰστίως. καὶ γλαυκὸν τι καὶ προσαγωγὸν ἱμερδίᾳ σον. ἀλλ' ἔδην μὲν ἀπὸ ἡχῶ καὶ οὐδαιμονίας. εἰ δὲ καὶ δὲ, καὶ ἰδίᾳ κατ' ἐκὰς τῶν ἐπιδῶν βούλομαι, ὡς νῦν γὰρ ἀμφίβολός εἰμι, καὶ αὖν εἰδὼς, πρὸς ὃ, τι καὶ ἀποβλέψω, πάντῃ τὰς ὕψας πειροσώμεν. Ἀφρ. οὐτὼ ποιωμένη. Παρ. ἀπὸ τοῦ οὐαὶ Διὸς. οὐ δὲ ὦ Ἡρα πόριμιν. Ἡρα. πόριμιν. καὶ ποιδά μιν ἀκρεβῶς ἴδης, ὥρα σοὶ καὶ τὰλλα ἔδην σιοπῶν, εἰ καλὰ σοι τὰ δῶρα δὲ τίης δὲ ἱμῶς: ὡς γὰρ μὲν ὦ Πάρι δικάσας ἀντα καλῶν, ἀπάσας ἰσθῆτος Ἀσίας Διοπέτης. Παρ. οὐκ ἰδὼ δῶροισι μὲν τὰ ἡμέτερα, πλὴν ἀλλ' ἀπιδί.

πικρά

πικράειν γὰρ ἀπὸ αὐτοῦ δὲ
 καὶ οὐ γὰρ πρὸς τὴν Αθηνῶν. Α-
 δὲ. παρὶς τῇ σοί. καὶ τὰ λῶ
 μὲν Πάρι. Δικίως καλῶν,
 εὐπορεῖ ἡ τῶν ἀπὸ ἐν μά-
 χης, ἀλλ' αἰὲν ἡρατῶν. πολέ-
 μις γὰρ σοί. καὶ νικηφόρον
 ἀπὸ γράσσεαι. Παρ. οὐδὲν
 Αθηνῶν δὲ μοι πολέμου καὶ
 μάχης. εἰρήνη γὰρ, ὡς ὄρα
 τὰ νῦν ἐπὶ χεῖ τῶν φρυγίαν
 τε, καὶ Λυδίας, καὶ ἀπὸ τῆς
 ματ' ἡμῶν ἢ τῆς παρὸς ἀρ-
 χῆς. δάρις δὲ. οὐ μενοικνέ-
 σαις γὰρ, καὶ μὴ ἐπὶ δώροισι
 Δικίως μὲν. ἀλλ' ἐν Λυδίᾳ ἡ-
 δὲ, καὶ ἐπὶ τῶν λῶν, ἡ καὶ
 οὐ γὰρ ἀδὸν. τῶν Αφροδί-
 τῶν παρὲναι καὶ τῶν Αφροδί-
 τῶν σοί. ἡ γὰρ πᾶσι, καὶ
 σὺ πᾶσι καὶ ἐν ἀντιθέσει. κα-
 δὲν παρὰ τῶν, ἀλλ' ἐν
 διαφύκῳ καὶ τῶν μᾶλλον,
 αἱ δὲ δίκης ὡς καὶ, καὶ τὰ
 δὲ μοι ἀκροῦν. ἡ γὰρ τῶν
 καὶ ὁρῶν σὺν τῶν ὄντων, καὶ
 καὶ τῶν ὁρῶν οὐκ οἶδα, ἡ τι-
 να ἡ τῶν ἢ φρυγίαν. ἡ τῶν
 μακαρίων γὰρ τῶν ἀλλῶν, αἱ-
 τῶν δὲ τὸ μὴ ἀπὸ τῶν
 τα τοὺς σκεπτικῶν, καὶ τῶν
 τῶν τῶν πᾶσι, καὶ τῶν
 τῶν, ἀλλὰ διαφύκῳ τὸ καλ-
 οῦ ἐν ὁρῶν. τί μὲν γὰρ
 οὐ

Agitur enim, quicquid equi-
 visum eris. Tu vero accede Mi-
 netua. Mi. Adsum tibi. Quod
 si igitur me o Pari, formosam
 esse iudicio declaraveris, haud
 unquam ex pugna victus abibis,
 bellatorem. n. sc. et victoriarum com-
 potum efficiam. Pa. Nihil. Minero
 ua, opus mihi est bello, et pug-
 nis. Pax. n. ut uides, in praesentia
 tenet Phrygiā ac Lydiā, et
 ab hostibus quicquam patris im-
 petium. Sed eam confide, neque n.
 eo minus feres, tamen si ob mu-
 nera nequaquam iudicium feram.
 Sed induc te eandē, et impona
 galeam, facis. n. te insperxi. Ad-
 nūc. P. enere adeste tempus est.
 P. c. Ecce me ipsum ubi. Ac co-
 mplate singillatim unumquodque
 diligenter, nisi cur su praeterita
 bello, sed immorato singulis co-
 mātibus. Quid si uero placeat
 a formose, etiam haec mea dicta ac-
 cipe. Ego. n. iadudū aspiciēs te
 iuuenē adeo et formosum, qua-
 lem nescio, an ullum alium nua-
 triat Phrygia, beatum quidem
 reputo ob pulchritudinem, rea-
 prehendo autem, quod non rea-
 lictis hisce turpibus et faxis, in
 urbe alicubi uitam degis, sed
 corrumpti pulchritudine istam
 sumis in solitudine. Quid enim

reddet & amabilem. Dein le
autem & ego una praesens, to-
gabo Gratias, quo & ille co-
mites se praebeant, atq; ita om-
nes ipsam, ad hoc quod uolumus,
impellemus. Pat. Quomo-
do fore, si hoc procedet, incerta-
tum adhuc. Venus est. Verum
tamē amo iam Helenam, et nō
scio quo pacto etiam uidere ip-
sam mihi uideor, & nauigo res-
ta uersus Graciā, & in Spar-
ta peregrē absūm, & redeo und-
cum uxore, & doleo quod non
omnia haec iam nūc facio. Vc.
Ne prius amaueris Pari, quā
pronubam me & sponsa concu-
bitricem, iudicio hoc remunera-
tus fueris. Decet enim &
me uictoriae compotem fuciā
adesse uobis, & celebritatem
peragere nuptiarum pariter &
uictoriae. Omnia enim licet ti-
bi haec, & amorē & formā, &
nuptias pōmo ista mercari. P.
Si metuo, ne me post latū iudi-
cū negligas, & cōuenas. V. Vis
igitur, ut iurē tibi. Pa. Nequa-
quā, sed tātū pōmte de nouo. Vc.
Promitto igitur, Helenā tradid-
uram me esse uxore tibi, & su-
turā comitem proficiscenti ad
ipsam, deinde & illum uenturū
tam esse ad uos, & ipsa uidero,

δήσεται καὶ ὁράσωμαι. καὶ αὐ-
τῇ ἢ συμπάρῃσιν, διήσομαι
καὶ τῇ χαρίτων ἀπολουδῶν,
ἀπαντῶν αὐτῷ αὐαπείσο-
μην. Πα. ὅπως μὲν ταῦτα
χωρήσει, ἀδελφεὲ Ἀφροδί-
τη, πλὴν ὅρῳ γιγνέσθαι ἐλ-
πῆς. καὶ ἐκ οὗδ' ὅπως καὶ ὁ-
ρῶν αὐτῷ εἶμαι. καὶ πλὴν
οὐδὲ τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῆς
Σπάρτης ἐπιδημῶ, καὶ ἰπά-
ναιμι ἵχων τῷ γυναικί. καὶ
ἄχθομαι, ὅτι μὴ αἰ ταῦτα
ταῦτα ἔδωκεν. Αφρο. μὴ πρό-
τορον ὁραδῆς ὡς Πάρι, πρὶν
ἰμὶ τῷ προμνηστῇ καὶ
συμφαγωγῷ, ἀμείψασθαι
τῇ ἑρίσει. πρέπει γὰρ ἡμῖν
νικητήφορον ἡμῖν συμπάρ-
ναι, καὶ ἰορτάζεσθαι. ἄμα καὶ
τὰς γάμους καὶ τὰ ἐπινίκια.
πάντα γὰρ ἰνσί σοι, τὸν ἱ-
ερῶτα, τὸ ἑλλάδι, τὸ γάμον,
τόν τε τῷ μίλῳ πρῆσθαι.
Πα. δίδωμαι, μὴ μόν ἀμειψ-
σεις μετὰ τῷ ἑρίσει. Αφρο.
βόλει οὖν, ἰπομόσομαι; Πα.
μὴ ἀμῶς, ἀλλ' ἰπώσχω πά-
λιν. Αφρο. ἰπώσχωμαι δὲ
σοι τῷ ἑλίνῳ παραδῶ-
σαν γυναικί, καὶ ἀπολου-
δῶσαι γιγνέσθαι αὐτῷ, καὶ ἀ-
φίξειν αὐτὴν ὑμᾶς οἰς τῷ
ἡλίῳ, καὶ αὐτῇ παρῆσομαι,
καὶ

ἢ συμπράξω τὰ πάντα. Πα.
καὶ τὸν ἔρωτα καὶ τὴν ἡμεραν καὶ
τὰς χάριτας ἄξας; Αφροδ.
δάκρυα. καὶ τὸν πίδακα, καὶ τὴν
ὕμνησιν πρὸς τότοις παρα-
λάβομαι. Πα. ἔκου' ἐπὶ τού-
τοις δίδωμι τὸ μῦθον, ἐπὶ τού-
τοις λάμβανι.

Αἰώς καὶ Ἑρμῆς.

Ἡκιστος δ' Ἑρμῆς, οἷα ὑπεί-
κτοσ' ἡμῶν ὁ Ζεὺς, ὡς ὑπερ-
βητικά καὶ ἀπίδανα; ὡς ἰδι-
οῦσιν, φησὶν, ἰγὼ μὲν ἐκ τοῦ
ἔρως εἰσελθὼν λαβήσω, ὑμᾶς
δ' ὡς ἀποκριμαδὶν τῶν, κα-
τασπᾶν βιάξινδ' ἐμὲ, μάτλω
πνεῦσιν. οὐ γὰρ δὲ λαβήσω
οἷσι; καὶ δὲ ἰγὼ διλήσασιν ἀ-
νιχνύσαι, οὐ μόνον ὑμᾶς,
ἀλλὰ καὶ τὴν γλῶσσαν καὶ
τὴν δάκτυλον συναρτήσας,
μετικριῶ. καὶ τὰλλα, ἴ-
σα καὶ οὐ ἀνέκωσας. ἰγὼ δὲ
ἴτι μὲν λαβὴν ἐκ ἀπάτων
ἀμείνων καὶ ἰσχυρίτορος ἴ-
τιν, οὐκ αὖ ἀνέκωσιν. ὁ-
μοῦ δὲ τῶν τοσούτων ὑπερ-
φίξας, ὡς μὴ καταβαρύν-
σας αὐτὸν, λαβὴν τὴν γλῶ-
σσαν καὶ τὴν δάκτυλον προστά-
ξω, οὐκ αὖ καταβαρύνω.
Ερ. οὐδέ μοι ὦ ἄφρο. οὐ γὰρ
ἀσφαλὲς λίγην τὰ τοιαύ-
τα. μὴ καὶ τι λαβὴν ἀπο-
λαύ-

σ' adiuvabo omnia. Pa. Etiam
Cupidinem σ' Amabilitatem
σ' Gratiarum tecum adducet. V.
Bonum animum habe, quin σ'
desiderium σ' Hymenaeum prae-
terea comites assumam. Pat.
Ob haec igitur do tibi promittam,
ob haec accipe.

Martis σ' Mercurij.

Audisti nunc Mercurij, cuius sa-
modi nobis minatus sit Iupiter,
quod si superba, quamque dictum ab-
surdum. Ego, inquit, si uolueris eam
inveniam ex aethere demittam,
unde si uos suspēsi me uideat, tra-
here conemini, iusseritis opera,
nunc enim me deorsum trahen-
tis. Contra ego uos, si uelim, in al-
tum attrahere, non uos modo: ue-
rum etiam tuam terram ipsam, tuam
materie pariter subiectam in sublimem
me sustulero. Ad haec aduocata
multa, quae tu quoque audisti. At
ego, si quidem cum uiuo quolibet sin-
gulari conferatur, ita praestantior
eum esse, uiribusque superiorē, haud
quaquam negaueris, uerum utrum
multis pariter in tantum antecel-
lere, ut eum ne potere quidem uicere
queamus, etiam si terram ac materiem
nobis adiunximus, id neuquaquam
credi scirim. M. Bona uerba
Mars. Neque enim facit uicem illa lo-
quor, ne quid forte mali nobis concio-

λαύ-

d v

licemus

licuius petulantia. *Mars.* *Puer*
as uero me apud quēlibet haec
dicturū timo apud te solū id aus-
deo, quem lingua cōtinentis es-
se sciebam. Sed quod mihi ma-
ximē ridiculum uidebatur, cum
quum haec minitatem audirem
haud queam apud te reticere.
Etenim meminī tam, quum nō
ita multo ante Neptunus, Iu-
no ac Pallas, mota aduersus
eum seditione, machinarentur
comprehensum illū in uincula
cōnigere, quantopere formida-
ui, utq; in omnem speciem sese
uerterē, idq; cum tres diuini
patres essent dī. Quod nī Theis
misericordiae cōmota, Briareū
Centimanum illi auxilium ac-
cessuisset, ipso pariter cum ful-
mine ac tonitruo uinctus erat.
Hec repuganti mihi reddere
libebat eius magniloquentiam
adlantiamq;. Mer. *Tace, bo-*
ne uerba, neq; n. tuum est iis
uel tibi dicere, uel audire mihi.

Panis & Mercurij.

Salue o pater Mercuri. M.
Salue utiq; & tu. Sed quo mo-
do ego pater tuus sum? P. *An*
nō Cyllenius ille Mercurius es
putā? M. *At si t. imodū. Quo pacto*
igitur filius meus es? P. *Adul-*
terus s. i. ex amore tibi natus. E.

Per

καύσω μὲν ὅτι φλυαρίας. Α-
ρε. οἶα γὰρ μὲ πρὸς πάντας
αὐτὰ ταῦτα εἰπῶν, οὐχὶ ἢ πρὸς
μόνον σὺν, ἐν ἡ χιμυδάρηπι-
τάμῳ; ὁ γοῦν μάλιστα γι-
νοῖον ἰδοῦναι μοι, ἀκούοντι μ-
ταφύ ὅτι ἀπειλῆς, οὐκ αὖ δυ-
σαίμῳ σιωπῆσαι πρὸς σὺν.
μίμνημαι γὰρ οὐ πρὸ πολ-
λοῦ, ὅποτε ὁ Περσείδῳ καὶ ὁ
Ηρα καὶ ὁ Ἀδλῳ αἰπασαφά-
τοῦ, ἐπιβούλῳ σου ξυλῶ-
σαι αὐτὸν λαβόντοῦ, ὡς πα-
τρί ὅλῳ δίδωῃς, καὶ ταῦτα,
ῥᾶς ὄντας. καὶ εἰ μὲν γὰρ
Θέτις κατακτείνουσα ἐκάλ-
ου αὐτῷ σύμμαχον Βριάρε-
ον ἐκατίγχερα ὄντα, καὶ ἰ-
δίδοιτο αὐτῷ ἑβραυνῷ καὶ
βροτῇ. ταῦτα λογιζομένη,
ἐπῆε μοι γὰρ ὅτι τῇ κατα-
κτείνουσιν αὐτοῦ. Ερ. σιῶ-
πα, σὺ φῆμα. ὁ γὰρ ἀσφαλὲς
ἔστι σιδήραν, οὐτὶ ἐμοὶ ἀ-
κῶν ταῖς τοιαῦτα.

Πανὸς καὶ Ερμῆ.

Πάν.

Χαῖρε ὦ πάτερ Ερμῆ. Ερ.
οὐ καὶ σὺ γὰρ. ἀλλὰ πῶς ἰ-
γὰρ σὺς πατήρ; Πά. οὐχ ὁ Κυλ-
λῳι & Ερμῆς ὁ τυγχάνεις;
Ερ. καὶ μάλα. πῶς οὐ καὶ ἰ-
μὸς εἰ; Πάν. μοι γὰρ εἰς εἶμι,
ὅς ἐρωτῶς σοι γὰρ μὲν & Ερ.

υῖ

ὦ Δία φέγγισις τινὲς μο-
χοῦσάντ' ὦ ἀγα. ἐμὸς γὰρ
πῶς κίβηται ἔχον; καὶ εἶναι
τοιοῦτόν, καὶ πῶς γυναικῶν
σιον, καὶ σκίλη διχλήν καὶ
φραγινὰ, καὶ ὄρν' ὑπὲρ τὰς
πρυγίς; Παν. ἴσα αὖ ἀπο-
κρίψαις εἰς ἐμὴν, τὸν σιαντοῦ
ἦν ὦ πάτερ ἐκονέδιστον
ἀποφάνεις, μᾶλλον δὲ σιαν-
τόν, ἐς τοιαῦτα γυνῶς, καὶ
παυδοποιῆς, ἐγὼ δὲ ἀνείτι-
Θ. Ερ. τίνα δὲ καὶ φῆς σου
μητέρα; ἦ που Ἰλαδὸν ἀγα-
μοιχοῦσας ἔγωγε. Παν. οὐκ
ἀγαμιοῦχοῦσας, ἀλλ' ἀ-
νάμνησιν σιαντόν, ἵσται ἐν
Ἀρκαδίᾳ πᾶσα ἰλουδὲ-
ρην ἱβίσκω. τί δ' αὖ τὸν
ἀντιπύλον φησὶς, καὶ ὅτι πο-
λὺ ἀπορᾷ; τίς ἰκαρίη λίγυ
Πλωτῶπιω. Ερ. ὅτι τί πα-
δοῦσα ἰκάνη αὐτ' ἐμοῦ φά-
γοι ἱμοῖον ἔτιχεν; Παν.
αὐτῆς ἰκάνης λόγον σοι ἰ-
γῶ. ὅτι γὰρ με βίβριμπρον ἐπὶ
τῷ Ἀρκαδίᾳ, ὦ πάτερ, μέ-
τρη μὲν σου, ἴση, ἐγὼ αἶμι
Πλωτῶπην ὡς σπαρτιάτης,
τὸν πατέρα δὲ γένουσι δι-
ὸν ἔχον Ερμῆν τὸν Μαίαν.
καὶ Δίος. εἰ δὲ κέρρα σφί-
ρ' καὶ φραγσικίλῃς αἶ, μὴ
λυπέτω σε, ὅτι γὰρ μοι

συνῶ

Per Iouē hirci fortasse cuiusdā
q caprā adulterium cognouit.
Nam meus quō fueris, q cor
nua habes, et nasum talē, et bar-
bam hircam, et pedes bifidos,
hircinosq, præterea et caudā
sup naibus! P. Quæcunq in me
coniciādo dicis, ips tuū ipsius fio-
liū, pater, pbrosum ac turpē de-
claras, imō potius teipsam qui
eiusmodi generas et tales libe-
ros procreas. Ego uero extra
culpā sum. M. Quā aut etiam
matrē tuā ais esse? Nū ignorās,
alicubi cū capra adulteriū exer-
cui ego? P. Nō cū capra, sed ti-
bi ipse in memoriā reuocandum
in Arcadia quandoq puellam
liberam puim supcris. Quid
mordendo digitū, queris ac diu
dubitasti Icarī filia dico Pence-
lophen. M. Quid igitur illi accie-
dit, qd pro me hircō simile te pe-
peristi? Pan. Dicam tibi, quæ ex
illa ipsa audiui. Quando enim
me in Arcadiam ablegabat,
O puer, inquit, Mater quidem
tua ego sum, Penelope, ex Spar-
tanata. Cæterum patrem noris
habere te deum, Mercurium
illum Maia ac Iouis filium.
Quod si igitur cornutus ipse es,
ac pedes hircinos habes, ne id
agere feras. Quando enim mea

cum

cū rem habebat patet tui, hinc
 eo se ipsum assimilauerat, quo
 facilius lateret, & ob id similis
 hi: co tu quoq; euasisti. Merc.
 Per Ioue, memini me tale quida
 dā facere. Ego igitur formosus
 ille, qui ob formā ac pulchritu
 dinem animū elatum prae me fe
 ro, qui adhuc imberbis ipse sum,
 pater tuus uocaboret, ab omni
 bus risu accipiat ob praeclaram
 libetorum procreationē Pan.
 At uero dedecori tibi pater, nō
 sum. Nā & Musicus sum & fi
 stula cano, admodū pleno spirita
 tu. Et Bacchus ille, nihil absq;
 me facere quicquam potest, sed
 es socium & consuleatorem fecit
 me, & duco ip si chorū. Iam &
 ouilia mea si uideas, qđ per Te
 geat et per Parthenium habeo,
 admodum delectaret te. Impo
 ro autē et Arcadię toti. Nus
 per uero etiam Atheniensibus
 auxilium ferens, ita praeclatē
 rē gessi in Marathonē, ut ceu
 donum militare quoddā retules
 rim, antrū illud, quod est sub are
 ce. Quod si igitur Athenas ue
 neris, cognosces quantū ibi sit
 nomē Panos. M. At dic mihi,
 duxisti ne uxorē iā? Hoc. n. opio
 nor, discant te. Pan. Nequas
 quā pater, amator enim sū, &

σωλὺ ὁ πατὴρ ὁ σὺς, φράζω
 ἑαυτὸν ἀπ' αἰκλῶς, ὡς λάβοι.
 καὶ διὰ τοῦτο ὁμοίῳ ἀνι
 βας τῷ φράζω. Ερμ. νὴ Δία
 μέμνημαι ποιήσας τι τοιοῦ
 τον. ἐγὼ οὖν ὁ ἐπὶ κάλλει μέ
 γα φροῦν, ἵτι ἀγίνας & αὐ
 τὸς ὦν, σὺς πατὴρ λιγυλῶσε
 μαι, καὶ γὰρ τὰ φράζω πα
 ρὰ πάντων ἐπὶ τῇ δύπαιδιᾳ.
 Παν. καὶ μὲν οὐ κατασχυν
 νῶσι ὡς πατὴρ. μουσικός τῇ
 γὰρ εἰμι, καὶ συνίη πάντων
 λιγυρίην. καὶ ὁ Διόνυσος
 οὐδ' ἐμ' ἐμοῦ αὐτοῦ ποιῶν πυ
 ραται, ἀλλὰ ἐταῖρον καὶ δια
 σῶτλιν πεποιμένος με, καὶ ἡ
 γῶμαι αὐτῷ τῇ χερσὶ. καὶ τὰ
 ποίμνια δέ, ἃ διὰ σῶμό μου
 ἐπίστα πρὸς Τίγριον καὶ Ἀ
 νὰ τὸ Παρδένιον ἔχω, πάντων
 ὑδίστη. ἀρχὴ δέ καὶ τῇ Αρ
 καδίας ἀπάσης. πρῶτον δέ
 καὶ ἀδελφοῖς συμμαχήσας,
 εἰως ἡρίστουσα ἐν Μακράδω
 νι, ὥστε καὶ ἀριστῶν ἡρί
 στῃ μοι. τὸ ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει
 σπύλαον, ἐν γούνῳ δὲ ἀδελ
 φος ἱλδης, εἰσὶν ἴσον ἰκὴ τοῦ
 Πανὸς ὄνομα. Ερμ. εἰπὶ δέ
 μοι, γιγάμικας ὡς Πανὸς ἡ
 δει τοῦτο γὰρ εἶμαι, λιγυ
 ροί σι. Παν. οὐδ' ἀμῶς ὡς πᾶ
 τὸρ. ὁρτυκίς γὰρ εἰμι, καὶ

ὅτι αὐτὸν ἀγαπήσωμι σιωπῶν
μῆ. Ερμ. ταῦς αὐτὸν αἰεὶ ἀκ-
λαδὺς καταβαίνεις. Παν. σὺ
μὴ σκώπτῃς. ἰγὼ δὲ τῆτι
ἤχῃ καὶ τῇ Πίτῃ σιώωμι,
καὶ ἀπάσας ταύτας τοῦ Διο-
νύσου Μαινάδας. καὶ πάντων
σπουδάζομαι πρὸς αὐτῶν.
Ερ. οἶδά σου ὅτι; τι χάρις ἔχει
τίκνουν τὰ πρῶτα αἰτουῦντί
μοι; Παν. πρὸς αὐτῇ ὡς πά-
τορ, ἤμῃς ἢ ἰδωμένη ταῦτα.
Ερ. καὶ πρὸς αὐτῇ μοι, καὶ φι-
λοφρονεῖ, πατήρ δ' ἐστίν, μὴ
βαλίσκῃς με, ἀκούοντός γε
τινός.

Ἀπόλλωνος καὶ

Διονύσου.

Τί αὖ λέγεις ὁμομο-
ρφίους ὡς Διόνυσος ἀσκληρὸν
εἶναι, Ερῶτα καὶ Ερμαφρό-
διτον καὶ Πρίαπον, αὐτο-
μοίους ἔντας ταῖς μορφαῖς,
καὶ τὰ ἐπιτελέσματα; ὁ
μὴ γὰρ πάγκαλός καὶ
τοξότης; καὶ Διόνυσος σὺ
μικρὸν πρὸς βλαμῆνός, ἄ-
παυτῶν ἄρχων, ὁ δὲ δῶλος.
καὶ ἡμίαντος, καὶ ἀμφί-
βολός τίς ἴψιν. οὐκ αὖ δια-
κρίναις, ὡς ἰφθὺς ὄσπιν, ἢ
τι καὶ παρδένος. ὁ δὲ καὶ
πρίαπος ὁ σὺν κριπῇ. αὐδὲ οὐκ
ὁ Πρία-

non cum una aliqua rem ha-
bere contentus forem. Mer-
curius. Captas uidelicet con-
scendis. Pan. Tu quidem in-
rides me, et ego tamen et
cum Echone, et cum Pity
rem habeo, et praeterea et cum
omnibus Bacchi Menadibus,
atque admodum studiose ab il-
lis obseruor. Mercurius. Scis
igitur quid te gratificari mihi
fili, omnium uelim? Pan.
Impera pater, nos autem uide-
bimus. haec uti fiant. Mer-
curius. Ei accedens ad me, et
presens licet, patrem autem
uide ne me appellaris, quoquā
audiente.

Ἀπολλινίος καὶ Βα-
κχι.

Quid igitur, dicendum ne
est, Bacche, fratres esse Cupi-
dinem, Hermaphroditum et
Priapum? adeo dissimiles for-
mae et studijs cum sint. Nam
hic quidem formosus omnino
et iaculator est, et potestas
non parua comparata sibi, om-
nibus imperat. Ille autem mu-
lierosus ac femiur, ambiguam
quoque faciem praefereens, ne
non facile dignoscas, adoleo-
scens ne sis, an uirgo. Hic uero
et supra modum uirilis est
Priap-

Priapus uidelicet. Bac. Ne mireris Apollo, non enim ipsa Venus in causa est, sed patres, qui diuersi fuerunt. Quando quidem & ἢ qui eodē patre, eas δὲ & matre nascuntur, serpente quo alius uir, alius femina, quō admodū & uos, nascuntur. Apo. Ita sane est, ut dicis, sed nos tamen similes sumus, & circa eadem studia uersamur, Sagittarij enim ambo sumus. Bac. Quantum quidem ad arcum et sagittas attinet, eadem ambo exercetis, Apollo. Illa uero similia nequaquā sumi, quod Diana quidem hospites maculat apud Scythas, tu autem uaticis paris, & medicis aegrotantibus. Apo. Ac tu putas sororē delectari Scythist quae quidem etiam adormauit, si quis Graecus aliquando in Tauricam ad uenerit, ut cum eo inde enauisget, iam olim perosa maculationes illas. Bac. Recte sanē illa. Sed hic Priapus? Ridiculum enim quiddā narrabo tibi, quod cū Lampsaci nuper esset mihi hi accidit. Ego quē ad urbē accesserant, ille autē me recepit, hospitio apud se praebito. Postea quā igitur quieti nos dedimus, in conuiuium affatim madefacti,

circa

ὁ Πρίαπός . Διό. μὴ λίαν θαυμάσῃς ὦ Ἀπόλλων . οὐ γὰρ ἡ Ἀφροδίτη αἰτία τοῦτον, ἀλλὰ οἱ πατέρες, διὰ φόροι γιγνησμελῶν . ὅπου γὰρ καὶ ὁμοπάτεροι πολλὰς ἡμᾶς γαστρός, ὁ μὴν ἀφ' ὧν, καὶ δὲ δόλαια, ὡς πόρ' ὑμᾶς, γίνονται . Ἀπο. ναί . ἀλλ' ἡμᾶς ὁμοιοὶ δοῦμεν, καὶ τὰ αὐτὰ ἐπιτηδεύομεν . τρέφεται γὰρ ἄμφω . Διό. μὴ χει μὴν τρέφον, τὰ αὐτὰ ὦ Ἀπόλλων, ἡκᾶν δὲ οὐχ ὁμοία . ὅτι ὁ μὴν Ἀρτίμιν φρονιτρεῖ ἐν Σκυθαις, οὐ δὲ μαντεύει, καὶ ἱά τούς λιμνόντας . Ἀπολ. οἶα γὰρ τίς ἀδελφὸν χεῖρον τοῖς Σκύθαις, ἢ καὶ παρθενεύσασθαι, ὡς τις ἑλλήν ἀφίκεται ποτι δὲ τίς ταυρῶν, στυγνὰ δόσαι μετ' αὐτοῦ, μυσσάσθην τὰς σφαγὰς . Διό. ἐγγίκεναι ποιεῖσα . ὁ μὴν γὰρ τι Πρίαπος, γελοιὸν γὰρ τι σοὶ δικήσομαι, πρὶν ἢ ἐν λαμπράν γαστρί, ἐγὼ μὴν παρῆεν τίς πόλιν . ὁ δὲ ὑποδείξά μιν, καὶ ξηρίσας παρ' αὐτῷ, ἐπειδὴ πεινράμεθα ἐν τῷ συμποσίῳ, ἰκανῶς ὑποβίβριμεν .

κατ

κατ' αὐτῆς πον μίσας νύκτας
 ἰπαναστὰς ὁ γρονῶ, αἰδούμαι δὲ λέγειν. Απο. ἰ-
 πάρα σι; Διό τοι οὗτόν ἐστι.
 Απολ. σὺ δὲ τί πρὸς ταῦτα;
 Διό. τί γὰρ ἄλλο, ἢ ἰγίλασα;
 Απο. ἰγί, τὸ μὴ χαλιπῶς,
 μὴ ἰγίως. συγγνωστὸς γὰρ,
 οἱ καλὸν σι εὖτως ἔντα ἰπά-
 ρα. Διό, τούτου μὴν οὐκ ἔνι-
 κα κ' ἰπί σι αὐτῷ, ὦ Απολλοῦ,
 ἀγάγοι τίμω πᾶσαν. καλὸς
 γὰρ σὺ, καὶ κομῆτης, ὥς κ' ἰγί-
 φοντα αὐτῷ σοι τὸ Πρίαπον ἐπι-
 χρεῖσαι. Απο. ἀλλ' ἐκ' ἐπιχρε-
 ῖσθαι γὰρ ὦ Διόνυσι. ἔχω γὰρ μὴ
 τὰ δὲ κόμης κ' τόξα.

Ερμῆς κ' Μάϊας.

Ἐστὶ γὰρ τις ὦ μῆτορ ἰγί
 οὐρανῷ διὸς ἀδελφότης ὁ
 μου; Μάϊ. μὴ λέγῃς ὦ Ερμῆ
 τοιοῦτον μηδὲν. Ερ. τί μὴ
 λέγω, ὅς τοσαῦτα πρᾶγμα-
 τα ἔχω μόνος ὁ κάμνων, καὶ
 πρὸς τοσαύτας ὑπερβολὰς
 διασπώμενος; ἰωδὲν μὴν
 γὰρ ὀβριαισάμενα, σάειν τὸ
 συμπόσιον δᾷ, καὶ διασπώ-
 σάντα τίμω ἰκκλησίαν, ἕτα
 οὐδ' ἐτήσαντα ἰκασα, παρι-
 σταί τῷ Διὶ, κ' διαφύειν
 τὰς ἀγγυλίας τὰς παρ' αὐ-
 τῷ, αὐτῷ καὶ κάτω ὑμῶν ὁρ-
 μῶντα, καὶ ἰπαιρὶ δέντα ἰτι

κί-

circa mediā q̄p̄e nōtē exurgē
 generosus ille: sed p̄udet dicere.
 Apoll. Sollicitavi ne tet̄ Bac.
 Huiusmodi q̄p̄tiam est. Apol.
 Quid tu aut̄ porro ad haec Ba.
 Quid. n. aliud, q̄ v̄si. A Rectē
 sanē, q̄p̄ neq̄ acerbe, neq̄ rusti-
 cē q̄cquā. V̄enia. n. dignus est se
 te formosum adeo sollicitavi.
 B. Huius igitur gratia, etiā te.
 Apollo, sollicitatu merito uene-
 ris. Formosus enim & tu, &
 praeerea comatus, ut uel sobri-
 Priapus ille aggredi te queat.
 Apol. Sed non aggredietur
 Bacche, me facili. Nam praeter
 comam etiam arcum gero.

Mercurij & Maiae.

Est uero, mater, deus q̄s quā
 in caelo me miseriori M. Caue
 ne qd̄ istiusmodi dixeris Mercu-
 ri. M. Quid nō dicā qd̄ ean-
 tē negociorū solus sustineā, q̄b. de-
 lassor, in tā multa minist̄ia di-
 stractus. Nā mane p̄tinus sur-
 gen-
 dū est mihi, statimq̄ ueritē
 dum coenaculum ubi dī comē-
 rant. Tum ubi curiam in qua
 cōsulant, undiq̄ strauero, ac sin-
 gula ita, ut oportet, cōposuero.
 Ioui necessum est assistere, ac
 perscrutandis illius mandatis to-
 to die sursum ac deorsum cur-
 sitare, & rediuntē in super,
 pul-

puerulentum ambrosiam ap-
ponere. Porro priusquam noui
eius iste pocillator aduenisset,
ego necet etiam ministra-
bam. Quodq̃ est omnium ino-
dignissimum, soli omnium ne
noctu quidem agere quietem li-
cet, uerum id quoque temporis
necesse habeo defunctorū ani-
mas ad Plutonem deducere,
manumq̃ gregi me ducē prae-
bere, tum autem et tribunali-
bus assistere. Neque enim mi-
hi sufficiebant scilicet diurna
negocia, dum uersor in palae-
stris, dum in concionibus prae-
conis uices ago, dum oratores
instruo, ni haec quoque provin-
cia accedat, ut simul etiam um-
brarum res disponam. Atqui
Leda filij alternis inter ipsos
uicibus apud superos atq̃ infer-
ros agitant. Mihi necesse est
quotidie tum hoc tum illud pas-
siter agere, deinde duo illi,
Alcmena ac Semele miseris
prognati mulieribus, ociosi in
conuiujs accumbunt, at ego
Maia Atlantide progenitus
illis ministro scilicet. Quinunc
quam recens Sidone a Cado-
mi filia reuersus essem; nam
ad hanc me legarat, uisum quid
ageret pucilla, neque respira-
tem

λικονημέλον, παρατιθέμενα
τῷ ἀμβροσίῳ. πρῶτον δὲ τὸν
νιόνυκτον τοῦτον εἰνοχέον ἡ-
καμ, καὶ τὸ νικταρὶ γὰρ ἐνι-
χέον. τὸ δὲ πάντων δει-
νότατον, ὅτι μηδὲ νυκτὸς
καὶ οὐδὲ μόνον τῶν ἀν-
δρῶν, ἀλλὰ καὶ ἐμὲ καὶ τότε
τῷ Πλούτωνι ψυχαγωγῆν,
καὶ νεκρωπομπήρεναι, καὶ
παριστάει τῷ Δικαστηρίῳ.
οὐ γὰρ ἵκανά μοι τὰ τῆς ἡ-
μέρας ἔργα, ἐν παλαιστροῖς
αἶσαι, καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησί-
αις ληγνύειν, καὶ ῥήτορας
ἐκδιδάσκειν, ἀλλ' ἔτι καὶ
νικητὰ σιωδία πράττειν με-
μερισμένον. καὶ αἱ τοιαῦτα μὲν
τῆς Ἀθήνας τέκνα, παρ' ἡ-
μέραν ἐκάτ' ὅσον ἐν οὐρα-
νῷ καὶ ἐν ἅδου εἰσὶν. ἐμοὶ
δὲ, καὶ ἐκάτ' ἡμέραν
καὶ τεχῶτα ληγνύειν ποιεῖν
ἀναγκαῖον. ὁ μὲν Ἀλ-
κημένης καὶ Σιμίλης υἱός,
ἐν γυναικῶν δυσλόνων γε-
νέμενοι, σὺν χειρῶνται ἀφ' ὧν
τίδ' ἐστὶ, ὁ δὲ Μαΐας καὶ Ἀτλα-
τος; διακονοῦμαι αὐτοῖς.
καὶ νῦν ἄρτι ἤκουτά μοι ἀπὸ
Σιδῶνος παρὰ καὶ Κάδμου
δυγάτ' ὅσον, ἵνα ἴδωμαι
ἐν ὀφθαλμοῖς, τί πράττει ὁ
παῖς, μὴ δὲ ἀναπνύσασθαι
τα,

τῆς, ὡς πομπὴν αὐτοῖς ὄν τὸ
 Ἀργῷ ἐπισκεψόμενον τὴν
 Δανάην. ἢ τ' ἐκείνου, ὅν βοι-
 ωτίαν φησιν ἰλδοῦν, ἐν παρὸ
 δὲ τὴν Ἀπτιώῳ ἰδέσθαι. καὶ
 ὅπως, ἀπηγόρευκα ἕδω. εἰ
 γοῦν μοι διωατὸν ἴδω, ἢ δ' ἔως
 αὐτὴν ἔλθωσα, ὡς πρῶτον
 πρὸς ἐν γῇ ἱκανῶς δουλοῦ-
 οντόν. Μαῖ. ἰὰ ταῦτα ὦ τέκ-
 νον. χρὴ γὰρ πάντα ὑπερι-
 τὰν τῇ πατρὶ, νικαίαν ἔντα.
 καὶ νῦν ὡς πρὸς ἐπὶ μέρους, σέ-
 βα ὄν Ἀργός, αἰτὰ ὄν τὴν βο-
 ωτίαν, καὶ καὶ πλεονεξίας βρα-
 χυῶν λάβοις. ὁ γὰρ ἔχοντες γὰρ
 οἱ ὄντωντόν.

ΕΝΑΛΙΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

Δωρίδῃ καὶ Γαλατείᾳ.

Καλὸν ὄρα σὺν ὦ Γαλα-
 τῆς φασὶ τὸν σικελὸν τέτο-
 ροι μὲν ἐπιμυλῶναι σοι.
 Γα. καὶ σὺ πῇ Δωρί. Ποσει-
 δῶν. γὰρ ὅς ἐστιν, ὁ ποῖ
 αὐτὴν. Δω. τί δ' ἐν, εἰ καὶ τοῦ Δι-
 ὁς αὐτὴν παῖς ὢν, ἀγχι. ἢ
 σὺ καὶ λάσιον ἐφαίντο, καὶ
 σὸ πάντων ἀμορφώτατον,
 μονόφθαλμον. οἷα τὸ γένος
 ὄνῃσαι αὐτὴν, πρὸς τὴν
 μορφὴν; Γα. οὐδ' ἐν τὸ λάσιον
 αὐτὴν, καὶ ὡς φησὶ ἀγχιον, ἀ-
 μορφὸν ἐστίν. ἀνδρῶδ' ἐστίν γὰρ.
 δ' ἐν ὁφθαλμὸς ἐπιπρὶναι
 τῇ

cem legauit rursus in Argos
 inuisitū Danaē. Rursus inde
 in Boetia profectus, in Te, obiter
 Antiopā uisito, adeo ut planē
 iā paritūm me negarim. Quod
 si mihi licuisset, liberos profecto fec-
 cissim, id quod solent hi, qui in tera-
 ris durā seruitiū seruitutem. M.
 Missa fac ista gnate, decet enī
 per omnia morē gerere patri;
 quum sis iuuenis, ac nunc quod
 iussus es, Argos contende, dein-
 de in Boetiam, ne si cessaris,
 fuerisq; lentior, plagas etiā aus-
 feras. Nam iracundi sunt qui
 amant.

DORIDIS ET

Galateæ.

Formosum amantē Galatæa,
 nēpe Siculum istū pastore aiūe
 amore tui deperire. G. Ne ris
 de Doris, nā qualis qualis est,
 Neptuno patre procreatus est.
 Dor. Quid tū postea, si uel Ioa
 ue ipso sit progenitus, quū usq;
 adeo agrestis atq; hispidus apa-
 pareat, quodq; est omnium defor-
 missimum, in oculis. At uero
 credis genus illi quicquam pfu-
 turum ad formam? Gal. Ne iſte
 huc quidem ipsum, quod hispi-
 dus est atq; agrestis, ut tū uocas,
 illū deformat, quin uirile magis
 est. Porro oculus decet etiam
 frons

fronte, quo quidem nihilo segnius
cernis, si duo foret. D. Vide
vis Galatea non amantem habere
Polyphemum, sed illum potius ada
mare, sic cum praedicat. G. Equidem
haud adamo, sed tamen insignem
istam uestimenta infultam opprobran
dius petulantiam ferre non queo. Ac
mihi nimirum inuidia quadam
isthuc facere uidemini, prope
rea quod ille quam forte aliquando
gregem pasceres suum, nos qui in litto
rali specula in litore ludentes
cerneret in prominentibus. Actus
pedibus, quod uidelicet inter montem
et mare licet se in longum porri
git, nos ne aspexerit quidem, ac ego
omnium una uisa sum formosissima
ma, coque in unum me coniecit
oculum. Ea res uos male habet, nam
argumentum est, me forma prae
stantiorem esse ac digniorem, quae
amet, uos contra fastiditas esse.
Dor. An istud tibi putas inui
dendum uideti si primum pastori,
deinde lusco formosa uisa sis
quaquam quid aliud ille potuit
in te probare, praeter candorem
Is illi placet, opinor, quod can
sco et lacti assueueris, proinde
de quicquid his sit simile, id pro
tinus pulchrum indicat. Alio
qui ubi libebis scire, qua sis fa
cia, de scopulo quopiam, si
quidem

τῷ μετώπῳ, οὐδὲν ἰσχύει
τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἢ ἂν δύο ἦσαν. Δ.
οἶμαι ὅτι Γαλάτεια οὐκ ἀγα
πῶν, ἀλλ' ὀρώμενον ἔχει
τὸν πολυφῆμον, οἷα ἰπα
νᾶς αὐτόν. Γα. οὐκ ὀρώμε
νον, ἀλλὰ τὸ πάνυ ὀνειδί
ται τούτῳ οὐ φέρω ὑμῶν. καί
μοι δοκᾷτι ὡς φθόνου αὐτὸ
ποιᾶν. ἐτι τοιμαίνων πο
τι, ἀπὸ τοῦ σκοπιᾶς παρ
ούσας ὑμᾶς ἰδὼν ὡς τοῦ
ἡίου, ἐν τοῖς πρίπτοις τοῦ
ἡίου, καὶ δὲ μεταξὺ τοῦ ἡίου
καὶ τοῦ θαλάττης αἰγιαλὸς
ἀπομακρύνεται, ὑμᾶς μὲν
οὐδὲ προσέβλεψεν, ἰγὰρ δὲ
ἀπασῶν ἡ λαλίστερα ἰδέσθαι
ἢ καὶ μόνῃ μοι ἰπαρῆναι
ἰφθαλμῶν. ταῦτα ὑμᾶς ἀ
νῶ. Δῶγμα γὰρ ὡς ἀμείνων
ἐμὶ, καὶ ἀξίον ἐστι. ὑμᾶς
δὲ παρώδοντι. Δ.
οἱ τοι
μῶν καὶ ἰσχύει καλὴ τὴν
ἰψὴν ἰδέσθαι, ἰπιδόντες οἷα
γιγινώσκειν; καὶ τοι τί ἄλλο
ἰσχύει ἰπαρῆσαι ἄλλο, ἢ τὸ
λαλῶν μόνον. καὶ τούτῳ οἶ
μαι, ἐτι φωνῆς ὅτι τυρῶν
γάλακτι. πάντες οὖν τὰ ἰ
μοια τέτοις ὡς τὴν καλὰ. ἰ
πὰ τὰ γὰρ ἄλλα, ὅτι αὐτὸ
λέγει μαδῶν οἷα τυρῶν
οὖσα τὴν ἰψὴν, ὅτι πᾶσι
τιν

ἴσῃς, ἢ ποτε γαλήνῃ, οὐ
ἐπικύψασα ἰς τὸ ὕδωρ, ἰδί-
οιαντῶν, οὐδὲν ἄλλο ἢ χρέ-
αν λουκῶ ἀπειβῶς. εὐνὴ ἰ-
παντᾶς δὲ τοῦτο, ἢν μὴ ἰ-
πιπρίπῃ αὐτῷ καὶ τὸ ἔρυν-
μα. Γαλ. καὶ μὲν ἐγὼ μὲν
ἢ ἀκράτως λόνκῃ, ὅμως ὄρα-
σθῶ καὶ τοῦτον ἔχω. ὑμῶν
δὲ οὐκ ἴσθιν ἢ τίνα, ἢ ποι-
μῶν ἢ ναύτης, ἢ πορδμοῦς
ἰπανῶ. ἰδὲ πολυφῶμῳ,
τάτι ἄλλα καὶ μουσικῇ ἰ-
σι. Δω. σιῶπα ὦ Γαλά-
ται, ἡκούσαμεν αὐτῷ ἄδον
τῷ, ἰπέτι ἰκῶμασι πρῶτῳ
ἰπίσι. Αφροδίτη φίλου, ἔναι
αὐτῇς ἡγαῶσαι ἰδοξί. καὶ
αὐτῇ δὲ ἢ πικτῇ, ὅτι ἡρα-
νίον ἰλάφῃ γυμνῶν τῶν σαρ-
κῶν, καὶ τὰ μὲν κίρατα, πύ-
χαις ὡς πῶρ ἦσαν. συγώσας
ἢ αὐτὰ, καὶ ἰνάφας τὰ νύ-
ρα, οὐδὲ ἡλλοπι πῶρ ἰρι-
ψας, ἡμελῶδαι ἄμουσόν τι
ἐν ἀπωδόν, ἄλλο μὲν αὐτὸς
βοῶν, ἄλλο ἢ ἢ λυγρὰ ἰπῆχῃ.
ὥςτι οὐδὲ ἡατίχεν τὸν γέ-
λωτα ἰδιωάμιδα, ἡδὲ τῷ ἰ-
σῶτιν ἡκῶν ἡσμάτι. ἢ μὲν
ἀρ. ἢ ἡχὼ οὐδὲ ἀποκρίνεται
αὐτῷ ἡδῆσιν, οὕτω λάλῳ
ἡύσα βρυχομελῶ. ἀλλ' ἡσχύ-
ητο, εἰ φασὶν μίμουμένην
ῥα.

quando serenitas esset, despiciens in aquam, temetipsam cō-
templare, uidebis aliud nihil nisi
si perpetuum cantorem, uerum
is quidem non probatur, nisi tu
bor admixtus illi, decus illi iun-
xeris. Gal. Atqui ego illa im-
modicè candida, tamen eius sum-
di habeo amantem quum in te-
rim è uobis nulla sit, quam uel
pastor uel naueta, uel portitor
aliquis miretur, ceterum Poly-
phemus (ut alia ne dicam) etiam
am canendi peritus est. Dor.
Tace ô Galitea, audiuius il-
lum canentem, quum per prua
riret in te, sed ô salda Venus
asinum rudere dixisset. Nam
lyrae corpus similitudinis erat cera-
uino capiti ossibus renudato
dum cornua perinde quasi cum-
biti prominebant, his iunctis, in-
ductis per fidibus, quas ne collo-
pe quidem circum torquebat ad-
gressus quidam et absônū can-
tillabat, quum aliud in te rim ip-
se uoce caneret, aliud lyra suc-
cineret, ita ut temperare nobis
nequiuerimus, quin rideremus
amatoriam illam cancionem.
Nam Echo ne respondere qui-
dem illi uoluit balanti, quum
sit adeo garrula, imo puduisset,
si uisa fuisset imitari
c. ij stridens

quod praesens est laudat. Ino
de si ad aliud transierit, etiam
illud formosum uidet, et immo
tauit, et semper ab his, quae pro
priora sunt, cum per successionē
excipitur. Et in summa, circa
cumfusa mihi est pulchritudo
ipsarum, et totum me comple
xa tenet. Ac doleo, quod non
et ipse, quemadmodum An
gus ille, toto corpore uidere pos
sum. Videor autem mihi, bene
sum iudicasse, si omnibus po
tium hoc reddidero. Nam et
rursum illud quoque accedit,
quod haec quidem Iouis soror et
cōiunx est, illa uero filia. Quo
modo igitur nō periculosum ca
tiam hoc pacto iudiciū hoc fue
rit Mer. Nescio, nisi quod non li
cet detrectare Iouis imperium.
Pa. Vnum igitur hoc, Mercuri,
persuade ipsis, ne succēdā mis
hi duae illae reliquae, quaecūq; ui
dae fuerint, sed quicquid peccatū
uidebitur, id solis oculis impu
et. M. Ita facturās se aiunt. et mo
pus aut iam tibi est, ut peragas
iudiciū. Pa. Faciemus pericula
lum. Quid enim agat quis piā?
Ceterum illud primū scire uo
lo, utrum satis erit spectare ip
sas, ut nunc sunt uestitas, an ue
rō etiā exuere sese necesse erit,
ut diu

καὶ τὸ παρὸν ἰπανῶ. ἡδὺν
ἐπ' ἄλλῃ μεταβῆ, ἡδὺν
λαλὸν ὄρε, καὶ παραμύνα,
καὶ ὑπὸ τῶν πλεονίων πα
ραλαμβάνει. καὶ ὅλας πι
ρικύχεται μοι τὴν λαλῆς αὐ
τῶν, καὶ ὅλον πόρεϊα καὶ
μί. καὶ ἀχδομαι, ὅτι μὴ καὶ
αὐτὸς ὡσπερ ὁ Ἀργ. ὅλον
βλέπειν διώματι τῷ σώμα
τι, δοκῶ δ' αὖ μοι λαλῶν
δικάσαι, πάσας ἀποδύει
τὸ μῦλον. ἡδὺν γὰρ αὖ καὶ τὸ
λε, ταύτῃ μὴ εἶναι συμ
βῆκε τὸ Διὸς ἀδελφῶν ἢ
γυναικα, ταύτας δὲ θυγα
τέρας. πῶς οὖν οὐ χαλκή
καὶ οὕτως ἢ ἡρίσις; Ερ. οὐκ
οἶδα. πῶν οὐχ οἶόν τι αὐα
διώματι πρὸς τοῦ Διὸς λικε
λουσμένον. Αἰ. ἐν τούτῳ
Ερμῇ πᾶσαι αὐτάς, μὴ χα
λκήν ἔχειν μητὰς δύο τὰς
νερικημύνας, ἀλλὰ μόνων
τὴν ὀφθαλμῶν ἡγῶναι τῶν
διαμαρτίαν. Ερ. οὕτω φα
σὶ ποιήσαι. ὦρα δὲ σοι ἡδὺν
παραίειν μὴ ἡρίσις. Α
λε. παρασίμειδα. τί γὰρ αὖ
καὶ πᾶσαι τις; ἡδὺν δὲ
πρῶτον εἰδέναι βούλομαι,
πότερα ἐξαρκέσει σκοπῶν
αὐτάς, ὡς ἔχουσιν, ἢ καὶ
ἀποδύσαι δέησαι πρὸς τὸ
ἡδὺν

ἀναβῆς ὁ θιτάσιος. Ερ. τὸτο μὴν σὺν αὐτῷ τοῦ δι-
καστῆ, καὶ πρόστασι δὲ καὶ καὶ
δίκας. Πα. ὅτι καὶ δίκας;
γυμνὰς ἰδῆν βούλεμαι. Ερμ.
ἀποδύτι ὡ αὐταί, οὐδ' ἐπι-
στέπν. ἰγὼ δ' ἀποστραφί-
λυ. Ηρα. καλῶς ὡ Παρ. καὶ
πρῶτα γὰρ ἀποδύσομαι, ὁ-
πως μάθῃς, ὅτι μὴ μόνως
ἰχθῆς ἀλίνως λυγρὰς, μη-
δὲ τῷ βούπτι εἶναι μίγα
φρονῶ. ἰπίους δὲ αἰμι πᾶ-
σα, καὶ ὁμοίως καλῶ. Πα.
ἀπὸ λυγρῶ καὶ σὺ ὡ Ἀφροδι-
τα. Αδ. μὴ πρῶτον αὐ-
τῷ ἐποδύσῃς ὡ Παρ, πρὶν
αὐτὴν λυγρῶ ἀποδύται. φαρ-
μακίς γὰρ ὅτι, μὴ σε κατα-
γοιτῶναι δὲ αὐτοῦ. καὶ τοι-
γὰρ ἰχθῶ μὴ δ' οὐτὶ καλῶ
λυγρῶ παρῶναι, μη-
δὲ τοσαῦτα ἐν τῷ ἐμυλῶ
χρῶματι, καὶ δὲ πᾶσι ὡς ἀ-
λῆδῶς ἰταῖράν τινα, ἀλ-
κὰ γυμνῶν τὸ καλῶ. ἐπι-
λεπνύειν. Πα. ὡ λέγου-
σι τὸ πρὶ τοῦ λυγρῶ, καὶ ἀ-
πώδου. Αφροδ. τί σὺν οὐ-
ρῷ καὶ σὺν Ἀδλῶ τῷ λῶ-
γω ἀφελούσα, ψιλῶ τῷ λῶ-
φῶν ἐπιλεπνύειν, ἀλλ'
ἐπισείας τὴν λόφον, καὶ
τὴν λυγρῶν φοβῆς; ὡ

Δι-

ut diligentius examinari co-
possint. Mercur. Hoc tuum
officium est, uidere, ut vote
Iudicis. Ac imperes ipsis li-
cet, quomodo cunque etiam uol-
les. Par. Quomodo cunque
etiam uolot Nudas igitur uide-
re uolo. Mer. Exuite, heu-
mos. Tu uero inspice eas. Ego
interim auctam me. Lun. Re-
ctè ὁ Paris. Atq; prima certè
exuam me, ut noris, quod nō so-
lum lacertos habeam cādidos,
neque etiam magnos & angus-
tos oculos prae me ferendo, sus-
perbiā. Aequaliter uero sum
tota, & uniformiter pulchra.
Pa. Exue & te ὁ Venus.
Mi. Ne prius ipsam exueris,
ὁ Paris, quā in cestum a se depoa-
sueris. Incantatrix enim est
ne te praestigijs circumueniat
per illum. Et certè quidē opora-
tebas, neque etiam studiosè ita
exornatam hic adesse, neq; tot
coloribus fucatam esse, perinde
ac uere meretricem aliquam;
sed ipsam formam nudum exhi-
bere spectandā. Par. Rectè san-
nè admonent illud de cestis, atq;
etiam deponere illum. Ven. Cur
non igitur & tu Minervae gae-
lea deponas, nudum caput spec-
tandū exhibes, sed concubis co-
nū, & perterres iudicem. An

d ij

metast

metuisti, ne tibi obijciat & reprehendat cœruleum istud oculorum, si dempto terribili isto aspiciatur Min. Ecce tibi galecta hæc ablata. Ven. Ecce tibi & cessus hic. Luc. Sed exuamur tandem. Par. O Iupiter monistrifice, quod spectaculum: quæ pulchritudo quæ uoluptas quæ lis uirgo hæc ut uero regalis illa et uenerabilis effulget, adeo quæ uerè digna Ioue. T uetur autē suæ quiddam & iucundum, ac blandum & illecebrosum etiam arrisit. Sed iam satis habeo felicitatis huius. Si uis detur autem, etiam seorsim unamquamque inspicere uolo, quoniam nunc certe ambiguus sum, neque satis scio, ad quid etiam me referam, uisu in omnes partes distracto. Ven. Ita faciamus. Par. Abscedite igitur uos duæ. Tu uero Iuno hic mane. Iuno. Maneo. Ac posteaquam me diligenter inspexeris, tempus tibi erit & cœtera iam spectare, num pulchra uictoriæ meæ dona proposui tibi. Nam si me Pari formosiorē esse iudicas ueris, uniuersæ eris Asiæ dominus. Par. Non donis nostra hæc geruntur. Sed iamen abi.

Agitur

Αἰδίας, μή σοι ἐλίσσεται τὸ γλαυκὸν τῶν ὀφθαλμῶν ἄνθρωπῶν τῆ φοβερῆς βλεψίδος. Αἰδ. ἰδοὺ σοι ἡ λίσυς αὐτῆ ἀφίρται. Αφρ. ἰδοὺ σοι καὶ ἡ λίσυς. Ηφρ. ἀλλ' ἀποδυώμεθα. Πα. ὦ Ζεῦ τὸ φράσιν ὅτι δίδας, τῇ ἡλλάτι, ὅτι ἡδυνῶς. οἷα μὲν ἡ παρδίνος ὥς δὲ βασιλικὸν αὐτῇ καὶ σιμὸν ἀπολάμπει, καὶ ἀκαθῶς ἄξιον τοῦ Διὸς ὥς δὲ ἰστὴ ἡδυνῶς. καὶ γλαυκὸν τι καὶ προσαγωγὸν ἱμερδία σην. ἀλλ' ἡδὲ μὲν ἀλὶς ἔχω ὅτι σὺ δαιμονίας. εἰ δὲ καὶ δὲ, καὶ ἰδὲ καὶ ἰπᾶς τῶ ἐπιδῶν βούλομαι, ὥς νῦν γὰρ ἀμφίβολός εἰμι, καὶ οὐκ οἶδα, πρὸς ὅ, τι καὶ ἀποβλήσω, πάντῃ τὰς ὅψεις περισπώμεν. Αφρδ. οὐτὼ ποτὶ μὲν. Παρ. ἀπερὶ οὐδ' αὖ δύνω. σὺ δὲ ὦ Ηφρ. πόρρωτι. Ηφρ. πόρρωτι. καὶ πρὸς δαὲ μὲν ἀκρεβῶς ἰδὲς, ὥς σοὶ καὶ τὰλλα ἡδὲ σκοπεῖν, εἰ καὶ σοὶ τὰ δῶρα ὅτι νῦν καὶ ἡμῶς. ὡς γὰρ μὲν ὦ Πάρι δικάσῃς ἂν καὶ καλῶς, ἀπάσης ἰσθῆτος Ἀσίας δισπότης. Παρ. οὐκ ἔστι δῶροισ μὲν τὰ ἡμέτερα. πᾶσι ἀλλ' ἀποδίδω.

Παρδ.

ἡ παράξιστι γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀν-
 δρῶν ὃς πρόσθι ἀδύνα. Α-
 δα. παρίστηνά σοι. ἡ δὲ ταύ-
 μις ὡς Πάρι. Διὰ τὴν καλὴν,
 εὐπρεπὲς ἦν τῶν ἀνδρῶν ἐν μά-
 χῃς, ἀλλ' ἡ δὲ ἡρώτων. πολέ-
 μις γὰρ σὺ. καὶ νικηφόρον
 ἀπὸ τῆς γῆρας. Πάρι. οὐδὲν
 ἀδύνα δὲ μοι πολέμου καὶ
 μάχης. εἰρήνη γὰρ, ὡς ὄρας
 τὰ νῦν ἐπὶ τῇ τῶν φρυγίων
 τε, καὶ Λυδίων, καὶ ἀπολλέ-
 ματι. ὅμως ἡ γὰρ τῶν παρὸς ἀρ-
 χῆ. δῆρ' αἰεὶ δὲ. οὐ μόνον κατὰ
 σὺν γὰρ, ἡ δὲ μὴ ἐπὶ δόξοις
 ἀνδρῶν. ἀλλ' ἐν δὲ ἡ δὲ
 δα, καὶ ἐπὶ τῇ τῶν ἡρώτων, ἡ δὲ
 νῦν γὰρ ἀδύνα. τῶν ἀφροδι-
 τῶν παρῆναι ἡρώτων. ἀφροδι-
 τῶν σοι ἡ γὰρ τῶν ἡρώτων, καὶ
 σὺν τῇ κατὰ τῇ ἀνδρῶν. κα-
 δὲν παρὰ τῇ τῇ, ἀλλ' ἐν
 διαφύκῃ κατὰ τῇ τῇ. αἰ-
 σὶ δὲ δὲ τῇ ὡς κατὰ, καὶ τὰ
 δὲ μου ἀνδρῶν. ἡ γὰρ τῇ τῇ
 λαὶ ὁρῶν σὺν τῇ ὡς, καὶ
 κατὰ ὁρῶν σὺν τῇ ὡς, ἡ τι-
 να ἡ τῇ ὡς φρυγίων. τῇ τῇ,
 μακαρίζω γὰρ τῇ τῇ, αἰ-
 τιῶμαι δὲ τὸ μὴ ἀπελπίν-
 τα τοὺς σκεπτόμενους, καὶ τῶν
 τῇ τῇ τῇ τῇ, κατὰ τῇ τῇ
 τῇ. ἀλλὰ διαφύκῃ τὸ κατὰ
 τῇ ὡς ὡς. τί μὴ γὰρ
 οὐ

Agatur enim, quicquid equi-
 uisum erit. Tu uero accede Mi-
 nerua. Mi. Adsum tibi. Quod
 si igitur me o Pari, formosam
 esse iudicio declaraueris, haud
 unquam ex pugna uictus abibis.
 bellatorē. n. te, et uictoriatū cōn-
 potē efficiā. Pa. Nihil, Minerva,
 ua, opus mihi est bello, et pug-
 nis. Pax. n. ut uides, in praesentia
 tenet Phrygiā ac Lydiā, et
 ab hostibus quicquid est patris im-
 perii. Sed eamē cōfide, neq. n.
 cōmētus feres, eamē si ob mui-
 nera nequaquam iudiciū feram.
 Sed induc te tandē, et impone
 galeam, satis. n. te inspexi. Si
 nūc. V. enerē adesse tempus est.
 Ve. Ecce me ipsum ubi. Ac cō-
 tēplare singillatim unūquodq.
 diligenter, nisi cursu praeterita
 hēlo, sed immorādo singulis ca-
 tiā mēbris. Quod si uero placet,
 a formose, etiā haec mea dicta ac-
 cipe. Ego. n. iādudū aspiciēs te
 iuuenē adeo et formosum, qua-
 lem nescio, an ullum alium nua-
 trias Phrygia, beatum quidem
 reputo ob pulchritudinem, rea-
 prehendo autem, quod non rea-
 licis hisce rupibus et saxis, in
 urbe alicubi uitam degis, sed
 corrumpti pulchritudinē istam
 suis in solitudine. Quid enim
 d. iij. u

Tu fruaris his monibus? **A**ne
quid pficiat pulchritudine tua
ista boues? Decebat aut te iā
uxorē duxisse, nō tamen rusticā
aliquā et indigenam, quales per
Idā passim mulieres sunt, sed ex
Gracia aliquā, uel Argiuam
uel Corinthiā uel Lacedaemō-
niam, ut Helena illa & adolestē
tula & formosa, & nulla parte
me ipsa inferior, et, qđ maximū
est, amoris quoq; dedita. Nā illa,
si sibi uetia aspiciat te, satisficio
relictis omnibus, seq; ipse ceu
in de. litionem tradita sequetur,
& cohabitabit tecū. Prorsum
aut & tu audisti iā aliquādo de
ipsa. **Par.** Nihil etiā v' enidi.
Nūc aut lubēs audire, oē quic
quid est, de illa te narrantiē. **V.**
Est haec filia qđ Leda, formo-
sa illius, ad quā Iupiter ē cōlo-
deuolauit, i cygnū cōuersus. **P.**
Qualis aut aspectu est? **V.** Cādē
da qđ ē, quā cōsonantiū est es-
se, ē cygno pognatā, et neta autē,
ut quae in ouo enutrita fuerit,
nuda plerūq; exercēs sese, et pa-
lestrica rei dedita. **A**leo igitur
magno pere ab omnibus pas-
sim expellitur, ut & bellum ipo-
suis causa susceptū fuerit, cum
Thescus nouum nubilem il-
lum rapuisse. **V**erumtā-
men

οὐ ἀπολαύσας τῶν ἰσχυρῶν
τί δ' αὖ ἀπόναντο τοῦ σῶ-
λέλλους αἱ βίδες; ἱπρίπι δὲ
ἦδν σοι γιγαμκνίνας, μὴ
μὲν τοι ἄγροικόν τινα, καὶ
χωρίτιν, οἶα κατὰ πλὴν ἰ-
δὼ αἱ γυναικὸς, ἀλλὰ τι-
να ἐν τῇ ἐλλάδῃ, ἢ ἀργῶ-
βος, ἢ ἐν κορινθῶν, ἢ λάκα-
μας, οἷά πορ ἢ ἐδίνα ὄστ',
ὅτι καὶ καλὴ, καὶ κατ' οὐ-
δὲν ἐλάττωρ ἐμοῦ, καὶ τὸ δὲ
μύγιστον, ὀρωτικόν. ἐνέην γάρ
αἱ καὶ μόνον διάσαστό σι, οἷ-
δ' ἐγὼ, πάντα ἀπολιποῦ-
σα, καὶ παρασχέσα' αὐτῆς
ἐνδοτον, ἵψεται, καὶ συνοί-
κῃσσι. πάντως δ' ἐκεῖνι ἀ-
κῆρας τι πόρι αὐτῆς. **Πά.**
οὐδὲν ὦ ἀφροδίτη. νῦν δὲ
ἢ ἄνω αὐτὴ ἀκούσαι μὲν σου, τὰ
πάντα, δὲ γυναικὸς. **Αφρο-**
δίτη θνυγὰ τῆρ μὲν ὅστ' ἄν-
δρας, ἐκείνης δὲ καλῆς, ἐφ'
ἦν ὁ Ζεὺς κατὰ πλὴν, ἐκείνῃ
γυναικὶ. ποῖα δὲ τις πᾶν
ὄψιν; λοβὸν μὲν, οἶαν ἀνδρῶν
ἐκ κίρκου γιγνημὲν ἰσ-
παλὴν ἢ, ὥς ἐν ὧν φασκῶσα,
γυναικας τὰ πολλὰ, καὶ παλαι-
τικῇ. καὶ ἐπὶ δὲ τι πόρι πᾶ-
δας, ὥς ἐκ κίρκου ἀμφ'
αὐτῆς γυναικας, τοῦ ὅστις
ἀφροδίτη ἀρπάσασθ'. αὐ-
μὲν,

μην, ἀλλ' ἐπειδὴ πόδες
ἀνέμω κατίσταν, πάντες οἱ
ἀρίστοι τῶν ἀχαιῶν ἐπὶ τῶν
μνηστῆραν ἀπώτησαν, προ-
εκρίθη δὲ Μενέλαος τῷ Πε-
λοπίδῳ γένους. αἱ δὲ δέ-
λαις, ἰγὼ σοι καταπράξομαι
τὴν γάμον. Πά. πῶς φῆς,
τὸν ἄνδρα γινώσκεις; Αἴρε-
σις. αἶσόν, καὶ ἄγροικόν. ἰ-
γὼ ἢ οἶδα, ὥς χρεὶ τὰ τοιαῦ-
τα ἄρῃν. Πά. πῶς; ἰδίῳ
γὰρ ἢ αὐτοῖς εἰδέναι. Αἴρεσις.
σὺ μὲν ἀποδμήσεις ἐπὶ θε-
αν δὲ ἄνδρα ἑλάναι. Αἴρεσις.
ἀνδρὸς ἀφικνῆσθαι τῶν Λακε-
δαιμόνων, ὅφισται σε ἡ ἑλ-
κνῆ. τοῦτο σὺν δὲ, ἰμὲν αὖ
εἰν τὸ ἔργον, ὅπως ὁραδύ-
σεται σου, καὶ ἀπολυθῆ-
σαι. Πά. τοῦτ' αὐτὸ καὶ ἄ-
ριστον ἐνταῖμαι δουρῶν, τὸ ἀ-
πολιπύσασθαι τὴν αὐδρα, ἰδι-
λῆσαι βραβάρη καὶ ξένου συ-
νικηλεύσασθαι. Αἴρεσις. δᾶρρει
τοῦτου γινώσκαι. πᾶσι γὰρ
μοι ἰσὺν δύο καλῶν, ἰμὲν ὁ
καὶ ἔρω. τοῦτο σοι παραδῶ
σω ὅτι μὲν καὶ ὁ δὲ γυναι-
κῆν. καὶ ὁ μὲν ἔρω; ὅπως
παρελθὼν εἰς αὐτὴν, ἀναγ-
νάσκει τὴν γυναικῆ ἔρῃ. ὁ δ'
ἰμὲν ὁ αὐτῷ σοι πρὶν χυθῆς,
τῷ δ' ἰμὲν ὅτι, ἰμὲν τὴν τι-
θήσαι,

με postquam iam ad florē etatis
peruenisset, optimi quique Ae-
chiuorum ad petēdas illius nupti-
as sese obtulerūt. Antepositus
autē reliquis iū Menelaus fuit,
ex genere Pelopidarum natus.
Quod si autē uoles, ego tibi consi-
ciā has nuptias. Pa. Quid nara-
ras? eius ne quē iam nupsit alie-
rit? Iuuenis adhuc es, et rusticus.
Ego uerō noui, quo pacto
celius proficere conueniat. P. Quō-
cupio enim et ipse scire. V. Tu
quidem proficisceris ad perliu-
strandā Græciam, atq; ubi La-
cedæmona peruenieris, uidebit
te Helena. Post illa uerō, mecum
iam opus erit, efficere, quo illa
amore tui capiatur, etq; sectetur.
P. Hoc ipsum etiam incre-
dibile mihi uidetur, ut illa reli-
cto cōiuge, cum homine barbaro
atq; hospite ē patria nauigau-
re, in animū inducat. V. Bona
animo esto. Nam huius certe
rei gratia, liberos duos habet
pulchros, Amabilitatem et
Cupidinem uidelicet, quos tibi
tradā, qui tibi duces itineris su-
turi sinā. Ac Cupido quidem,
uolens subingrediens illam ui co-
get amare mulierem. Amabi-
litas autem tibi ipsi circumfusa
id quod ipsa est, desideratū nups-
d iii reddet

reddet & amabilem. Deinde
autem & ego una praesens, ro-
gabo Gratiarum, quo & ille co-
mites se praebeant, atque ita om-
nes ipsam, ad hoc quod uolu-
mus, impellemus. Par. Quomo-
do fortassis hoc procedet, incer-
tum adhuc. Venius est. V. Cruna-
tam ē amo iam Helenam, et nō
scio quo pacto etiam uidere ip-
sam mihi uideor, & nauigo res-
cta uersus Gratiā, & in Spar-
ta peregrē absūm, & redeo und-
cum uxore, & doleo quod non
omnia haec iam nūc facio. V. c.
Ne prius amaueris Pari, quā
pronubam me & sponsae concu-
bitricem, iudicio hoc remun-
tatus fueris. Decet enim &
me uictoriae compotem factā
adesse uobis, & celebritatem
peragere nuptiarum pariter &
uictoriae. Omnia enim licet ti-
bi haec, & amorē & formā, &
nuptias pōmo ista mercari. P.
Ac metuo, ne me post latū iudi-
cīū negligas, & cōtēnas. V. Vis
igitur mihi tibi. Pa. Ne quas
quā, sed tātū pōmte denuo. V. c.
Promitto igitur, Helenā tradid-
uram me esse uxore tibi, & su-
iurā comitem proficiscenti ad
ipsam, deinde & illum uenturo
tam esse ad uos, & ipsa adero,

θήσει καὶ ἱράσμιον. καὶ αὐ-
τῇ ἡ συμπάρῳσα, διήσομαι
καὶ τῇ χαρίτων ἀπολουδῶν,
ἀπαντῶν αὐτῷ αὐαπείσο-
μην. Πα. ὅπως μὲν ταῦτα
χωρήσει, ἀδελφεῶν Ἀφροδί-
την, πλὴν ὅρῳ γιγνώσκῃ ἐλ-
θῆς. καὶ ἔκ αὐτῶν ὅπως καὶ ὁ-
ρῶν αὐτῷ εἶμαι. καὶ πλὴν
οὐδὲν τῆς Ελλάδος, & καὶ τῇ
Σπάρτῃ ἐπὶ δὲ μῶ, καὶ ἐπά-
ναιμι ἵχωρ τῷ γυναικί. καὶ
ἄχθομαι, ὅτι μὴ πάντα ταῦ-
τα ἔδωκε ποιεῖν. Ἀφρο. μὴ πρό-
τῶρον ἱράσθῃς ὡς Πάρι, πρὶν
ἰμὶ τῷ προμνήσθῃ καὶ
συμφαγῶν, ἀμείψασθαι
τῇ ἑρίσῃ. πρέπει γὰρ ἡμῖν
νικητὶ φέρον ἡμῖν συμπάρε-
ναι, καὶ ἰορτάζεσθαι. ἅμα καὶ
τὰς γάμους καὶ τὰ ἐπινίκια.
πάντα γὰρ ἰνίσῃ σοι, τὸν ἱ-
γῶτα, τὸ ἡλλάθ, τὸ γάμον,
τούτων τῷ μίλου πριάσθαι.
Πα. δίδοικα, μὴ μόν ἀμειψ-
σεις μετὰ τῷ ἑρίσῃ. Ἀφρο.
βόλει οὖν, ἐπομβόσαι; Πα.
μὴ δαμῶς, ἀλλ' ὑπόσχεσθαι
πάλιν. Ἀφρο. ὑποσχεσθῶμαι δὲ
σοι τῷ ἑλὲν πᾶσι παραδώ-
σαι γυναῖκα, καὶ ἀπολου-
δῶσαι γιγνώσκῃ αὐτῷ, καὶ ἀ-
φίξει δαίμων ὑμᾶς εἰς τῷ
ἡλίῳ, καὶ αὐτῇ περισομαι,

καὶ

ἡ συνπράξις τὰ πάντα. Πα.
καὶ τὸν ἔρωτα καὶ τὸν ἔρωτα καὶ
τὰς χάριτας ἄξας; Αφροδ.
ἄρρα. καὶ τὸν πόνον, καὶ τὸν
ἡμέλειον πρὸς τοῖς παρὰ
λῦσιν. Πα. ἔκωκα ἐπὶ τοῖς
τοῖς δίδωμι τὸ μέλον, ἐπὶ τῷ
τοῖς λάμβανει.

Αφροδ. καὶ Ερμῆ.

Ἡσας δ' Ερμῆ, οἷα ἐπεί-
λασθ' ἡμῖν ὁ Ζεὺς, ὡς ὑπὸ
ἐπὶ καὶ ἀπὸ ἀνδρῶν, ὡς ἰδι-
όσω, φασί, ἰγὼ μὲν ἐν τοῦ
ἐρᾶς ὁ σείων λαβόν, ὑμᾶς
δ' ὡς ἀποκριμαδίντες, κα-
τασπᾶν βιάζομαι, μάττω
πρόσκει. οὐ γὰρ δὴ λαδὶ καὶ
σιτι. ἀλλ' ἰγὼ διελύσαιμι ἀ-
νελκύσαι, οὐ μένον ὑμᾶς,
ἀλλὰ καὶ τὴν γλῶσσαν καὶ
τὴν δάκτυλον συναρτήσαι,
μετικρύν. καὶ τὰλλα, ὅ-
σα καὶ οὐ ἀνέχομαι. ἰγὼ δὲ
ὅτι μὲν καδ' ἐν ἀπείτων
ἀμείνων καὶ ισχυρότερος ἔ-
στιν, οὐκ αὖ ἀντιδίδω. ὁ-
μοῦ δὲ τῶν τοσούτων ὑπὸ
φίλων, ὡς μὴ καταβαρύν-
σειν αὐτὸν, καὶ τὴν γλῶ-
σσαν τὴν δάκτυλον προσλά-
βωμεν, οὐκ αὖ πεισθίσω.
Ερ. σύφμεν ὁ ἄφρο. οὐ γὰρ
ἀσφαλὲς λείπει τὰ τοιαύ-
τα. καὶ καὶ τὴν καὶ ἀπο-
λαύ-

et adiuuabo omnia. Pa. Etiam
Cupidinem et Amabilitatem
et Gratiarum tecum adduces? V.
Bonum animum habe, quin et
desiderium et Hymenaeum prae-
terea comites assumam. Pat.
Ob haec igitur do tibi possum,
ob haec accipe.

Martis et Mercurij.

Audisti nunc Mercuri, cuius fa-
modi nobis minatus sit Iupia-
ter, quae superba, quamque dictu ab-
surdum Ego, inquit. si uolueris eam
ebenam ex arbere demittam,
unde si uos suspēsi me uideat
bere concemini, luseritis opera,
nunc enim me deorsum trahetis.
Cōtra ego uos, si uelim, in al-
tum attrahere, nō uos modo: ue-
rum et uiam et terrā ipsam, cum
mate pariter subiectū in sublia
me sustulero. Ad haec alia per-
multa, quae tu quoque audisti. At
ego, siquidē cū uiuo quolibet sin-
gulari cōferatur, ita praestantiorē
cū esse, uiribusque superiorē, haud
quasi negaueris, uti uim eam
multis pariter in tantū antecel-
lere, ut cū ne pōdere quidē uicere
queamus, etiā si terrā ac mate
nobis adiunximus, id neutiquā
credi scirim. M. Bona uerba
Mars. Neque enim sat tutū ē ista lo-
quere, ne quid forte mali nobis concia-

licius petulantia. *Mars.* Puer
 tas uero me apud quolibet haec
 dicturū timo apud te solū id aus-
 deo, quem lingua cōincens es
 se sciebam. Sed quod mihi ma-
 ximē ridiculum uidebatur, tum
 quum haec minitatem audirem
 haud quēam apud te reticere.
Ece enim meminēram, quum nō
 ita multo ante *Neptunus*, *Iu-*
no ac *Pallas*, mota aduersus
 eum seditione, machinarentur
 comprehensum illū in uincula
 coniungere, quanto perire formida-
 rit, utq; in omnem speciem sese
 uerteret, idē cum tres diuitias
 xat essent dii. Quod ni *Thetis*
 misericordiae cōmota, *Briareū*
Centimanum illi auxilium ac-
 cessuisset, ipso pariter cum ful-
 mine ac tonitruo uinctus erat.
Hec reputanti mihi reddere
 i ihebat eius magniloquentiam
 atlantiamq;. *Mer.* Tace, bon-
 na uerba, neq;. n. utum est i i i
 uel tibi dicere, uel audire mihi.

Panis et Mercurij.

Salue o pater *Mercuri.* *M.*
Salue utiq; et tu. Sed quo mo-
 do ego pater tuus sum? *P.* An
 nō *Cyllenius* ille *Mercurius* es
 mihi? *M.* At si. et ino dū. Quo pacto
 igitur filius meus es? *P.* Adul-
 terus es. et ex utero tibi natus. *E.*

Per

καύσω μὲν ἂν φλυαρίας. Ἀ-
 ρης. οἶα γὰρ με πρὸς πάντας
 αὐτὰρ ταῦτα εἰπῶν, οὐχὶ ᾗ πρὸς
 μόνον σὶ, ἐν ἱχιμυδῶν ἡπι-
 γάμῳ; ὁ γοῦν μάστιγα γε-
 λοῖον ἰδοξί μοι, ἀκούοντι μι-
 ταξὺν ἂν ἀπαλῶς, οὐκ αὖ δυ-
 ναμῶν σιωπῆσαι πρὸς σὶ.
 μίμνημαι γὰρ οὐ πρὸ πολ-
 λοῦ, ὅπῃ δὲ Προσεδῶν καὶ ἡ
 Ἡρα καὶ ἡ Ἀθλῶα ἱπασσασά-
 τες, ἐπιβουλεύσαντες ξυδῶ-
 σαι αὐτὸν λαβόντες, ὡς παρ
 τοῖς θεοῖς διδίδως, καὶ ταῦτα,
 φῶς ὄντας. καὶ εἰ μὴ γι ἡ
 θείης κατελήσασα ἱσάλη-
 σεν αὐτῷ σύμμαχον Βριάρε-
 υν ἱκατόγχερα ὄντα, καὶ ἱ-
 δέαιτο αὐτῷ ἱδραυνῷ καὶ
 βροντῇ. ταῦτα λογιζομένη,
 ἔφη μοι γιγῶν ἐπὶ τῇ καλ-
 λήρῃ μεσούῳ αὐτοῦ. Ερ. σιῶ-
 πα, σφῆμα. ἡ γὰρ ἀσφαλὶς
 ὅτι σιλήσῃ, οὐτὶ ἐμοὶ ἀ-
 κῶν τὰ τοιαῦτα.

Πανὸς καὶ Ερμῆ.

Πάν.

Χαῖρε ὦ πάτερ Ερμῆ. Ερ.
 νῆ καὶ σὺ γι. ἀλλὰ πῶς ἰ-
 γὰρ σὸς πατήρ; Πά. οὐχ ὁ Κυλ-
 λῶν? Ερμῆς ὦ τυχεύων;
 Ερ. καὶ μάλα. πῶς οὖν ἡς ἰ-
 μὸς εἰ; Πάν. μοι γὰρ εἰς εἰμι,
 ὃς ἱρωτῆς σοι γυνὴ μὲν. Ερ.

υῦ

τὴ Δία φέχων τις τινὲς μο-
χούσαν; ὦ αἶα. ἑμὸς γὰρ
πῶς κίρταται χυμ; καὶ εἶνα
τοιαύτω, καὶ πάγονα λά-
σιον, καὶ σκίλη διχὰ καὶ
φραγιά; καὶ ἔραυ ἑπὶ τὰς
πυγῆς; Πάν. ἴσα αὖ ἀπο-
κώψης εἰς ἐμὴ, τὸν σιαντοῦ
ἦν ὃ πάτορ ἐπονείδιτον
ἀποφαίνης, μᾶλλον δὲ σιαν-
τὸν, δε τιαυτὰ γυνῆς, καὶ
παυδοποιῆς, ἐγὼ δὲ αὐαίτι-
ς. Εἰ. τίνα δὲ καὶ φῆς σου
μητέρα; ἦπου ἱλαδὸρ αἶα
μοιχούσας ἔγωγε. Πάν. οὐκ
αἶα ἑμοίχουσας; ἀλλ' ἀ-
νάμνησιν σιαντοῦ ἐπιστὶν
Ἀρκαδία πᾶσα ἱλουδε-
ρεν ἱβίκα. τί δακνὸν τὸν
δακνυλὸν ἵπτας, καὶ ὅτι πο-
λὸ ἀπορεῖ; τίς ἱκαρὶς λίγῃ
Πλωιδόπῳ. Εἰ. ὅτι τί πα-
δοῦσα ἱκάνη αὐτ' ἑμοῦ φά-
γοσι μούρον ἑτιχρ; Πάν.
αὐτῆς ἱκάνης λόγον σοι ἱ-
γῶ. ὅτι γὰρ με δέμπιμπρ' ἐπὶ
τίς Ἀρκαδία, ὃ πά, με-
τὰς μέσους, ἱκν. ἐγὼ αἶμι
Πλωιδόπῳ ὃ σπαρτιάτις,
τὸν πατέρα δὲ γίνωσκαι δι-
ὸν ἔχον Ερμῶ τὸν Μαίας.
καὶ Διὸς. αἱ δὲ κρῶσφ-
ς καὶ φραγισίης αἱ, μὴ
λυπαίτω σε. ὅτι γὰρ μετ-

συνῶ

Per Iouē hirci fortasse cuiusdā,
q caprā p adulterium cognouit.
Nam meus quō fueris, q cor-
nua habes, et nasum tale, et bar-
bam hircam, et pedes bifidos,
hircinosq, praeterea et caudā
sup natibus? P. Quaecumq in me
coniciādo dicis, his tuū ipsius fio-
liū, pater, pbrosum ac turpē de-
claras, imō potius teipsam qui
eiusmodi generas et tales libe-
ros procreas. Ego uero extra
culpā sum. M. Quā aū etiam
matrē tuā ais esse? Nū ignorās,
alicubi cū capra adulteriū exer-
cui ego? P. Nō cū capra, sed uo-
bi ipse in memoriā reuocandum
in Arcadia quandoq puellam
liberam puim supcris. Quid
mordendo digitiū, queris ac diu
dubitasti Icarij filiā dico Pen-
lope. M. Quid igitur illi accia-
dit, qd pto me hircō simile te pe-
peristi? P. Dicam tibi, quae ex
illa ipsa audiui. Quando enim
me in Arcadiam ablegabat,
O puer, inquit, Mater quidem
tua ego sum Penelope, ex Spar-
tanata. Ceterum patrem notis
habere te deum, Mercurium
illum Maia ac Iouis filium.
Quod si igitur cornutus ipse es,
ac pedes hircinos habes, ne it
agere feras. Quando enim mea

εὐκτῶ

cū rem habebat patet tuus, hirc
 co seipsum assimulauerat, quo
 facilius lateret, & ob id similis
 hi: co tu quoq; euasisti. Merc.
 Per Ioue, memini me tale quida
 dā facere. Ego igitur formosus
 ille, qui ob formā ac pulchritus
 dinem animū elatum prae me fe
 ro, qui adhuc imberbis ipse sum,
 pater tuus uocaboret ab omni
 bus risu accipiat ob praeclaram
 liberorum procreationē Pan.
 At uero dedecori tibi pater, nō
 sum. Nā & Musicus sum & fi
 stula cano, admodū pleno spirita
 u. Et Bacchus ille, nihil absq;
 me facere quicquam potest, sed
 es socium & cōsultatorem fecis
 me, & duco ipsi chorū. Iam &
 ouilia mea si uideas, qđ per Te
 geā et per Parthenium habeo,
 admodum delectaret te. Impe
 ro autē et Arcadie toti. Nus
 per uero etiam Atheniensibus
 auxilium ferens, ita praeclatē
 rē gessi in Marathone, ut ceu
 donum militare quoddā retules
 rim, antū illud, quod est sub ara
 ce. Quod si igitur Athenas ue
 neris, cognosces quantū ibi sit
 nomē Panos. M. At dic mihi,
 duxisti ne uxore iā? Hoc. n. opin
 nor, dicteant te. Pan. Nequa
 quā pater, amator enim sū, &

ουλίω ὁ πατήρ ὁ σός, φράζω
 ἑαυτὸν ἀπεικάζει, ὡς λάβοι.
 καὶ διὰ τοῦτο ὁμοίῳ ἀπί
 βης τῷ φράζω. Εὐμ. νὺ Δία
 μέμνημαι ποιεῖσας τι τοιού
 τον, ἐγὼ οὖν ἵσθαι κάλλει μέ
 γα φροῦν, ἵτι ἀγινέει αὐ
 τὸς αὖν, σὸς πατὴρ λεκλῆσε
 μαί, καὶ γὰρ ἡλικία φράζω πα
 ρὰ πᾶσιν ἔπαι τῇ δύκαι δια
 Παν. καὶ μὲν αὖ λεκτασχυ
 νῶσι ὡ πατέρ. μουσικός τε
 γὰρ εἰμι, καὶ σὺνίη πᾶν
 λεκτέρ. καὶ ὁ Διόνυσος
 αὐδὲν ἐμοῦ αὖν ποιεῖν πν
 νάται, ἀλλὰ ἐταῖρον καὶ δια
 σῶτλη πεποικί με, καὶ ἡ
 γῶμαι αὐτῷ τῷ χορῷ. καὶ τὰ
 ποίμνια δέ, εἰ δικάσῃς μου
 ἰπία παρὶ Τεγεᾶ καὶ Ἀ
 νὰ τὸ Παρθένιον ἔχω, πᾶν
 ἡδύσθ. ἀρχὴ δέ καὶ ἡ Ἀρ
 καδίας ἀπάσης. πρῶτῳ δέ
 καὶ ἀδελφοῖς συμμαχίας,
 εἰως ἡρίσθῃσιν ἐν Μαραθῶ
 νι, ὥστε καὶ ἀριστὸν ἡρί
 δῃ μοι. τὸ νῦν τῇ ἀνδροπίᾳ
 σπέλατον, ἐν γυνὴ δὲ ἀδύ
 νας ἔλδῃς, εἰσὴ ἴσον ἐκὰ τοῦ
 Πανὸς ἔγχεα. Εὐμ. εἰπὶ δέ
 μοι, γιγῆμνας ὡ Πανὴ
 δῃ; τοῦτο γὰρ εἰμαι, λεκτέρ
 σίσι. Παν. οὐδ᾽ αὖτις ὡ πᾶ
 τέρ. ὁρατὴν γὰρ εἰμι, καὶ

ὅτι αὐτὸν ἀγαπήσασιν σιωπῶν
μῆ. Ερμ. ταῖς αὖθις αἰεὶ ἀν-
λαδὲς ἐπιβαίνεις. Παν. οὐ
μὲν οὐδ' ὤψεις. ἐγὼ δὲ τῆτι
ἤχει καὶ τῇ Πίτυϊ σιύειμι,
καὶ ἀπάσας ταύτας τοῦ Διο-
νύσου μαυνάσαι. καὶ πάντων
σπουδάζομαι πρὸς αὐτῶν.
Ερ. οἶδά σου; τι χάρις ἔ-
τίκται τὰ πρῶτα αἰτοῦντί
μοι; Παν. πρόστατί, ὡ πά-
τερ, ἡμῆς ἵδωμεν ταῦτα.
Ερ. καὶ πρόστιδ' μοι, καὶ φι-
λοφρονεῖ, πατέρα δ' ἴδρα, μὴ
καλίσσῃς με, ἀκούοντός γε
τινός.

Ἀπόλλωνος καὶ

Διονύσου.

Τί αὖ λίγιστον ὁμοι-
οῦνται ὁ Διόνυσος ἀσκηθὺς
εἶναι, Ερωτα καὶ Ερμαφρέ-
διτον καὶ Πρίαπον, αὐτο-
μοίους ὄντας τὰς μορφάς,
καὶ τὰ ἐπιτελεσθέντα; ὁ
μὲν γὰρ πάγκαλος καὶ
τοξότης, καὶ αἰώαμιρ οὐ
μικρὰν πόριβ' βλαμύειος, ἀ-
παύτων ἀφ' ἑκόν. ὁ δὲ δῶλος.
καὶ ἡμίανδρος, καὶ ἀμφί-
βολος τίω ἱψίμ. οὐκ αὖ δια-
κρίναις, ὡς ἰφυβόσ' ὄσιν, ἢ
τι καὶ παρδύνος. ὁ δὲ καὶ
πρίαπος ὁ παρὰ πρὸς αὐδ' αἰνός
ὁ Πρία-

non cum una aliqua rem ha-
bere contentus forem. Mer-
curius. Capras uidelicet con-
scendis. Pan. Tu quidem mir-
rides me, at ego tamen et
cum Echone, et cum Pity
rem habeo, et praeterea et cum
omnibus Bacchi Menadibus,
atque admodum studiose ab il-
lis obseruor. Mercurius. Scis
igitur quid et gratificari mihi
fili, omnium uelim; Pan.
Impera pater, nos autem uide-
bimus. haec uti fiant. Mer-
curius. Et accedes ad me, et
presenses licet, patrem autem
nile ne me appellaris, quoquam
audiente.

Apollinis et Baco
chi.

Quid igitur, dicendum ne
est, Bacche, fratres esse Cupi-
dinem, Hermaphroditum et
Priapum; adeo dissimiles for-
ma et studiis cum sint. Nam
hic quidem formosus omnino
et iaculator est, et potestate
non parua comparata sibi, om-
nibus imperat. Ille autem mul-
liciosus ac semiuir, ambiguus
quoque faciem praese ferens, ut
non facile dignoscas, adole-
scens ne sis, an uirgo. Hic uero
et supra modum uirilis est
Priap-

Priapus uidelicet. Bac. Ne mireris Apollo, non enim ipsa Venus in causa est, sed patres, qui diuersi fuerunt. Quando quidem & ij qui eodem patre, et a dea matre nascuntur, serpentine quo alius uir, alius femina, quos admodum & uos, nascuntur. Apo. Ita sane est, ut dicis, sed nos tamen similes sumus, & circa eadem studia uersamur, Sagittarii enim ambo sumus. Bac. Quantum quidem ad arcum et sagittas attingit, eadem ambo exercetis, Apollo. Illa uero similia nequaquam sunt, quod Diana quidem hospites maculat et pud Scythas, tu autem uaticis parvis, & medicis aegrotantibus. Apo. At tu putas sorore delectari Scythas, quae quidem etiam adornauit, si quis Graecus aliquando in Tauricam ad uenerit, ut cum eo inde enauisget, iam olim perosa maculationes illas. Bac. Recte sane illa. Sed hic Priapus? Ridiculum enim quiddam narrabo tibi, quod cum Lampsaci nuper essem misibi accidit. Ego quidem ad urbem accesserant, ille autem me recepit, hospitio apud se praebito. Postea quod igitur quieti nos dedimus, in conuiuio affatim madefacti,

circa

ὁ Πρίαπος. Διό. μὴ δὲ δαυμάσῃς ὁ Ἀπολλών. οὐ γὰρ ἡ Ἀφροδίτη αἰτία τοῦ-
τιν, ἀλλὰ οἱ πατέρες, διὰ φοροὶ γυναικῶν. ὅπου γὰρ καὶ ὁμοπάτεροι πολλὰν καὶ μίαν γαστέρα, ὁ μὲν ἀφ' ὧν, ἡ δὲ δόλια, ὡς πόρ' ὑμᾶς, γίνονται. Ἀπο. ναί. ἀλλ' ὑμᾶς ὁμοιοὶ ὄντων, καὶ τὰ αὐτὰ ἐπιτηδεύουσιν. τοξό-
ται γὰρ ἄμφω. Διό. μὴ χει μὲν τόξον, τὰ αὐτὰ ὁ Ἀπολλών, ἵκανα δὲ σὺ καὶ μοια. ὅτι ἡ μὲν Ἀρτεμις ξενιτῶν καὶ ἐν Σκυθαῖς, αὐτὸ δὲ μαντόν, καὶ ἱεὶ τοὺς λιάνοντας. Ἀπολ. οἶα γὰρ τίς ἀδελφὸν χαίρειν τοῖς Σκυθαῖς, ἢ καὶ παρθενόσασαι, ὡς τις ἑλλήνων ἀφίκανται ποτὶ ὄντι τὸν ταυρικόν, συνικτιδῶσαι μετ' αὐτοῦ, μυσσάτωρ δὲ τὰς σφαγὰς. Διό. οὐ γὰρ ἐνὶ ποιεῖσα. ὁ μὲν γὰρ τὴν Πρίαπον, γυναικῶν γὰρ τοσοῦτον δυνήσεαι, πρὶν ἢ ἐν Λαμψάκῃ γυνέ-
μην, ἢ γὰρ μὲν παρ' αὐτὸν τίς πόλιν. ὁ δὲ ὑποδύ-
ξάμενός με, καὶ ξενίσας παρ' αὐτῷ, ἐπειδὴ πρὶν πυνόσασθαι ἐν τῷ συμπο-
σίῳ ἵκανως ὑποβιβραμεῖσι.

κατ

κατ' αὐτῆς πον μίσας νύκ-
τας ἰπναστὰς ὁ γοναῖς,
αἰδοῦμαι δὲ λέγειν. Απο. ἰ-
πάραι; Διέτοιπὸν ἔστι.
Απολ. σὺ δὲ τί πρὸς ταῦτα;
Διό. τί γὰρ ἄλλο, ἢ ἰγίλασα;
Απο. αἴγι, τὸ μὴ χαλιπῶς,
μὴ ὁ ἀγρίως. συγγνωστὸς γὰρ,
οἱ καλὸν σε οὕτως ὄντα ἰπάρ-
αι. Διό. τούτον μὲν οὐκ ἔνι-
κα ἢ ἰπῖσι αὐτῶν, ὡς Ἀπολλων,
ἀγάγοι τίνω πᾶσαν. καλὸς
γὰρ σὺ, καὶ ἡμοῦς, ὡς καὶ νύ-
φοντα αὐτῶν σοὶ τὸ Πρίαπον ἔπι
χρῆσαι. Απο. ἀλλ' ἐν ἔπιχρ
γός γι' ὡς Διόνυσος. ἔχω γὰρ με-
τὰ τῷ κόμης καὶ τῷ φα.

Ερμῶ καὶ Μαίᾳς.

Ἐστὶ γὰρ τις ὡς μᾶτορ ἰρ
οὐρανῶν Διὸς ἀδελφὸς καὶ ἰ-
μοῦ; Μαί. μὴ λέγει ὡς Ερμῶ
τοιούτον μᾶτερ. Ἐρ. τί μὴ
λέγω, ὅς τοσαῦτα πράγμα-
τα ἔχω μόνος καμνῶν, καὶ
πρὸς τοσαύτας ὑπερβολὰς
διασπώμενος; ἰωδὲν μὲν
γὰρ βλασταίνα, σάειν τὸ
συμπόσιον δὲ, καὶ διασπώ-
σαντα τίνω ἱκλυσίαν, ἑτα
ἀνδρῶν ἑσάντα ἱκασα, παρ-
τάναι τῷ Διὶ, καὶ διαφέρειν
τὰς ἀγγυλίας τὰς παρ' αὐ-
τῷ, αὐτῶ καὶ κάτω ὑμῶν ποδο-
μῶντα, καὶ ἰπαραδύνατα ἰτι.

κα-

circa mediā pp̄e noctē exurgē
generosus ille; sed p̄udet dicere.
Apoll. Sollicitavi ne tei Bac.
Huiusmodi q̄ppiam est. Apol.
Quid tu autē porro ad haec Ba.
Quid n. aliud, q̄p̄ visi. A. Rectē
sanē, q̄p̄ neq̄ acerbē, neq̄ rursus
cē q̄cquā. Venia. n. dignus est se
te formosum adeo sollicitavi.
B. Huius igitur gratia, etiā te.
Apollo, sollicitatū merito uene-
ris. Formosus enim es tu, &
præterea comatus, ut uel sobri⁹
Priapus ille aggredi te queat.
Apol. Sed non aggreditur
Bacche, me facili. Num præter
comam etiam arcum gero.

Mercurij & Maia.

Est uero, mater, deus q̄squā
in cælo me miseriori M. Cave
ne qd̄ istiusmodi dixeris Mercu-
ri. M. Quid nō dicā qd̄ cē tantū
negociorū solus sustineā, q̄b. de-
lassor, in tā multa ministeria di-
stractus. Nā mane p̄tinus sur-
gendū est mihi, statimq̄ uerene-
dum coenaculum ubi dij comē-
tant. Tum ubi curiam in qua
cōsulant, undiq̄ strauero, ac sin-
gula ita, ut oportet, cōposuero,
Ioui necessum est assistere, ac
perferendis illius mandatis to-
to die sursum ac deorsum cur-
sare, & rediuntem in super,
pula

puerulentiam ambrosiam ap-
ponere. Porro priusquam noui
tius iste poculator aduenisset,
ego necesse etiam ministraba-
m. Quodq̃ est omnium ino-
dignissimum, soli omnium ne
noctu quidem agere quicquam li-
cet, uerum id quoque temporis
necesse habeo defunctorū ani-
mas ad Plutonem deducere,
manumq̃ gregi me ducē prae-
bere, tum autem & tribunali-
bus assistere. Neque enim mi-
hi sufficiebant scilicet diurna
negotia, dum uersor in palae-
stris, dum in concionibus prae-
conis uices ago, dum oratores
instruo, ni haec quoque prouin-
cia accedat, ut simul etiam um-
brarum res disponam. Aequi
Leda filij aeternis inter ipsos
uicibus apud superos atq̃ infes-
tos agitant. Mihi necesse est
quodidie tum hoc tum illud pra-
stiter agere, deinde duo illi,
Alcmena ac Semele miseris
prognati mulcibus, ociosi in
conuiujs accumbunt, at ego
Maia Atlantide progenitus
illis ministro scilicet. Qui nunc
quum recens Sidone a Cade
mi filia reuersus essem, nam
ad hanc me legat, uisum quid
ageret pucila, neque respira-
tem

λικονμύλον, παρακλίνουσά
τῷ ἀμβροσίῳ. πρὶν δὲ τὸν
νιόντορον τοῦτον εἰσελθόν ἡ-
καμ, καὶ τὸ νικτὰρ ἰγὰ νι-
χίαν. τὸ δὲ πάντων δει-
νότατον, ὅτι μὴδὲ νυκτὸς
καὶ οὐδὲ μόνον τῶν ἄλ-
λων, ἀλλὰ δά μιν καὶ τότε
τῷ Πλούτωνι ψυχαγωγᾶν,
καὶ νεκρωμάτων εἶναι, καὶ
παριστάει τῷ Δικαστηρίῳ.
οὐ γὰρ ἵκανά μιν τὰ τῆς ἡ-
μέρας ἔργα, ἐν παλαιστροῖς
εἶναι, καὶ τῶν ἱεροποι-
ῶν λυρῶν, καὶ ῥήτορας
ἐκδιδάσκειν, ἀλλ' ἔτι καὶ
νικητικὰ σιῶν διαπραττάναι μιν
μερισμῶν. καὶ τοὶ τὰ μὲν
τῆς Ἀφροδίτης τέκνα, παρ' ἡ-
μέραν ἐκαστὸν ἐν οὐρα-
νῷ καὶ ἐν ἅδου εἰσιν. ἐμοὶ
δὲ, καὶ ἐκαστὴν ἡμέραν
καὶ ταῦτα. καὶ κἄν τις ποιᾶν
ἀναγκάσθῃ. ὁ μὲν Ἀλ-
κμήων καὶ Σιμίλης υἱός,
ἐν γυναικῶν δυσέλιον γι-
νόμενος, συνχεῖται ἀφ' ἑνὸς
τιδὸς, ὁ δὲ Μαίας υἱὸς Ἀτλασ-
τος, Διαικονοῦμαι αὐτοῖς.
καὶ νῦν ἄρτι ἤκοντά μιν ἀπὸ
Σιδῶν παρὰ τῷ Κάδμῳ
δυνατῶν, ἐφ' ἃν ὑπέρομφι
μιν ὁ νόμος, οὗ τι πράττει ὁ
παῖς, μὴ δὲ ἀναπνεύσαν-
τα,

τῆς, ὡς πομπὴν αὐτοῖς ὅτ' τὸ
 Ἀργὸς ἐπισκεψόμενον τὴν
 Δανάην. ἔτ' ἐκείθεν, ὅτ' βοι-
 ωτίαν φησὶν ἰλιδῶν, ἐν παρὸς
 δὲ τὴν Ἀπτιώῳ τῷ ἰδῶν. καὶ
 ὅπως, ἀπὸ γόρουθα ἔδωκεν. εἰ
 γοῦν μοι διωατὸν ἴδω, ὅδε
 αὐτὴν ἴδωσα πεπράδαί, ὡς
 πρὸς ἐν γῇ ἡλικῶς δουλοῦ-
 οντόν. Μαῖ. εἰ ταῦτα ὡς ἴκ-
 νοι. χρὴ γὰρ πάντα ὑπερ-
 τὰν τῇ πατρὶ, νιανίαν ἔντα.
 ἢ νῦν ὡς πρὸς ἐκίμην, σὺ
 βεῖς ὅτ' Ἀργὸς, ἔτα ὅτ' τὴν Βο-
 ωτίαν, μὴ καὶ πηλὴς βρα-
 χυῶν λάβεις. ὅς γ' ὅλοι γὰρ
 οἱ ὀρῶντόν.

ΕΝΑΔΙΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

Δωρίδης καὶ Γαλατίας.

Καλὸν ὄρατ' ὡς Γαλα-
 τείας φασὶ τὸν σικιλόρ' τὸν
 ποιμένα ἐπιμελῶναι σοι.
 Γα. μὴ σκῶπῃ Δωρί. Ποσά-
 δων ὅτ' γὰρ ὅς ἐστιν, ἐπὶ οἱ
 αὐτὴν. Δω. τίς γ', εἰ καὶ τοῦ Δι-
 ὸς αὐτὸς παῖς ὢν, ἄγει ὅτ'
 σὺ καὶ λάσιον ἰφαίνετο, καὶ
 τὸ πάντων ἀμορφώτατον,
 μονόφθαλμον. οἷα τὸ γένος
 ὀτῆσαι αὐτὸν πρὸς τὴν
 μορφῇ; Γα. οὐδ' ἐπὶ τὸ λάσιον
 αὐτὸς, καὶ ὡς φῆς ἄγειον, ἀ-
 μορφὸν ἐστίν. ἀνδρῶδες γάρ
 ἐστίν, τὸ ὀφθαλμὸς ἐπιπρὶναι

cem legauit rursus in Argos
 inuisitū Danaē. Rursus inde
 in Boetia profectus, in te obiter
 Antiopā uisito, adeo ut planē
 iā paritū me negarim. Quod
 si mihi licuisset, libēs profecto fe-
 cissem, id quod solent hī, qui in tera-
 ris durā seruiū seruitutem. M.
 Missa fac ista gnate, decet enī
 per omniū morē gerere patri,
 quum sis iuuenis, ac nunc quod
 īssus es, Argos contendere, dein
 de in Boetiam, ne si cessaris,
 fuerisq' lenior, plagas etiā aus-
 feras. Navi iracundi sunt qui
 amant.

DORIDIS ET

Galatææ.

Formosum amantē Galatæa,
 nēpe Siculum istū pastore aiū
 amore tui deperire. G. Ne ris
 de Doris, nā qualis qualis est.
 Neptuno patre progenitus est.
 Dor. Quid tū postea, si uel Iou
 ue ipso sit progenitus, quū usq' a
 adeo agrestis atq' hispidus ap-
 pareat, quodq' est omniū defor-
 missimum, uno oculo. An uero
 credis genus illi quicquam pfu-
 urum ad formam? Gal. Ne igit
 huc quidem ipsum, quod hispi-
 dus est atq' agrestis, ut tu uocas,
 illū deformat, quin uirile magis
 est. Porro oculus decet etiam
 frons

τῇ

ε

frons

frontē, quo qdem nihilo segnius
cernis, q̄ si duo forēt. D. Vide
ris Galatea nō amantē habere
Polyphemū, sed illū potius ada
mare, sic cū prae dicas. G. Egdē
haud adamo, sed tamen insignē
istā uestiā insultādī opprobran
diq̄ petulantiā ferre nō queo. Ac
mihi nimirū inuidētia quadam
isthuc facere uidemini, proprea
rea qđ ille quū fortē aliquando
gregē pasceret suū, nosq̄ ē litto
rālī specula in litore ludentes
cerneret in p̄minentib. Accue
pedib. quā uidelicet inter montē
et mare lit⁹ se se in longū porri
git, nos ne aspexerit qđē, ac ego
omniū una uisa sim formosissī
ma, eoq̄ in unam me cōiecerit
oculū. Ha res uos malē hēt, nā
argumentū est, me forma prae
stantiorem esse ac digniorē, quae
amet, uos contra fastiditas esse.
Dor. An istud tibi putas inui
dētum uideti si primū pastorī,
deinde lusco formosa uisu sis
quāquam quid aliud ille potuit
in te probare, praeter candorē
Is illi placet, opinor, quod cae
leo & lacti assueueris, proinde
de quicquid his sit simile, id pro
tinus pulchrum indicat. Alios
qui ubi libebit scire, qua sis fa
cia, de scopulo quoriam, si

quāquam

τῷ μετώπῳ, οὐδὲν ἰσχύον
τον ὄρω, ἢ εἰ δὴ ὕσαν. Δι
οικας ὅ Γαλάτεια οὐκ ὄρα
σῶν, ἀλλ' ὀρώμενον ἔχει
τὸν πολυφῆμον, οἷα ἰωαι
νᾶς αὐτήν. Γα. οὐκ ὀρώμε
νον, ἀλλὰ τὸ πᾶν ὀνειδίτι
κόν τοῦτο οὐ φέρω ὑμῶν. καί
μοι δοκᾷτι ἰπὸ φθόνου αὐτὸ
ποιᾶν. ὅτι ποιμαίνων πᾶ
τί, ἀπὸ τοῦ σκοπιάς παύσου
σας ὑμᾶς ἰδὼν ὕδὲ τοῦ
ἴσθ, ἐν τοῖς πρῶτοις τοῦ λί
τνης, καὶ δὲ μεταξὺ τοῦ ἔρους
καὶ τοῦ θαλάττης αἰγιαλὸς
ἀπομακρύνεται, ὑμᾶς μὲν
οὐδὲ προσέβλεψεν, ἰγὰρ ὅτι
ἀπασῶν ἡ καλλίστη ἰδέσθαι,
ἢ καὶ μόνῃ μοι ἰπᾶχι τὸν
ἰφθαλμῶν. ταῦτα ὑμᾶς ἄ
νισ. Δῶγμα γὰρ ὡς ἀμείνων
αἰμὶ, καὶ ἀξίον. ὑμᾶς
δὲ παρώδεται. Δι. εἰ ποί
μῶν καὶ ἰσχύᾳ καλὴ τῶν
ἴψιν ἰδέσθαι, ἰπὶ φθόνῳ οἷα
γιγινῆναι; καὶ τοι τί ἄλλο
ἐν σοὶ ἰπαινίσσαι ἔχει, ἢ τὸ
λοῦκόν μόνον. καὶ τοῦτο οἶ
μαι, ὅτι ξυνήδους ὅστις τυρῶ καὶ
γάλακτι. πάντα οὖν τὰ ἰ
μοια τέτοις ὅγῃ τῇ καλᾷ. ἰ
πὸ τὰ γὰρ ἄλλα, ὅτι αὐτὸς
λήσας μαδᾶν ἵα τυγχάνας
οὐσαν τῶν ἴψιν, ἀπὸ πᾶρας

τις

τοῖς, ἢ πῶς γὰρ ἴσως, ἢ
ἐπιθυμῶσα ἰς τὸ ὕδωρ, ἢ δὲ
σιαντῶν, οὐδὲν ἄλλο ἢ χρί-
αν λουκῶ ἀπεβῶς. εὐν ἰ-
παινεῖται δὲ τοῦτο, ἢ μὴ ἰ-
πιπρὶ πη αὐτῷ καὶ τὸ ἔρῳ θη-
μα. Γαλ. καὶ μὲν ἐγὼ μὲν
ἢ ἀκράτως λουκῶ, ἢ μὲν ὄρα-
σι καὶ τοῦτο ἴχω. ὅμως
δὲ εὐν ἴσιρ ἴω τινα, ἢ ποι-
μῶν ἢ ναύτης, ἢ πορδμῶν
ἰπαινῶ. ὁ δὲ πολὺ φῶς,
τάτι ἄλλα καὶ μουσικῆς ἰ-
σι. Δω. σὺ πάῃ Γαλά-
τει, ἢ κοῦσα μὲν αὐτῷ ἄδον
τῷ, ἢ πῶς ἰκῶμασι πρὸς
ἰπῶσι. Αφροδίτη φίλου, ἢ
αὐτῶν ὁ καὶ δαίμων. καὶ
αὐτῇ δὲ ὁ πικρῶς, δὲ ἰρα-
νῶν ἰλάφῃ γυμνῶν τῶν σα-
κῶν, καὶ τὰ μὲν ἰράτα, πύ-
χας ὡς πῶρ ἦσαν. συγῶμα
ἢ αὐτὰ, καὶ ἰνάφας τὰ νύ-
ρα, οὐδὲ ἰδέλλοσι πῶρ ἰ-
φας, ἢ μὲν δὲ ἄμουσῶν τι
πῶρ ἀπὸ δὲ, ἄλλο μὲν αὐτὸς
βοῶν, ἄλλο ἢ ὁ λῦρα ὑψῶς.
ὥςτι οὐδὲ ἰατί χερν τὸν γέ-
λωτα ἰδωάμειδα, ἢ τῷ ἰ-
πῶν τῷ ἰκῶν ἄσματι. ἢ μὲν
αὐτῷ ἢ ἰκῶν αὐτῷ ἀποκρίνεται
αὐτῷ ἢ ἰδῶν, οὕτω λάλῳ
ὑψῶς βρυχμῶν. ἀλλ' ἢ ὁ χύ-
ριτο, ἢ φανῶν μίμου μὲν
φῶν

quando serenitas esset, despiciens in aquam, et emittens com-
templare, uidebis aliud nihil nisi
si perperam canentem, uerum
is quidem non probatur, nisi tu
bor admixtus illi, decus illi im-
xeris. Gal. Atqui ego illa im-
modice candida, tamen eiusmo-
di habeo amantem quum inter-
rim est uobis nulla sit, quam uel
pastor uel nauis, uel portitor
aliquis miretur, ceterum Poly-
phemus (ut alia ne dicam) etiam
am canendi peritus est. Dor.
Tace o Galatea, audiuius il-
lum canentem, quum nuper pu-
raret in te, sed o sadula Venus
asinum iudere dixisses. Nam
lyra corpus simul mihi erat cera-
uino capiti ossibus renudato
dum cornua perinde quasi cu-
bui prominebant, his iunctis, in-
ductis per fidibus, quas ne collo-
pe quidem circum torquebat, ad-
greffe quiddam et absconum can-
te illabat, quum aliud inierim ip-
se uoce caneret, aliud lyra suc-
cineret, ita ut temperate nobis
nequiuerimus, quin tideremus
amatoriam illam cancionem.
Nam Echo ne respondere qui-
dem illi uoluit balanti, quum
sit adeo garrula, imo puduisset,
si uisa fuisset imitari
e h stridit

stolidum cantum & ridicu-
lum. Adhæc gestabat in ulnis
amatus iste delicias suas, ut si
caulium pilis hirtum, ipsi non
dissimilem. Quis autem non in-
videat amicū istum Galateat
Gal. Quin tu igitur Dori, cum
ipsius amicū nobis commone-
stra, qui eo sit formosior, quicūq;
doctius ac melius uel uoce can-
tat, uel citharat Dor. Mihi
quidem nullus est amator, neq;
me hoc nomine iactō, quasi sim
uehementer amabilis, uetum est
mihi istiusmodi amicū, qua-
lis est Polyphemus, nempe co-
tus hircum olens, tum crudis ui-
dicans carnibus, & hospites, si
qui appulerint, deuorans, tibi
habeas, cumq; tu mutuum a-
mes.

Cyclopis & Neptu-
ni.

O Pater, qualia passus sum
ab execrabili isto hospite, q me
inebriatum excæcauit, somno
grauatū aggressus. Nep. Quis
uero est, qui isthæc facere ausus
fuit, Polyphemet Cyc. Principio
quidem se ipsum Neminem
uocabat, postquam aut effugit,
atq; extra tela, ut dicitur, fuit,
Plyssēm nominari se dicebat.
N. Noui, quæ dicis, Ithacēs est

ῥαχῆαν ὡδὴν καὶ κατὰ γέ-
λαστον. ἰφθρί δ' ἐπ' ἱραστο
ἐν ταῖς ἀγκάλαις ἀδυνά-
μιον, ἀρκτε σκύλακα, καὶ τὸ
λάσιον αὐτῷ προσοικέτα.
τίς οὐκ αὖ φρονήσει σοὶ ὦ
Γαλάτεια, τοιοῦτον ἔραστον.
Γαλά. οὐκ οὔν σὺ Δωρί, δά-
ξοι ὑμῖν τὸν σιαντ', καλλιῶ
ἀπλοτότι ἴντα, καὶ ὡδικοῦτε
ρον, καὶ κιδάριζαν ἄμανον
ἐπιτάμηνον. Δω. ἀλλ' ἔρα-
στὸς μὴν ἔδιδε ἴσι μοι, ἔδιδε
σιμνωίωμα ἐπ' ἱρας & ἄ-
ναι. τοιοῦτ' ἔστι, εἰ & ἰλύ-
κλωψ ἔστι, κινάβρας ἀπ' ἰωρ
ὡσπερ ὁ ῥάγ & ὡμοφάγ &
ὡς φασί, καὶ σιτὰ μὴν & τὸς
ἐπιληνοῦντας τῶν ξένων,
σοὶ γίνοιτο, καὶ σὺ αὐτόρῳπς
αὐτῷ.

Κύκλωπ & καὶ Ποσει-
δῶν &.

Ὡ πάτερ, οἷα πῖποντα
ὑπὸ τοῦ ἡαταράτου ξένου,
ὃς μεθύσας θητύφλωσέ με,
λοιμωμένῳ ἐπιχερήσας. Πο-
τίς δὲ ὁ ταῦτα τομήσας
ὦ Πολύφημι; Κώ. τὸ καὶ
πρῶτον οὐτιμ' ἑαυτὸν ἀπ-
ινάδει. ἐπ' αὖ δὲ λίφρυγι, καὶ
ἔξω λῶ βίλους, ὀδυνάσας
ὀνομάζειται ἴφην. Ποσειδ. εἰ-
δα ὅρ' ἡγύγες, τὸν Ἰθακήσιον,

Ἰλίου δ' αὐτίκ' ἄλλα . ἀλλὰ
 πῶς ταῦτ' ἔπραξες , οὐδὲ
 πᾶν σὺ θάρσες ὦρ; Κί. λα-
 τέλαβον ἰν τῷ αὐτῷ ἀπὸ ῥι-
 νοῦς ἀναστρίψας , πολλοὺς
 τινὰς ἐπιβουλόμεντας δι-
 λουότε τοῖς ποταμοῖς . ἐπεὶ
 δὲ ἴδονκα τῇ θυρᾷ τὸ πῶμα,
 τίτρα δὲ ἔστι μοι παμμε-
 γίδης , καὶ τὸ πῶρ αὐτίκ' αὖ-
 σα ἱκανοῦς ἔμην . ὁ δ' ἐφόρου
 διόρου ἀπὸ τοῦ ἔρου, ἐφά-
 νησαν ἀποκρύπτειν αὐτῶς πρὸ
 γῶμην . ἐγὼ δὲ συλλαβὼν
 αὐτῶν τινὰς , ὥσπερ εἰκὸς
 εἶναι , κατέφαγον ληστὰς ὄν-
 τας . ἐνταῦθα δὲ πανοργί-
 ται ἐκείνους , εἴτε οὐτίς,
 εἴτε Ὀδυσσεύς εἰμι , δίδωσί
 μοι πικρὸν φάρμακόν τι ἰγ-
 χίας , ὃ δὲ μὴ καὶ δύσο-
 μεν , ἐπιβουλόμεντα δὲ
 καὶ παραχολέστατον . ἅπαν-
 τα γὰρ σὺ δὲ ἰδοὺ μοι πε-
 ριφίεσθαι πίνοντι . καὶ τὸ σπύ-
 λαιον αὐτὸ ἀδιστρίφει , καὶ
 οὐκ ἔτι ὅπως ἐν ἱμαυτῷ ἤ-
 μιν . τίλ' δὲ , ὅτ' ὕπνον
 κατέδωκάδ' ἡμεῖς . ὁ δὲ ἐπεύ-
 σας τὸν μισχλόν , καὶ πυρώσας
 γὰρ , προσέτι τὴν φλῶσιν ἐμὴν
 δούδεντα , καὶ ἅπ' ἐκείνου
 τυφλὸς εἰμι σοὶ ὦ Πόσειδον .
 Ποσ. ὡς βαδυνὼ ἱππομήδης

ex Illo autem nauigabat. Sed
 quo pacto hæc peregit, cū alio
 qui nō ita audax atq; animosus
 sit Cyc. Deprehendi in antro,
 ē pascuis domum reuersus, mul-
 tos quosdam, insidiantes uideli-
 cet pecuarias. Postea, equam au-
 tem apposui foribus operculū,
 (saxum autē quoddam mihi est,
 perquam magnum) atq; ignem
 resuscitavi, accensi arbore, quā
 de mones mecum ferebam, uisū
 sunt abscondere sese parare. En-
 go uero comprehensis ipsorum
 quibusdam, ut par erat, deuota
 ui, ut qui prædones essent. Hic
 igitur uerisutissimus ille, siue
 Nemo siue Ulysses fuit, dat
 mihi bibere, infuso quodā uenæ-
 no, dulci illo quidem et fragran-
 ti, ceterum ad insidias struēdas
 præsentissimo et maximē tur-
 bulento. Nam statim omnia
 uidebantur mihi, posteaquā
 bibissem, circumagitari, et an-
 trū ipsum inuerebatur, et pror-
 sum, apud me amplius ipse non
 erā. Postremo autē somno cor-
 ptus iacui. Ille uerò exacuato
 uelle, eodemq; igne succenso,
 insuper etiam extæcauit me
 dormientem. Et ex eo iam tem-
 pore cæcus tibi sum Neptune.
 Nep. Ut alte nimis dormiisti

ὦ fili, qui non interea exilueris, cum excacereris. *Ulysses* igitur ille quo pacto effugisti. Non enim, susscio, potuisti dimovere saxum a fonibus. *Cyc.* At ego amoui ipsum, quo facilius illum comprehenderem insec egrediendum. Ac collocauo me ipso ad fores, extenuis manibus uenabat, solis dimissus in pascua ouibus, Varieti negotio dato, quatenam ipsum agere pro me oporteret. Neque prunus. Intellego rem. Sub illis latuit te, clam se subducens. At ceteros certe Cyclopes conueniebat te inuocare contra ipsum. *Cyclops.* Conuocati illos, pater, atque etiam uenerunt. Sed postquam me in interrogasse sensis, sidiatoris nomen, atque ego dicerem Neminem esse, insanire me arbitrati, relicto me iterum discesserunt. Ita impositum mihi execrabilis, nomen. Et quod maxime mihi agere fuit, contumeliose obiecta mihi clade hac, Ne pater quidem *Nepunus*, inquit, leuabit te hoc malo. *Nepunus.* Confide fili, ulciscar enim ipsum, ut sentiat, etiamsi ceciderit, ut oculorum mederi im-
 possim

ὦ τέκνον, δι' οὐκ ἔξετορθε μὲν ταχὺ τυφλοῦ μιν. ὁ δ' ἔνθ' Ὀδυσσεὺς πῶς ἀίφηνεν; οὐ γὰρ αὖτ' οὐδ' ἔτι ἰδιωθῆναι ἀποκινῆσαι τὴν πέτραν ἀπὸ τοῦ δύρας. Κύ. ἀλλ' ἰγὼ ἀφ' αὐτοῦ, ὥς μάλλον αὐτὸν λάβοιμι θύοντα. καὶ καλῶς παρὰ τὴν δύραν, ἰδῶν τὰς χάρας ἐκπιτάσας, μόνᾳ παρὲς τὰ πρέβηταις τὴν νύκτωρ, ἰντεταμένῃ τῷ κερῷ, ἰπύσαι χερῶν πρᾶττεν αὐτὸν ὑπὲρ ἑμοῦ. Πο. μανθάνω ὑπὲρ κείνοιο, ὅτι γιγνᾶσθαι ὑπερελθῶσι. ἀλλὰ τοὺς ἄλλους γιγνῶσκοντας ἰδεῖν ἐπιβήσασθαι ὑπὲρ αὐτόν. Κύ. συνικάλωκα ὦ πᾶτερ, καὶ ἔκον. ἐπεὶ δὲ ἤρνοντο τοῦ ἐπιβρῶντος, τὸ ὄνομα, λέγων ἰσχυρῶς, ὅτι οὐ τις ὅστις, μελαγχολῶν εἰσθίεντό με, ὥχοντο ἀπὸ τούτου. οὕτω λατὸν ὀφίσαντό με ὁ καταράται τῷ ὀνόματι. καὶ ὁ μέγιστος ἔβιασέ με, ὅτι καὶ ὀνειδίσειν ἑμοὶ τὴν συμφορὰν, οὐδ' ὁ πατήρ φησιν, ὁ Ποσειδῶν ἰάσεται σε. Πο. θάρσει ὦ τέκνον. ἀμυσσομαι γὰρ αὐτόν, ὥς μάθω, ὅτι καὶ καὶ πῶς ἔωσιν μοι ὀφθαλμοὶ ἰᾶσθαι αὐτόν.

ἀδύνατον, τὰ γὰρ τῶν πλὴν
τῶν τὸ σῶμα αὐτὸς καὶ ἀ-
πολλύωσι, ἐπ' ἑμοὶ πρόσσιτι.
πᾶς ὅστις.

Αλφειὸς καὶ Πόσει-
δωνος.

Τί τῷτο ὦ Αλφει, μὴ
τῶν ἄλλων ἰμπεδῶν
αἰς τὸ πῆλαγος, οὔτι ἀναμί-
γνυσθαι τῇ ἅλμῃ, ὡς ἰθὺς π,
ταμίῃς ἀπασιν, οὔτι ἀνα-
παύεισιν σιαυτῶν διαχυδαί-
αλλα διὰ τὴν θαλάττης ξυ-
πῶς, καὶ γλυκὺ φιλότητων
τὸ ῥαῖον, ἀμύγῃς ἵτι καὶ
καταρὸς ἐπ' αἶγῃ. οὐκ οἶδ' ὅ-
πως βύδιος ἵπποδῶς, κατὰ
πῶς οἱ λαοὶ καὶ ὀρωδισί,
ἵππους ἀνακύνειν πῶς, καὶ
αὐτὸς ἀναφαίνειν σιαυτέρ.
Αλ. ἔρωτινόν τι τὸ πρᾶγ-
μά ῥα ὦ Πόσειδον. ὥςτι
μὴ ἱλιγγῇ. ἑράδης δὲ καὶ
αὐτὸς πολλάκις. Ποσ. γυναι-
κὸς ὦ Αλφει ὅν μ' ὀφεί-
δῃ καὶ τῶν Νηρηίδων αὐτῇ μι-
αῖς; Αλφ. ἐν. ἀλλὰ πᾶσι ὦ
Πόσειδον. Ποσ. ὅτι πῶς σοι
γῆς αὐτῇ ῥά; Αλ. νοσιῶντις
ὅστις οικητικῇ. Ἀφ' ὅθεν αὐ-
τῶν καλῶσι. Ποσ. οἶδ' ἐν ἁ-
μορφῇ ὦ Αλφει τῶν Ἀφ' ὅ-
θεν αὐτῇ, ἀλλὰ διαγῆς τί ὅστις,
καὶ διὰ καταρὸς ἀναβλύσει,
καὶ

possibile, nauigantes certe non
tenet seruare uel perdere, penes
me esse. nauigat autem adhuc.

Alphei & Neptuni.

Quid hoc, Alphee, quod tu
solus aliorum in mare delapsus,
neque cum salis uigine misceris, per
inde ut solent cetera flumina
omnia, neque cohibes te ipsum, qu-
quis diffusus, sed per mare, uelut
concreuit, at dulci custodito fluo-
re, incorruptus etiam & purus
cursu laberis? Nescio quo loco
tū in profundum te ipso quem ad-
dum gaudet atque ardeat faciunt,
submerso. Ac uidetur rursum
emergere quoque alibi, & te ip-
sum iterum spectandum exhibe-
bere. Alphei. Amatoria quædam
res hæc est Neptune, quæ
obrem, ne mihi uitio uideas.

Amasti autem & ipse sapientu-
mero. Nep. Mulierem ne, Alp-
hee, an nympham amas, an etiam
Nereidum ipsarum unam
aliquam? Asp. No, uerum fontem
et Neptune quendam. Ne-
ptunus. Vbi igitur terrarum ille
manat? Alphei. Insularis est, in
Sicilia, Arcthusam ipsum uocant.
Nep. Scio. Non de fontem
manans, Alphei, Arcthusam
amas, sed & liquidus fons
ille est, & per purum ebullit.

Et ipsi aqua etiam calculi gra- καὶ τὸ ὕδωρ ἐπιγίγεται τῶν
 etiam addunt, supra quos tota ca- ψυρίσιμ, ἵλον ὑπὲρ αὐτ' φα-
 uelut argentea apparet. *Al.* νόμνον ἀργυροειδής. Αλ.
Ut uere nos si fontē hūc, Neptu- ὡς ἀληθῶς οἶδα τίνω πηλύν-
ne, ad illū igitur ab eo nunc. N. ᾧ πόσειδον. πᾶρ ἐνέντω δὲ
Sed abi quidem, & feliciter ute- ἀπέρχομαι. Πο. ἀλλ' ἄπιθι
re amore. Illud autē mihi dic, ubi μὲν, καὶ σὺτύχει ἐν τῷ ἔργῳ
bitu Arcthusam conspiciatus τι. ἐν αὐτῷ δέ μοι ἀπὲ, πρὸ
es, Arcas ipse cum sis, fons autē τίνω Ἀρεθουσῶν εἰδὼς, αὐτὸς
ille in Syracusis manet? *Al.* μὲν ἀρκῆς ὦρ, ὃ ἵ ἐν Συρα-
Properantem me moraris. Ne- κῆσας ὄζειν. Αλ. ἐπεγόμε-
ptune, curiose nimis interro- νόν με κατέχεις ᾧ πόσειδον,
gan lo. Nep. Probe dicis. Abi πρόβριθρα ὄρωτῶν. Πο. εὐλὲ
igitur ad amatum. Ac emen- γας. χῶρεi παρὰ τίνω ἀγαπῶ
gens it' tu nē mari, eodem ab μολύν. καὶ αὐαδὺς ἀπὸ δ
ueo cum fonte illo miscearis, & δαλάτης, ξιναουλία μίγνυ-
in unam aquam redigamini. σο τῇ πηγῇ, καὶ ἐν ὕδωρ γί-
νειθι.

Menelai & Protei.

Si in aquam conuertit te Μενελάω καὶ Πρω-
 Proteu, incredibile aieo nō est, τίως.
 marinus utique cum sis, etiam Ἀλλὰ ὕδωρ μὲν σι γίνε-
 arborem fieri, tolerabile, pra- θαι, ᾧ Πρωτοῦ, οὐκ ἀπίδα-
 terea & in leonem aliquando νον, ἐν ἀλιόρ γε ὄντα, καὶ δὲ
 materis licet, tamen neque hoc δρον ἵτι φορετὸν, καὶ δὲ
 supra fidem est. Quod si autem όντα ὁπότε ἀλλαγῆς, ὅμως
 & ignem fieri te possibile est, ὁ δὲ τὸ τοῦ ἔξω πῖσιως. ἂ δὲ
 cum in mari habites, hoc omni καὶ πῶρ γίνεσθαι διωατέρ
 no miror, neque adducor, ut cre- ἐν τῇ δαλάτῃ οἰκοῦντα, τοῦ
 dam. Proteus. Ne mireris το πᾶν δαυμάσω, καὶ ἀπι-
 Menelae, fieri enim soleo. τῶ. Πρω. μὲν δαυμάσης ᾧ
 Menelaus. Vi. i. & ipse, uo- νίλαι. γίγνομαι γὰρ. Μι. ἂ
 runt tamen uideris mihi (dis- δον καὶ αὐτὸς. ἀλλὰ μοι δ-
 cetur enim hic apud te) pra- κῆς, εἰρήσεται γὰρ ὁρὸς σι,
 stigias quasdam adhibere rei, γοητείαν τινὰ προσάγειν τῷ

αὐτῷ

πράγμα

πράγματι, καὶ τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς θάλαττῶν τῶν ἱερών-
των, αὐτοὺς οὐδὲν τοιοῦτο γι-
γνόμενον. Πρω. καὶ τίς αὖ
ἢ ἀπάτη ἐπὶ τῶν ὄψεων ἵνα γ-
γῶν γίνωτο; οὐκ ἀνιψή-
νοις τοῖς ὀφθαλμοῖς ἴδω, ὅ-
τε ὅσα μεταποίησα ἡμῶν-
τόν; εἰ δὲ ἀπίστας, καὶ τὸ
πρᾶγμα ψευδὲς εἶναι δο-
κᾷ, φαντασία τις πρὸ τῶν
ὀφθαλμῶν ἱσταμένη, ἵστα-
σθαι πῦρ γίνωμαι, προσέτι-
καί μοι ὦ γυναικί, τίς
χρεῖα. ἴση γὰρ, ἰσῶμαι μέ-
νον, ἢ καὶ τὸ ἴσον τότε μοι
πρόσιστιν. Μι. οὐκ ἀσφαλὲς
ἢ πάρα ὦ Πρωτόν. Πρω. σὺ
δὲ μοι Μενέλαε δουκὲς ἴδὲ
πολύποιον ἰσχυρὰναι πάρε-
τι, οὐδὲ ὁ πάσχει ἰσχυρὸς ἴ-
σῃ ἀδύναμι. Μι. ἀλλὰ τὸν
μὲν πολύποιον ἴδω, ἢ πά-
σχει δὲ, ἢ ἴσως αὖ μάδοιμι
παρά σε. Πρω. ὅποιός αὖν πῆ-
ρα προσελθὼν ἀμύσσει τὰς
κοτύλας, καὶ πρὸς τοὺς ἰχ-
ταὶ κατὰ τὰς πλινταίας,
ἡκίον ἡμοῖον ἀπὸ γράστας
ἑαυτὸν, καὶ μεταβάλλει τὴν
χρῆαν, μιμούμενον τὴν πῆ-
ραν, ὡς ἀρλάνη τοὺς ἀλι-
είας, μὴ διαλλατῶν, μηδὲ
φανόρως ὡν διὰ τοῦτο, ἀλλ

ἰσχυρὸς

atque intuentium oculos decia-
pere, cum interim ipse nihil ta-
le fiat. Pro. Eri quæ nam adeo
deceptio in rebus sic manifesta
his fieri queat. An non aperi-
tis oculis uidisti in quàm multa
ipse me transformauerim? Quod
si uero non credis, & res
hæc tibi falsè uidetur, nempe
apparētia quedam inanè ana-
te oculos obuersans, posteaquā
ignis factus fuerit, applica mi-
hi, heus generose tu, manum.
Nimirum senties, uideat ne
tantum ignis, an & uentū
uim habeam. Menelaus.
Periculosum est experimentu-
m hoc Proteu. Proteus. At
tu Menelae uideris mihi neque
Polypum uidisse unquam, neque
etiam quid pisci huic acciden-
re soleat, scire. Men. Vtū Po-
lypum ipsum quidem uidi, quæ
uero accidunt illi, libenter ex te
cognouerim. Pro. Cuiusq; sac-
ro accedens, ac cubili sua ap-
plicuerit, atque affixus inhae-
serit cirramētis, illi seipsum
similem efficit, mutatq; con-
lorem, imitando saxum, quo
uidelicet lateat piscatores, nim-
hil ab illo uarians, neque ma-
nifestus existens ob hoc, sed qd

α. v

similis

similatus lepi i. Men. Ferunt
hæc. Sed tuum hoc multo ma-
gis omnem opinionem excedit
Proteu. Pro. Nescio, Menece-
lae, cui nam alteri facile cre-
das, qui tuis ipsius oculis non
credas. Men. Videns equidem
uidi, sed tamen res ipsa monstro
similis est, eundem uidelicet ige-
nem atq; aquam fieri.

Panopes & Galenes.

Vidisti ne Galene heri, quæ
hic fecit. Eris ad cœnā in The-
salia propterea quod non & ip-
sa uocata fuerat ad cōuiuium
Galen. Haud conuiuata equi-
dem uobiscum tum fui. Nam
me Neptunus iusserat, trans-
quillum interea, Panope, sera-
uare pelagus. Se! quid fecit.
Eris, cum præsens non adese-
ret Pan. Thebis ac Pelæus
concesserant intro in thala-
mum deducendibus ipsos Am-
phitruæ ac Neptuno. Interea
autem Eris, clam cæteris omo-
nibus (id quod facile illi tum fu-
it, alijs bibentibus, quibusdam
autem applaudentibus, uel
Apollini citharam personan-
ti, uel Musis ore modulanti-
bus adhibendo animum.) pro-
iecit in conuiuium potum
quoddam admodum pulchrū,
αυσειν

ἰσικῶς τῷ λίθῳ. Μι. φασὶ
ταῦτα. τὸ δ' οὐ πολλῶ πα-
ραδεξιέσθωσαν ὡς πρώτου. Πρω-
τὸν οὐκ οἶδα, ὡς Μοῖσαι. τί νι αὖ
ἄλλῳ πισύσῃσαι, τοῖς σιαν
τῷ ἰφθαλμοῖς ἀπιστῶν; Μι.
ἰδὼν ἄδωρ. ἀλλὰ τὸ πρῶ-
μα τὸ ῥάσιον, τὸν αὐτὸν πῦρ
ἡγεῖ ὕδωρ γίγνεται.

Πανόπης καὶ Γα-
λένης.

Εἶδόν ὃ Γαλένη χθες, οἷα
ἰποίησεν ἡ Εἰς παρά τὸ δ' αἰ-
πνὸν ἐν Θείῃ Ἰαλίᾳ, δίδωμι
καὶ αὐτῇ ἱκλῶδης τὸ συμ-
πόσιον; Γα. οὐ βρωσιγίμῳ
ὑμῖν ἔγωγι. ὁ γὰρ Ποσειδῶν
ἱκλῶσιν με ὡς Πανόπην, ἀνύ-
μαστον ἐν τοσούτῳ φυλάττει
τὸ πῖλον, τί δ' οὐκ οἰ-
ήσεν ἡ Εἰς μὴ παρῶσα;
Πα. ἡ θίτις καὶ ἡ ἱκλῶδης
ἀπεικλῶσαν ἐς τὸν δ' αἰ-
λάμον, ὑπὸ δ' Ἀμφιρίτης
καὶ τοῦ Ποσειδῶν & παρα-
σιμῶντων. ἡ Εἰς δ' ἐν
τοσούτῳ λαδοῦσα πάντας,
ἰδωμένη δὲ ῥαδίως, τῶν
μὴ πινόντων, ἐνὶ αἰῶνι κρο-
τούτων, ἢ τῷ Ἀπόλλωνι
ἡδαιρίζοντι, ἢ ταῖς Μούσαις
ᾄδούσαις προσεχόντων τὸν
νοῦν, ἐνὶ βλαστῇ ἐς τὸ συμ-
πόσιον μῆλόν τι πάγκαλον
χρυ-

[illegible]

Τρί-

aurum totū, ô Galene. Inscriptum autē erat his uerbis, Formosa accipias. Dum igitur uolauit hoc, tanquā ex composito iactum, peruenit eo loci, ubi Iuno & Venus & Minerva accumbebāt. Deinde ubi Mercurius sublato illo, legis ea, quibus illud inscriptum erat. Nos quidem Nereides cum silentio sedebamus, quid enim agendum erat, illis praesentibus Illae uero inter se contendebant ac querelabatur illud esse uolebat. Benisi Iupiter se ipsum interposuisse, etiam ad manus usque res hac processisset. Verum ille, ipse quidem, inquit, non feram iudicium de hoc, uicisti illae ipsum iudicare uellent, sed in Idam ad Priami filium abiit, qui & discernere nouit, quae nā formosior sit, utpote elegantiae studiosius & ipse, & non facillē, talis cum sit, iudicaueris male. Gal. Quid igitur ad haec Dea illae Panopet Pano. Hodie arbitror, in Idam abeunt. Gal. Et quis ueniet paulo post, qui nobis renunciaret eam, quae uicerit Pan. At iam nūc tibi effremo, quod nulla alia uincet, ueniente in certamen Venero, nisi arbitrer ipse omnino cecutiat.

Trên

*Tritonis. Amymones &
Neptuni.*

Ad Lernam, Neptune,

quotidie uenire aquatum uirgo,
pulchra omnino species. Haud
equidem scio, formosiore uir-
gine puellam uidisse me. *Nep.*
Liberam ne dicis Triton, an
utro serua quaeriam es, quae
quam ferre solet. Tri. Minimè
uero, sed Danae illius filia, uir-
go ex quinquaginta istis, etiam
ipsa est. Amymone nomine.

Interrogauit enim, & quae uo-
caretur, & genus ipsius. Da-
naus autem duxit admodum
educat filias, & opus manu-
scere ipsas docet, & ad aquam
bauriendam mittit, & ad alias
res agendas instituit, impigra
ipse ut sint. Neptu. Sola ne
autem uenire solet longam an
deo uiam, ex Argis ad Lerna-
nam usque? Tri. Sola, nam si-
culosum ipsum Argos est, ut
nos. Quare necesse est, semper
aquatum uenire illam. Neptu.
Non mediocriter affecisti me
animo, o Triton, qui mihi haec
de puella narratis. Quare e-
mus ad ipsam. Tri. Eamus,
iam enim tempus quoque est,
cum aquatum ire solet. Ac
prope alicubi circa mediam
uiam

*Τρίτων &, Αμυμώνης
καὶ Ποσειδῶν &.*

Τρίτων.

Επὶ τὴν Λέρναν, ὃ Ποσει-
δων, παραγίγνεται κατ' ἐκά-
στω ἡμέραν ὑδροσομεύη
παρδίοις, πάγκαλόν τι χρῶ-
μα, οὐκ οἶδα ἔγωγε ἑλληνικῶς
πᾶσι δαῖδάμ. Ποσ. ἰδούδῃ-
σαν τιτὰ ὃ Τρίτων λέγεις,
ἢ θοράπαινά τις ὑδροφόρ &
ὄδῳ. Τρί. οὐ μένουσιν ἀλ-
λὰ τοῦ Δαναοῦ ἐκείνου θυ-
γάτηρ, μία τῶν πενήκοντα
καὶ αὐτῇ, Αμυμώνα τοῦ-
νομα, ἐκ πεντήκοντα γυναι-
κῶν, ἢ τις κα-
λοῖτο, καὶ τὸ γένος. ὃ Δα-
ναὸς ἢ σκληραγωγᾷ τὰς θυ-
γάτερας, καὶ αὐτοῦ γὰρ δι-
δάσκει, καὶ πέμπει ὑδὸρ τε
ἀρυσσομένης, καὶ πρὸς τὰ
ἄλλα παιδίδος ἀσκήσεις ἀ-
ναγκάζει αὐτάς. Πο. μὲν δὲ πα-
ραγίγνεται μακρὰν οὕτω τὴν
ὁδὸν ἐξ Ἀργεὺς ὅς ἐστι Λέρναν;
Τρί. μόνον. πολὺ δὲ ψιφίου δὲ
τὸ Ἀργόν, ὥς οἶδα, ὥστε ἀ-
νάγκη αἰετὶ ὑδροφορεῖν. Πο. ὃ
Τρίτων, οὐ μέγιστος μὲν δι-
ταράξας, αἰσῶν τὰ περὶ αὐ-
τῆς παιδίδος. ὥστε ἰωρὸν ἐπ' αὐ-
τῇ. Τρί. ἰωρὸν. ὅλα γὰρ
ἡμεῖς αὐτὴν ὑδροφορεῖν. καὶ
σχεδὸν ποταμὸν κατὰ μέγιστον τὴν
ὁδὸν

ὁ δὲ μὲν ὄρνις, ἰῶσα δὲ πλὴν Λίρ-
ναν. Ποσ. οὐκοῦν ἴσους τὸ
ἄρμα. ἢ τοῦτο μὲν πολλὴν
ἔχει πλὴν διαφρίβω ὑπάρχον
τοὺς ἵππους τῇ ἴσῳ γῇ, καὶ
τὸ ἄρμα ἐπισκοδᾷσιν; σὺ δὲ
ἀλλὰ διελφινὰ μὲν τινὰ τῶν
ὠκίων παράσπασον. ἱφισπᾶ-
σθαι γὰρ ἔω' αὐτοῦ τάχι-
στα. Τρί. ἰδοὺ σοι οὗτοι δὲ
διελφίνων ὠκίταται. Πο. εὖ
γὰρ ἀπὸ λαόνων μὲν. σὺ δὲ πα-
ραυέχου ὡς Τρίτων, καὶ παρὰ
παρὲς μὲν δὲ πλὴν Λίρναν,
ἐγὼ μὲν λοχέσω ἐν ταῦτά
σου, σὺ δὲ ἀποσκέπῃ, ἐπὶ
αὐτῷ αἰῶνι προσιοῦσαν αὐ-
τῷ. Τρί. αὐτῇ σοι πλοσί-
ον. πο. καλὴ ὡς Τρίτων, καὶ
ὥραία παρδένος. ἀλλὰ συλ-
ληπτή; ἡμῖν ὄρνις. Αμν.
αὐδρῶπι ποῖ μὲ ξιναρπά-
σας ἄγεις; αὐδρᾶ ποδιστῆς
ἂν, καὶ ἰοικας ἡμῖν ἔω' αἰ-
γύπτου τοῦ δαίου ἐπιτιμῶν
σαι. ὥς τε βούσομαι τὸν πα-
τέρα. Τρί. νῶπιον σου ὡς Α-
μνῶν. ποσειδῶν ὅτι. Αμν.
τί ποσειδῶν λέγεις; τί
βιάζεαι ὡς αὐδρῶπι, καὶ δὲ
πλὴν δαλατῶν καὶ δελφίνων;
ἐγὼ δὲ ἀποπνιγέσθαι ὡς ἁ-
δρία καὶ ταδύσα. πο. δάρρῃ,
ὁ δὲ μὲν δελφίνων πᾶσι, ἀλλὰ
καὶ

uim est petendo Lernā. Nep.
Proinde currum iunge, uel, ac
hoc longiorē rebus moram iniij-
ciet, submittere equos iugo, &
currum appareret. Tu uero po-
tius delphinem mihi aliquē, ex
uelocibus illis huc sis te, inequi-
tando enim illi quam celerrimē
prouebat. Tri. Ecce tibi hunc
delphinum omnium uelocissim-
um. Nep. Probē sanē, prouen-
hamur igitur. Tu uero iuxta
nauando consequere me Triτῶν.
Ac posteaquam ad Lernam
iam aduenimus, ego qui tē hic
in insidijs ero, tu autē speculādo
obserua, quando illam acceden-
tem sensias. Tri. Ecccam tibi,
propē est. Nep. Formosa, Tri-
τον & in ipso aetate flore puella
haec, sed cōprehendēda nobis
est. Amy. Hecus homo, quo me
hinc correptā abducis; plagia-
rius quispiam es, ac uideris ab
Aegypto, patruo nostro, allea-
gatus esse, quare clamando pa-
trē uocabo. Tri. Tace Amy-
none, Neptunus hic est. Amy.
Quid Neptunum mihi
narrast? Cur mihi ὁ homo uim
facis, atq; hinc in mare abstra-
his? Ego uero suffocabor misce-
ra, submersa aquis. Nep. Bono
aio sis. Nihil graue patiaris, sed

Ne mireris Neptune si homi-
nibus bene facimus, nam et ipsi
ex hominib. pisces facti sumus.
Ne. Αἰς; equidem ob id repre-
hēto Bacchū, quod uos naturali
prælio superatos ita trāsforma-
uit, cū deberet captiuos solum
in deditiōem accipere, quem
a Intodum et cæteros in potesta-
tē redēgit. Sed quo pacto, cū
Arione hoc, quod accidit, sese
habet Delphi. Periander iste,
puto, delectabatur homine, ac
sepe illum ad se accersēbat aro-
eis gratia. Ille autem diues iam
factus a tyranno, concupiuit, na-
uigando in patriā, Methymnā
uidelicet, spectādas ibi diuitias
suas exhibere. Ac cōscensa ad
traisciendū nauē, hominū quorū
dam sceleratorū, posteaq; cogni-
tus est, multū auri secū ferre, ubi
ad mētiū ferme. Acgē peruec-
tum fuit, insidiari illi nauē coe-
perunt. Ille uero (nam auscula-
tabam omnia, iuxta nauigiū
natando) quoniam iam hoc uo-
bis ita uisum est, inquit, ac me
salte assumpto ornitu, et de can-
tato prius mihi p̄sifunēbri alia
quo carmine uolentem finire
præcipere me ipsum. Concesa
seruit nauē. Tū ille assumpsit
ornatum, & cecinit oīo lenē &
cecia

μὴ θαυμάσῃς ὃ πῶσαι λέω;
οἱ τοὺς ἀνδρώπους εὖ ποι-
οῦμεν, ὃς ἀνδρώπων γε καὶ
αὐτοὶ ἰχθύες γινόμενοι. Πο-
καὶ μίμφομαι γε τῷ Διο-
νύσῳ, ὅτι ὑμᾶς λιπαυσαυμα-
χῶσας μετέβαλε, διὸν χειρῶ
σαδαιμένον, ὥσπερ τοὺς
ἄλλους ἐπηγάγειτο. ὅπως γὰρ
τὰ κατὰ τὸν Ἀρίωνα τοῦτον
γίνετο ὡς διελθόν; Διελθ. ὁ
Περικλῆς, οἶμαι, ἰχθυόων
αὐτῷ. καὶ πολλὰ κίς μετε-
πέμπετο αὐτὸν ἐπὶ τῇ τέχ-
νῃ. ὁ δὲ πλουτίσας παρὰ τῆ
τυραννίδος, ἐπιδύμει πλοῦ-
σας οἶκα. ὅς τινι Μήθυμ-
νῳ, ἐπὶ Λέξασθαι τὸν πλοῦ-
τον. καὶ ἐπὶ βάς πορθεῖν τι-
νὸς λιανέργων ἀνδρῶν, ὡς
ἰδέσθαι πολλῶν ἄγων χρυσῶν
καὶ ἄργυρων. ἰπὰ λιανὰ μί-
σθον τὸ Λιγᾶον γίνοντο, ἐ-
πιβουλοῦσιν αὐτῷ οἱ ναῦ-
ται. ὁ δ' ἤνκερ μέλι πᾶσα
τα, παρὰ τῶν σκάφῃ,
ἰπὰ ταῦτα ὑμῖν διδόντες,
ἴφθ, ἀλλὰ τίνος σκηνῶν ἀ-
ναλαμβάνετε, καὶ ἄσσαντα
δρῶ ὅρ τινα ἐπ' ἡμῶν,
ἰκόντα ἰάσασθαι εἶψαι ἡμῶ-
ν. ἐπὶ τρεῖς αἱ οἱ ναῦται.
καὶ ἀνὴρα τίνος σκηνῶν.
καὶ ἡσὶ πάντων λιγυρῶς, καὶ
ἰπὸς

ἰπὸν εἰς τὴν βάναυσον, ὡς
κῆρυκα παύτως ἀποδανού-
μεν. ἰγὼ δὲ ὑπελαβὼν,
καὶ αὐτὸν ἐμὲν αὐτὸν, ἐξ-
ενηξάμενος ἔχων εἰς ταίνα-
ρον. Πο. ἰπαινὼ δὲ φιλομου-
σίας. ἄξιον γὰρ τὸν μισθὸν
ἀποδοῦναι αὐτῷ τῆς ἀ-
νδροσύης.

Ποσειδῶν & καὶ Νη-
ρηίδων.

Τὸ μὲν γὰρ τοῦτο, ἐστὶ
ἡ πᾶσι κατωίχθη, ἡ ἀλλή-
σποντος ἀπ' αὐτῆς καλέ-
σθω. τὸν δὲ νεκρὸν ὑμεῖς ὦ
Νηρηίδες παραλαβεῖσθαι,
τῇ Τρωάδι προσφέρειν καὶ
ὡς ταφῇ ὑπὸ τῶν ἐπιχωρί-
ων. Νηρ. μηδαμῶς ὦ Ποσει-
δων. ἀλλ' ἐν ταῦτά ἐν τῷ ἰ-
πώνυμῳ πελάγει τιθάψω.
ἡλιού μιν γὰρ αὐτῶν, οἰκτιρεῖ
ὑπὸ δὲ μετ' ἡμῶν πεπονθῆσαν.
Ποσ. τὸτο μὲν ὦ Ἀμφιφρίτη
οὐ δέμεις. οὐδ' ἄλλως κα-
λὸν ἐν ταῦτά σου καθεῖν ὑ-
πὸ τῇ ψάμμῳ αὐτῶν, ἀλλ'
ὅπως ἐφ' ἡμῶν ἐν τῇ Τρωάδι,
ἐν τῇ Χιρρόνῳ τιθάψω.
ἰπαινὼ δὲ παραμύδιον ἵστα
αὐτῇ, ὅτι μετ' ὀλίγον τὰ αὐ-
τὰ καὶ ὑπὸ πείσεται, καὶ
ἰμνησάται ὑπὸ τοῦ Ἀδά-
μαντος διωκομένη εἰς τὸ
πελά-

cecidit in mare, inquam stia
tini omnino morietus. Ego
vero excepit atq; imposito illo,
enisiavi und cum ipso in Tena-
tum. Nep. Laudo studium ero-
ga Musicam tuum, dignam
enim mercedem retulisti ipse
pro eo quod auscultas.

Neptuni & Nereid-
um.

Præsum hoc quidem angua-
stum, in quod puella delapsa,
submersa est; Hellestponus
ab ipsa uocetur, Cadaver au-
tem ipsum, uos Nereides ace-
ceptum, in Troadem auferre;
ut ibi ab incolis sepeliatur.

Nep. Nequaquam, Neptu-
ne, sed hic in cognomini pelaa-
go sepeliatur. Misereatur ea-
nim ipsius; ut quæ misera-
bilis maxime d nouerca pasa-
sa fuerit. Neptunus. At
hoc quidem, Amphit ite,
fas non est, neque etiam aliis
honestum, hic illam alicubi
sub arena iacere: Sed quod
dixi, in Troate, in Chersonesa
so mox sepelietur. Illud autem
pro solatio ei erit, quod paulo
post eadem, ipsa quoq; Ino paa-
uicetur, & præcipitabitur, perse-
quente illam Athamante, in
f pelaa

Ne mireris Neptune si homi-
nibus bene facimus, nam et ipsi
ex hominib. pisces facti sumus.
Ne. Atque equidem ob id repre-
hēdo Baccbū, quod uos nauali
prælio superatos ita trāsforma-
uit, cū deberet captiuos solum
in ditionem accipere, quēma-
dmodum et ceteros in potesta-
tem redegit. Sed quo pacto, cū
Arione hoc, quod accidit, sese
habet Delphi. Periantheriste,
puto, delectabatur homine, ac
sepe illum ad se accerserat ara-
tis gratia. Ille autem diues iam
factus a tyranno, concupiuit, na-
uigando in patriā, Methymnā
uidelicet, spectādas ibi diuitias
suas exhibere. Ac cōscensa ad
transciendū nauis, hominū quorū-
dam sceleratorū, posteaq. cogni-
tus est, multū auri secū ferre, ubi
ad mēdū ferme Ageū peruē-
tum fuit, insidiari illi nautæ co-
eperunt. Ille uero (nam auscula-
tabam omnia, iuxta nauigium
natando) quoniam iam hoc uo-
bis ita uisum est, inquit, ac me
salte assumpto ornatu, et de can-
tato prius mihi ipsi funebri alio
quo carmine uolentem finire
præcipere me ipsum. Concesa
scrūt nautæ. Tū ille assumpsit
ornatum, & cecinit oio lenē &
cecia

μὲν δαυμάσης ὡς πόσει δὲ
αἱ τοὺς ἀνδράποους ἐν ποί-
ουμην, ὅς ἀνδράπων γε καὶ
αὐτοὶ ἰχθύες γεγεμένοι. Πο-
καὶ μίμφομαι γε τῷ Διο-
νύσῳ, ὅτι ὑμᾶς λαπαυσαμα-
χίας μετὰ βασι, διὰ χειρὸς
σαοῦ αἰένου, ὥσπερ τοὺς
ἄλλους ἐπαγάγειτο. ὅπως γὰρ
τὰ κατὰ τὸν Ἀρίωνα τοῦτον
ἰγίνετο ὡς διηγήρην. Διη. ὁ
Περικλῆς δὲ, οἶμαι, ἰχθυόσθ
αὐτῷ. καὶ πολλὰ κίς μετὰ
πύμπητο αὐτὸν ἐπὶ τῇ τέχ-
νῃ. ὁ δὲ πλουτίσας παρὰ τῆς
τυραννίδος, ἐπιθύμει πλοῦ-
σας οἶκα. ὅς τινι Μήδου-
σαν, ἐπιδείξασθαι τὸν πλοῦ-
τον. καὶ ἐπὶ βᾶς πορθεύειν τὴν
νῆα λακκέρων ἀνδρῶν, ὡς
ἰδεῖται πολλὴν ἀγὰρ χρυσὸν
καὶ ἀργύρον. ἐπεὶ κατὰ μέ-
σθον τὸ Αἰγαῖον ἰγίνοντο, ἐ-
πιβουλοῦσιν αὐτῷ οἱ ναῦ-
ται. ὁ δὲ, ἠκροῦμένῳ γὰρ ἀπαυ-
τα, παρὰ νῆων τῶ σκάφει,
ἐπὶ ταῦτα ὑμῖν διδούκῃ,
ἴφη, ἀλλὰ τίς σκοδῶν ἀ-
ναλαβόντα με, καὶ ἀσάντα
δρῶν ὅρ τινα ἐπὶ ἑμαυτῷ,
ἰκόντα ἰάσαται εἶναι ἑμαυ-
τόν. ἐπὶ τριψχ οἱ ναῦται.
καὶ ἀνέλαβεν τινι σκοδῶν.
καὶ ἦσαν πάντων λιγυρῶς, καὶ
ἐπὶ δὲ

ἔπεσον εἰς τὴν θάλατταν, ὡς
αὐτίκα παύτως ἀποθανού-
μεν. ἰγὼ δὲ ὑπελαβὼν,
καὶ αὐτὸν μετ' αὐτὸν, ἐβ-
ρηξάμην ἔχων εἰς ταῖνα-
ρον. Ποῖ παινῶ δὲ φιλομου-
σίας. ἄξιον γὰρ τὸν μηδὲν
ἀποδιδωκας αὐτῷ τῆς ἀ-
νθρώπου.

Ποσειδῶν & καὶ Νη-
ρίδων.

Τὸ μὲν τρεῖς τούτοις, ἰς δ'
ὃ πάς καταΐχθη, ἑλλή-
σποντο. ἀπ' αὐτῆς καταΐ-
δω. τὸν δὲ νεκρὸν; ὑμῖς ὦ
Νηρίδοι, παραλαβεῖσθαι;
τῇ Τρωάδι προσεγγίνατε,
ὡς ταφάν τῳ τῶν ἐπιχωρί-
ων. Νηρ. μηδαμῶς ὦ Ποσει-
δων. ἀλλ' ἐνταῦθα ἐν τῷ ἰ-
ππυνύμφω πελάγει τιθάφθω.
ἡλιοῦ μὲν γὰρ αὐτῶν, οἰκτίσα
ἰσὺ δὲ μὲν ἄς πεπονθήαν.
Ποσ. τὸτο μὲν ὦ Ἀμφιρίτη
οὐ δίμης. οὐδ' ἄλλως κα-
λὸν ἐνταῦθα πονεῖν ἡσάδ' ὑ-
πὲρ τῇ ψάμμῳ αὐτῶν, ἀλλ'
ἐπ' ἱερῷ ἐν τῇ Τρωάδι,
ἐν τῇ Χερρόνῳ τιθάψιτο.
ἡκείνο δὲ παραμυθίου ἴσας
αὐτῇ, ὅτι μετ' ὀλίγον τὰ αὐ-
τὰ καὶ ὑπὸν εἰσάγεται, καὶ
ἡμισθῆται ὑπὸ τοῦ Ἀδά-
μαντο & Διωνομένη εἰς τὸ
πελά-

cecidit in mare, eanquam stā-
tim omnino moriturus. Ego
vero excepto atq; imposto illo,
enlaui und cum ipso in Tena-
rum. Ner. Laudo studium ero-
ga Musicam tuum, dignam
enim mercedem retulisti ipsi
pro eo quod auscultaras.

Neptuni & Nercio
dum.

Pretum hoc quidem angua-
stum, in quod puella delapsa,
submersa est; Hellepontus
ab ipsa uocetur, Cadaver au-
tem ipsum, uos Nercides ace-
ceptum, in Troadem auferre;
ut ibi ab incolis sepeliatur.

Ner. Nequaquam, Neptu-
ne, sed hic in cognomini pelaa-
go sepeliatur. Misereamur ea-
nim ipsius; ut quae miseram-
bilis maximè d nouerca pasa-
sa fuerit. Neptunus. At
hoc quidem, Amphit ite,
fas non est, neque etiam aliis
honestum, hic illam alicubi
sub arena iacere: Sed quod
dixi, in Troate, in Chersonesa
so mox sepelietur. Illud autem
pro solatio erit, quod paulo
post eadem, ipsa quoq; Ino pas-
uictur, & praecipitabitur, per se-
quente illam Athamante, in
f pelaa

Ne mireris Neptune si homi-
nibus bene facimus, nam et ipsi
ex hominib. pisces facti sumus.
Ne. Atq. equidem ob id repre-
hēdo Bacchū, quod uos nauali
prælio superatos ita trāsforma-
uit, cū deberet captiuos solum
in deditionem accipere, quem
a Imodum et cæteros in potesta-
tem redegit. Sed quo pacto, cū
Arione hoc, quod accidit, sese
habet Delphi. Perianther iste,
puto, delectabatur homine, ac
sepe illum ad se accerserat ara-
tis gratia. Ille autem diues iam
factus a tyranno, concupiuit, na-
uigando in patriā, Methymnā
u. scilicet spectādas ibi diuitias
suas exhibere. Ac cōscensa ad
traisiciendū nauis, hominū quorū
dam sceleratorū, posteaq. cog-
nitus est, multū auri secū ferre, ubi
ad mediū ferme Aegēū peruē-
tum fuit, insidiari illi nauis cœ-
perunt. Ille utro (nam auscula-
tabam omnia, iuxta nauigium
natando) quoniam iam hoc uo-
bis ita uisum est, inquit, ac me
saltē assumpto ornatu, et de can-
tato prius mihi p̄si funebri alia
quo carmine uolentem finire
præcipit ire me ipsum. Concesa
seruit nauis. Tū ille assumpsit
ornatum, & cecinit oīo lene &
cecia

μὲν δαυμάσῃς ὡς πῶς αἰσθῆ-
σιν τοὺς ἀνδρώτους ἐν πο-
σσὺν, ὅς ἀνδρώπων γε καὶ
αὐτοὶ ἰχθύες γινόμενοι. Πο-
καὶ μίμφομαι γε τῷ Διο-
νύσῳ, ὅτι ὑμᾶς λιπαυανυμα-
χῶσας μετὰ βαλὲ, διὸν χειρῶ
σαδαι μένον, ὥσπερ τοὺς
ἄλλους ἐπαγύγειτο. ὅπως γὰρ
τὰ κατὰ τὸν Ἀρίωνα τούτου
ἰγνίτο ὡς Δελφῶν; Διὲ. ὁ
Περικλῆς δὲ, οἶμαι, ἔχαιρσθ
αὐτῷ. καὶ πολλὰ κίς μετε-
πίμπιτο αὐτὸν ἐπὶ τῇ τέχ-
νῃ. ὁ δὲ πλουτίσας παρὰ τῇ
τυραννίδι, ἐπιθύμῃσι πλοῦ-
σας οἰκαδὲ ὅς πῶς μύθυ-
σαν, ἐπιδείξαδαι τὸν πλοῦ-
τον. καὶ ἐπὶ βᾶς πορδεύειν τι-
νὲς λιανήρων ἀνδρῶν, ὡς
ἰδέσθαι πολλὴν ἀγῶν χρυσὸν
καὶ ἀργύρον. ἐπὶ κατὰ μέ-
σθον τὸ Αἰγαῖον ἰγνίοντο, ἐ-
πιβουλοῦνσι αὐτῷ οἱ ναῦ-
ται. ὁ δὲ, ἡκρόμῳ γὰρ ἀπαν-
τα, παρὰ νῆων τῶ σκάφει,
ἐπὶ ταῦτα ὑμῶν διδουκτῆ,
ἔφη, ἀλλὰ πῶς σκευὴν ἀ-
ναλαβόντα με, καὶ ἄσαντα
δρῶν ὅμ τινα ἐπὶ ἑμαυτῷ,
ἰκόντα ἰάσασθαι φίλῃ ἑμαυ-
τόν. ἐπὶ τρεῖς αὖ οἱ ναῦται.
καὶ ἀνέλαβι πῶς σκευὴν.
καὶ ἦσι πάντων λιγυρῶς, καὶ
ἰπὸν

ἰσθ' ὅς τις τὴν βάναυσον, ὡς
αὐτίκα παύτως ἀποδανού-
μεν. ἰγὼ δὲ ὑπελαβὼν,
καὶ ἀνὰ δέ μιν αὐτὴν, ἐξ-
σηξάμην ἔχων εἰς ταῖνα-
ρον. Ποῖ παινῶ ὅτι φιλομου-
σίας. ἄξιον γὰρ τὸν μιᾶς
ἀποδιδωκας αὐτῷ τῆς ἀ-
ντιδόσεως.

Ποσειδῶν & καὶ Νη-
ρηίδων.

Τὸ μὲν τῶν τούτων, ἐστὶ
ἡ πᾶσι κατωχρῆν, ἡλλή-
σποντο & ἀπ' αὐτῶν καλέ-
σθω. τὸν δὲ νεκρὸν; ὑμῖς ὦ
Νηρηίδες, παραλαβούσαι,
τῇ Τρωάδι προσσηγκατι,
ὡς ταφᾶν ὑπὸ τῶν ἐπιχωρί-
ων. Νηρ. μιᾶς μὲς ὦ Ποσει-
δων, ἀλλ' ἐν ταῦτά ἐν τῷ ἰ-
ππυνύμῳ πελάγει τιθάφθω.
ἡλιοῦ μιν γὰρ αὐτῶν, οἰκτιρεῖ
ὑπὸ ὅτι μὲν ἡμεῖς πεπονθῶμεν.
Ποσ. τὸτο μὲν ὦ Ἀμφιφίτη
οὐ δέ μοι. οὐδ' ἄλλως κα-
λὸν ἐν ταῦτά που καλεῖ ὑ-
πὸ τῇ φάμῳ αὐτῶν, ἀλλ'
ὅπως ἐφ' ἡμῶν ἐν τῇ Τρωάδι,
ἐν τῇ Χερσονήσῳ τιθάψιτο.
ἐκείνο δὲ παραμυθίον ἴσαι
αὐτῇ, ὅτι μετ' ὀλίγον τὰ αὐ-
τὰ καὶ ἡμεῖς πείσονται, καὶ
ἡμισιᾶται ὑπὸ τοῦ Ἀδά-
μαντος & διωκομένη εἰς τὸ
πελά-

cecidit in mare, inquam flā-
am omnino morietus. Ego
vero excepit atq; imposito illo,
enataui una cum ipso in Tena-
rum. Ner. Laudo studium ero-
ga Musicam tuam, dignam
enim mercedem retulisti ipsi
pro eo quod auscultabas.

Neptuni & Nercis
dum.

Pretum hoc quidem angua-
stum, in quod puella delapsa,
submersa est; Hellepontus
ab ipsa uocetur, Cadaver au-
tem ipsum, uos Nercides ac-
ceptum, in Troadem auferte;
ut ibi ab incolis sepeliatur.

Ner. Nequaquam, Neptu-
ne, sed hic in cognomini pelaa-
go sepeliatur. Misereamur ea-
nim ipsius; ut quae misera-
bilis maxime a nouerca pasa-
sa fuerit. Neptunus. At
hoc quidem, Amphit ite-
ras non est, neque etiam aliis
honestum, hic illam alicubi
sub arena iacere: Sed quod
dixi, in Troate, in Chersonesa
mox sepelietur. Illud autem
pro solatio ei erit, quod paulo
post eadem, ipsa quoque Ino pa-
uicetur, & praecipitabitur, perse-
quente illam Athamante, in

f pelaa

Ne mireris Neptune si homi-
nibus bene facimus, nam et ipsi
ex hominib. pisces facti sumus.
Ne. *Αὖς* equidem ob id repre-
hēlo Bacchū, quod uos nauali
prælio superatos ita τῶς forma-
uit, cū deberet captiuos solum
in deditiōem accipere, quem
a Imodum et cæteros in potesta-
tem redegit. Sed quo pacto, cū
Arione hoc, quod accidit, sese
habet Delphi. Periander iste,
puto, delectabatur homine, ac
sæpe illum ad se accersabat ara-
tis gratia. Ille autem diues iam
factus a tyranno, concupiuit, na-
uigando in patriā, Methymnā
uidelicet, spectādas ibi diuitias
suas exhibere. Ac cōscensa ad
τραγικὸν ναυι, hominū quorū
dam sceleratorū, posteaq. cog-
nitus est, multū auri secū ferre, ubi
ad medii ferme *Αγεῦ* peruē-
tum fuit, insidiari illi nautæ co-
perunt. Ille uero (nam auscula-
tabam omnia, iuxta nauigium
natando) quoniam iam hoc uo-
bis ita uisum est, inquit, ac me
saltē assumpto ornatu, et de can-
tato prius mihi ipsi funebri alia
quo carmine uolentem finire
præcipere me ipsum. Concesa
seruit nautæ. Tū ille assumpsit
ornatum, & cecinit οἷο lenε &
cecia

μὲν δαυμάσας ὡς πῶσαι λέβη-
ται τοὺς ἀνδράπους ἐν ποί-
ουμην, ἐξ ἀνδράπων γέ ηγεῖ
αὐτοὶ ἰχθύες γρημύνοι. Πο-
ηγεῖ μίμφομαι γέ τῷ Διο-
νύσῳ, ὅτι ὑμᾶς καταναυμα-
χάσας μετὰ βασι, διου χειρῶ
σαοῦναι μένον, ὥσπερ τοὺς
ἄλλους ἐπαγάρτο. ὅπως γὰρ
τὰ κατὰ τὸν Ἀρίωνα τοῦτον
ἰγίνετο ὡς διελθῶν; Διηλ. ὁ
Περικλῆς δὲ, οἶμαι, ἔχαιρε
αὐτῷ. καὶ πολλὰ κίς μετὰ
πύμπιτο αὐτὸν ἐπὶ τῇ τέχ-
νῃ. ὁ δὲ πλουτίσας παρὰ τῆς
τυραννίδος, ἐπιθύμει πλοῦ-
σας οἶκαί. ὅς τινι Μήδυμ-
νον, ἐπιδείξασθαι τὸν πλοῦ-
τον. καὶ ἐπιβὰς πορθέμεν τι-
νὲς κατακέρων ἀνδρῶν, ὡς
ἰδέσθαι πολλὴν ἀγῶν χρυσὸν
καὶ ἀργύρον. ἐπὶ κατὰ μέ-
σον τὸ Αἰγαῖον ἰγίνοντο, ἐ-
πιβουλεύουσιν αὐτῷ οἱ ναῦ-
ται. ὁ δὲ, ἠκρόμω γὰρ ἀπαν-
τα, παρὰ νῆων τῶ σκάφει,
ἐπὶ ταῦτα ὑμῖν δίδουσι,
ἴφκ, ἀλλὰ τίς σκουλὴ ἀ-
ναλαβόντα με, καὶ ἄσαντα
δρῶν ὅς τινα ἐπὶ ἐμαυτῷ,
ἰκόντα ἰάσασθαι φίλαι ἐμαν-
τόν. ἐπὶ τριψὺν οἱ ναῦται.
καὶ ἀνέλαβι τίς σκουλὴ.
καὶ ἦσι πάντων λιγυρῶς, καὶ
ἐπὶ γὰρ

ἔπεσον εἰς τὴν θάλατταν, ὡς
αὐτίκα πάντως ἀποθανού-
μεν. ἰγὼ δὲ ὑπελαβὼν,
καὶ αὐτὸν εἰς τὸν ὄ-
φρα ἔλαβον ἔχων εἰς ταύτην.
Πο. ἰπαινεῖς ὅτι φιλομου-
σίας. ἄξιον γὰρ τὸν μιθεῖν
ἀποδιδωκας αὐτῷ τῆς ἀ-
νθρώπου.

Ποσειδῶν & καὶ Νη-
ρίδων.

Τὸ μὲν τρεῖς τούτοις, ἰσθ-
μὸς αὐτῶν ἔχον, ἡλλή-
σποντο. ἀπ' αὐτῶν καλέ-
σθω. τὸν δὲ νεκρὸν; ὑμεῖς ὦ
Νηρίδων, παραλαβεῖσθαι,
τῇ Τρωάδι προσενέγκαι,
ὡς ταφῆν ὑπὸ τῶν ἐπιχωρί-
ων. Νηρ. μηδαμῶς ὦ Ποσει-
δων. ἀλλ' ἐν ταύτῃ ἐν τῷ ἰ-
ππυνύμῳ πελάγει τιθάψω.
ἡλιούμεν γὰρ αὐτῷ, οἴκτις αὖ-
τῶν ὅτι μὲν ἔσται πενήτην.
Ποσ. τὸτο μὲν ὦ Ἀμφιρίτη
οὐ δίμης. οὐδ' ἄλλως κα-
λὸν ἐν ταύτῃ πονεῖν ἡσθαι ὑ-
πὸ τῇ ψάμμῳ αὐτῷ, ἀλλ'
ὅπως ἐφ' ἡμῶν ἐν τῇ Τρωάδι,
ἐν τῇ Χερσονήσῳ τιθάψω.
ἡμεῖς δὲ παραμύδιον ἔσται
αὐτῇ, ὅτι μετ' ὀλίγον τὰ αὐ-
τὰ καὶ ἡμεῖς πείσονται, καὶ
ἡμεῖς οὖν ὑπὸ τοῦ Ἀδά-
μαυτο & διωκομένη εἰς τὸ
πύλα-

cecidit in mare, inquam stas-
sim omnino morietur. Ego
vero excepto atq; imposito illo,
enlaui una cum ipso in Tena-
rum. Nep. Laudo studium ero-
ga Musicam tuam, dignam
enim mercedem retulisti ipsi
pro eo quod auscultaras.

Neptuni & Nerci-
dum.

Rectum hoc quidem angua-
stum, in quod puella delapsa,
submersa est; Hellepontius
ab ipsa vocetur, Cadaver au-
tem ipsum, uos Nercides ac-
ceptum, in Troadem auferite,
ut ibi ab incolis sepeliatur.
Ner. Nequaquam, Neptu-
ne, sed hic in cognomini pelag-
o sepeliatur. Misereamur eo-
nim ipsius, ut quae misera-
bilis maxime d nouerca pasa-
sa fuerit. Neptunus. At
hoc quidem, Amphit ite-
ras non est, neque etiam aliis
honestum, hic illam alicubi
sub arena iacere: Sed quod
dixi, in Troade, in Chersonesa
mox sepelietur. Illud autem
pro solatio ei erit, quod paulo
post eadem, ipsa quoq; Ino pas-
sietur, & praecipitabitur, persea-
quente illam Athamante, in
f pelia

Ne mireris Neptune si homi-
nibus bene facimus, nam et ipsi
ex hominib. pisces facti sumus.
Ne. Atq; equidem ob id repre-
hēdo Bacchū, quod uos nauali
prælio superatos ita trās forma-
uit, cū deberet captiuos solum
in deditionem accipere, quem
a Imodum et ceteros in potesta-
tem redegit. Sed quo pacto, cū
Arione hoc, quod accidit, sese
habet Delphi. Periander iste,
puto, delectabatur homine, ac
sepe illum ad se accersabat ara-
tis gratia. Ille autem diues iam
factus a tyranno, concupiuit, na-
uigando in patriā, Methymnā
uidelicet, spectādas ibi diuitias
suas exhibere. Ac cōscensa ad-
trañciendū nauī, hominū quorū-
dam sceleratorū, posteaq; cogni-
tus est, multū auri secū ferre, ubi
ad mediū ferme Aegeū peruē-
tum fuit, insidiari illi nauē cō-
perunt. Ille uero (nam auscula-
tabam omnia, iuxta nauigium
natando) quoniam iam hoc uo-
bis ita uisum est, inquit, ac me
saltē assumpto ornatu, et de can-
tato prius mihi ipsi funebri alia
quo carmine uolentem finire
præcipit ire me ipsum. Concesa
seruit nauē. Tū ille assumpsit
ornatus, & cecinit οἶο λene &
cecia

μὴ δαυμάσης ὃ πόσει λέει·
αἱ τοὺς ἀνδράσους εὖ ποι-
οῦμαι, ἐξ ἀνδράπων γὰρ καὶ
αὐτοὶ ἰχθύες γινόμενοι. Πρ.
καὶ μίμφομαι γὰρ τῷ Διο-
νύσῳ, ὅτι ὑμᾶς ἡκαπενναυμα-
χῶσας μετὰ βαλεῖ, διὸν χειρῶ
σαοῦναι μένον, ὥσπερ τοὺς
ἄλλους ἐπαγάρτο. ὅπως γὰρ
τὰ κατὰ τὸν Ἀρίωνα τοῦτο
ἰγνίτο ὃ διελθόν; Διελ. ὁ
Περικλῆς δὲ, οἶμαι, ἔχαιρσθ
αὐτῷ. καὶ πολλὰ κίς μετὰ
πύμπιτο αὐτὸν ἐπὶ τῇ τέχ-
νῃ. ὁ δὲ πλουτίσας παρὰ τῆ
τυράννου, ἐπιθύμει πλοῦ-
σας οἶκαλι ὅς τινι Μήδυμ-
ναν, ἐπιλείξασθαι τὸν πλοῦ-
τον. καὶ ἐπιβὰς πορθέμεν τί-
νους ἡκακέρων ἀνδρῶν, ὡς
ἔδειξε ποικίλ' ἄγχι χρυσοῦ
καὶ ἀργυροῦ. ἐπεὶ κατὰ μέ-
σοις τὸ Λιγαιῶν ἰγνίοντο, ἐ-
πιβουλῶν οὖσι αὐτῷ οἱ ναῦ-
ται. ὁ δ' ἤνκρόμω γὰρ ἀπαν-
τα, παρὰ νῆων τῷ σκάφει,
ἐπεὶ ταῦτα ὑμῖν διέδοκται,
ἴφη, ἀλλὰ τίς σκευὴ ἀ-
ναλαβόντα με, καὶ ἄσαντα
δρῶν ὅρ τινα ἐπ' ἑμαυτῷ,
ἰκόντα ἰάσασθαι φίλαι ἑμαυ-
τόν. ἐπὶ τριψν οἱ ναῦται.
καὶ ἀνέλαβι τίς σκευὴ.
καὶ ἦσι πάνιν λιγυρῶς, καὶ
ἐπὶ δὲ γὰρ

ἵπθον εἰς τὴν θάλατταν, ὡς
κότενα παύτως ἀποδανού-
μεν. ἰγὼ δὲ ὑπελαβὼν,
καὶ ἀνὰ δὲ μεν καὶ τὸν, ὁ-
ρηξάμενος ἔχων εἰς ταῖνα-
ρον. Ποσειδῶν δὲ φιλομου-
σίας. ἄξιον γὰρ τὸν μηδὲν
ἀποδιδώσας αὐτῷ τῆς ἀ-
κροάσεως.

Ποσειδῶν καὶ Νη-
ρίδου.

Τὸ μὲν τῶν τοῦτο, ἰσθ
ἢ πῶς κατωίχθη, ἰλλή-
σποντ. ἀπ' αὐτῇ καλέ-
σθω. τὸν δὲ νεκρὸν; ὑμῖς ὦ
Νηρίδου. παραλαβεῖσθαι,
τῇ Τρωάδι προσεγγίνατε,
ὡς ταράν ὑπὸ τῶν ἐπιχωρί-
ων. Νηρ. μηδαμῶς ὦ Ποσει-
δων. ἀλλ' ἐν ταῦτά ἐν τῇ ἰ-
ππυνύμῳ πελάγει τιθάφθω.
ἰλλοῦ μὲν γὰρ αὐτῷ, οἰκτισα
ὑπὸ δὲ μὲν γὰρ πεπονθῆαν.
Ποσ. τῶτο μὲν ὦ Ἀμφιρίτη
οὐ δέμεις. οὐδ' ἄλλως κα-
λὸν ἐν ταῦτά που καὶ δὲ ὑ-
πὸ τῇ φάμμῳ αὐτῷ, ἀλλ'
ὅπως ἐφ' ἑνὶ ἐν τῇ Τρωάδι,
ἐν τῇ Χερρόνησῳ τιθάψουσ.
ἰκάνο δὲ παραμυθίου ἵστα
αὐτῇ, ὅτι μετ' ὀλίγον τὰ αὐ-
τὰ καὶ ὑλὸν πείσονται, καὶ
ἰμνησέσθαι ὑπὸ τοῦ Ἀδά-
μαντ. Διωκομένη εἰς τὸ
πύλα-

cecidit in mare, tanquam stā-
tim omnino moriturus. Ego
vero excepto atq; impoſito illo,
enſaui unā cum ipſo in Tena-
rum. Nep. Laudo ſtudium ero-
ga Muſicam tuam, dignam
enim mercedem retuliſti ipſi
pro eo quod auſcultaſas.

Neptuni & Nerci-
dum.

Pretum hoc quidem angua-
ſtum, in quod puella delapſa,
ſubmerſa eſt; Hellespontus
ab ipſa uocetur, Cadaver au-
tem ipſum, uos Nereides ace-
ceptum, in Troadem auferre;
ut ibi ab incolis ſepeliatur.

Ner. Nequaquam, Neptu-
ne, ſed hic in cognomini pelaa-
go ſepeliatur. Miſeremur ea-
nim ipſius; ut quæ miſeram
bilis maximè d nouerca paſa
ſa fuerit. Neptunus. At
hoc quidem, Amphit ite,
fas non eſt, neque etiam aliàs
honeſtum, hic illam alicubi
ſub arena iacere: Sed quod
dixi, in Troate, in Cheronæa
ſo mox ſepeliatur. Illud autem
pro ſolatio ei erit, quod paulo
poſt eadem, ipſa quoq; Ino pa-
uictur, & præcipitabitur, perſe-
quente illam Athamante, in
f pelaa

ὅ ἑῖψα ἀναεὶς ἐπὶ τοῖς ἑσπέραις τῶν
 ἡμέραις, ἵνα ἴδωμαι αὐτὸν φά-
 ρμακον ἀργυροειδὲς. Ἀλ-
 ὅς ἀλλ' ὡς εἶδα τὸν πηλὸν
 ὃν Πόσειδον. παρ' ἐκείνου δὲ
 ἀπέρχομαι. Πο. ἀλλ' ἀπιδε-
 μῶν, καὶ οὐτύχεις ἐν τῷ ἔργῳ
 τι. ἰκένο δέ μοι ἐπὶ, ποῦ
 τὸν Ἀγιδεσσαν εἶδόν, αὐτὸς
 μὲν ἀρκῆς ὢν, ὃ ἔνι Συρα-
 κῶν οὖν ὄρεϊ. Ἀλ. ἐπαγόμε-
 νόν με κατέχευε ὃ Πόσειδον,
 πόρρω γὰρ ὄρωται. Πο. οὐδέ
 γας. χῶρε παρὰ τὸν ἀγῶνα
 μέλλω. καὶ ἀναδύς ἀπὸ τῆς
 θαλάττης, ξυανλὶα μίγνυ-
 σο τῇ παγῇ, καὶ ἐν ὕδασι γί-
 νηται.

Menelai & Protei.

Ἄν' ἀναεὶς ἐπὶ τοῖς ἑσπέραις τῶν
 ἡμέραις, ἵνα ἴδωμαι αὐτὸν φά-
 ρμακον ἀργυροειδὲς. Ἀλ-
 ὅς ἀλλ' ὡς εἶδα τὸν πηλὸν
 ὃν Πόσειδον. παρ' ἐκείνου δὲ
 ἀπέρχομαι. Πο. ἀλλ' ἀπιδε-
 μῶν, καὶ οὐτύχεις ἐν τῷ ἔργῳ
 τι. ἰκένο δέ μοι ἐπὶ, ποῦ
 τὸν Ἀγιδεσσαν εἶδόν, αὐτὸς
 μὲν ἀρκῆς ὢν, ὃ ἔνι Συρα-
 κῶν οὖν ὄρεϊ. Ἀλ. ἐπαγόμε-
 νόν με κατέχευε ὃ Πόσειδον,
 πόρρω γὰρ ὄρωται. Πο. οὐδέ
 γας. χῶρε παρὰ τὸν ἀγῶνα
 μέλλω. καὶ ἀναδύς ἀπὸ τῆς
 θαλάττης, ξυανλὶα μίγνυ-
 σο τῇ παγῇ, καὶ ἐν ὕδασι γί-
 νηται.

Menelai & Protei.

Ἄν' ἀναεὶς ἐπὶ τοῖς ἑσπέραις τῶν
 ἡμέραις, ἵνα ἴδωμαι αὐτὸν φά-
 ρμακον ἀργυροειδὲς. Ἀλ-
 ὅς ἀλλ' ὡς εἶδα τὸν πηλὸν
 ὃν Πόσειδον. παρ' ἐκείνου δὲ
 ἀπέρχομαι. Πο. ἀλλ' ἀπιδε-
 μῶν, καὶ οὐτύχεις ἐν τῷ ἔργῳ
 τι. ἰκένο δέ μοι ἐπὶ, ποῦ
 τὸν Ἀγιδεσσαν εἶδόν, αὐτὸς
 μὲν ἀρκῆς ὢν, ὃ ἔνι Συρα-
 κῶν οὖν ὄρεϊ. Ἀλ. ἐπαγόμε-
 νόν με κατέχευε ὃ Πόσειδον,
 πόρρω γὰρ ὄρωται. Πο. οὐδέ
 γας. χῶρε παρὰ τὸν ἀγῶνα
 μέλλω. καὶ ἀναδύς ἀπὸ τῆς
 θαλάττης, ξυανλὶα μίγνυ-
 σο τῇ παγῇ, καὶ ἐν ὕδασι γί-
 νηται.

Μενελάου καὶ Προ-
τείου.

Ἀλλὰ ὕδασι μὲν οἱ γίνε-
 ται, ὃ Πρωτόν, οὐκ ἀπιδά-
 νου, ἰνά μιν γένηται, καὶ δὲ
 δρῶν ἐν τοῖς ποταμοῖς, καὶ δὲ
 οὐκ ἐν τοῖς ἀλλοδαμοῖς, οὐκ
 ἐν τῇ θαλάττῃ οἰκιστὰς, τοῦ
 τοῦ πάντων δαυμάτου, καὶ ἀπιδ-
 τῶ. Πρω. μὲν δαυμάτου ὃ Μεν-
 ελάου. γίγνομαι γὰρ. Μεν. ἀ-
 νδρῶν καὶ αὐτῶν. ἀλλὰ μοι δε-
 κῆς, εἰρήσεται γὰρ ὡς οἱ,
 γοῦνται τινὰ προσάγειν τῷ

αἰσ

πράγμα

πράγματι, καὶ τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς βλεπᾶν τῶν ὀρώ-
ντων, αὐτοὺς οὐδὲν τοιοῦτο γι-
γνώμην. Πρω. καὶ τίς αὖ
ἢ ἀπάτη ἐπὶ τῶν ὄψεων ἐνερ-
γῶν γίνοιτο; οὐκ ἀνεγόμε-
νοις τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδον.
ὅ, ὅσα μετεποίησα ἑμῶν-
τόν; εἰ δὲ ἀπιστᾷς, καὶ τὸ
πρᾶγμα ψευδὲς εἶναι δο-
κᾷ, φαντασία τις πρὸς τῶν
ὀφθαλμῶν ἱσχυρὴν, ἵστα-
σθαι πῦρ γινώμαι, προσέτι γ-
καί μοι ὦ γυναικί, τίς
χρᾶς. εἴη γὰρ, ἐρῶμαι μό-
νον, ἢ καὶ τὸ ἴδιον τότε μοι
πρόσιτον. Με. οὐκ ἀσφαλὲς
ἢ πᾶσα ὦ Πρωτόν. Πρω. σὺ
δὲ μοι Μενέλαε δοκᾷς εἶδαι
πολύπου ἱωραπίναι πόπον-
τι, οὐδ' ὁ πάσχει εἰς χυδὺς εἶ-
ναι. Με. ἀλλὰ τὸν
μὲν πολύπου εἶδον, ἃ πά-
σχει δὲ, ἠδὲως αὖ μάθ' οἶμι
παρά σοι. Πρω. ἵπποι αὖ πῶ-
ρα προσελθὼν ἀμύσσει τὰς
βουτῆρας, καὶ πρόσφους ἱκ-
ταὶ κατὰ τὰς πλινταίας,
ἐκείνη ὁμοίον ἀπογράφεται
ἐαυτὸν, καὶ μεταβάλλει τὴν
χρῆαν, μιμνέμεν. τίς πῶ-
ρα, ὡς ἀνθρώπων τοὺς ἀν-
είας, μὴ διαλλάττων, μηδὲ
φανερὸς ὦν διὰ τοῦτο, ἀλλ'

ἰοικᾷς

atque intuentium oculos decia-
pere, cum interim ipse nihil ta-
le fias. Pro. Et quæ nam adeo
deceptio in rebus sic manifesta
fuit sic, i queat. An non aperta
tis oculis uidiſti in quàm multa
ipse me transformauerim?
Quod si uero non credis, & res
hec tibi falsè uidetur, nempe
apparètia quædam inanè ana-
te oculos obuersans, posteaquàm
ignis factus fuero, applica mi-
hi, heus generose tu, manum.
Nimirum senties, uideat ne
tantum ignis, an & utenui-
um habeam. Menelaus.
Periculosum est experimentum
hoc Proteu. Proteus. At
tu Menelæe uideris mihi neque
Polypum uidisse unquam, neque
etiam quid p̄ici huic accide-
re soleat, scire. Men. Verū Po-
lypum ipsum quidē uidi, quæ
uero accidunt illi, libenter ex te
cognouerim. Pro. Quicumque sa-
xo accedens, accebuli sua ap-
plicuerit, atque affixus inhae-
serit circummentis, illi seipsum
similem efficit, mutatq; co-
lorem, imitando saxum, quo
uidelicet lateat piscatores, ni-
hil ab illo uarians, neque ma-
nifestus exiſtens ob hoc, sed as-

similis

similatus Lepi i. Men. Ferunt
hæc. Sed tuum hoc multo ma-
gis omnem opinionem excedit
Proteu. Pro. Nescio, Mene-
lac, cui nam alteri facile cre-
das, qui tuis ipsius oculis non
credas. Men. Videns equidem
uidi, sed tamen res ipsa monstro
similis est, eundem uidelicet ig-
nem atq; aquam fieri.

Panopes & Galenes.

Vidisti ne Galene heri, quæ
lus fecit. Eris ad cenā in The-
salia propterea quod non & ip-
sa uocata fuerat ad cōuiuium
Galē. Haud conuiuata equi-
dem uobiscum tum fui. Nam
me Neptunus iusserat, trans-
quillum interea, Panope, se-
uare pelagus. Sed quid fecit
Eris, cum præsens non adese-
ret Pan. Thebis ac Pelcus
concesserant intro in thala-
tum deducendibus ipsos Am-
phitruæ ac Neptuno. Inter-
ea autem Eris, clam cæteris omo-
nibus (id quod facile illi tum fu-
it, alijs bibentibus, quibusdam
autem applaudentibus, uel
Apollini citharam personan-
ti, uel Musis ore modulantis
bus adhibendo animum.) pro-
iecit in conuiuium potum
quoddam admodum pulchrū,
αἰνέσων

ἰοικὸς τῷ λίθῳ. Μι. φασὶ
ταῦτα. τὸ δὲ σὲρ πολλῶν πα-
ραδοξίεσσιν ὡς πρώτου. Πρω-
τὸν οἶδα, ὡς Μεγίσται. τίτι αὖ
ἄλλω πισθόσῃς, τοῖς σίαν
τῷ ὀφθαλμῷ ἀπιστῶν; Μι.
ἰδὼν εἶδον. ἀλλὰ τὸ πρῶτον
ματὸρ ἄστιον, τὸν αὐτὸν πῦρ
καὶ ὕδωρ γίγνεται.

Πανόπης καὶ Γα-
λένης.

Εἶδόν ὃ Γαλλῶν χθὺς, οἷα
ἰπείνοσιν ἢ Εἰς παρὰ τὸ δὲ
πρὸς ἱερὸν Οὐτῆλιν, δίδει μὲν
καὶ αὐτὴ ἐκλήδης τὸ συμ-
πίσιον; Γα. οὐ βυωσιθῶμι
ὕμῳ ἔγωγε. ὁ γὰρ Ποσειδῶν
ἐκίλευσέν με ὡς Πανόπην, ἀκύν-
μαστον ἐν τισίν τε φυλάτῃ
τὸ πῖλον, τὴν δὲ οὐκ ἰπεί-
νοσιν ἢ Εἰς μὴ παρούσα;
Πα. ἢ θίγεις καὶ ὁ Πηλοῦς
ἀπὸ κληδῆσιν ἐς τὸν δῶ-
λῶν, καὶ ὁ Ἀμφιφίτης
καὶ τοῦ Ποσειδῶντος παρα-
πισφίνδοντο. ἢ Εἰς δὲ ἐν
τοσούτῳ λαδοῦσα πάντας,
ἰδωμένη δὲ ραδίως, τῶν
μὲν πινόντων, ἐνίων δὲ κρη-
τουῶτων, ἢ τῷ Ἀπώλωνι
ἡδονίζοντι, ἢ ταῖς μούσαις
ἑδούσαις προσιχόντων τὸν
νοῦν, ἐνὶ βέλῃ ἐς τὸ συμ-
πίσιον μὴ λύνει πάνακλον
χρῶ-

χρυσού ὄλον ὦ Γαλήνη . ἰ-
 πύγυρα πρὸς, ἡ καὶ λαβί-
 τω . ἡρην δούμην δὲ τῷ
 ἡρην δὲ ἐπιτύθω, ἡρην ἰ-
 θα ἡρα τι καὶ Ἀφροδίτη καὶ
 Ἀδωα ἡατικλίνοντο . καὶ πα-
 ρὸν ὁ Ἑρμῆς ἀνιέλμεν ὅ-
 πιλίστατο τὰ γυραμμένα,
 αἱ μὲν Μαρτίδω ἡμᾶς ἀ-
 πωπῆσαμην . τί γὰρ ἰδω
 ποιᾶν, ἡκῶν παρῶν;
 αἱ δὲ ἀντιποιοῦντο ἡκῶν,
 καὶ αὐτὰ ἡναι τὸ μῦλον ἡ-
 ξίω . καὶ αἱ μῦν ὁ Ζὼν
 Δίησεν αὐτὸς, καὶ ἄχρ
 χαρῶν πρὸς ἡρην τὸ πρᾶγ-
 μα . ἀλλ' ἡκῶν αὐτὸς μὲν,
 ἡ καὶ ἡρην, φασί, πρὸς τούτου,
 ἡ καὶ τοι ἡκῶν αὐτὸν Διᾶ-
 σαι ἡξίω . ἀπὸ δὲ ὅ-
 τιν ἰδω παρὰ τὸν Πριάμην
 παῖδα, ὅς οἱ αἱ τις Διᾶγνῶ-
 ναι τὴν ἡαλλίωνα φίλῶν-
 ῶν, καὶ οὐκ αὐτὸν ἡκῶν
 ἡρῖναι ἡακῶς . Γα . τί οὖν
 αἱ Διᾶ, ὦ Πανόπη . Πα . τῇ-
 μόρον, οἶμαι, ἀπᾶσι πρὸς
 τὴν ἰδω . Γα . καὶ τις ἡξί-
 μιτὰ μίκρον ἀπαγγέλων
 ἡμῖν τὴν ἡρατῶσαν . Πα . ἡ-
 δὲ σοι φημι ἡ ἡαλλῶν κατῶ-
 σι, ὅ Ἀφροδίτης ἀγωνισμῶ-
 νος . ἡ μὲν τὴν παῖν ὁ Διᾶ-
 τῶν ἀμβλυώτῃ .

Τρί-

autem totū, ὦ Galene. Inscris-
 ptum autē erat his uerbis, For-
 mosā accipiat. Dum igitur uos
 lueatur hoc, tanquā ex compo-
 sito iactum, peruenit eo loci, ubi
 Iuno & Venus & Minerva
 accumbebāt. Deinde ubi Mer-
 curius sublato illo, legis ea, qui-
 bus illud inscriptum erat. Nos
 quidem Nereides cum silentio
 sedebamus, quid enim agēdum
 erat, illis praesentibus? Illae uero
 inter se contendebant ac quali
 bectum illud esse uolebat. Be-
 nisi Iupiter se ipsum interpos-
 uisset, etiam ad manus usq; res
 haec processisset. Verum ille,
 ipse quidem, inquit, non feram
 iudicium de hoc, tamen si illae
 ipsum iudicare uellent, sed in
 Idam ad Priami filium abite,
 qui & discernere nouit, quae nā
 formosior sit, utpote elegantiae
 studiosus & ipse, & non facillē,
 talis cum sit, iudicaueris male.
 Gal. Quid igitur ad haec Dea
 illae, Panopet Pano. Hodie ara-
 bitror, in Idam abeunt. Gal.
 Et quis ueniet paulo post, qui
 nobis renunciet eam, quae uice-
 rit Pan. At iam nūc tibi affir-
 mo, quod nulla alia uincet, ueni-
 ente in certamen Venere, nisi
 arbiter ipse omnino cecutiat.

Τρί-

Tritonis. *Amymōnes* &
Neptuni.

Ad Lernaem, Neptune,

quotidie uenit equatum uirgo,
pulchra omnino species. Haud
equidem scio, formosiorē ulā
lampuellam uidisse me. Nep.
Liberam ne dicis Triton, an
uero serua quæpiam est, quæ
quam ferre solet. Tri. Minimè
uero, sed Danaï illius filia, uo-
na ex quinquaginta istis, etiam
ipsa est, Amymone nomine.

Interrogauit enim, & quæ uo-
cetur, & genus ipsius. Da-
naus autem duriter admodum
educat filias, & opus manu-
ficere ipsas docet, & ad aquam
hauriendam mittit, & ad alias
res agendas instituit, impigra
ipse ut sint. Neptu. Sola ne
autem uenire solet longam an-
deco uiam, ex Argis ad Lerne-
nam usque? Tri. Sola, nam siti-
culosum ipsam Argos est, ut
nostis. Quare necesse est, semper
equatum uenire illam. Neptu.
Non mediocriter affecisti me
animo, ô Triton, qui mihi hæc
de puella narratis. Quare eua-
mus ad ipsam. Tri. Eamus,
iam enim tempus quoque est,
cum equatum ire solet. Ac
prope alicubi circa mediam
uiam

Τρίτων, Ἀμυμώνη
ἡγεῖ Ποσειδῶν.

Τρίτων.

Επὶ τὴν λίρναν, ἣ Ποσει-
δων, παραγίνεται κατ' ἐκεί-
νῳ ἡμίραν ὑδροσομελή
παρθένοισι, πάγκαλόν τι χρῶ-
μα, οὐκ οἶδα ἔγωγε ἑλληνίσ-
τω αἰδᾶ ἰδῶν. Πο. ἰδοὺ δι-
ξας τίνα ἢ Τρίτων λέγεις,
ἢ ὁδράπαινά τις ὑδροφόρ;
ὅστις. Tri. οὐ μὲν οὖν ἀλ-
λὰ τοῦ Δαναοῦ ἐκείνου θυ-
γάτηρ, μία τῶν πρῶτον
τα ἡγεῖ αὐτὴ, Ἀμυμώνη τοῦ-
νομα, ἐπυδόμενῳ γὰρ, ἢ τις κα-
λεῖτο, ἡγεῖ τὸ γένος. ὁ Δα-
νὰς ἢ σκληραγωγὰς τὰς θυ-
γάτρας, ἡγεῖ αὐτοὺς γὰρ δι-
δάσκει, ἡγεῖ πέμπει ὑδὼρ τι
ἀρυσομελίας, ἡγεῖ πρὸς τὰ
ἄλλα παιδῶν αἰόνους εἰ-
σὶν αὐτὰς. Πο. μὲν δὲ πα-
ραγίνεται μακρὰν οὕτω τὴν
ἰδὼν ἢ Ἀργεὺς ὁ Λέρναος;
Tri. μόνον. πολυδίψιον δὲ
τὸ Ἀργόν, ὥς οἶδα, ὥστε ἀ-
πέγκναι ἀὲ ὑδροφορᾶν. Πο. ὦ
Τρίτων, οὐ μὲν ῥίως με δι-
τάραξας, εἰπὼν τὰ περὶ τῆς
παιδὸς. ὥστε ἰωμένων ἐν αὐ-
τῷ. Tri. ἰωμένων. ἢ ἀνὰ γὰρ
λαίρῳς τῆς ὑδροφορίας. ἡγεῖ
σχιδὸν ποικιλά μίσχῳ τῷ
ἰδῶν

ἰδίῳ ὄντι, ἰδοῦσα δὲ τὴν Λίρ-
ραν. Ποσ. οὐκοῦν ἴδῃς τὸ
ἄρμα. ἢ τοῦτο μὲν πολλὰ
ἔχει τὴν διαφρίβην ὑπάρχον
τοὺς ἵππους τῇ ἰσχύϊ, καὶ
τὸ ἄρμα ἐπισκοπάζει; σὺ δὲ
ἀλλὰ δελφινά μιν τινὰ τῶν
ὠκίων παράτησον. ἱππικά
σομαι γὰρ ἐπ' αὐτοῦ τάχι-
στα. Τρί. ἰδοῦ σοι οὗτοι ὁ
δελφίνων ὠκύτατοι. Πο. εὖ
γὰρ ἀπὸ λαχόντων μιν. σὺ δὲ πα-
ραυήχων ὡς Τρίτων, λιπαρὴν
πάρεισθαι δὲ τὴν Λίρραν,
ἐγὼ μὲν λοχίσσω ἐν ταῦτά
σου, σὺ δὲ ἀποσκόπῃς, ἐπὶ
αὐτῇ αἰὶνὰ προσιοῦσαν αὐ-
τῇ. Τρί. αὐτὴ σοι πλεονέ-
χῃ. πο. λιανὴ ὡς Τρίτων, καὶ
ὠραία παρθέτος. ἀλλὰ συλ-
ληψίᾳ ἡμῖν ὄντι. Αμν.
αὐδρῶπι ποῖ μιν ξυαρπά-
σαι ἄγεις; αὐδραποδιστὴς
αἶ, καὶ ἰοικας ἡμῖν ἐπ' αἰ-
γύπτου τοῦ δαίου ἐπιτιμῶν
σαι. ὥς τι βούλομαι τὸν πα-
τέρα. Τρί. νῶπιον ὡς Α-
μυμόνῃ. ποσειδῶν ὄντι. Α-
μν. τί ποσειδῶν λέγεις; τί
βιάζεαι ὡς αὐδρῶπι, καὶ ὅ-
τι τὴν δάλατταν λιανέλλεις;
ἐγὼ δὲ ἀπονεχθῆσθαι ἢ ἀ-
δλία λιανέλλουσα. πο. δάρεαι;
ἰδίῳ δαίμονι πάρεαι, ἀλλὰ
καὶ

uiam est petendo Lerna. Nep.
Proinde currum iunge, uel, an
hoc longiorē rebus moram ini-
ciet, submittere equos iugo, &
currum appararet. Tu uero po-
tius delphinem mihi aliquē, ex
uelocibus illis huc siste, inequi-
tando enim illi quam celerrimē
prouebat. Tri. Ecce tibi hunc
delphinum omnium uelocissi-
mum. Nep. Probē sanē proue-
hamur igitur. Tu uero iuxta
natando consequere me Triτῶ.
Ac posteaquam ad Lerna-
iam aduenimus, ego quālibet hic
in insidijs ero, tu autē speculādo
obserua, quando illam acceden-
tem sensias. Tri. Ecccā tibi,
propē est. Nep. Formosa, Tri-
τον & in ipso aetate flore puella
haec, sed cōprehendēda nobis
est. Amy. Hecus homo, quo me
hinc correptā abducis i plagia-
rius quispiam es, ac uideris ab
Aegypto, patruo nostro, allea-
gitus esse, quare clamando pau-
ter uocabo. Tri. Tace Amy-
mone, Neptunus hic est. A-
my. Quid Neptunum mihi
narrast. Cur mihi ὁ homo uim
facis, atq; hinc in mare abstraa-
his; Ego uero suffocabor misce-
ta, submersa aquis. Nep. Bomo
aio sis, Nihil graue patiaris, sed

et fontem cognitionem tibi emanare hic sinam percussio eris
denes saxo hoc, iuxta aestuariū,
et tu ipsa felix atq; beata eris,
ac sola sororum obita morte,
aquam non gestabis.

Noti & Zephyri.

Nam hanc Zephyrē, iuuen-
tam, quam per matrem Aegy-
ptum Mercurius ducit, lupis-
cer, amore captus, uisitaui.
Zeph. Hanc ipsam, Note, sed
iuuentam non erat, sed puel-
la, Inachis fluij filia. Nūc autē
Iuno talē ipsam effigiauit, et
mulatione amoris comota, pro-
piterea qđ uidebat Iouem illum
profsus deperire. Not. Proinde
etiam nūc bouem illum amat.
Zeph. Atq; admodum, et pro-
piterea in Aegyptum ipsam
misit, nobisq; edixit, ne contur-
baremus mare, donec illa trans-
misset, ut quae illic paritura
sit, fers autem uscrum modo,
Deusq; fiet, cum ipsa, tū quod
ex ea partum erit. Not. An
iuuentam Deus Zeph. Atque
admodum Note, imperabitq;
inquit Mercurius, nauigancie
bus, ac nostra erit domina, ut
ouemcunque nostrum uolet, co-
uincat, uel prohibeat aspirare.

Not.

καὶ πηλὴν ἐπ' ὤμου μοι ἀ-
ναδεδιδῶαι ἰάσω ἐν ταῦτα,
πατάξας τῇ φρίκῃ τὴν πῆ-
ραν, πλεῖστον τοῦ κλύσματος.
καὶ σὺ δὲ δάμαρ ἴσῃς
ἢ μόνῃ τ' ἀδελφῶν ἐχούσης,
φοβήσεις ἀποδωδῶσαι.

Νότι καὶ Ζε-
φύρ.

Ταύτῃ τῇ Ζεφύρῃ τὴν
δάμαρην, ἣν διὰ τοῦ πελά-
γους ἐκ Αἰγυπτῶν ὁ Ἑρμῆς ἀ-
γει, ὁ Ζεὺς διενόρησεν, ἀ-
λὸς ἴσῃσι; Ζε. καὶ ὦ Νό-
τι, σὺ δάμαρ ἐστὶ τότε, ἀλ-
λὰ πάντῃς ἐν τῷ ποταμῷ ἰνα-
χον. νῦν δ' ἡ Ἥρα τοι αὐτὴν
ἐποίησεν αὐτῇ ψευδῆ-
σασα, ὅτι καὶ πάντῃς ἰσῇ-
σῶντα τῶν Διὸς. Νό. νῦν
οὐκ ἴσῃς ὅτι βοῶς; Ζε. καὶ
μάλα. καὶ διὰ τοῦτο ἰς Αἰ-
γυπτῶν αὐτῇ ἐπιμύει, καὶ
ἡμῶν προστάξει, μὴ λυμαί-
νεαι τὴν δάμαρην, ἵνα αὐ-
τῇ ἀνῃσται, ὡς ἀποτικου-
σαι ἰκῆ, κῆν δ' ἡδὲ, διὸς γί-
νεται καὶ αὐτῇ καὶ τὸ τεχ-
νῆν. Νό. ἡ δάμαρ ἐστὶ
Ζε. καὶ μάλα ὦ Νότι. ὅρῃ
τι ὁ Ἑρμῆς ἴσῃ τ' ὡλενται,
καὶ ἡμῶν ἴσῃσι δωποῖναι,
ἵνα τῇ αὐτῇ ἡμῶν ἰδίῃ ἰκ-
πῆμναι, ἢ κλυδοῖσι ἐπὶ τῇ.
Νό.

Κί. ὁφραποδύτῃα τοιγαροῦν
ἢ Ζίφουρι, ἢ δὴ διανοιῖνά χι
οῦσα, τῇ Δία. δύνασῖα γὰρ
ἐστὶ γίνεσθαι. Ζί. ἀλλ' ἢ δὴ
γῶ διαιτίρσαι, καὶ ὄξινου-
σιν ὅτι τῶν γῶν. ἐρῶς ὅπως
ἐν κίτι μὴ τίτραποδῖσι βᾶ-
δίσαι· ἀνερδύσας δ' αὐτῶν
ὁ Ερμῆς, γυνᾶμα παγκά-
λῳ αὐτοῖς ποίησι· Νό. πα-
ρῆθεξα γοῦν ταῦτα ἢ Ζίφου-
ρι. ἐν κίτι τὰ λίερατα, ἐν δὲ
δύρα, καὶ διχπλά τὰ σέκλα,
ἀλλ' ἐπίρατ' ὅτι λίερα. ὁ μὲν
τοι Ερμῆς τι παδῶν, μεταβί-
βληκεῖ αὐτῶν, καὶ αὐτῶν τι-
σιν κινωπρόσωπ' ὅτι γίγινε-
ται. Ζί. μὴ πολὺν πρᾶγμονῶ-
μεν, ὅτι ἄμανων ἐκῶν ὅτι οἰ-
δεῖ τὰ πρᾶκτῖα.

Πιστῶν καὶ Δι-
φύων.

Εὐγε ὦ Διελφίνε, ὅτι ἀά-
φιλανθρώποι ἴσσι, καὶ πά-
λαι μὴν τὸ θεῖον παιδίον
ὑπὸ τὸν ἰατμὸν ἱκεῖν σπει,
ὑποδιδάσκειαι ἀπὸ τῆ Σκι-
ρασίῳ μετὰ θεῖς μὲν ἐμ-
θέσθαι. καὶ τοῦ σὺ τὸν παιδα-
ρὸν ἔχεις ἢ ἐκ Μελύμνης
ἀναλαβὼν, ἐξήρξαι εἰς Τά-
ντρον αὐτῇ σπασθῆναι καὶ λυθῆναι.
ἔδει πρὶς δὲ, ἡσπῶς ὑπὸ τῇ
συντῇ ἀπολλῶν μὲν, Διελφί.

4

Not. Colenda igitur obseruandaq; nobis erit Zephyre, iam domina terre cum sit. Nam per Iouem, beneuolentior eo pacto nobis erit. Zeph. Sed enim iā traiecit, & in terrā enatauit. **V**ides, ut non amplius quadrupes incedat, sed erectā ipsam, Microcurius denuo mulierem, formidatam prorsus reddidit. **N**ot. Mira nimirū hæc Zephyre, nusquā amplius neq; cornua illius, neq; cauda, neq; tibie bifide, sed amabilis puella est. Caterū Mercurio quidnam accidit, qui se ipsum mutauit, & ex adolescente factus est quispiam, caninam faciē præ se ferēs. Zeph. Ne curiosius persequamur ista, quādoquidem melius ille, quæ faciēda sint, nouit.

Neptuni & Delphinium.

Laudo, rectè facis Delphicus, quod semper amantes hominum es. Nam & olim Inonis filium in Isthmum portastis, exceptum à Scironis scopulis, unde cum matre precipitatus fuerat. Et nunc tu Citharædo isto Methymæensi, cum ipso ornatu & citharæ recepto, in Tanarum enastis, neque passus es indignè & navis perire illum. Delph.

Ne

Ne mireris Neptune si homi-
nibus bene facimus, nam et ipsi
ex hominib. pisces facti sumus.
Ne. Atq; equidem ob id repre-
hēdo Bacchū, quod uos naturali
prælio superatos ita trāsforma-
uit, cū deberet captiuos solum
in deditionem accipere, quem
a Imodum et cæteros in potesta-
tem redegit. Sed quo pacto, cū
Arione hoc, quod accidit, sese
habet Delphi. Periantheriste,
puto, delatābatur homine, ac
sepe illum ad se accerserat ara-
tis gratia. Ille autem diues iam
factus a tyranno, concupiuit, na-
uigando in patriā, Methymnā
uidelicet, spectādas ibi diuitias
suas exhibere. Ac cōscensa ad
trañciendū nauī, hominū quorū
dam sceleratorū, posteaq; cogni-
tus est, multū auri secū ferre, ubi
ad mediū ferme Aegēū peruē-
tum fuit, insidiari illi nautæ co-
perunt. Ille uero (nam auscula-
tabam omnia, iuxta nauigium
natando) quoniam iam hoc uo-
bis ita uisum est, inquit, ac me
saltē assumpto ornatu, et de can-
tato prius mihi ipsi funebri ali-
quo carmine uolentem finire
præcipere me ipsum. Concesa
seruē nautæ. Tū ille assumpsit
ornatum, & cecinit oio lene &

μὴ δαυμάσης ὦ πῶσι δὲ
αὶ τοὺς ἀνδράπους εὖ ποι-
οῦμαι, ὃς ἀνδράπων γε καὶ
αὐτοὶ ἰχθύες γινόμενοι. Πο-
καὶ μίμφομαι γε τῷ Διο-
νύσῳ, ὅτι ὑμᾶς διαπανταμα-
χέσας μετὰ βαλὲ, διὸν χειρῶ
σαδαι μένον, ὥσπερ τοὺς
ἄλλους ἐπαγγέλλτο. ὅπως γὰρ
τὰ κατὰ τὸν Ἀρίωνα τοῦτον
ἔγιντο ὦ Διελίη; Διελ. ὁ
Περικλῆς δὲ, οἶμαι, ἔχαιρσθ
αὐτῷ. καὶ πολλὰ κίς μετ᾽-
ἐμπίτο αὐτὸν ἐπὶ τῇ τέχ-
νῃ. ὁ δὲ πλουτίσας παρὰ τῇ
τυχαίνου, ἐπιθύμῃσι πλοῦ-
σας οἶκαδὲ ὅς τινι μῆδυμ-
ναν, ἐπιθείξασθαι τὸν πλοῦ-
τον. καὶ ἐπὶ βᾶς πορδεύεις τι-
νὲς διακνήδρων ἀνδρῶν, ὡς
ἰδέσθαι πολλῶν ἄγων χρυσὸν
καὶ ἄργυρον. ἐπεὶ κατὰ μέ-
δον τὸ Αἰγαῖον ἔγινοντο, ἐ-
πιβουλεύουσιν αὐτῷ οἱ ναῦ-
ται. ὁ δὲ, ἡγερόμενος γὰρ ἀπαν-
τα, παρὰ νῆων τῶ σκάφει,
ἐπὶ ταῦτα ὑμῖν διδουμένη,
ἔφη, ἀλλὰ τίς σκεδὼν ἀ-
ναλαβόντα με, καὶ ἄσσαντα
δρῶν ὅν τινα ἐπὶ ἐμαυτῷ,
ἐκόντα ἱάσασθαι φίλαι ἐμαυ-
τόν. ἐπὶ τριψῶν οἱ ναῦται.
καὶ ἀνέλαβι τίς σκεδὼν.
καὶ ἦσι πάννυκτος, καὶ
ἐπὶ τῷ

ἐπεὶ εἰς τὴν θάλατταν, ὡς
κῦμα παύτως ἀποδανύ-
μεν. ἰγὼ δὲ ὑπελαβὼν,
καὶ αὐτὸς ἐμὲν αὐτὸν, ὁ-
ρηξάμενος ἔχον εἰς Τάιν-
ρον. Ποῖ πᾶν δὲ φιλομου-
σίας. ἄξιον γὰρ τὸν μιθεῖν
ἀποδιδῶκεν αὐτῷ τῆς ἀ-
νθρώπου.

Ποσειδῶν & καὶ Νε-
ρῖδον.

Τὸ μὲν τρεῖς τοῦτο, ἰς δὲ
ἡ πᾶς καταώχθη, ἑλλή-
σποντι. ἀπ' αὐτῆς καλέ-
σθω. τὸν δὲ νεκρὸν; ὑμῖς ὦ
Νηρηίδες παραλαβεῖσθαι,
τῇ Τρωάδι προσεγγίνατε,
ὡς ταφῆν ὑπὸ τῶν ἐπιχωρί-
ων. Νηρ. μηδ' αὖτως ὦ Ποσει-
δων. ἀλλ' ἐν ταῦτα ἐν τῷ ἰ-
κωνύμῳ πελάγει τιθάψω.
ἰλιούμεν γὰρ αὐτῷ, οἴκτις
ὑπὸ δὲ μνήστ' ἐπιπνέαν.
Ποσ. τὸτο μὲν ὦ Ἀμφιρίτη
σὺ δεῖς. σὺ δ' ἄλλως κα-
λὸν ἐν ταῦτά που καθεῖ-
πὲ τῇ ψάμμῳ αὐτῷ, ἀλλ'
ὅπως ἐφ' ἡμῶν ἐν τῇ Τρωάδι,
ἐν τῇ Χερσονήσῳ τιθάψω.
ἰκάνω δὲ παραμύδιον ἔσθαι
αὐτῇ, ὅτι μετ' ὀλίγον τὰ αὐ-
τὰ καὶ ἡ νῆς πείσεται, καὶ
ἡμεῖς οὖν ὑπὸ τοῦ Ἀδά-
μαντος & Διόκομεν εἰς τὸ
πύλα-

cecidit in mare, inquam flā-
tū omnino morisurus. Ego
vero excepto atq; imposito illo,
enisiavi una cum ipso in Tena-
rum. Ner. Laudo studium ero-
ga Musicam tuam, dignam
enim mercedem retulisti ipsi
pro eo quod auscultatas.

Neptuni & Nerci-
dum.

Retum hoc quidem angua-
stum, in quod puella delapsa,
submersa est; Helleſponius
ab ipsa vocetur, Cadaver au-
tem ipsum, uos Nereides ace-
ceptum, in Troadem auferet,
ut ibi ab incolis sepeliatur.
Ner. Nequaquam, Neptu-
ne, sed hic in cognomini pelaa-
go sepeliatur. Misereamur ea-
nim ipsius, ut quæ misera-
bilis maximè & nouerca pasa-
sa fuerit. Neptunus. At
hoc quidem, Amphit ite-
ras non est, neque etiam aliis
honestum, hic illam alicubi
sub arena iacere: Sed quod
dixi, in Troae, in Chersonesa
mox sepelietur. Illud autem
pro solatio ei erit, quod paulo
post eadem, ipsa quoq; Ino pas-
sietur, & præcipitabitur, perſe-
quente illam Athamante, in
f pelaa

pelagus ex summo Cithellone,
qua in mare porrigitur, undi cū
filio; quem in ulnis gestabit.

Ner. Se i & illam seruare con-
ueniet gratiam hanc Baccho
faciendo. Educauit enim il-
lum Ino, eademq; nutrix illius
fuit. Nep. Non decebat, adeo
prauam. Sed tamen Baccho
non gratificari, Amphitrite,
indignum foret. Ner. Sed quid
accidit huic, quod ab ariete de-
cidit? frater autem eius, Phry-
xus tuto uehituri Nep. Meri-
tò, adolescens enim est, & con-
tra impetum obsistere potest.
Illa uerò, eo quod insueti eius
rei erat, conscenso uidelicet ue-
hiculo nouo & inopinato, &
despiciendo in profundum ima-
mensum, perculsa animo, & pa-
uore pariter attonita, praeterea
& uertigine correpta, praue ue-
hementia et impetu uolatus, con-
uincere cornua arietis amplius
non potuit, quibus se eò usq; sus-
sistenauebat, atque ita in mare
decidit. Ner. An non igitur
matrem ipsius Nephelen dece-
bat opem ferre cadentis Nephe-
lus. Decebat sane, sed Parca
quam Nephela multò potentia
or est.

Iridis

πέλαγος, ἀπ' ἄκρου τοῦ Κι-
θαίωνος, καὶ ἐπὶ τῇ λιανῇ
καὶ ὅτι τὴν βάλασαν, ἔχου-
σα καὶ τὸν υἱὸν ἐπὶ τῆς ἀγκά-
λης. Νη. ἀλλὰ ἡ ἀγκάλη οὐ-
σαι δέος, χαρισάμεν τῷ
Διονύσῳ. Φρόνους γὰρ αὐτοῦ
καὶ τίτλη ἡ Ἰνώ. Ποσ. οὐκ
ἔχου οὕτω πονηρὰν οὐσαν,
ἀλλὰ τῷ Διονύσῳ ἀχαριστῶν
ᾧ Ἀμφιτρίτη, οὐκ ἄξιον.
Νη. αὐτὴ δὲ ἀρά τί πᾶσι τοῖς
κατέπεσον ἀπὸ τοῦ κελύους
ἡ ἀδελφὸς δὲ ἡ Φρύξ; Ποσ. ἀνό-
σταλως ἔχεται; Ποσ. ἀνό-
σταλως γὰρ, καὶ ἀνό-
σταλως ἀντίχου πρὸς τὴν φο-
ρὰν. ἡ δὲ, ὑπὸ ἀνδρίας ἐπα-
βᾶσα ὀχλήματι παραδέ-
ξου, καὶ ἀπὸ οὐρα ὅτι βάθου
ἀχάνεις, ἐκπλαγῆσα, καὶ τῷ
δάμβει ἅμα σχιδᾶσα, καὶ
ἡλιγγιάσασα πρὸς τὸ σφα-
δρὸν ᾧ πῆσιως, ἀκρατὴς ἐ-
γένετο τῇ κοράτῳ τοῦ ἑρ-
οῦ, ὡς τῶς ἀπέληπτο, καὶ
κατέπεσον ὅτι τὸ πέλαγος.
Νη. οὐκοῦν ἔχου τὴν μητρί-
ν τὴν Νηφίλιν βονδᾶν πε-
πύσῃ; Πο. ἔχου. ἀλλὰ ἡ
μοῖρα πολλῶν Νηφίλης δυ-
νατωτέρα.

Iridis

Ιριδ' & Νηπ-
των'.

Iridis & Neptu-
ni.

Τὴν νῆσον τὴν πλεον-
μέλυν ὧ πόντου, ἀποσπᾶ-
σθ' ὅσων αἰ Σικελίας, ὕφα-
λον ἐπὶ νήχιδαι συμβέβηκε.
ταύτῃ φασὶν ὁ Ζεὺς τῇ-
σον ἦδ' ἡ, καὶ ἀσάφηνον, καὶ
ποίνου ἦδ' ἡ δῆλον ἐν τῷ
αἰγῶ μίση βεβαίως μί-
ναν, σπρίξας πάντ' ἀσφα-
λῶς. δέεται γάρ τι αὐτῆς.
Πο. πῶς γάρ τι τὸ τοῦ Ιρι-
δ' ἵνα δὲ ὅμως παρίξει αὐ-
τῇ τὴν χρεῖαν ἀναφανῆσα,
καὶ μάλιστα πλείονσα. Ιρις.
τὴν Λητῶ ἰπ' αὐτῆς δὲ ἀ-
ποκνήσαι. ἡ δ' ἂν γὰρ πονήρως
ὑπὸ τῶν ὠδίνων ἵκη. Πο. τί
οὖν; οὐχ ἵκανός ἐστιν αὐτῆς ἐν-
τικῆν; ἡ δὲ μὴ οὐτ', ἀλ-
λά γὰρ πᾶσα ἡ γῆ οὐκ αὐτῇ
ποδίζεσθαι δύναται τὰς αὐ-
τῆς γονάς; Ιρις. οὐκ ὧ πόν-
του. ἡ δ' ἂν γὰρ ἴσως με-
γάλῳ λατῆρα τὴν γῆν, μὴ
παρσχῆν τῇ Λητοῖ τῶν
ὠδίνων ὑποδοχῆν. ἡ τοίνυν
νῆσ' αὐτῇ ἀνέμενός ἐστιν.
ἀφανὺς γάρ ἡ. Πο. σάω-
μι. σὺ δὲ ὧ νῆσι, καὶ ἀνὰ Λυ-
θὶ αὐδῆς ἐν τῷ βυθῷ; καὶ
μάλιστα ὑποφύου, ἀλλὰ βί-
βλως μέλει, καὶ ὑπὸ δέξαι
ἡ δ'.

Insulam istam errantē Ne-
ptune, quæ d Sicilia reuulsa
atque undis submersa, marina
nata. Eam, ita iubet Iupiter,
consistere facias iam atque ap-
parere, & ut tantundem ma-
nifesta atque conspicua in me-
dio Aegeo inconcussa manea-
at, fundata firmiter admodum
illa. Opus enim illa nonnihil
habet. Nep. Fiet hoc, Iri, sed
tamen quem usum illi praebea-
bit, manifesta apparet, et non
amplius fluctuans? Iri. Latro-
nē in ipsa oportet parere, iam
enim male habet d doloribus.
Nep. Quid igitur tan non suffi-
cit illi coelum, ut in eo pariat?
Quod si minus autem illud, ac-
certē nec toto terra partus, il-
lius recipere poterat? Iri.
Non. Neptune. Nam Iuno
obstrinxit iurcurando magna-
Tellurem, ne praeberet Latro-
nā parturienti ullum recepta-
culum. Haec igitur insula, iura-
mento non tenetur. Abscondita
enim tū fuit. N. Intelligo rē.
Igitur subsiste Insula, atq; emer-
ge iterū ex profundo, & nō am-
plius fluctues aut titubes, sed
immota mancas. Ac suscipe
f ij d felia

ὁ felicissima, fratris mei liberos
duos, deorum omnium pulcher-
rimus. Et uos, Tritones, trajici-
te Latonem in ipsam, omniaque
tranquilla sint. Serpentem au-
tem illum, qui nunc uelut astro
exagitat illam, perterrefaciens
do, ipsi infantes posteaquam in
lucem editi fuerint, aggredien-
tur, ac matrem uindictabunt. Tu
uero uade, renuncia Ioui, om-
nia bene habere. Stabilis est Ino-
sula. Veniat Latona ac pariat.

Xanthei & Maris.

Suscipe me, o Mare, gra-
uia enim passus sum, exungue
mibi uulnera. Mar. Quid hoc
rei est? Xanthei quis te deussit?
Xan. Vulcanus, sed igne cano
desco prorsus miser, & effrues-
co. Mar. Cur autem iniecit
tibi ignem Xan. Propter filium
Thetidis. Postquam enim oc-
cidentem illum Phrygas, sup-
plex deprecatus sum. Ille au-
tem ab ira nihil remisit, sed oc-
cisorum corporibus etiam ob-
struxit mibi alueum, ego miser
eius miserorum, occidit, ut an-
quis inundarem atque inuolue-
rem illum, quo eo periculo ab-
sterretur, ab occisione uiro-
rum cessaret. Ibi igitur Vulcanus,
caderat enim prope foree
exis

ὦ σὺ λαμνιστάτη τῷ ἀδελ-
φῷ τὰ τέκνα δύο, τοὺς καλ-
λίτους τῶν θεῶν. καὶ ὑμεῖς
ὦ τριτωνοί, διαπορμαύσα-
τε τὴν Λατὼν ὅτι αὐτῇ, καὶ
γαλῶν ἅπαντα ἴσθι. τὸν
δράκοντα δὲ, ὃς νῦν θοιτρεῖ
αὐτῇ φοβᾶν τὰ νεογνά, ἰ-
παδαὺν τιχθῆ, αὐτῇ μίτα-
σι, καὶ τιμωρήσει τῇ μητρί. σὺ
δὲ ἀπάγγυλλε τῷ Διὶ, πάν-
τα ἔσθαι εὐπριπῆ. ἔτηκον ὁ
θεὸς. ἡμεῖς δὲ Λατῶν, καὶ
τικτῖται.

Ξάνθης καὶ θαλάσ-
σης.

Δίξαι μὲν ὦ θάλασσα, δὲ
τὰ πικρόντοια, κατὰ σοβό-
ν μου τὰ τραύματα. Θά. τί
τὸ τοῦ Ξάνθου; τίς σε κατέ-
κυσεν; Ξάν. Ηφαίστος. ἀλλ'
ἀπὸ δράκοντος ὅπως ὁ ἱερο-
δαίμων, καὶ γὰρ ἴω. Θά. διατί
δὲ σοὶ ἐτίβαλε τὸ πῦρ. Ξάν.
διὰ τὸν υἱὸν αὐτοῦ. ὅτι δὲ
ἰπὰ γὰρ φοβούμεντα τοὺς φρυ-
γας ἐκίτασσα, ὁ δὲ οὐκ ἰ-
παύσατο αὐτοῦ, ἀλλ' ὑ-
πὸ τῶν νεκρῶν ἀπὸ φρατῆ-
μοι τὸν ροιῶν, ἐκίτασσα τὸν ἀ-
δελφόν, ἰπὸν δὲ ἐκίτασσα δὲ
λαῶν, ὡς φοβούμενος ἀπὸ σοχοῖτο
τὸ αὐτοῦ. ἐνταῦθα ὁ Ἡφαί-
στος, ἰτὺχι γὰρ πλοῖον πε-
ρᾶν,

ἄν, παῖδες οἶμαι πῦρ ἔ-
χει καὶ ὄσον ἐν τῇ Αἴτῃ, καὶ
ἐπὶ ἀλλοδί, φέρων, ἐπὶ ἡλ-
δί μοι. καὶ ἰκάνουσι μὲν τὰς
πρὸς ἡλίας, καὶ μὲν ῥίνας. ὅπ-
τοι δὲ καὶ τοὺς λιανοδαί-
μονας ἐχθρὸς, καὶ τὰς ἐγχεί-
λους. αὐτὸν δὲ ἐμὶ ἐπὶ ῥίνα
χλάσαι ποίησας, μὲν δὲ αὖ
ὅσον ἐπὶ ῥίνα γράσας. ὅρως δὲ
αὐτὸς πῦρ ἀνακαίει ἐκ τῶν
ἐκκαυμάτων; Θ. Δολι-
γὸς ὦ Ξανθε, καὶ ὁρμὸς, ὡς
αἰὼς. τὸ αἶμα μὲν, ἀπὸ τῶν
νικητῶν. ἢ δὲ ῥίνα δὲ, ὡς φῆς,
ἀπὸ τοῦ πυρὸς. καὶ αἰὼς
ὦ Ξανθε, ὅς ἐστι τὸν ἐμὸν
ὑμὸν ὁρμῶσαι, οὐκ αἰδέσθαι
ἀτὶ Νηρηίᾳ; ὅς ἐστι. Ξανθ.
οὐκ ἴδαι οὐὖ ἐλκεῖν γάτο-
νας ὄντας τοὺς φρύγας; Θ. Ἄ.
τὸν Ἡρατῆρ δὲ οὐκ ἴδαι ἐ-
λκεῖν, οἷός ἐστι; ὅς ἐστι τὸν
Ἀχιλλεῖα;

Δορίδ' ὃ καὶ οἷός ἐστι.

Τὶ δ' αὖτε ὦ οἷός ἐστι. Θ. Ἄ.
καλλίστ' ὦ Δορίδ' ὅσον ἔγωγε
ὄν ὅσον ὡς τὸν πα-
τὸς ἐμβλεῖν αὐτῶν, αὐτῶν τε
καὶ βριφ' αὐτῶν ἀρτίγιν-
ναι. ἐκείνου δὲ ἐπὶ κα-
τὰ τοὺς νύκτας ἀναλαβόν-
τας τὸ λιβώτιον, ἐπὶ αὐτῶν πο-
λὺ ἀπὸ τοῦ γῆς ἀποσπένδουσιν
ἀφ' αὐ-

existens) uniuerso igne, quantum
opinor, usquā habebat, quātūq;
in Aetna, & si quibus alijs
locis, illius est, allata, processit
obuiam, ac exussit equidem ula-
mos, & myricas, assauit autem
& infelices pisces et anguillas.
Me uerò, cum effruescere fec-
cisset, parū abfuit, quin totum
aridum ac siccum reddiderit.
Vides nimirum quo pacto exie-
stionibus istis deformatus sim.
Mar. Turbidus es, ὦ Xanthe,
& calidus, ut cōsentaneum est,
cruore, & cadaueribus, calore
autem, ut ais, ab igne ueniente.
Ac merito, Xanthe, ut qui
contra filium meum impetum
feceris, non ueritus, quod Nere-
idis filius ille esset. Xan. An
non igitur decebat misereri me
Phrygum, uicinorū adeo meo-
rum? Mer. Vulcanum uerò, an
non contra decebat misereri
Achillis, Thetidis adeo filij
Doridis & Thetidis.

Quid lachrymaris Thetis?
The. Pulcherrimā Dorin, puellam
uidi in arcam a patre con-
iectam, eum ipsam, eum infantē
ab ea paulo ante genitū. Iussit
autem pater nautas, arcam il-
lam accipiam, postquam in al-
tū de terra prouecti essent.
f. iij ab ijs

abijcere in mare, ut ita perires
 & misera illa, & infans una cū
 ea. Do. Quamobrem autē, ὁ Jo-
 ror, hoc quādoquidē comperta
 habes exactē omnia. The. Pa-
 ter illius Acrisius, qui pul-
 cherima erat, in arcem quen-
 dam thulanium inclusam, per-
 petuae uirginitati destinata.
 Deinde uerum quidem dicere
 non possunt, sicut autē aiunt,
 conuersum in aurum, de lapsum
 per impluuium ad ipsam esse.
 Accipiente autē illa in sinum
 emanantem deum, grauidam
 ex eo factam fuisse. Quod cum
 pater animaduertisset, utpote
 durus quidam & zelotypus se-
 nex, grauiter indignatus est. Et
 quia ab aliquo stupratū fuisse il-
 lam arbitratu est, conijcis in ar-
 cam hāc, cum paulo ante pecco-
 risset. Do. Ceterū illa quid age-
 bat Theci, quando abripiebas
 eurt The. Pro se quidem nihil
 dicebat, Dori, sed tacite fere-
 bat damnationē, pro infante au-
 tem deprecabatur ne mori tra-
 deretur, lachrymādo, atq; illum
 suo ostentando pulcherrimum
 sanē puerum, Dori. Ille autem
 prae ignorantia malorum, eti-
 am attidebat matri. Opple-
 o sum oculos lachrymīs, cum

ἀφ᾽ αὐτῆς ὁ- τίν δάλασαν,
 ὡς ἀπέλοιτο ἡ ἀδελία καὶ αὐ-
 τῇ, καὶ τὸ βρέφθ. Δω. τί-
 νθ δ' ἔνικα ὁ Αδελφῆ,
 ἐπὶ ἱμαδὸν ἀκρίβως ἀπα-
 τα; Θί. ἀκρίσοιθ ὁ πα-
 τὴρ αὐτῆς, καλλίστῳ ὄσαν;
 ἱπαρδίνουσι εἰς χαλκοῦ τῆ
 να δάλαμον ἱμβαλῶν. ὡ-
 τα τὸ μὲν ἀληθές, οὐκ ἔχω
 ἀπαρ. φασὶ δ' οὐ τὸν Δίῳ
 χρυσὸν γενέσθον, ῥηλῶς
 διὰ τοῦ ὀρόφου ἐπ' αὐτῶν.
 Διχαμένῳ δ' ἐκένῳ ὁ- ἢ
 λῶλον κατὰρβιοντα τὸν θε-
 ὸν, ἐγκύμονα γενέσθαι. τοῦ-
 το αἰδομένηθ ὁ πατὴρ, ἄ-
 γείας τις καὶ σκληρὺνθ γί-
 γνον, ὃ ἀνάγκη. καὶ ὁ-
 πότινθ μμοιχευθῆναι οἰ-
 κδὰς αὐτῶν, ἱμβαλλει ὁ-
 τίν λιβατὸν ἄρτι τιτοκῇ-
 αν. Δω. ἡ δὲ, τί ἰσχυρῶς
 ὡ θίτι, ἰσῶτι κατὰ κίτας
 Θί. ἰσῶς αὐτῆς μὲν ὁ-
 γα ὡ Δωρί, καὶ ἰσῶς τίν
 κατὰ δίνῳ. τὸ βρέφθ δὲ
 παρτάτο μὴ ἀποδανῶν,
 δακρύουσα, καὶ τῷ πᾶσι
 δακρύουσα αὐτὸ, καλλίστον
 ὄν, τὸ δὲ, ὡ ἀγνοίας τ κα-
 κῶν, καὶ μεθ' αὐτῆς τὴν θά-
 λασσαν, ὑποπλάσσει αὐ-
 θις τὸς ὀφθαλμοὺς δακρύων,

μημονόβουσα αὐτῶν. Δω. ἡμῶν δακρύσαι ἱπείκους. ἀλλ' ἤλα τίθνασιν; Θί. οὐδ' αὖτως, πῆχεται γὰρ ἴτι ἢ ἡβωτὸς ἀμφὶ τὴν Σείριφον, ζῶντας αὐτοὺς φυλάττουσα. Δω. τί οὖν οὐχὶ σῶσεμ' αὐτῶν, τοῖς ἀλιδόσι τούτοις ἡμβαλοῦσαι ὅτ' τὰ δίκτυα τοῖς Σείριφοις; οἱ δὲ ἀνάσπασαντο, σῶσουςι δολοῦντι. Θί. εὖ λίγες, οὕτω ποιῶμεν. μὴ γὰρ ἀπολίσσω μή τι αὐτῶν, μήτι τὸ παῖδιον οὕτως ὅν κελίμ.

Προσάδων⊙ καὶ Ε-
νίπεις.

Οὐ καλὰ ταῦτα ὦ Πρόσα-
δων. ἀρῆσιν γὰρ τὰ ληδία.
ὑπὸ τῶν μετὰ τὴν ὀρελύν,
ἀκαθάρτα ἡμᾶς, ἀνέμους
τὴν παῖδα; ἢ δὲ ὅχρητο ὑπ'
ἡμῶν ταῦτα πιπνύειναι, καὶ
διὰ τὸ τοῦ παρῶντος ἰαυτῶν.
Πρ. σὺ γὰρ ὦ Ενίπει, ὑποβ-
σπικὲς ἡδὲ καὶ βραδύς,
ὅτ' ἡδὲ οὕτω καλὸς φιλῶ-
νός σου μίμαι' ἀπὸ σὲ, ἀπολ-
λυμένης ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν, ὑπε-
ρίστας, καὶ ἰχθυόων λυγρῶν
πυλῶν. ἢ ἢ παρὰ τὰς ὕδας
ἀλόνουσα, καὶ ἐπιμβαίνουσα,
καὶ λυγρῶν, ἐνίοτε σὺ χιτὼν
ἐντυχῶν, σὺ δ' ἰδρύσθην
πρὸς.

cum in mentem illius uenit.
Dor. Et me flere fecisti. Sed
nūquid iam mortui sunt T'he.
Haud quaquam, natat enim
adhuc circa circa Seriphum,
uiuis illis custoditis. Dor. Cur
igitur non conseruamus ipsam,
piscatoribus istis Seriphis, in
retia immittendo? Qui exeras
illos, incolumes praeſta-
bunt scilicet T'he. Recte dicis,
atq; ita faciamus. Non enim pe-
rire decet, neque ipsam, neq; ino-
fancem adeo cum sit formosus.

Neptuni ⊙ Enipei.

Minime uerò praeclara
hac, Neptuno (dicitur enim
unam) qui circumuenia amio-
camea, assimilatus in formam
meam, uiciasſi puellam. Pus-
tabat enim illa mecum rem eſe
ſe ſibi, ⊙ ob id exhibebat ſeſe.
Neptunus. Tu enim, Enipeu
faſtuosus es ⊙ tardus, qui puella
adeo formoſa quotidie ad te
nante, ac prae amore pereuno-
te, deſpexeris illam, ⊙ gauisus
ſis ſis, ſi poſſeſ illi agre face-
re. Illa uero iuxta ripas moerore
affecta, atque ibi inania
bulans, ſeſe q̄ lauans, non ſe-
mol opeabat in cōſpectum ſibi
uenire te. Tu uerò laſciuibas
f iij contra

contra eam. **Eni.** Quid igitur an propterea oportebat te prae-
tere amorem mihi, & uelut hi-
strionem aliquē pro Neptuno,
Enipeū te gerere, atq; ita decia-
pere Tyron istā, puellam adeo
simplicem. **Nec.** Sero nunc ue-
ro zelotypus es, Enipeu, cum
prius superbū et contemptorem
te gesseris. Ipsa autem Tyro ni-
hil graue passa est, quādo se pu-
tauit a te uiciatam esse. **Enip.**
N. bil autē. Dixisti enim abies
Neptunum esse te, quēl maxia-
mē dolore affectū ipsam, au spira-
se eō abs te iniuria affectū sum,
qđ & quae mea esse debuerat,
eam uoluptatem percepisti tu,
& praeterea cōpositio circa uos
fluctu purpureo, sub quo abscon-
diti iaculis cum puella pro me-
tuitatem habuisti. **N.** Tu enim
non molebas Enipeu.

Tritonis & Nereidum.

Balena ista uestra, Nereides,
quā cōtra filiā Cephei **Andro-**
medā emisistis, neq; puellā ipsā
iniuria aliqua affectū, perinde
ut uos putatis, & ipsa iam mor-
tua est. **Nec.** A quo, Tritō? **N.** a
Cepheus, tāquā illeclatmēto alio
quo proposita puella, aggressus
illam occidit, ex insidijs cum
multa uia adortus. **Trit.** **Nō.** Sed

nos illi,

πρὸς αὐτὴν. **Ενι.** τί οὖν, ἀλλὰ
τὸ τοῖς χερσὶν σε προσαρπάσαι
τὸν ἱερὸν, καὶ λαθὺν περὶ-
σῆσαι **Ενιπία** αὐτὴ **Περσείδῃ**
ἢ ἄλλαι, καὶ κατασφίσα-
σαι τὴν **Τύρον** ἀφ' ἧλ' ἡδ' ὅλ'ων
οὐσαν; **Πο.** ὅψι' ἡλ' οὐτοπᾶς ὡς
Ενιπιδόν, ἐπὶ δ' ὁπ' ἡμῶν πρὸτι-
γον ὧν, ὃ **Τύρῳ** δὲ, οὐδ' ἔμ' δα
νὸν π' ἵκοντο, εἰς μέλην ἐπ' ὅ
σου διακινεῖσθαι. **Ενι.** οὐ-
μνησθῶ; ἵφης γὰρ ἀπικῶν, ὅτι
Περσείδῃ ἡδ' αὖ, ὃ καὶ μάη-
ται ἡλύπηντο αὐτῶν, καὶ ἔ-
γω τὸ τοῦ ἡδ' ἰκνῶμαι, ὅτι τὰ ἡ-
μᾶς σὺ σὺ θάβαντες τότε, καὶ πε-
ριτήσας πορφυρίῳ τι κῶμα;
ὁ πόρ' ὑμᾶς σιωπῶντες, ἅμα
σιωπῶνται τῇ παιδίᾳ αὐτ' ἡμῶν.
Πο. σὺ γὰρ εὐκ' ἰδὲ ἡδ' ὡς ἔ-
πεπῆσθαι.

Τρίτων & καὶ Νηρη-
ιδων.

Τὸ **λεῖπ' ὡς** ὡς ὡς **Νη-**
ρηίδων, ὃ ἐπ' αὐτῶν τοῦ **Κηφῆ-**
ως θυγατέρα τὴν **Ανδρομέ-**
δαν ἐπέμψατε, οὔτε τὴν παῖ-
δα ἡδ' ἰκνῶσθαι ὡς οἰοᾶτε, καὶ
αὐτὸ ἡδ' αὖ τίς δύναται. **Νη.** ἐπὶ
τίν' ὡς **Τρίτων**, ἢ ὃ **Κηφῆ**
λαδᾶ πόρ' ἡλιαρ πρὸ αὐτῶν,
τὴν **ἡδ' ὅλ'ων** ἀπ' ἡμῶν ἐπ' αὐ-
τῶν, λοχῶσας μετὰ πολλῶν
ἡμῶν; **Τρί.** οὐκ, ἀλλ'

ἵφ'.

ἴπρι. οἶμαι, ὦ Ἰφιαύρασα, τὸν
 πόροια, τὸ δὲ Δανάης παι-
 διον, ὃ μὲν δὲ μηδὲς ἐν
 τῇ λιβυτῇ ἱμβλητῇ ὄν-
 τῳ δάλασσαν ὑπὸ τοῦ μικροπύ-
 τορ, ἰσώσασθαι, οἰκτείρα-
 σθαι αὐτοὺς. Ἰφι. οἶδα δὲ
 λίγαις. αἰὲς δὲ ἤδ' ἐκ νεότη-
 τος, καὶ μάλα γυναικῶν
 καὶ καλὸν ἰδῆναι. Τρι. οὐ-
 γὰρ ἀπικτανεῖ τὸ λῆτορ.
 Ἰφι. Διὰ τί ὦ Τρίτων, οὐ γὰρ
 δὲ οὐ γὰρ ἡμῖν τοιαῦτα ἐκ-
 τινῶν αὐτῶν ἐχρῆν. Τρι. ἰ-
 γὰρ ἡμῖν φράσω τὸ πᾶν ὡς
 ἴσιντε. ἰτάλη μὲν οὐτὸ
 ἐπὶ τὰς Γοργόνας, ἀδλὲρ τι-
 να τοῦτον τῷ βασιλῇ ἔπι-
 λῳ. ἰπὶ δὲ ἀφίκετο ὄν-
 τῳ Διθύλῳ. Ἰφι. πῶς ὦ Τρί-
 των, μόν, ὃ καὶ ἄλλους
 συμμάχους ὄρη; ἄλλος γὰρ
 δύσπορ, ὃ ὀδός. Τρι.
 διὰ τοῦ ἀρ, ὃ πᾶσι
 γὰρ αὐτῶν ὃ ἀδλῶ ἰ-
 δαν. ἰπὶ δὲ οὐ ἔκρη-
 πον διχτῶντο, αἱ μὲν ἰπὶ
 δανδον εἶμαι. ὃ δὲ, ἀπ-
 τιμῶν δὲ Μιδάουσις μὲν
 φάλῳ, ὃ ἔστ' ἀπὸ πᾶσι
 Ἰφι. πῶς ἰδῶν; ἀδλῶ
 γὰρ εἰσι. ὃ ὅς αὖ ἰδῶ. οὐκ
 ἐστ' ἄλλο μὲν ταῦτα ἰδῶ.
 Τρι. ὃ ἀδλῶ πᾶσι ἀπὸ
 πᾶσι

nosus, arbitror. Iphianassa,
 Perseum illum, Danaes puerū
 illum patuū, quē unā cū matre
 in arca abiectum in mare ab
 auo materno, cōseruasit, miser
 ex illorū uidelicet. Iphi. Noui
 quem dicis. Consentaneū uero,
 illum iam adolescentem factum
 esse, atq; admodum generosum,
 & pulchrum aspectu. Tri. Hic
 occidit Balaenam. Iphi. Quam
 obrem Tritoni? Neq; enim hui-
 usmodi cōseruationis prēmia
 persolvere nobis debebat. Tri.
 Ego uobis exponam oēm rem,
 ita ut gesta est. Missus hic fuit
 ad Gorgonas, ut hoc quasi
 quoddam certamen regi peca-
 geret. Postquam autem perue-
 nit in Lybiam. Iphi. Quomo-
 do Triton, solus ne, an & alios
 secum socios abduxit. nam alio
 qui difficile hoc iter. Tri. Per
 aerem profectus est, alatum eo-
 nim ipsum Minerva reddidit,
 postquam autem eo loci uenit,
 ubi illae agebant, illae quidē dor-
 micbant, opinor. At hic ampu-
 lato Medusae capite, iterū auos
 lauit. Iphi. Quo pacto autem
 aspexit illas? Aspici enim nec
 queunt, uel quisquis illas aspec-
 terit, non amplius quicquā post
 hac aspiciet. T. Minerva scitu

uidiſti ὁ Νότα. Νότα. Quā nam
hāc dicis Zephyro pompā aut
quinam sunt qui illā duxerunt
Zeph. Suauissimo spectaculo
cauiſti, et quale nō facile aliud
unquam uideris. Νότα. Luxta tu
brā mare occupauis fui, affloui
aut ὅττι παρὲς Ἰνδία nonnullam,
quātu uidelicet eius terrae ma-
re adiacet. Proinde nihil eorum
nouī, quae tu dicis. Zephyrus.
Quid Sidonium illum. Αγενο-
rem uidiſti. Νότα. Etiam, Euro-
πα patrem scilicet. Quid eum
Zephy. De illa ipsa narraabo ti-
bi. Νότα. Nū, quod Iupiter iam
olim amare puellā cepisti. Nam
hoc etiam pridem sciui. Zeph.
Igitur quod ad amorē attinet,
noſti. Quae uerō postea cōsecuta
sunt, ea nunc audi. Descende-
rat Europa ad litus, ludendi
gratia, assumptis secum aequa-
libus suis. Iupiter autem in foro-
mam cauti assumulatus, lude-
bat unā cum ipsis, pulcherrim-
us eum apparens. Nam ὅττι
candidus erat, ut nihil superd, ὅττι
cornua habebat reflexa pul-
chrē, uultūq; prae se ferebat ad-
modū mājestati ac placidū. Salu-
tabat igitur et ipse in litore, ὅττι
mugiebat suauissimē, ita ut Eu-
ροπα auderet etiam cōscendere

ipsum.

ἀδελφὸν ἑνός; Νότα. τίνα τὰ αὐ-
τῷ λέγεις ὃ Ζήφυρε τῷ
πομπῶν; ὃ τίς οὖν οἱ συμ-
ποντοῦν ἦσαν; Ζή. ὁ δὲ τὸν
διάματ' ἀπὸ τῆς ἀφ' ἧς, οἰ-
ον οὐκ ἄλλο ἰδοὺς ἐστίν. Νό-
τα. παρὰ τῷ Εὐρώπῳ γὰρ ἑλ-
λασεν ἡ γυνὴ σου. ἐπὶ πόν-
τῳ δὲ τι καὶ μῆρ' ὅττι ἰν-
δικὸς, ὅσα παρὰ τῇ αὐτῇ χό-
ρας. οὐδὲν οὖν εἶδα, ὅρ-
γας. Ζή. ἀλλὰ τὸν εἰδὼ-
ντον Ἀγνώστῳ εἶδας; Νό-
τα. τὸν δὲ Εὐρώπῳ πατή-
ρα. τί μὲν; Ζή. πρὸς αὐ-
τὸς ἰκάνης ἀνιχέσονται σοί.
Νότα. μᾶρ ἐστὶ ὁ Ζῶς ὁρατὸς
ἐν πολλοῦ δὲ παιδὸς; τοῦτο
γὰρ καὶ πάσαι ὑπὸ τῷ αὐτῷ.
Ζή. οὐκ οὖν τὸν μὲν ἰδὼν
εἶδα. τὸ μὲν τὰ αὐτῶν δὲ ἡ-
δὴ ἀκούσθαι. ἡ μὲν Εὐρώ-
πῃ κατὰ κλύδα ἐστὶ τῷ ἡ-
ὅσα παύσονται, τὰς ἐλπίδας
δὲ παραλαβούσα. ὁ Ζῶς
δὲ ταύτης ἀκράτας ἰσχυρὸν,
συνίπαυσεν αὐτῶν, καὶ ἄλ-
τ' ὅττι φανέμεν, ὁ δὲ τὸν
τῷ αὐτῷ βῶς, καὶ τὰ ἑλπί-
τα σὺν αὐτῷ, καὶ τὸ βλε-
μα ἡμῶν. ὁ δὲ τῷ αὐτῷ καὶ
αὐτὸς ἐπὶ τῷ ἡ-ὅν, καὶ ἡμ-
κάτο ὁ δὲ τὸν, ὡς τὸν Εὐρώ-
πῳ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἀναβλῶσα
αὐτόν.

αὐτόν. ὡς δ' αὖτ' ἵκνιντο,
 Ἀρεμαῖ· μὴν ὁ Ζεὺς ὤρ-
 μισεν ἐπὶ τῷ δάλατ' αὖ φη-
 ρων αὐτῷ, καὶ ἠνέχεται ἱμ-
 νούων. ὁ δὲ πάνυ ἱκπλα-
 γῆσα τῷ πρᾶγματι, τῇ λαῶν
 μὴν ἵχεται τοῦ κέρατος, ὡς
 μὴ ἀπολιθᾷσι. τῇ ἰτέ-
 ρῳ δὲ, ὑνιμωμένον τὸν πῶ-
 πλον ξυῶχε. Νο. ἡ δὲ τοῦ-
 το δίαμα ὃ Ζεῦρι ἔδωκε,
 καὶ ὀρωτικόν, νηχέμενον
 τὸν Δία, φέροντα τῷ ἀγα-
 πωμένῳ. Ζε. καὶ μὴ τὰ
 μετὰ ταῦτα ἡδῶ παραπτο-
 λῶ Νότι. ὅτι γὰρ δάλατ-
 τα οὐδὺς ἀκύνων ἵκνιντο,
 καὶ τῷ γαλῶνῳ ἐπισπασα-
 μένῃ, λείαν παρῶχον ἱαν-
 τῶν. ἡμᾶς δὲ πᾶσι τοῖς ἰου-
 χίαν ἄγοντο, οὐδὲν ἄλ-
 λο ὃ διαταί μῶνον τῶν γιγ-
 νομένων παρηνολοῦν ἔμεν.
 ἰρωτοῖ δὲ παραπιτῶμενοι,
 μικρὸν ὑπερ τῷ βάλατ' αὖ,
 ὡς ἐνίστε ἄκροις τοῖς ποσσὶν
 ἐπιπᾶν τοῦ ὕδατος, ἡμ-
 μέναι τὰς δᾶδας φέροντο,
 ἡδὲν ἅμα τὴν ὑμελίσσον. αἱ
 Νηρηίδες δὲ ἀνάδυσαι, πα-
 ρίππουρον ἐπὶ τῶν Λιφίνων
 ἐπικροτοῦσαι, ἡμίγυμνοι αἱ
 πολλαί. τό, τι τῶν Τριτώ-
 νων γίνετο, καὶ τί τι ἄλλο μὴ
 φοβέω

ipsum. Caterū ubi hoc factum
 est, citato cursu lupiter quidem
 una cum illa in mare prorupit,
 atq; ibi, uti incidit, natat. ea
 Illa uero admodū percussa as-
 nimo ex hac te, sinistra appre-
 hendit ac tenuit cornua, ut ne
 delaberetur, altera autem ma-
 nu, diffluentem uetero uestem cō-
 tinebat. N. Dulce hoc specta-
 culum, Zephyre, uidisti, & as-
 matotum, natantem uidelicet
 Iouem et ferentem secum amo-
 res suos. Zeph. At uero quæ
 cōsecuta sunt, suauiora multo.
 Note. Nam & mare statim
 compositis fluctibus quietum
 fuit, et tranquillitate ultra atri-
 da, placidum ac planū seipsū
 præbuit. Nos aut omnes silen-
 tium agentes, nihil aliud quàm
 spectatores tantum, eorum quæ
 fiebant quasi quidam comites,
 sequebamur. Cupidines uero
 iuxta uolitantes, paulum supra
 mare, ita ut interim summis
 pedibus contingerent aquam,
 accensas ferentes faces Hyme-
 næum cantabant. Nereides
 autē emerse undis, deiphinum
 tergis insidentes obequitabant,
 applaudentes, seminuade ple-
 raq; Præterea & Tritonum
 genus, & si quid aliud non
 horris

horribile uisu marinatorum, omnia illa circum puellam quasi choream ducebant. Nam ipse quidem Neptunus consensu curru, & quasi pronubus incedens, una cum Amphitrite leuæ præibat, ueluti uiam aperiens natanti fratri. Supra omnes autem, Venerē duo Tritonæ uehebāt in concha recubantes, ac flores omnis generis aspergentem sponse. Atq; hæc à Phœnicia usque in Cretam fiebāt. Postquam autem in Insulam ascendit, ipse quidem cauitus non amplius apparebat. Lupiter autem apprehensam matru Europam, in antrum Diæum abduxit, erubescētem, atque oculos demittentem. Inselligebat enim iam, ob quam rem ita duceretur. Nos autem incumbentes mari, alius aliam illius partem fluctibus agitabamus. Nos. O beatum Zephyrate, qui isthæc uideris. Ego uero interea Gryphas & Elephantos, & nigros homines aspiciebam.

Diogenis & Pollucis.

O Pollux, commendo tibi.
postquam celeritè ascenderis
(cum

φοβόρην ἰδὼν τῶν θαλάτ-
τιων, ἀπαντα πόρρ' ἰχθύων
τῶν παῖδα. ὁ μὲν γὰρ Πο-
σειδῶν ἐπιβιβνὼς ἄρμα-
τῳ, παρόχου μὲνός τε, καὶ
τῶν Ἀμφιφρίτων ἰχθῶν, προ-
ῆγι γειγνῶς, προδοιπορῶν
νεχόμενῳ τῷ ἀδελφῷ. Ἐπὶ
πάνοι ἢ τῶν Ἀφροδίτων δύο
Τρίτωνες ἴφθον, ἐπὶ λεύ-
κῃς κατακαμύλῳ, αὐτὰν
πάντ' αἰσπασσούσας τῇ
νύμφῃ. ταῦτα ἐν φοινίκῃ
ἄχρ' ἃ κρήτης γίνονται. ἱ-
πὰ δὲ ἐπίβη τῇ νύμφῃ, ὁ μὲν
ταῦτ' οὐκ ἐτί φάνητο. ἱ-
πιδάβόμενῳ δὲ ἃ χεῖρ' εἰς
ὁ Ζεὺς, ἀπῆγι τῶν Εὐρώπῳ
δὲ τὸ Διῆταιον γυνῶν, ὅρ-
νειώσαν, καὶ ἅττω ὀρώσαν.
ἠπίσματο γὰρ ἡδὲν ἰφ' ὅ, τί
ἄγοιτο. ἡμᾶς δ' ἱμπερόν-
τες, ἀλλ' ἄλλο τὸ πιδά-
γας μέγ' ὅ. Διευμαίνομεν.
Νο. ὦ μακάρε Ζήφυρε ἃ δὲ
αἰ. ἰγὼ δὲ γρύπας, καὶ ἐλί-
φαντας, καὶ μέλανας αὐθρό-
πας ἰώρων.

ΝΕΚΡΙΚΟΙ ΔΙΑ-
ΛΟΓΟΙ.

Διογίνης καὶ Πολυδῶ-
ντος. Διογίνης.

ὦ πολυδῶνις, ἐν τέλει ποιά
σοι, ἰπιδάβ' ἰχθῶν αὐθρό-
πας

ὅν γὰρ ἔστιν οἶμας τὸ ἀνα-
βῶναι αὐτοῖον, ἢν πονίῃς
Μένιππον τὸν Λυώα, ὅροις
δ' αὖ αὐτὸν ἐν Κορίνθῳ κα-
τὰ τὸ Κρανεῖον, ἢ ἐν Λυ-
κείῳ, τῶν δριφύτων πρὸς
ἀλλήλους φιλοσόφων κατα-
γελῶντα, εἰπὼν πρὸς αὐτὸν,
ὅτι σοι ὦ Μένιππε λυλόνει
ὁ Διογένης, εἰ σοι ἰκανῶς
τὰ ὑπὲρ γῆς καταγέλα-
σαι, ἢ κεν ἰσθῆσαι πολλῶ
πλείω καταγέλασμένον. ἰκῶ
μὴ γὰρ ἐν ἀμφιβόλῳ σοι ἴ-
σι ὁ γίγῃ, καὶ πολὺ τὸ,
τίς γὰρ ἴσως οἶδε τὰ μετὰ
τὴν βίον. ἰσταῦθα δέ, οὐ
παύσει βεβαίως γελῶν, κα-
τάπαρ' ἰγὼ νῦν. καὶ μάλι-
γα ἐπεὶ δὲν ἴρῃς τὸς πλου-
σίους, καὶ σαφάπας, καὶ
τυράντους, αὐτῶ ταπεινὰς
καὶ ἀσύνους, ἐν μόνῃς οἰκί-
αῖς διαγινωσκομένους. καὶ
ἔτι μαλθακοὶ καὶ ἄγχις εἰ-
σι, μνησκόμενοι τῶν αὐτῶ, τῶ
τα λίγῃ αὐτῶ. καὶ προσί-
τι, ἐμπλησάμενον πῶ πῶ-
ρον ἢ κεν δέμων τι πῶ-
λῶν, καὶ ἵππου ὄροι ἐν τῇ
τελεύτῃ Εὐκλείης δέπνῳ κεί-
μενον, ἢ ὡρὶν ἐν κατὰρσίῳ,
ἔτι τοιοῦτο. Πολυ. ἀλλ' ἀπ-
ογγιλῶ ταῦτα, ἢ Διόγρον.

ἵππος

(cum enim est, ni fallor, cras
reuiuiscere) ut, sicubi uideris
Menippum, canem illum, in-
uenies autem ipsum Corinthis
circa Craneum, aut in Lyceo
deridentem contendentes istos
inter se Philosophos, dicas illi,
Menippe, inquit, iube te
Diogenes, si facis ea, quae sae-
per terram sunt, derisisti, quo
et huc ad inferos descendas, ubi
multo plura, quae rideas, habita-
rus es. Illic enim in ambiguo
tibi adhuc risus fuit, et frequē
illud obijci potuit, Quis enim ca-
minino scit, quae post uita futura
sint? Hic aut, nō desines cōstare
iter atq; perpetuo ridere, quem
admodū ego quoq; nunc facio.
Et maxime postquam uideris,
diuites istos ac satrapas et ty-
rannos ita humiles et obscuros
esse, soloq; ciulatu ab alijs dis-
gnosci. Tum quod et molles et
ignauī sunt, reminiscētes eorū
tum quae in uita geruntur.
Hac illi quae so ut dicas, et ut
praeterea etiam perueniat im-
pleta et multo lupino, et sicubi
bi in trivio positam inueniat,
Hecates coenom, aut ouum ex
lustratione relictum, aut simi-
le quippiam. Pol. Arcuans
ciabo haec, ὦ Diogenes.

Sed

Sed quo melius illum agnosce-
re queam, cuiusmodi facie est?
Diog. Senex est, caluissiter,
pallio indutus lacero, & uento
cuius peruiro, praterca & dis-
ersorum pannorum assumen-
tis uariiegato. Ridet autē sem-
per, ac plerumq; arrogantes is-
stos philosophos acerbe pstrin-
git. Pol. Facile erit inuenire il-
lum, ex his utiq; signis. Diog.
Vis ne ut ad ipsos quoq; philo-
sophos illos aliqd tibi mandem?
Poll. Mandes licet, non enim
graue neq; hoc mihi fuerit. D.
In uniuersum, adhortare illos,
ut desistant a nugis suis, neque
de toto consendant, neque cora-
mua sibi mutuo affigant, ne-
que crocodilos faciant, neque
huiuscemodi sterilia atque icu-
na interrogare, animum insti-
tuant. Pol. An indoctum me
& ineruditum esse dicent, qui
doctrinam illorum reprehē-
dam. Diogenes. Tu uero plo-
rare illos meo nomine iube.
Pollux. Et hac nunciabo il-
lis. Diogenes. Diuitibus au-
tem o lepidissimum caput, hac
nostro nomine annuncies qua-
so. Quid, o uani, aurum cui
stoditis? Quid autem cru-
ciatis uos ipsos, cogitantes
usq;

ἵππας ἢ εἰδὼ μάλιτα, ὁποῖός
τις ὅστι τῶν ὄντων; Διο. γί-
γνω, φαλακρὸς, τριβύσιον ἱ-
χθῶν πολὺνδυρον, ἀπαντὶ αὐ-
τῷ ἀναπνεύσας μένον, καὶ τὰς
ἐπιπύχας τῶν ῥακίων ποι-
κίλον. γιγᾶ δ' αἰεὶ, καὶ τὰ
πολλὰ τοῦ ἀλάστορος τοῦ-
τους φιλοσόφους ἐπισκώπη.
Πολύ. ῥάδιον δὲ εἶναι ἀπὸ γε-
νέων. Διο. βούλει καὶ
πρὸς αὐτοὺς ἐκείνους ἐν-
τελεῶμαι τι τοὺς φιλοσό-
φους; Πολύ. λίγῃ. οὐ βα-
ρὺ γὰρ οὐδὲ τούτοις. Διο. τὸ
μὴ ὄν, πύσαισθαι αὐ-
τοῖς παριγγύσσειν οὐσί, καὶ
πρὸς τῶν ὄντων ὀρίσονται, καὶ
ἰδράτα φύουσιν ἀλλήλοις,
καὶ ἱεροκλείους ποιοῦσι;
καὶ τοιαῦτα ἄπορα ὀρωταῖ
διδάσκουσι τὸν νοῦν. Πο-
λύ. ἀλλ' ἐμὲ ἀμαθῆ καὶ ἀ-
παίδετον εἶναι φύσουσι,
κατηγορευτὰ δὲ σοφίας αὐ-
τῶν. Διο. σὺ δὲ οἰμώζειν
αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ λίγῃ. Πο-
λύ. καὶ ταῦτα ὦ Διόγηνε
ἀπαγγέλω. Διο. τοῖς πλου-
σίοις δὲ ὦ φίλτατον Πολυ-
δύκιον; ἀπάγγελε ταῦτα
παρ' ἡμῶν, τί ὦ μέταυς
τὸν χρυσὸν φυλάττεται; τί δὲ
τιμωρεῖσθαι ἑαυτοὺς λογίζ-
εσθαι

μὴ οἱ

μῆναι τοὺς τέκους, καὶ τὰ
λαυτὰ ἐπὶ ταλαύτοις σωτὶ
διντοῦ, οὐδὲ χρὴ ἵνα ἰβόλην
ἔχοντας, ἡμῶν μὲν ὀλίγοι·
Πολυ. ἀρῆσται καὶ ταῦτα
πρὸς ἑαυτούς. Διο. ἀλλὰ
καὶ τοῖς λαλοῦσι καὶ ἰσχυ-
ροῖς λίγῃ, μὴ πολλῷ τε τῷ λο-
γιῶν, καὶ Δαμοξένῳ τῷ
παιδείῃ, ὅτι παρ' ἡμῶν αἰ-
τεῖ ἡ ξανθὴ λέμν, οὐτε τὰ χα-
ροπα, ἢ μέλανα ὀμματα, ἢ
δρῦδα καὶ ἐπὶ τοῦ προσωπεῖου
ἐστὶ στήν, ἢ τοῦρα σῦντα, ἢ
ὁμοῖα καρτάροι. ἀλλὰ παύ-
τα μία ἡμῶν λέγεις φασί, καὶ
βία γυμνασίου τοῦ κάλλους. Πο-
λυ. οὐ χαλεπὸν οὐδὲ ταῦ-
τα εἰπᾶν πρὸς τοὺς λαλοῦντας
καὶ ἰσχυροῦς. Διο. καὶ τοῖς
πένεσι μὴ λάκων, πολλοὶ
δ' αἰοῖ, καὶ ἀχρόμην τῷ
πράγματι, καὶ οὐκ αἰροῦντο
τῷ ἀπορίῳ, λίγῃ μὲν τε λα-
κρῶν, μὲν οἰμῶσιν, Δα-
μοξένῳ τῷ ἰνταῦτα εἰ-
σοτιμία. καὶ ὅτι ὄψανται
τὸς καὶ πλοῖσιν ὁδὸν ἀμα-
ρῶν αὐτῶν. καὶ Λακεδαιμονίαις
ἢ τοῖς οἰοῖ, ταῦτα εἰ δοκᾷ,
παρ' ἡμῶν ἐπιτήκεον, λίγων
ἐκλεινῶσαι αἰστούς. Πολυ.
μὲν δὲ μὴ Διόγροντος παρὶ Λα-
κεδαιμονίων λίγῃ. οὐ γὰρ

αὐτῶν

usuras, et alacritate aliud su-
per aliud accumulantes, quos
non plus quam unum obolum
habentes, venire huc paulo post
oportet. Pol. Dicuntur et huc
ad illos. Diog. Sed et forma-
sis istis, et robustis dicas, Mea-
gillo pueri Corinthio, et Da-
moxeno palestrite, quod apud
nos neque flava coma, ne comae
lei nigrius oculi, neque tubor
faciei, amplius ullus est, neque
praeterea nervi intenti et robus-
ti, neque humeri laborum tole-
rantes, sed omnia unus pulvis,
ut aiunt, nobis, calyptra forma
nudata scilicet. Pollux. Non
molestum erit, neque haec a for-
mosos et robustos illos dicere.
Dio. Etiam pauperibus o La-
con, dicas licet, (multi autem
sunt, quibus et carere perquam
molesta est, et inopiam lugere)
ut neque lachrymentur, neque
plorent, exposita illis aequiliter
hac, quae hic est, et quod uide-
debunt, eos qui illic diuites
sunt, nibilo meliores, quam sese
hic esse. Lacedaemonijs autem
tuis, haec si uidetur, nominatim
meo obijcias, molles et enervatos
ipso esse dicunt. Pollux.
Ne de Lacedaemonijs, Dio-
genes quicquam dicas, non

animiferā. Sed quæ ad cæteros
mandasti, ea illis renuntiabo.

Diog. Missos igitur faciamus
hos, quæ lo tibi ita uidetur. Tu
uero quibus antea dixi, ad eos
sermones hos meos deferas.
Pluto seu contra Menippum.

Oraxus.

Non poterimus ferre, **Plu-**
to, **Menippū** hūc, canē, cohabis
et cō nobiscū. Quapropter aut il
le hinc amovē alio loco colloca
mus nos hinc aliō commigrabis
mus. **Plut.** Quid aut vobis mali
adeo facit, quādo eodem modo
mortuus est ac voster **Orax.** Posse
quā nos ploramus et ingemisci
mus, illorū remanescētes, quæ
apud superos habuimus, ut pos
se, **Midas** hic auti, **Sardanapalus**
autem multæ voluptatis,
ego uero thesaurorum, irridet,
et cum conuicijs exprobrat ea
nobis, mancipia et piacula nos
uocitādo. Interdum autem eo
tiam cæcādo, cōmurbat ploratus
nostros. et in summa, ualde nos
bis molestus est. **Plu.** Quid hæc
audio de te, **Menippe**? **Men.**
Fera **Pluto.** Odi enim ipsos, ignaui
ac perditī adeo cū sint, qui
bus non satis fuit uixisse malē,
sed etiā mortui, insuper cogita
tionē atq; aiō illis inhaeret, quæ
apud

αἰετομαίγει. ἃ δὲ πρὸς τῶν
ἄλλων ἐφοῦθα, ἀπαγγιλά.
Διο. ἰάσομεν τοῦτον, ἐπὶ
σοι δονῶ. οὐ δὲ οἷς προῶ
πον, ἀπὲν γινῶσι παρὶ μέτρου
λέγῃ.

Πλάτων, ἢ κατὰ Μένιπ
πον. **Κρείστο.**

Οὐ φέρομεν ὡς Πλάτων
Μένιππον τοῦτον τὸν λυ
τα παροικῶντα, ὥς τε ἡ ἐκ
νὴν καὶ κατὰ τέκνον, ὃ ἡμῶν
μετοικέσωμεν εἰς ἑτέρου τό
πον, **Πλού.** τί δ' ὑμᾶς δα
νὴν ὀργάζεται, ἰμόνιη;
ῶν; **Κρείστο.** ἰπαδαὺ ἡ
μῶν οἰμόσωμεν ἢ σίνεμεν,
ἐκείνων μνημεῖοι τ' αὖν,
Μίδας μὲν οὐτὸς τοῦ χρυ
σίου, **Σαρδά:** ἀπαλῶ ἢ ὅτι
πολλῶς ῥυφῇ, ἐγὼ δὲ τῶν
θεσaurῶν, ἐπιγυλά, καὶ ὅσο
ναδίφα, αὐτὸ ἀπόδα καὶ κα
δάματα ἡμᾶς ἀπαμαῶν.
ἵνισι δὲ καὶ ἄδων, ἐπιτα
ράτῃ ἡμῶν τὰς οἰμωγὰς.
καὶ ἔλπει, λυπηρὲς ἔστι. **Πλά.**
τί ταῦτα φασίμ ὡς Μένιπ
πον; **Μέ.** ἀλλὰ δὲ ὡς Πλούτων.
μισῶ γὰρ αὐτοὺς ἀργυρεῖς,
καὶ ὀλιγέρους ὄντας, οἷς οὐκ
ἀπὲς χρεοὶ βιώναι ἱκανῶς, ἀλ
λὰ καὶ ἀποδανύντο· ἵτι μίμ
νῶνται, καὶ πόρρῃ χονταὶ τῶν
ἡμῶν.

αὐτῶν. χαίρειν τοι γάρ περ αὐτῶν
αὐτοῖς. Πλου. ἀλλ' οὐ χρεὶν
λυπεῖσθαι γὰρ οὐ μικρῶν τι
γούμῳ. Μι. καὶ σὺ μὲν
γαῖνας ὃ Πλούτων, ἰμέλει
φῶν τὰς τούτων τρεῖς ἀγ-
μοῖς; Πλου. οὐδαμῶς. ἀλλ'
ἐν αὐτῇ δὲ λήθαμι τασιάσαι
ὑμᾶς. Μι. καὶ μὴν ὃ Λυ-
δοῦν, καὶ Φρυγῶν,
καὶ Λαυρῶν, οὕτω γινώσκει
τι, ὥς οὐδὲ παροικίῳ μὲν
ἰνδα γὰρ αὐτῇ, ἀπολυθῆ-
σθαι αὐτῶν, καὶ καταδύειν, καὶ
καταγίλῃ. Κρι. ταῦτα
οὐχ ὕβρις; Μι. οὐκ. ἀλλ'
ἐκείνη ὕβρις ἐστὶν, ἢ ὑμᾶς ἰ-
πιάτι, περισπωμένῳ αὐτῇ
οὐκ ὄντι, καὶ ἰλυσθῆναι αὐ-
τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ τῇ
θανάτου τὴν παράπαιον ἢ μνη-
μονόσιν. τοι γὰρ οὐκ οἰώ-
σῃ, πάντων ἐκείνων ἀφ-
ημελῆσαι. Κρι. πολλῶν γὰρ ὡ-
δοῖ, καὶ μεγάλων λυγρῶ-
ν. Μι. ἴσον μὲν ἰγὼ χρε-
σθῆναι. Σαρ. ἴσους δ' ἰγὼ φε-
ρῆναι. Μι. οὐ γὰρ οὕτω ποιεῖται.
ὁ δὲ γὰρ μὲν ὑμᾶς. ἰγὼ δὲ,
τὸ γινώδιν σαυτὸν πολλὰ κί-
σιν, ἰπῶσιν ὑμῖν.
πρὶν γὰρ αὐτῶν τῶν τοιού-
των ἀμύμων ἰπῶσιν ὑμῖν.

Μι.

apud superos sum. Delector
itaq; agrè ipsis facièdo. Pluto.
Sed nò decei. Dolent enim non
exiguis reb. privati. M. En à tu
decliras Pluto, q; gemitus istorū
uo quoq; calculo approbasti. P.
Haudquaquā, uerū nolim uos
discordes ac seditiosos esse mu-
uo. Men. At uero, ὁ περὶ σιμῶν
Lydorū, Phrygum, & Assy-
riorū, ita de me cognoscite ut
qui neq; unquam deficiurus sim.
Nam quocunq; abiciatis hinc,
eodem sequar agrè facièdo, cari-
tando atq; irridendo uos. Cra.
An non hæc contumelia est?
Men. Non, sed illa contumelia
crant, quæ uos facere soleba-
tis, quādo et adorari uos uoleba-
tis, & hominibus libere pro li-
bidine abutebamini, neque tum
mortis quicquam memores era-
tis. Proinde deplorate nūc, qm̃
nib. illis despoliati. Cra. Multo
eis certè ὁ Διὸς, & magnis pos-
sessionibus. Mid. Quanto equia-
dem ipse autot Sarid. Quanto
uero ego uoluptate? Men. Rea-
tè sanè, ita facite, lugete uos
qui item, ego uerò tritum illud.
Nosce teipsum, identidem cona-
neciendo, uobis occinam, decei
enim huiusmodi ploratus, si cre-
bro illis accinatur.

g ij

Men

abijcere in mare, ut ita perires
 & misera illa, & infans una cū
 ea. Do. Quamobrem autē, ὁ σο-
 ror, hoc quādoquidē comperta
 habes exactē omnia. The. Pa-
 ter illius Acrisius, quā pul-
 cherrima erat, in arcem quē-
 dam thalamum inclusam, per-
 petua uirginitati destinata.
 Deinde uerum quidem dicere
 non possunt, louem autē aiunt,
 conuersum in aurum, delapsum
 per impluuium ad ipsam esse.
 Accipiente autē illa in sinum
 demanantem deum, grauidam
 ex eo factam fuisse. Quod cum
 pater animaduertisset, utpote
 diuus quidam & zelotypus se-
 nex, grauiter indignatus est. Et
 quia ab aliquo supradictū fuisse il-
 lam arbitratu est, conijcit in ar-
 cam hāc, cum paulo ante pece-
 risset. Do. Ceterū illa quid age-
 bat Theti, quando abripiebas-
 tur? The. Pro se quidem nihil
 dicebat, Dori, sed tacitē fere-
 bat damnationē, pro infante au-
 tem deprecabatur ne morti tra-
 deretur, lachrymādo, atq; illum
 suo ostendendo pulcherrimum
 sanē puerum, Dori. Ille autem
 prae ignorantia malorum, etia-
 m arridebat matri. Oppleo-
 rursus oculos lachrymīs, cum

ἀφ' αὐτῆς ὁ τῶν δαίμωνων,
 ὡς ἀπέλοιτο ὁ αἰδῶν καὶ αὐ-
 τῇ, καὶ τὸ βρίσκει. Δω. τί-
 νος δ' ἐνικα ὁ Αδελφῶν,
 ἐπὶ ἐμαδὸν ἀνεβῶς ἀπα-
 τα; Θί. ἀνέριστος ὁ πα-
 τὴρ αὐτῆς, λαλῶν τὸν δῶ-
 νος ἐπὶ αὐτῆς εἰς χαλκοῦ τε
 καὶ δαίμονος ἐμβαλὼν. ἔ-
 τα τὸ μὲν ἀλλοτρίως, οὐκ ἔχον
 ἀπ' αὐτῆς. φασὶ δ' οὖν τὸν Δίον
 χρυσὸν γυνώσκοντα, βύλῳ
 διὰ τοῦ ὀρέφου ἐπ' αὐτῶν.
 Δι' αὐτῶν δ' ἐκείνῳ δὲ τῷ
 λείπον καταφρίοντα τὸν δῶ-
 νος, ἐγνώμονα γυνώσκοντα. τοῦ-
 το αἰδομένης ὁ πατὴρ, ἀ-
 γείας τις καὶ σκῆπτρον γί-
 γνων, ὁ ἀνάκτορος. καὶ ὁ
 πῶς τινος μισοῦντα οἰ-
 κῶν αὐτῶν, ἐμβαλὼν δὲ
 τῶν λειψῶν ἀπὸ τῶν
 αὐτῶν. Δω. ὁ δὲ, τί ὁ πατὴρ
 ὁ ὅτι, ὡς ἐπὶ κατὰ τὴν
 Θί. τῶν αὐτῶν μὲν ὅτι
 γὰρ ὁ Δωρὶ, καὶ ἐφ' ὅτι τῶν
 κατὰ Δίον. τὸ βρίσκει δὲ
 παρὰ τῆς μὴ ἀποδανῶν,
 δανεύουσα, καὶ τῶ πατρὶ
 δανεύουσα αὐτὸ, λαλῶν
 ὁν, τὸ δὲ, τῶ ἀγνοίας τῆς
 καὶ, καὶ ἐμαδὸν πρὸς τῶν
 λαλῶν, τῶ σπινθάρῳ αὐ-
 τῶν τὸς ὀφθαλμοὺς δανεύου,

contra eam. **Eni.** Quid igitur
an propterea oportebat te prae-
tere amorem mihi, & uelut hi-
strionem aliquem pro Neptuno,
Enipeu te gerere, atque ita decim-
pere Tyron istā, puellam adeo
simplicem. **Nec.** Sero nunc uer-
ro zelotypus es, Enipeu, cum
prius superbū et contemptorem
te gesseris. Ipsa autem Tyro ni-
hil graue passa est, quā lo se pu-
erū dē te uiciatū esse. **Enip.**
N. Nihil autē. Dixisti enim abies
Neptunum esse te, quēl maximē
doloze affectū ipsam, aut ip-
se eō abs te iniuria affectū sum,
quod & quae mea esse debuerat,
eam uoluptatem percepisti tu,
& praeterea cōposuo circa uos
fluctu purpureo, sub quo abscon-
diti iaculis cum puella pro me
iuterem habuisti. **N.** Tu enim
non uolebas Enipeu.

Trizonis & Nereidum.

Balena ista uestra, **Nereides**,
quā cōtra filiā Cephei **Andro-**
meda emisistis, neque puellā ipsā
iniuria aliqua affectit, perinde
ut uos putatis, & ipsa iam mor-
tua est. **Nec.** A quo, **Trito?** **Nū**
Cepheus, eāquā ille cōmēto alio
quo proposita puella, aggressus
illam occidit, ex insidijs cum
multa ui adortus? **Tri.** **Nō.** Sed
noslis,

πρὸς αὐτὴν. **Ενι.** τί οὖν, ἀλλ'
τὸ τοῖ χεῖρ' σι προσερχάσασαι
τὸν ἴστω, καὶ λιανυπὸν κί-
νῃσαι. **Ενι** πᾶσι αὐτὶ **Ποσειδῶ**
ν & **Ἄναϊ**, καὶ κατασφίσα-
σαι τὴν Τύρον ἀφ' ἧς λείβω
οὐσαν; **Πο.** ὅψ' ἡμελοτυπᾷς ὡς
Ενι πᾶσιν, ἐκδρόπῃς πρὸς τι-
νον ὧν. ὃ Τυρὼ δὲ, οὐδ' ἐμ' δε-
νὸν πίπονδον, οἰομένη ἐκεί-
σου διακινουμένη. **Ενι.** οὐ-
μνησθῶ; ἴσως γὰρ ἀπίστω, ὅτι
Ποσειδῶν ἦν δα. ὃ καὶ μάλα
τα ἰλύπποσιν αὐτῶν, καὶ ἐ-
γὼ τότε ἠδ' ἵκναμαι, ἐπὶ τὰ ἡ-
μᾶς οὐδ' αὖτις τοῦτο, καὶ πε-
ριτήσας πορφύρεον τι κῆμα;
ὁ πόρ' ὑμᾶς σιωπῶνταί, ἅμα
σιωπῶντα τῇ παιδίᾳ αὐτῇ. **Πο.** οὐ γὰρ εὐκ' ἰδὼν ὡς **Ε-**
νι πᾶσιν.

Τρίτων & καὶ Νηρη-
ίδων.

Τὸ **λίον** & ὑμῶν ὡς **Νη-**
ρηίδων, ὃ ἐπὶ τὴν τοῦ **Κηφεί-**
ως θυγατέρα τὴν **Ἀνδρομέ-**
δαν ἐπέμψασι, οὐτι τὴν παῖ-
δα ἠδ' ἵκνουσιν οἷοι δέ, καὶ
αὐτὸν δὲ τίδοντες. **Νη.** ἐπὶ
τίν' & **Τρίτων**, ἢ ὁ **Κηφεί-**
ως λιανῶς δέλιον πρὸς αὐ-
τὴν λείβω ἀπ' ἡμετέρων ἐπὶ
ὧν, λοχῶσας μετὰ πολλῶν
ἡμετέρων; **Τρί.** οὐκ, ἀλλ'
ἴστω,

ἔτι, ῥίμαι, ὃ Ἰφιδάσσα, τὸν
 Περσεύα, τὸ δὲ Δανάης παι-
 διον, ὃ μὲν δὲ μὲν δὲ ἐν
 τῇ λιβωτῇ ἐμβληθὲν ἐν τῷ
 δάλασσιν ὑπὸ τοῦ μητροπᾶ-
 τορ, ἰσώσατο, εἰς τὴν αἰ-
 σάσιν αὐτοῦ. Ἰφι. οἶδα δὲ
 λίγας. ἀνὸς δὲ ἡδὲ νῆαν
 ἀναι, καὶ μάλα γενναῖον τι
 καὶ καλὸν ἰδῶν. Τρι. οὐ-
 τὸ ἀπίσταντι τὸ λιγὸν.
 Ἰφι. Διὰ τὸ Τρίτων, οὐ γὰρ
 δὲ οὐ γὰρ ἡμῶν τοιαῦτα ἐν-
 τινῶν αὐτὸν ἔχον, Τρι. ἰ-
 γὰρ ἡμῶν φράσω τὸ πᾶν ὡς
 ἔχοντε. ἰσάλη μὲν οὐτὸ
 ἐπὶ τὰς Γοργόνας, ἀδελφὸν τι-
 να τοῦτον τῷ βασιλεῖ ἑπαι-
 λῶν, ὡς δὲ ἀφικέτο ἐν τῷ
 Διόνῳ. Ἰφι. πῶς δὲ Τρί-
 των, μόνον, ὃ καὶ ἄλλους
 συμμάχους ἔχον; ἄλλος γὰρ
 δὲ οὐκ ἔστι. Τρι. Διὰ τοῦ ἄρ-
 γον γὰρ αὐτὸν ὃ Ἀδελφῷ ἰ-
 δαν. ὡς δὲ οὐκ ἔστι ἡμῶν
 διχῶν, αἱ μὲν ἰσά-
 δὲ οὐκ ἔστι. ὡς δὲ, ἀπὸ
 τιμῶν δὲ Μιδάσας μὲν κα-
 φάλλω, ὡς δὲ ἀπὸ τῆς μελῆς.
 Ἰφι. πῶς ἰδῶν; ἀδελφῷ
 γὰρ αἰσιν. ὡς δὲ αὐτὸ ἰδῶν. οὐκ
 ἔστι ἄλλο μὲν ταῦτα ἰδῶν.
 Τρι. ὃ Ἀδελφῷ τῷ ἀσπίδα,

nos, arbitror, Iphianassa,
 Perseum illum, Danaes puerū
 illum parvū, quē una cū matre
 in arca abiectum in mare ab
 aucto materno, cōservastis, miset
 te illorū videlicet Iphi. Novā
 quem dictis. Consentaneū uero,
 illum iam adolescentem factum
 esse, atq; admodum generosum,
 & pulchrum aspectu. Tri. Hic
 occidit Balenam. Iphi. Quam
 obrem Triton? Nec enim huius-
 iusmodi cōservationis prēmia
 persolvere nobis debebat. Tri.
 Ego uobis exponam oēm rem,
 ita ut gesta est. Missus hic fuit
 ad Gorgonas, ut hoc quasi
 quoddam certamen regi peras-
 geret. Postquam autem peruce-
 nit in Lybiam. Iphi. Quomodo
 Triton, solus ne, an & alios
 secum socios abduxit. nam alio
 qui difficile hoc iter. Tri. Per-
 aeternum profectus est, alatum eni-
 nim ipsum Minerva reddidit,
 postquam autem eo loci uenit,
 ubi illae agebant, illae quidē dor-
 miebant, opinor. Ac hic ampu-
 tato Medusae capite, iectū auos
 lauit. Iphi. Quo pacto auctum
 aspexit illas? Aspici enim nos-
 queunt, uel quisquis illas aspec-
 terit, non amplius quicquā post
 hac aspicit. T. Minerva scitu

præferens. (Talia enim audis
ui ipsam narrantem apud An-
dromedam, postea & apud
Cepheum.) Minerua igitur,
inquam, in clypeo resurgens
& tanquam in speculo ali-
quo, exhibuit ipsi spectandam
Medusæ imaginem. Postea
sinistra, arreptæ illius coma,
& inspecta imagine, dextra
autem sublata harpe, abscidit
caput illius, atque ita prius
quam sorores reliquæ expergi-
scentur, auolauit. Porro ubi
circa maritimam hanc Aethi-
opiæ oram uenisset, terræ
iam propinquior aliquanto uo-
lans uidet Andromedam, ex-
positam, in rupe quadam pro-
minente palo affixam, pulcher-
rimam, o Di, promissa co-
ma, & seminudam, longe us-
que infra ubera. Ac primum
quidem misertus fortunæ illius,
interrogat causam damnatio-
nis huius. Paulo autem post,
amore captus, (oportebat e-
nim incolumem seruari puella-
m) opem ferre illi statuit. At-
que ubi iam Balæna accessis-
set terribilis admodum & quas-
si mox absorptura Andromeda-
m, in alius sublatus adolescens,
manu

προφαινουσα, τοιχοῦτα γὰρ
ἤκουσα διηγουμένου αὐτοῦ
πρὸς τὴν Ἀνδρομέδαν, καὶ
πρὸς τὸν Κηφιάου δόδρον, ὃ
Ἀθλιῶ δὲ ἐπὶ τῇ ἀσπίδι
ὑποσιμβύσης, ὅσῳ δὲ ἐπὶ
κατόπδρου παρίσχω αὐτῇ
ιδῶν τὴν εἰκόνα τῇ Μελού-
σης. ἅτα λαβόμενος τῇ λαίᾳ
τῇ κόμῃ, ἰνυρῶν δὲ τὴν εἰ-
κόνα, τῇ Διξιᾷ τὴν ἀρπύ-
ειαν, ἀπείμι με τὴν ἑφα-
λὴν αὐτῆς. καὶ πρὶν ἀνι-
γρῖσθαι τὰς ἀλλήλας, ἀνι-
στὰς. ἰπὲρ δὲ κατὰ τὴν πα-
ράλιον ταύτῃ Αἰθιοπίαν ἐ-
γίνετο, ἥδη πρὸς γὰρ πι-
τόμενον, ἰδὼν τὴν Ἀνδρο-
μέδαν προκαμύνει, ἰπὲρ
τὴν πύλιν προβλήτῃ
προσπιπασσάμενος, καλ-
λίστῃ δὲ οἰοῖτο, καθεσμένῃ
τὰς κόμῃς, ἡμίγυμνον πο-
λὴν ἐνδεδιτῶν μαστῶν. καὶ
τὸ μὲν πρῶτον οἰκτείρας τὴν
τύχην αὐτῆς, ἀνερῶτα τὴν
αἰτίαν τῇ καταδίκῃς. κα-
τὰ μικρὸν δὲ ἀλούς ἐρωτι,
ἐχρὴν γὰρ σθεῖν ὥσαοιαι τὴν
παῖδα βονδῆν Δίῳ γυναι. καὶ
ἰπὲρ τὸ ἡπὶ ἐπὶ μά-
λα φοβέσθαι, ὥς καταπιού-
μενον τὴν Ἀνδρομέδαν, ἐ-
πὶ τῇ ἀκροῇ ἐνέκασιν.

πρὸς αὐτὸν ἵχθυον τὸ αἶψιν,
τῇ μὲν λαδινύεται, τῇ δὲ
προδανὺς τὸν Γοργόνα, λί-
θον ἰπείει αὐτό. τὸ δὲ, τί-
θῃκε γούμῳ, καὶ πίπῃκει αὐ-
τὸ τὰ πολλὰ, ὅσα αἱ τὸν
Μιδουσαν. ἡ δὲ, λύσας τὰ
δούμῃ αὐτὸν παρδίνον, ὑπε-
σχὼν τὸν χάρα, ἐπὶ δὲ ξάτο
αὐροποδῆτι λατρίσαν ἰκτὶ
πείρας, ἐλιδῆρας εὐους. καὶ
πυγὰ μὲν τῷ Κηφίῳ, καὶ
ἀπάξαι αὐτὸν τὸν Ἄργον. ὡς
τὴν αὐτὴ θανάτου, γάμον οὖ-
τερ τυχεύοντα τυρίτο. Να-
γὼ μὲν οὐ παύν τῷ γιγνέ-
σι ἄχθεται. τί γὰρ ὁ πάς
ἡδὲ ἡμῶς, ἵτι ἡμέτερος
ἐμὲν ἀνδρῶν τότῃ, καὶ ἡμεῖς
ἐμὲν ἀνδρῶν ὄναι; Τρί. ὅτι οὐ-
τως αὐτὸν ἡγάσθη ἡ τῇ δυ-
γὰρ, μέτερος γιγνέται. Να-
μὲν αὖτε μὲν ἡμῶς ὁ Δωρὶς
ἐκείνῳ, ἵτι βάρβαρος γυ-
νὴν ἐπὶ τὸν ἀφῆκεν ἐλάλη-
σας. ἱκανὸν γὰρ ἡμῶς τιμω-
ρίας ἵδμεν, φοβηδῶσα δὲ
ἡ πάσι. χαίρει μὲν οὖν τῷ
γάμῳ.

Ζεφύρος ἢ Νότι.

Ὁ δὲ πᾶσι πεμπλὼν ἱ-
γὼ μεγαλοπρεπείας αἰ-
δον ἰκτὶ δαλάτῃ, ἀφ' οὗ
αἶμι, καὶ πᾶσι, οὐ δὲ οὐκ
ἀδδ

manu ad caput admoſo, harpā
tenēs altera qdē ferit, altera aus-
tē Gorgona ſpectādā pferēs, in
lapidē illā cōuertit. Illa igitur
mortua eſt, & diriguere ipſius
mēbra oīa, quēcūq; Meduſam
aſpexerunt, at hic ſolutis uincu-
lis, qd. uirgo alligata fuerat, ſup-
poſitaq; manu ſuſcepit illā, ſum-
mis pedū digitis deſcendētem ē-
rumpc, ardua illa qdē atq; pcliui,
& nūc cū eadē nuptias peragie
in adibus Cephei, abduccit illa-
tam ſecū Argos. Quare p mor-
te, nuptias neque eas uulgares
illa inuenit. Ner. Equidē nō ita
ualde agrefero factū hoc. Quid
enim adeo nobis iniuriæ fecit
puella, ſi mater ipſius ſuperbē
extulit ſeſc tūc, ac pulchrior no-
bis eſſe uoluit. Tr. Quōd hoc pa-
ctio magnū dolorē perceptura
fuſſet ob filiā, mater certē il-
lius cum ſit. N. Ne momineria-
mur Dori iſtorū amplius ſi qd
barbara mulier ſuprā quā dece-
bat, loquax fuit. Scis enim ſup-
pliciſi tylic, quæ tanto in metu, ſi
hæ cauſa conſtituta fuit. Grate
letur igitur nuptijs.

Zephyri & Noti.

Nunquā egdē pōpā magnificē-
tiorē uidī in mari, ex quo ego
ſum, & ſpīro. Tu uero non
uidiſti

uidisti ô Notæ. Notæ. Quā nam
hæc dicis Zephyro pompai aut
quinam sunt qui illā duxerunt
Zeph. Suauissimo spectaculo
caruisti, et quale nō facile aliud
unquam uideris. Notæ. Luxta tu
brū mare occupauis fui, affloui
aut ex parte Indicæ nonnullam,
quā u uidelicet eius terræ ma-
re adiacet. Proinde nihil eorum
nouique tu dicis. Zephyrus.
Quid Sidonium illum. Ageno-
rem uidisti. Notæ. Etiam, Euro-
pa patrem scilicet. Quid tumit
Zephy. De illa ipsa na. tabo ti-
bi. Notæ. Nū, quod Iupiter iam
olim amare puellā cepisti. Nam
hoc etiam pridem sciui. Zeph.
Igitur quod ad amorē attinet,
nōsti. Que uerō postea cōsecuta
sunt, ea nunc audi. Descende-
rat Europa ad litus, ludendi
gratia, assumptis facum æqua-
libus suis. Iupiter autem in foro-
mam tauri assumptus, lude-
bat una cum ipsis, pulcherrim-
us tum apparens. Nam ex
candidus erat, ut nihil superd, ex
cornua habebat reflexa pul-
chrè, uultuq; prae se ferebat ad-
modū mansuetū ac placidū. Salu-
tabat igitur et ipse in litore, ex-
mugiebat suauissimè, ita ut Eu-
ropa auderet etiam cōscendere
ipsum.

ἄλλο ὃ Νότι; Νότι. τίνα τὰ δ-
τῶ λίγαις ἢ Ζήφωρ τῶ
πομπῶν; ἢ τίνας οἱ πῆμ-
ποντοῦ ἦσαν; Ζή. ἡδίστου
διάματ' ἀπιδάφους, οἰ-
ον οὐκ ἄλλο ἰδούς ἐστι. Νό-
τι. παρὰ τῶν Εὐρωπαῶν γὰρ ἑλ-
λασάν ἡγεμόνων. ἐπὶ πᾶσι
σα δὲ τι καὶ μὲρ' ὅτι Ἰν-
δικῆς, ἴσα παρὰ λίαν ὅτι χά-
ρας. οὐδ' ἐν οὐνοῖς, ὡς λί-
γαις. Ζή. ἀλλὰ τὸν σιδώ-
νιον Ἀγένορα εἰδώς; Νό-
τι. τὸν ὅτι Εὐρώπης πατή-
ρα. τί μὲν; Ζή. πρὸς αὐ-
τὸς ἰκάνης διαγέσσομαι σοι.
Νό. μᾶρ ἐστὶ ὁ Ζεύς ὅρα τῆς
ἐκ πολλοῦ ὅτι παλαις; τοῦτο
γὰρ καὶ πάσαις ὑπὸ γάμῳ.
Ζή. οὐκ οὐ τὸν μὲν ἔργα
εἰδώς. τὰ μὲν τὰ αὐτὰ δὲ ἡ-
δὲ ἀκούσσομαι. ἢ μὲν Εὐρώ-
πῃ κατὰ κλύδα ἐπὶ τῶν ἡθ-
να παύσους, τὰς ἐλπίδας τι-
δας παραλαβούσα. ὁ Ζεύς
δὲ ταύτης ἀνάσας ἰαυτὸν,
σωσάμενος αὐταῖς, καὶ ἀλ-
τ' ὅρα μὲν, ἀσυνέως τι
ἢ ἡ ἀρεβδῆ, καὶ τὰ λίγα-
τα σὺ καμπῆς, καὶ τὸ βλέμ-
μα ἡμῶν. ὁ δὲ ἡρῶα οὐκ καὶ
αὐτὸς ἐπὶ ὅτι ἡνέμεν, καὶ ἡμ-
κάτο ἡδίστου, ὥς τι τῶν Εὐρώ-
πῃ τοῖς μῶσαι καὶ ἀσυνέως
αὐτόν.

ἐντὶν. ὡς δ' αὖτ' ἵκνιντο,
 Ἀρεμαῖ. μὲν ὁ Ζεὺς ὤρ-
 μισεν ἐπὶ τὴν θάλατταν φέ-
 ρων αὐτὴν, καὶ ἐνέχεται ἰμ-
 πεδῶν. ὁ δὲ πᾶν ἱκπλα-
 γᾶσα τῷ πρᾶγματι, τῇ λαῷ
 μὲν ἐίχεται τοῦ κέρατος, ὡς
 μὴ ἀπολιθῶσι. τῇ ἰτί-
 ρῳ δὲ, ἐνιμυελίον τὸν πῶ-
 πλον ξυῶχι. Νο. ἢ αὐτὸ τοῦ-
 το διαμα ὦ Ζεῦσι. ἤλαθ,
 καὶ ὀρωτικόν, νηχέμενον
 τὸν Δία, φέροντα τὴν ἀγα-
 πημελύν. Ζε. καὶ μὴ τὰ
 μετὰ ταῦτα ἴδω παραπτο-
 λὺ ὦ Νότι. ἦ τι γὰρ θάλαττα
 οὐδὺς ἀνύμων ἵκνιντο,
 καὶ τὴν γαλήνην ἐπισπασα
 μέλη, λείαν παρῆχον ἰαν-
 τὴν. ἡμεῖς δὲ πᾶσι τοῖς ἡου-
 χίαν ἄγοντο, οὐδὲν ἄλ-
 λοῦ διαταί μόνον τῶν γιγ-
 νομένων παρακλονδεμένη.
 ἔρωτο δὲ παραπιτόμνησι,
 μικρὸν ὑπὲρ τὴν θάλατταν,
 ὡς ἐνίστι ἀκροῖς τοῖς ποσσὶν
 ἐπιψύχων τοῦ ὕδατος, ἡμ-
 μέλας τὰς ἀδᾶς φέροντο,
 ἦλαρ ἅμα τὸν ὑμελίσαιον. αἱ
 Νηρηίδες δὲ ἀνὰ δῦσαι, πα-
 ρίππουρον ἐπὶ τῶν Ἀλφειῶν
 ἐπικροτοῦσαι, ἡμῖν γυμνὴ αἱ
 πολλαί. τό, τι τῶν Τριτώ-
 νων γίνεσθαι, καὶ ἴτι ἄλλο μὴ
 φοβέω

ipsum. Caterū ubi hoc factum
 est, citato cursu Iuppiter quidem
 una cum illa in mare protulit,
 atq; ibi, uti incidere, natabat.
 Illa uero admodū percussa as-
 nimo ex hac re, sinistra appre-
 hendit ac tenuit cornua, ut ne
 delaberetur, altera autem ma-
 nu, diffluentem uero uestem cō-
 tinebat. N. Dulce hoc spectacu-
 lum, Zephyre, uidisti, & as-
 matorum, natantem uidelicet
 Iouem et ferentem secum amo-
 tes suos. Zeph. Si uero quæ
 cōsecuta sunt, suauiora multo;
 Note. Nam & mare sicut
 compositis fluctibus quietum
 fuit, et tranquillitate ultrā atri-
 etia, placidum ac planū se ipsum
 præbuit. Nos aut omnes silenti-
 um agentes, nihil aliud quàm
 spectare res tantum, eorū quoque
 fiebant quasi quidam comites,
 sequebamur. Cupidines uero
 iuxta uolitantes, paulum supra
 mare, ita ut interim summis
 pedibus contingerent aquam,
 accensas ferentes faces Hymeo-
 næum cantabant. Nereides
 autē emerse undis, deiphinum
 iugis insidentes obequitabant,
 applaudentes, seminuda pie-
 riæq;. Præterea & Tritonum
 genus, & si quid aliud non
 horris

horribile uisu marinorum, omnia illa circum puellam quasi choream ducebant. Nam ipse quidem Neptunus conscenso curru, & quasi pronubus incedens, una cum Amphitrite leu- tus præibat, ueluti uiam ape- riens natanti fratri. Supra om- nes autem, Venerē duo Triton- nes uehebāt in concha recuban- tem, ac flores omnis generis as- spergentem sponsæ. Atq; hæc à Phœnicia usque in Creedam fiebāt. Postquam autem in Ins-ulam ascendit, ipse quidem tau- rus non amplius apparebat. Lu- piter autem apprehensam ma- nu Europam, in antrum Di- clæum abduxit, erubescētem, atque oculos demittentem. In- telligebat enim iam, ob quam rem ita duceretur. Nos autem incumbētes mari, aliis aliam illius partem fluctibus agitaba- mus. Nos. O beatum Zephy- re, te, qui isthuc uideris. Ego uero interca Gryphas & Ele- phantos, & nigros homines as- spiciebam.

φοβόρην ἰδὼν τῶν θαλατ-
τίων, ἅπαντα πόρην χερσὶ
τῶν παύσα. ὁ μὲν γὰρ Πο-
σειδῶν ἐπιβιβηκὼς ἔρμα-
το, παροχούμενός τι, καὶ
τῶν Ἀμφιρίτῳ ἰχθῶν, προ-
ῦγι γιγνῶς, προδοιπορῶν
νεχημένῳ τῷ Ἀδελφῷ. Ἐπὶ
πᾶσι ἧ τῶν Αφροδίτῳ δύο
Τρίτωνες ἰφόροιν, ἐπὶ ἡύγ-
χας ἑκατακαμύλῳ, αὐτῇ
παντοῖα ἐπιπάπυσαν τῇ
νύμφῃ. ταῦτα ἐκ φοίνικος
ἄχει ἃ κρήνης ἰγνέτο. ἱ-
πὰ δὲ ἱπὶ βῆ τῇ νύμφῃ, ὁ μὲν
ταῦρ οὐκ ἔτι ἰφαίντο. ἱ-
πιλαβόμεν οὐ δὲ ἃ χερσὶ
ὁ Ζῦς, ἀπ' αὐγί τῶν Εὐρώπῳ
ὅς τὸ Δίκταϊον γένρον, ὄρνυ-
δεῖν οὐκ, καὶ ἅα τῶ ὀρώσαν.
ἐπίσπαστο γὰρ ἡ δὲ ἰφ' ὅ, τι
ἄγοιτο. ἡμᾶς δ' ἱμπόδον
τοῦ, ἀλλ' ἄλλο τῷ πηλά-
γῳ μέρ' ἀνικνυμένοισιν.
Νο. ὦ μακάρεϊ Ζήφυρι ἃ δὲ
αὐτῷ δὲ γυρῶν, καὶ ἱλὶ-
φαντας, καὶ μίλλαντας αὐτῶν
πρὸς ἰώρων.

ΝΕΚΡΙΚΟΙ ΔΙΑ-
ΛΟΓΟΙ.

Diogenis & Pollux
c/s.

Διογίνης καὶ Πολυδύ-
κης. Διογίνης.

O Pollux, commendo tibi.
postquam celerimè ascenderis
(cum)

Ω πολὺ δούκις, ἐν τέλλοις
 τοῖς, ἐπὶ δ' αὖτ' ἄχιστα ἀνέλθεις·
 σὺ μὲν

செய்த

ὅσον γὰρ ἔστιν οἶμας τὸ αὐα-
βιῶναι αὐτοῖον, ἢ μὴ πονεῖν ἰσχυ-
ρίαν πονεῖν τὸν λιῶνα, οὐδὲν
ἀ' αὖ αὐτὸν ἐν Κορίνθῳ κα-
τὰ τὸ Κραῦνον, ἢ ἐν Λυ-
κίῳ, τῶν δριφύτων πρὸς
ἀλλήλους φιλοσόφων κατα-
γελῶντα, αἰσῶν πρὸς αὐτὸν,
ὅτι σοὶ ὦ Μένιππε λιῶν
ὁ Διογένης, εἰ σοὶ ἰκανῶς
τὰ ὑπὲρ γῆς καταγέλασ-
ται, ἢ καὶ ἐνθάδε πολλῶν
πλείον καταγέλασόμενον. ἰκῶ
μὴ γὰρ ἐν ἀμφιβόλῳ σοὶ ἴ-
τι ὁ γελῶ, καὶ πολὺ τὸ,
τίς γὰρ ὅπως οἶδεν τὰ μετὰ
τὴν βίον. ἔνταῦθα δὲ, οὐ
παύσει βιβλαῖος γελῶν, λι-
δάσθω γὰρ νῦν. καὶ μάλι-
τα ἐπὶ πλείον ὁρᾷ τὸς πλου-
σίους, καὶ σαφῶς, καὶ
τυράνους, αὐτῶν ταπεινῶς
καὶ ἀσέμους, ἐν μόνῃ οἰμῇ
γῆς διαγινώσκοντες. καὶ
ὅτι μαλθακοὶ καὶ ἀγχοῖς ἐί-
σι, μὴ μελῶν τῶν αὐτῶν, τῶν
τα λίγῃ αὐτῶν. καὶ προσέ-
τι, ἐμπλησάμενον πλὴν πῦ-
ραν ἢ καὶ δεινῶν τι πῶ-
λῶν, καὶ εἰπὼν οὐδὲν ἐν τῇ
τερόλῃ ἑκάτης δέπνῳ κα-
μῶν, ἢ αὐτὸν ἐν λαοφροσύνῃ,
ὅτι τοιοῦτο. Πολύ. ἀλλ' ἀπ-
αγγιλῶ ταῦτα, ὦ Διογένη.

ἰπνε

(cum enim est, ni fallor, et ad
reminiscere) ut, sicubi uideris
Menippum, canem illum, in-
uenies autem ipsum Corinthi,
circa Craneum, aut in Lyceo
deridulentum contendentes illos
inter se Philosophos, dicas illi,
Menippe, inquit, iube te
Diogenes, si satis ea, quae su-
per terram sunt, derisisti, quo-
modo huc ad inferos descendas, ubi
multo plura, quae rideas, habita-
rus es. Illic enim in ambiguo
tibi adhuc risus fuit, et frequens
illud obijci potuit, Quis enim ca-
minino scit, quae post uitam futura
sint? Hic aut, non desines constan-
ter atque perpetuo ridere, quem
admodum ego quoque nunc facio.
Et maxime postquam uideris,
diuites illos ac satrapas et ty-
rannos ita humiles et obscuros
esse, soloque ciuitatu ab alijs dis-
gnosci. Tum quod et molles et
ignauisunt, reminiscentes eor-
um quae in uita geruntur.
Haec illi quae so ut dicas, et ue-
praeerea etiam petra ueniat im-
pleta et multo lupino, et sicubi
in trivio positam inueniat,
Hecates coenom, aut ouum ex
lustratione relictum, aut similia
le quippiam. Pol. Atrecum-
ciabo haec, o Diogenes.

Sed

Sed quo melius illum agnosce-
re queam, cuiusmodi facie est?
Diog. Senex est, caluascer,
pallio indutus lacero, & uento
cuius peruiio, prater ea & dis-
sertorum pannorum assumen-
tis uariiegato. Ridet autē sem-
per, ac plerumq; arrogantes i-
stos philosophos acerbe pstrin-
git. Pol. Facile erit inuenire il-
lum, ex his utiq; signis. Diog.
Vis ne ut ad ipsos quoq; philo-
sophos illos aliqd tibi mandem?
Poll. Mandes licet, non enim
graue neq; hoc mihi fuerit. D.
In uniuersum, adhortare illos,
ut desistant a nugis suis, neque
de toto consendant, neque cor-
pua sibi mutuo affigant, ne-
que crocodilos faciant, neque
huiusmodi sterilia atque icui-
na interrogare, animum insti-
tuant. Pol. As indoctum me
& inruditum esse dicent, qui
doctrinam illorum reprehendo.
Diogenes. Tu uero plos-
tare illos meo nomine iube.
Pollux. Et haec nunciabo il-
lis. Diogenes. Diuitibus au-
tem o lepidissimum caput, haec
nostro nomine annuncies qua-
so. Quid, o uani, aurum cu-
stodiis? Quid autem cru-
ciatis uos ipsos, cogitantes
usu

ἵπους ἢ ἀδω μάστιγα, ἀποιδέ-
τις ὅτι τίνος ἔστιν; Διο. γί-
νων, φαλαγγίς, τριβένιον ἰ-
χωρ πολύδυρον, ἀπαντὶ αὐ-
τῷ ἀναπνίσταμενον, καὶ ταῖς
ἐπιπυχῶν τῶν βακίων ποι-
κίλον; γιγᾶ δ' αἰ, καὶ τὰ
πολλὰ τοὺς ἀλάστους τοῦ-
τους φιλοσόφους ἐπισκώπτει.
Πολύ. ῥάδιον δύραρ ἀπὸ γι-
γόντων. Διο. βούλει καὶ
πρὸς αὐτοὺς ἐκείνους ἐν-
τάλλωμαι τι τοὺς φιλοσό-
φους; Πολύ. λίγαι. οὐ βα-
ρὺ γὰρ οὐδὲ τούτοις. Διο. τὸ
μὲν ὅλον, πύσσασαι αὐ-
τοῖς παριγγνάσκειν οὐσί, καὶ
πρὸς τῶν ὅλων ὀρίσονται, καὶ
λόρατὰ φύουσιν ἀλλήλοις;
καὶ λεροκαλέλους ποιοῦσι;
καὶ τοιαῦτα ἀπορα ὀρωτᾷ
ἀλλὰ σκονοῖ τὸν νοῦν. Πο-
λύ. ἀλλ' ἐμὶ ἀμαδῆ καὶ ἀ-
παίδουτον εἶναι φύουσιν;
κατηγορεύοντα αὐτὴν σοφίας αὐ-
τῶν. Διο. οὐδὲ οἰμώζειν
αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ λίγαι. Πο-
λύ. καὶ ταῦτα ὦ Διόγερθε
ἀπαγγέλω. Διο. τοῖς πλου-
σίοις δὲ ὦ φίλτατον Πολύ-
δόνιον; ἀπαγγέλει ταῦτα
παρ' ἡμῶν, τί ὦ μέτασος
τὸν χρυσὸν φυλάττει; τί δὲ
τιμωρεῖται ἐαυτοὺς λαγίζο-
μενοι

μῆνι τοὺς τέκους, καὶ τὰ
 πάντα ἐπὶ ταύτοις σωτὶ
 δύναντο, οὐδ' ἔτι ἴνα ἐβόλῃ
 ἔχοντας, ὕμῃν μὲν ὀλίγον·
 Πολυ. ἀρῆσται καὶ τὰ ταῦτα
 πρὸς ἑαυτούς. Διο. ἀλλὰ
 καὶ τοῖς λαλοῦσι καὶ ἰσχυ-
 ροῖς λίγῃ, μὴ γὰρ τὴν τῶν
 εὐνδῶν, καὶ Δαμοξίῳ τῷ
 παλαιῷ, ὅτι παρ' ἡμῶν αἰ-
 τε ὁ ξανθὸς λόφος, οὐτε τὰ χα-
 ροπα, ἢ μίλανα ὀμματα, ἢ
 ὀρύδα καὶ ἐπὶ τοῦ προσωποῦ
 ἐστὶ στίλβων, ἢ τοῦρα σῦτον, ἢ
 ὁμοῖα χαρτόροι. ἀλλὰ πάλ-
 τα μία ἡμῖν λόφισ φασί, κα-
 θὶα γυμνασίου τῶν ἑλλήνων. Πο-
 λυ. οὐ χαλεπὸν οὐδ' αὖ ταῦ-
 τα εἶναι πρὸς τοὺς λαλοῦν-
 τας καὶ ἰσχυροῦς. Διο. καὶ τοῖς
 πένεσι μὲν ὁ λόφος, πολλοὶ
 δ' αἰσι, καὶ ἀχρόμῃ τῷ
 πρῶγματι, καὶ οὐκ ἔχοντες
 τὴν ἀπορίαν, λίγῃ μὲν τε λα-
 κρούει, μὴ δ' οἰμώζειν, δι-
 γνησάμην· τὴν ἐν ταῦτα ἰ-
 σοτιμίαν. καὶ ὅτι ὄψανται
 τοὺς καὶ πλοῖσιν ὁδὸν ἀμεί-
 νους αὐτῶν. καὶ Λακεδαιμονίαις
 ἢ τοῖς οἷσι, ταῦτα εἰ δύνανται,
 παρ' ἡμῶν ἐπιτιμᾶσθαι, λίγων
 ἐκκληνῶν ἀφ' αὐτοῦ. Πολυ.
 μὲν δὲ καὶ Διόγῳ πρὸς Λα-
 κειδαιμονίαν λίγῃ. οὐ γὰρ

αὐτῶν

usuras, et alacritatem aliud su-
 per aliud accumulantes, quos
 non plus quam unus obolum
 habentes, venire huc paulo post
 oportet Pol. Dicemus et hæc
 ad illos. Diog. Sed et forma
 sis istis, et robustis dicas, Me-
 gillo pura Corinthio, et Da-
 moxeno palestrita, quod apud
 nos neque flava coma, ne cornu
 lei nigriue oculi, neque tubor
 faciei, amplius ullus est, neque
 præterea nerui intenti et robus-
 ti, neque humeri laborum tole-
 rantes, sed omnia unus pulvis,
 ut aiunt, nobis, calyparia forma
 nudata scilicet. Pollux. Non
 molestum erit, neque hæc a for-
 mosos et robustos illos dicere.
 Dio. Etiam pauperibus o Li-
 con, dicas licet, (multi autem
 sunt, quibus et cætes perquam
 molesta est, et inopiam lugent)
 ut neque lachrymentur, neque
 plorent, exposita illis æqualita-
 re hac, quæ hic est, et quod uis
 debunt, eos qui illic diuites
 sunt, nibilo meliores, quam sese
 hic esse. Lacedæmonijs autem
 tuis, hæc si uidetur, nomine
 meo obijcias, molles et enervatos
 ipsos esse dicentis. Pollux.
 Ne de Lacedæmonijs, Dio-
 genes quicquam dicas, nos

dimiserā. Sed quæ ad ceteros
mandasti, ea illis renuntiabo.

Diog. Missos igitur faciamus
hos, quā lo sibi ita uidetur. Tu
uero quibus antea dixi, ad eos
sermones hos meos desce. *as.*
Pluto seu contra Menippum.

Græsus.

Non poterimus ferre, Plus
do, Menippū hūc, canē, cohabitā
i. xē nobiscū. Quapropter aut il
lū hinc amovē alio loco colloca
mus, aut nos hinc aliō commigrabi
mus. **Plut.** Quid aut vobis mali
adeo facit, quādo eodem modo
mortuus est ac vost *Græ.* Post
quā nos ploramus & ingemisci
mus, illorū remanescētes, quæ
apud superos habuimus, utpote
re, *Midas hic auri, Sardanas*
pallus autem multæ voluptatis,
ego uero thesaurorum, invidet,
& cum conuicijs exprobrat ea
nobis, mancipia & piacula nos
uocitādo. Interdum autem co
ritiam cecidit, cōturbat ploratus
nostros. & in summa, ualde nos
bis molestus est. **Plu.** Quid hæc
audio de te, Menippe? **Men.**
Pera Pluto. Odi enim ipsos, ignaui
ac perditī adeo cū sint, qui
bus non satis fuit uixisse malē,
sed etiā mortui insuper cogitā
tione atq; aīo illis inhabitēt, quæ
apud

αἰξομαίγι. ἃ δὲ πρὶς τῶν
ἄλλους ἰφροδῶ, ἀπαγγιλά.
Διο. ἰάσομεν τούτους, ἐπὶ
σοι δονῶ. σὺ δὲ εἰς προῶ
πον ἀπὲς ἵνα παρὶ μὲ τὸς
λέγῃς.

Πλάτων, ἢ κατὰ Μένιπ
ον. Κρείστο.

Οὐ γέρομεν ὡς Πλάτων
Μένιππον τούτον τὸν λυ
τα παροικιῶτα, ὥς τὴν ἡμέ
ραν ποιητὰ τέκνον, ἢ ἡμῶν
μεισιπρόσωπον εἰς ἑτοῖον τό
πον. Πλού. τί δ' ὑμᾶς δα
νὸν ὀργάζεται, ἰμόνι κ
ῶν; Κρείστο. ἰπιδαν ἡ
μῶν εἰμώρομεν ἢ σένομεν,
ἐκόντων μνημεῖνοι τῶν
Μιδας μὲν οὐτοῦ τοῦ χρυ
σίου, Σαρδὰς ἀπαλ & ἢ
πολλὸς θυφῆς, ἐγὼ δὲ τῶν
θησαυρῶν, ἐπιγυλά, καὶ ὅ
ναι δὲ ἴα, αὐτὰρ ἀποδα καὶ κα
δάσματα ἡμᾶς ἀπαμαλῶν.
ἰνὸς δὲ καὶ ἄδων, ἐπιτα
ράτῃ ἡμῶν τὰς οἰμωγὰς.
καὶ ἔλως, λυπηρὲς ἔστι. Πλά.
τί ταῦτα φασὶν ὡς Μένιπ
ον; Μί. ἀλλὰ δὲ ὡς Πλούτων.
μισῶ γὰρ αὐτοὺς ἀργυρεῖς,
καὶ ὅλως ἐρίους ὄντας, οἷς οὐκ
ἀπὲς χρεοὶ βιώναι κακῶς, ἀλ
λὰ καὶ ἀποθανόντες ἔτι μέμ
νῶνται, καὶ πόρριζονται τῶν
αἰώνων.

αὐτῶν· χαίρει τοι γάρ περ αὐτῶν
αὐτοῖς· Πλου. ἀλλ' οὐ χρεὶν,
ληνποιῦται γὰρ οὐ μικρῶν τι
ροῦ μένει· Μι. καὶ σὺ μά-
ραίναις ὃ Πλούτην, ὃ μύσει
φῶν τῆς τεύτων ἑστια-
μοῖς· Πλου. οὐδ' ἀμύνει· ἀλλ'
ἐν αὐτῇ διλήσασαι τ' αἰσέειν
ὑμᾶς· Μι. καὶ μὴν ὃ λῆ-
μειν Λυδῶν, καὶ Φρυγῶν,
καὶ Ἀσσυρίων, οὕτω γινώσκου-
σι, ὥς οὐδ' ἑωσπερ μέλου μὴ,
ἰνδα γὰρ αὐτῇ, ἀπολευδύ-
σῃ αὐτῶν, καὶ ἡσυχίᾳ, καὶ
ἡσυχίᾳ· Κροῖ. ταῦτα
οὐχ ὕβρις· Μίνι. οὐκ· ἀλλ'
ἡκῶνα ὕβρις ἐστὶν, ἃ ὑμᾶς ἰ-
ποιᾷτε, περισκυνῶσαι ἀξι-
οῦντο, καὶ ἰλυσθῆναι αὐ-
τῶν ἰσχυρῶντο, καὶ τὸ
δανείον τὸ παράπαν ἔμνη-
μον οὐκ ἔσθ'· τοι γάρ περ οἰμώ-
σι, πάντων ἡκῶν ἡφ-
ρημένοι· Κροῖ. πολλῶν γὰρ ὄ-
ντων, καὶ μεγάλων ἡφρημέ-
των· Μι. ἴσον μὲν ἰγὼ χρε-
σθῆ· Σαρ. ἴσος δ' ἰγὼ φε-
ρῆ· Μι. ἴσος οὕτω ποιᾷτε·
ἐλθόντες μὲν ὑμᾶς· ἰγὼ δέ,
σὸ γινώδι σωτὴρ πολλῶν
συνάειν, ἡσυχίᾳ ὑμῖν·
πρίν γε γὰρ αὐτῶν τοιού-
ταις ἡμῶν ἡσυχίᾳ ἡσυχίᾳ
ειν.

Μι.

apud superos sum. Delector
ipsos agere ipsis faciendo. Pluco.
Sed nō deceo. Dolent enim non
exiguīs reb. privati. M. Etiam tu
deliras Pluco, q̄ gemitus istorū
tuo quoq̄ calculo approbas. P.
Haudquaquā, herū nolim uos
discordes ac seditiosos esse mihi
tuo. Men. At uero, ὃ pessimi
Lydorum, Phrygum, & Assy-
riorum, ita de me cognoscite ut
qui neq̄ unquam deficiurus sim.
Nam quocunq̄ abieritis hinc,
eodem sequat agere facied, cari-
tando atq̄ irritando uos. Crea.
An non hac contumelia estis
Men. Non, sed illa contumelia
erant, quae uos facere soleba-
tis, quādo et adorari uos uoleba-
tis, & hominibus libere pro li-
bidine abutebamini, neque tum
mortis quicquam memores era-
tis. Proinde deplorate nūc, q̄ ma-
nib. illis despoliati. Crea. Mula-
tis certe ὃ Idh, & magnis pos-
sessionibus. Mid. Quanto equia-
dem ipse aurot Sard. Quanta
uero ego uoluptate. Men. Rea-
tūc sane, ita facite, lugete uos
qui item, ego uerō tritum illud,
Nosce teipsum, identidem cona-
neciendo, uobis occinat, deceo
enim huiusmodi ploratus si cre-
bro illis accinatur.

g h

Men

*Menippi, Amphiloche &
Trophonij.*

*Vos nimirum Trophoni
atque Amphiloche, quum sit
tis mortui, tamen haud scio
quonam modo phanis estis do-
nati, uatesq; credimini, ac stula-
ti mortales deos esse uos arbi-
trantur. Troph. Quid an nos
bis igitur imputandum, si per
infciam illi de mortuis huius-
modi opinantur Men. At
qui non ista fuissent opinati, nis
uos, tum quum uiueretis, eius-
modi quaedam portenta ostensa
essetis, tanquam futurorum
fuissetis praescij, quasiq; prae-
dicere potuissetis si qui per con-
sarentur. Trophonius. Meni-
ppe, nouerit Amphilocheus hic,
ipsi pro sese respondendum es-
se. Ceterum ego Hecros sum,
uaticinorq; si quis ad me descen-
derit. At tu uidere nunquam
omnino Lebadiam adijisse, nec
que enim alioqui ista non crea-
deres. Men. Quid ais? equidem
nisi Lebadiam fuisset profe-
ctus, ac linteis amictus, offam
ridiculè manu gestans, per ana-
gustum aditu in specu irrepsis-
set, nequaquam fieri potuisset
ut te defunctum esse cognosce-
tem perinde atque nos, solaq;
praeslia*

*Μενίππυ, Ἀμφίλοχῃ, καὶ
Τροφώνιῳ. Μένιππῳ.*

*Σφὺ μὲν τοὶ ὦ Τροφώ-
νι, καὶ Ἀμφίλοχῃ, νεκροὶ
εἶναι, οὐκ εἰδ' ὅπως τὰ κῆρυ-
τα φησὶν ὅτι, καὶ μάλιστα δε-
κνῶνται. καὶ οἱ μάταιοι τῶν ἀν-
θρώπων, θεοὺς ὑμᾶς ὡσεὶ
λύκασιν εἶναι. Τρο. τί οὖν
ὑμᾶς αἰτίοι, εἰ ὡς αὐτοὶας,
ἐκείνοι τοιαῦτα περὶ νεκρῶν
δοξάζουσιν; Μένι. ἀλλ' οὐκ
αὖν ἰδοῦσάσιν, εἰ μὴ ζῶντες
καὶ ὑμᾶς τοιαῦτα ἑώρα-
τὸν ἰδεῖ, ὡς τὰ μέλλοντα
προειδέσθαι, καὶ προαπαρ-
δωσάμενοι τοῖς ὀρυμμένοις.
Τρο. ὦ Μένιππῃ, Ἀμφίλο-
χῳ μὲν οὐτ' αὖν εἰδέναι,
εἰ αὐτῷ ἀποκριτέον ἔστι
αὐτοῦ. ἐγὼ δὲ, ἥρως εἰμὶ,
καὶ μαντοδοῦμαι, ἢ μετὶ λυ-
τέλδοι παρ' ἐμὲ. σὺ δ' ἰο-
νας οὐκ ἐπιβιδυμᾷς κινεῖν. Λε-
βάδ' αἶψά τ' ἀπαράπαν. οὐ γὰρ
ἔστις οὐδ' αὐτοῖς. Μένι. τί
φης; εἰ μὴ οὐ Λεβάδ' εἶναι γὰρ
παράλδω, καὶ ἰσταλμὲν
ταῖς ὁδοῖς, γιλοῖας μά-
ζαν ἐν ταῖς χερσὶν ἔχον, ὅς τ'
αὖθις διὰ τοῦ στήθους ταπεινῶ
ἔνι ὅθ' ἐπὶ τὸ σπλάγχνον, οὐκ
αὖν ἰδωσάμεν εἰδέναι εἰ τι νε-
κρὸς ἂν, ὡς περὶ ὑμᾶς. μέγα τῇ
γοη-*

tibi emi, & clauos praeterea, & faniculū, unde Hyperā fecisti, oīa haec duab. drachmis. Cha. Recte, laudo, haec uili emisti. Mer. Haec sunt, quae tibi exposui, nisi si quid reliquū est q̄ me fugit inier cōputandū. Quando aut haec redditurū te promittist. Cha. Nunc quidē, Mercuri nō possū. Si uero pestis aliqua, aut bellū, cōfertor & frequentes huc dimiserit aliquos, licebit tibi uim allucrari aliquid, sub tracto clā nōnihil ex portorio. Mer. Proinde ego nūc sedebo, pessima quaeq; ut euenians precor caelo, ut inde fructum aliquē capiam. Cha. Fieri aliter non potest, Mercuri. Nam pauci nunc, uidet, ad nos descendunt. Pax enim est. Mer. Satiū est ita esse, etiamsi ob hoc abs te protogauer nobis debiti istius solutio. Vtrum enim uero prisci illi, Chaeron, nosq; quales aduenire solebant, quā fortes atq; animosi omnes, citiore madidi, & uulneribus pleni plerique. Nunc autem, aut ueneno aliquis a filio interfectus, aut ab aere, aut pra nimia uoluptate, aut me facto uentre ei crucibus adueniū. Pallidi enī oēs, & ignaui, neq; similes priorib. illis.

Plurimi

τὰ ἀνιωτά, καὶ θλουσ ἀπὸ καὶ λιανώδιον. ἀπ' οὗ τὴν ὑπεραν' ποίσεις, δύο δραχμῶν ἀπαντα. Χα. εὖ γιγναι ταῦτα ὁρῶ. Ερμ. ταῦτά ἐστιν, ἀ μὲντι ἄλλοις μᾶλλον διπλασθ' ἐν τῷ λογισμῷ. πότε δ' οὖν ταῦτ' ἀποδώσας φῆς; Χα. νῦν μὲν ὡς Ερμῇ ἀδελύατον, ἢν δὲ λοιμὸς τις ἢ πῶλεμ' & λιανὰ πύμνη ἀδρῶνους τινὰς, ἐνθαί τότε ἀποκαρδαύσαι ἐν τῷ πλῆθει παραλογίζμενον τὰ πορδμία. Ερ. νῦν δ' ἐμὲ καὶ ἀδελφάδας, τὰ λιανὰ οὐχ ἔμην & γὰρ ἰσθαι, ὡς αὖ ἀπὸ τέτων ἀπαικώοιμι. Χα. οὐκ ἴσθιν ἄλλως ὡς Ερμῇ. νῦν δ' ἔλθῃσι ὡς ἐγὼ ἀφικουῦμαι ἡμῶν. ἀρῶν γάρ. Ερμ. ἀμνησθ' ἔστω, ἀ καὶ ἡμῶν παρατάνοιτο ὑπὸ σου τὸ ὄφλημα. πλὴν ἄλλ' οἱ μὲν παλαιὸν ὡς Χα. ερμ, ἰσθαι αἰεὶ παρῆγοντο, ἀνδράσι ἀπαντῶσι, αἵματι & αὐτοπλῆθ, καὶ φανματῶσι ἐπὶ πολλοί. νῦν ἢ ὡς φαρμάκων τις γὰρ ἢ πικρὸς ἀποδανῶν, ἢ ὑπὸ αἰ γυναικός, ἢ ὑπὸ φουφῆς βροχιακός τίνω γαστρί, ἢ τὰ σκίτη. ὡς οἱ γὰρ ἀπαντες, καὶ ἀγροαί, δ' ἡμοιοῖται.

Μεῖνους

πάντες. οἱ δὲ πλεῖστοι αὐτῶν
διὰ χρήματα ἡκουσιν, ἐπι-
βουλόμενοι ἀλλήλοις, ὡς
εἰκάσι. Χά. πάντων γὰρ πι-
πιδέντα ὅτι ταῦτα. Ερ. ἔ-
μοι οὐδ' ἰγὼ δόξαιμι αὖ
ἀμφοτέρων, πινυῶς ἀπαν-
τῶν τὰ ἐφαλόμενα παρὰ
σοῦ.

Πλατῶν & Ἡρμῆ.

Τὸν γένοντα οἶδα, τὴν
πάντων γυμνασία λέγω, τὸν
πλούσιον Εὐκράτην, ὃν παῖ-
δός μιν ὁκείσιν, οἱ τὸν κλῆ-
ρον δὲ θνήσκοντες. πρῶτα-
κισμύριοι; Ερ. ναί, τὸν σι-
κυνίον φησ. τί οὖν; Πλού.
ἐκείνον μὲν ὃ Ερμῆ βλῶ ἰα-
σον ἐπὶ τοῖς ἱερήκοις ἰ-
στέον, ὃ βιβλικόν, ὅστις ῥύ-
σας ἄλλα τοσαῦτα, ἰγὲς οἶόν
τι λῶ, καὶ ἴτι πλεόν. τὸς δὲ
γινώσκας αὐτῶν, Χαρίνιον
πρόνιον, καὶ Δαμόνα, καὶ
τὸς ἄλλους κατὰ σπασιν ἰφί-
στει ἀπαντας. Ερμ. ἔτι περ
αὖ δόξει τὸ τοιούτον. Πλ. ἔ-
μην, ἀλλὰ δικαίωτατον.
σι γὰρ ἐκείνοι παδόντες, ὁ-
χοντες ἀποδιδόντες ἐκείνοις, ὃ
χρημάτων ἀντιποιδόντες, ὃ δὲ
πρὸς ἑαυτοὺς. ὃ δ' ὅτι πάντων ἰ-
σι μιαιφόντων, ὅτι καὶ τοιαῦ-
τα εὐχόμενοι, ἡμεῖς θρασύς
οἰμ

Plurimi autem ipsorum etiam
pecuniarum causa ueniunt, su-
dis, ut uideatur, multo sibi insu-
dis, Cha. Omnino enim expe-
cibiles ille sunt. Mer. Proinde
neque ego uidear peccare gra-
uius aliquid, si uel acerbius abis
et exigam, ea quae mihi debes.

Plutonis & Mercurij.

Senem ne nosti, illum aetate
omnino confectum dico, Eucra-
tem diuitem, cui liberi quidem
nulli sunt, haereditatis aut capta-
tores plus quam quinquaginta
millia. Merc. Noui, Sicyonium
illum dicis. Sed quid postulat
Plu. Viue illum quidē, Mera-
curi sine, ultra eos quinquagin-
ta annos quos aetate peregit, al-
teris totidē accumulatis, si mon-
do possibile sit, atq; etiam pluri-
bus. Adulatores autem ipsius
Charinum adolescentē, & Da-
monem, & ceteros abripe huc
ordine omnes. Mer. Atqui ab-
surdum hoc uideri queat. Plu.
Faudquaquam, imo iustissimū.
Quam enim ob causam illi an-
deco optat illum mori? nisi quia
pecuniam illius ambiunt, nulla
propinquitate iuncti. Quod au-
tem omnium sceleratissimum
est, interea cum talia precantur,
tamen obseruant & colunt

manifeste utiq; illum. Ac quæ
 egrotante illo, apud se consula-
 rent, nemo ignorat, at tam eni scia-
 crificaturos sese promittunt, si
 conualescat denuo, & in summa,
 varia quædam adulandi ra-
 tio illorū hominum est. Quam-
 obrem ipse, quidem immortalis
 sit, illi autem præ ipso abeant,
 frustra hiantes. *Mer.* Ridicu-
 la patitur, scelera cum sint.
 Sed tamen & ille admodum
 scite circumducit illos, & spe-
 pascit inani, & in summa scema
 per moriuro similis, multo uas-
 tidus magis est, quàm quisquam
 iuuenis. Illi autem hereditate
 inter se diuisa, pascuntur, uitam
 quandam beatam secum ipsi
 animo præcipientes. *Pluto.*
 Proinde ipse exuta senectute,
 quemadmodum Iolaus ille, in
 iuuentem redeat. Illi autem in
 ipsa media spe, diuitijs illis, quas
 super somnum spectatis, desidia
 eunt abeant iam huc, malitias
 le mortui. *Mer.* Alias res eun-
 ta, *Pluto*, iam enim accersam
 tibi illos, alium super alium ora-
 dine, septem autem, opinor,
 sunt. *Plut.* Deducas licet. Il-
 le autem mittat singulos præ se,
 ex senectute iterum in adolescentem
 conuersus.

οὐκ ἐν γὰρ τῷ φανερῷ, καὶ πα-
 ροῦντι, ἀ μὴ βουλευο-
 νται, πᾶσι πρόσθετα. δύο αὖ
 δὲ ὁμῶς ὑποσχεύονται, ἢ μ-
 ραίον. καὶ ὅπως, ποικίλη τις
 ἢ λοκαλία τῶν ἀνδρῶν,
 διὰ ταῦτα, ὁ μὲν ἴσως ἀδ-
 νάτι. οἱ δὲ, προαπίτωσαν
 αὐτῷ μάτῳ ἐπιχαιρόντες,
 ἐρ. γίλοια πείσονται, παν-
 ὄντων. πολλὰ ἡμέτε-
 ρα ἐν μάλα διαβουκολῶ-
 ῖν αὐτοὺς, καὶ πικρίῃ. καὶ
 ὅπως, αἱ θανάτι ἰοικῶς,
 ἔρρται πολὺ μᾶλλον τῶν
 νῶν. οἱ δὲ, ἤδη τὸν ἡλιθίον
 ἐν σφίσι διηρημένον, βόσ-
 ποῖται. βάλω μακαρίων πρὸς
 ἑαυτοὺς τιθίντες. Πλου-
 οῦντων ὁ μὲν ἀποδυσάμει-
 νει τὸ γῆρας ὡς πόρῳ ἰόλῳ
 ἀνθυσάτω. οἱ δὲ ἀπὸ μέ-
 σων τῶν ἡλικίῶν τὸν ὄνει-
 ροπολιδέντα πλοῦτον ἀπο-
 λύντες, ἐκείτωσαν ἑδὲ κα-
 κοὶ ἡμέτερος ἀποθαινόντες. ἐρ.
 ἀμείψου ὦ πλούτων. μί-
 τιλόσομαι γὰρ σοὶ ἤδη αὐ-
 τοὺς ἡμὰς ἱναίῃς. ἱππὰ δὲ
 οἶμαι εἶσι. Πλου, κατὰ σπασ-
 ῖ δὲ παραπίμψαι ἑκάστην,
 αὐτὶ γέροντες αὐδὲς πρὸς
 αὐτοὺς γῆρας.

Terc

Terc

Τέρψιων & Πλούτων.

Terpsionis & Platonis.

Τούτο ὦ Πλούτων Δικαι-
ων, ἰμὶ μὲν τιδυνάαι φιά-
κοντα ἰτη γιγνόμενα, τὸν δὲ
ὑπὲρ τὰ ἐνφρόκοντα γέρον-
τα Θούκειτον βῶ ἴτι; Πλν.
Δικαιότατον μὲν οὖν ὦ Τέρ-
ψιων, εἴγε ὁ μὲν βῶ, μὴ δὲ-
να σύχμην & ἀποδανῶν τ
φίλων. σὺ δὲ, παρὰ πάν-
τα τὸν χρόνον ἐπιβούλουδ
αὐτῷ, πόριμύων τὸν λυ-
γον. Τέρ. οὐ γὰρ ἐχθρῷ γί-
νοντα ἴντα, καὶ μικρὶ χρό-
σασθαι τῷ πλούτῳ αὐτῶν
διωάμηνον, ἀπειλδῶν τοῦ
βίου, πῶτα χιρῆσαντα τοῖς
βίοις; Πλον. Ιαυὰ ὦ Τέρ-
ψιων νομοδιτῶν, τὸν μη-
κίτι τῷ πλούτῳ χρῆσασθαι
διωάμηνον, πρὸς ἡδονῶν
ἀποδνήσκων. τὸ δὲ, ἄλ-
λως ὦ μοῖρα καὶ ὦ φύσις δι-
ταξον, Τέρ. οὐκοῦν ταύ-
τῳ αἰτιῶμαι τῆς διατά-
ξεως, ἐχθρῷ γὰρ τὸ πρῶ-
μα ἱξῆς πως γίνωδαι, τὸν
πρῶτον τὸν πρῶτον, καὶ
μετὰ τοῦτον, ἴστις καὶ τῇ
ἡλικίᾳ μετ' αὐτῶν. αὐατρε-
φιδαι δὲ μὴδαιμῶς, μὴ
δὲ βῶ μὲν τὸν ὑπὲρ γηρον,
ἰδόντας τρεῖς ἴτι λαιπὺς
ἱχον.

Iustum ne hęc est ὦ Pluto,
me quidem ē uita obijisse, uigin
ei cum sim annorum, Terpsio
ium uero senem septuagena-
rium, & ultra, ad huc uiuere
Pluto. Iustissimum quidem ὦ
Terpsio. Nam & si ipse uiuis,
certe ad nullius tamen mortem
affectus est, tu uero omni tem-
pore illius hereditatem expec-
tas, cum mori auidiissime cui
picbas. Terpsio. Nonne
opus fuerat, quum senex sis,
nequeatq; de cetero suis uti di-
uitijs, locum dare iuuenibus
Plut. Nouas ὦ Terpsio stas
uuis leges, quum ad uoluptas
tem diuitijs uti nequeat, ip-
sum ē uita decedere. Aliet
autem & Parca & natura stas
uuisse uidetur. Terpsio. Pro-
inde hanc ob huiusmodi aca-
cuso ordinem, decebat enim
has res successionē gradus
que fieri, senem primo, de-
inde qui in ea etate sequen-
retur mori. Flaudquaquam
autem exerceri, aut uiue-
re, qui senectute decrepitu
esset, qui tres duntaxat dentes

g

habere

habeat, cui uix deseruiunt oculi, qui eum uisus à quatuor famulis deducitur, de gurgantes nautes, hipposque oculos habens, nihil denique uoluptatis degustans, haud aliter existens, quam animatum quoddam sepulchrum, ab ipsa iuuentute derisum. Et contra mori optiosos atque robustissimos adolescentescens. Nam hoc perinde efficitur, ac si flumina sursum deferantur. Aut saltem scire necesse foret, quando senum quilibet obiturus esset, ne quos, prout eis mos est, fallerent. Nunc uero illud accidit, quod prouerbio dici solet, Quadruga bouem sapissimè ducit. Plus eo. Haec quidem est Terpsio, prouidentius fuisset, quam tibi profecto uidentur. Verum et uos quid passi estis? quod rebus alienis gaudetis, et senibus, suisque orbatis, uosmet ipsos per te in adoptionem traditis, quam obrem in derisum adducti, ab illis sepelimini, quod quidem plurimis fuit pericundum. Nam quanto uos magis mori illos peroptatis, tanto plus omnibus quam gratissimum est, si ante eos uos mori cōtingat. Et senum nouā quandam artem in

mca

ἔχοντα, μάλιστα ἰστώντα, οἰκίταις τίθασιν ἐπικυφέντα, ἰορῶντες μὴ τὴν εἶναι, λέμμε δὲ τὸς ὀφθαλμοὺς μετὴν ἔντα, ἐλπίε τι ἐλπίε αἰδέται, ἡμυχόν τινα τάφον ἔνθ' τῶν νεαρῶν καταγυλάμενον, ἀποδύσκειν δὲ καλλιτόνους, καὶ ἰρῶμεν τὰ τοῦ νεανίσκου. αὐτὸν γὰρ ποταμῶν τετρίγ' ἐπὶ τὸ τελευτᾶν οὐδὲν αἰσχροῦ, πῶς καὶ τιδύσεται τῶν γρόντων ἡλικία, ἵνα μὴ μάλιστα αὐτοῦ ἐν ὁρᾷ πᾶν. τοῦ δὲ τὸ πρὸς οὐμίας. ἡ αἰμαξία τὸν βουὴ πολλὰν ἐκφύει. Πλὴν ταῦτα μὴ ἐπὶ τῶν πρῶν πολλὴ σωτήρια γίνονται, ἢ πρὸς οὐμίας. καὶ ὑμῶν δὲ τί παρὸν ἐστὶν, ἀλλοτρίοις ἐπιχαίρειν, καὶ τοῖς ἀτίκτοις τῶν γρόντων ἀσπιδί, φέροντες αὐτοὺς; τοιγαροῦν γέλωτα ὀφλισκάνει, πρὸς ἡλικίαν κατὰ τὴν ἡλικίαν. καὶ τὸ πρᾶγμα τοῖς πολλοῖς ἡδιστόν γίνονται. ἐσθ' γὰρ ὑμῶν ἡλικίαν ἀποδανῶν δύχιδαι, τοσούτω ἀπασιν ἐλπίε πρὸς ἀποδανῶν ὑμῶν αὐτῶν. καὶ τὸν γὰρ τινα ταύτην τέχνην ἐπὶ

στρίψ-

ὑπομένει, γράμῳ καὶ γόρῳ
 τῶν ὀρῶντων. καὶ μάστιγα,
 εἰ ἄτιμους ἄνθ. οἱ δὲ ἐντιμ-
 νοὶ, ὑμῖν ἀδίκτοι. λιπαροί,
 πολλοὶ ἢ δὲ τῶν ὀρῶντων
 σωζόντων ὑμῶν τῶν πανε-
 γίων τοῦ ἱεροῦ, ὅν καὶ τῶ-
 χῶσι παύσας ἔχοντες, με-
 σῶν αὐτοὺς πλάττονται, ὥς
 καὶ αὐτοὶ δραστὰς ἔχουσιν.
 εἰτα ἰν ταῖς διαθήκαις, ἡ-
 πικλάδουσιν μὴ οἱ πά-
 λαι ἀποφεύσαντες. οἱ δὲ,
 πᾶσι, καὶ ἡ φύσις, ὡς ὁρ-
 ἷσι δίκαιον, λατρεῖσαν πάν-
 των. οἱ δὲ, ἀποκρίνεται τοὺς
 ῥητότας, ἀπεσπογνόντες.
 Τὸρψι, ἀλλὰ ὅταυτα φῆς. ἰ-
 μου γοῶν θούρητ. πῶς α-
 λιατῆρα, ἀδιδόνηται
 ἀκούει, καὶ ὁπότε ὁρίοιμι,
 κατὰ τῶν, καὶ μύχιον τι
 κατὰ τὸν ἑξ ὡς νύτῃς ἀν-
 λυεῖται κρύβου, ὥς ἔγ-
 γη ὅσον αὐτῶν εἰδόμεν. ἰ-
 πιδόειν αὐτὸν εἰ σερῶ, εἰ
 πικρῶν τι πολλὰ, ὡς μὴ ὑ-
 πόβραλλοιεντὸς με οἱ αὐτοὶ
 τὰ τῇ μεγαλοδωρίᾳ. καὶ
 τὰ πολλὰ ὑπὸ φροντίδων,
 ἄγρυπνοι ἐκάλω, ἀφιδμῶν
 ἔκαστα, καὶ διατάττω. ταῦ-
 τα γὰρ μοι ἢ τῷ ἀποδανῶν
 αἰτία γίνονται, ἄγρυπνία,
 καὶ

medium adducitis, aniculas
 atq; decrepitos cū amatis, prae-
 fertim quidem si liberis sine or-
 bati, qui uero liberos habet, illo-
 rum uobis non est cura. Atqui
 ex his qui amantur plurimi, mi-
 nimè uel est ignari assus, cuius si
 ipsis liberos esse contingat, illos
 odisse dissimulā, ut et ipsi habe-
 ant amatores. Inde his in uel ea
 mēto exclusis, q; munera diuifica
 sime obuiant, liberi, sicuti pro-
 fecto dignū est, oēm eorū substā-
 tiā consequuntur, at illi tristitia
 affecti, suāq; spe delusi, deūbus
 fremunt. Ter. Omnia haec uerba
 sunt, quae de me. T. uerito ac-
 tumas. Quare enim meorū il-
 le deuorauit, quū semper eū mē-
 vi puatē. At quoties ad eū ina-
 grediebar, gemitendo, et internū
 quiddā, perinde atq; ex ouo pul-
 lus aliquis immaturus, stridēdo
 aegritudinem simulabat. Unde
 quanto citius eum ad sepulchrū
 duci existimabā, tanto plus illi
 donorum mittebam, ut ne is, qui
 amore concuerebatur, muneris
 bus me praeclaris uinceret. Ple-
 rumq; etiam praenimia sollicitu-
 tudine in somnis iacebam, sinu
 gula enumerās, ac uisum quiddā
 disponens. Haecque etiam cau-
 sa inuicem mihi fuit, cura
 et uigilia

et uigilia. Ille autem deglutit
in hoc illeclamento meo tanto.
adstiat mihi quando sepeliebatur
paulo ante, irridens. Plu. Eua-
ge o T uctice, diuissimè uiuas,
et diuissis abundans, et hu-
iuscemodi homines deridens,
per prius moriatis, quàm hos
bleditores cunctos, premittas.
T. et p. Hoc quidem o Pluto per
iucundiam mihi foret, si ante
T uctitum Chariades uita de-
scenderet. Plu. Boni animi sis o
T uctio, et Phido etiam, et
Melanobus, et omnes penitus
ipsi perire cuncti, suis ipsorum
auris confecti. T. et p. Hec ego
sumis opere laudo, o T uctice
diuissimè uiuas.

Zenophanta et Callio
demida.

At tu Calli demides, quo pae-
do interisti? Nā ipse quē admo-
du Dinia perasius cum esset,
inmodica ingurgitatione praen-
focatus fuerim, nosti, aderas co-
anim morientii. Cal. Adera? Ze-
nophantes. Porro mihi nouum
quiddam aequo inapinatum ac-
cidit. Num mihi quoque potius
est? Percedemus ille senex. Ze-
nophan. Orbem illum dicis,
et diuicem, apud quem te as-
sidui iuxsari conspiciebam?

Cal.

ηγε φροντίδου, ο δὲ τοσού-
τῳ μοι δέλιαρ λιταπιῶν,
ἰστῶναι δ' ἀπομύχῳ πρῶ-
τω ἐπηγέλῳ. Πλού. ὦ γι ὦ
Θουκρίτῃ, ὧνς ἐπιμύκιστον,
πλουτῶν ἄμα, καὶ τῶν τοι-
ούτων λιταπιῶν. μὴ δὲ
πρότῳ γι σὺ ἀποδάμνεις,
ὦ προπίμψας πάντας τοὺς
λίλακας. Τῷ. τοῦτο μὲν ὦ
πλουτῶν καὶ ἱμαὶ ἡδιστον
ἦν, εἰ καὶ Χαριάδης προ-
τιδύξεται Θουκρίτου. Πλν.
δάρεῖ ὦ Τῷ ψῖον. καὶ φά-
δων γὰρ, καὶ Μελαντῷ καὶ
ὅλως ἀπαντῶν, προελύουσιν
αὐτοῦ γὰρ ταῖς αὐταῖς
φροντίσιν. Τῷ. ἰπανὴ ταῦ-
τα. ὧνς ἐπιμύκιστον ὦ Θου-
κρίτῃ.

Ζηνόφαντι καὶ Καλλι-
δημίδῃ.

Σὺ ὦ Καλλιδημίδην, πῶς
ἀπιδάμνεις; ἰγὼ μὲν γὰρ, ὅτι
παράσιτ' ὦν Δανίος, πλεί-
ον τῷ ἱκανοῦ ἱμφαγῶν, ἀπὶ
πνίγῳ, οἶδα. παρὴς γὰρ ἀ-
πιδνήσαντί μοι. Καλ. πα-
οῶ ὦ Ζηνόφαντι. τὸ δ' ἰ-
μῶν, παράδοξόν τι γίγνεται.
οἶδα γὰρ καὶ σὺ πονοῖς Πλοῦ-
δων τὸν γίγνεται. Ζη. τὴν ἀ-
τακτῶν, τὸν πλούσιον, ὃν
τὰ πᾶν ἔλαβον σωίντα;

Καλ.

Καλ. Ἰκεῖνον αὐτὸν αὖ ἐ-
 λθάμενον, ὑποχρέω μὲν
 ἐπ' ἡμῶν κληρονομίᾳ τινὲς ἔ-
 σται, ἐπ' αὐτὸ δὲ τὸ πρᾶγμα ἵ-
 μένησιν ἐπιγίνετο, καὶ ὕ-
 περ τὴν Τιθωνὸν ἐχέον ἵ-
 σται, ἐπιτομὴν τινα ἐδόν ἐπὶ
 τοῦ ἡλῦρον θύρου. πρὸς
 μὲν γὰρ φάρμακον, ἀν-
 πασα τὸν οἶνον, ἵπα-
 δαυ τάχιστα ἐπτοίσετο
 αὐτὸς πινῶν, πινεὶ δ' ἐπ-
 ακῶς, ἡρόδοτον ἐμβαλόν-
 τας δὲ λύνει, ἵτοιμον ἵχεον
 αὐτὸ, καὶ ἐπτοίσει αὐτῷ.
 αὐτὸ δὲ τοῦτο ποιεῖται, ἡλῶδι-
 ον ἐπτοίσει αὐτῷ. Ζη. τί οὖν γίνετο;
 πάντων γὰρ τι παράδοξον ἵ-
 σται. Καλ. ἵπα δὲ τῶ-
 νον λύνει, ἵμερ, δύο
 ἡδὲ ὁ μερῶν ἐπτοίσει, λύνει
 ἵτοιμον ἵχεον, πλὴν μὲν τῷ
 Πτοσίδωρι πλὴν ἵχεον τὸ
 φάρμακον, πλὴν δ' ἵχεον ἵ-
 μοι, σφαλὸς οὖν οἶδ' ἵχεον,
 ἵμοι μὲν τὸ φάρμακον, Πτοσί-
 δωρι δὲ τὸ φάρμακον ἵ-
 χεον. αὐτὰ δὲ μὲν, ἵπερ.
 ἵχεον δὲ αὐτὴν μάλα ἵπα-
 δαυ ἵμερ, ἵπερ, ἵμερ
 αὐτὸ ἵμερ, ἵμερ, ἵμερ
 γιγνῆς ὁ Ζηνόφωτος; καὶ
 πλὴν οὖν ἵμερ, ἵμερ, αὐτὸ
 ἐπ-

Cal. Illum semper captabam,
 colebamq; , id mihi pollicens
 fore , ut meo bono quamprimum
 moreretur. Verum quanta
 ea res in longum proferretur,
 scire uidelicet, uel ultra Titho-
 nios annos uiuente, comperto
 diariam quandam excogitati-
 uiam, qua ad hereditatem per-
 uenirent. Siquidem empro ac-
 neno, pocillatori persuaseram,
 ut simulatq; Procodorus potum
 posceret , biberat autem pro-
 lixius , praesentius in calice
 inijceret , habereq; in pto-
 mii, porrecturus illi. Quod si se-
 cisset, iuro iurando confirma-
 bam , me illum manu missu-
 rum. Zeno. Quid igitur ac-
 cidit : nam inopinatum quiddam
 narratus mihi uideris. Cal.
 Vbi tam loci uenissimus, prae-
 duobus paratis poculis, altero
 Procodoro cui uenenum erat
 additum , altero mihi nescio
 quo modo errans, mihi uenente,
 Procodoro porrexit innoxium.
 Mox ille quidem bibit, et ego
 protinus humi porrectim stratus
 sum, suppositum uidelicet
 ce illius loco funus. Quid haec
 Rides Zenophane? Aequum
 non conuenit amici malis illa
 dera.

dere. **Z.** Rideo pfecto, nā elegā-
ter ac lepidē tibi haec res cuco-
niū. Porro senex ille, qd interim
C. Primū ad casum subiū atq;
inexpectatū sanē cōturbatus ē.
Deinde simul atque intellexit,
id qđ acciderat, puta pocillato-
ris errore factū, risit & ipse. **Z.**
Recte sanē. Tamen si non oport-
uit ad cōpendium illud diuertere,
si quidem uenisset tibi popu-
lari, uulgataq; uia, tutius certio-
us ē, etiam si paulo serius.

Cnemionis & Damippi.

Hoc illud ē q, uulgo dici cō-
suevit, **Hinulus** leonē. **D.** Quid
isthuc est, quod tecū stomachare
Cnemōi C. Quid stomacharetos
gast? Qdē heredē reliquendā
prater aī sententiā, uidelicet aslu-
delusus miser, ijs quos maxime
mea cupiebā habere, prateritis.
D. Sed isthuc quā cūenit? **C.**
Hermolai nobile illū diuītē, cū
orbis esset, imminēte morte ca-
piabā, assidens atq; inserviens.
Neq; ille grauatim officiū me-
um admittebat. At interim il-
lud quoq; mihi uisum est scitū,
consultumq;, ut te testamentum
proferrem ac publicarem, quo
illum rerum mearū in solidum
heredem institueram, nimirum
ut ille uicissim idē faceret, meo

pro

ἐπιγελᾶν. **Ζη.** ἀστὸν γὰρ ὁ
καλλιδὴμίδην πῖπονδας· ὁ
γέρων δὲ, τί πρὸς ταῦτα;
καλ. πρῶτον μὲν πετάρᾳ χ
δὴ πρὸς τὸ αἰφνίδιον. ἅτα
συνᾶς οἶμαι τὸ γεγεννημέ-
νον, ἰγίλα καὶ αὐτὸς, οἷά γε
ὁ οἰνοχόῃ εἰργασταί. **Ζη.**
πλὴν ἀλλ' οὐδὲ σὶ τίῳ ἐπί-
τομον ἰχθῆν ῥαπιδάει. ἦ καί
γὰρ αὐτοὶ διὰ τὸ λιποφρόν
ἀσφαλισθόν, εἰ καὶ ῥίγιον
φραδύτρῃ & λῶ.

**Κνημὶν & καὶ Δάμ-
νιππῶ.**

Τοῦτ' ἐκείνο τὸ δὲ παρ-
οιμίας, Οὐβρὸς τὸν λίστα.
Δα. τί ἀγανακτᾷς ὦ Κνή-
μων; **Κνη.** πωιδάσθῃ, τί ἀ-
γανακτῶ; κληρονόμον ἀκού-
σι & λιταδίλοισα, λιτασά-
φιδας ὁ ἄδλι &, οὐς ἐβου-
λήμην αὐτοὺς μάστιγα σχᾶν τὰ
μὰ, παραλιπών. **Δα.** πῶς
τὸτ' ἔγιντο; **Κνη.** Εὐμόλα-
ον τὸν πάντων πλούσιον ἄντι-
νον ὄντα, ἰδὼράπεσον ἔλ-
δανότω. λιανέων & οὐκ ἀπ-
δῶς τίῳ ἰδραπέειον προσή-
το. ἰδοξε δὲ μοι καὶ σοφὸν
τὸτ' εἶναι, διαδοῖδε διχθήκατ
ἐς τὸ φανόρον, ἐν αἷς ἐκείνῃ
λιταδίλοισα τὰ μὰ πάντα,
ὡς λιανέων & ἰκλώσας; ἢ τὰ
αὐτὰ

αὐτὰ πρὸς τὸν Δά. τί οὖν
ἀδίκων ; Κνέ. ἴ, τι μὴ
οὐ αὐτὸς ἐγγράψῃ ταῖς ἰ-
αυτῷ διαδύκαις, οὐκ εἶδα.
ἰγὼ γὰρ ἀφ' οὗ ἀπιδανῶν,
τῷ τίγες μοι ἐπαδόντων ;
ἡγεῖ νῦν Ερμέλας ἔχῃ τὰ
μὰ, ὡς περ τις λάβραξ ἡγεῖ
τὸ ἀγκυρῶν τῷ δολιχῇ συγ-
κατασπῆσας. Δά. οὐ μόνον,
ἀλλὰ καὶ αὐτὸν σὶ τὸν ἀ-
λῆα. ὡς δὲ σόφισμα καὶ τὰ σαυ-
τῷ σωτῆρας. Κνέ. ἰοῖνα,
εἰ μὴ ὡς τοιγαροῦν.

Πολύς καὶ Πολύ-
στρατος.

Ἦκει πρὸς τὸν Πολύστρατον
καὶ οὐ πρὸς ἡμᾶς, ἵτις εἰμὲν
οὐ πολὺ ἀποδόντα τῶν ἱκανῶν
τὸν βιβλικῶς. Πολύ. ἰκνῶ
ἐπὶ τοῖς ἐγγράφοις ὃ Σί-
μυλε. Σι. πῶς δὲ τὰ μετ' ἡ-
μῶν ταῦτ' ἐβίωσι φιλάνοντα ;
ἰγὼ γὰρ ἀμφὶ τὰ ἐβλεμμένα
τα σου ἵκνῶ, ἀπιδανῶν. Πο-
λύ. ὑποβρίδισα, ἵναί σοι πα-
ράδοξον τῷ τοῦ Δέξῃ. Σι. πα-
ράδοξον. εἰ γέροντι, καὶ ἀ-
σθενεῖ, ἀτιμῶν τι πρόστιμι,
ἡδιδάτωις ἐν τῷ βίῳ ἰδύ-
νατο. Πολύ. τὸ μὴ πρῶτον,
ἀπαντᾷ δυνάμει. ἵτις καὶ
παῖδες ὡραῖοι ὄσαν πολλοί,
καὶ γυναικὲς ἡβρῆταται,

καὶ

promocatus exemplo. Dani.
Quid eandē ille Cne. Quid
ille suo in testamento scripserit,
id quidem ignoro. Caterū ego
repperē asperato ē uita des-
cessi, et clivina oppressus. Et
nunc Hermodorus mea possidet,
lupi cuiuspiam in mortem ipso
homo cum esca pariter auulso.
Dam. Imō non escam modo
cum hmo, quin etiam te quoque
piscatore simul abstulit. Itaque
technam istam, in uiam ipsius
caput struxerās. Cne. Sic apa-
reres, id ē adeo deploro.

Simyli et Polistrati.

Venisti eandē et tu Polystra-
te ad nos, quoniam annos uixisti
haud multo pauciores ceteris op-
por. Pol. Nonaginta octo Si-
myle, Sim. Sed quinque triginta
ta istos annos egisti, quibus nū-
bi fueras superstes? Nam ipse
perij et ferebat septuagenario.
Pol. Quam suauissimē profecto
cō, etiam si hoc mirum tibi uide-
bitur. Sim. Mirum uero si
quidem tibi primū seni, deinde
inualido, postremo etiam orbo
quicquam poterat esse in uita
iuuē? Pol. Principio nihil ca-
rat quod non possem, praeterea
pueri formosi complures adeo
tantum mulieres nitidissimas

καὶ γυναῖκες

ἡγεῖ μὲν πρόδικός γε ὁ ἴ-
 ρως εὐτοσί πολὺς ὦρ, ὁ πε-
 ρὶ τοὺς ἀτίκτους καὶ πλου-
 σίους γίροντας. Σι. νῦν μὲν
 δαὶν σου τὸ ἡέλλῃ ὠδυ-
 μάσει, ὅτι παρὰ δὲ χρυσοῦς
 Ἀφροδίτης ἐν. Πολυ. ἀταρ
 ὦ Σίμωνι, οὐκ ὀλίγα τῶν ἱ-
 ρατῶν ἀπολλύονται, μονο-
 νοῦχι προσκυνοῦμεν ὅτι
 αὐτῶν. καὶ ἰδρυτὶ μὲν δὲ
 πολλὰς, καὶ ἀπικλείου αὐ-
 τῶν τινὰς ἐνίστι. οἱ δὲ ἡμι-
 λῶντο, καὶ ἀλλήλους ἐπὶ ὀρι-
 βάλλοντο ἐν τῇ πρὸς ἡμῖν φι-
 λοτιμίᾳ. Σι. τίλῃ δ' οὖν,
 πῶς ἐβουλόμην πρὶ τῶν
 ἡτημάτων; Πολυ. ὅτι τὸ φα-
 νερὸν μὲν ἡκατομ αὐτῶν κλη-
 ρονίμων ἀπολιπῶν ἱρασ-
 κομ. ὁ δ' ἐπίστασθαι, καὶ
 ἡτοκοντικῶς τὸν παρὸν
 κούλῃ καὶ αὐτόν. ἀλλὰς δὲ
 τὰς ἀπὸ αὐτῶν διαδύνας ἐκεί-
 νας ἔχον, καὶ τὴν περ, οἰμώ-
 ζον ἀπασὶ φράσας. Σι. τί-
 να δ' αἱ τελευτῶν τὸν κλη-
 ρονίμων ἴσχει; ὦ πῶν τινὰ
 τῶν ἀπὸ τῶν γένε; Πολυ. ὅ-
 μᾶ δ' ἰ, ἀλλὰ νῦν τὸν τι-
 να τῶν μερακίων ἢ ὠραίων
 φέρυγα. Σι. ἀμφὶ πόσα ἐστὶ
 ὦ Πολύστρατι; Πολυ. σχε-
 δὸν ἀμφὶ τὰ ἑκατομ, Σι. ἢ δὲ
 μὲν.

At qui notissimus est hic amor,
 cū uulgo si frequēs, necpe erga
 senes orbos diuites. Sim. Nunc
 tua forma unde tibi pfecta fue-
 rit intelligo uir egregie, nimirū
 ab aarea illa Venere. Pol. Ve-
 ritatem nō patū multas cōmodi-
 tates ab amātibz tuli, Simyle,
 propemodū etiā adoratus ab il-
 lis. Porro sēpius etiā quasi pro-
 cax illis illudebā, excludēs inter-
 dū nōnullos eorū, interim illi in-
 ter se se decetabā, & in ambicō-
 dis primis apud me partibus, as-
 lū alius antecire nitebatur. Si.
 Sed age de facultatibus tuis qd
 tandē statueras? Pol. Palā quā-
 dem affirmabam, me unūquem-
 que illorum relicturū heredem,
 idq; illi quī crederent futurum,
 citatim se quisq; obsequen-
 tiam aq; adulatōrē praebebat.
 Caeterum alteras illas ueras
 tabulas, quas apud me seruauē-
 ram, reliqui, in quibus omnes il-
 los plorare iussī. Sim. At pro-
 streptu ille tabulae quē pronun-
 ciabant heredem nūm ē cognā-
 tīs quempiam? Pol. Nō per Io-
 uem, imō nouitium quendā ex
 formosis illis adolescentulis, na-
 tione Phrygem. Sim. Quot ana-
 nos natum Polystrati? Pollux.
 Viginū ferme. Sim. Iam
 intelligi

intelligo, quibus obsequijs ille te
demeruerit. Pol. Attamē multo
eo illis dignior qui scriberetur
hæres, cūq̃si Barbarus erat ac
perditus, quē iam ipsi etiā opti-
mates colūt captantq̃. Is igitur
mibi exiit hæres, iamq̃s inter
patricios numeratur, subra-
mento, barbaroq̃s cultu ac lin-
gua, quā cū Codro generosior
rem, Nireo formosiorē, Vlysse
prudētiore esse prædicant. Sim.
Non laboro, ut totius Græciæ
sit imperator, si libet, modo ne
illi potiuntur hereditate.

Charon, Mercurius, Mortui,
Menippus, Charmolcus, Lam-
pichus, Damascius, Philoso-
phus, Rhetor.

Audite quo loco sine res no-
stra. Egdē parua ē nobis, quē ad
modū uidetis, et cariota nauicu-
la, & quæ undiq̃s p̃fluit, q̃d si in
alterā partē se inclinatis, planē
submersa peribit, atq̃ uestrū tam
multi simul cōfluunt, & singuli
plurimas sarcinas adferūt. Quē
si cū his nauiculā cōscenderitis,
meteor ne postea uos facti præni-
teat, maxime uero eos, qui nan-
di sunt imperiti. Mori. Quid
igitur faciendum erit, ut sine
periculo nauigemus? Charon.
Ego uobis dicam, nudos uos

μαυθαίνω, ἀτινά σοι ἰκάνῃ
ἐχαρίστο. Πολυ. πλὴν ἀλλὰ
πολύ ἰκάνων ἀξιώσεις κλη-
ρονοῶν, εἰ καὶ βαρβαρῶ-
ν, καὶ ἡλιθίων. ὃν ἔδωκε καὶ
αὐτοὶ οἱ ἀρίστοι δόξα πού-
σιν. ἰκάνῃ τοίνυν ἡ κληρο-
νομία μου. καὶ νῦν ἐν ταῖς
ἐπιπράξιαις ἀριθμῶται, ὑ-
περυψηλίσθαι μὴ τὸ γίνε-
σθαι, καὶ βαρβαρίσθαι. Κόδιον
δὲ ἀγγεῖται δόξα, καὶ Νιρί-
ως ἡ αἰσχύνη, καὶ ὀδυνη-
σιωνιότης λυγρόμην ἀ-
ναί. Σι. οὐ μοι μέλει. καὶ τῶν
πλησάντων τῇ ἐλλάδι, εἰ
δοκᾷ ἰκάνοι, μὴ ὑπερνομή-
τως αὐτὸν μόνον.

Χάρων καὶ Ἑρμῆς.

Ἀκούσατε ὡς ἔχω ἡμῶν
τὰ πρᾶγματα. μνηστὴρ καὶ
ἡμῶν, ὡς ἰστέτι, τὸ σκαφίδι-
ον, καὶ ὑπὸ σάδρον δόξαι, καὶ
διαρρῆναι τὰ πολλὰ, καὶ ἔρ-
ραπῇ ὑπὸ δάτορα, οἰχέσθαι
τὸν πρὸς ῥαπῆν. ὑμᾶς δὲ,
τοσούτοι ἅμα ἔκτετι, πολλὰ
ἐπιφθόρομην οἱ ἰκάνῃ. ἔρ-
ου μὲν τὰ τέταρτα μὲν, δι-
δια μὴ ὑπόδρον μὲν αὐσέσθαι.
καὶ μάστιγα ἐπίσσοι νῦν οὐκ
ἐπίσσοι. Νι. πῶς ἔρ ποι-
σαντες, οὐκ αὖτε μὲν. Χά-
ι γὰρ ἡμῶν φέρεται. γυμνὰς ἐπ-
βαίνοντες

ingres

βαίνοντες

βαίναν χρὴ, τὰ περιττὰ τῶν
τα πάντα ἰδὲ τὴν εἶναι
καταλιπόντας. μέλει γὰρ
αὐτῷ καὶ οὕτω διέξαιτο ὑμᾶς
τὸ πορδαῖον. σοὶ δὲ ὦ Ερ-
μῷ, μίλησον τὸ ἀπὸ τοῦ-
τον μηδὲνα παραδιδέχασθαι
αὐτῶν, δε αὐτῷ μὲν φίλος ἦ,
καὶ τὰ ἐπιπλάττειν ὁρῶ, ἢ
ἀποβλέπων. παρὰ δὲ τῷ ἄ-
ποβάδαν ἐξῆς, διαγίνω-
σκε αὐτοὺς, καὶ ἀναλαμβάνει-
σι, γυμνοὺς ἐμβαίνειν ἀ-
ταγκάων. Ερ. εὐλίγεις. καὶ
οὕτω ποιήσασθην. οὐτοσί τις
ὁ πρῶτός ἐστι; Μί. Μένιπ-
πος ἔγωγε. ἀλλ' ἰδοὺ ἡ πῆ-
γά μοι ὦ Ερμῷ, καὶ τὸ βά-
νον, ὅν τινι λίμνῳ ἀπο-
ρίσθαι. τὴν ῥίβωνα δὲ ἐκ
ἐπὶ μῆκος, εὐ ποιῶν. Ερ. ἴ-
σονται ὦ Μένιππε αὐτῶν
ἀρίστη, καὶ τῷ πρὸς ῥίβωνα ἴ-
χι παρὰ τὸν λιμνὸν ἡ τῷ ἴ-
ψηλῳ, ὡς ἐπισκοπῆς ἀπαν-
τας. ὁ λαὸς δ' οὐτῷ, τίς
ἐστι; Χαρ. Χαρμύλειος ὁ με-
γαλειὸς, ἐπὶ ρατῷ, εὐ τὸ φί-
λημα διτάσσοντων. Ερ.
ἀπὸ Λυδίων γὰρ οὗ τὸ λα-
λῶ, καὶ τὰ χάλα αὐτοῖς
φιλῶνται, καὶ τῷ λίμνῳ
τῷ βαδῶν, καὶ τὸ ἐπὶ τῶν
παρῶν ὀρῶν, καὶ τὸ
δῖγμα

ingredi oportet, atque ista om-
nia quae superflua sunt, in li-
tore relinquere. Nam sic co-
litam uix capiet uos nauicula.
Tibi uero Mercuri deinceps
cura erit, neminem ex illis
recipere, nisi nudus sit, & sua
pellechlam abiecerit. Itaque
ad ipsas scalas te statuas, ip-
sosque cognoscito, & suscipia-
to, nudosque ingredi cogito.
Mercurius. Recte dicis, at-
que sic faciemus. Quis est il-
le primus? Menippus. E-
go Menippus sum. Ecce aus-
semperam & baculum in pa-
ludem abiecti, uerum recte feci,
qui pallium non acceperim.
Mercurius. Ingredere
ὦ Menippe uir optime, pri-
mumque apud gubernatorem
navis, locum accipe, in ip-
sa summitate, quo omnes
possis inueneri. Verum quis
ille formosus est? Charon.
Charmoleus sum Megarensis
ille amator, cui oscula
lum unum duobus ualentis con-
stitit. Mercurius. Exue in-
gitur istam pulchritudinem,
& labia und cum osculis, istam
etiam densam comam, &
genarum ruborem, adeoque
b ij totam

totam cutē. Bene se res habet.
expeditus es, ingredere nunc.
Quis uero ille est purpuratus et
diademate præcinctus, grauita-
tem quādam præ se ferēs? Quis
es tu. Lamp. Lampichus sum
Geloortū tyrannus. Merc. Quid
igitur cum tot sarcinis uenisti?
L. An ne nudum aduentare
conueniebat tyrannū? Mercur.
Nequaquam tyrannū, sed mor-
tuum, itaque depone ista. Lam-
pid. Ecce abiici diuitias.
Merc. Sed superbiam o Lam-
piche & fastum etiam abijce,
nam ista si in nauiculam coina-
cidant, uehementer grauabunt
eam. Lam. Igitur sine ut dia-
dema habeam saltem & stragu-
lum. Merc. Nequaquam, imo
& hæc relinquito. Lamp. Sit
ita. Quid præterea uis? Nam
omnia, ut uides, abiici. Merc.
Crudelitatem etiam, & amena-
tiam, & uolentiam, & iracun-
diam, atque his similia depone.
Lampichus. Ecce nudus
sum. Mercurius. Ingredere
nunc. Tu uero pinguis admo-
dum & carnosus quis es? Da-
masius. Damasius ego sum
athleta. Mercurius. Certē,
uideris ille esse, scio enim te se-
pe in palestris a me uisum. Da-

τα

ἀγρμα ἰλον. ἵχει λαδῶς. ἦ-
σων & αἰ, ἱπῖβαινε ἡδὺν. ὁ δὲ
τῶν πορφυρίδα οὐτοσί, καὶ
τὸ διάδημα. ὁ βλοσυρὸς,
τὶς ὦρ τυγχάνεις; Λάμ. Λάμ-
πιχ &, Γελῶν τύρανν &.
Ερ. τί οὖν ὦ Λάμπιχε τοσαῦ-
τα ἵχωρ παῖς; Λάμ. τί οὖν
ἵχρῶν ὦ Ερμῆ, γυμνὸν ἡ-
παν τύραννον αὐδρα; Ερμ.
τύραννον μὴ οὐδαμῶς, νε-
κρὸν δὲ μάλα. ὥς τε ἀπὸ-
δου ταῦτα. Λάμ. ἰδοὺ σοι ὁ
πλοῦτ & ἀπὸ ῥήπτῃ. Ερμ.
καὶ τὴν τύφον ἀπὸ ῥήπτῃ.
ὦ Λάμπιχε, καὶ τῶν ὑπὸ
ψίαν. βαρῆσαι γὰρ τὸ πορ-
φύρεον, συνιμπέδοντα. Λάμ.
οὐκοῦν ἀλλὰ τὸ διάδημα
ἱασίμ μίχην, καὶ τῶν ἱ-
φιστρίδα. Ερμ. οὐδαμῶς, ἀλ-
λὰ καὶ ταῦτα ἄφθν. Λάμ.
ἄφθ. τί τί, πάντα γὰρ ἄ-
φθκα ὡς ὄρε; Ερμ. καὶ τῶν
ὠμότητα, καὶ τῶν αἰσίων,
καὶ τῶν ὑβερν; καὶ τῶν ὀρ-
γῶν, καὶ ταῦτα ἄφθν. Λάμ.
ἰδοὺ σοι, φίλὸς ἦμι. Ερμ.
ἱμβαίνει ἡδὺν. οὐ δὲ ὁ πα-
χὺς, ὁ πολύσαρκ &, τὶς
αἰ; Δα. Δαμασίου ἀδελ-
τὴς. Ερμ. ναί, ἰσικας. οἶδα
γὰρ σε; πολλάντις ἐν ταῖς
παλαιόφαις ἰδὼν. Δα.
ναί

θαὶ ὁ Ἑρμῆς . ἀλλὰ παρὰ-
 λίσσάμι γυμνὸν ὄντα . Ἑρμ.
 οὐ γυμνὸς ὦ βέλτισσι, τὸ σαύ-
 τας σάρκας παρὶ βιβλημί-
 νου, ὥς τε ἀπὸ δουδὸς αὐτὰς.
 ἐπὶ ἀκαταδύσεις τὸ σκαφὸς,
 τὸν ἵτόρον πόδα χερσὶ δάει-
 μόνου . ἀλλὰ καὶ τοὺς τιφά-
 νους τέτους ἀπὸ ῥήριφον, καὶ
 τὰ λυγύματα . Δα. ἰδοὺ
 σοι γυμνὸς ὡς ἔρξαι ἀληθῶς
 ἔμι, καὶ ἰσοστάσι τῷ τοῖς ἄλ-
 λοις νεκροῖς . Ἑρμ. οὕτως ἄ-
 μανον ἄβερν ἔναι . ὥς τε ἱμ-
 βανι . καὶ σὺ δὲ τὸν πλεον-
 τον ἀποδέμνεις ὦ Κράτωρ,
 καὶ πῶ μαλακίαν δὲ προσ-
 ἔτι, καὶ πῶ ῥυφῶν, μὴ δὲ
 τὰ ἐντάφια λόμισι, μὴ δὲ
 τὰ τῶν προγόρων ἀξιώμα-
 τα. κατὰ λυπι ἢ καὶ γίνε-
 καὶ Δέξαν, καὶ ἰπποσί σοι ὅ
 πάλις ἀνυκέρησον, οὐδ' ἔγ-
 τῶ Ἀπλονότι . καὶ τὰς τῶν
 ἀνδραύτων ἐπιγραφὰς, μὴ
 δὲ ἔτι μέγαυ τάφοι ἐπὶ σοὶ
 ἔχουσιν λίθι . βαρυῖν γὰρ
 καὶ ταῦτα μνημονεύμενα.
 Κα. οὐχὶ κῶν μὴν, ἀπὸ ῥή-
 ρι δὲ . τί γὰρ αὖ καὶ πᾶδοι-
 μι; Ἑρ. βαβαί, σὺ ἢ ἰνοπλῶ,
 τί βούλεις; ἢ τί τὸ ῥέπαιον
 τέτο φέρεις. Σόφρ. ὅτι ἰνίκα-
 ρα ὁ Ἑρμῆς, καὶ ἔρισαντα,
 καὶ

Ita est ὁ Mercurius, uerum accie-
 pe me, nudum existentem.
 Mercurius. Nequaquam ὁ βο-
 ne uir, nudus es tanta carna
 circumdatus, itaque exue eam.
 Nam si uel alterum tantum
 pedem in naucem posueris, subo-
 merges eam. Sed et coronas
 istas et praeconia abijceto. Dia-
 masius. En plane nudus sum,
 ut uides, et similicum alijs mot-
 tua statura. Mercurius. Sic
 praestat leuem esse, itaque in-
 scende iam. Erit ὁ Crato dis-
 uitias abijce, praeterea molli-
 ciem et delicias, neque feras
 tecum Epitaphia, neque man-
 iorum tuorum dignitates. Re-
 linque etiam genus, et gloriam.
 Item ciuitatum de quibus scio
 licet bene meritus es, publica
 praeconia, statuatum inscrip-
 tiones, et dicas, ne tibi magnam
 sepulchrum construam, nam et
 haec grauant, si in memoriam
 remotentur. Crato. Inui-
 uis certe, sed tamen abijciam,
 quid enim faciam? Mercur-
 tius. Pater, Quid tibi uicere
 matius? aut quid istud troa-
 phaeum secum circumfers?
 Crato. Quia uici Mercu-
 ri, et res praeclatas gessi,
 h iij p p p

propterea ciuitas hoc me hono-
re adfecit. Merc. Relinque tro-
phaeum in terra, apud inferos co-
nim pax est, neq; ullis armis oo-
pus est. Vtū quis ille est, ipso ha-
bitu grauitate quandam praefe-
rens, elatus & contractis su-
percilijs, propter curas, longa
barba, quis est ipse? Men. Philos-
ophus quidam est ὁ Mercuri,
imò praestigiorum & nugarum
plenus. Itaq; & hunc exue, uis
dehis enim multa, caeterū ridicu-
la, sub palliolo occulta esse. M.
Depone tu hunc habitum pri-
uatum, deinde haec quoq; omnia.
O Iupiter, quantū ille arrogan-
tiam, quantū inscitiam, et quan-
tum cōtentionum et inanīs glo-
riae, quantū quaestionū dubiarū,
quantum spinosarum dispu-
tionum, & cogitationū perple-
xarum, circumferit timō & mula-
tos uanos labores, & deliramen-
ta non pauca, quantas item nu-
gas, & quantam curiositatem.
Sed per Iouem aurum eū iam
hoc, et uoluptatem, & impuden-
tiam, iracundiam, delicias &
mollitiem secū habet, neq; enim
latere me ista, et iā si studiose coo-
las. Vt etiam abijce mendaciam
etiam & superbiam, et opinionem
illā, qua existimas te praestāuorē
esse

καὶ ἡ πόλις ἐτίμησέ με. Εἰ-
σφθεῖ ἐν γῇ τὸ θρόνηον. ἐν
αἰῶνι γὰρ ἐρήνη, καὶ οὐδὲν
ὀπλων δέησαι. ὁ σίμωδός δέ,
οὗτος ἀπὸ γὰρ τῷ σχήματι,
καὶ βροχθύνωμεν, ὁ τὰς ἐ-
φρὺς ἐκπερὶς, ὁ ἐπὶ τῶν ὀφρυ-
γίδων, τίς ὅστις, ὁ τὸν βα-
δυνὸν πύγωνα διαδαμεν;
Μέ. φιλόσοφός τις ὁ Εὐμή.
μᾶλλον δὲ γένη, καὶ τόρα
τάσσε μισέ. ὤστις ἀπὸ δυν-
σσευ καὶ τῶτον. ὕψα γὰρ πολ-
λὰ καὶ γαλῶνα ὑπὸ τῷ ἱμα-
τίῳ κερπτιόμενα. Εὐμή. δια-
τάδου σὺ τὸ σχῆμα πρῶτον.
ἄτα καὶ ταυτὶ πάντα. ὦ
Ζεῦ, ὅσω μὴ πῶν ἀλαστο-
νίαν λιποῖμαι, ὅσω δὲ ἀμα-
δίαν, καὶ ἰσχυρὴν, καὶ ἐκτροδο-
ξίαν, καὶ ὀρυκτικὰς ἀπί-
στευς, καὶ λόγους ἀκατανόητους,
καὶ ἐννοίας πολυπλόκους;
ἀλλὰ καὶ ματαιοπονίαν μά-
λα πολλήν, καὶ λῆρον οὐκ
ἐλάχιστον, καὶ ὕβριν, καὶ μικρο-
λογίαν. νῦν Δία καὶ χρυσίου γε-
τατί, καὶ ἡδονὰς ἀεισέει, καὶ
αἰσχυρῶν, καὶ ὀργῶν,
καὶ θυμῶν, καὶ μαλακίας.
ἔτι ληλαδί γάρ με, εἰ καὶ μάλα
πορικῶν πᾶσι αὐτά. καὶ τὸ
ψαῦδός δὲ ἀπὸ δυν, καὶ τὸν
τύφον, καὶ τὸ οἰεῖσθαι ἀμείντα
εἶναι

ἀνὰ τ' ἄλλων. ὡς εἴη παύ-
τα ταῦτα ἔχωρ ἱμβαίνεις,
ποῖα προσηκόντεσσι; Δί-
ξαιτο αὖ σοι; Φίλος. ἀποτίδι-
μαι τίπτε αὐτὰ, ἐπ' ἀπὸρ ὅ-
τι λελούσας. Μι. ἀλλὰ καὶ
τὸν πόνον αὐτὸν ἀποδι-
δω ὦ Ἑρμῆ, βαρυὺν ὄντα,
καὶ λείπον ὡς ἱρᾶς. πῶς τι
μῶν ῥίχθ' αἰσὶ τούτῳ ἄ-
πορ. Ἑρμ. οὐ λίγας. ἀπὸρ
καὶ τούτῳ. Φίλος. καὶ τίς ὁ
ἀπεκέρων ἴσας; Ἑρμ. Μί-
νιππ' οὐτοσί, λαβὼν πί-
λιν τῶν ναυπηγῶν, ἀ-
ποτίδω αὐτὸν ὑπὸ τῇ
ἀναβάδρῃ χρησάμενος.
Μι. οὐκ ὦ Ἑρμῆ. ἀλλὰ πρί-
ν' αὐτῷ ἀνὰ Διὸς. γιγνέτι-
γον γὰρ τούτῳ. Ἑρμ. δ' ὡς ἴ-
κας ἱκαρός. Μι. οὐκ, αὐδρη-
πινώτερον γὰρ νῦν ἀναπύ-
φνης, ἀποτίδω αὐτῷ
πλὴν λινάβραν, βέλα μικρὸν
ἀφίλαμαι καὶ τῶν ὀφρύων.
Ἑρμ. μάστιγας. ὑπὲρ τὸ μέτω-
πον γὰρ καὶ ταύτας ἐπύρεξ,
οὐκ εἰδ' ἴφ' ὅτ' ἀνατάνων
ἑαυτὸν. τί τῷτε; καὶ δακρύ-
εις ὦ λινάρμα, καὶ πρὸς θά-
νατον ἀποδαιλῆς; ἱμβνδι-
δ' οὐκ. Μι. ἐν ἴτι τὸ βαρύ-
τατον ὑπὸ μάστιγος ἔχει. Εἰ. τί
ὦ Μίνιππ'; Μι. λινάριον
ὦ Εἰ.

esse omnibus reliquit. Nam si
cum tebus omnibus ingredias
ris, quæ quinquagemis te acci-
pereet Phil. Depono igitur
ea, quandoquidem sic iubes.

Menippus. Sed & barbaram
hanc deponat Mercuri, gra-
uem equidem & hirsutam ut vi-
des, capilli sunt trium minarum
ad minus. Mer. Bene dictis. De-
pone et illā Ph. Sed quæ abradet
Mer. Menippus ille securim ac-
cipiens, quibus naues fabrican-
tur, eam refecabit, utetur au-
tem scalis naualibus, quibus sua
perposita barba refecetur. Meo-
nippus. Nequaquam Mercuri-
ri, sed da mihi ferram, hoc eo-
nim eris magis ridiculum.

Mercurius. Sufficit bipenn-
is. Menippus. Euge. Huius-
modi nunc adpares, deposita
eo hircino fœtore, ut ne ut pra-
rum etiam de supercilijs aufe-
ram t Mercurius. Maxime:
Nam hæc super frontem etiam
attollit, neque scio quò se-
ipsum extendat. Quid hoc rei
est? Etiam ploras scelesti &
mortem times? Ingredere igitur.
Menippus. Num quida-
m adhuc grauissimum gestat
sub alis. Mercurius. Quid Meo-
nippet Men. Adulationem,
b iij Mer-

Mercuri, quæ illi dum uiuere, multum profuit. Philo. Igitur & tu Menippe, tuam abijce libertatem, & loquendi audaciam, letitiam, animi magnitudinem, & risum. An tu solus alios omnes ridebis Mercurius. Nequaquam, sed retine ista, leuia enim sunt & planè facilia portatu, & ad nauigandum profunt. Tu uero Rethor, abijce istam tantam uerborum contradictionem & antiuheres, & similitudines, item periodos & Barbarismos, atque alia sectæ monis ponacta. Rethor. En abijcio. Mercurius. Bene se habent res. Itaque solue funem, attollamus scælas, attrahasur anchora, expande uelum, tuq; nauta clauum dirige, Simus hilares. Quid ploratis o uos amantes? præsertim tu Philosophè, qui paulo antè tua barba spoliatus es. Phi. Quia existimabam immortalem esse animam. Menippus. Mentitur, nam alia sunt, quæ uidentur cum maiore aspicere. Mercurius. Qualia? Men. Quia non amplius tam opprobrias cœnas habebit, neq;

noctu

ὦ Ερμῆ, πολλὰ ἔμ τῷ βίῳ χρησιμοδόσασαι αὐτῷ φιλο. εὐνοῦν καὶ σὺ ὦ Μένιππι, ἀπόδου τὴν ἰλσὺν δρίαν, καὶ παρρησίαν, καὶ τὸ ἄλυσον, καὶ τὸ γρηναῖον, καὶ τὸν γέλωτα. μὲν & γοῦν τῶν ἄλων γελάς; Ερμ. μηδ' αὖτως. ἀλλὰ καὶ ἔχει ταῦτα, λούφα γὰρ καὶ πάνν' οὐφορα ὄντα, καὶ πρὸς τὸν λιγυρὰ πλινθὸν χρῆσιμα. καὶ ὁ ῥήτωρ δὲ σὺ, ἀπόδου τῶν ῥημάτων τὴν τοσαύτην ἀπὸ φαντολογίαν, καὶ ἀντιδίσκωσις, καὶ παρρησίαν, καὶ περιόδους, καὶ βαρβαρισμούς, καὶ τὰλλα βαρβάρων λόγων. Ρη. ὦρ, ἰσὺν ἀποτίδωμαι. Ερμ. εὐ ἔχει. ὥς τε λυγρὰ τὰ ἀπὸ γαῖας. τὴν ἀπὸ βάρβαν ἀνιπλώμεθα. τὸ ἀγνώριον ἀνὸ πάσῳ. ὥς τα σερτὸ ἰστίον. εὐδωκε ὦ πορδμὸν τὸ πηδάλιον. εὐ πάσῳ δωκεν. τί οἰμώσῃσι ὦ μάταιοι, καὶ μάστιγα ὁ φιλόσοφος σὺ, ὁ ἀρτίως τὸν πῶγονα διδασκόμενός; Φιλο. ὅτι ὦ Ερμῆ ἀθάνατον ὄντων τὴν ψυχὴν ἐπαρῆκα. Μι. ψεύδεται. ἀλλὰ γὰρ ἴσκει λυγρὰ, αὐτόν. Ερμ. τὰ πῶτα; Μι. ὅτι μικρὴν διαπνύσει πολυτελεῖ δ' αἵπαντα, μηδὲ γύναιον θύει,

βίωμ, ἀπαντας λαυδᾶντων,
τῷ ἱματίῳ τῶν λιπαρῶν δια-
τελήσας, πόρισις ἐν λυ-
κλῶ τὰ χαμαὶ τυπᾶ. καὶ
ἰωδὴν βασιλῶν τοὺς νιούς
ἐπὶ τῇ σοφίᾳ, ἀργύριον λή-
ψεται. ταῦτα λυγρὰ αὐτὸν.
Φίλο. σὺ δὲ ὦ Μενίππε, οὐκ
ἄχθῃ ἀποδανῶς; Μι. πῶς,
ὅς ἐσπύσσα ἐπὶ τὸν δαύα-
τον, καλίσσαντο ὁ μικροῦς;
ἀλλὰ μεταξὺ λόγων, ὅ κραι-
γὴ τις ἀκούεται, ὥς περ τι-
νων ἀπὸ γῆς βοῶντων; Εἰμ.
ναὶ ὦ Μενίππε. οὐκ ἀφ'
ἑνὸς γινώσκου. ἀλλ' οἱ μὲν
ὅτι τῶν ἐκκλησίων συνελθόν-
τες, ἄσμενοι γελῶσι παύ-
τος ἐπὶ τῷ Λαμπίχου δα-
νάτῳ. καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ συ-
νέχεται πρὸς τῶν γυναικῶν.
καὶ τὰ παιδία νιογὰ ἴν-
τα, ὁμοίως ἡ ἀκῆνα ὑπὸ τῶν
παιδῶν βάλλεται ἀφ' ὁ-
νοῖς τοῖς λίθοις. ἄλλοι δὲ
Διόφαντον τὸν ῥήτορα ἐ-
παινοῦσιν ἐν Σικυῶνι, ἐπι-
ταφίους λόγους διεξέοντα
ἐπὶ Κράτῳ τούτῳ. καὶ νῦν
Δία γινώσκω, ὅτι Δαμασίῳ μή-
τηρ ἠκούουσα, βαρύνει τοῦ
δρῆνους σὺν γυναιξὶ ἐπὶ τῷ
Δαμασίῳ. σὺ δὲ ὅς ἂν ὦ Μι-
νίππε δακρύει, καὶ ἡσυχίαν

Α

noctu exiens, clam omnibus
circūvoluto palliolo capiti, ora
dine omnia accedet scorta, nec
mane deceptis adolescentibus
sua sapientia, pecuniam acci-
piet, hæc sunt quæ illi dolent.
Philo. An tibi molestum non
est, Menippe, quod mortuus
est Men. Quomodo posses es-
se molestum mihi, qui æa mor-
tem sistinaui, nemine uocan-
te. Verum nōne clamor qui-
dam interim dum nos confabu-
latur, exauditus est? ueluti
quorundam in terra uociferan-
tium? Merc. Certè Menip-
pe, uerum non uno tantum lo-
co exauditur clamor, sed qui-
dam in unum coetum conueni-
entes, cum uoluptate derident
mortuum Lampichum, & il-
lius uxorem mulieres circūa-
strepant, etque illius pueri uia-
per admodum geniti, multis
lapidibus à pueris obruuntur.
Quidam Diophantum Rhet-
orem laudant, in Sicyone fune-
bres orationes recitantem, de
hoc Cratone. Ex per Iouem
Damasie mater ululans, lau-
mentationem inceptas und-
cum mulieribus pro Damasia.
Te uero, Menippe, nemo est q-
deplorat, & tranquillius iacet
solus.

Β

solus.

solus Menippus. Nequaquam, nam baud ita multo post, audies canes miserabiliter latrantes propter me, & cornuos alas concutientes, quando ad sepeliendum me conuenient. Mercurius. Fortis es, Menippe. Sed quia iam transfreta uimus, abite uos recta per hanc uiam ad forum iudiciale. Ego uero & nauta alios transuectabimur. Menippus. Feliciter navigate ô Mercuri, nos quoque progredimur. Verum quid præterea de uobis ferre oportebit, & quidem aiunt poenas esse graues, rotas, aquilas, & lapides, uniuscuiusque autem uia examinabitur.

Cratetis & Diogenis.

Morichum diuitem, non petas ne Diogenes illum, inquam, supra modum diuitem, illum Corintho profectum, cui tot erant naues onustae mercibus, cuius consobrinus Aristaeus quum ipse quoque diues esset, Homericum illud in ore solebat habere. Aut me cōfice tu, aut ego tete. Diog. Cuius rei gratia sese captabant inuicem Cratetis C. Hereditatis causa, quum

ἢ ἡσασαί μόνον. Μί. οὐδ' αὖ μῶς, ἀλλ' ἀκούσας τῶν λυγρῶν μετ' ἀλγῶν ὀρθομελῶν οἰκτιγόντων ἡμῶν, καὶ τῶν ἡσάκων τυπτομένων τοῖς πτόροισι, ὡς τὶ αὐτοὺς συνελθόντες δάψωσί με. Ερμ. γὰρ ἐβάλας ἃ ὁ Μένιππος. ἀλλ' ἰπὸς καταπιπλοῦν καμῶν ἡμῶν, ὅμῳ μὲν ἔπιτι πρὸς τὸ Δικαστήριον, οὐδ' ἄλλο ἰκάνω προέσταν. ἰγὼ δέ, καὶ ὁ πορδμῶν, ἄλλους μετὰ λυσσόμενους. Μί. οὐ πλοῦτι ὁ Ερμῆς. προέσταν δὲ καὶ ἡμῶν. τί οὐκ ἔτι καὶ μάλιστα Δικαστὴν δέξασθαι. καὶ τὰς καταδικὰς φασὶν ἂναι βαρύντας, φοβέας, καὶ γύπας, καὶ λίθους. Δικαζέσονται ἢ ἰκάνοντες βίῃ.

Κρατῆς καὶ Διογένης.

Μοίριχον τὸν πλούσιον, ἰγύνωσθαι ὁ Διογένης, τὸν πάντων πλούσιον, τὸν ἐκ Κορίνθου, τὸν τὰς πολλὰς ἀλάδας ἔχοντα, οὗ ἀντιπῶς Αἰστίας, πλοῦσι καὶ αὐτοὶ ὦν; τὸ ὁμαρτικὸν ἱκάνει ἁπλοῦς ἐπιλεγῶν. ἡμῶν αὐτῶν ἢ ἰγώ σι. Διο. τί νῦν ἰκάνει Κράτης, ἰδοράπουν ἄλλους; Κρα. τὸ ἡλθρον ἰκάνει.

ἐκείνῳ, ὁ δὲ κινῶνται ὄντες. καὶ τὰς διαδήμας δὲ τὸ φανερὸν, ἐτίθεται. Αἰετίαν μὲν ὁ Μοίριχος, ὁ πρὸς ποταμούς, ἁπλοῦς τῶν ἰαυτοῦ πάντων. Μοίριχος δὲ ὁ Αἰετίας, ὁ πρὸς πηλδοι αὐτοῦ. ταῦτα μὲν ἔχου γραπτοί. οἱ δὲ, ἐξ ὁράσεως ἀλλήλους, ὑποβαλλόμενοι τῇ λοκακίᾳ. καὶ οἱ μάλιστα, ἵτι ἀπὸ τῶν ἄσφρων τιμωροὶ μὲν τὸ μέλλον, ἵτι ἀπὸ τῶν ἐναράτων, ὡς γὰρ Χαλδαῖον πάσδου, ἀλλὰ καὶ ὁ Πύδιος αὐτὸς, ἀρτί μὲν Αἰετῶν παρὰ τὸ ἡράτιον, ἀρτί δὲ Μοίριχος. καὶ τὰ τέλαιντα, ποτὶ μὲν ἐπὶ τοῦτον, νῦν δ' ἐπ' ἐκείνον ἱρρίπτι. Διοτί οὖν τίς ἔστι ἐν ἡμέραις; ἀκούσαι γὰρ ἄξιον. Κρα. ἀμφὶ τὴν δὲ αἰσιν ἐπὶ μίᾳς ἡμέρας. οἱ ἵ κληροί, ἐς Εὐνέμιον καὶ Θρασιαντὶα πόρην, ἀμφὶ οὐ γυνῆς ὄντας, αὐτὸς πᾶσι προμαυτονομήνους ὅτι γυνῆσαι ταῦτα. διαπλῆνόςθ' ἂν ἀπὸ Σικυωνέων δὲ Κίρρων, καὶ τὰ μίσην τῶν πύρρον πηλγίον πόρην ὄντες τῷ Ἰάπυγι, αὐτὸς ἀπασαν. Διο. οὐκ ἐπὶ οἰκισαν. ἡμᾶς δὲ, ὁπότε ἐν τῷ βίῳ

quum essent aequales, uterq; alterū capiebāt. Iamq; scilicet lamenta publica uerant ambo, in quibus Mœrichus (si prior moreretur) Aristeam omnium rerū suarum dominū relinquebat. Mœrichū uicissim Aristēas, siquidē ipse prior ē uita decederet. Hæc igitur quum essent in tabulis scripta, illi inter sese capiebant. & alter alterū adulationibus obsequiisque superare contendebat. Poterō diuini, haud scio utrum ex astris id quo futurū sit cōiectantes, an somnijs, quemadmodum Chaldaei faciunt, quin & Pythius ipse, nunc Aristēā uiuētem fore pronūciabat, nunc Mœrichum, ac tuncina quidem interim ad hunc, interim ad illū propendebat. Diog. Quid igitur tandem euenit nam auidere est opus & precium Græces. Crat. Eodē die mortui sunt ambo, ceterū hereditates ad Eunomium ac Thrasyclē deuenerū, quorum uterq; cognatus illis erat, atqui de his nihil prædixerat diuinū futurū, ut tale quippiā accideret. Euenit quum Sicyone Cirrham uersus nauigaret, medio in cursu, obliquo orto Iapyge, euersa nauis perierunt. D. Rectē fuit, ac nos cum in uita

esse

essimus, nihil eiusmodi alter de
 alio cogitabamus. Neque enim
 ego unquam optabam ut moreretur
 Antisthenes, quo nimirum bacu-
 lus illius ad me rediret heredem,
 neque tu Crates opinor, desidera-
 bas ut me mortuo, in possessione
 mea successione uenires,
 puta dolij ac perae, in qua quidem
 lupini choronices incutae duae. C.
 Neque enim mihi quicquam istius rei
 bus erat opus, imo ne tibi quidem
 Diogenes, si quidem quae ad rem
 pertinebant, quaeque tu Antisthe-
 ni succedens accepisti, deinde es-
 go succedens tibi et animarum multa
 sunt potiora, multoque splendidi-
 ora, quam uel Persarum imperium.
 D. Quenam sunt ista quae dicist
 Cra. Sapientia, in qua, frugalitas,
 ueritate dicendi, ueritate pluri-
 bertate. Diog. Per Iouem memi-
 ni me in istiusmodi operum heredi-
 tate Antistheni successisse, ti-
 bique eas longe etiam maiores reli-
 quisse. C. Vtrum reliqui mortales
 hoc possessionum genus asperna-
 bantur, neque quicquam nos obsequio
 uiuendae hereditatis obsequijs ca-
 pebat, sed ad aurum omnes intes-
 debant oculos. D. Nec iniuria,
 neque. n. habebat, quo facultates
 eiusmodi a nobis traditas acci-
 peret, apperimossiam, uiciatissimam
 delin-

βίω ἤμην, οὐδὲν τοιοῦτον
 ἐννοοῦμεν ὡς πρὸς ἀλλήλων.
 οὔτε τίποτε συνέμεινεν Ἀν-
 τιθένω ἀποθανόντι, ὥς κλη-
 ρονομήσαι με εἴ βακτηρίας
 αὐτῷ. ἄχρη δὲ παύει καρτε-
 ραὺ ἐκ ἐστίνου πειρασάμε-
 νος. οὔτε οἶμαι σὺ ὡς Κράτης
 ἐπιθύμεις κληρονομεῖν ἀ-
 ποθανόντα ἐμοῦ, τὰ κτήμα-
 τα, καὶ τὸν πίθον, καὶ τὴν πέ-
 ραν, χεῖνικας δύο διερμωνί-
 χοντας. Κρά. οὐδὲν γὰρ μοι
 τούτων ἴδια. ἀλλ', οὐδὲ σοὶ
 ὡς Διόγηνος. ἀ γὰρ ἔγγω, σὺ
 τε Ἀντιθένους κληρονομή-
 σαι, καὶ ἐγὼ σοῦ, πολλὰ μέ-
 λω καὶ σιμνότερα εἴ πορ-
 σὼν ἀρχῆς. Διο. τίνα ταύ-
 τα φῆς; Κρά. σοφίαν, αὐ-
 τάρκειαν, ἀλγύθειαν, παρρη-
 σίαν, ἐλευθερίαν. Διο. καὶ
 διαμνησκῶ. τοῦτον δια-
 δέξαμεν ὅτι πλεονεκτήειν παρ'
 Ἀντιθένους, καὶ σοὶ ἐτι
 πλεονεκτήειν. Κρά. ἀλλ' οἱ ἄλλοι ἡμίλειον τῶν
 τοιούτων λεημάτων, καὶ ἐ-
 δὲς ἰδὲ ὅρα πλεονεκτήειν ἡμᾶς, κλη-
 ρονομήσειν προσδοκῶν. ὅτι ἡ
 τὸ χρυσοῖον παύειν ἰδὲ λαπρῶν.
 Διο. ἀπώτως. ἐ γὰρ ἄχρη ἐν-
 δα δέξαμεν τὰ τοιαῦτα παρ'
 ἡμῶν, διερρωνεῖται ὑπὸ
 φου-

φύσιν, καὶ ἀπόρ τὰ σαδρὰ
τῶν βαλαντιῶν. ὥστε ἰππο-
τε καὶ ἐμβάλλοι τις ὅτ' αὐ-
τὸς ἢ σοφίαν, ἢ παρρησίαν, ἢ
ἀλγύειαν, ὅτι πιπτερ δυνῆς,
καὶ δ' ἰσχυρὰ, τὸ πνεῦμα ὅτι
γαρ ὁ δυνάμειος, οἷον τι πά-
σχουσιν αἱ τὸ Δαναῶν αὐταὶ
παρδίναι, ὅτ' τὴν τε ῥυπμῆ-
νον πῶδε ἐπικατέλθουσι. τὸ
δ' ἐχρυσίον, ὁ δ' αἰσὶ, καὶ ὄνυ-
ξι. καὶ πάσῃ μηχανῇ ἐφύ-
λαττον. Κρα. ἐκδὲν ἡμῶς μὴ
ἐξομῶν ἡνταυθα τὸν πλε-
τον. οἱ δ' ἐβόλῃν ἤξεοι κομί-
ζοντο, καὶ τὸν ἄχρη τοῦ
πορρωτάτου.

Αλέξανδρον, Αντίβας, Μινῶος,
καὶ Σκιπίων.

Εὐὲ δὲ προκρινάσθαι σε
ὦ Λίβον. ἀμείνων γὰρ εἰμι.
Αν. οὐ μὲν οὖν, ἀλλ' ἐμὲ.
Αλι. οὐκοῦν ὁ Μινῶος δικα-
σάτω. Μι. τίς τοι δ' ἐστὶ.
Αλι. οὗτος μὲν, Αντίβας ὁ
καρχιδόνιος. ἐγὼ δὲ, Αλέ-
ξανδρος ὁ Φιλίππου. Μι.
οὐ Δία ἐνδοξοί γε ἀμφοτέ-
ροι. ἀλλὰ πρὸς τίνος ὑμῖν ἢ
ἔστι; Αλι. πρὸς προεδρίας.
φασὶ γὰρ οὗτος ἀμείνων γε-
γενῆσθαι στρατηγὸς ἐμὲ. ἐγὼ
δὲ, ὡς πόρ' ἀπαντὸς ἴσασιν,
ὅχι τέτε μέγιστον, ἀλλὰ πάν-

των

delicijis, non aliter q̄ uasa carie
putrida. Quo fit, ut si quando q̄
in illis infundat uel sapientiam,
uel libertatem, uel ueritatem, ef-
fluat illico persulsetq̄ fundo q̄
immissum est continere non ua-
lent. Cuiusmodi quiddam &
Danaï filiabus aiunt accidere,
dum in doliū percusum hausit
aquam importanti, at iidem au-
tum dentibus & unguibus, om-
niq̄ uis seruabani. C. Proinde
nos hic quoq̄ nostras posside-
bimus opes illi simul atque huc
uenerint, obulū dumtaxat secū
ferent, ac ne hunc quidem ulter-
rius quā ad portitorem.

Alexander, Hannibal, Mi-
nos, Scipio.

O Libyce, me decet praeponi,
melior equidē sum. Hui. Im-
mò uerò me. Alex. Iudicet ero-
go Minos, qui semper iustissi-
mus iudex est habitus. Minos.
Quis es tu? Alex. Hic est Hama-
nibal Carthaginensis, ego autē
Alexander Philippi regis fia-
lius. Min. Per locum utriusque
gloriosi. Sed qua de re uobis al-
tercatio est? A. De praestantia.
dicit enim is sese meliorem quā
ego ducem exercitus fuisse, ego
uero quemadmodum omnes
sciunt, non hoc solum, sed omni-
bus

bus ferre, qui ante meam ces-
sationem fuisse, in re militari præ-
stantiorem me esse affirmo.

Minos. Dicat ergo uterque
uicissim pro uirili, cui uero o Li-
byce prius loquaris. Flannio
bal. Vnum hoc me inuat,
quod & hic sermonem Græco
cum didicerim, ut neque ce-
sationem hac in re Alexander me
superet. Porro illos maxime
laudis dignos puto, qui quum
parui a principio fuisse, pro-
pria uirtute ad magnam glo-
riam euasere, potentiusque per
se ipsi facti, & principatu dig-
ni habiti. Ego igitur cum pau-
cis quibusdam Hispaniam pri-
mum inuadens, quum subcon-
sul essem, fratri additus, ma-
ximis rebus idoneus atque op-
timus iudicatus. Ibi sum Celsi-
beros cepi, atque Gallos ip-
sos deuici. Et quum magnos
montes transmigrassem, om-
nem Eridanum transcurri,
multasq; ciuitates eueri, &
planam Italianam subiugavi, &
usque ad suburbia Romæ graf-
satus sum, totq; uno die Roma-
nos cecidi, ut annulos eorum

modijs

τῶν σχιδίῳ τῶν πρὸ ἐμῶ φε-
μὶ διακινῶν τὰ πόλινια.
Μι. ἡνὲρ ἐν μέρσι ἐκάντορ
ἀπάτω. σὺ ᾗ πρῶτῳ ἐλί-
βυε λίγι. Α. ἐν μέρσι τὸ τοῦ
Μίνως ὠνάμην, ὅτι ἐν ταῦθα ἡ
τλήν ἑλλάδα φωνίῳ θύμα-
δον, ὥστε ἐδὲ ταύτην πλῆον
ἐτῶ ἐνὶ γυναιτί μου. φημὶ δὲ
τότῳς μέλιστα ἐπαίνος ἄξιον
ἄναι, ὅσοι τὸ μέγιστον ἐξ ἀρ-
χῆς ἐντόν, ἡμῶς ἰωδὲ μίγα
προϊχώμεσαν, δι' αὐτῶν δὲ
ναμὶν τι πόρι βαλλόμενοι,
ἡγεῖ ἄξιον ἀξίαντο ἀρχῆς.
ἐγὼ γοῦν μετ' ὀλίγων θύμα-
μήσας ἐν τλήν ἱβυρίαν, τὸ
πρῶτον, ὅπως ἀρχῶ ὡν τῷ ἁ-
λιφῶ, μεγίστων ἡξιώδην,
ἀρίστῳ ἡγεδῆς. ἡγεῖ τοὺς γε
κεκτίβηρας ἄλιν, ἡ γὰρ ἀπὸ
ἐκράτησα τῶν ἱσπορίων, ἡγεῖ
τὰ μεγάλα ἱερὰ ὑποβάς, τὰ
πόρι τὸν ἡελαδόν. ἀπαν-
τας ἡκτίδραμεν. ἡ ἀναστά-
τους ἐποίησα τοσούτας πό-
λεις, ἡγεῖ τλήν πεδινὴν ἱτα-
λίαν ἐχρησάμεν, ἡγεῖ μέγισ-
τῶν προαστείων ἧ πρὸ χού-
σης πόλιν ἡλδον. ἡγεῖ τοσού-
τους ἀπὸ κτενα μίαν ἡμί-
ρας, ὥστε τοὺς δακτυλίους
αὐτῶν

αὐτῶν μελίστοις ἀπομύρ-
σαι, καὶ τὰς ποταμούς γιγ-
νῶσαι νικητοῖς. καὶ ταῦτα παύ-
ται ἱπράξα, ὅτι Ἀμμωνὸς ὕ-
δρ' ὀνομαζόμενον, ὅτι διὸς
ἄναι προσποιούμενον, ὃ ἐνύ-
πνια δὲ μετ' ὅς δι' ἐξωρ, ἀλλ'
αὐδρην ἄναι ὁμολογῶν,
πραγματοῖς τὰ τοῖς σωτηριᾶ-
ταις αὐτὴν ἐταξάμενον, καὶ
πραγματοῖς τοῖς μαχημα-
ταις συμπληκόμενον. ὃ Μή-
δης καὶ Ἀρμενίους καταγυ-
οισόμενον ὑποφύγονται,
πρὶν δαΐκαρ τινὰ, καὶ τῶ
πολεμῶσιν παραδιδόντας
αὐτῶν πλὴν νίκης. Ἀλὶ ξαν-
θὸν δὲ, παρ' ὧν ἀρχὴν
παραλαβὼν, ὑψέει, καὶ πα-
ραπολὺν ἔχοντι, χρυσάμι-
νον τῇ δὲ τύχῃ ὁρμῇ. ἰπὼ
δ' ἐν ἰνὸν σὺν τι, καὶ τὸν ἑλ-
δρον ἰκάνον Λαρῶν ἐν ἰσ-
σῇ τι καὶ Ἀρβήλῃς ἰκράτη-
σιν, ἀποστὰς τῶν παρ' ὧν,
προσκεινῶσθαι ἔξισ. καὶ δὲ
τασ πλὴν μεδικῶν μετεδι-
έτησιν αὐτῶν. καὶ ἰμια-
φόνι ἐν τοῖς συμποσίαις τὸς
φίλους, καὶ συνιλάμβανον
ἰπὼ δαπάνῃ. ἰγὼ δὲ ἔρ-
ξα ἰπὼσιν τῆς παρ' ἰδ.
καὶ ἰπὼσιν μετιπύμπιτο,

modijs mensurari oportuerit.
Ex cadaueribus pontes flui-
minibus fecerim. Atque hæc
omnia peregi, nec Ammon-
nis dictus filius, neque deum
me fingens, aut matris inso-
mnia narrans; sed me homi-
nem facebat, pugnantemque
contra duces magna prudentia,
contra milites magna auda-
cia atque fortitudine prædis-
tos. Non aduersus Medos,
aut Armenios, qui antea
quam quispiam sequeretur, fu-
giunt, & facile cuius audenti
uictoriam tradunt. Alexander
uero regni patris successor,
& id fortunæ quodam impen-
tu ampliauit. Qui quum deo
uicto misero illo Dario, apud
Issum & Arbēlas ui-
ctoriam cepit, antiquam ex
patre consuetudinem omitta-
rens, adorari sese uoluit, sicut
Iesū & Medorum delicias in-
uicti libenter tulit, atque in
conuiujs amicos interemit, in-
terficiendibusq; auxilium tulit.
Ego autem patriæ dominatus
sum, quæ quum me reuocaret,

hæc fuit

boſtium magna claſſe aduectus Lybiam nauigante, pauci, continuoque me hominem priuatum dedi, & damnatus aequo animo rem tuli. Atque hac egi barbarus cum eſſem, omniſq; Graecorum diſciplinæ expertus, & neque Homerum, ut hic edidici, neque Ariſtoicleſophiſta magiſtro eruditus fui, ſed ſolum mea natura optima ſum uſus. Haec ſunt quibus me meliorem Alexandro eſſe puo. Si uero ea cauſa mihi hic præferendus eſt, quod caput diademate ornauerit, id decorum forſan apud Macedones eſt, non tamen ob id præſtantiſior hic uideri debet generoſo duce, & uiro, qui mentis ſententiâ magis quam fortuna eſt uſus. Minos. Hic certè orationem neque ingeneroſam, neque ut Liſbycum decebat, dixit: tu uero Alexander, quid ad hæc inquis? Alexander. Opora tee quidem ô Minos, homini adeo temerario nihil reſpondere. Sola enim te fama ſcitis edocere poteſt, qualis ego rex, qualis hic latro habiturus fuerit. Aduerte tamen;

τῶν πολυμύων μεγάλην τῶν ἐπιπλουσάντων τῆς Λιβύης, ταχέως ἐπέκρουσα. καὶ ἰδιώτῳ ἑμαυτὸν παρέσχον. καὶ καταδικασθεὶς, ὄνειαρ συγνομένης τὸ πρᾶγμα. καὶ ταῦτ' ἐπραξα, βαρβάρους ὄν, καὶ ἀπαίδους & παιδείας ἀλλωκίης. καὶ ὅτι Ὀμηρον, ὡς πρὶν ὅτ', ἐρραφάδην, ὅτι ὑπὸ Ἀριστοκλείῃ τῇ σοριτῇ παιδουδαίῃ, μόνῃ δὲ τῇ φύσει ἀγαθῇ χρησάμεν. ταῦτά ὄντιν, ἀλλὰ Ἀλεξάνδρῃ ἀμείνων φημι εἶναι. εἰ δ' ἐστὶ Λαλλίων ὅτισι; λέγει διαδύμπτῃ τῷ Λιſβῶν διδασκίτε, Μανιδίσι μὲν ἴσως καὶ ταῦτα σιμνά; ἔμην διὰ τῶν ἀμείνων δόξουν ἂν γυναικῶν καὶ τραγικοῦ ἀνδρὸς, τῇ γνώμῃ πλείον ὑπὲρ τῇ τύχῃ κίχρημενον. Μί. ὁ μὲν ἱερήεν οὐκ ἀγνοῦν τὸν λόγον, οὐδ' ὡς λίβυν εἰκὸς ἔω ἔτιρ αὐτῷ. σὺ δὲ ὦ Ἀλεξάνδρῃ, τί πρὸς ταῦτα φησὶ; Ἀλέξ. ἰχρὺν μὲν ὦ Μίνως, μὴ δὲ πρὸς αὐδρα, οὕτω δρασιῶ. ἰκανὴ γὰρ ὁ φόβος διαδάξει σι. οἱ μὲν ἰγὼ βασιλεύς, οἱ δ' ὅτ' ἡγήτης ἰγίνετο. ὁμῶς δὲ ὅρα

ἀ καὶ ὀλίγον αὐτῷ. δίδωμι
 καὶ ἐν τῷ ἄρτι, παρι-
 δὼν ἐπὶ τὰ πρᾶγματα, καὶ
 τὴν ἀρχὴν τιταραγμένην
 κατέσχον, καὶ τοὺς φονί-
 τὰς παρὸς μετῆλθεν, κατα-
 φεβήσας τὴν Ελλάδα τῇ Θη-
 βαίῳ ἀπωλείᾳ, στρατηγὸς
 τῷ αὐτῷ χρηστονδεῖς. καὶ
 οὐκ ἤξισα τὴν Μακεδόνων
 ἀρχὴν πῶς ἔπεισαν, ἀγαπᾷ
 ἀρχὴν ὁπίσω ὁ πατὴρ κα-
 τὰ πρῶτον, ἀλλὰ πᾶσαν ἐπινού-
 σαι τὴν γῆν, καὶ δὲν ὅσον
 σάμηνος ἐν μὲν ἀπάντων κρε-
 τάσαιμι, ὀλίγους ἄγων, ὁ δὲ
 λαὸς τὴν Ἀσίαν. καὶ ἐπὶ τῇ
 Γραμικῇ ἐκράτυσεν μεγάλην
 μάχην, καὶ τὴν Λυδίαν λα-
 βὼν, καὶ Ἰωνίαν, καὶ Φρυγίαν.
 καὶ ὅπως τὰ ἐν ποσὶν αἰὲς χεῖρ
 μὲν, ἔλθον ἐπὶ Ἰσθμῷ, ἐν-
 θα, Δαρῶν τῷ αἰμένει, μυρι-
 άδας πολλὰς στρατῷ ἄγων.
 καὶ τὸ ἀπὸ τότε ὡς Μίνως, ὅμως
 ἔστι ὅσους ὑμῖν νικητὸς ἐπὶ μι-
 ας ὑμῶν κατέπιψα. φη-
 σὶ γοῦν ὁ πορδμόνς, μὴ δι-
 ακρίσαι αὐτοῖς τίττε τὸ σπᾶ-
 φ, ἀλλὰ σχιδήας διαπυ-
 ξαμένους τοὺς πολλοὺς αὐτῷ.
 διαπλῶσαι, καὶ ταῦτα δι-
 ἐπράττον, αὐτὸς προκινδύ-
 νου

an pratum ipsum superaverim,
 qui cum adolescens adhuc es-
 sem rem aggressus, regnum
 obtinui, & de patris mei ina-
 teremptoribus supplicium sum
 psi. At quum Thebas suba-
 verissem, toti Græciæ tera-
 tor fui, ab ea dux electus.
 Neque dignum putavi, Mac-
 cedonum regno me contentum
 esse, quod pater reliquerat, sed
 totum terrarum orbem sitiui,
 durumque putans, nisi re-
 rum omnium dominus essem,
 paucos quosdam mecum a-
 gens, in Asiam, exercitum
 trauxi, & apud Granicum
 magna pugna vici, Lydi-
 am, Ioniam, & Phrygiam
 cepi. Et tandem quæcunque
 transieram subiugans, veni ad
 Issum, ubi Darius me exa-
 pedabat, infinitos exercitus
 secum agens. Post hæc ὁ Μί-
 nos, vos ipsi scitis, quot ad vos
 uno die mortuos miserim. Dia-
 cit enim Charon, tunc sibi sca-
 pham non suffecisse, sed rati-
 b. compositis, illorum plerosq;
 se transportasse, atq; hæc conse-
 ci me ipsum periculis opponens

& in pugna uulnerari non timens. Et ut quæ apud Tyrum
 & Arbelas gesta sunt omittā, usque ad In los ueni, atque Occasum
 mei regni terminum feci,
 & illorum hominum elephantos cepi, ac Porum captiuum adduxi.
 Scythas uero homines certe non spernendos Tanaim tran-
 siciens magna equitum pugna uici, ac amicos meos remuneravi,
 ui, inimicos autem ultus sum. Si uero Deus hominibus uileo-
 bar, parcendum illis erat. Nam rerum magnitudine, ut tale alii
 quid de me crederent, inducti sunt, tandem mors me regē de-
 cupauit. Hic autem Hannibal apud Prusiam Bithyniæ exula-
 uit, ut crudelissimo & pessimo homini conueniens erat. Nam
 quo pacto Italos uicit omitto dicere, nam non uirtute, sed ma-
 licia atque perfidia & dolis id peregit, nunquam autem alicuius
 claritudinis aut iustitiae me mor. Sed quoniam, quod delicio-
 se uixerim, uicuperauit, oblitus mihi uiletur eorum, quæ apud
 Capuam admiserit. Ibi enim mulieribus dedicatus fuit, &
 uoluptatibus uir iste mirabilis, belli gerendi occasiones
 prodiit

νόον, καὶ τὴν πρόσκλησιν ἀ-
 ξιῶν. καὶ ἵνα σοὶ μὴ τὰ ἐν
 Τύρῳ, μηδὲ τὰ ἐν Ἀρβέλοις
 διηγέσμαι, ἀλλὰ ἢ μόνον
 ἐν δὴ ἡλδον, καὶ τὸν ὁκίαν-
 νὸν ὅσον ἐποιήσαμιν ὅτι ἀρ-
 χῆς, καὶ τοὺς ἐλὶφαντας αὐ-
 τῶν ἄλιν, καὶ Πύρον ἐχα-
 ρισάμεν. καὶ Σκύδας δὲ,
 ἐκ συνάσφαρονύτης αὐδρας,
 ὑποβρῆας τὸν Τάναιρ, ἐνί-
 κησα μεγάλην ἱππομαχίαν.
 καὶ τοὺς φίλους αὐτοῦ ἐποίησα,
 καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμιώμεν.
 αἱ δὲ καὶ διὸς ἐδόκωσαν τοῖς
 αὐδράστοις, συγγνωστοὶ ἰκάν-
 νοι, παρὰ τὸ μὲν δὲ τῶν
 πραγμάτων, καὶ τοιοῦτόν τι
 πρὸς αὐτοὺς πόρρι ἐμὺ. τὸ
 δ' οὖν τελευτῶν, ἐγὼ μὲν
 βασιλεύων ἀπὸ δανον, ὅτ
 δὲ ἐν φυγῇ ὦν, παρὰ Πρι-
 σίαν τῷ βιδωῷ, καθάπερ ἄ-
 ξιον ἔω, πανουργάτορ καὶ ὠ-
 μύτατορ ὄντα. ὥς γὰρ δὲ ἰ-
 κρήτησι τῶν Ἰταλῶν, ἰὼ λή-
 γων, ὅτι οὐκ ἰσχύει, ἀλλὰ πο-
 νηρία, καὶ ἀπιστία, καὶ δόλοισ.
 νόμιμον δὲ, ὃ προφανὲς, οὐ-
 δέν. ἰπὰ δὲ μοι ὠνείδιον
 τῶν ἑρφέων, ἐκλειπῶσαι με
 δοκᾷ ὅτι ἐπίσται ἐν Καπύῃ,
 ἰταίρας οὐδὲν, καὶ τὸς τῷ πο-
 λῆμι λαορὸν ἐδανύμασι

καὶ παθὼν. ἰγὼ δ', ἢ μὴ μι-
κρὰ τὰ ἐπὶ τῇ δόξῃ, ἐπὶ
τῇ μᾶλλον ὀρμησά, τί
αὐ μίγα ἱπράξα; Ἰταλίαν
αἰσώμεντι λαβὼν, καὶ λιβύ-
λῳ, καὶ τὰ μέγιστα λαίρων
ὑπαγόμενον. ἀλλ' ἐν ἀξί-
μαχα ἰδίῃ μοι ἐκείνῃ, ὑπο-
πύσσοντα ἦδιν, καὶ δὲ πόντῳ
ἐμολογόντα. ἱρηνκα. σὺ δὲ ὦ
Μίνως Δικαστῇ. ἰκανὰ γὰρ ἀ-
πὸ πολλῶν καὶ ταῦτα. Σκν.
μὴ πρίττον. ἦν μὴ καὶ ἐμὴ
ἀνέστη. Μί. τίς γὰρ ὦ βέλ-
τις; ἢ πρίττον ἢ ὄρε. Σκν.
Ἰταλίῳ τῷ Σκνπίῳ, τρατα-
γῶς, ὁ καὶ δὲ Κερχιδόνα,
καὶ ἱερὰ τῆς Λιβύης μεγά-
λαι μάχης. Μί. τί οὖν καὶ σὺ
ὄρε; Σκν. Ἀλέξανδρος μὴ
ἦν ἄνθρωπος, τῷ δ' Ἀντίβῳ ἀ-
μείνων. ὁ δὲ ἰδίῃ νικήσας
αὐτὸν, καὶ φυγῶν καταναγκά-
σας ἀτίμως. πῶς οὖν σὺν ἀ-
ναίσχυντος ὄρε, ὁ δὲ πρὸς Ἀ-
λέξανδρον ἀμειλλῶν, ὁ δὲ
Σκνπίῳ ἰγὼ ὁ νικητὴς
αὐτὸν, παρὰ βέλλειαν ἀξίω;
Μί. καὶ Διὶ δυνάμει φησὶ ὦ
Σκνπίῳ, ὅτι πρῶτος μὴ
ἡνριόδω Ἀλέξανδρος, καὶ
αὐτὸν δὲ, σὺ. ἄρα ὁ δὲ οὐκ ἔστι,
καὶ Ἀντίβας, ὁ δὲ οὐκ ἔστι δὲ
καταφρίκτος ὢν,

Διὶ

quid dicit. Ego uero nisi ea quae sub
occidit sunt, parua quae putat,
uersus Orientem me impulisset, qui
nam adeo magni profecisset Qui I-
talia absque sanguine capere, ac
Libyam, omnemque eam usque ad
Gades, sub potestatem redigere
facile potuisset? Sed haec ego tan-
ta contentione digna non putavi,
praesertim iam antea illis percula-
sis, ac dominum agnoscenibus.
Dixi. Tu uero Minos iudica.
Nam et haec est multis protulisse, sa-
tis est. Scip. Non, nisi me quoque
prius audias o Minos. Mi. Quis
tu uir optime est aut unde quod hi-
sce clavis ducibus te conferre au-
dest Sci. Scipio Romanus, qui
Carthaginem deleui, et Afros
multis magnis praelijs deuici. M.
Quid igitur et tu dicis? S. Alex-
andro quod minore esse me, Anni-
bale aut praestantiorē. ut qui ipsum pro-
secutus fuerit, et ad turpem fugam co-
pulerit. Quod igitur non impudens
iste uideatur, qui cum Alexandro se
se compararet, cui ne ipse quod Scia-
pio, qui istum deuici, comparare me
ausum. M. Per Iouem aequa di-
cis, Scipio, quapropter primus
quidē iudicetur Alexander, de
inde post illum tu, aut tu, si placeat,
tertius hic Hannibal quippe qui
nec ipse contemnendus existat.

i

Dion

Diogenis & Alexandri.

Quid hoc rei Alexāder ita
ne defunctus es tu quoq; pinde
atq; nos oēs? *Al.* Viles nimirū
Diogenes, iametsi mirādū non
ē, si homo cū fuerim, defunctus
sim. *D.* Num ergo Iupiter ille
Hāmō mētiebatur, cū te suū es
se filiū diceret, an uero tu Phis-
lippo patre pognatus eras? *A.*
Haud dubie Philippo, neq; n.
obijsē, si Hāmone parēte fuisē
pogenitus. *D.* Atq; de Olympia
de, etiam consimilia quae dā fere-
bantur, puta draconē quendam
cum ea fuisse congressum, ui-
sumq; in cubiculo ex ego graui-
dam peperisse, te porro Philip-
pum errare, falli q; , qui se tuum
patrem esse crederet. *Alexan.*
Inaudieram quidem & ipse is-
sta, quemadmodū tu, at nunc ui-
deo, neque matrem neq; Hāmō-
monios illos uates, sām quicū-
quam aut uerē dixisse. *D.* Atq;
tamen istud illorū mendacium
Alexander, ad res gerendas,
haudquaquam tibi fuit inutile,
propterea quod uulgus te uerē
batur, metuebaturq;, quum deum
esse crederet. Sed dic mihi, cui
nam tam ingēs illud imperium
inoriens reliquit? *Alexand.*
Id equidem ignoro Diogenes.

ccia

Διόγηνος καὶ Ἀλέ-
ξανδρου. Δι-
ογί.

Τί τοῦτο ὦ Ἀλέξανδρε,
καὶ σὺ τέθνηκας ὡς πρὸς ἡ-
μᾶς ἄπαντες; Ἀλέ. ὄργῃς ὦ
Διόγρον. οὐ παράδοξον ἔ-
στι αὐδραπὸν ὦρ, ἀπιδανον.
Διο. οὐκοῦν ὁ Ἀμμων ἐψού-
λιτο, λίγων ἑαυτοῦ σι εἶναι
ἡμῶν. οὐ δὲ Φιλίππου ἄρα ἔ-
δωκε; Ἀλέ. Φιλίππου δα-
δάδῃ. οὐ γὰρ αὐτὸν ἐτεθνήκειν
Ἀμμωνος ὦρ. Διο. καὶ μὲν
καὶ πρὸς τὴν Ολυμπιάδῃ
ὁμοία ἐλίγοντο, δράκοντα
ὁ μιλῶν αὐτῇ, καὶ βλίπι-
δαι ἐν τῇ οὐνῇ. ἅτα οὕτω
σχετίζονται. τὸν δὲ Φίλιπ-
πον ἐξ ἀπατῆσαι, οἰόμενον
πατέρα σου εἶναι. Ἀλέ. ἡ-
γῶ ταῦτα ἔκουν ὡς πρὸς σὺ.
οὐδὲν δὲ ὄρω ἐπὶ οὐδὲν ὑγίει
οὔτε ἡ μήτηρ, οὔτε οἱ τῶν Ἀμ-
μωνίων προφῆται ἐλίγον.
Διο, ἀλλὰ τὸ ψεύδῃ αὐτῷ,
οὐκ ἄχρηστὸν σοι ὦ Ἀλέξαν-
δρε πρὸς τὰ πρᾶγματα ἐγί-
ναιτο. πολλοὶ γὰρ ὑπὸ πῆχσοι,
διὸν εἶναι σι νομίζοντες. ἅ-
ταρ εἰπὶ μοι, τί νιν τῶν τοσού-
των ἀρχῶν καταλίλοιπας
Ἀλέ. οὐκ οἶδα ὦ Διόγρον.
σὺ;

οὐ γὰρ ἰφθαῖσα ἐπισκῆψά τι
 πρὸς αὐτὸν. ἢ τοῦτο μόνον,
 ὅτι ἀποδύσκων, Πέρδινκα
 τὸν δακτύλιον ἐπὶ δάκτυλῳ.
 πλὴν ἀλλὰ τί γιγῶς ὦ Διό-
 γρητος; Διο. τί γὰρ ἄλλο, ἢ
 αὐτὸν μὲν δὴ οἶα ἐποίησεν ἡ Ελ-
 λὰς, ἄρτι σε παραλυφῶτα
 τῶν ἀρχῶν ἡσυχάζοντα,
 καὶ προσάτις αἰρεῖται, καὶ
 στρατηγὸν ἐπὶ τῶν βαρ-
 βάρων. ἵνα δὲ καὶ τοῖς δώ-
 διναι δὲς προσδίδιντο, καὶ
 νῦν οἰκοδομῶνται, καὶ
 δυνάστες ὡς δράκοντες ὦν;
 ἀλλ' ἐπὶ μοι, ποῦ σε οἱ Μα-
 κεδόνες ἰδούσαν; Αἰ. ἐ-
 πὶ τῶν βαβυλωνίων καί μοι, ἦ-
 τῶν ταῦτ' ἔμεινον. ὡς
 σκῆψαι δὲ πτολιμαῖον ὃ
 ὑπασπιστὴς, ὡς ποτὶ ἀγά-
 γῃ σχολῶν ἀπὸ τῶν δευ-
 βων τῶν ἐν ποσὶν, ὅς Αἰ-
 γυπτὸν ἀπαγαγὼν με, δά-
 ψαν ἐκῶ, ὡς γροῖμ' ἄς
 τῶν Αἰγυπτίων δυνάμεν. Διο.
 μὴ γιγῶς ὦ Αἰλίανδρι, ἰ-
 γῶν ἐν ἄλῳ ἐπὶ σε μωραί-
 οντα, καὶ ἐλπίοντα Αν-
 νουβίαν, ἢ Οσίριν γίνεσθαι;
 πλὴν ἀλλὰ ταῦτα μὴ ὦ
 δαύτατι, μὴ ἐλπίσης. οὐ
 γὰρ διμὴς αὐτὸν τίνα
 τῶν ἀπὸ διαπλοκαύτων
 τίω

celerius enim ē uita submoue-
 bar, quā ut esset ocium de illo
 quicquam statuendi, praeter id
 unum, quod moriens Perdiccae
 annulum tradi li. Sed age, quid
 rides Diogenes? Diog. Quid
 ni rideātan non meministi quid
 Graeci fecerint, quum nuper ti-
 bi arrepto imperio adularetur,
 principemq; ac ducē aduersus
 Barbaros deligerent? nonnulli
 uero in duodecim deorum num-
 metum referret, ac phœna cono-
 stuerent, ieni q; sacra facerent
 inquam Draconis filio? Sed
 illud mihi dicito, ubi te sepelie-
 runt Macedones? Alexander.
 Etiamdum in Babylone iacco
 tertium iam diem, porrò Ptolē-
 maus ille satellites meos, si quan-
 do detur ocium ab his rerum
 tumultibus, qui nunc instent,
 pollicetur in Aegyptum depor-
 taturum me, atque inibi sepula-
 turum, quo uidelicet unus sum
 ex dijs Aegyptijs. Diog. Non
 possum non ridere Alexan-
 der, qui quidem te uideam etiā
 apud inferos desipientem, spe-
 rantemq; fore, ut aliquando uel
 Anubis fias, uel Osiris. Quin
 uis per istas omittis ὃ diuini-
 me, neq; enim fas est reueri quē
 quam, qui semel transmissit
 i iij paluo

paludem atq; intra specus biam
tum descenderit, propterea qđ
neq; indiligens est. *Acacus*, ne
que cōtemnēdus *Cerberus*. *Pro*
tam illud abs te discere perue-
lūm, quo scias animo quoties in
mentem redit, quanta felicitate
apud superos relicta, huc sis pfe-
ctus, puta corporis custodib. sa-
tellitibus, ducibus, tum auri tan-
taui, ad hoc populus qui te ado-
rabant, praeterea *Babylone*,
Bactris, immanibus illis beluis,
dignitate, gloria, deinde quod
eminebas conspicuus, dū uel la-
teris, dum amiculo candido ca-
put haberes reuinctū, dum pur-
pura circumamictus esses, num
quid haec te discutiunt, quoties
recurrant animos? Quid *lachry-*
maris stultet an nō id te sapiens
ille docuit *Aristoteles*, ne res
eas quae a fortuna proficiant
eas, stabiles, ac firmas existima-
res. *Alc.* Sapiens ille quum sit
essentiarum omnium perditissi-
mus? Sine me solum *Aristote-*
lis facta scire qđ multa a me pe-
tenti, quae mihi scripserit, de-
inde quematmodum abusus sit
inea illa amōiōne, qua cupio
bam eruditione ceteris praestae-
re, cū mihi palparetur inierim,
ac predicaret me, nūc ob formā

επι-

τῶν λίμων, καὶ ὅτι εἶσι
τῶ τομίον παριδόντων, οὐ
γὰρ ἀμείλις ὁ Αἰακὴς, οὐδ'
ὁ Λίερβερ. συνκαταφύου-
τ. ἐκείνα ἢ ὁ δῖος αὐ μᾶ-
δοιμι παρὰ σοῦ, πῶς φέρει
ὁ πῖρ αὐ ἰννοήσης ὅσω δύ-
λαιμονίαν ὑπὲρ γῆς ἀπολι-
πὼν, ἀφίξαι, σωματοφύλα-
κας καὶ ὑπασπιστὰς, καὶ σα-
φάπας, καὶ χρυσὸν τοσοῦ-
τον, καὶ ἰδὲν πρὸς κοινω-
τα, καὶ βαβυλῶνα, καὶ βά-
κτρα, καὶ τὰ μεγάλα θύρια
καὶ τιμὴν, καὶ δόξαν καὶ
ἐλπίσιν μου ἄναι, ἰλαχόνον-
τα, διαδιδιμελὲς τασίε
λόναι τῶν λιφαλῶν, πορφυ-
ρίδα ἐμπιπορημελὲς. ὁ λυ-
πᾶ ταῦτά σε ὑπὸ τῶν μνή-
μων ἰόντα; τί λακρύεις ὅ
μάτται; οὐδὲ ταῦτά σε ὁ
σοφὴς *Αριστοτέλης* ἐπαί-
δουσι, μὴ οἰσθαι βίβαια
ἄναι τὰ παρὰ τῆς τύχης;
ἀλλ. σοφὴς, ἀπ᾽ αὐτῶν ἐκεί-
ν. ἐκείνων ἐπὶ πρὸς ἴστα-
τ. ὅντι γὰρ μόνον ἴσασιν τὰ
Αριστοτέλους εἰδέναι, ὅσα
μὴ ἴτασι παρ' ἐμοῦ, οἶα δὲ
ἐπίστασθαι. ὡς δὲ κατὰ χεῖρ
μου τῇ πρὸς παιδείαν φιλο-
τιμία, δυσόουρ, καὶ ἰπαι-
νῶν, ἅπτι μὲν ὅτι τὸ κάλλος,

αἶς

ὡς καὶ τότε μὲν ὁ ἐν τὰ γὰρ
 δὲ, ἄρτι δ' ὅτε τὰς πράξεις,
 καὶ τὴν πλεονέκτην. καὶ γὰρ αὐ
 καὶ τοῦτ' ἀγαθὸν ἔχει ἄ-
 νη, μὴ αἰσχυρῶς καὶ αὐ-
 τὸς λαμβάνων γόνος ὁ Διόγης
 τοῦ αὐδρωπῶ, καὶ τι χρίτης.
 πλὴν ἀλλὰ τοῦτ' ἔχει ἀπει-
 λα καὶ αὐτὸς ἐν σοφίᾳ, τὸ λυ-
 πῶν δαίμων ὡς ἐπὶ μεγίστοις ἀγα-
 θοῖς, ἀλλὰ περὶ μέσσω μικρῶ
 γι' ἱμπεροῦσιν. Διο. ἀλλ' οἴ-
 δα δὲ ἀράσας. ἀν. γὰρ σοι
 ἐν λυπῇ ἱμπεροῦμαι, ἐπὶ αὐ-
 τῇ καὶ δαίμων γι' ἱμπεροῦσιν.
 οὐ γὰρ καὶ τὸ Λύβης ὕδωρ
 χαρὸν ἐπὶ πᾶσι μέσσω πίν-
 καὶ αὐτὸς πίν, καὶ πολλὰ κιν-
 οῦται γὰρ αὐτὸν πᾶσι ἐπὶ τοῖς
 Αἰγυπτίαις ἀγαθοῖς ἀνιῶμι-
 ν. καὶ γὰρ καὶ Κλεῖτον ἱ-
 κάνον ἐρῶ, καὶ Καλλιόδωρον,
 καὶ ἄλλους πολλὰς ἐπὶ δὲ ἐρ-
 μῶντας, ὡς διασπάσονται, καὶ
 ἀμύνονται ὅν ἱδρῶσας αὐ-
 τὸς. ὡς τὴν τῶν τῶν οὐ τῶν
 τῶν βάρβις. καὶ πίνε πολλὰ
 κιν, ὡς ἐφ' ἑαυτὸν.

Αλέξανδρον καὶ Φι-
 λίππον.

Νῦν μὲν ὁ Αλέξανδρον,
 οὐκ αὖ ἐξαρτῶ γένους, μὴ
 οὐκ ἐμὸς ἦος ἀναί. οὐ γὰρ αὖ
 ἐπὶ δὲ θήσας, Ἀμμωνίς γι' ὅν.

Αλι.

καὶ quā et ipsa summi boni pars
 quaedam esset, nunc ob res gestas
 atq; opes, nam has quoq; in ho-
 norum numero collocandas esse
 censebat, ne sibi vitio uertere-
 tur, quod eas acciperet. Plinē
 praestigiosus uir ille quidē erat,
 ac fraudulentus ὁ Diogenes,
 quanquam illud fructus scilicet
 ex illius sapientia fero, qđ nunc
 perinde quasi summi de bonis
 ex crucior, ob ista quae tu paulo
 ante cōmemorasti. Diog. Ac
 scin' quid facies ostendā tibi
 molestiae istius remediū. Quā-
 doquidē in his locis ueracitum
 non prouenit, fac ut Letheici flu-
 minis aquam auidis faucibus
 attrahens bibas, uerumq; ac
 saepius bibas, atq; eo paulo desi-
 nes de bonis Aristotelicis aīa
 cruciari. Verū enim Cletum
 etiam illum ὁ Calisthenem uia
 deo, cūq; his alios cōplurēis uia
 prīm huc sese ferentes, quo te di-
 scerpiā pœnasq; sumant ob ea
 qđ quodā in illos cōmissisti. Quia
 te fac in alterā hāc ripā te cōse-
 ras, ὁ crebrius, ut dixi, bibas
 Alexandri ὁ Philippi.

Nō igitur inficiaberis Alexā-
 der ex me pognatū te esse filiū.
 nā ad Iouē Hāmone genus pro-
 uenire refectis, morte nō obijisset.

i iiij

Alex.

ΑΙ. Neq̃s uero nescius erāpae-
 cer, Philippi Amynti me esse
 filiū, sed quia ad res gerēdas sic
 mihi uisum erat cōducere, cōmē-
 to hoc usus sū uaticinij. P. Quid
 ais? Cōducibile id tibi uisum, ut
 uatib. impostorib. fallendū te ex-
 ponerest? Α. Nō isthuc, sed bar-
 baros i meci admirationē tractos
 facilis hoc prae-textu nostro sub-
 didimus imperio, cū nemo unus
 uiribus nostris haecenus resiste-
 rit, q̃ppe hac sola opiniōe ducti,
 q̃ aduersus deū sibi esset praeliū
 dū. P. Quos tu igitur tāto cona-
 tu dignos, usq̃ uicisti? q̃ cū timi-
 dis illis arculis, peltarijs, ac gero-
 nis uimincis pugnare solitis, sēp̃
 cōgressus es? Atq̃ Graecos armis
 domare, Boeotios, Phocēses, A-
 theniēses, & id genus alios ope-
 ris fuerat strenui atq̃ magnifici.
 Arcadū insup̃ sustinere armas
 tuas, eq̃tatu Thessaliū, Eleorū ia-
 culatores, Māineos peltis iustru-
 ctos, aut cū Thracib. Illyricis,
 Paeonib. ue manū cōferere, ope-
 rosum p̃fecto atq̃ arduū id fuis-
 set i primis. Ceterū Medos, Pera-
 sas & Chaldaeos delicatos ac
 plurimo auro cōspicuos, nō satis
 cōperū habeo, quoniā modo aue-
 te, duce Clearcho mille uiri bel-
 lo adorti expugnati, foede in su-

gam

ΑΙ. οὐδ' αὐτὸς ἠγνόουν ὅ
 πάτορ', ὡς Φιλίππυ τῷ Α-
 μύντου υἱὸς εἰμι. ἀλλ' ἰδι-
 ξάμην τὸ μάλιστα, ὡς χρέ-
 σιμον ὄν τὰ πρᾶγματα οἶ-
 μην & εἶναι. Φι. πῶς λέ-
 γεις; χρέσιμον ἰδέσκει σοι,
 τὸ παρ' ἑαυτοῦ αὐτὸν ἐξαπα-
 τήσασθαι ὡς τῶν προ-
 φητῶν; ΑΙ. οὐ τοῦτο. ἀλλ'
 οἱ βάρβαροι κατεπλάγχθησαν
 μοι, καὶ οὐδὲς ἐτί ἀνδίστα-
 το, οἰόμενοι θεῷ μάχεσθαι.
 ὥς τε ῥᾶσιν ἐκράτησεν αὐτῶν.
 Φι. τίνων ἐκράτησας σὺ γὰρ
 ἀξιωμαχῶν ἀνδρῶν, ἐς Δα-
 δαῖς ἀεὶ σὺν ὠλέχθης, τοξά-
 ρεια, καὶ πικραρία, καὶ γέρ-
 ρα οἰσύνειν προβλημμένοις;
 Ἑλλήνων ἡρατῶν ἰσχυρῶν,
 Βοιωτῶν καὶ Φωκίων καὶ
 Ἀθωαίων, καὶ τὸ Ἀργε-
 ῶν ὀπλιτικόν, καὶ πλὴν Θι-
 ταλίων ἱππῶν, καὶ τοὺς ἡ-
 λείων ἀκοντιστάς, καὶ τὸ Μασ-
 σιῶν πικραστικόν. ἢ Θρά-
 κας, ἢ Ἰλλυριοὺς, ἢ καὶ Παι-
 νας χαλῶσκαδαι, ταῦτα με-
 γάλα; Μήδων δέ, καὶ Περ-
 σῶν, καὶ Χαλδαίων, καὶ χρυ-
 σοφόρων ἀνδρῶν, καὶ Ἀ-
 βρῶν, ἐκ εἰδᾶ ὡς πρὸς σὲ μύ-
 ροι μετὰ Κλεάρχου ἐνεδί-
 ταν, ἐκράτησας, & αὖ εἰς χεῖ-

ρας

ρας ὑπερμαίνοντων ἰλδοῦν
κείνων, ἀλλὰ πρὶν ἢ τῷ
μα ἐξικινῆσθαι, φυγόντων;
Αλλ' ἀλλ' οἱ Σκύθαι γε ὦ πᾶ
τῶ, καὶ οἱ ἰλδοὶν ἐλίκαν
τόν, οὐκ δύναται φρένκτόν
τι ἔργον. καὶ ὅμως ἐν δια
θήσας αὐτοὺς, ἐν δὲ προσο
σίαις ἀνόμεν, τὰς νίκας,
ἐκράτω αὐτῶν. οὐδ' ἐπὶ
ώρην σα πᾶσι, ἢ ἔωσ χέ
μεν, ἐφ' οὐσάμην, ἢ ἀπι
τον ἐπράξαι τι τοῦ νικᾶν ἱ
νικᾶ. καὶ τοὺς Ἑλλήνας δὲ,
τοὺς μὴ αἰσχυμῶτι πᾶσι λα
βόν. Ἑκβαίους δὲ ἰσως ἀ
κούεις ὅπως μὴ τῶν. Φι
οἶδα ταῦτα πάντα. Κλα
τὸ γὰρ ἀπ' ἡγεγῆναι μοι, ἐν
ὅν τῷ δορατῇ ἀνελᾶσας με
ταξὺ δειπνοῦντα, ἐφ' οὐσ
σας, ὅτι με πρὸς τὰς σὰς πρά
ξεις ἐπαύσαι ἐτόλμησιν. οὐ
δὲ καὶ τῷ Μακεδονικῷ χλα
μύδα καταβαλὼν, ἐκείνῳ
ὡς φασὶ μετρώδης, καὶ τῷ
ραν ὁρῶν ἐπ' αὐτοῦ, καὶ προσ
κινῆσθαι ὑπὸ Μακεδόνων,
ὑπ' ἰλδοῦντων ἀνδρῶν ἢ
ξίους. καὶ τὸ πάντων γιγνέ
σθαι, ἐμμενὲς τὰ τῶν νεο
κμελῶν. ἰὼ γὰρ λέγειν ὅσα
ἀλλὰ ἐπράξας, ἴσως συγκα
τακλῶν πτωχισμῶν, αὐ-

gam adlos antequā ad manus
ueniū fuisse. A. Ac uero Scya
tha pater, & Indici elephantes
res sunt nō usq; adeo abiectæ &
cōtempnibiles. Et tunc neq; cō
cilatis inter ipsos intestinis or
dijs, neq; per prodicionem mihi
uenundari passus sum uictoriā.
Sed neq; deieciui unquam, aut
per nugas à pollicito recessi, si
dēq; solui uictorie gratia. Ada
de, quod & Græcos adlos sine
sanguine in delitionē accepi.
Thebanos autem fortassis ipse
audisti, quomodo aggressus fue
rim. Phi. Noui hæc omnia ex
Clito, quem tu inter epulas, eo
quod nomen meum celebraret,
& meas res gestas cū tuis cōfer
re auderet, traiecto per corpus
telo, tum iugularas. Tu uero et
Macedonicā chlamydem abijci
ens, candyn, Persicam ami
ctum, recepisti (ut aiunt) & tia
ram rectā. Vt ne interim conis
memorem, quod à Macedonia
bus, uiris utiq; liberis, adorari
debere te, in animū duxeris. Et
qui, quod maximè omnium erat
ridiculum, hominum ad te uis
itorum mores imitatus es. Tem
pero mihi, nememorem alia,
qua turpiter admiseris in leoa
num claustra inclusis. ad dis
i v uiris

αἰνῖς ὁ κτηνῶν καὶ τῶν περὶ αὐτῶν.
 Quodq̃ Ep̃baſtione plus q̃ eſo
 ſci ſatis, amariſ. Vñ eſt qđ ſolu
 laudo abſ te geſſu, in Darij uxo
 re uidelicet forma præſtante, qđ
 ab illius cõplexu abſtinueris, et
 gēitricis illius, atq̃ filiātū, ne uñ
 præteritū, curā ſuſceperis. Reo
 gū certē id opus exiuit, qđ uñ ſuo
 clitaſſe te accepimus. A. Quō
 αὖτὶ τῷ νῦν φησὶς, pater, qđ in
 Oxydrach, gēte Indica, lubens
 me in periculū cōiecerim, atque
 accepis plurimis uulneribus,
 multos primus oīm τράſiliεταP.
 Non φβο, Alexāder. Neq̃ id,
 quia pulchrū eſſe negem, uulne
 rati quādoq̃ imperatores, et in
 ſubcudis periculis præciare ui
 am, ſed quia ex te uaiſthaca
 tas minuit. Siquidē pro deo ha
 bitus, quos, oro, riſus præbebas
 ſpectatorib. quādo poſt acceptū
 uulnus, ab exercitu magno ui
 mulus direptus, moriens ac ciu
 līs ſanguine fluitabaſ. Addeq̃
 Iupiter Hāmō iāquā præſtigiu
 tot quiſpiā, ὁ κτηνῶν προφήτα,
 reus mendacij palāu argueba
 uit. Nō enim uideo qualiter ri
 ſum cōtineat, qui Iouis filiū ui
 derit aīm deiſcere, et in deſpera
 tione rerū eſflugitare medicorū
 αἰχilia. Deniq̃ quum iandem

ιαπε

αὐδρας, καὶ γάμον τιπο
 τουε γάμων, καὶ ἡφαιſτίμ
 να ὑποβραγαπῶν. ἐν ἱππῶν
 σα μόνον ἀκούſας, ἵτι ἀπὲ
 σχου τῆς τοῦ Δαρῆου γυναι
 κὸς ἡπαλῆς οὐκ, καὶ ὅτι μα
 φῶς αὐτῷ, καὶ τῶν θυγα
 τῶν ἐπιμιλήδης. βασιλι
 κα γδ ταῦτα. Αλλ'. τὸ φι
 λοκίνδυνον δι' ὃ πάτορ οὐκ
 ἱπαινῶς, καὶ τὸ ἐν Οξυδρά
 κας πρῶτον ἡδὲ ἀλλὰ δα
 ἴς τὸ ἐν τῷ τῷ τέχνῳ, καὶ
 τοσαῦτα λαβῶν φράματα
 φι. οὐκ ἱπαινῶ τούτῳ ὃ Ἀ
 λῆξαι δρι, οὐκ ἔτι μὲν ἡπαλῶν
 ἄναι οἶμαι καὶ τῶν ῥωσικῶν
 ποτὶ τὴν βασιλίαν, καὶ προ
 κινδυνεύειν τῷ τῷ, ἀλλ'
 ὅτι οἱ τοιοῦτο ἕκαστα συμ
 ἱφῶν. διὸς γὰρ ἄναι δε
 κῶν, ἵπποτι τρωδῆς, καὶ
 βλῖπῶν οἱ φορέλλω τοῦ
 πολέμου ἱππομυζέμενον, αἰ
 ματι ριόμενον, οἰμώζον
 τα ὅτι τῷ φράματι, ταῦ
 τα γίλως ἐν τοῖς ἱππῶν. καὶ
 ὁ ἡμῶν, γίλως, καὶ φου
 δόμαντις ἐλῆγχοι. καὶ οἱ
 προφῶται, ἡδὲ ἀλλὰ. ὃ τῶν
 οὐκ αὖ ἐγίλασθαι, ἱππῶν τὴν
 τῷ Διὸς φῶν λαποφυχεῶν
 τα, διδόμενον τῶν ἱππῶν
 βοηδῶν; οὐκ μὲν γὰρ ὁ πῶν
 ἵππῶν

ἦ δὲ τὸ δυνάμει, οὐκ οἷα πολλοὺς ἀναι τοὺς τῶν προσποιήσεων ἐκείνῳ ἐπιπορευομένης, ὁρῶνται τὸν νεκρὸν τοῦ Διὸς ἱκτάδ' ἢ καὶ μέγαν, μὴ δύντα ἦ δὲ καὶ ὁ δὴ δυνάμει. κατὰ νόμον σωμάτων ἀπαύτων; ἄλλως τι, καὶ τὸ χρεῖσταιν δέξαι Ἀλέξανδρον, τὸ διὰ τοῦτο ἱερὰ τῶν βασιλέων, πολλοὶ οἱ δὲ δέξαι ἀφ' αὐτοῦ τῶν κατωρθωμένων. πᾶν γὰρ ἰδόναι ἐν δόξῃ τὸ Διὸς γένεσθαι δόξαι. Ἀλλ' οὐ ταῦτα φρονέουσιν οἱ αὐτοὶ ποιεῖν ἐμὲ, ἀλλ' Ἡρακλῆ καὶ Διονύσῳ ἐν ἀμύμοντι διασίμει. καί τοι τῶν Ἀργεῶν ἐκείνῳ οὐδ' ἐτίθον ἐκείνῳ λαβόντες, ἐγὼ μὲν ἔχαιρ' ἀμύμονι. Φί. ἴσῃς ὅτι ταῦτα ὡς ἦς Ἀμμωνὸς λέγει, ὅς Ἡρακλῆ καὶ Διονύσῳ παραβάλλει σιαντὸν, καὶ ἐκ αἰσχύνῃ ὃ Ἀλέξανδρον, οὐδ' ἐπὶ τὸν τύπον ἀπειμαδύσῃ, καὶ γνώσῃ σιαντὸν, καὶ σωῇς ἦ δὲ νεκρὸς αὐτός;

Ἀχιλλεύς καὶ Ἀντιλόχῃ.

Οἷα πρῶτον Ἀχιλλεὺς πρὸς τὸν Ὀδυσσεῖα οἱ ἱερᾶται περὶ τοῦ θανάτου, ὡς ἔχοντες quatuor Vlyssiam primum cōmetον. modo in morte exccutus es,

mortē obieris, quē credas obsecro, cōfictā illā adoptionē quā Iouis dictus es filius, nō carpat maledictis Pouissimū ubi dei isti ut cadauer portectū lacere, ut gidiū sanē, & iuxta aliorū corpore mōtē cōsuetudine suo oīa labefactans, aspexeris. Caeterū qđ ais Alexander, tibi fuisse cōducibile, quo facilius tibi pōueris, ut pfecto multū tibi gloriæ ex bene etiā ac strenuē gessis eripuit. Nā quāquā insigniter miles, tamē dijs longē inferiora agere visus, uacillare ob hoc iudicatus es, & tota ratione deficere. A. Faud quāquā de me isthuc scem iūte mortales. Sed cū Hec. caule me & Baccho cōferunt, uelut emulū, parit̃ cū illis gloria certantem. Nam & Aornum, & neutro etiā illorū armis subactum, ego faciliē cepi. Phi. Etiam dum uideris ista ut Flaminionis filius dicere, quādo nec Baccho quidē cedis, aut Herculi. Sed nec erubescere nos Alexander, soliamus dediscere arrogantiam, uel ipsum deum noscere, uel iam tantē sapere, oīa nisi serius, ubi fato occubueris. Antiochi & Achillis.

Quenam sunt illa Achilles,

ut minime generosa, ac Chirōe
 atq; Phœnice, q̄b. tu aliquando
 usus es præceptoribus, p̄tū dig
 na. Audiuī. n. magis ex te tua
 futurū tibi uideri si uelis agrico
 læ munus obiēs, inopi, cui nec ui
 ctus suppetat, loces op̄tā, quā
 ut oīb. uita fundis dominēris.
 Quasi rudis qdā plebeius, ex me
 dia Phrygia ortus, atq; imodico
 īsup etiā uitæ affectator diceret
 ferētū fortē id esset, atq; cōdonā
 dū nōnihil rursūcitat. Vtū ex
 Peleo p̄gnatū, & ex oī heroum
 num tropiculorū cōtēptorē acer
 rimū, in t̄i abiectis et humilē de
 seipso descēdere opinionē, fce. lū
 sanē atq; pudēdū īprimis, deniq;
 īis quæ i uita strenuē gesseris eq
 dē haud scio quō ista cōueniant.
 Nā dū in Pythio regnare tibi
 ad senectam usq; licuissēt, citra
 gloriā tamē, tu gloriosā oppete
 re morē maluisti, q̄ potiri rego
 no. A. At o Nestoris fili, nondū
 etiā tū fecerā rerū e. tū piculū,
 & qd cui præferre ignorās glo
 riā hāc infelicē proponēbā uī
 ta. Atq; sero iā tandē uelligo q̄
 egeri prudētē. Apud uiuos. n.
 repies fortē qui res bene gestas
 celebrēt litterarū monumētis, sed
 hic apud manes nō uideo q̄ fru
 giferū opus effecerim, ubi unus est

καὶ ἀνάξια τῶν Λιλασκά
 λην ἀμφοῖν, Χίρωνός τε καὶ
 Φοίνικος. ἡ κριόμενος γὰρ ἐ
 πότι ἴφης βόλιδαι παρρη
 ρῶν, δευτέρου παρὰ τι
 νι τῶν ἀκλήρων, ὃ μὴ βίω
 τῶ πολὺς ἰπ μάλλον, ὃ
 πάντων ἀνάσταν τ νικῶν.
 ταῦτα μὲν οὖν ἀγγυήτινα
 φρύγα δειλόν, καὶ πῶρα τῷ
 λαῶ ἔχοντ φιλέσωμ ἰ
 σως ἔχελυ λίαν. τὸν Πη
 λῆος δὲ γόν, τὸν φιλοκινδύ
 νάτορ ἡρώων ἀπύτων,
 τὰ πεινὰ οὕτω πόρῃ αὐτῷ δι
 ανοῶσθαι, πολλὰ αἰσχυόν, καὶ
 ἰσχυοῦσθαι πρὸς τὰ πιπραγ
 μένα σοῖν τῷ βίῳ. ὡς δὲ
 ἀκλιῶς ἐν τῇ Φιδιώτιδι πο
 λυχρόνιον βασιλεύων, ἐκὼν
 προείπον τὸν μετὰ τῇ ἀγα
 θῆς δόξης δούατορ. Αχι. ὦ
 παῖ Νέστορ, ἀλλὰ τότε μὲν
 ἄπαρ ἔτι τῶν ἰσταῦθα
 ὦν, καὶ τὸ βίλιον ἐκένων
 ὁ πότρου ὡν ἄγων, τὸ δὲ
 σκωρ ἐκῶν δόξαριον προ
 τίμων τοῦ βίου. νῦν δὲ συ
 νίημι ἢ δα, ὡς ἐκένω μὲν ἀ
 νωφίλης, εἰ καὶ ὁ, τι μάλι
 στα οἱ αὖν ραψωδήσουσι. με
 τὰ νικῶν δὲ, ὁμοτιμία. καὶ
 ἔτι τὸ κάλλος ἐκῶν ὦ Ἀντι
 ἀδῆ

λοχι, οὔτε ἢ ἰσχυρὸς παρίστη, ἀλλὰ ὑπέμεινα ἅπαντας ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἴσθῳ ἴμοιοι, καὶ κατ' αὐτὸν ἀλλήλων διαφέροντες. καὶ οὔτε οἱ τῶν Τρώων νεκροὶ δὲ δόξασιν, ὅτι οἱ τῶν Ἀχαιῶν θόρακας οὐκ ἴσχυον. ἰσχυρία δ' ἐκείνης, καὶ νεκρὸς ἴμοιοι, ἢ μὲν ἱππὸς, ἢ ἢ καὶ ἰδιώτης. ταῦτά μοι ἀνιῶ, καὶ ἄχθομαι, ὅτι μὴ θητόν ἐστιν. Ἀντι. ἴμοιος τί οὖν αὖτις πᾶσι τοῖς Ἀχιλλεύ; ταῦτα γὰρ ἰδοῖς τῇ φύσει, πάντως ἀποδύσαντες ἅπαντας. ὥστε χρὴ ἱμυλῆν τῶν νέμων, καὶ μὴ ἀνιῶσθαι τοῖς διαταγμένοις. ἄλλως τε, ὅρῳ ἢ ἰταίρων ὅσοι πόρῃ σὲ, ὁ μὲν οἶδ' ἢ; μετὰ μικρὸν δὲ καὶ Ὀδυσσεὺς ἀφίξει τῇ πάντως. Φέροι ἢ παραμυθίαν καὶ ἢ ὑπονοήσας τὸ πρᾶγμα, καὶ τὸ μὴ μόνον αὐτὸν πεπονθῆναι. ὅρῳ ἢ Ἡρακλῆα, καὶ τὸν Μελιάγχρον, καὶ ἄλλους θαυμαστὰς ἀνδράς, οἱ οὐκ αὖ οἶμαι δὲ ξαντοὶ ἀνιῶν, εἴ τις αὐτὸς ἀναπύμῃσι θητόσωντας ἀκλόροις καὶ ἀβίοις ἀνδράσι; Ἀχι. ἰταίρων μὲν ἢ παραινέσις. ἐμὲ δὲ οὐκ οἶδ' ἴσως ἢ μνήμη τῶν παρὰ τὸν βίον ἀνιῶ. οἶμαι ἢ καὶ μνημῶν

adsunt corporis Antilochē, aut formam, ut cederent omnia, pari rerum statu visum, ut omnia, nullum sapientiae, aut alterius rei discrimen. Adde quod nulli iam ex Troianorum moris formidabilis sum, nemini graecorum uenerandus, prorsus omnium de mortuis existimatio est siue boni fuerit siue improbi. Haec sunt quae me angunt et misere sollicitant, et ob quod doleo, quod non potius loco opas et uiuo. A. At uero Achillem, quid agas quod speras quando sic natura corporis est, ut oēs, prorsus cogatur semel uitam relinquere. quae lex cum in uniuersum iam obtinuit, nec abrogari ullo modo queat, patienter hanc feras oportet. Ceterum aspice nos, quotquot penes te sumus, denique et Ulysses quoque post pusillum adueniet. Unde sola uim tibi meritis affert societas, id quod et alijs inter. plerumque usu uenire solet. Non enim solus uideris in hac mala coniectus. Etenim tibi Hector, Meleagrum, et alios plerumque, quod non parum multos in admiratione traxere, quod quidem (si fallor) haudquaquam in uita uidetur reddituri, si quod eos ad iopes et uictu indigos misceat, ut illis pro mercede setuiam. A. Sociorum haec quidem admonitio est, uerum haud scio quo pacto eorum quae in uita aguntur, memoria, ipse

dic

παρὶς αἰ. Ηρα. τοιούτῃ τι.
 Διο. πῶς οὖν ἀκριβὲς ὦρ ἰ
 αἰαντὲς, οὐκ ἔγνωσι μὴ ὅσα
 ἰαῖναι, ἀλλὰ παρὰ δέξαστο
 ὑποβολιμαίων Ἡρακλῆα πα-
 ρόντα; Ηρα. ἴτι ἰάναρ ἀ-
 κριβὲς. Διο. ἀλλ' οὐ λίγαις.
 ἀκριβὲς γάρ, ὥς τε αὐτὸς ἰ-
 κᾶν ὅσον. ἴρα γοῦν μὴ τὸ
 ἰσαστίον ὄν. σὺ μὲν αἰ Ἡ-
 ρακλῆς, τὸ δὲ ἰδωλον γιγά-
 ρησι τῶν ἡβῶν ἐπὶ τοῖς θεοῖς.
 Ηρα. ὁραοὺς αἰ, καὶ δᾶλ.
 καὶ αἰ μὴ πάσης σκώπτων
 ὅς ἐμὴ, εἴσῃ αὐτίκα οἶον
 θεοῦ ἰδωλόν αἰμι. Διο. τὸ
 μὲν τέξον γυμνόν, καὶ πρό-
 χαρον. ἐγὼ δὲ, τί αὐτί
 φοβείμην, ἀπαξ τιθι-
 νῆς; ἀτὰρ ἀπὶ μοι πρὸς τοῦ
 σοῦ Ἡρακλῆους, ἰπὲρ τι ἰκᾶ-
 ν ὅς ἐσθ, στυγὲς αὐτῷ, καὶ
 τίτι ἰδωλον ὦρ; ἢ αἰ μὲν
 ὅτι πρὸς τὸν βίον, ἰπᾶ δ'
 ἀπιδάυτι, διακρινέτω,
 ὃ μὲν ὅς θεοῦς ἀπὶ πᾶσι,
 σὺ δὲ τὸ ἰδωλον, ὥς πρὸ
 αἰκὸς ἰῶ, αἰς ἄδου πάρα;
 Ηρα. ἰχρῶ μὲν μὴ δ' ἀ-
 ποκρίνῃσθαι πρὸς αὐτὰρ ἰ-
 ποίτη δὲ ὄρθε χιλοῦντα, ἰ-
 μως δ' οὖν καὶ τοῦτ' ἀκου-
 σον. ἰπῶσιν μὲν ἀμφιρύ-
 νον ἰρ τῷ Ἡρακλῆ ἰῶ,
 τῷτο

nūc pro illo mortuus es. Herc.
 Sic res se habet. D. Quo pacto
 igitur callidissimus cū sis Aca-
 cus, ne nequaquam illū esse nō po-
 uis, sed admisisti tanquam suppo-
 sitium Herculem. Her. Quom-
 oiam ille ipse esse uideor. Dio.
 Vera autumas. nam ea persua-
 milis es, ut si ille ipse sis. Cauca-
 as igitur ne contrā sit ut tu qui-
 dem Hercules existas, imago
 uero apud deos immortales He-
 bem in uxore duxeris. H. Aus-
 dax nimium es atq; loquax: ὅ-
 nisi a scōmatib. quæ in me ias-
 cis, abstinuēris, senies quā pri-
 mū qualis dei imago sim. Ara-
 cis enim nudus es, atque para-
 tus. Diog. Cur autem de caetero
 te timeam, quum semel mora-
 tuus sis? Sed per tuū Herculem
 dic quaeso, dū ille uiuebat, eras
 ne una cum ipso, ὅς tunc imago
 existens, aut unus qdē eras
 in uita; posteaquam autē ē uī-
 tu decessis, tū separatus, ille quidē
 ad deos immortales aduolauit,
 tu uero umbra, ut dignū uideo-
 aur, ad inferos aduenisti? Herc.
 Esi fas equidē foret, nequaquam
 respondere uiro sophistice per-
 cunctanti, aut tamen aures quosq;
 ad hos porrigas. Quicquid enim
 Amphitryonis in Hercule erat

idipso

idipsum morte affectū est, qđ nē
 pe ego sum (ut dixi) totū, qđ aut
 ex Ioue erat, cū ijs immortalis
 bus cōuerſatur. Diog. Perspici
 cue nunc intelligo, autumas e-
 nim eadē uice Alcmenā duos
 peperisse Hercules, unū quidē
 ex Amphitryone, alterū uero
 ex summo Ioue, ex quo factū est,
 ut gemini unius matris utero lu-
 cretis. Herc. Nequaquam o
 insanē, idē profecto ipsi eramus
 ambo. Diog. Neq; adhuc ad in-
 telligēdū id facile est, duos Hero-
 cules in unū esse cōpositos, nisi
 quis diceret, uos tinguū Hippo-
 centaurū in unum fuisse copula-
 tos hominē uidelicet, & deum.
 Her. An nō & homines eodē
 pacto ex duobus cōponi uibi ui-
 dentur, animo uidelicet & cor-
 pore? Vnde quod prohibet animū
 quidē ipsum ex summo Ioue na-
 tum, adesse cōto, me uero mora-
 talē ad inferos uenisse? D. Vtiq;
 eleganter hęc differuisses, o opti-
 me Amphitryoniade, si corpus
 hac tēpeſtate eſſes, sed incorpo-
 rea es imago, itaq; periculū est,
 te triplicē iam fecisse Hercule.
 Herc. Quonam modo triplicē?
 Diog. Hoc quidem modo, nam
 si unus in cōto existit, tu uero
 apud nos imago, corpus autē in

Οεί,

τὸ το τίθνηται, καὶ εἰμὶ ἐγώ
 ἰκάνω παύ. ὁ δ' ἰὼν τῷ Διὶ,
 ἐν οὐρανῷ οὐσίῃσι τοῖς θεοῖς.
 Διο. σαφῶς νῦν μανθάνω.
 δύο γὰρ φησὶ ἔτιναι ὁ Ἀλκμή-
 νη ἡ κατὰ τὸ αὐτὸ Ἡρακλῆας,
 τὸν μὲν ὑπὸ Ἀμφιτρυόνι,
 τὸν δὲ παρὰ τοῦ Διὸς. ὥστε
 ἡλικύδαται δίδυμοι ἐντό-
 ῳ μομφῇ. Ἡρα. οὐκ ὦ μά-
 ται. ὁ γὰρ αὐτοὺς ἀμφω ἡ-
 μῶν. Διο. οὐκ ἴσθι μαθῆναι
 τὸ το ῥάδιον, σιωδῆτους δὲ
 ὄντας Ἡρακλῆας, ἱκτὸς εἰ
 μὴ ὥς περὶ ἰπποκένταυρος τις
 ἦν, εἰς ἐν συμπιφυκτόν,
 αὐδῶν περὶ καὶ διὸς. Ἡρα.
 οὐ γὰρ καὶ παύτον οὕτω σοὶ
 δεκτοῖσι συγκάσθαι ἐν δυ-
 αμ, ψυχῆς καὶ σώματος;
 ὥστε τί τὸ ἡωλύνει ὅτι, τίς
 μὲν ψυχῶν ἐν οὐρανῷ εἶναι,
 ἡ περὶ ἰὼν ἐν Διὶ, τὸ δὲ θυ-
 τὸν ἰμὶ, παρὰ τοῖς νεκροῖς;
 Διο. ἀλλ' ὦ βέλτεσι Ἀμφι-
 τρυωνιάδῃ, ἡλικῶς αὖ ταῦτ'
 ἡλικῶς, εἰ σῶμα ἔσθαι, νῦν
 δὲ ἀσώματος ἰδῶλον εἶ.
 ὥστε ἡνδυνάσεις τριπλοῦ
 ἡδὲ παῖσαι τὸν Ἡρακλῆα.
 Ἡρα. πῶς τριπλοῦ. Διο.
 ὡδέπως. εἰ γὰρ ὁ μὲν τις ἐν
 οὐρανῷ, ὁ δὲ παρὰ ἡμῶν ἐν
 τὸ ἰδῶλον, τὸ δὲ σῶμα ἐν

Οἶτι

οἷς ἡνίοχ ἔδωκε γυνήμην, ὅτι
 ἅπαντα ταῦτα γίνονται. καὶ
 οὐκ ἔστιν ἡνίοχος ἀλλὰ πατήρ
 ἄριστος ἀπονοήσας τῷ σώμα-
 τι. Ἡρα. ὁρατὺς τις ἄ, καὶ
 σοφιστής. τίς δὲ καὶ ὧν τυ-
 χήσας; Διο. Διογένης τῷ ει-
 σωπῆς ἰδιώτη. αὐτὸς δὲ,
 οὐ μὰ Δία μὴ ἀδανάτοις
 διδῶν, ἀλλὰ τοῖς βελτίστοις
 νικῶν συνέμι, Ομήρου, καὶ
 τῆς τριτάτης ψευδολογίας
 καταγινῶν.

Μένιππος καὶ Τάν-
 ταλι.

Τί κλέως ὦ Τάνταλι; ὃ
 τί σικαντὴρ ἰδὼν, ἐπὶ τῇ λί-
 μνῇ τῆς; Τάν. ἴτι ὦ Μένι-
 ππ, ἀπὸ πᾶσι τοῖς δὲ φέρεται.
 Μέν. οὐτως ἀγῶν ἄ, ὡς μὴ
 ἐπικύψας πᾶσι, ὃ καὶ τὸ
 Δι' ἀρυσάμενος ἡσίοχ τῇ
 χάρι; Τάν. οὐδὲν ἴστω ὃ
 ἐπικύψαμι. φόνος γὰρ τὸ ὕ-
 δωρ, ἡπαδάου περιεόντα δι-
 ὀπταίμι. ὧν δὲ πᾶσι καὶ
 ἀρυσάμενος, καὶ περιεόντων
 τῷ σέματι, οὐ φάσκω βέ-
 βηαι ἀπὸ τοῦ χυλῶ. καὶ
 Διὸς τῶν λατῶν διαρ-
 ρῶν, οὐκ ἴδ' ἵππος αὐτοῖς ἀ-
 πολάσας ξυρᾶν τὴν χεῖρά μου.
 Μέν. τράστειον τι πάσχεις ὦ
 Τάνταλι, ἢ τὰρ ἀπὸ μου, τί
 γὰρ

Ocia, iam in pulverem uero
 sum, haec tria iam sunt, ania
 maductas igitur uelim, quem
 certum corpori esse intelligas
 patrem. Hec. Audax es,
 atq; sophista, sed quod nomen
 tibi est? Diog. Diogenis Sinoa-
 rei imago, ipse autem, per Io-
 uem, minimè cum dijs immo-
 talibus, sed cum mortuorum
 optimis conuersor, Homerum
 atque huiusmodi fabulas dea
 videns.

Μένιππος καὶ Τάνταλι.

Quid ciules ὦ Tantalè, aut
 quid tuam deploras fortunam,
 flagno imminens? Tantalus.
 Quoniam siui enecor Meni-
 ppe. Menippas. Usque adeo pla-
 get es atque iners, ut non uel
 pronus incumbens bibere nos-
 ris, uel caua uola haurienst
 Tantalus. Nihil profecero si
 procumbam, refugit enim a-
 qua simulatque me propius ad
 moueri senserit, quòd si quan-
 do hausero, oris conet applia-
 care, prius effluxit, quàm sum-
 ma uirgè labia. Atq; inter digi-
 tos effluēs aqua, haud scio quo-
 modo rursus manū meā aridā
 relinquit. Men. Prodigiosum
 quiddam de te narras Tanta-
 le, uerùm dic mihi isthuc ipsum,
 quomodo

quossum opus est bibere, quam
corpore carere, nam illud quod
esurire poterat. aus fuisse, in
Lydia sepulcrum est. Ceterum
tu quam sis animus, quia post
hac aus fuisse queas aus bibes
res Tan. *Quis hoc ipsum sup
plicij genus esset anima perire
de quasi corpus sis, ita ficiat.*
Menip. Age, hoc ita habere
credamus, quandoquidem affixe
mas te sui punire. At qd hinc
accebi tibi poteris accidere?
Num metuis ne potius inopia
moriaret. At equidem haud uin
deo alteros inferos, si quis hos
relinquat, neq locum alium in
quē morte demigres quispiam.
Tan. *Recte tu quidem dicis,*
*verum hoc ipsum supplicij ge
nus est, fuisse, quam nihil sis op
pus.* Men. *Desists Tanale,*
*Quia verum tibi faciat, non ao
lio potu uideris egere quam uen
tatio meo, nam diuersum quid
dam praeteris, ijs quos canes tibi
osi momorderint, ut qui non ao
quam quemadmodum illi sed fia
tim horreas.* Tan. *Nec uerastū
quidem recusarim bibere* Men
nippe si liceat modum. De Bono
es animo Tanale, certū habes
quā forte, ut uel tu, uel reliquo
rum in uiam quispiam bibat.

Nec

γὰρ δ' ἐστὶ τοῦ πινέω; οὐ γὰρ σὺ
μα ἵχας. ἀλλ' ἐκείνῳ μὲν
ἐν λυδίας περὶ δαπνίας, ἐπεὶ
καὶ πινῶν καὶ διψῶν ἰδύ
ναιο. σὺ δὲ ὁ ψυχῇ, πῶς αὖ
ἐπὶ διψῆας, ὅ πίνεις; Ταύ.
οὐδ' αὐτὸς ἐβόλας ὄζει, τὸ
διψῶ με πλὴν ψυχῶν ὡς σὺ
μα εἶπας. Μέν. ἀλλὰ τότε
μὲν οὕτω πινέουσιν, ἐπεὶ
οἷς τῷ διψῶν λυγρὰ ἴδαι.
τί δ' οὖν σοὶ τὸ δαπνέεσθαι
ὁ δίδας μὲν ἰνδῶν τοῦ πιν
εἶναι ἀποδόντας; οὐχ ἔργον γὰρ
ἄλλου μὲν τὰ τέτραν ἔχειν, ὃ
δαπνέειν ἐστὶν ὅδε αἰετὶ
τον τέτραν. Ταύ. ἔργον μὲν
λίγας. καὶ τοῦτο δ' οὖν
μὲν τῆς καταδίκης, τὸ
ἐκδομαῖν πινῶν, μάλιστα δι
έμειν. Μέν. λαρεῖς ὃ Ταύ
ταλι, καὶ ὡς ἀλλοῦς πιν
τοῦ δίδαι δαπνῆς, ἀπὸ
τιν γὰρ ἡλιβέρου τὸ δίδ
ει τις τοῦταυτίαν ταῖς καὶ
τῶν λυγρῶντων λυγρῶν δι
αγμύνης πινέσθαι, οὐ τὸ
ὑδωρ, ἀλλὰ πλὴν διψῶν πιν
εἶναι μὲν. Ταύ. οὐδὲ πιν
ἡλιβέρου ὃ μάλιστα πιν
αἰνέσαι πινῶν, γινώσκω
μὲν. Μέν. δαπνῆς ὃ Ταύ
ταλι, ὡς οὔτι, σὺ, οὔτι ἀλ
λ' οὐ πινῶν τῶν πινῶν
ἀδύ.

ἐδ' αὖτ' ἴδον γὰρ καὶ τοὶ ἱππεῖς
τῶν ἡγετῶν ἐν ἡλικίᾳ δίκης
ἐκείνῃ, τὸ δ' αὖτ' αὐτὸς ἐκ
ἐπιμύθεον.

Μένειππον καὶ Ερ-
μην.

Πῶς δὲ οἱ ἡλικίᾳ αἰεὶ, ἢ αἰ-
καλαὶ ἢ Ἑρμῆ; ἔχοντες ἑρμι-
κῶν ἵππων. Ερμ. οὐ σκολι-
μῶς ἢ Μένειππον, πλὴν κατ'
ἰκάνῃ αὐτὸ ἀπέβλεψεν, ὡς
καὶ τὰ Διὶ, ἰσοδ' Ἰάνῳ δὲ
τῷ ἑταίρῳ ἢ Νάρκισσῳ, καὶ
Νηρέϊ, καὶ Ἀχαιῶν, καὶ
Τυρῶ, καὶ Ἑλῆνῃ, καὶ Λύδῃ,
καὶ Ἰάνῳ τὰ ἀρχαῖα ἡλικία
πρώτα. Μέν. ἰσὺ μὲν ἰσὺ,
καὶ ἰσχυρία, τῶν σαρμῶν γυ-
μνῇ, ἴσους τὰ πολλὰ. Ερμ.
καὶ μὲν ἰσὺν ἑταίρῳ, ἢ παύ-
σθαι οἱ πεισται δ' ἰσχυροῦσι
τὰ ἰσχυρὰ, ὡς οὐ ἴσους, ἡλικί-
ᾳ. Μέν. ἴσους πλὴν Ἑλ-
ῆνῃ καὶ Λύδῃ. Ερμ. τοῦτο δὲ
ἡλικίᾳ ἢ Ἑλῆνῃ ἢ Τυρῶ. Μέν. ὅ-
τι αἱ χεῖρες τῶν διὰ τὸ
ἰσχυρῶς εἶναι ὅτι ἀπὸ τοῦ
ἰσχυροῦ, καὶ τοῦτο ἰσχυ-
ριαν ἡλικίᾳ τῇ καὶ ἡλικίᾳ
καὶ τῷ πρῶτῳ πρῶτος αὐτὸς
παῖς γιγνῆσιν; Ερμ. ἀλλ'
οὐκ ἔστι ἢ Μένειππον ἴσους
πλὴν ἡλικίᾳ. ἴσους γὰρ αὐ-

Nec enim fieri potest, quando
non omnibus quædam dū tibi;
prima adiudicata est, ut sitiant,
aqua illos non expectante.

Μένειππος καὶ Ἑρμῆς.

Si ubi in formosi illi sunt, ac
formosa Ἑρμῆς dūcitur me d'
ceio, utroque tēcēs huc ὅτι
bospiet. Μέν. Flaud mibi licet per
ocū Ἑλῆνῃ, quin tu ἰσχυρὸς ἰ-
se ἢ loco dexteriorū oculos de-
fle. Illic καὶ Hyacinthus est, καὶ
Narcissus ille, καὶ Nireus, καὶ
Achilles, καὶ Tyro, et Helena,
καὶ Leda, breuiter quicquid est
uicetū formatū. Μέν. Egdē prae-
ter ossa nihil uideo, caluarias
carnib. renudatas, uter quæ oia
nihil sis omnino discriminis. Μέν.
Quia hæc sunt quæ poeta cū
dūcitur ac celebrat, ossa scia
lices quæ tu uidisti cōtēnere.
Μέν. Ἑλῆνῃ saltem mibi
commonstrā, nam ipse quidem
baud quæ dignoscere. Μέν. Hæc
uidelicet caluaria, Helena est.
Μέν. Hæc huius scilicet ossis gra-
ua, mille naues ex uniuersa
Græcia actio delectu, sūc imple
sancitæ, tu Græcorū, tu Bar-
barorū multitudo cōfluxit, et hæ-
bes sunt euerfat Mer. Ceterū
Ἑλῆνῃ nō uidisti mulierem
hanc niuam, quod si fecisses,

forſan diceret tu quoqꝫ, uiſio dā
dum non eſſe. Pro tali muliere
diu tolerare labores. Alioqui
ſi quæ flores etiā arefactos mar-
cidosqꝫ contempletur, poſtea
quam coloris decus abiecerint,
deformes nimirum uideantur.
Ac ijdem donec florent color
remqꝫ obuiuent, ſunt ſpecioſiſſi-
ſimi. Menippus. Proinde
illud iam demitor Mercuri, ſi
Græci non intellexerunt ſoſe
pro te uſque adeo momētanca,
quæqꝫ iam facile emareſceret,
elaborare. Merc. Flaud mihi
uacat tecum Philoſophari, qua-
te delecto loco ubicunqꝫ uo-
lis, proſternere te met ac tecum
be, mihi iam aliæ ſunt traducen-
dæ umbræ.

Acaci, Proteſilai, Meno-
lai, ac Paria-
dis.

Quamobrem, Proteſilæ
in Helenam irruens, ſtrangu-
lus illam Proteſilaus. Quia hu-
ius cauſa Acace, imperfecta
quidem domo relicta, & uia
dua uxore quam nuper duxi,
reddita, mortuus ſum. Aca.
Accuſa igitur Menelaum, qui
nos omnes pro tali coniuge reu-
cuperanda, contra Troiam du-
xit. Men. Nequaquam me,

ſed

καὶ εὐ αὐτοῖς παρὲν ἄντα, τοῖς
δ' ἀμφὶ γυναικὶ πολλὸν χρε-
νερ ἄλγιστα πάσχαμ. ἰπὰ καὶ
τὰ αὐτὰ ξυρὰ ἴντα, εἰ τις
βλῆπαι ἀπὸ βιβλανίτα τῶν
βαρύν, ἀμφοδὰ καὶ στίβω
τῷ δόξα. ἴτι μὲν τοι αὐτὰ,
καὶ ἔχαι τῶν χρεῖαν, ἡλέλι-
τά ὄντη. Μι. οὐκ οὐὶ τοῦτο
ὡς ἐμὲ δαυμάς, ἀλλὰ οὐ-
νίδαν οἱ Ἀχαιοὶ πρὸς πρῶ-
γματ' οὗτοι ὀλιγοχρεῖται,
καὶ ῥαδίως ἀπαυδυνώτ'
πρὸς αὐτὸν. Ερ. οὐ σχολὴ μοι
ὡς Μενίππαι, συμφοροσφάρ-
σαι. ὡς τὶ ἐπαλξάμεν' τί-
πον, ἴνδα ἀν' ἰδίαν, ἡἴσθ
καταβαλὼν σκαυτήν. ἰγὼ δ',
τὰς ἄλλους σιγῶντες ὅσα μετὰ
λόυσομαι.

Αἰαντ', Πρωτοβόλαι, Μι-
νίαν, καὶ Πάρι-
δον. Αἰ.

Τὶ ἄγχαίς ὡς Πρωτοβόλαι
τῶν ἐλύνων προσηλόντες
Πρω. ἴτι διὰ ταῦτ' ὡς Αἰα-
ντὶ ἀπὸ δανον, ἡμετεῖς μὲν
τὸ δόμον καταλόντων, χέρων
τε τῶν νιγμάτων γυνάμει.
Αἰ. αἰτιῶ τόνων τὸ Μενέλα-
ον, ὅς τις ὁμῶς ὑπὲρ τοσού-
της γυναικὸς ἐπὶ Τροίαν ἦγα-
γον. Πρω. οὐδ' ἔστι. ἰπὸν ἴπ-
μαι αἰτιατίον. Μεν. δὴ ἴπ-
δον

ἔβριτυ, ἀλλὰ Δικαίῳ-
 ρον τὸν Πάριον, οἷ μὲν τῷ ξί-
 νι τὴν γυναικα παρὰ πάν-
 τα τὰ δίκαια ὤχετο ἀρπά-
 σαι. οὐτ' ἔγάρ οὐχ ὑπὸ τοῦ
 μύθου, ἀλλ' ὑπὸ πάντων ἑλ-
 λήνων τι καὶ βαρβαρῶν ἔ-
 ξι' ἄγχι δαί, τοσοῦτοις
 δακτύλοις αὐτὶ' ἄγχι γαρ-
 ρῶ. Πρ. ἄμεινον οὐτὼ. σὶ
 τοι γὰρ οὐδ' ὀλίγον, οὐκ
 ἀρῶσα ποτὶ ἀπὸ τῶν χα-
 ρῶν. Πά. ἄδικα ποιεῖς ὅ-
 πρῳτίσαι. καὶ ταῦτα, ἰ-
 μέτιχον ἵστα σε. ὅρῳτι-
 κὸς γὰρ καὶ αὐτὸς ἄμει, καὶ
 τῷ αὐτῷ διὸ κατ' ἐσχάμα.
 αἶδα δὲ ἡς ἀνέστην τί-
 τι, καὶ τίς ἡμᾶς δαίμων
 ἄγχι δαί αὐτῶν ἰδὲν. καὶ ἄ-
 δαίμων ὅσον αὐτῶν αὐτῶν
 δαί αὐτῶ. Πρ. ἰὺ δέ γε.
 εἶδ' οὐ μὲν τοῖς ἵστα ἰν-
 ταῦτα λαβὼν δαίμων μὲν.
 Αἰ. ἰγὼ σε καὶ πρὸ τοῦ ἰ-
 στα' ἀπεκρεῖναι τὰ δι-
 κάια. φῶσι γὰρ αὐτὸς μὲν,
 τῷ ὅρῳ τῷ Πάριδι ἵστα γι-
 γνησθαι αὐτῶ. τοῦ δα-
 κτύλου δὲ σε, οὐδὲν ἄλ-
 λ' ὅσον Πρωτόδικαι, ὅσον
 τῶν. οἷ ἰνὰ δέ μὲν τῷ
 τοι γὰρ οὐ γυναικὶς, ἰπὸ
 πρῶτον τῷ Τρῳάδι,
 ὅτῳ

sed multo iustius Paridem, qui
 hospiti mihi, uxorem contra om-
 nem ius eripuit. Hic enim non
 modo abs te, uetum ab omnia
 bus iam Gracis iam Barbaris
 merito strangulari debebas, ut
 qui tam multis, mortis causa
 existeris. Pro. Melius hoc.
 Proinde malè nominare, Pa-
 ri, nunquam te dimittam è ma-
 nibus. Par. Iniuriam adeo
 num facis Protefilæ, idq̃ eo
 magis, quod eandem tecum ara-
 tem exerceo. Nam & amiri
 etiam deditus ipse sum, & ab
 eodẽ deo quasi uinctus teneor.
 Nosti autem quod quædã sunt,
 quæ inuitis nobis geruntur, &
 nescio quis deus nos ducit, quos
 cunque ipsi placeat, atq̃ impos-
 sibile est illi repugnare. Pro.
 Rectè dicis. Vinam igitur Cu-
 pidinem ipsum hic comprehen-
 dere mihi liceat. Acac. As eo
 go etiam pro Cupidine tibi res-
 spondebo, quæ ista uidentur.
 Sic enim ille dicet, Sese quia
 dem Paridi fuisse foreastis cau-
 sam amadi, sed mortis causam
 tibi fuisse neminem aliũ, qudm
 te ipsum, Protefilæ, qui clam
 uxorem nuper ducta, postquam
 appropinquabatis Troadi,

ita oī cōtēpto piculo, et uelut de
 fractis ante reliquos oēs in liu-
 exilijsti gloria nimirū cupidus
 propter quā es primus, in egressu
 manu occisus fuisti. P. Proinde
 ego ꝑ me ipso, tibi, Aēace,
 respondēbo, multo iustiora, q̄ u.
 Neq̄. n. ego mihi horum causa
 fui, sed facti, et q̄ iā inde ab in-
 cio ita praeordinatū fuerat. A.
 Probe, quid ergo istos accusasti
 Idcnippi et Aēaci.

P. Per Plutonē, ō Aēace, expo-
 nem tibi, quāso, hic quae apud iſe
 vos sūt, oīa. Aē. Faud facile,
 Idcnippe, oīa. P. Etū quae iūmas
 ō et uelut ꝑ capita idicari pos-
 sunt haec accipe: Hic qdē, quod
 Cerberus sū, nō sū. Deinde
 portitorē hūc nō sū, q̄ te traiecit,
 praeterea et lacū, et Pyriphle-
 gethōē iā uidisti, cū ingressus es.
 A. Noui haec, et praeterea te
 quod, q̄ hic in uestibulo sedes,
 atq̄ aditū obseruas. Eūā regē
 ipsum uidi, et Furias. Homi-
 nes uero priſcos, quāso, ostēde et
 maxime eos, q̄ inter ceteros no-
 biliores fuerē. Aē. Hic qdē
 gamēnon es, ille autē Achilles.
 Rursus hic Idomenes, qui ꝑ-
 prius aſides. post hunc Ulyſſes.
 Deinceps Ajax et Diomedes,
 et ceteri graecorū praestātiſſimi.

Aē. et i.

ούτω φιλονεικώοντες ηγεί ἀπέ-
 νγημελόνες προειπάδουσαι τ
 ἄλλων, Αἰέας ὁραδῶς, δι
 ὅν πρῶτ' ἐν τῇ ἀποβάσει
 ἀπὸ τοῦ οὐ. οὐνοῦ καὶ ἐκ
 ἡμῶν τοῖσι ἡ Αἰακὶ ἀπαι-
 τοῦμα διακατέδρα. ἐν γὰρ
 γὰ τοῦτον αἰτί' ἐ, ἀλλ' ὁ
 μῦθος, καὶ τὸ ὅτι ἀρχὴ ἔσται
 ἐπισημαίνοντα. Αἰ. ἰδὼς. τί ὅρ
 νότοι αἰτίαι;

Μίνιππι καὶ Αἰακῷ.

Πρὸς τοῦ Πλούτωνος ὁ
 Αἰακῷ, περιγράφει μὲν τὰ
 ἐν ᾧ δὲν πάστα. Αἰ. οὐ γὰρ
 δὲν ὁ Μίνιππι ἀπαρτα.
 ἴσα μὲν τοῖσι ἡρακλεῖδα,
 μαῦδαν. οὐτοῖσι μὲν, ἵτι
 Κερβεὸς ἐστίν, ἰδὼς. καὶ
 τὸν περιφλέγοντα, ἵτι
 ἀντίρασι, καὶ τὸν ἡμῶν,
 καὶ τὸν πυριφλέγοντα ὅτι
 ἀντίρασι δὲν. Μίν. ἰ-
 δα ταῦτα, καὶ εἰ, ἵτι πυ-
 ρισ. καὶ τὸν βασιλέα ὁ
 δὲν, καὶ τὰς Εὐρυπύ. τοῦ
 δ' αὖθις γινώσκω μὲν τοῖσι πᾶ-
 ρσι δὲν, καὶ μάλιστα τοῖσι
 ἐπιστάταις αὐτῶν. Αἰ. ὁ-
 τ' μὲν Ἀγαμέμνον, ὅτι
 δ' Ἀχιλλεύς, ὅτι δ' Ἰδμε-
 νόσις πλεῖστον ἰππῶν οὐνο-
 σόν, ὅτι Αἰας, καὶ Διομή-
 δης, ἡ οἱ ἀφ' αὐτοῦ τ' Ἑλλήνων.

Μίν.

Μένειππος. βασις ὄμαρ, οἷός σοι τῶν βασιλευν τῶν λιφάλας χαμαὶ ἱρρίπας, ἄγρυπα, καὶ ἄμορφα, λινοὶ πάντα, καὶ λῆρ παλῶν, ἀμυλῶν ὡς ἀλαδῶν λερίων. εὐτὶς δὲ ἢ Αἰακὶ, τίς ὄστι; Αἰ. Κῆρς ἐστίν. εὐτὶς δὲ Κρίων. ἢ δ' ἑπὶ αὐτὸν, Σαρδανάπαλλος. ἢ δ' ἑπὶ τούτοις, Μίδας. ἰαυτὶς δὲ, Ζεῦς. Μίν. ἄρα εἰς ἡλῶντα ὁ Ἑλλὰς ἱερὸς, ἰαγνῶτα μὴ τὴν Ἑλλήσποντον, διὰ δὲ τῶν ὄρων πλῆν ἁπιδυμῶντα; οἷς δὲ καὶ ὁ Κρίων ἐστίν; τὸν Σαρδανάπαλλον δὲ ἢ Αἰακὶ, κατὰ μοῖα κατὰ λῆρ ἐπὶ τῶν. Αἰα. μηδαμῶς. Διαδρόφας γὰρ αὐτῷ τὸ λῆρ οἶον, γυναικῶν ἔν. Μένειππος. οὐνοῦ ἡλλὰ προσηύφομαι γὰρ πάντως αὐδ' ἀργῶν ἐστίν. Αἰ. βούλῃ σοι ἰσαλάξῃ καὶ τοὺς σφῆς; Μένειππος. νῦν Δία γι. Αἰα. πρῶτος ἐστὶς σοι ὁ Πυθαγόρας ὄστι. Μένειππος. καὶ εἰς ἑωφροβί, ὁ Ἀπάλων, ὁ εἰς αὐτὸν Δία γι. Πυ. νῦν, καὶ εἰς γι ὁ Μένειππος. Μίν. ἐν τῷ χρεῶν ὁ μαρτὶς ἐστὶ σοι; Πυ. οὐ γάρ.

ἀλλὰ

M. Pope Homere, ut ibi Rapsodiarum capitula, huiusmodi iactantia, ignobilia ac obscurata, cinis ac pulvis oīs, & pugameta, denique uerē, ut abs te dictum est, capitis infirma & cauduca. Sed hic, Meace, quis nō est Meac. Cytus est. Ille autem Cræsus, & iuxta ipsum Sardonius capalus. Ultra hos autem Helenus, & deinceps ille Xerxes. Helen. Et te, ὁ sceleratus, non exorbant Græciā, ingenia ponaibus Hellestionū, & per ipso montes manibus traicere affeclantem? Quale uero & ipse Cræsus est? Ceterū, Sardonianpalo, quaso, huc Meace, peramitte, ut demulceā caput infirmo colapso. Meac. Nequaquam. Comminuere enim ipso caluaria, muliebri ac fragili adeo cum sit. Helen. At certe eamem amplexabor illū, ut pota femiuitū ac mulierosum plane. Meac. Vix ne tibi ostendam, & doctos illos M. Per Ionē etiā. Meac. Primus eni hic tibi Pythagoras est. M. Salus Euphorbe, siue Apollo, siue denique quicumque uoles. Pyth. Ica sanē, & en utiq; Menippa. Me. Quid an non amplius aureum istud fenum habet Pythagor. Non.

K

sci

sed age cedo, si qd manducabile
tibi hēt pera ista. *M. Fabos has
bes, quare nihil hic ē, q̄ tu mādu-
care queas. P. Da modo. Nam
hic apud manes alia dogmata
atq̄ instituta didici, nēpe qđ nio-
bil hic inter se similes sunt, fabas
& patrantium testiculi. Acac.
Porro hic Solō est, filius Exce-
stidis, praterca ille Thales, &
iuxta ipsos Pittacus, & ceteri
illi, septē autē oēs sunt, ut uidest
Men. Latī hi sunt Acace, soli
atque alacres prater ceteros.
Sed hic oppletus cinere, tāquā
subcinericius patris aliquis, hic
crebris pustulis quasi suffructu-
ctus, quis nā est? Acac. Empes-
docles, Menippe, semicoctus ab
Actne mōte huc p̄fectus. *M.
O Acripes optime, quid obse-
cro acciderat tibi, cur te ipsum
in crateres Actnæ injcerest
Emp. Insania quādā, Menip-
pe. *M. Nō per Iouē, sed inanē
quādā gloriæ affectatio, & fa-
stus, & multa demētia. Hæc te
cōflagrare fecerūt, und cū ipsis
crepidis, cā dignus minimē es-
ses. Vt uerūcūq̄ nihil tibi cōmētū
istud profuit, deprehensus enim
es & ipse mortuus. Ceterū Sos-
crates ille, Acace, ubi locorum
eandē est? Acac. Cum Nestore***

ἀλλὰ φέριδον, ὅτι σὺ ἰδὼ-
διμον ἢ πῶρα ἴχα. *Μί. λυ-
άμινος ὡ γὰρ δὲ. ὥστὶ οὐ τοῦ-
τί σὺ ἰδὼδιμον. Πυ. Αἰε-
μίνον, ἀλλὰ πικρὸν κέρως
ἀδύματα. ἱμαδον γὰρ, ὡς ἰ-
δὴ πῶρα λυάμινος, καὶ λυγα-
λαὶ τοῖς κέρως ἰδὼ δέ. Αἰ. ὄ-
τῳ δὲ Σόλων ὁ Εὐκλείδης
διν, καὶ Θαλῆς ἱκάνῳ. καὶ
παρ' αὐτοὺς, Πιττακὸς, καὶ
οἱ ἄλλοι. ἰπτά δὲ πάντες
αἰεῖν, ὡς ἱρῆς. *Μί. ἄλλοι οὗ-
τοι ὡς Αἰακὴ μύνοι, καὶ φαι-
δροὶ τῶν ἄλλων. ὁ δὲ σπ-
δὸν πλῆθῳ, ὡς ὁρίξιν-
φίας ἀπὸ, ὁ ταῖς φλυκταί-
ναις ἐκ ὁλυνδανῶς, τίς ἴ-
σιν; Αἰ. Εμπειδοκλῆς ὁ Μί-
νιππος, ἡμῶν δὲ ἀπὸ δὲ Αἰ-
τῆος παρὰν. *Μίν. ὡς χαλκ-
πον βιαντῆς, τί παδὼρ σων
τὸν ὄν- τοὺς ἱρατῆρας ἰνὶ βα-
λόν. Εμ. μιλαγχολία τίς
ὡς Μίνιππος. *Μίν. ὁ μὰ Δία,
ἀλλὰ λυγροδονία, καὶ τῶν
καὶ πολλὰ λυγρῶς. ταῦτά
σὺ ἀπλωδγάνωσθαι αὐτῶς
λυγρῶσιον οὐκ ἄξιον ὄντα,
πλὴν ἀλλ' οὐδὲν σὺ τί σὺ
φισμα ὄντως. ἰφουάδης
γὰρ τιδνῶς. ὁ Σουκράτης
δὲ ὡς Αἰακὴ, πῶς ποτὶ ἄ-
ράδῳ. Αἰ. μὲν Νίτῳ, καὶ****

καὶ Παλαμήδης ἰκάνῃ· καὶ
 γὰρ τὰ πολλὰ. Μέν. ἴμμε ἱβη-
 λώμην ἰδὼν αὐτὸν, ἵππιν-
 βάδι ὄσῃ. Αἰ. ὄρε τὸν φα-
 λαγγόν· Μέν. ἀπαντὲς φαλα-
 κροὶ αἰσῶ. ὤρετι πάντων αὖ
 ἐν τῷ τοῦ γνώρισμα. Αἰ.
 τὸν σιμὸν λίγην. Μέν. καὶ τῷ
 ἴμμε. σιμὶ γὰρ ἀπαντὲς.
 Σω. ἱμὶ ἴαται ὃ Μένιππι·
 Μέν. καὶ μάλα ὃ Σόκρατι.
 Σω. τί τὰ ἐν Ἀδύσῃ; Μέν.
 καὶ τῶν ἑνὶ φιλοσοφῶν λί-
 γουσι. καὶ τὰ ἐν σχήματι αὐ-
 τῷ, καὶ τὰ βαδίσματα αὐ-
 τοῦ διάσω τί τις, ἀλλοὶ φιλό-
 σοφοι. Σω. Μάλα πολλοὺς
 ἴσμεν. Μένιπ. τὰ δ' ἄλλα
 ἴσμεν οἴμαι, ὅτι ἐν κα-
 γὰρ σοὶ Ἀρίστιππον, καὶ Πλά-
 τωνα αὐτοῖς. ὁ μὲν ἀποπνί-
 σσιν μύρον, ὁ δὲ τοὺς ἐν Σι-
 κελίᾳ τυραννοὺς ὀφθαλμοῦ
 σιν ἰμαδῶν. Σω. πρὶν ἵ-
 μμε δὲ τί φρονεῖς; Μένιπ.
 ἀνδράμωρ ὃ Σόκρατι αὐ-
 δρῶν ὃ. τὰ ἐν ταῦτα
 πάντων οὐκ ἐν δυνάμει
 ὄντων αὐτῶν γιγνέσθαι,
 καὶ πάντα ἰσχυρίζεσθαι ταῦ-
 τα. ἀλλὰ γὰρ οἴμαι τὰ πάντα
 λίγην, ἰδὼν αὐτά. Σω.
 καὶ αὐτοῖς ἴσμεν ταῦτα

πρὸς

ac Palamede ille plerumq; nu-
 gat. Men. Cupere eas
 men uidere ipsum, sicubi locos
 tum hic foret. Acac. Vides
 ne caluum illum Men. Ac
 omnes hic calui sunt, quare om-
 nium aequè notatio hac fuerit.
 Acac. Simum istum dico.
 Men. Etiam hoc simile om-
 nium est. Nam & simi omnes
 sunt. Socrat. Me ne quavis
 Menippet Men. Te ipsum
 Socrates. Socrat. Quo pacto
 res Athenis se habent Men.
 Multi iuniorum philosophari
 se proficiunt. Ac habent certa
 et ipsum, & incessum si quis as-
 spiciat, meri philosophi uidentur,
 admodum multi. Ceterum
 autem uidisti opinor, qualis &
 Aristippus huc ad te uenerit,
 & Plato ipse, aliter quidem on-
 lens unguenta, aliter autem in
 Sicilia tyrantis adulari doctus.
 Socr. Ac de me quid sentiunt
 Men. Beatus, Socrates, qui
 sapiens, quod ad huiusmodi
 res atq; pertinet. Omnes itaque
 te admirabilem fuisse uirum
 existimant, atq; omnia cognos-
 uisse hac (deceat enim opinor,
 uerum hic dicere) cum nihil sci-
 res. Soc. Ego se dicebam hac

h. v. ad

ad illos, sed illi in simulationem
quandā, eam rem esse putabāt.

Men. Sed quinam isti sumus citra
ca et Bo. Obarmides, **Menippe**
per, et **Phadrus**, et **Glinia** filius
ae illa. **Men.** **Ruge**, **Doctases**
quoniā et hic artem uiam exer
ces, neque formosos illos negli
git. **Soc.** Quid enim aliud quod
quidem suauis sit, agere? Sed
huc propius nobiscum recūda,
si uidetur. **Men.** Non, per **Iou**
uē. Ad **Oros**um enim et **Baro**
dāpālū, redeo, prope illos ha
bitaturus. Videor quippe mihi,
mō pauca habiturus ibi esse, quā
uideam, quando plotantes illos
audiam. **Aec.** Et ego quoque
huc abeo, ne quis mortuorū clā
nobis subducas sese. Pleraq; au
tem alia uidebitis **Menippe**, quā
do iterum conueniemus. **Men.**
Ab eo licet, nam et hoc. **Aec.**
ce, uidisse sufficit.

Menippi et **Cerberi**.

Ficus **Cerbere**, quādoquē min
hi tecū cognatio quandā interce
dit, cū et ipse sum canis, dic min
hi per **Boygia** paludē, quō se habe
bat **Doctases**, cum huc acceder
et. Verisimile ē autē te, deus cū
sis, nō latrare modo, uerū etiā hu
mano more loq; si quando uelis.
Bo. Quā procul adhuc abesse

Men

πρὸς αὐτοὺς. οἱ δὲ ἀγνοῖτες
ἦντο τὸ πρᾶγμα αὐτῶν. **Μέν.**
τινὲς δὲ οὗτοί εἰσιν οἱ πε
ρὶ οἱ; **Σκ.** **Χαρμίδης** ὁ **Μέ**
τιππος, καὶ **Φαίδρος**, καὶ ὁ
τοῦ **Κλατίου**. **Μένπ.** εὐγίῃ
Σάκρα δὲ, ὅτι λήντωνδ' αὐτῶν
ταί τῶν σιωπῶν τέχνῳ, καὶ
οὐκ ἐλπομένη τῶν **λαλῶν**.
Σκ. τί γὰρ αὐτῶν ἄλλο ἔδειν
πρὸς τῶν; ἀλλὰ πλεσίον
ἡμῶν **λατάντες**, ὡς **Αἰσῶ**.
Μένπ. μὴ δὲ ἐπὶ τῶν **Κρι**
σιν γὰρ καὶ **Σαρδανάπα**
λων ἄπασιν, πλεσίον εἰπέ
σιν αὐτῶν. **Ιου**να γὰρ οὐκ
ἀλίην γιγνώσκεις, οἰμνίστο
ντων ἀπὸ τῶν. **Αἰ.** ἡ γὰρ ἔ
στιν ἄπασιν; μὴ καὶ τῶν ἡμῶν
σικῶν λέδν **Δικρυγῶν**. τὰ
πικρὰ δ' ὅσων ἡ ψῆς ὁ **Μέ**
τιππος, **Μέν.** ἀπὸ δὲ καὶ τῶν
οἱ γὰρ ἰκανὰ ὅς **Δικρί**.

Μένπ πρὸς καὶ **Κί**
βρι.

Ω **Κίβρι**, συγγενὴς γὰρ
αὐμὶ σιν, **Ιού**ρ καὶ αὐτοὶ
σιν. ἀπὸ μὲν πρὸς τῶν **Στυ**
γῶν, οἱ δὲ ὡς ὁ **Συμφύτης** ἰ
ππὶς **λατῶν** πρὸς ἡμῶν. οἱ
καὶ δὲ οἱ διὰ τῶν ὄντων, μὴ ὑλα
ντῶν μόνον. ἀλλὰ καὶ αὐ
δρυστικῶν φθιγγῶν καὶ ἰππῶν
ἰδιότης. **Κίβ.** πρὸς τῶν
μῆδ

20

*Menippe, uisus ē cōstati atq; in
territō adire uultu, perinde qua
si moriē nihil omnino formidat
ret, quā hoc ipsam uelletis, q
speculā specus ingressu stabana
oscedere, uerū simulatq; despect
it inbiatū uidetq; pfundū atq; an
trū antri recessū, simulq; ego cū
clācē eadē illū a conito mordēs pe
de correatū destrabere, infunctū
visu etulabas, suorum deplorabas
liberos, nihilq; nō faciebat i oēm
speciē sese cōuertēs. M. Nū igit
tur fucatē sapiens eras ille, neq;
uerē moriē cōcēnebas? C. Fland
uerē, ceterū ubi uidit id esse neo
cesse, audaciā quādā prae se fere
bas, quasi uero nolēs id effēs pas
surus, q; alioq; nolēti nolēti tamē
omnino fueras ferēdū, uidelicet,
quo spectatorib; esset miraculo.
Alquid illud in totū de uirū illū
usmodi uerē possum dicere, ad
fauces usq; specus intrepidū rūs
ac fortes, porro intus cū sume, ni
hil mollius neq; fractius. M. Ce
terum ego quoniam animo tibi
uisus sum subiisse specum et Cen
Pnus mortalium Menippe, sic
mibi uisus es subire, ut tuo dign
num eras genere. & priores
Diogenes propterea quod nem
tquam adactū subierit, aut
intrusi, uerum tum alioq;
tūm*

εὐνοὶ ῥιζέντες, ἀλλ' ὅσσοις πλο-
τατε τελευτάντες.

Chatonis & Menippi.

Redde nauis sceleris. Men.

Vociferare, siquidem isthuc tibi
voluptati est Chaton. Chaton.

Redde, inquam, quod pro traie-
ctione debes. Men. Haudqua-

quam auferre queas ab eo qui nō
habeat. C. An est quispiā, qui

ne obulū quidē habeat? M. Si
ne aliis quispiā praeterea, equi-

dē ignoto, ipse certe non habeo.

C. Aequi praefocabo te p. Diē
impurissime, ne reddas. Men.

At ego illiso bacculo tibi cōmis-
suā capui. Chat. Num ergo te

etā longo traiectione gratis trasue-

perot? M. Mercurius meo nomi-

ne tibi reddat, ut qui me tibi tra-

dideris. Mer. Belle mecum as-

gatus per louem, siquidem fus-

urum est, ut etiam defunctio-

rum nomine persoluam. Cha.

Haud omitam te. Men. Quin

igitur vel huius gratia perge,
ut facti, nauim trahere, quanto

quam quod non habeo, quinam
auferat? Cha. At tu nescies

has, quid tibi fueris adpotiano-

dum? Men. Sciebam quidem,
notum non erat. Quid igitur

nam ea gratia eras mihi se mo-

per in uias manendunt? Cha.

Solus

γυλῶντες, εἰμύσαν παρὰ
γυλῶντες ἀπασιν.

Χάρις & Μένιπ-
πος. Χάρις.

Απίδ & ὁ καταράντης
παρὰ μίαν. Μί. βία, ἀπὸ

τί σοι ἔδωκεν ὁ Χάρις. Χά.

ἀπίδ & φημι, ἀνδ' ὅρ σοι

διηπορδμὸς ἀμλῶ. Μί. οὐκ

αὖ λάβοις παρὰ τοῦ μὲ ἔ-

χοντος. Χά. ἴσθι δὲ τις ἔ-

βελὸν μὲ ἔχον; Μί. ἀλλ' ὅ

καὶ ἄλλῃς τις, οὐκ εἶδον. ἔ-

γὼ δὲ, οὐκ ἔχον. Χά. καὶ

μὲν ἄγχι σοι τὴν πλοῦ-

τυνὰ ὁ μαρ, ὅρ μὲ ἀπο-

δῶς. Μί. ἔγχε τὴν φύλῶ

σου πᾶτάς, διαλύσθαι τὴν

λεραινῶν. Χά. μάτῳ ἔρῃ

πλοῦτος τις ὅτε πλοῦ-

Μί. ὁ Ερμῆς ὑπὲρ ἑμοῦ σοι

ἀποδότη, ὅρ μὲ παρὰ δῶκε

σοι. Ερ. νὺ Δία ὀναίμην,

ἀλλ' ἄλλῳ γι καὶ ὑπὸρ κτί-

σας τῶν νικητῶν. Χά. οὐκ

ἀποτύσμαι σοι. Μί. τότε

γι ἵνα νικησας τὸ πορ-

θυμῶν, παρὰ μὲν, πλὴν ἀλλ'

ἔ, γι μὲ ἔχον, πῶς αὖ λάβοις

Χά. οὐ δ' οὐκ ἔδωκεν ὡς ἑ-

μύσαν Διον; Μί. ἔδωκεν μὲν

οὐκ ἔχον δὲ. τί σοι, ἔχον

διατῶτε μὲ ἀποδότην; Χά.

μὲν &

μίν᾽ οὐκ ἀνέχεται πρῶτα
 πικρὰ κίνου; Μι. οὐ πρῶτα
 ὁ βέλτερι. καὶ γὰρ ὡς τλη-
 σα, καὶ ὅτι ὑπὸ πικρῶν ἀπὸ
 μίαν, καὶ οὐκ ἰσχυρὸν μίν᾽
 τῶν ἑλλειψῶν ἐπαθῶν. Χά.
 οὐδὲν ταῦτα πρῶτα περ-
 ούμενα τὴν ἰσχυρὴν ἀπελευθε-
 ροῦσιν. οὐ γὰρ δεῖται ἄλλου
 γινώσκειν. Μι. οὐκ οὐκ ἀπὸ
 γὰρ μὴ αὐτοῖς ὅτι τὴν βίαν.
 Χά. χαίρειν λέγει, ἵνα καὶ
 πλὴν γὰρ ὡς τούτου παρὰ τοῦ
 Διὸς πρῶτα λέγει. Μι. μὴ ἰ-
 σχυρὰ οὐκ. Χά. ἀλλὰ τὴν ἰσ-
 χυρὴν ἔχει. Μι. δεῖται
 ὁ δὲ λέγει, καὶ ὅτι ἑκάστη τὴν
 αὐτὴν. Χά. πῶς τούτου
 ὁ μὴ ὁ Εὐμῆ τὴν ὑπὸ ἡγ-
 γῶν; οἷα δὲ καὶ ἰσχυρὰ πα-
 ρὰ τὴν πλεονῶν, τῶν ἐπαθῶν
 ἀπὸ τῶν καταγλιῶν, καὶ
 ἐκ τῶν αὐτῶν, καὶ μίν᾽ ἡ-
 λυν, οἷμα ἵππων ἰσχυρῶν. Εὐ.
 ὁ γὰρ ὁ Χάρμης, ἰσχυρὸν αὐ-
 τῶν ἀντιπρῶτον; ἰσχυρὸν
 ὁ δὲ λέγει, ὡς ὁ γὰρ ὁ αὐ-
 τῶν μίαν. οὐκ ὅτι ὁ γὰρ ὁ αὐ-
 τῶν μίαν. Χά. καὶ μὴ αὐτῶν
 λέγει πρῶτον; Μι. αὐτῶν
 ὁ βέλτερι, οἷα δὲ οὐκ αὐ-
 τῶν.

ΠΛΑ-

Solus ergo gloriaberis te gra-
 vis fuisse transuclum? Men-
 nippus. Eaud gravi o pta-
 clare, siquidem & sentiam
 exhausi, & remum attrui, &
 uelotum omnium uine nō eo
 iulau. Charon. Isia nihil
 ad nulum, obolum reddas o-
 portet, neque enim fas est secus
 fieri. Menippus. Proinde
 tu metusum in uiam tenebe.
 Charon. Belle dick, nimis
 tuas uetbera etiam ab Me-
 comibili lucrifaciam. Menip-
 pus. Ergo molestus ne sis.
 Charon. Ostende quid habes
 as in petra. Menip. Iupia-
 num si uells, & Flecata con-
 nam. Char. Vnde nobis hunc
 canem adduxisti Mercuri-
 tum qualia gartiebas inest naq-
 uigandum tu uelores omnes ito
 videns, as dicteris incessens,
 unusque acenillans, illis plon-
 tanibus. Mercurium. Me-
 ignotas Charon quem uisum
 transucleris, plane liberum,
 cuius nihil omnino cura su.
 Flic est Menippus. Cha-
 ron. Nequi si uisum possbas
 te recerere. Menippus. Si
 recerere o ptaclare, ne possis
 quidem ietum recerere.

ΠΛΑ

Protesilae & Plutonis.

O Domine ô τεχ, ô νοστής
 Ἐπίσχε & ἐμ Γερεκῆ filia, ne
 despicies preces amatorias. P.
 Tu uero quid precaris d nobis,
 aut quis denique es? Prot. Equia-
 dem Protesilaus sum, filius Ia-
 pheth, patria Philacensis, qui
 cum reliquis Graecis in expedi-
 tione ad Troiam profectus, ac
 primus omnium contra Ilium
 pugnando, occisus sum. Precor
 autem ut dimissus hinc, modis
 cum tempore, in uitam redire
 denuo permittat. Plut. Hunc
 amorem, Protesilae, omnes
 mortui amant, sed nullus tamen
 ipsorum potuit eo. Prot. At
 non uitam, ô Pluto, consorcia
 te amo, uetum equidem uxora-
 rem, quem nuper duxam, don-
 tū relinqui, atque in bellum na-
 uigando profectus sum. Deina-
 de infelix, in egressu nauis
 am, ab Eclodore occisus sum.
 Amor itaque esse uxoris, non
 mediocriter me, ô Domine,
 enecat, uolo si uel paululum
 ab ipsa conspectus fuero, rursus
 sum huc descendere. Plut. Non
 bibisti, Protesilae, aquam
 Letheam? Protesilaus. Bi-
 bi equidem, sed haec res praeua-
 luit pondere. Pluto. Igicur

προτεσίλαι καὶ πλου-
 τῶν.

Ω Διοσκυτα, ἡ βασίλει,
 καὶ ἡμέτεροι Ζεὺς, καὶ σὺ Διὸς
 μῆρ & δῖον ἄρσενος ἑσθλῶς.
 Διὸς Διοσκυτα ἑσθλῶς. Πλου-
 τῶν Διὸς τῶν Διὸς παρ ἡ-
 μῶν: ὅ τις ὦν τυχεύωνται.
 Πρω. ἀμὶ μὲρ προτεσίλαι &
 ἡ ἑσθλῶν φιλῶν & συστα-
 τῶν τῶν Ἀχαιῶν, καὶ
 πρῶτ & ἀπὸ δαυρ τῶν ἐπὶ
 Διὸς. Διὸς Διὸς ἀπὸ δαυρ
 ἡμῶν, ἀναβῆναι πάλιν.
 Πλου. τοῦτον μὲρ τὸν ἑσθλόν
 ὁ προτεσίλαι, πάντες τι-
 κῶν ἑσθλῶν. Πλου. οὐδὲν
 τοῦ πλὴν Αἰδμῶντος ἑσθλῶν ἔ-
 χει. Ἡ γυναικὶς δὲ, ἡνελ-
 γαμεν ἐστὶ ἐν τῷ δαυρῶν
 καταλιπὼν, ὡχρῶν ἀπο-
 πάλιν. ἄρα ἡ καταλιπὼν
 ἐν τῷ ἀπὸ δαυρ ἀπὸ δαυρ ἡ-
 πὸ τοῦ ἑσθλῶν. ὁ οὖν ἑσθλῶν
 τῶν γυναικῶν, οὐ μὲρ πῶν
 ἀπὸ δαυρ με ὁ Διὸς &
 καὶ βοήθημα ἡμῶν πρὸς ἡ-
 λῶν ἑσθλῶν αὐτῶν, κατα-
 βῆναι πάλιν. Πλου. οὐκ ἔ-
 πιστὸν ὁ προτεσίλαι τὸ Διὸς
 ἐστὶ ὡς: Πρω. καὶ μάλα ἡ
 Διὸς & τὸ Διὸς πρῶτον ἡ-
 ἑσθλῶν ἡμῶν. Πλου. οὐκ οὖν

expea

πρ-

πρόματον. ἀφίξεται γὰρ ἰ-
κάνη ποτὶ, καὶ οὐδὲν σι ἀ-
νελθὲν διίξω. Πρω. ἀλλ' οὐ
φαίη τίν διαβιβῶν ὁ Πλού-
των. ἔραδαι δὲ καὶ αὐτὰς
ἔδει, καὶ εἰδὲν αὐτὸν τὸ ἔραδ
ἔστω. Πλού. ἀτατί σι ἐνέ-
σαι μίαν ἐμίαν ἀναβιῶ-
ναι, μὴ δὲ ἰόντων τὰ αὐτὰ ἐ-
κταύμεναι; Πρω. εἴμαι
πῶς αὖτε λυγρὸν ἀνελθὲν
παρ' ὅμαι. ὅστις αὖτ' ἐνὶ
αὐτῷ παρὸν λυγρὸν μὴ δὲ ἰ-
όντων. Πλού. εἰ δὲ μὴ γὰρ ἰδὲν
ταῦτα ἐδὲ ἰόντων πῶς αὖτε.
Πρω. ἀναμνησθῶ σι ὁ Πλού-
των. Ὀρφῶ γὰρ δὲ αὐτῶν ταύ-
τῶν τῶν αἰτίων τῶν ἑνὸς ἐ-
κταύμεναι, καὶ τῶν ὁμο-
γῶν μου ἀλλοτρίων παρ' ὅμαι
φαίη. ἡρακλῆς χαρίζεσθαι.
Πλού. διὰ τί σι δὲ οὐτὸν ἡρα-
κλῆς γυμνὸν αὖ, καὶ ἄμορ-
φον, τῇ λυγρῇ σου ἰσχύϊ οὐ μ-
νη φανῶναι; πῶς δὲ λυγρῇ
σὺ προσεῖπται σι, οὐδὲ διὰ
γυμνῶν ἀναμνησθῶ; φεβύ-
τι γὰρ οὐ εἶδεν, καὶ φεβύ-
ται σι, καὶ μὴ τῶν ἰσχυρῶν
τῶν ἰδὲν ἀνελθόντες. Πρω.
ἐπὶ αὐτῷ οὐδὲν σι γὰρ ἰσχυρῶν.
Ἐρμῶ κίλινον, ἰσχυρῶν
ἐν τῷ φεβύτι δὲ ἐν τῷ φεβύτι
ἐν τῷ φεβύτι δὲ ἐν τῷ φεβύτι
ἐν τῷ φεβύτι δὲ ἐν τῷ φεβύτι

expecta, adveniat enim & ille
quādoq; neq; nūc opus qd̄ eo
vivere ascendere etc. P. Sed mos
est hanc ferre nequeo. Amest
aut̄ tu quod̄ aliquādo, ac possis
qualiteres. Amor sit. P. Sed
adeo iuvabit̄ te, ut̄ dic̄ remiss
sceret̄ deinde aut̄ paulo post ead
dem hanc lugeret̄ P. Specto ma-
est̄ illā adductū esse, ut̄ huc
ad nos sequatur̄ me, quare pro-
mo motus paulo post duos re-
cipies. P. Faud̄ fas est̄, illa fieri
neq; etiā simile unquā factū est̄.
P. Asego in memoriam vob̄
remocabo. P. Huc. Nā Orpheo
ob ipsam hanc causam Euridi-
cem uxore reddidisse, & cogni-
tam meam Alcestim emississe.
Fletuli gratificātes. P. Opia-
tis aut̄ cum illa nuda atq; defor-
mi calvaria, formosa illi spōsa
tua in conspectum veniret̄ Quo-
ratis autem illa etiam afficiat̄
ut̄ quā ne dignoscere quidē em-
plius te poteris. T' crebitur an-
nim, fas scio atq; aufugica, atq;
frustrata, ut̄ illa exanclaneria.
Proserpina. Proinde mi vir, tu
isti quoque rei medicinam alia
quam adhibe. Ac Mercurium
habe, ut̄ postiquā ad lucem pera-
venieris Proserpina, cōsacrum
virga, me in adolescentem
formos

formosum conuerſas illū, qualis uidelicet antea fuit, cū ex ſpōſa ebalamo prodiret. P. Quoniā Proſerpina, et tibi hoc uidetur, age p̄ductū hūc iterū ad ſupos, M̄ercuri, ſpōſum facito. T u uero memineris, nō amplius q̄ ueniam diem tibi permiſſum eſſe.

Diogenis & Mauſoli.

Obe tu Car, quare eandē infoles et ſibi q̄ placeat, ac dignum te credis, q̄ unus nobis omnib. anon ſponaret M̄. Primū regni nomine ō tu Sinopenſis, quippe q̄ Caria imperauerim uniuerſa, praterca Lydia quoq̄ gētib. aliquot, tū autē & inſulas nonnullos ſubegerim, M̄ileti uſq̄ perueneri, plerisq̄ Ioniae partibus maſſauis. Ad hac formoſus etiā ac procerus, ac bellicis in rebus praeualidus. Poſtremo, quod eſt omnium maximū, in Halicarnafſo monumētū erectū habeo, ſingulari magnitudine, quantū uidelicet defunctorū alius nemo poſſidet, neq̄ pari etiā pulchritudine conditū, uirtis ſcilicet atq̄ equis, pulcherrimo ē ſaxo, ad uia ſormā abſolutiſſimo artificio expreſſis, adeo ut uel phanū ali quod ſimile haud faciliē quib. inuenias. Num iniuria tibi uideor hoc ob res mihi placere atq̄ eſſectū D. Num ob imperium aie,

τιανόαν οὐδὲς ἑαλὸν ἀπαγάσασθαι αὐτὸν, οἷον ἡν τὰ πατῆρ. Πλού. ἰπὼ πόροι φῖνι οὐαδοχῆ, αὐτοκατὰ τὸτον αὐδῖς, ; ποῖνον ενμφίον. οὐ δὲ μέμνηται, χιαν λαβὴν ἡμῶν.

Διογῆνι καὶ Μαύου.

Διαρ' ὡδὲ τίτι μέγα φροναί, καὶ πάντων ἡμῶν προτιμάσθαι ἀφῖσις ; Μά. καὶ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ μὴ ὅ σιντοπῶν, δεῖ βασιλεύοντα Καρίας μὴ ἀπάσας, ἤρξα ἢ καὶ Λοδῶν ἰνίον. καὶ νόονος δὲ τίνας ὑπακαθῆλω, καὶ ἄχει Μιλήτου ἐπὶ βλω, τὰ πωλὰ δὲ ἰονίας καταστρεφῆμεν. καὶ ἑαλὸς ἡν, καὶ μέγας, καὶ ἰπὼ πόροι κατὰ τὸτον αὐδῖς, τὸ δὲ μέγιστον, ἐπὶ ἰπὼ Λικαρνασῶν μόνον παμμίγιδος ἰχθυόεντος μόνον, ὅλινον ἐπὶ ἄλλῃ σικρίτι, ἀλλ' οὐδὲ οὕτως δὲ ἑαλὸς ὅσος σικρίτι, ἰπὼ καὶ αὐδῶν ὅς τὸ ἀντιβίτατον ἀκασμῶν λίδον τὰ καλλίτου, οἷον οὐδὲ τῶν σῖριτις αὐδῶν. οὐδὲ ἀκῶ σὶ διπαίης ἐπὶ τούτοις μέγα φροναί ; Διο. ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ

φῆς, καὶ τὸ ἑκάλεσεν ἢ τὸ βάρ-
 ρα τὴν τέχην; Μαύ. οὐ δὲ
 οὐκ αὐτοῖς. Δι. ἀλλ' ὅτι κα-
 λῶ Μαύσωνα, οὐτις ὁ ἰσχυρὸς ἔ-
 σαι σοὶ ἰκάνη, οὐτις ἡ μαρτυρία
 παρίστανται. ὁ γὰρ οὐκ ἔστιν ἰκα-
 νὴς διακρίνειν δύσμορφους πέ-
 ραι, οὐκ ἔστιν ὁ παρ' ἐνὶ τῷ ἰσχυ-
 ρῷ τὸ εὐρὺ καὶ τὸ στενὸν προτιμα-
 δάειν. ὅτι ἡμῶν. φασὶν γὰρ
 ἄμφω, καὶ γυμνασίου. καὶ τοῦ
 δασέως ἡμῶν. φασὶν γὰρ
 μὲν, καὶ τοῦ ἰσχυροῦ καὶ τὸ
 φησὶν μὲν, καὶ τὰς ῥίνας ἀ-
 πειρομένους. ἡ δὲ τέχνη,
 καὶ οἱ πολυτελεῖς ἰκανοὶ λί-
 θοι, Ἀλκιμαχίδης οὐκ ἔστιν ἰ-
 σχυρὸς ἀπὸ ἀπενδυθῆναι, καὶ
 φιλοτιμώμεται πρὸς τὸν ξί-
 ρη, οἷς ὅτι μὴ καὶ ἰσχυρὸς ἡμ-
 ῶν αὐτῶν ὄν. οὐ δὲ ὁ βέλ-
 τερος, οὐχ ὅτι ἰσχυρὸς, ἀλλ' ὅτι
 αὐτῶν, πλεονέκτης μὲν τῷ φῆς,
 οἷς μὲν ἡμῶν ἰσχυρὸς ὅτι
 ὑπὸ ταλκίτης λίθους περὶ
 μὲν, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ παρ' ἐνὶ
 ἰκανῶν πάντων. καὶ ἰσχυρὸς
 ὅτι Μαύσων, καὶ Διογέ-
 νης. Δι. οὐκ ἰσχυρὸς ὁ γυ-
 γαστάτης. οὐ γὰρ. Μαύσων.
 μὴ γὰρ οὐκ ἔστιν, μὴ γὰρ
 μὴ τῶν ὑπὲρ γῆς, ἢ οἷς
 ἀνδραγαθῶν ἔστι. Διογέ-
 νης δὲ ἰσχυρὸς ἔστιν αὐτῶν.
 καὶ

ob formā, atq; ob sepulchri mo-
 leū. *ML* Per louē ob hanc inquam
D. Aequi ὁ formosus *Mausole*,
 neq; uires iam illae, neq; forma
 bi id adest, adeo ut si quem arbi-
 trū de formae praecllectia delega-
 rimus, haudquaquā dicere possē
 si qua obrem tua caluarie meae
 sit antecesseda, siquidē utraq; pra-
 riset tū caluariae nuda, utrique
 dentes pariter ostendimus, pari-
 ter oculis orbati sumus, pariter
 acrib. simis ac sursum hiantib.
 deformati. Ceterum sepulchrū
 ac saxa illa preciosa, *Flaccato*
 nassels forsitan iaculare licebit,
 & hospitibus gloriae causa os-
 tendere, tanquā qui magnificā
 quādam apud se structurā habeat.
 uetū qd hinc inmodicis ad-
 se redeat, uir egregie, nequaquā
 uideo, nisi forsitan illud cōmodū
 uocas, qd plus oneris, atq; nos
 sustines, sub eam ingentibus sax-
 is pressus ac laborans. *Mauso-
 lus*. Ita ne nihil illa mihi condā-
 cuns omnia, planeq; pates erūs
Mausolus ac *Diogenes* i *D.* Io-
 mō haud pates, inquam, uir cla-
 rissime, nam *Mausolus* discretus
 ciabitur, quoties eorum rerum
 in mentem ueniet, quibus in uia
 ea florere consueuit; ac *Dio-
 genes* interim cum ridebit.

Atque ille quidem de suo illo
monumento, quod est in Hali-
carnasso, memorabit, ab uxore
Artemisia atq; sorore parato,
contra Diogones ne id quidem
suo de corpore nouit, nunquid
dabeat sepulchrum. Neq; enim
illi res ea cura est, uerum apud
uiros excellentissimos sui me-
moriæ famamq; reliquit, uig-
ilantiam peregerit uiro dignam,
suo monumento, Carum abie-
ctissime, celsiorem, ac tutiorem in
loco substructam.

Nirei, Thersite, & Moe
nippi.

Ecce denique uel Menippe
 pus hic iudex erit, uter nostrum
 sit formosior. Dic Menippe,
 an non tibi uideor forma præ
 stantior. Menippus. Inò
 quinquam sis, prius a biteror in
 dicandum, nam hoc opinor,
 scito est opus. Nireus. Ni
 reus ac Thersites. Meni
 pus. Viet Nireus, uel Ther
 sites, nondum enim uel hoc
 factis liquet. Ther. Iam uo
 nam hoc uinco, quod tibi sum
 similis, neq. tantopere me præ
 cellis, quantopere te cæcus ille
 Homerus extulit, unum omni
 um formosissimum appellans,
 quin

καὶ τὰ φωνὴ ὁ μὲν ἰμ Αλπαρ
 νασαῶ ὅρῳ ἱκαντοῦ ὑπὸ Ἀρτι
 μισίας ὅ γινωσκόντες, καὶ ἁ-
 λελῶς κατόπιν καυασμύων.
 ὁ Διογένης δὲ, τοῦ μὲν σά-
 ματ^ο ἢ καὶ τινος τὰ φωνή-
 χα, οὐκ οἶδεν, οὐδὲ γὰρ ἴμα-
 λον αὐτῷ τέτυκ, λόγον ᾧ τοῖς
 ἀρίστοις πρὸς αὐτῷ καταλέ-
 λειπεν, αὐδρὸς βίον βιβι-
 κὸς ὑψηλότερον ἢ Καρῶν ἀν-
 δραπείδισαν τῷ σὺ μύμα
 τ^ο, καὶ ἰμ βιβασίτην χερῶν
 κατόπιν καυασμύων.

Νιρίμς, Θέρσκις, κρη
Μινίππς, Νε-
ρούς.

Ἰδοὺ δὲ Μίνυππ' οὐτὰρ
 σὶ δικάσαι, πύττορες ἀμυρρά-
 τορές εἰσιν. εἰπὶ δ' Μίνυππῃ
 οὐ καλλίην σοὶ δικάζει· Μελίτην
 ἔδωκε καὶ ἴσι, πρὸτόρον δὲ
 μαχρὸν γὰρ τότο αἰεὶ νῆα Νῆα
 Νηρὸς καὶ Θορόϊτας· Μίνυ
 πύττορ' ἢ Νηρὸς, καὶ πύ-
 ττορ' οὖν ἢ Θορόϊτας· οὐ
 δίκην γὰρ τότο δέλω. Θορό-
 ἱ μὲν δ' ἄν' αὖτ' ἔχων, ὅτε εἰ-
 μοῖς αἰμί σοι, καὶ δέλω τὰ
 λικυῖτον διαφίξαις, ὅλιναν
 σὶ ὀμνέ' ἱκάνθ' ἢ τυ-
 φλὸς ἱππεύου, ἀπαστὴν
 ἀμυρράττην πρὸς πύττον.
 498

ἀλλ' ἰφιδεῖς ἰγὼ, καὶ ψιδ-
νεις, ἰδὲν χάριν ἰφάνω τῷ
δικαστῇ. ὅρα δὲ σοὶ ὁ Μί-
νιππι, ἰν τινα καὶ σύμμορφόν τι-
νον ἰγῇ. Νι. ἰμὶ γι' ἑ Αἰχλαί-
ας καὶ Χάρων, ὅς ἐκάλιστος
αὐτῶν ὑπὸ Ἰλίου ἔλθον. Μίν.
ἀλλ' ὅχι καὶ ὑπὸ γλῶ, ὡς οἱ
μαὶ ἐκάλιστος ἔλθον. ἀλλὰ
τὰ μὲν ἴσῃσι, τὸ δὲ λεγα-
νόν, ταύτη μόνον ἄρα διακρί-
νεται ἀπὸ τῷ ὀφρῶντι λεγα-
νός, ὅτι σὺ δὲν πῶς τὸ σῖν. ἀ-
λαπαδνόν γὰρ αὐτὸ, καὶ ἐν αὐ-
τῷ δὲ ἴχθους. Νι. καὶ μὲν ἰφ-
Ομηρον ἰπῆν, ἰπῆτι συ-
νιτράτους ἰφῇ Αἰχλαίς. Μίν.
ἰν ἄρα τὰ μὲν ἴχθους, ἰγὼ καὶ ὁ
βλῆπν, καὶ τῷ ἴχθους, ἰν ἄρα
καὶ οἱ τέττι ἴσασιν. Νι. ἐν ἑνὶ ἰ-
γὼ ἰν ταῦτα δὲ σύμμορφόν ὅρις
οἶμι ὁ Μίνιππι; Μίν. ὅτι σὺ,
ἔτι ἄλλος δὲ σύμμορφος, ἰσῇ
μία γὰρ ἰν ἑνὶ, καὶ ὁ μὲν ἰ-
παντῶν. ὀφρ. ἰμὶ μὲν καὶ τῷ
το ἰκανόν.

Μίνιππι καὶ Χάρων.

Καὶ σὺ ὁ Χάρων, ὡς δὲ δὲ
ὁ σπινθὴρ ἰσῇσι ἀπὸ δὲ αὐτῶν.
Χάρ. ἀλλὰ ταῦτ' ἰσῇσι
ὁ Μίνιππι. καὶ τὶ δὲ νῦν,
ὡς ἰγῇ, ἀδάντῳ ἄνθρω-
πῳ ἐσῇ, ἰσῇσι ὀφρῶντι μορῇ.
plane ὁ μορῶν σῖν, ἰσῇσι νῦν, ἰσῇσι
cum ἰσῇ, ἰσῇσι ὀφρῶντι μορῇ.

qu ego fastigiato uertice, rarisq[ue]
impexis capillis, nihil te ista
rior uisus sum arbiteror. Id uero te
pus est, uti pronuncies Menippe, utrum
alio formosior em astinet. N.
Mittunt me Aglaia Charopeq[ue]
pognati. Qui uir pulcherrimus
unus Omnibus Graijs Priameia
ad Pergama ueni. M. At quod non
te sub terram opinor, pulcherr-
mus uenisti, quippe reliquis quod
ostibus alijs appareas assimilis,
potro caluaria hoc uno signi
Thersia caluaria dignosci pos-
sit, quia delicata est ac mollica
la, quadoquid istuc habes efformi-
nati ac neuq[ue] uiro decori. N.
Aucamē Flomēn pēotē, qua
specie tu fueris, cum inieris Graecoru
copias militare. Me. Tu quidē
somnia mihi narres, ac ego ea
specto, quae uideo, quaeq[ue] tibi ad-
sunt in praesentia, caeteru ista no-
tū, qui id tēporis uiuebant. N.

Quid igitur tū dētan non ego for-
mosior Menippe? M. Neptu,
neq[ue] quisq[ue] alius formosus hoc
loco, siquidē apud inferos aequa-
lias est, paresq[ue] sunt omnes. T.
Mibi quidem uel hoc fateri.

Menippi & Chironis.

Et quē inaudiu Chirō, te deus
C. Vt ista audisti o Menippe,

esse. *M.* Si quantā te mortis cu-
pido tenebat, rei uidelicet quam
uulgus hominum horreat. *Ch.* Dic
apud te, uirū neutiquā stultū ade-
que ipsiū. Iam mihi desierat es-
se iucundū immortalitate frui. *M.*
Quid iam iniucundū erat te uiue-
re, lucēq̃ uerū? *C.* Eras inquam
Menippe, nā q̃ iucundū uocā, id
ego neutiquā simplex, sed uariū
quiddā esse arbitror. Vtū quū co-
go semp̃ uiuere, atq̃ nō sē ppetuo
rebus uter, sole, luce, cibo, cum
hora eadem recurret, reliqua
nō oīa, quaecūq̃ cōtingunt in ui-
tā, reciproco quodam orbe tedi-
rent, atq̃ alijs alia q̃ uites succe-
derent, satietas uidelicet eorum
me cepit. Neq̃. n. i eo uoluptas
ē sita, si ppetuo fruari nō sē, sed
oīo i pmutatio posita est. *M.* Pro-
bē loqueris Chirō, ceterum hac
quae apud inferos agitur uita, q̃o-
nam tibi pcedit, posteaquam ad
hāc tanq̃ ad potiorē te cōtulisti?
C. Haudquauiet Menippe, si
qdē aequalitas ipsa qddā hēc ade-
modū populare. Nihil aut̃ inter
stultū in luce q̃s agat, ac i tene-
bris, praeterea neq̃ si uēdū est no-
bis quēadmodū apud sup̃os, neq̃
si uēdū est, sed eiusmodi reū oīo
nium egētia uacamus. *M.* Vide
Chirō ne acmetipse inuoluas, neue eodē tibi recidat oratio. *C.*

Δωκέμεν. *Μ.* τῆς δὲ τοῦ
ζῆντος τοῦ θανάτου ἰσχρῶς, αὐ-
τοῦ αὐτοῦ τοῦ πολλοῦ χρέμα-
τος. *Χ.* ἄν. ὅρῳ πρὸς οἱ οὐκ
ἀσυνώτατον ἔσται. ἐν ᾧ ἵτι θ-
δὲ ἀπολαύσας τὴν ἀθανασίας.
Μ. ἐχ. ἡ δὲ ἡ, ἴσῃτα ὅρῳ
τὸ φῶς. *Χ.* ἐν ᾧ ἡ Μενίπ-
πῃ. τὸ γὰρ ἡ δὲ, ἴσῃτα πω-
λεῖται καὶ ἐχ. ἀπὸ τοῦ ὅρῳ-
μα αὐτοῦ. ἴσῃτα δὲ ἴσῃτα αὐ-
ἀπολαύσας τῶν ἡμῶν, θ-
λίον, φῶς, ἴσῃτα, καὶ ὅρῳ
δὲ αὐτοῦ, καὶ τὰ γινώσκοντα
ἀπαντα ἴσῃτα ἴσῃτα, ἀπὸ
ἀπὸ τοῦ ἴσῃτα θανάτου θανά-
του. ἴσῃτα ἴσῃτα τοῦ αὐτοῦ. ἡ
γὰρ ἴσῃτα αὐτοῦ ἡ, ἀλλὰ καὶ
ἴσῃτα ἴσῃτα ἴσῃτα ἴσῃτα, τὸ τῶ
πῶν ἡ. *Μ.* ἴσῃτα ἴσῃτα ἡ
ἴσῃτα. τὰ ἴσῃτα ἡ πῶς ἴσῃτα,
ἀπὸ οὐ πρὸς ἡ δὲ αὐτοῦ ἡ
ἴσῃτα; *Χ.* ἐν ἡ δὲ αὐτοῦ ἡ Μενίπ-
πῃ. ἡ γὰρ ἴσῃτα, πῶν ἡ
ἴσῃτα, καὶ τὸ πρῶτον ἡ δὲ
ἴσῃτα τὸ ἀπὸ τοῦ ἴσῃτα ἡ
ἴσῃτα, ἡ ἴσῃτα. ἀλλὰ ἡ δὲ
ἴσῃτα ἡ δὲ αὐτοῦ. ἡ πῶ-
ν ἡ, ἀλλὰ αὐτοῦ ἡ τῶ-
ν ἀπὸ τοῦ ἡ δὲ ἡ. *Μ.* ἡ
ἡ ἡ, καὶ πρὸς ἡ ἡ ἡ
ἡ, καὶ ἡ τὸ αὐτοῦ ἡ ἡ
ἡ. *Χ.* πῶς τὸ τῶ φῶς.

Quam

Μίμν. ἴτι ἀ τῶν ἰντῶ βίω τὸ
ἔμμεν ἀ καὶ τῶν τῶν ἰγί-
τῶ σοι προσκαρτεῖ, καὶ ἰντῶ-
δα ἔμμεν ἰντα, προσκαρτεῖ ἔ-
μμεν αὐ γίγνεται, καὶ διὰ τοῦ
μεταβολῆν γι ἰντῶν τινος.
ἢ ἰντῶν δὲ ἔμμεν ἄλλων βίω.
ἔμμεν οἱ μὲν ἀλλοῦτον. Χρ.
τί οὐ αὐ πᾶσι τις ὁ Μίμν.
Μί. ἔμμεν, οἱ μὲν, καὶ φ-
σι, σιωπῶν ἰντα, ἀφίπναι δὲ
καὶ ἀγαπᾶν τοῖς παρῶσι,
καὶ μὲν αὐτῶν ἀφίπναι
οἰοῦται.

Διηγίνε, Ἀντιόχου
ἢ Κράτης.

Ἀντιόχου καὶ Κράτης,
σχολῶν ἑαυτοῦ. ὅτε τίς οὐκ
ἔμμεν οὐδὲν ἔμμεν π-
εμπάσειν τῶν, ἔμμεν τῶν
κατιόντας οἱ τῶν αἰσι, καὶ
τίς κατ' αὐτῶν πρῶτος. Ἀν.
ἔμμεν ὁ Διηγίνε. ἢ γὰρ
αὐ τὸ δῖαμα ἔμμεν γίγνεται,
τοῖς μὲν δακρύοντας αὐ-
τῶν ἔμμεν, τοῖς δὲ ἰντῶν
τας ἀφίπναι. ἰντῶν δὲ μ-
λις κατιόντας, καὶ ἔμμεν ἔμ-
χαλιν ὡς οὐκ αὐτῶν ἔμμεν,
οἱ μὲν ἀντιβαίνοντας, καὶ
ἔμμεν πρῶτος ἀφίπναι, ἔ-
μμεν δὲ. Χρ.
ἔμμεν γοῦν καὶ διηγίνεσαι ὅμμεν ἀ ἔ-
μμεν, ἔμμεν πατῆρα κατὰ τῶν
ἔμμεν.

Quāobrem isthuc ait M. Nepe si
illud tibi fastidio fuit, qđ in uita
scđ hđc similibusq; reb. utendū
erat, cū hic iude similia sine oīa,
eūdē ad modū paries fastidiū. Ad
de integro tibi querenda eris uī
ea cōmutatio, atq; hinc quopiā
aliā uita demigradū, id qđ arbi-
tror fieri nō posse. Ch. Quid igitur
faciendū Menippet M. Illud
nimitū, ut sapiēs cū sis, quē mada
modū opior, et uulgo pradicāe,
praeiūb. reb. sis cōtēus, boniq;
cōsulas qđ adest, neq; quicquā m-
bis esse puer, qđ ferri non queas.

Diogenes, Antisthenes, &

Craetis.

Ociū nunc agimus, Antistha-
nes et tu Crates, quere, cur non
obsecro imus deambulauit, rella
ad ingressū & fauces orci, ut ibi
spectemus eos, qui descendū, qđ
nam sine, & quid quisque eorū
agat. Ant. Etiam Diogenes.
Recentis spectaculum hoc iucū
dum fuerit, uidere alios, quidē ip-
sorū lachrymari, alios autē ut dis-
misiūtur, supplicare, quosdā autē
agre descendere, & quanquam
cervicem urgeat ac impellente
Mercurio, reluctari tamen, &
resupinos obniti, nulla necessita-
tate aut cōmodo suo. C. Ego ue-
ro etiā exponā uobis, quā ipse

I W. m. d.

esse. *M.* At quanta te mortis cupiditas tenebat, ei uidelicet quam uulgas hominum horreat? *Ch.* Dicam apud te, uirum neutiquam stultum atque ipsiū. Iam mihi desierat esse iucundum immortalitate frui. *M.* Quid tam iniucundum erat te uiuere, lucēq; uerū? *C.* Erat inquam Menippe, nam q; iucundū uocās, id ego neutiquam simplex, sed uariū quiddā esse arbitror. Perū quā ego semp uiuere, atq; ijsdē ppetuo rebus uterer, sole, luce, cibo, uita hora eadem recurret, reliqua uicē oīa, quaecūq; cōtingunt in uita, reciprocō quodam orbe redirent, atq; alijs alijsq; uitae succederent, satiētes uiaē licet eorum me cepit. Neq; n. i eo uoluptas ē sita, si ppetuo fruaris ijsdē, sed oīo i pmutatōe posita est. *M.* Probē loqueris Chirō, ceterum haec quae apud inferos agitur uita, quoniam tibi pcedit, posteaquam ad hāc tanq; ad potiōrē te cōtulisti. *C.* Haud sū auiter Menippe, si qdē aequalitas ipsa qddā hēt admodū populare. Nihil autē inter est ustrū in luce q; agat, ac i tenebris, praeterea neq; fuit dū est nobis quēadmodū apud supos, neq; afuit dū, sed eiusmodi rerū omnium egētia uacamus. *M.* Vide Chirō ne tēmetipse inuoluas, neue eodē tibi recidas oratio. *C.*

Δουάμην. *Θ.* Μίν, τίς δὲ τίς ἐστι τοῦ θανάτου ἰσχυρὸς, αὐθόρτον τοῖς πολλοῖς χρέμα τῷ; *Χά.* ὅρῳ περὶ σὶ οὐκ αἰσίωνται ἔσται. ἐν λῶντι ὁ δὲ ἀπολαύων τ' ἀλαστορίας. *Μίν.* ἐχ' ἡ δὲ λῶ, σῦντα ἔργῳ τὸ φῶς; *Χά.* ἐν ᾧ Μένιππι, τὸ γὰρ ὁ δὲ, ἰγῶνι ποικίλων τι καὶ ἐχ' ἀπλοῦ ἔργῳ μὲν αὐτοῦ. ἰγῶν δὲ σῦν αὐτῷ, καὶ ἀπολαύων τῶν ἐμοίων, ὁ δὲ λῶν, φῶς τίς, ὁρῶν, καὶ ὁρῶν δὲ αὐτοῖς, καὶ τὰ γυνήμην ἀπαντα ἰγῶν ἰσχυρῶν, ὁρῶν ἀπλοῦ ὄντα ἐκτόρον δατίζῳ. ἰσχυρὸς δὲ λῶ γῶν αὐτῷ. ἐ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μετασχῶν ὄντος, τὸ τῷ πῶν λῶ. *Μίν.* αὐτῶν ὁ Χάρις. τὰ ἐν ᾧ δὲ ὁ πῶς φέρεται, ἀφ' οὗ προλήμην. αὐτῶν δὲ καὶ; *Χά.* ἐν αὐτῷ ὁ Μένιππι, ὁ γὰρ ἰσχυρὸς, πῶν αὐτοῦ μετὰ τὸν καὶ τὸ πῶν καὶ ἐν ἰσχυρῷ τὸ διαφύγον ἐν φῶτι αὐτοῦ, ὁ ἐν οὐτοῦ. ἀλλὰ καὶ τῷ δὲ λῶ ὁρῶν αὐτοῦ. ἐν τῷ αὐτῷ αὐτοῦ, ἀλλ' αὐτοῦ πῶν τῷ τῶν ἀπῶντων ὁρῶν. *Μ.* ἔργῳ ὁ Χάρις, καὶ ἀπῶν πῶν σὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ τὸ αὐτῷ σὶ ὁ λῶν πῶν σὶ. *Χά.* πῶν τῷ φῶς;

Quoniam

Μέν, ὅτι ἂν τῶν ἐν τῷ βίῳ τὸ
ἔμμενον ἂν καὶ τῶν ἐν γένε-
τί σοι προσκερίσ, καὶ ἐν ταύ-
τα ὁμοία ἵστα, προσκερίσ ὁ-
μοίως αὖ γίνεσθαι, καὶ διὰ τὴν
μεταβολὴν γὰρ ἵστα τινος.
ἢ ἐν ταύτῃ οὐκ ἄλλω βίῳ,
ἢ ἐπὶ ὁμοίᾳ ἀδύνατον. Χρ.
τί οὐκ αὖ πάλιν τίς ὁ Μένειν
παι; Μέν. ἐπὶ ὁμοίᾳ, καὶ φα-
σι, σωτῆρ ἵστα, ἀρίστη δὲ
καὶ ἀγαθὴ τοῖς πικροῦσι,
καὶ μηδὲν αὐτῶν ἀρίστην
οἶσθαι.

Διόγῳ, Ἀντιόχῳ

ἢ Κράτῳ.

Ἀντιόχῳ καὶ Κράτῳ,
σχολῶν ἐκ μὲν. ὥς τι τὸν
ἀπὸ μὲν αὐτῶν καὶ διὰ π-
οικατέοντες, ἐφ' ἡμῶν τοῖς
ἐκτιόντας οἱ τινος αἰσι, καὶ
τίς κατ' αὐτῶν ποιεῖ; Ἀν.
ἀπὸ μὲν ὁ Διόγῳ. ἢ γὰρ
αὐτὸ δὲ καὶ ἐδὲ γίνεσθαι,
τοῖς μὲν λακρύοντας ἀν-
τῶν ὁρῶν, τοῖς δὲ ἐκτιόν-
τας ἀφ' ἡμῶν. ἵστα δὲ μὲν
λακρύοντας, καὶ ἡδὲ φέ-
χοντες ὡς οὐκ αὐτῶν ἡμῶν,
ὁμοίως ἀντιβαίνοντας, καὶ
ἐκτιόντας ἀφ' ἡμῶν. ἵστα δὲ
λακρύοντας. Κρά. ἐγὼ γοῶ
καὶ διὰ τὴν ὁμοίαν ὁμοίαν
ἵστα.

Quāobrem isthuc aut M. Nepe si
illud tibi fastidio fuit, qđ in uita
scđ pđde similibusqđ reb. utendū
erat, cū hic iidē similia sine oīe,
eūdē ad modū paries fastidiū. Ad
de integro tibi querenda eris uī
ita cōmutatio, atqđ hinc quopiā
aliā uita demigrādū, id qđ arbi-
tror ficti nō posse. Ch. Quid igit
uer faciūdū Menippet M. Illud
nimis, ut sapiēs cū sis, quem ad
modū opior, et uulgo pradicā,
prascīb. reb. sis cōcēus, boni qđ
cōsulac qđ adest, neqđ quicquā im-
bis esse putes, qđ ferri non queas.

Diogenis, Antisthenis,

Cratidis.

Ocū nunc agimus, Antistha-
nes et tu Crates, quare, cur non
obsecro imus deambulā, recēla
ad ingressū qđ fauces orci, ut ibi
spectemus eos, qui descendū, qđ
nam sine, qđ quid quisque eorū
agat. Ant. Etamus Diogenes.
Recentim spectaculum hoc iucū
dum fuerit, uidere alios quidē ip-
sorū lachrymari, alios autē ut dia-
mittātur, supplicare, quosdā autē
agere descendere, qđ quanquam
cervicem urgēte ac impellente
Mercurio, relucclari tamen, qđ
resupinos obniti, nulla necessie
eius aut cōmodo suo. C. Ego ue-
ro etiam exponā uobis, quā ipse

uidi in uia, quādo huc descende-
bam. D. Exponas licet, Cra-
tes, uideris enim quaedam om-
nino risu digna dicturus esse.

Cra. Tum alij multi nobiscum
descendebant, eum uero inter
ipso maxime nobiles, Ismeno-
dorus ille diues, ex nostris, &
Asfaces Medorum praefectus,

& Armenius Orceus. Ismeno-
dorus igitur (occisus enim fue-
rat à latronibus circa Cithero-
nem, quando Eleusinem, ut ara-
biorum, proficiscebatur) & ge-
mebat, & uulnus in manib. pra-
se ferebat, liberos suos paruos,
quos reliquerat uentidem uo-
cando, sibi ipsi ob audaciam
succensendo. qui cum Cithero-
nem transisset, ac loca illa cir-
ca Elcuteras deserta, ac bellis
uastata peragrasset, nō amplius
q̃ duos seruos secum adduxisset,
idq̃ etiam, cum phiales quinq̃
aut eas, & cymbia quatuor secū
haberet. Asfaces autem (senior
enim iam erat, & p̃ Iouem, pro
Barbarico illo ritu, facie non as-
deo inhonesta aut contēnenda)
grauiter ferebat aut indignaba-
tur, q̃ pedibus incederet, uole-
batq̃ sibi equū suū adduci. Nā
et equus undē cū eo mortuus fue-
rat, una flaga ambobus transfo-
sis, &

ιδίῳ. Διο. διήγουμαι ὡς κρέ-
τους, ἵσταντες γὰρ τίνα παγγί-
λαια ὄρῳν. κρέ. καὶ ἄλλῳ
μὴ πολλοὶ συγκατέβαινον
ἡμῶν. ἢ αὐτοῖς δ' ἐπίση-
μοι, Ἰσμενώδουρος τι ἰπλῶ-
σι, ὁ ἡμίτορος, καὶ Ἀρ-
σάκης ὁ Μηδίας ὑπαρχ, καὶ
Ορκεύτης ὁ ἀρμενί. ὁ
μὴ οὐδ' Ἰσμενώδουρος, ἐπι-
φόνοντο γὰρ ὑπὸ λατῶν πα-
ρὰ τὸν Κιθαίρωνα, ὅς ἐλθού-
σιν αἰμα βαδίζον, ἰσχυ-
ρι, καὶ τὸ φραῦμα ἰν ταῶν
χόροισιν ἄχι. καὶ τὰ παιδία
τὰ νεογνά, ἀκατιληδέα,
ἀνικαλῆτο, καὶ ἑαυτῷ ἐπι-
μίμριτο ὅτι τέλμης. ὁς Κι-
θαίρωνα ὑπερβάλλων, καὶ
τὰ πρὸς τὰς ἑλθούσας χω-
ρία παρ' ἑαυτοῦ ἔστη ὑπὸ τῶν
πρῶτων, διελθόντων, δύο
μόνον οἰκίας ἐπέγυτο, καὶ
τοῦτα, φιάλας πέντε χρυ-
σαῖς, καὶ λυμβία τέσσαρα μὲν
ἑαυτῷ ἔχων. ὁ δ' Ἀρσάκης,
γυμνὸς γὰρ ἦεν, καὶ τὸ Δι-
ὸν ἄσμενος πλὴν ὄψιν ὅς τὸ
βαρβαρικὸν, ἔχθιστο, καὶ ὅγα
νάκτα πρὸς βαδίζον, καὶ ὁ-
ξίς τὸν ἵππον αὐτοῦ πρὸς αχ-
δίλῳαι, καὶ γὰρ ὁ ἵππος αὐ-
τοῦ σιωπετὶ δύνει, μὴ πλε-
γῇ ἀμφιτόροι διαπαρύν-
τος

τὸ ἐπὶ δραπεδίᾳ τῷ πη-
 ταστῷ, ἐν τῇ ὅπῃ τῷ Ἀράξῃ
 πρὸς τὸν Καππαδόκιον συμ-
 πολέμῃ. ὁ μὲν γὰρ Ἀρσάκης
 ἐπύλαυνον, ὡς δυνάτο, πο-
 λὺ τῶν ἄλλων προὔπιζε μὴ
 σαρ. ὑποστὰς δὲ ὁ δρᾶξ, τῇ
 πύλῃ μὴ ὑποδύς, ἀπιστοί-
 ναι τὸν Ἀρσάκη λισσόν. οὐ-
 τὸ δὲ ὑποδύς τὴν σαρ-
 σαν, αὐτὸν τι διαπέρασας,
 τὸν ἵππον. Ἀν. ὡς οἶόν
 τι, ὃ Κράτης, μὴ πλεονῇ τῷ
 το γράσθαι; Κρά. ῥᾶ τὰ ὃ
 Ἀντίδοτος. ὁ μὲν γὰρ ἐπύ-
 λαυνον, εἰσοσπικνύειν τινα
 λισσόν προβιβαλμύ. ὁ
 δρᾶξ δὲ, ἐπειδὴ τῇ πύλῃ
 ἀπικρούσκετο τὴν προβε-
 λλῶν, καὶ παρήλθοι αὐτὸν ὃ
 ἀπικνύ, ὅτ' γίνῃ ἐκλάσας, δὲ
 χιταὶ τῇ σαρσῇ τὴν ἐπύλα-
 σιν, καὶ τὴν ὁρᾶσθαι τὸν ἵπ-
 πον ὑπὸ τὸ σῆμα, ὑπὸ δὲ
 μὲν καὶ σφιδρόντ' ἰαν-
 τὸν διαπέραντα. διελάννι-
 ναι ἢ καὶ ὁ Ἀρσάκης ὅτ' τὸν
 βοῶντα διαμπαξ, ἔχου
 ὑπὸ τὴν πύλῃ. ὁρᾶς, οἶόν
 τι ἴκνυντο, οὐ τοῦ ἀνδρός,
 ἀλλὰ τοῦ ἵππου μάλλον τὸ
 ἔργον. ἡγεμόντα δὲ ὅμως,
 ἐμῆτιμ' ὢν τοῖς ἄλλοις,
 καὶ ὅτι ἐν ἵππῳ κατίναι.

ἰ δὲ

sis d' Thracē si quodā seculato, in
 eo praelio, qđ cū tege Cappad
 cū ad Araxē fluviū cōmissū fu-
 erat. Nā Arsaces qđem infesto
 cursu in hostē ferebatur, longē;
 ut quidem ipse narrabat, ante eo-
 lios euectus. Thrax autē expe-
 ctato illo subsistēs, ac scituū prae-
 se tenens, uenientē Arjactis hae-
 sitat excutendo diuertit, ipse
 autē submissa parumpet sarissa
 sua, et equū ei insidētē illū trāsa
 uerbet. A. Sed quo pacto fie-
 ri potuit, Crates, ut uno iclu am-
 bos transfuerberet? C. Facillio-
 mē Anisibhēnes. Nam ille qui-
 dem cursu ferebatur, cōtum quē
 dā uigini cubitalē praeēctum
 habens, Thrax autē ubi pelia ob-
 iecit, plagā excussisset, et iā cum
 spīs ipsum praeteruectū esse, in
 genu ꝑcumbens excipit sarissā
 uenientis impetum, ac equū sub
 pedus uulnerat, quo mox prae-
 furore ac uehementia cursus scip-
 sum trās adigēte, eadē hasta etiā
 Arsaces pinguina utrinq; ad na-
 res usq; penetrante, trās foditur.
 Inuelligis nimirum quo pacto
 acciderit, cum non uiri, sed equi
 magis hoc opus fuerit. Et un-
 tē indignabatur ille, qđ nō am-
 pliote honore, q̄ ceteri habebat
 eut, uolebatq; eques descendere.

l iij

Ορᾶς

Proctes autē, priuatus quissimam erat, atq; admodum debilis pedibus, quippe qui neq; stare humi, nedum incedere ullo modo poterat. Accidit autē hoc prorsum Medis omnibus, ut postquā ab equis descenderint, ueluti qui super spinas ingrediuntur, summis pedū digitis, uix atque agrē incedāt. Quamobrē, cum per se ipsum humi delectus iaceret, neque ullo prorsum pacto resurgere uellet, bonus ille Mercurius sublatus in se hominē, ad cymbam usque portauit, ego uero sequens ridebā. **A.** Et ego porro quādo huc descēdebam, neq; admiscui me ipsum ceteris, sed uolūctis plorantibus illis, ad cymbam accurrendo, praecipuaui mihi locū, quo cōmodius nauigare. Inter nauigandū uero, alij quidem lachrymabātur, alij autem nauiscebant, ego uero inter ipsos sedens admodum oblectabatur. **D.** Tu quidē Crates & tu Antisthenes huiusmodi sortiti esis iuictris comites. Mecū autem Blepsias ille fornicator, ex Piraeo & Lampis Acarnan, qui mercenarios milites ductos uerat, & Damis diues ille Corinthius, simul descendebant. Quorum Damis quidē a puero

uene-

ὁ δὲ γὰρ οὐρίτης ὁ ἰδιώτης, καὶ πάντων ἀπαλὸς τὸ πόδι, καὶ οὐδ' ἵσταται χαμαὶ, οὐχ ἵππῳ βαδίζοντι δύνάτο. πάσχοι δ' αὐτὸ ἀτιχῶς Μήδοι πάντες, ἡπὶ ἀπὸ βῶσι τῶν ἵππων, ὥς περ οἱ ἐπὶ τῶν ἀκανθῶν ἐπιβαίνοντες ἀκροποδᾷ, μάλιστα βαδίζουσιν. ὅστις ἐπὶ καταβαλὼν αὐτὸν, ἵκατο, καὶ ἐδὲ μὲν μαχαλὴ αὐτὰ πᾶσαι ἤδηλ' ὁ βέλτιστος Ἑρμῆς ἀράμην αὐτὸν, ἡνέμοσεν ἄχει πρὸς τὸ πορθεῖν. ἰγὼ δ' ἐγὼ γάρ. **Λ.** καὶ γὰρ δ' ἐστὶ κατὰ, ἐδ' αὐτὴ μὲν ἱκαντὸν τοῖς ἄλλοις. ἀλλ' ἀρᾷς οἰμώσοντας αὐτοὺς, πρὸς ἀραμῶν ἡπὶ τὸ πορθεῖν, προκατέλαβον χώραν, ὥς αὐτὰ πᾶσι δόξας πλάσσειμι. παρὰ τὸν πλοῦν δέ, οἱ μὲν ἰδὲ ἀκρογῆντι, καὶ ἱκαντὸν. ἰγὼ δ' ἐμὲ καὶ τὸ πόδι μόνον ἐν αὐτοῖς. **Δ.** οὐ μὲν ὦ Κράτης καὶ Ἀντίσθεος, τριῶν τῶν ἰτύχῃ ξυνοειπόμεν. ἡμεῖς δ' ἐλευθέρως ἐστὶν αὐτοῖς, ὁ ἐν Περσέσσι, καὶ Λάμπριος ὁ ἀκαρπῆς, ἐξουχέσθω, καὶ Δάμω ἐπὶ πλοῦσι ἐν Κερεινίδου συγκατέδωκεν. ὁ μὲν Δάμω ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἐν

ἐν φαρμάκων ἀποθανόν. ἰ ὅ
 λάμπει, δι' ἔργα Μυρτίου
 εἰ ταῖσαι, ἀποσφάξει αὐ-
 τήν. ἰ δὲ Βλίσφας λιμὴν ἄ-
 θλιον ἐλπίσας ἀποβυλῆσαι
 καὶ, καὶ δόλου ὡς εἰς ὅν ὑ-
 πόβρολῶν, καὶ ληΐς ὅν τὸ
 ἀκριβέστατον φανόμενον.
 ἰ γὰρ δὲ, καὶ πρὸ αἰδώς, αὐ-
 κειται ὅν ῥίπον ἀποδάνει.
 ὅτα, τῷ μὲν Δάμειδι αἰτιω-
 μένῃ τὸν ὄν, οὐκ ἄδικα
 μὲν τοῖς παθεῖν ἴφλω ἵπ' αὐ-
 τῷ, ὅς τέλαυτα, ἵχον ὁ μὲν
 χίλια, καὶ ῥυπῶν αὐτὸς ἵπτι
 ὑποστάντης ὡν, ἱκτικαὶ δὲ
 καὶ ταυνοῖσιν τὴν τῆρας ἰ-
 βολὴν παρὰ χεῖρ. σὺ δὲ ὡς ἄ-
 κερναῖ, ἵσται γὰρ ἡ ἀκῆ.
 καὶ ἡ ταυνοῖσιν τῇ Μυρτίῳ, τί
 αἰτιῶ τὴν ἵπτα, σαρτὴν δὲ
 σὺ : ἰς τῆς μὲν παλιμῖνε
 σὺ δὲ πῶς περὶ ἵπτασε, ἀλ-
 λά φιλοκινδύνου ὀγνίσει
 πρὸ τῶν ἄλλων. ὡς δὲ τῷ
 τυχίῳ παρὰ σαρτὴν, καὶ
 λακρύων ἐπιπλάτων, καὶ
 τρεσχυμῶν, ἵαλος ὁ γυναι-
 κῶν. ἰ μὲν γὰρ Βλίσφας αὐ-
 τὸς, ἱαυτοῦ λαυνοῖσιν φθό-
 σος, πῶς τῶν αὐτοῖαν, ἰ-
 τι χρέματα ἱφύλατῃ τοῖς
 μολὴν πρὸς ἑαυτοῖς ἐλυρε-
 γόμεναι, ἀρ' ἂν βίωσιν αὐτὰς
 ἰ μὲν

ueneno intestinum fuerat, Lam-
 pri autem ob amorē Myrtij me-
 retricis seipsum iugulatur. Blos-
 phias uero fame misere petiisse
 dicebatur, & apparebas san-
 adhuc pallidus supra modum ac
 ignis maxime. Ego uero quāto
 quam antea notam intestinorum
 habeam tamen, quo pacto quisque
 motius esset. Ac Damidiqui-
 dem accusanti filium, non ino-
 iusta uero, inquit, passus es ab
 illo, qui talenta cum haberes co-
 accretuata mille, ac ipse in delin-
 ctijs uiuere, annos nonaginta
 natus, adolescenti illi quatuor
 obulos scilicet suppediabas.
 Tu uero Acarnan, gemebas
 enim & ille, ac deuouebas Myr-
 tium) quid amorem accusas, ino-
 quam, & non potius te ipsum
 qui hostes quidem haud unquam
 perhorrueris, sed te ultro peris-
 culis offerendo, ante alios in
 praelium descenderis. A puella
 uero uulgari illa quidē ac fortē
 oblata, & a lachrymis atque sin-
 gulibus ficticijs, generosus ip-
 se tu captus fueris. Nam Blos-
 phias quidē ipse sese accusat, ob
 nimiam stulticiam, quod pecu-
 niam uidelicet custodienti hanc
 diu. nulla necessitudine sibi con-
 iunctus, dū in perpetuum uiciat

esse uanus ipse se putat. Verum
 tibi quidem nō uulgarem uolu-
 ptatem prae buerūt tunc lamen-
 tantes isti. Sed iam circa fau-
 ces sumus. Aspicere nos illuc
 oportet, atq; à longe contempla-
 ri aduenientes. Papae, multi cer-
 tē, & uarij, omnesq; lachryman-
 tes, praeter pullos istos & infan-
 tes. Quin & aetate nimia confes-
 cti illi lugēt. Sed quid hoc tūm
 philetro aliquo uitae tenenturi Io-
 stum igitur decrepitem in interro-
 gare lubet. Quid ploras heu-
 us, iā prouecta aetate mortuus
 Quid indignaris bone uir, prae-
 seuerum cum senex huc aduen-
 xisti Eccubirex fuisti? Mend.
 Haudquaquā. Dio. Verum scis
 trapes. M. Neq; hoc. D. Num
 igitur diues fuisti, ideoq; malē
 te habet, qđ relictis multis delis-
 cijs ac uoluptatibus mori co-
 ctus fueris? Mend. Nihil tale,
 sed annos quidem circiter nona-
 ginta natus fui, uitam autem
 difficilem egi, arūidine & linea-
 uictum quæritās, ultra modum
 egenus ac pauper, liberis cas-
 tens, et praeterea claudus quoq;
 & parum oculis uidens. D. Et
 uiuere cupiebas cum talis esset
 M. Certe quidem, dulcis enim
 erat lux. Morti autem graue

ὁ μάταιος νομίζων, πῶλύ
 ἴμοι γι' ἐπὶ τῷ τοῦ χυῖσαι τὸν
 πῶλύ παρίσχευσι τὴν τρυφὴν
 τοῦ. ἀλλ' ἤδη μὲν ἐπὶ τῷ τε
 μίῳ ὁ μὲν. ἀπεθλίπειν χρεὶ,
 καὶ ἀποσκοπεῖν τὸν ῥῶνδρα
 τοὺς ἀφικνυμένους. βαβαί,
 πολλοί γι' καὶ ποικίλοι, καὶ
 πάντες δακρύοντες, πῶλύ
 τῶν νεογνῶν τούτων καὶ νε-
 πίων. ἀλλὰ καὶ οἱ παῖδες γὰρ
 γρηγοροῦσι δακρύοντες. τί τοῦ-
 το; ἄρα τὸ φίλτρον αὐτῶν ἐ-
 χατὰ βίον; τῶτον οὖν τὸν ὁ-
 πύγηνον ἱριᾶσαι βέλομαι.
 τί δακρύεις τολιχῶς? ἀπο-
 δανῶν; τί ἁγανακτῶς ὁ βίον
 τισι, καὶ ταῦτα, γίγνην ἀφίγ-
 μέν; ὁ πρὸ βασιλεὺς ἦν δα-
 πτω. οὐ δαμῶς. Διο. ἀλλὰ
 σαρδάπης; Πτω. οὐδὲ τούτου.
 Διο. ἄρα οὖν ἐπὶ πλάτας, ἅτα
 αὐτῶν εἰ τὸ πῶλύ φρυγίῳ
 ἀπολιπνύτα τι θανάτου; Πτω.
 οὐδὲν τοιοῦτον. ἀλλ' ἔτι
 μὲν ἰγνύσκειν ἀμφὶ τὰ ἐνι-
 νύκοντα. βίον δὲ ἄπορον ἔ-
 ποδὶ λαλάμου καὶ ὀρμιαῖς ἄ-
 χον, ὅτε ἐπὶ ὀφθαλμῶν πῶλόν
 ὦν, ἄτινός τι, καὶ προσέτι
 χωλὸς, καὶ ἀμυνδρὸν βλέ-
 πων. Διο. ἅτα τοιοῦτος ὦν,
 ζῶν ἠδελύς; Πτω. ναί. ἦδη γὰρ
 λῶν τὸ φῶς. καὶ τὸ τιθασύναι, δὲ
 νῦν

σὺν καὶ φθορῇ. Διὸ παρα-
παύεις ὃ γέρον, καὶ μαρμα-
ρισὴν πρὸς τὸ χρεῖον, καὶ ταῦ-
τα, ἡλικιωτῆς οὐ τοῦ περιθ-
μίου. τί οὖν αὐτὶς λέγει πε-
ρὶ τῶν νέων, ὅτι οἱ τιμι-
κῆται φιλέουσιν αἰσίν; οὐδὲ ἰ-
χρῶν δυνάμει τὸν θανάτου,
ὡς τῶν τῷ γέροντα κακῶν φάρ-
μακον. ἀλλ' ἀπὸ μὲν, μὴ
καὶ τις ἡμᾶς ὑπὸ λησται, ὡς
ἀπὸ λησίων βυλούσοντας, ὁ-
ρῶν πρὸς τὸ τίμιον ἰδού-
μενους.

Μενίππης καὶ Ταρβύτις.

Ὁ Ταρβύτις, οἱ μὲν καὶ
τυφλὸς εἶ, οὐκ ἔτι διαγινώσκει
ῥήδιον. ἄπαισι γὰρ ἡμῖν ὁ-
μοίως τὰ ἡμῶντα ἔχοντα, μέ-
νον δὲ αἱ χῶραι αὐτῶν. τὰ
δ' ἄλλα, οὐκ ἔτι αὐτῶν οἱ παῖ-
δες, τίς ὁ φινὸς ὧν, ἡ τῆς
ὁ Λυγκῆς. ἔτι μὲν τοι καὶ
τις ἡδὺς, καὶ ὅτι ἀμφότερα
ἔχοντες μὲν αὐτῶν καὶ γυ-
νῆ, τῶν ποιητῶν ἀκούσας
οἶδα. πρὸς τῶν δὲ τῶν τοιγα-
ροῦ ἀπὸ μοι, ὅτι ἐστὶ πα-
ράδειξ ἡδύς, ὅτι βίον, ὅτι
αὐτῶν ἡδὺς, ἡ ἰγνακῆς.
Τα. ἀμείνων ὧν παραπλὺ
ὁ Μινίππης ὁ γυναικῶν. ἀ-
πρᾶγμῶν γὰρ γυνῶν, ἡ δὲ ἀπὸ
ἴσας τῶν αὐτῶν αἱ γυναικῶν.

καὶ

horrendum. D. Delicias ὁ σε-
nex, et iuvenili te geris erga
necessitatem, et hoc, cum sis co-
equalis portitori huic. Proinde
quid iam de adolescentibus dica-
mus, quando etiam deceptus in
isti tāto opere vivere cupiunt quos
decebat ipsam mortem etiā con-
sectari, tanquā remedium quod
dameorum malorum, quā sen-
cum fere senectus. Sed abeamus
iam, ne quis et nos suspiciatur ta-
les esse, qui hinc aufugere cu-
piamus, quādo circa fauces hic
nos oberrare uiderit.

Menippi et Tirefia.

An uero et cæcus sis, Tire-
fia, non amplius cognitu facile
est. Nobis enim cunctis æquē
sunt uacui oculi, ac solæ illorum
sedes relictæ: quod autē ad cætera
attinet, nō facile dixeris, qui Phi-
neus, aut q. Lynceus fuerit. As-
uero, quod uates fueris, et quod
utrumq. solus te ipsum perhibua-
ris: matrem ac feminam, audie-
ris, aliquando poetis, noui. Pro-
inde, per deos, dic mihi, utram
uitam expertus es suauiore, uir
ne quando fuisti, an eum
fœmina? Tire. Potior multo
fuit, Menippe, muliebris uita.
expeditior enim, et domi-
nantur quoque uiris mulieres.

æqua

neqꝫ ipsis necesse est in bellum
 effici, neqꝫ ad propugnacula
 stare, neqꝫ in cōcionibus deside
 re, neqꝫ in foro aut iudicijs con
 tendere. Men. Quidam non au
 disti, Tiresia, Euripidis Me
 deam, qualia dixeris, cum mulie
 rum genus deplorando comme
 morat, quā misera sint, & ino
 tolerabilem parituriendo labo
 rem sustineant? Verū dic mihi
 (cōmonescerūt enim me uersi
 culli isti Medea) peperisti ne co
 uiam aliquando, cum mulier es
 ses, an uero sterilis, & absqꝫ semi
 ne uitam illam degisti? T. Quid
 hoc Menippe interrogas? M.
 Nihil acerbe, Tiresia. Verū
 responde, si tibi molestum non
 est. Tires. Non fui sterilis
 quidem, sed neqꝫ peperī tamen.
 Men. Sufficit hoc. Verum en
 nim & uulnam habuisses, scire
 uolebam. Tir. Habui scilicet.
 M. Successu autem temporis,
 uulna ne illa euagauis, & memo
 brum muliebri obturatum est,
 mamillaeqꝫ iterum cōplanatae,
 deinde uirile succreuis, & baro
 bam produxisti, an uero repete
 ex muliere uir factus prodixisti?
 Tir. Non uideo quid sibi ue
 stis interrogatio hac. Videris
 autem mihi pro dubio habere,
 factum

καὶ οὐτι πολὺ μᾶλλον αὐτοῦ
 αὐταῖς, οὐτι παρ' ἰπαλξίμ
 ἰταῖς, ὅτ' ἐν ἰπικλοῖς δι
 αφίρεισθαι, οὐτ' ἐν δικαστη
 ρίοις ἀγασθῆναι. Μέν. ἔ γάρ
 αὐτοῖς αὖ Τυρσβία ὅτι εὐθε
 πίδον Μυδίας οἷα ἀπὸ
 δικτάριον τὸ γυναικῶν.
 ὡς ἀδελφῆς εὐσε, καὶ ἀφίρει
 τὴν τινα τὴν ἐκ τῶν ἀδ' ἰνῶν
 πίνον ὑφισταμένης; ἀπαρ
 ἀπ' ἐμοί, ὑπ' ἡμῶν γὰρ με
 τὰ ὅτι Μυδίας ἰαμβῶν, καὶ
 ἰταῖς ποτὶ ἰπῶν γυνὴ ὀ
 ὀδα. ἢ τίς, καὶ ἄγχι δὲ δι
 τίλους ἐν ἰκάνῳ τῷ λίπῳ
 Τα. τί τὸ τοῦ Μένιππι ὄρα
 τῆς; Μένιπ. οὐδ' ὡς χαλκίον
 αὖ Τυρσβία. πάλιν ἀπὸ ἡμῶ
 ναι, ἢ οὐκ ἐξ ἡμῶν. Ταρ. οὐ
 γάρ, μὴ ὅμως, οὐκ ἔτι καὶ
 ἀδ' ἡμῶν. Μέν. ἰκάνον τοῦτο.
 ὅ γὰρ μέγα ἀχόν, ἰβουλή
 μιν ἀδύνατον. Ταρ. ἄχον δὲ
 λαδ' ἔ. Μέν. χεῖρον δὲ σοὶ ὅ
 μέγα ὑφαισθῆναι, καὶ τὸ μέ
 γιστον τὸ γυναικῶν ἀπὸ φέ
 γη, καὶ οἱ μακροὶ ἀπὸ τῶν
 σου. καὶ τὸ ἀνδρῶν ἀνι
 σῶν, καὶ πῶς γὰρ ἀδύνατον
 καὶ, ἢ αὐτὴν ἐκ γυναικὸς
 αὐτὴν ἀνισῶν; Ταρ. ἔχ' ἰπῶ
 τί σοὶ βούλεται τὸ ὄραμα.
 λαδ' ἔ. οὐδ' ἐμοί ἀπὸ τῶν,
 αὐ

οὐ ταῦτ' οὕτως ἰγνίσκε. Μέν.
οὐ γὰρ ἀπιτάρῃ τὰρι-
σία τοῖς τοιούτοις, ἀλλὰ λι-
δάπερ τινα βλάκα μὴ δι-
κάζοντα, εἴτε διωσάτ' ἔσται·
εἴτε καὶ μὴ παραδίδωκεν·
Τα. οὐ οὖν οὐδ' ἑτέλλα πι-
πύδας οὕτω γινώσκεις, ἐπεὶ
αὐτὸν ἀκούσεις, ἵσθαι ἰαγυναι-
κῶν ἰγνίσκε τίνας, ὃ διν-
δρα ὃ δαρία, τίς Ἀλδία,
ὃ τίς Δάρφνῳ, ὃ τίς τῷ Λυ-
κίῳ· ὃ θυγατέρα; Μέν. ἢρ
πενε λημάναις ἰσχύει, εἰσα-
μαίῃ, τι καὶ λέγουσι, οὐδ' αὖ
ἢ βίλνιτι, ἐπεὶ γυνὴ ὁδοῖα,
καὶ ἱμαντὸν τέτι ἢ περ
καὶ ἔπ' ἔσται, ὃ ἄμα ἀδὲρ
καὶ καὶ τίς ἱμαντὸν ἀναι;
Τα. ἴσθαι· ἀγνοῖς τὰ περὶ
ἐμοῦ ἅπαντα, ὡς καὶ Αἴ-
λυσά τινα ἴστω τῶν διῶν,
καὶ ὃ μὴ ἡρα ἰσχυροί με.
ὃ δ' ἑλπίς παρμυδῆσται τῇ
μακτικῇ τίς συμφεραῖ. Μέν-
χιρ, ἴτι ἰχμὸς τὰριβία τῶν
ψεύσματων; ἀλλὰ λιπὰ
πὺς καὶ τῶν τοῦτε ποιῶν.
ἰδ' ὃ γὰρ ἡμῖν μάλα ὕγιος
λέγει.

Αἴαντ' ὃ καὶ Ἀγαμέμ-
νον·

Εἰ οὐ μανὴς ὃ Αἴαν, εἰ αὐτ'
ἱσπύσας, ἱμιλίας αὖ καὶ
ἱμῶν

factum ne hoc ita sit, an nō. Mē.
Quid an nō dubitare, Tiresia,
de huiusmodi reb. cōueniis sed
perinde ac factum aliquem, nō
perpensu, fieri ne possint an nō,
proinuis pro uerbis reciperet T.
Tum igitur neq. caetera credis
hoc pacto cōiūgisse, puta quum
audieris, ut quaedā ex mulierib.
aues factae sint, aut arbores, aut
fera, Philomela uidelicet aut
Daphne, aut Erycaonis istius
filia. Meni. Quod si quando
in illos incidero, tum quid ipse
dicant, quoque scibo. Tu uero,
ὃ optime, ecquid cum mulier efi-
set, uaticinatus quoque es tum,
quemadmodum es postea, an ne
ro pariter ὃ uir ὃ uater didici-
sti esset T. ir. Videstus cuncta ea
qua de me feruntur, ignotas, p.
ea quo pacto ὃ licet quādam
Decorum diremi, ὃ Iuno uisus
me priuauit, Iupiter autē in sola-
tium damni eius uaticinandi ar-
tem mihi dedit. Mē. Adhuc ne
Tiresia, mendacijs istis cape-
ris Sed facite hoc more uatum.
Consuetum enim nobis hoc est,
nihil iam sani dicere.

Αἴαχ' ὃ Ἀγαμέμ-
νον.

Si tu, dū furore correpto fuisti,
Aiax, uirum interfecisti, nos autē
cunctos

cūctos etiā mēbris, ut putabas,
detrūcas, deformaſti, qđ quæſo
Vlyſſē accuſeſ. Ac paulo ante
neq; aſpicere ipſum uoluīſti, cū
ueniſſes huc uates conſulturus,
neq; alioq; dignatus es uirum cō
militionem ac ſocium, ſed ſupera
bē admodum ac grandi incedēs
greſſu, prateriſti. A. Meritō
Agamēnō. Ille. n. mihi furoris
huius autor extitit, ut qui ſolus
mecū ꝑ armis iudicio contendere
auſus fuerit. A. An uero di
gnū cenſebas eo, qui abſq; aduer
ſario, ꝑ abſque puluere, ut dici
tur, ſupares oēs. A. Quid nūtin
cū uisq; cauſa. Nam armatura
ea, cognationis quodam iure ad
me pūnebat, cum fratris mei pa
truelis ceterē fuerit. Deinde uos
caeteri, qui multoq; ille præſtan
tiores eratis, detractaſtis certas
mē, ꝑ ceſiſtiſtis mihi arma. Iſte
autē Laerte filius, quē ego nota
ſemel in ſummo piculo ſeruauī,
cū iā d' Iroianis ꝑpe concidere
iur, melior me eſſe uoluit, ac di
gnior q; armis illis potiretur. A.
Accuſa igitur ō generoſe Theti,
quæ cū ubi debuiffet armotū ſuc
ceſſionē ac hereditatem, utpote
cognato, tradere, i mediū allata
poſuit ea. A. Flaudquaſ, ſed V
lyſſē, ut q ſolus ſeſe mihi oppoſue
rit.

ἡμᾶς ἀπανταί, τί αἰτίῃ
τὸν Ὀδυσσεύα; καὶ πρῶτον ὅ
τι πρὸς βλάβει αὐτὸν, ὅπο
τε ἦκε μαντιδοῖ μὲν, ὅτε
προσπαῖν ἤξιος αὐδρὸς
συγγραφῆς, καὶ ἰταῖρον.
ἀλλ' ὑποδοκτικῶς μεγάλη
βαίνω, παρῆλθε. Αἰ. ἀνέ
τως, ὦ Ἀγάμεμνον. αὐτίκα
γὰρ μοι τ' ἡμῶν αἰτίῃ κα
τίτην, μὲν αὐτίκα κατα
ἐπὶ τοῖς ἰπποῖς. Ἀγα. ἤξιον
δὲ πάντας ὄντι αἶται, καὶ
ἀκοντὶ ἱερὰ τῶν ἀπάντων.
Αἰ. ναί, τὰ γὰρ τοιαῦτα. οἰκία
γὰρ μοι ἡ ὑπὸ πᾶσι, τοῦ
αὐτοῦ γὰρ ὄντα. καὶ ὅμως
οἱ ἄλλοι πολλοὶ ἀμείνους ὄν
τες, ἀπὸ αἰτίας τὸν ἀγῶ
να, καὶ παρὶς ἡμῶν μοι
τῶν ἄλλων. ἰ δὲ Λαίρ
τον, ὃν ἔγωγε πολλὰν ἰσά
σα λιπιδωδύοντα κατακ
τείνω, καὶ τῶν φρυγῶν, ἀ
μείνους ἤξιον αἶται, καὶ ἰ
πιδωδύοντα ἔχοντα ἰ
πποῖς. Ἀγα. αἰτίῃ τοιαυτῇ
ὦ γενναῖε τῶν ὅτι, ὅ δὲ
οἱ τῶν λιπιδωδύοντων
ἰπποῖς παραδιδόναι συγ
γραφῆς ἵντι, φέρουσα, ὅ
τε λιπιδὸν καταδίδωκε αὐτά.
Αἰ. οὐκ. ἀλλὰ τὸν Ὀδυσσεύα,
ὃς αὐτίκα ὄντα μὲν. Ἀγα.
συγ

συγγνώμῃ ὧς Αἴαντος, αὐτὸν δὲ
 ὦρ, ὡς ἔχον δόξας ἡδίσ-
 τας πράγμασι, ὡς ἔχον
 ἡμῶν ἰκασθῆναι. ἡ δὲ ἰκασθῆναι
 ἡμῶν, ἡ δὲ ἰκασθῆναι
 οἱ εἰς, ἡ δὲ τῶν, ἡ δὲ τῶν
 οἱ Αἰαντῆος. Αἰ. οἶδ' αὖ
 γὰρ, ὅτις μιν ἰκασθῆναι
 ἀλλ' οὐ δύναιτο λῆσαν τι π-
 ρὶ τῷ δῶρ. τὸν γὰρ Ὀδυσσεύς
 μὴ ἔχει μισθὸν ὅν αὖ δυνά-
 μιν ὧς ἡγούμενον, οὐδ' αὖ
 αὐτῇ μοι Ἀδελφῷ τῷ ἐπι-
 τάτῃ.

Μίνω ὦ Σπυρίων.

Ὁ μὲν ληστὴς οὗτος Σπ-
 ρυρίων, ὅς τὸν Πυριπλεγόνα
 δούτα ἱμβρόληδον. ἡ δὲ ἰσθ-
 ρυλῶ ὡς ἡ Χιμαίρας
 Διοσκουρίδου, ἡ δὲ τῶν
 ὦ, ὡς ἡμῶν, ἡ δὲ τῶν
 τῶν ἀποταδῶν, ὡς τῶν γύ-
 πῶν ληστῶν ἡ αὐτῶν τὸ ἡ-
 παρ. ὡς ἡ οἱ ἀγαθοὶ ἀπὸ
 πατρὸς τῶν οἱ τὸ ἡλύσιον
 δῖον, ἡ τὰς μακαρίων ἡσθ-
 ληστῶν, αὐτὸν ὡς δυνά-
 ἡμῶν παρὰ τὸν βίον. Σπ-
 ἡμῶν ὡς Μίνω, ἡ οἱ δυν-
 αμῶν δῖον λῆσαν. Μιν. οὐκ
 αἰσθῶ αὐτῶν. ὡς ἡ δὲ ἡλ-
 ἡμῶν ὡς Σπυρίων πειρατῆς ὡς,
 ἡ οἱ τῶν οἱ ἀπικτινῶν, Σπ-
 ἡλῶν ἡμῶν μὲν, ἀλλ' ἡ οἱ
 δυνάμεις

vic. *A.* Ignoscendum ē *Minos*
 est: si, homo cum esset, appetiuit
 gloriam, rem dulcissimam, cum
 ius gratia ei et nostrum quilibet
 bee obire pericula sustineat, praes-
 cipue quando et uicit te postea.
 et hoc, Troianis ipsis iudicib.
A. Noui ego quae me damna-
 rit, sed fas non est, de dijs aliquid
 dicere. *Ulysses* igitur aliud quae
 odisse non possum, *Agramemnon*
 non, non si ipsa mihi *Minerva*
 hoc imperet.

Minos et Sostratus.

Prædo hic quidem *Sostratus*
 uis, in *Pyriplogegonem* pra-
 cipietur, sacrilegus autem ille
 ē *Chimæra* discipulus. *Tyræ-*
nus uero iste, *Mercuri*, iuxta
Tityum in longum exutus, et
 rodendum et ipse hepar praebe-
 at uultuibus. *Vos* autem boni ac
 probi abite quāto celeriter in-
 cārum *Elysium* infulas et *Be-*
lionum habitare, pro ijs, quae res-
 et ac iuste in uita fecistis. *So-*
stratus. Audi o *Minos*, num tibi
 bis ista dicere uidear. *Minos.*
An ego, demum nunc audiam?
An non conuictus es *Sostrate*,
 quod et malus fueris, et tam
 multos occideris *Sostratus*. *Con-*
uictus quidem fui, sed uide, num
 iuste

iuste ob id supplicio afficiat.
M. ~~Ad~~ admodum, si modo id ius-
 tum est, quod merito quoniam suo poenā
 dependere. **S.** Autem responde
 mihi o Minor. Breue enim quiddam in-
 terrogabo te. **M.** Dic sed ne pro-
 lixe modo, quo deinceps et cate-
 ros dijudicare possim. **S.** Quae-
 rum in uita egi, utrum uoles ea fec-
 ci, an ita d. Parca agglomerata
 mihi fuerit. **M.** Parca scilicet.
S. Proinde et boni parietur omni-
 nes, et nos, quod mali uidemur, eade
 agimus, dum illi obsecundamus.
M. Ita profecto, Clotho uidelicet
 illi parcentes, quae unicuique iniun-
 git, cum primum natus est, quae agē-
 da ipsi sunt. **S.** Si quis igitur ui coe-
 pisset ab alio, occiderit aliquem,
 cum non possit illi coherere, et
 quo coherescit. ut uerbi gratia,
 si carnifex, aut satellites qui spū
 aliter iudici parendo, aliter tyran-
 no, quoniam eadem caedis istiuscum
 agerit. **M.** Quem alium, nisi iudi-
 cem aut tyrannum. Quoniam
 neque ipsum gladium accusare
 possumus, subseruit enim hic,
 conuincit instrumentum quoddam
 don, animis atque furori uice
 commodatus illius, qui primo
 causam hanc praebuit. **S.** Rec-
 te sunt o Minor, laudo quod
 has etiam exempla, quae quodam auctario locupletas. Si

δικαίως λοκκαδίζομαι. Μι-
 νὸρ καὶ πᾶν, ὅτι ἀποτίναρ
 τὴν ἀφίαν δίκαιον. Σ. ὁ-
 μως ἀπίνεσθαι μοι ὃ Μι-
 νος. βραχὺ γάρ τι ὀρέσσομαι
 σε. Μιθ. λίγην μὲν μακρὰ μέ-
 νον, ἵπνε καὶ τὰς ἄλλους δια-
 κρίνομεν ὅλη. Σ. ὁπότε
 ἱπράττορ ἐν τῇ βίῳ, πότερα
 ἡμῶν ἱπράττορ, ὃ ἡπικίλω-
 σί μοι καὶ τῆς μοίρας; Μι-
 νὸρ ὅτι μοίρας διπλασθεῖ. Σ.
 ὁπότε καὶ ὁ χρεσθὲς ἀπαντῶν,
 καὶ οἱ πονηροὶ δοκιοῦντες ὁ-
 μως, ἡπάνη ὑπεριτιυῶντες,
 ταῦτα ἀρῶμεν. Μι. καί, τῇ
 κληθεῖ, ὃ ἡκίστην ἐπίταξιν
 γυμνάζοντι τὰ πρᾶκτα.
 Σ. ἢρτι ἀγαθὰ καὶ ὅς ἐσ-
 ἔλλου φονοῦσιν ἡμῖνα, ὃ δὲ
 ὑκμεν. ἀπὸ λίγην ἡπά-
 νη βιασόμεν, ὅσον ἀ-
 μὲν ὃ ἀρηνεῖς. ὃ μὲν
 δίκασθαι πηδᾷ, ὃ δὲ τυ-
 ράννῃ, τίνα αἰτίαν τοῦ φέ-
 νου; Μιθ. ἀλλοῦ ὡς τὸν δι-
 καστῶν, ὃ τὸν τύραννον, ἐπὶ
 οὐδὲ τὸ ξίφος αὐτοῖ. ὑπὲρ
 τῷ γὰρ τὸ ἔργον ἐν πρῶ-
 τῳ δυνάμει, τῷ πρώτῳ παρὰ
 ὁρῶντι τὴν αἰτίαν. Σ. ὅτι
 ὃ Μίνος, ὅτι καὶ ἐπὶ ἀφί-
 λου τῇ παραδίδωται. ἢρ
 quis

Αἱ τίς ἀποστέλλωντ· τῷ δὲ
 σπῖτον, ἡ καὶ αὐτὸς χερσὶν ἢ
 ἀργύρῳ λιμήσω, τίνι τῷ
 χέρι ἰστῶν, ἢ τίνα σύβρι-
 τῶν ἀναγράφει; Μι. τὴν
 πρῶτον αὖ Σωκράτη. δὶ αὖ
 πρῶτον γὰρ ὁ λιμήσας ἴστω. Σω.
 ἀκούω ἰσῆς, πῶς ἀδικα ποι-
 αῖς λιμήσας ἡμᾶς ὑπερήτας
 γρομελῆους, ὅν ὁ Κλωθὼ
 πρὸς τὰ τέτλη, καὶ ταυτοῖς τι-
 μῶν τοῖς διακονουσαμελῆους
 ἀλλοφρίως ἀγαθῶς; οὐ γὰρ
 αὐτοῖς ἀπὸ αὐτῶν ἔχει τις αὖ,
 αἱ αὐτοῖς γὰρ δωρεὰν τῶν
 τοῖς μετὰ πάσης ἀνέγκας
 πρὸς τὰ μελῆους. Μι. ὁ Σω-
 κράτης πολλὰ ἰδοὺς αὐτὸ καὶ
 ἀλλὰ οὐ κατὰ λόγον γινί-
 μενα, οἱ ἀντιβῶν ἐξιστάς.
 πάλιν ἀλλὰ σὸ τῶτο ἀπολαύ-
 σεις ὅτι ἡ ἀπορώσας. Διότι
 ἡ ληψὶς μόνον, ἀλλὰ καὶ σφί-
 σις τις ἀνὰ δολῶν. ἀπὸ
 λυσορ αὐτὸν ὁ Εὐμῆς, καὶ μὴ
 καὶ τοῖς ἀδῶν, ὅρα ἡ μὴ καὶ
 πῶς ἄλλοι νικῶντες ἐρωτῶνται
 ὁμοίᾳ δὶ δῆλός.

Μενίππ· ὁ Νικηνομα-
 τῶν. Μενίππ·.

Ὁ χεῖρ μελαγχολῶν πρὸς
 πύλα δ' ἰτίας ἡμῶν. ὡς
 ἀπομνηστέον ὅτι ὁ δὲ δὲ, ὅτι φέ-

Siquis aũe, mittente hero, ueniat
 ipse autũ uel argẽtũ affertens,
 utri nã ea gratia haberi debet,
 aut utri beneficiũ hoc acceptũ
 referendũ est? Min. Ei qui mĩ
 sit, Sostrate. nam ille qui attulit,
 mihi, minister tantũ fuit. Sos.
 Vides ne igitur, quã iniuste
 facis, dum supplicio afficis nos,
 qui ministri tantũ fuimus eorũ
 quã Clotho nobis impera-
 uis, et tũsum, dum honore pro-
 sequeris eos, qui in alienis bonis
 ueluti dispensatores quosdam se
 se gesserunt. Non enim illud dia-
 cere quisquam poterit, quod cõ-
 tradicere, aut imperata decreta
 dare licitũ fuerit in ijs, quã cũ
 omni prorsũ uia ac necessitate
 imperata fuerẽ. Min. Multo
 Sostrate, & alia uideas licet, mi-
 nimẽ secundum rationem fieri,
 si diligenter expendas. Et tũ
 tamen tu ex hac quæstione hoc
 boni consequeris, quandoquidẽ
 non prædo solũ, uerum etiã Sos-
 phista quidã esse uideris. Solue
 ipsum Mercuri, neue deinceps
 amplius puniatur. Ceterum il-
 lud uide, ne et cãteros manes si-
 milia interrogare doceas.

Menippus, Philonides.

Salutẽ atriũ, domusq; nestibũ
 lum meã, ut te lubẽs aspicio lum
 m et redã

ei redditis. *Phil.* Non Menippus est canis? Non hercle alius, nisi ego forte ad Menippos omnibus hallucinor. At quid sibi nult habitus huius insolentia, claua & lyra, leonte exuuiat Adeundus tamen est. Salue Menippe. Vnde nobis aduenis? It diu est quod in urbe non uisimus. *Men.* Adsum te uero fuis mortuorum è latibulis, Fovibusque tristium tenebratum nigris. Manes ubi inferni manent superis procul. *Phil.* O Hercules clām nobis Menippus uita functus est, reuixitque denuo. *Men.* Non, sed me ad huc uiuum recepit Tartarus. *Phil.* Quenam causa tibi fuit noua huius atque incredibilis uia? *Menip.* Iuuenta me incitauit, atque audacia. Quid pro iuuenta haud paululum impotentior. *Phil.* Sis te è beate Tragicā, & ab Iambis descensdens, sic potius simpliciter eloquere, quā nam hac uestis, quā causa tibi itineris inferni fuit, quum alioqui neque iucunda, neque delectabilis sis uia? *Menippus.* Res dilecte grauis me, infernas egit ad umbras, Consularem manes ut uatis Tiresias. *Philonidas.* Ille,

atque

ος μολών. φίλων. ὃ Μένιππος
ἔτις ἐστὶν ἰλύων; οὐ μὲν οὖν
ἀλλ' ὃ, ὃ μὴ ἔγω παραβλή-
κω Μενίππου ἐπὶ. τί δ' αὖ
τῷ βούλει; τί ἀλλήλοισιν τῷ
σχήματι, πῶς ἔχει λόγους
ἔχει λίσσῃ; προσίτιον δὲ ἴ-
μους αὐτῷ. χαῖρε ὃ Μένιπ-
πος. ἔχει πῶς ἔγω ἀφίκαται;
πῶς γὰρ χρίνῃ οὐ πῶς
ταῖς ἐν τῇ πόλει. Μέν. ἔχω
νικητῶν καὶ δμῶν, καὶ σὺ
τοῦ πύλλας λιπῶν, ἢ ὅτι
χαῖρε ὃ κίττα δῖον. φίλων. ὃ
ἐκείλῃ. ἐκείλῃ Μένιππος
ἔμῃς ἀποδανῶν, καὶ ὃ
ἀρχῇς ἀναβιβῆναι; Μέν. ἔχω,
ἀλλ' ἔγω ἐμπροσθεν αἰδῶμαι
ἰδῆσθαι. Φί. τίς δ' ἔγω
τίς ἐστι τῆς καὶ τῆς καὶ
καὶ δῖον ταύτης ἀποδανῶν;
Μέν. νῦν ἐστὶν ἰπῶν,
καὶ δῖον τοῦ πύλλας
Φί. πῶς οὖν μακρῶς ἔχω
γῶν, καὶ λίγῃ οὐκ ἐστὶ
πῶς ἀπλῶς, καταβὰς ἀ-
πὸ τῶν ἰαμβίων. τίς ἔγω
λέ; τί ἐστι τῆς καὶ τῆς
αἰδῶμαι; ἀλλῶς γὰρ ὅτι
ἰδῶμαι, οὐδὲ ἀπῶμαι
ἰδῶμαι. Μέν. ὃ φάσκει
χρῶμαι καὶ γὰρ οὐκ ἀ-
δανῶν, ψυχῇ χρῶμαι δῖον
καὶ τῶν ταύτης, Φί. οὐκ ἔστι
ἀλλ'

ἀλλ' ὃ παραπαίης, οὐ γὰρ αὐτοῦτος ἰμῖν ἱερὰ πῦρ
 δας πρὸς αὐδῆς φίλον.
 Μέν. μὴ δαυμάσης ὡς ταῖ-
 ρα. νῦν γὰρ Εὐεπίδῃ καὶ
 Ομήρῳ ἐν γυμνάσιον, οὐκ
 οἶδ' ἔπνευ ἀνὴρ πλάττω τῶν
 ἐπῶν, καὶ αὐτῶντά μοι τὰ
 μέτρα ἐπὶ τὸ σῆμα ἔρχεται.
 ἀτὰρ ἂν μὴ, πῶς τὰ κῆρ
 γυεῖται, καὶ τί ποιῶσιν ἐν
 πᾶσι τοῖς; φιλοκρίνῃ δὲ.
 ἀλλ' οἶα καὶ πρὸ τοῦ ἀρπύ-
 ζουσιν, ἐπιερκεῖς, τεκεῖν
 φῶσιν, ἰβόλονται οὖν. Μέν.
 ἔδωκε καὶ λαοὶ δαίμονες.
 οὐ γὰρ ἴσασιν, οἶα ἱεραὶ
 λαοκτόνται παρὰ τοῖς λαοῖς,
 καὶ οἶα λιχαροῦνται τὰ
 ψαφίσματα λατὰ τῶν πλε-
 ονῶν, ἀμὰ τὸν λιχρὸν ἐ-
 δὲ μία μηχανὴ τοῦ διαφύ-
 γαν αὐτοῦ. Φι. τί φῆς;
 ἀδικοῦται τι νῦν τῶν τοῖς
 λαοῖς παρὰ τῶν ἱερέων;
 Μέν. οὐκ οἶα καὶ πολλὰ,
 ἀλλ' οὐ δύμις ἱερεῖς αὐ-
 τὰ πρὸς ἅπαντας, οὐδὲ τὰ
 ἀπὸ ῥήτων διαγινώσκουσιν, μὴ
 λαοῖς ἑμᾶς γράψεται γρά-
 φῃ ἀνὴρ καὶ ἐπὶ τῷ ῥαδά-
 μαδον. Φι. μὴ λαμῶς
 ὡς Μένιππος πρὸς τοῦ Δι-
 οῦ, μὴ φθονοῖτε τῶν λόγων
 φίλων

Alqui deliras, alioqui non
 hoc pacto caneres apud amia-
 cos consarcinatis versibus.
 Menippus. Ne mireris amia-
 ce, nuper enim cum Euripido
 aique Homero versatus, neo
 scio quo facto versibus sic im-
 platus sum, ut numeri mihi in-
 os sua sponte confluant. Vc-
 tum dic mihi, quo pacto res huc
 manæ hic se habent in terris
 & quid nam in urbe agunt
 Philon. Nihil novi. Sed quema-
 admodum prius actiabant, ita
 piunt, peierant, foenerantur
 usuras colligunt. Menip-
 pus. Omiseri aique infelices.
 Nesciunt enim, qualia de non
 stris rebus nuper apud inferos
 decreta sunt, qualesq; forte iam
 ei sunt in diuites istos calculi,
 quos per Cerberum nullo pa-
 cto poterunt effugere. Phil.
 Quid. ut? Novi ne aliquid co-
 pud inferos nostris de rebus de-
 cretum est? Menippus. Per
 Iovem, & quidem multæ, uo-
 rum prodere non licet, neque
 arcana que sient, reuelare, ne
 quis forte nos apud Rhodan
 manebunt impietatis accuset.
 Ph. Nequaquã ô Menippe, per
 Iovem, ne inuideas sermones
 m q amia

amico. Nam apud hominem
sacendi ignarum, & iniitum
præterea sacris ediffere. M.
Dura profectò iubes, & neutio
quam tuta, uerum tua gratia
tamen audendum est. Decree-
tum est ergo, diuites istos ac
pecuniosos aurum tanquã Da-
naen seruantes abstrusum. P.
Ne prius ô beate, quam sua dea-
creta dixeris, quàm ea percuro-
ras omnia, quæ abs te audire li-
benissime uelim. Quæ uidelicet
eius descensus causa fuerit, quæ
tenet hunc dux, deinde ex ordine,
& quæ illic uideris, & quæ au-
dieris omnia. Verisimile est co-
nitate, quum res pulchras ui-
dendi curiosus sis, eorum quæ
uisu aut auditu digna uideban-
tur, nihil omnino prætermisso-
se. Menip. Parendum etiam in-
hæc tibi est. Nam quid facias,
urgente amico? Ac primum
sanè tibi expediam, quæ res co-
minum meum ad hunc descen-
sum impuleris. Ego igitur
quum adhuc puer essem, audio
remque Homerum atque Hæ-
rodum, seditiones ac bella ca-
uentes, non semidecorum mon-
do, sed & ipsorum iam Deo-
rum, adhuc uero & adulce-
ria

φίλῳ αὐτοῖσι. πρὸς γὰρ ἀδελ-
φὰ σινηπῶν ὄρῳε τάς ἄλ-
λα, καὶ πρὸς μενεχμήλιον.
Μίν. χαλκίον μὲν ἐπιτάτ-
ται τὸ ἐπίταγμα, καὶ ὁ παῦ-
τῃ ἀσφαλὲς, πλὴν ἀλλὰ σοῦ
γινέσθαι τοσημίον. ἰδοὺ
δὲ τοὺς πλοῦσι τοῦτον
καὶ πολυχρημάτους, καὶ τὸ
χρυσίον κατέκλειστον ὡς ἐν
τῷ Δανέῳ φυλάττονται.
Φι. μὴ πρότερον εἴπῃς ὃ γὰρ
δὲ τὰ διδομένη, πρὶν ἐκεί-
να διελθῶν ἢ μέλει· αὐ-
τῶν ἀποῦσαι σοι, ὅτι
αἰτία σοι ὅτι καὶ ἰδοὺ γί-
νεται, τίς δὲ ὁ πορώς ἔστι
μὲν, ἃ δ' ἴσῃς ἂν ἀδελφ., ἃ
τε ἔκινῃς παρ' αὐτοῖς. ἀ-
νδρὲς γὰρ δὴ φιλικότατοι ὄντα
σι, μηδὲν τῶν ἄλλων δίκας
ἢ αὐτοῖς παραδιδῶν. Μίν.
ὑπεργγῆτον καὶ ταῦτά σοι.
τί γὰρ αὖ καὶ πᾶσι τοῖς, ἰ-
πὲρ φίλῳ αὐτῷ βιάσεται
καὶ δὲ πρῶτά σοι εἶμι πλὴν
γνώμῳ πλὴν ἐμῷ, καὶ ἰδοὺ
ἰσχυρόν πρὸς πλὴν κατέβα-
σιν. ἰγὰρ γὰρ ἔχει μὲν ἰσχυ-
ρὸν ὡς ἀκούει Ομήρου καὶ
Ἡσίοδου παλαιοῦ καὶ τίνας
διγχεμένον, οὐ μὲν τῶν
ἰμυδίων, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν
ἔστι τὸ διῶν, ὅτι δὲ καὶ με-
χάρι

ἡδαι αὐτῶν καὶ βίας καὶ
ἀρπαγῆς καὶ δυνεῖς, καὶ πα-
τρῶν ἐξολοθῆναι, καὶ ἀδελ-
φῶν γάμους, πάντα ταῦτα
ὁ γυνὴν ἀνὰ καρδίαν, καὶ οὐ
παρίστανε ἐκινούμην πρὸς
αὐτά. ἐπεὶ δὲ αἱ αὐδαί τι
ἡμῶν ἔβλεπον, πάλιν αὐτῶν
ταῦτα ἔκρινον ὅτι τῶν τὰ
γυναικῶν τοῖς ποικίλοις καλοῦ-
σιν, μέτε μοιχῶσιν, μέτε
παιδεύσιν, μέτε ἀρπάζειν.
ἐν μεγάλῃ οὖν κακότητι
ἀμφιβολίᾳ, ἐκ ἧς ὅτι χρῆ-
σθαι μὴ ἐμῶν. ὅτι γὰρ τοῖς
θεοῖς αὐτῶν ὁ γυνὴν μοι-
χεύσαι, καὶ παιδεύσαι πρὸς
ἀλλήλους, ἢ μὴ ὡς πόρνη κα-
λῶν τούτων ἐκινῶσιν, οὐτ'
αὐτῶν τοῖς νομοῖς ταύτων
ταῦτοις παρῶν, ἢ μὴ
λυσιτελῶν ἐκινῶσιν. ἐ-
πεὶ δὲ διαπίπτει, ἵνα μὴ
ἐλθόντα παρὰ τοῖς καλοῦ-
σιν τούτοις φησίσιν, ἐ-
κινῶσιν τι ἐμῶν καὶ
ἀδελφῶν αὐτῶν καὶ αἰμα-
τί, ὅτι βούλονται, καὶ τινὰ ἰδὼν
ἀπλῶς καὶ βίβλιν ὡς
ἀδελφῶν τοῦ βίου. ταῦτα μὴ
δὲ φρονῶν πρὸς αὐτοῖς.
ἐλθόντα δ' ἐμῶν ὅτι
αὐτοῖς, φασί, τὸ πρὸς τὴν κα-
τὰ τὴν βίαν μὴ. παρὰ
γὰρ

via eorum & violentias, rapina-
nas, supplicia, patrum expul-
siones, & fratrum & sororum
nuptias, hac me Heracle omnia
bona pulchraque putabam,
& studiose erga ea afficiebat.
Postquam uero in uirilentiā
aetatem peruenirem, hic le-
ges tuas iubentes audio poco-
lis adprimē contraria, neque
uidelicet adulteria committere
te, neque seditiones mouere,
neque rapinas exercere. His
igitur haesitabundus constitui,
incertus omnino quo me pacto
gererem. Neque enim deos
unquam putavi moechos,
aut seditiones inuicem fuisse
moueros, nisi de his rebus per
inde ac bonis iudicassent. Ne-
que tuus legumlatoris his ada-
uersa iussuros, nisi id condi-
cere existimarent. Quoniam
igitur in dubio eram, uisum
est mihi philosophos istos adia-
re, atque his me in mentes de-
dere, rogareque ut me, utcuna-
que liberet, uicerentur, utaq̃
uiam aliquam simplicem ac
certam ostenderent. Haec igitur
cum mecum reputans ad eos uen-
io, imprudens profecto, quod
me ex fumo (ut aiunt) in flama-
mam conijcerem. Apud
m iij omni

enim hos maximè diligenter
 observans, summam reperiri
 notantiam, omniac̃ magis in-
 certa, adeo ut præ his illico mi-
 bi uel idiotatium uideat iam au-
 rea uideretur. Alius etenim
 solime iussu uoluptati studere,
 acq̃ ad eum scopum uniuersum
 uitæ uersum dirigere. In eo ip-
 sam sitam esse felicitatem. Ali-
 us rursus omnino laborare,
 corpusq̃ suu, uigilijs, ac squalo-
 re subigere, misere semper ad-
 fectum, contumelijsq̃ obnoxio-
 um assidue, Hesiودي sedulo in-
 culeans celebra illa de uirtute
 carmina, & sudorem uidelicet,
 & acliuem in uerticem mon-
 tis ascensum. Alius coniecta
 necre iubet pecunias, earumq̃
 possessionem indifferentem pu-
 tare. Alius contra bonas ip-
 sas etiam diuitias esse pronun-
 ciat. De mundo uero quid di-
 cam de quo ideas, incorporeas
 substantias, atomos, & inane,
 ac talem quandam pugnantio-
 um inuicem nominu urbem in-
 diem audieba, et quod absurdum
 eum omnium maximè fuit absur-
 dissimu, de constatijs unusquisq̃
 que quum diceret, inuincibiles
 admodum & probabiles ser-
 mones

γὰρ αὐτοῦται μέγιστα δο-
 κουν ἐπισκεπῶν τὴν ἀγνοί-
 αν καὶ τὴν ἀπειρίαν πλήντως
 ὥστε μοι τάχιστα χρυσαῖον ἀ-
 πείδεισαν ἔστι τὸν τῶν ἰδιω-
 τῶν βίον. ἀλλὰ καὶ, ἢ μὴ αὐ-
 τῶν παρῆντι τὸ καὶ ὁδὸν εἶ-
 καλόν καὶ μόνον τοῦτο ἐν παντί
 μετίνεω, τοῦτο γὰρ ἔσθαι τὸ
 οὐδαιμον. ἢ δὲ τις ἱμνα-
 λὴν, πονῶν τὰ πάντα, καὶ
 μαχδῶν, καὶ τὸ σῶμα λεῖπτα-
 ναγκάζων, ρυπῶντα καὶ αὐ-
 χμῶντα, καὶ πᾶσι δυσαρ-
 τισιῶτα, καὶ λοιδορῶν μένον;
 σιωπῆς ἐπαρῶν ψυδῶν τὰ
 πᾶν δαιμον ἐκῶνα τοῦ Ησιό-
 διου περὶ τῶν ἀρετῶν ἱππῆ, καὶ
 τὴν ἰδρύτα, καὶ τὴν ἐπὶ τὸ
 ἀπρον αὐθάσιον. ἀλλὰ καὶ
 ταφροῦν χρημάτων παρ-
 κελούτο, καὶ ἀδιάφορον εἶ-
 σθαι τὴν κτῆσιον αὐτῶν, ἢ δὲ τις
 αὐτὸν πάλιν ἀγαθὸν εἶναι καὶ τὸ
 πλεον αὐτῶν ἀπαραίτητον. πε-
 ρὶ μὲν γὰρ τὸ λεῖσθαι τί χρὴ καὶ λέ-
 γειν; εἰ γὰρ εἶδαι καὶ ἀσώματα
 καὶ ἀτόμους καὶ λεῖπτα, καὶ τοιαῦτα
 τίνα ἔχον νομάτων ἐσθῆ-
 ραι παρ' αὐτῶν ἀπὸν ἰσχυρῶν,
 καὶ τὴν πάντων δ' αὐτῶν ἀπο-
 πύτασιν, ἔστι περὶ τῶν ἰσχυρῶν
 τῶν ἰσχυρῶν αὐτῶν λέγειν,
 σφίδρα νικῶντας καὶ πῖλα τοῖς

ἀλλήλοις

λέγοντες περιφύγετε, ὅτι μὲν
τῷ ὀδρμῶν τὸ αὐτὸ πρῶγμα
λειτουργεῖ, μὲν τὸ ψυχρὸν, αὐ
τοῖς ἰσχυρὰν ἔχον, καὶ ταῦτα
ἀλλότρια σφαῖρα, ὡς οὐκ αὐτῷ
τῷ ὀδρμῶν τῷ ἰσχυρῷ ψυχρὸν
ἐν ταυτῷ χρεῖν. ἀτιχῶς ὅν
ἐπασχον τοῖς συστάσει τῶ
τοις ἰσχυρῶν, ἀρτί μὴ ἐπι
σύνειν, ἀρτί δὲ αὐτοσύνειν
ἐμπασιν. ἰτι δὲ πολλὰ τῶ
τοῖς ἰσχυρῶν ἀτοπώτερον. τὸς
γὰρ αὐτοὺς τίντεν ἐν ἰσχυρῶν
ἐπιτηρῶν, ἐναντιώτατα τῶς
αὐτῶν λόγοις ἐπιταδόνει
ται. τοῖς γινώσκοντες ἰσχυρῶν
παραινουῖται χρημάτων,
ἰσχυρῶν ἀπρὶς ἰσχυρῶν αὐ
τῶν, καὶ πρὸς τῶν δια
φορμῶν, καὶ ἐπὶ μιᾷ
παραινουῖται, καὶ παύτα
ἰσχυρῶν ὑπομῶνται,
τοῖς τι τῶν δόξαν ἀποβαλ
λομένης, αὐτοὺς ἰσχυρῶν παύ
τα ἐπιταδόνει, ἰσχυρῶν
τι αὐτῶν σχῆμα ἀπαντας ἰσχυ
ρηγῶνται, ἰσχυρῶν δὲ μὴ
ση ταῦτα προσρηγῶνται.
σφαῖρα οὐ καὶ ταύτης ὅ
ἰσχυρῶν, ἰτι μᾶλλον ἰσχυ
ρηγῶνται, ἰσχυρῶν παραιν.
ὀδρμῶν ἰσχυρῶν, ἰτι μὴ
πολλῶν ἰσχυρῶν, ἰσχυρῶν
ἐπὶ συνῆσαι διαβιβῶνται
αὐτῶν.

mones adferebat, ut nec ei qui
calidum, nec ei qui frigidū idem
prorsus esse cōianderent, contra
quicquam hiscere potuerim, ac
quid, quum tamen manifeste
cognoscerem fieri nūquam pos
se, ut eadem res calida simul frī
gidaq̃ sit. Prorsum igitur tale
quidā mibi accidebat, quale
soles dormiātibus, ut interdum
capiere annuerem, interdum con
tra abnueterem. Præterea quod
multo cras istis absurdius, uicam
eotū diligenter obseruans, com
peri eam cū ipsorum uerbis præ
cepisq̃ summo opere pugnare.
Eos enim qui spernendam cen
sebant pecuniam, auidissimè cō
spexi colligendæ diuitijs inhiā
re, de fœnore liuigātes, pro meto
cede docentes, omnia denique
nummorum gratia tolerantes.
Ii uero qui gloriā uerbis aspera
bantur, omnem uiam suam a
uersionem in gloriam referebant.
Voluptatem rursus omnes fœ
mè palam incessabant, clancu
lum uero ad eam solam libeno
ter confluebant. Ergo hac quo
que spe frustratus magni ad
huc ægrè molestus fui. Alia
quantulum tamen inde memet
cōsolabar, quod und cum multis
et sapientibus et celeberrimis
in iij infra

insipiensq̃ esset, atque uerè ad
 huc ignatus oberrarem. Peruis
 gilanti mihi tandem, atq̃ hisce
 de rebus mecum cogitanti, uen
 nit in mentem, ut Babylonem
 profectus, magorum aliquem
 ex Zoroastri discipulis ac suc
 cessoribus conuenirem. Audie
 ram siquidem eos inferni por
 tas carminibus quibusdam ac
 mysterijs aperire, & quem li
 buerit, illuc tuto deducere, ac
 rursus inde reducere. Optime
 ergo me facturū putauī, si cum
 horum quoriam de descensu pa
 ciscens, Tiresiam Boeotium cō
 sulerem, ab eoque perdiscerem
 (quippe qui uates fuerit & sapi
 ens) quæ uita sit optima, quāq̃
 sapientissimus quisq̃ potissimū
 elegerit. Ac statim quidem exi
 liens quā poteram celerrimè
 Babylonem uersus rectè cono
 uendi. Quò quum uenio, diuera
 for apud Chaldaeorum quēdam
 hominem ceruè sapientem, atq̃
 arte mirabilem, coma quidem
 canum, admodumque promissa
 barba uenerabilem. Nomen au
 tem illi fuit Mithrobartzane,
 otans igitur obsecransque u
 exorauī, ut quauis mercedē
 uellet, in illam me uiam dedu
 ceret. Suscipiens uero mē
 αὐτὸς τί μοι, καὶ τὰ λοιπὰ
 ἵτι ἀγνοῶν πρὸς ἐρχομαι.
 καὶ μοι περὶ διαγροπνευ
 τι τοῦτων ἱνικα, ἰδοὺ ἐν
 βαβυλῶναι ἰλθόντα, διαδύ
 ναίτιν & τῶν μέγων, τῶν
 ἱερῶν τε μαδῶν καὶ δια
 λόγων. ἵκανον δ' αὐτοὺς ἰ
 παλάῃς τι καὶ τελευτᾷ τι
 σιν αὐτοῖσιν τι τοῦ ἔσσε τὰς
 πόλεις, καὶ λεκτάων ὅν αὐ
 βύλονται ἀσφαλῆς, καὶ ἐπί
 σιν αὐτοῖς ἀναπίμπαν. ἀρι
 στον οὐδ' ὑγρόμην εἶναι, παρὰ
 τιν & τοῦτων διαπραξαίμε
 νον τῶν λεκτάων, ἰλθόντα
 παρὰ ταρβύαν τὸν βουσί
 ον, μαδῶν παρ' αὐτῶν, ἅ τι
 μάντις καὶ σοφῶ, τίς ὅστις
 ἐ ἀρίστ & βί &, καὶ ὅν αὐτοῖς
 ἔλπιτο δυσφρονῶν, καὶ δὲ ἀνα
 παδέσας ὡς ἄχον τάχους, ἰ
 τανον οὐδὲν βαβυλῶν & ἰλ
 θὼν ἧ, συγγινομαί τινι τῶν
 χαλδαίων σοφῶ ἀνδρὶ καὶ
 δόκοντι τῶν τέχων, πε
 ρὶ μὲν τῶν ἐσόμεν, γίνονται
 δὲ μέλα σιμὸν λεδαμί
 νη, τοῦτομα δὲ τῶ αὐτῶ μ
 δεβαρῶναι. διελθὼς ἧ ἡ λε
 δικτούσας, μέλις ἵτυχον
 παρ' αὐτοῦ ἐφ' ἵτη βούλειτο
 μαδῶν λεδαυγέσασθαι μοι ἄ
 ἰδον, παραλαβὼν δὲ μοι
 αὐτῶ,

ἄνδρ, πρῶτα μὲν ἡμέρας ἑ-
νῆα καὶ ἑκατομμύρια ἀμα τῇ σι-
λῶν κρῆσθαι, καὶ ἑλόνι, κα-
τάκωρ ἐπὶ τὸν σύφρακτον, ἰω-
θον πρὸς ἀνακτίλλουσα τὸν ἡ-
λιον, ῥῆσιν τινα μακροῦ ἰ-
πλίου, ἥς οὐ σφέδρα λα-
τύνουν. ὡς πορ γὰρ εἰφά-
λαι τῶν ἰρ τῆς ἑγῶσι λυρῶ-
νων, ἐπὶ πορὶν τι καὶ ἀσ-
φίς ἐφ' ἑγῶσι, πλὴν ἀλλ'
ἰώκασι τινες ἐπακαλῶσαι
λαίμους. μετὰ γοῦν πλὴν
ἐπ' ἑλόνι ῥίς αὐ μου πρὸς τὸ
πρὸς οὐρανὸν ἀπενήυσας, ἐπα-
νῆα πάλιν, οὐδὲν τῶν ἁ-
πάντων πρὸς ἑλόνι, καὶ σι-
τία μὲν ἡμῖν τὰ ἀκρίδων,
ποτὶν δὲ γάλα, καὶ μιλί-
κρατον, καὶ τὸ τοῦ χόσπιν
ὑδωρ, οὐδὲν δὲ ὑπ' αὐτοῦ ἰ-
σι εἰς πᾶς. ἰπὼ δὲ ἀλῆς
ἀχι εἰς πρὸς διατύσας πορὶ
μῖσας νύκτας, ἐπὶ τὸν τίγρη-
τα ποταμὸν ἀγαγὼν, ἰκᾶ-
δουρ τὴν καὶ ἀπὸ μακρῶν, καὶ
πορὶ ἡγῶσι δαδὶ καὶ σὺν-
λα καὶ ἄλλοις πλάσσειν. ἀμα
καὶ πλὴν ἐπ' ἑλόνι ἰκᾶδουρ
τοῦδε ῥύσας. ὅσα ἔλαρ με λα-
ταμαγούσας, καὶ παρὶν λῶν,
ἵνα μὲν βλαπτομένην ὑπὸ τῶν
φαντασμάτων, ἰπὸ ἀγῶνι
πλὴν εἰσὶν, ὡς ἀχρὸν αὐτοῦ
ἀλῆσ-

uir, primum quidem dies nos-
uem ac uiginū cum luna si-
mul incipiens abluis ad Eua-
phratem, mane solem Oriens
et uersus perducens, ac sermo-
nem quempiam longum mis-
sitans, quem non admodum
exaudiebam. Nam (quod in-
certamine pracones inepti son-
lent) uolubile quiddam atque
incertum proferebat, nisi quod
quosdam uisus est inuocare dae-
mones. Post illam igitur incan-
tationem iter mihi in uultum
spuens deducit rursus, oculos
nusquam in obuium quēquam
deflectens. Ecce ibi quidem
nobis glandes erant, potus au-
tem lac atque mulsū, &
Choaspi lymphā, lectus uero
in herba sub dio fuit. Quā
postquam iam praeparati san-
tis hac dieta sumus, medio non-
dis silentio ad Tigridem me-
fluuium ducens, purgauit sin-
gul, atque absterxit, facēque
lustrauit ac squilla, tum plu-
ribus iisdem alijs, & magis
cum simul illud carmen suba-
miamurans, deinde totum me
iam incantans, ac ne d' spe-
ctris laderet, circumiens, re-
ducit domum, ita ut eram, ecce
m v proq

procanem, ac reliqua noctis
parte navigationi nos prae-
parauimus. Ipse igitur mas-
ticam quandam uestem indu-
is, Medorum uestiue pluri-
tium similem, ac me quidem
his quae uides, ornauit, claua uis
delicet, leonide exuiijs, atque ins
super litta. Iussis praeterea me no-
men si quis me roget, Menip-
pum quidem ne dicerem, sed
Herculem aut Ulyssen aut Or-
pheum. Philonides. Quid iam d
Menippe? neque enim causam
aut habuit, aut nominis inuola-
ligo. Menippus. Aliqui perspis-
cium id quidem est, ac neutrum
quam arcanum. Nam hi qui
ante nos ad inferos olim uiui
descenderant, putauit si me
his assimularet, fore ut facie-
bus Aeaci custodias fallerem,
atque nullo prohibente transi-
rem, utpote notior tragico ada-
modum illo cultu emissus.
Iam igitur dies apparuit,
quum nos ad flumen ingresa-
si in recessum incumbimus.
Parata siquidem ab illo fusa-
rant, cymba, sacrificia,
mussa, & in id mysterium deo-
nique quibuscunque opus es-
set. Imponentes ergo omnia

Alfetta, καὶ τὸ λοιπὸν ἀμ-
φι πλοῦν ἵχμευθον. αὐτὸς δὲ
οὖν μαγάλῳ τινὶ ἰδὺ το-
πλῶ, τὰ πολλὰ ἱερῶν τῇ
μαλινῇ, ἡμὶ δὲ τουτοῖσι φέ-
ρουσι θεοκρούσει τῷ πλοῦ καὶ
τῇ λιπῇ, καὶ προσέτι τῇ
λύγῃ, καὶ παρακλυσάσσο, ὅν
τις ἱερταί με τόνονμα, μέ-
νιππον μὲν μοι λέγουσιν, Ἡρα-
κλῆα δὲ ὁ Οδυσσεύς ὁ Ορ-
φῆα. Φι. ὡς δὲ τί τοῦτο ὁ
Μενίππος; οὐ γὰρ συνήμα-
τῶν αἰτίαν οὔτε τοῦ σχήμα-
τος, οὔτε τῶν ἱερμάτων.
Μέν. καὶ μὲν πρὸς Ἀλκίον γε
τοῦτο, καὶ ὁ παντὶ ὡς ἀπὸ β-
ρκτην. ἰπὲρ γὰρ οὔτοι πρὸς ἡ-
μῶν ζῶντες, ὅς ᾧ δὲ καταπα-
νύδουσιν, ἡγάτοι, ἡμὶ ἀπει-
νήσαντες αὐτοῖς, ἐφάδιν αὖ-
τῶν τοῦ Δία καὶ φερραὶ δια-
λαβῶν, ἢ ἀκωλύτως παρὰ
δαῖμον, ὅτι συνῶν δὲ τὸ βρομὸν φε-
γίκασι μάλα παραπινυμέν-
ων ὑπὸ τοῦ σχήματος. ὅθεν
δ' ὅν ὑπὲρ φανερὰ ἡμῖν, καὶ
καταλδέντες ὑδὲ τὸν ποτα-
μὸν, πρὸς ἀναγκῶν ἰσχυρ-
μίδα. παρθενοκρούσσο δ' αὖ-
τῳ ἡ σκάφη, ἢ ἰδρύα ἢ μι-
λινγκάτα, καὶ ἄλλα ὅσα πρὸς
τῶν τιλιτῶν χρεῖσιμα; ἡμ-
πραε βαλλόμενοι οὖν ἅπαντα τὰ
παρ-

παρβυδάσμελιν, οὕτω δὲ
 καὶ αὐτοὶ βαίνομεν ἀχνύ-
 μην, δακρύον κατὰ δάκρυ
 χέοντες. καὶ μίχαι μὲν τι-
 νες ἐπιφρόνιμα δὲ τῷ πε-
 ταμῷ, ὅτι δ' ἐν πλοῦσι
 μὴ ἐστὶ τὸ ἔλθῃ καὶ τὴν λίμ-
 νην, ἐπεὶ ὁ σὺ φράκτος ἀφανί-
 ζεται. πρὸ αὐτῶν δὲ καὶ
 ταύτην, ἀφικνούμεθα ἐς τι
 χωρίον ἐρημον καὶ ὑλῶδες,
 καὶ αὐθιγόν. ὅν δ' ἀποβαί-
 νουσιν, ἄγαν δὲ ὁ Μιθριδάτης
 βίβρου τι ὠρξάμεθα, καὶ
 τὰ μύλα ἰσθάμεν, καὶ
 τὸ αἶμα πρὸ τῶν βίβρων ἰ-
 σπάμεν. ὁ δὲ μάχῃ ἐν
 τοσούτῳ δάδα λαιμώλῳ ἰ-
 χθῆ, οὐκ ἔτ' ἐρημικῇ τῇ φυ-
 σὶ, παμμίχιδος δὲ ὡς οἷός
 ἐστι τῷ ἀνταγῶν, δαίμο-
 νας τι ὁμοῦ πάντας ἐπιβοᾷ-
 ντας, καὶ ποινὰς καὶ ὀρινύας,
 καὶ νυχίαν ἰκάνει, καὶ αἰ-
 παλῶ πρὸς ἰφίσταν, παρα-
 μνηστὴς αἶμα βαρβαρικά τι-
 σκα καὶ ἄσπερα ὀνόματα καὶ
 πολυσύλλαβα. οὐδὲν ἔρπον
 ταῖς κῆραις αἰσάσμεν, καὶ ὑπὸ
 αὐτῶν ἰσθῶν τὴν δακτύλῳ
 ἐγγύς, καὶ ὁ ὑλῶν τὸ ὑδρ-
 οῦς πρὸς ἑρμῶν ἐκείνους, καὶ τὸ
 πρῶτον ὑπὸ δακτύλου τῷ
 καὶ σκυδρῶν. ἰδὲ καὶ

præparata, ita iam & ipsi
 Ingredivimur tristes, lachrym-
 isque implemur oboreis. Quæ
 que aliquantisper quidem in
 fluvio ferimur, deinde in syl-
 vâ delati sumus, ac lacum
 quendam, in quem Eurhæan-
 tes conditur. Tum hoc quon-
 que transmissio, in regionem
 quandam peruenimus son-
 lam, sylvosam atque opac-
 eam, in quam descendentes
 (præibae uero Mithrobæan-
 xanes) & puteum effodin-
 mus, & oues iugulamur,
 foueam sanguine conspergia-
 mus. At magis inectim ac-
 censam faciem tenens, haud
 amplius iam summissio murmu-
 re, sed uoce quâ poterat ma-
 xima clamitans, demones si-
 mul omnes conuocat, Fœnas,
 Brinnyes, Hecaten, nocturnam,
 excessamque Proserpi-
 nam, simulque polysylla-
 ba quædam nomina barbarâ
 ta atque ignota commisceat.
 Scitum ergo temere omnia,
 & timas ex carmine son-
 lum ducere, ac potè Cer-
 beri latratus audiri, & iam
 res planè tristes suis ac mœsta-
 Finitur

Umbratum ac timuit rex imis
 sedibus Orcus. Ac protio
 nus quidem inferorum pateo
 bant pleraque, lacus Pyrio
 phlegethon, ac Plutonis rea
 gie. Tum per illum descen
 dentes hiatum, Rhadamanta
 ebum propemodum metu repe
 rimus extinctum. Ac Cerber
 us primum quidem latrabat,
 commouitque sese. Aequum
 ego lytam celeritè corre
 ptam pulsassem, cantu statim
 sopitus, obdormiuit, deinde pos
 sitaequam ad lacum uenimus,
 transire ferè non licuit. Iam co
 nim onussum erat nauigium,
 & ciulatu ceretè plenum. Pula
 aetati quippe in eo nauigabant
 omnes, hic femur, ille caput,
 alius alio quopiam membro lu
 xatus, usque adeo, ut multi
 ceretè ex bello quopiam adesse
 uiderentur. Ac optimus Chae
 ron, què leonè uideret exuias,
 esse me ratus Elerculem, rece
 pit, et ànsque uexil libens, cum
 exeuntibus quosq; nobis mōstra
 uis semisam. Sed quoniam iam
 statimus in tenebris, praecedit
 quidem Mithrobarzanes, ego
 autem à tergo continuus illi
 toties adhaereo, quoad in praes
 entem maximum peruenimus

asthōd

δ' ὑπὸ σφοδρῶς αἰσῶς ἐνέρου
 αἰδωνούς. λατρεῖται γὰρ
 ἡ δατὰ πλάττω, καὶ ὁ λί
 μνη καὶ ὁ πυροφλεγίδων,
 καὶ τοῦ Πλούτωνος τὰ βα
 σίλεια. λατρεῖ δὲ τὸν
 μὲν δὲ τὸ χέσμετ', τὸν
 μὲν Ραδάμανθω δὲ τοῦ
 τιθνηῶτα μικρὸν δ' ἄρ' ὑπὸ τῷ
 θεῷ. ὁ δὲ λίγροσ' ὑλά
 ται μὲν τοι, καὶ παρὰ τὴν
 σι. ταχὺ δὲ μοι ἕρεσσαντ'
 τὴν λύσαν, παραχρῆμα ἰσο
 μέδην ὑπὸ τοῦ μίλου. ἰπὸ
 δὲ πρὸς τὴν λίμνην ἡλθε
 μὲν, μικρὸν μὲν εὐδ' ἐπ' αὐ
 τὴν μὲν. ὡς γὰρ ἡ δα πλῆρες
 τὸ πορδμῆν, καὶ οἰμωγῆς
 αἰσῶς. φρουματίας δὲ
 πάντες ἐπὶ πλῆν. ὁ μὲν τὸ
 σκέλ', ὁ δὲ τὴν λιπαλὴν, ὁ
 ἢ ἄλλο τι σιντὶ ἱμῶν, ὁ
 ἱμῶν δὲ καὶ ἱν τινος πολεμ
 παρὲν τῶν. ὁ μὲν δ' ἔν' ὁ βέλτι
 σης Χάρην, ὡς ἡ δὲ τὴν λίσ
 τὴν, οἰσῶς με ἢ ἡρακλῆα ἀ
 να δὲ δ' ἐξ αὐτοῦ καὶ δὲ πρὸς
 μὲν σὶ τι ἄσμετ', καὶ ἀπὸ
 σὶ δὲ σῶματι τὴν ἀρσπῆν.
 ἰπὸ ἢ ἡ μὲν ἱν τῷ σκέτῳ, πρὸ
 ἡ καὶ ὁ μὲν δὲ βαρζάνης, ἀπὸ
 μὲν δ' ἰγὼ λατρεῖται ἰχθῆ
 νος αὐτοῦ, ὡς πρὸς λαμῶ
 να μίγιστον ἀρκενὶ μὲν δα τῷ
 ἀσφῆ

[illegible]

aspòdolo confutum, ubi cetera
ac circumfusa undique mora
suorum stridula nos sequuntur
umbræ. Tum paulo proce-
dentes longius, ad ipsum Mæ-
noiæ tribunal accessimus. Ha-
rat ipse quidem in folio foris
quodam sublimi sedens. Ad-
stant autem illi Pœnæ, Torcon-
res, mali Genij, Furia. Ex ala-
tera parte plurimi quidam ada-
ducti sunt ex ordine longa fue-
ne uincti. Dicebantur autem
adulteri, lenones, mœchi, homi-
cida, adulatores, fycophana-
e, ac talis hominû turba quod
ulî in uita patrantium. Scoro-
sum autem diuites ac fœnera-
tores prodibant, pallidi, ueneris
cossi ac podagrici, quorum quisi-
que crabe uinctus erat, ferrî
pondere duorum talentorum
imposito. Nos igitur adstantes,
& quæ sunt omnia conspiciamus,
& quæ dicuntur, ausculta-
mus. Accusant autem noui
quidam atque admirabiles rhe-
tores. Phi. Quinam ergo hi,
per Iouem, sunt, ac ne isthuc
quidem te pigeat dicere. Dæa-
nippus. Umbræ ne unquam
istas nosti, quæ opposita soli
reddant corpora? Philon.
Omnino quidem igitur.

Ὀσενίππου . *Haec nos igitur*
quum primum functi uitae su-
amus, accusant, testantur, ac
que redarguunt, quicquid in ui-
ta peccauimus . Et sane quae
dam ex his dignae admodum fi-
dei uidentur, utpote nobiscum
uersatae semper, nostrisq; nuso-
quam digressae corporibus.
 Ἰδίνος igitur curiose quæti-
 βος examinans, impietatum tes-
 legabas in cæcum, pœnas ibi
 sceleribus suis dignas luitu-
 rum . In hos præcipue tamen
 incenditur, quos opes dum ui-
 uerent, ac dignitates inflau-
 rant, quique adorari se fere ex-
 preclabant, nimirum breui pe-
 rituram eorum superbiam fu-
 stitque desecratur, quippe qui
 non meminissent mortales ipsi
 quam sint, sese bona quoque
 immortalia consequutos . At
 tunc splendida illa exui om-
 nia, diuitias, inquam, genus,
 munia, nudi ac uultu demis-
 so steterunt, tanquam somnia
 ut quoddam, humanam hanc
 felicitatem recogitantes, adeo
 ut hæc dum conspicat nimis
 quam delectatus fuerim . Hæsi
 quæm eorum forte agnoueram,
 accedens quicque aliquo modo
 subo

μιν . αὐταί τίνων ἰσχυρὰ
 ἀποδιδόναι, κατηγοροῦ-
 σι, καὶ καταμαρτυροῦσι καὶ
 ἀντιγχεῖν τὰ πεπραγμένα
 ἡμῶν παρὰ τὸν βίον, καὶ εὖ
 δεῖα τινὲς αὐτῶν ἀξιοῦσθαι
 δεκόντων, ἅτι αὐτῶν σωθῆναι,
 καὶ μηδὲ ποτὶ ἀρετὰ μὲναι
 τῶν σωματικῶν . ἰ δ' οὖν ἰδὶνὸς
 ἐπιμελὴς ἐξιτάξω ἀπὶ-
 πηματῶν ἑκάστην ἐν τῶν
 ἀσβεσθῶν χῆρον, δίκην ὑφ' ἑ-
 ξόντα καὶ ἑξίαν τῶν τιτῶν
 μυριάδων, καὶ μέγιστα ἑκά-
 νημι ἡμίστε τῶν ἐπὶ πλάτεις
 τι καὶ ἀρχαῖς τιτυφωμένων,
 καὶ μόνον καὶ πρὸς κυνοῦ-
 δαι πόρι μὲνόντων . τίς τε
 ἰσχυρὸν βίον ἀλασθένειαν αὐ-
 τῶν, καὶ τίς ὑπερβολὴν μὲν
 σκετῆ μὲν, καὶ ἐπὶ μὲν
 μίμνῃ, δυνατοὶ τε ἵσθαι
 αὐτοὶ, καὶ δυνατῶν ἀγαθῶν
 τιτυχεῖν . οἱ δὲ ἀποδου-
 σάμενοι τὰ λαμπρὰ ἑκάστη
 πάντα, πλούτους λίγους καὶ
 γίνουσι, καὶ δουλοκρατίας, γυναι-
 κῶν τε τυραννείας, παρὰ τῶν
 σῶν, ὥς περὶ τινὰ ἵναρον αὐτῶν
 πεπραγμένῃ τίς παρ' ἡμῶν
 οὐδ' αὖ μόνον . ὥς τε ἰσχυ-
 ραὶ ἑρῶν, ὑπερίχαρον . καὶ
 τινὰ γυναικῶν αὐτῶν, προσ-
 ῶν αὐτῶν ἑνὶ καὶ ὑπερμύσ-
 σον,

θνητῶν, οἱ δὲ ὡς παρὰ τὴν βίαν,
 καὶ ἄλλων ἐφύσασθε τι, ἐνί-
 κα πολλοὶ μὲν ἐνδοξὸν ἔπαι-
 τρον ἐκείνων παρατήκασαν,
 τὴν πρόσθετον αὐτῶν ἐβρίμυ-
 νοῦντο, ὡς οὐ μὲν οἱ τι καὶ ἂν
 πολλοὶ μὲν πρὸς τῶν οἰκ-
 τῶν. ἡ δὲ μέγιστε αὖ περὶ ἁ-
 νακτάλας αὐτῶς περιφουρεῖ
 τις, ἢ ἐβρίχουσι, ἢ διαπεί-
 κῃ, ἢ ἀλάμεινας ὡς τοὺς καὶ
 μακαρίους ἀποφάσαντες τούτους
 προσεπίντα, ἡρτο τὴν δὲ
 ἢ τὴν διεξίαν προσέθεναι δίκην
 καταφιλῶν. ἐκ αὐτοῦ μὲν οὖν
 ἐννοῶτο ἀπείντο. τῷ δὲ Μί-
 σθῳ μία τις καὶ πρὸς χάρι-
 ὲς ἀδικήσαντα δίκην. τὸν γὰρ τοι
 σιπιλιώτῳ Διονύσιον, πολ-
 λὰ καὶ αὐτοῖς ὑπὲρ τοῦ Διῶ-
 νος καταγορεῖν δέοντα, καὶ ὑ-
 πὲρ τοῦ τοῦ καταμαρτυροῦ-
 δέοντα, παρὶ δὲ Ἀγρίππ-
 ας ἐνερῶνται (ἄγχι δὲ
 αὐτὸν ἐν τιμῇ, καὶ δαύκαται
 μέγιστον ἐν τοῖς ἰσχύων) μι-
 κροῦ δὲ τῇ χιμαίρᾳ προσ-
 δίδοντα, παρὶ λυσι τοῦ κα-
 ταδίκους, λίγων πολλοῖς αὖ-
 τὸν τῶν πικρὰ δολοφονῶν
 πρὸς ἀργύριον γράψαντα δι-
 ξίον. ἀποστάντος δὲ ἡμῶν τῷ
 διακατεῖς πρὸς κατακτεῖναι
 ἐφικνέμεθα. ἐν δὲ ἐν ἡ οἰκ-

submonui, qualis in uia fuerat, quantoperèque fuerat in flatu, cum quum plurimi mane fores eius obfidentes, pulsi interim exclusique a famulis, illius expectabant egressum. At ipse uix tandem illis exortens, puer nicens, aureus aut uersa color, foelices ac beatos se facturum saluantes putabas, si pectus dexteram ue porrigens, permitteres osculandam. Illi uero audientes ista molestè ferebant. At Minos quiddam etiam iudicauit in gratiam. Quispepè Dionysium Sicilia tyrannum, multis & atrocibus criminibus & d' Dionæ accusatum, & graui Stoiacorum testimonio conditum, Cyrenæus Aristhipus interueniens (Nam illum ualde suscipiunt inferi, eiusque plurimum ibi uales auctoritas) ferè iam Chimæra alligatum absoluit & poena, asserens illum eruditum nonnullos olim iunisse pecunia. Tum nos & tribumali discedentes, ad supplicij locum peruenimus, Vbi amice

multa & miseranda audire si-
mul, ac spectare licuit. Nam
simul ac flagrorum sonus au-
ditur, & ciulatus hominum in
igne flagrantium, tum tota
& tormenta, catenæ, Cerbe-
rus lacerat, & Chimæra dia-
leniat, crucianturque pariter
omnes, captivi, reges, præ-
fecti, pauperes, mendici, di-
uites, & iam scelcrum omnes
pœnitebas. Hi quosdam quis-
dam eorum, dum intuemur, ag-
noscimus, uidelicet qui nuper è
uita discesserant. Hi se
pudentes tum occultebant, nos
stròque subtrahabant aspectui,
aut si nos aliquando respicere
bant, id seruiliter admodum
abiectionis faciebant, atque hi
quidem quàm olim putas, once
rosi fasso siquæ in uita. Ac pau-
peribus malorum dimidium re-
mittebatur, & quum inter quico-
uissent, denuo repetebantur ad
pœnam. Sed illa quoque quæ fa-
bulæ feruntur, aspexi, Ixionem,
Tityum, Phrygiùmque gra-
uiter affectum Tantalum, ge-
nitumque terræ Tityum, Di-
boni, quantum Integrum stræ-
tæ agrum occupabat. Hos
dam rem prætereuntes, in cam-
pum uenimus Acherusium,

inueni

πολλὰ καὶ ἰλιανὰ τῶ ἀπὸ
σαῖτε καὶ ἰδῶν. μαρτύρου-
σι γὰρ ἐμοῦ ψῆφος ἐκείνους,
καὶ οἰμωγὴ τῶν ἐπὶ τοῦ πυ-
ρὸς ἐπὶ τῶν μέρων, καὶ τρεῖς αἰ-
καὶ λυφώνες καὶ τροχοί, καὶ
ὁ χίμαιρα ὁσπράται, καὶ ὁ
κύβηρος ὁ ἀφ' Ἀκτῆ. ἰκο-
λάζοντο τι ἄμα πάντων, βα-
σιλεῖς, δούλοι, σαρβάπαι, πῖνα-
τὸς, πλούσιοι, πτωχοί. καὶ μὴ
τίμιλι, πᾶσι τῶν τιτολημ-
μένων. ἰοῖς δὲ αὐτῶν καὶ
ἰγνυρίσασθαι ἰδόντων, ἐπί-
σοι ἦσαν τῶν ἐναγχὸς τιτι-
λῶτα καὶ τῶν. οἱ δὲ ἰνικαλὺ-
πῶντο, καὶ ἀπὸ τρεῖς ὄντο. ὁ
δὲ καὶ προσβλέπειν, μέλα
ἀποπρίπτει τι καὶ ἰοκαλὸν
τινὲν. καὶ ταῦτα πᾶσι οἰ-
καρῆς ὄντων, καὶ ὑποδράσας
παρὰ τὸν βίον. τοῖς μὲν τοῖ
πίνουσιν ἡμετέλαια τῶν ἰα-
κῶν ἰδόντο, καὶ διανοήσαν-
τες πάλιν ἰκολάζοντο. καὶ
μὴν ἰοκαλὸν ἄδον τὰ μυδιὰ
δύο, τὸν ἰξίωνα, καὶ τὸν Σίσυ-
φον, καὶ τὸν φρύγα. ταῦτα
λοιπὸν χαλκῶς ἔχοντα, καὶ τὸν
γυγῶν Τιτύον, ἡμέλειος ἰ-
σος. ἰκαιο γὰρ τίπορ ἐπὶ
χωρὶ ἀγροῦ. διελθόντων δὲ
καὶ τούτων, ὁ τὸ πιδίον ἰο-
βάλλομεν, τὸ ἀχέρουσιν,
οὐδέ

ἀνιόντες τε ἀντίθετε τοὺς
 ἐμὲ δέοντες τε καὶ τὰς ὑφεί-
 κται, καὶ τὸν ἄλλον ἑμὲν
 τῶν παλαιῶν κατὰ ἴδυσιν καὶ
 φύλα διατομήνους, τοὺς μὲν
 παλαιότες τινες καὶ δὲρυτι-
 ῶνται, καὶ οἱ φασιν ὀμν-
 εῖν, ἀμνηστῆς. τὸς δὲ νεώ-
 τας καὶ συνιστάσας, καὶ
 μάλιστα τὸς αἰγυπτίους αὐ-
 τοὺς διὰ τὸ παλαιότες τῆς
 ταρχίας, τὰ μὲν τοὺς δια-
 γινώσκοντες, εὐαὐν τι
 εὐρύνειν. ἀπαντες γὰρ ἁ-
 τεχνῶς ἀλλήλοις γίνονται ἑ-
 μοι, τῶν ἰσίων γινώσκον-
 τῶν, πάλιν μάλιστα καὶ διὰ
 πολλοῦ ἀσθενεστεροῦ αὐ-
 τοὺς γινώσκοντες. ἵκαντο
 δ' ἐκ ἀλλήλοις ἀμνηστῆς καὶ
 ἀσμεῖ, καὶ εὐδὲν ἔτι τῶν
 παλαιῶν καὶ παλαιῶν φύλακον-
 τῶν, ὥστε πολλοὺς ἐκ τῶν
 ὀφειλῶν καὶ μόνων, καὶ πάν-
 των ἑμὲν, φοβέμεν τι καὶ διὰ
 παλαιῶν διδασκάλων, καὶ γινώσκον-
 τῶν ἰδόντας παλαιότες, ὡς τι-
 διακρίναμεν τὸν ἑρσέτω ἀ-
 πὸ τῆς καλῆς Νήρης, ὅτ' ἔμελλε
 πάλιν ἰσὺν ἀπὸ τῆς παλαιῶν βα-
 σιλείας, ὅτ' ἔμελλε τὸν μέγα-
 ρον ἀπὸ τῆς Ἀγαμέμνονος. ὅ-
 τ' ἔμελλε γὰρ ἔτι τῶν παλαιῶν
 γινώ-

iuuenimisque ibi seniores,
 heroidasque & aliam simul
 mortuorum uitam, in gene-
 res tribusq; dispositam, alios
 quidem uetulos quosdam ac
 marcidos, atque (ut Flomen-
 tus ait) euandidos, alios uero
 iuueniles & integros, & hoc
 potissimum ob illam condien-
 di efficaciam Aegyptios.
 Verum dignoscere quemlis
 bes haud procliuē fuit, adeo
 audacis osibus omnes erant
 inuicem simillimi, nisi quod
 uix tandem eos diu inuenden-
 tes agnouimus. Qui ppe cono-
 fecti confidebant obscuro at-
 que ignobiles, nullumque ser-
 uantes amplius pristinae fora-
 mae uestigium. Cum igitur
 multi simul offci cōsisterent,
 inuicem omnino similes, qui
 certificum quiddam per cas-
 uos oculorum orbes transpa-
 cerent, densēque nudos os-
 scenderent, haesitabam cer-
 eē mecum, quoniam signo
 Thersicem & Nireo illo for-
 moso discernere, aut men-
 dicum Iruem & Phaeacum
 roge, aut Pyrrhiam coquum
 ab Agamemnone. Ni-
 bil enim amplius uetustum
 iudic-

iudiciorum eis permanserunt, sed ossa fuerunt inscripte similia, incognibilia, nullis inscripta titulis, nullique unquam dinoscenda. Haec igitur spectanti mihi, persimilis hominum uita pompa cuiuspiam longa uidebatur, cui praesit ac disponat quaeque fortuna, ex his qui pompam agunt, diuersos uariosque cuique habitus accommodans. Alium siquidem fortuna delicens, regijs ornatu insignibus, & tiaram imponens, & satellites addens, & caput diademate coronans. Alium serui rursus ornatum induit, hunc formosum effigiat, hunc deformem atque deridiculum fingit, nam omnigenum, ut opinor, debet esse spectaculum. Quin habitus quorundam plecturaeque in media quoque pompa demutat, neque perpetuo eodem finit ordine cultuque progredi, quo prodierant. Sed ornatu commutato, Graecum quidem coegit serui capriusque uestes induere. Macedonium autem olim inter seruos incedentem, Poly-

στασις

γυμνασμάτων αὐτοῖς παρέμνησθαι, ἀλλ' ὅμοια τὰ ἱερῶν, ἃ δὲ ἀνακτορῶν ἀντίγραφα, καὶ ἐν οὐδ' ὅπως ἐτί διακρίνεται διωκόμενα. τὴν γὰρ τοὶ ἱκανοὶ ὀφρῶντι, ἰδίᾳ μοι ὁ τῶν αὐδ' ὁρώμεν βίβλος, πομπῇ τινι μακρῇ περιεπικίνειναι, χρηγὰρ δι' καὶ διατάτταν' ἑκαστὰ ὁ τύχη, διαφορά καὶ ποικίλα τοῖς περιεπικινέουσιν σχήματα περιεπικινέουσιν. τὴν μὲν γὰρ λαβύρινθον τύχης βασιλεῖως διδόνουσαι, τιφραυτὶ ἐπιδόουσαι, καὶ δορυφόρους παραδούσας, καὶ τῶν βασιλέων σφύσας τῇ διαδόματι. τῇ δὲ αἰείτου σχῆμα πόρπειδης, τὴν δὲ τεταταμένην ἀναικίστατος, τὴν δὲ ἄμεινον καὶ γυλῶν παρὰ δούουσαι. πάντες ἀπὸ γὰρ οἱμοῦ δὴν γυλῶναι τῶν δέουσαν. πολλὰς δὲ διαμύσεις τὴν πομπῆς μετέβαλλε τὰ ἐν αὐτῇ σχήματα, οὐκ ἴση δὲ τιλὸς διαπομπέουσαι, ὡς ἐπὶ χερσὶν. ἀλλὰ μεταμύσεις αὐτῶν, ἢ μὲν κροῖον ἢ ἑκάστη τῶν οἰκίτης ἢ αἰχμαλώτης ἐπὶ τῶν ἀναλαβῶν, ἢ δὲ μακάρεσσιν εἶναι ἐν τοῖς οἰκίταις πομπαῖσιν, τῶν βασιλέων τῶν τυραννίδων μεταμύσεις.

καὶ μίχεται μὲν τῷ ὄρει
 χρυδαῖω σχήματι, ἐπεὶ δ' αὖ
 δ' ἰδὼν πομπὴς λαοῦ παρ-
 ἔλθῃ, τῶν αὐτὰ ἱκετὶς ὁ
 ποδὺς πῶς σκεδῶν, καὶ ὁ
 πολυδάμνῳ τὸ σχῆμα μι-
 τὰ τὸ σῶματ', ὥς περὶ λῶ
 πρὸ τῆς γίγνεται, μάλιστα τοῦ
 πλάσιον διαφύγειν. ἵναι δ'
 ὡς ἀγρυμνοῦναι, ἐπεὶ δ' αὖ
 ἀπαυτὴν τὴν ἰδέσθαι ἐπιτάσσῃ
 ὁ τύχη, ἄχθονται γὰρ, καὶ ὁ
 γαυροῦνται, ὥς περὶ οἰκίῳ
 τινὶ τὸν ὁρίσιν μὲν, καὶ ὁ
 δ' πρὸς ἰλίον ἰχρὸς αὐτοῦ ὁ
 ποδὶ δ' ὄντος. οἷμα δ' καὶ τῶν
 αὐτῶν οὐκ ὡς πολλὰ καὶ ὡς
 φαίνεται τοὺς βαρύνοντες ὡς
 πρὸς τούτους πρὸς τὰς χεῖρας
 αὐτῶν ἀρχαίων, αὐτὸ μὲν
 κρίνεται, ἵναι δ' ὁ Πριάμης
 γυγνόμενος ὁ Ἀγαμέμνον-
 ος, καὶ ὁ αὐτὸς ὁ τύχαι μί-
 κρον ἰμπερῶν μάλα σιμ-
 ῶν, τὸ τὸ Κίρπον ὁ Ἐριχ-
 δίως σχῆμα μίμνεσθαι.
 μὲν δ' ἰλίον οἰκίῳ πρὸς
 ὁ ὡς τὸ πρὸ τῆς ἰκίλῳ
 ὁ μὲν ὁ ὡς δ' ὡς πρὸς ἰχρὸν
 ὁ δ' ὡς δ' ὡς πρὸς ὡς
 μὲν ὡς πρὸς αὐτὸ πῶς χρὺ
 ὡς πρὸς ὡς ὡς ὡς ὡς, καὶ
 ὡς πρὸς ὡς ὡς ὡς ὡς.

καὶ

cratis tyrannidem illigat
 uit. Et aliquantisper quin-
 dem eo cultu permittit ut
 ii, uerum ubi iam pompæ
 tempus præterijt, apparat
 eum quisque resituentis, et
 cum corpore simul exutus
 amictu, qualis ante fuit, ef-
 ficitur, nihilo diuicino differe-
 tens. Qui lamentamen ob ino-
 sciunt, quum suos fortuna
 cultus exigit, ægre ferunt
 atque indignantur, nunquam
 proprijs quibusdam bonis pri-
 uati, ac non potius alienis,
 quibus paulisper utebantur,
 exuti. Quin in scena quoque
 uidisse te plerumque puto his
 stiones istos tragicos, qui
 (ut fabulæ ratio poscit) mo-
 do Creontes, modo Priami
 fiunt, aut Agamemnonnes.
 Idemque (si fors eulerit)
 paulo ante eam grauior
 Cætopis aut Hæcbeidæ
 forma imitatus, paulo
 post seruius, poëta iubem-
 te progreditur. At quum
 fabulæ iam finis affuerit,
 quisque auratas illas uestes
 exutus, personam deponens,

n h

& descēdens & crepidis, pau-
 per atq̃ humilis obambulas,
 haud amplius Agamemmon
 ille Aereo prognatus, aut
 Creon Menœcci filius, sed
 Polus filius Chariclei Surtia-
 ensis, aut Satyrus filius Theo-
 gisonis Marathonius. Sic se
 mortalium res habent, quæ ad
 modum mihi tum spectâci ui-
 debatur. Phil. Dic mihi Men-
 nippe, isti qui magnificos ala-
 eosq̃ tumulos habet super ter-
 ram, & columnas, imagines,
 titulos, nihilone sunt apud ino-
 feros plebeis quibuslibet um-
 bris honoratiores Menippus.
 Nugaris tu quidem, nam si
 uidisses Mausolum, Carem
 illum dico pyramide celebrē,
 sat scio, nunquam ridere de-
 sisses, ita in entium quodo-
 dam absensum despectum ab
 iectus est, in reliqua motu mo-
 rum turba delitescens. Floe-
 rantium cōmodi mihi uidetur
 ex monumento referre, quod
 imposito tanto pondere la-
 boras magis, & premisur.
 Nam quum Acacus, o amia-
 ce, locum cuique metuit, das
 autem cui plurimum haud
 amplius pedem, necesse est
 com-

καὶ καταβὰς ἀπὸ τῶν ἱμῶ-
 τῶν, πίνης καὶ ταπατὶς πι-
 είρεχται, οὐκ ἔτ' Ἀγαμέμ-
 νου ἢ Ἀέριος. οὐδὲ Κρίων ἢ
 Μηνειῶς, ἀλλὰ Πῶλ· ὁ Χά-
 ρικλεις Σurtiades οὐμασίμι-
 νος, ὁ Σάτυρος ὁ Θεωγισ-
 τῶν μαρωνίου. τοιαῦτα
 καὶ τὰ τῶν αἰδρωτῶν πρᾶ-
 γματα ὄντι, ὡς τῷ μοι ὀ-
 ρῶντι ἰδοῦν. φιλ. ἀπὶ μοι
 ὦ Μένιππε, οἱ δὲ τὸς πολυ-
 τιλῶς τέτυκτο καὶ ὑψηλὸς τά-
 φος ἔχοντες ὑπὲρ γῆς, ἡ γὰρ
 λαὸς καὶ αἰκίνας καὶ ὀστέα
 μακρά, ὅθεν τιμωτοῖσι παρ
 αὐτοῖς αἰσι τῶν ἰδιωτῶν τι-
 μῶν; Μεν. λαγῶς ὦ ἔσθ'. ὡ-
 γὰρ ἰδίασθαι τὴν Μανσωλῶν
 αὐτὴν, λίγην δὲ τὴν καρά, ἵπ-
 ρα τὴν τέκεσσι περὶ βέλτερον, ἐν γὰρ
 δα, ὅτι οὐκ αὐτοῖς παύσασθαι γινώσκου-
 σιν ταπανῶς ἑρρίπτεσθαι παρ
 γαβύτης πρὸς, λαοδῶν ἰπ-
 τῷ λοιπῷ λόγῳ τῶν νεκρῶν
 ἡμοὶ δοκῶν, τοσούτων ἀπο-
 λούων τὸ μνῆμα. πρὸς
 ἴσον ἱεραῖον τοῦ ταπεινοῦ
 ἀχθῶν ὀπτασίαν. ἰπ-
 πῶν γὰρ ὦ ἑταῖρε ὁ Δίακλεις
 ἀπομύσει ἡνίκη τὸν τέ-
 πορ, δίδουσι δὲ τὸ μέγιστον
 ἐν πλείοντι πιδίς, ἀπὸ γὰρ
 πρὸς

ἀγαπῶν τὴν βασιλείαν, πρὸς
τὸ μέγιστον συνιστάμενον
πολλῷ δ' αὖ, εἴμαι, μᾶλλον
ἐγώ, αἰδιδάσκω τοὺς παρ'
ὑμῖν βασιλεῖας καὶ σαφά-
πας, πῶς χεῖνται παρ' αὐ-
τοῖς, καὶ ὅτι ταριχευομένη
ταῖς ὑπ' ἀπορίας, ὃ τὰ πρῶ-
τα διδάσκοντες γράμμα-
τα, καὶ ὑπὸ τῷ τυχεῖν ὁ-
βελομένοις, καὶ κατὰ ἐσθ-
ρας πασιμένοις, ὡς παρ' τῶν
ἀνδραπέδων τὰ ἀτιμώτα-
τα. Φίλιππον γοῦν τὸν μα-
κεδνικὸν βασιλέα, ὃ-
δὲ ἐκ τῶν ἐμῶν διωκτῶν
ἴδω. ἰδὼν δὲ μοι ἐν γυν-
δίῳ τινι, μισθὸν ἀναύμι-
ον τὰ σαφὰ τῶν ὑπερλα-
μάτων, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλ-
λους ἴδω ἐν ταῖς φι-
δελίαις μεταποιῶντας, Ζίρ-
ξας λίγην, καὶ Δαρσίους καὶ
Πολυκράτας. Οἱ, ἄτομα
διπλῇ τὰ πρὸς τῶν βασι-
λέων, καὶ μικροῦ δᾶρ ἄκτι-
να. τί δὲ ὁ Σικυράτης ἱππεύ-
τι, καὶ Διοχάρης, καὶ ἄλλοι
ἄλλοι ἐν τοῖς σοφοῖς. Μέν. ὁ μὲν
Σικυράτης ἐφ' αὐτὴν πρὸς ἡμῶν
ἀντιλήκην ἀπαύται, εὐνοῖ-
σι δ' αὐτῷ Παλαμίδης καὶ
Οδυσεύς καὶ Νέστωρ, καὶ
ἄλλοι ἄλλοι ἐν τοῖς σοφοῖς.

ἰτι-

consentium decumbere, sese
que ad loci modum contrabe-
re. *Me* vehementius muleo
visisses opinor, si reges hosce
nostros, satrapasq. uisisses ap-
ud eos meniacantes, & aus-
salsamentis uendentes, aus-
primas ipsas licetas utgens
ecinopia proficētes, & quem
admodum consumelijs d quo-
uis afficiantur, atque in fa-
ciem cadantur, perinde atq.
uiliissima municipia. Itaque
Philippum Macedonem com-
spiciamus, conuincere me cer-
se non potui, ostensus est
mibi in angulo quodam, den-
trios calceos mercede reu-
jarcians. Quin alios pran-
ectea multos erat uidere
mendicantes intriujs, *Xerxes*
uidelicet, *Darios*, ac
Polycrates. *Philon*. *Ad*
miranda narras ista de reo-
gibus, penēque incredibilia.
Socrates autem quid facis
ac *Diogenes*, & si quis est
sapientum alius? *Menip-
pus*. *Socrates* profectō co-
uiamibi obuersatur, omnes
que redarguit, uersantur
autem cum illo *Palame-
des*, *Ulysses* & *Nestor*, & si-
quis alius loquax mortuus.

n ill

Ad

Adhuc equidem inflata
 sunt illi, & intumescunt ex
 hausto ueneno cuncta. Si
 optimus Diogenes Sardas
 napalo uicinus Assyrio, Mi
 daei Phrygio, atque alijs in
 eam pluribus ex istorum sum
 ptuosorum numero manet,
 quos quum ciuantes audis,
 ueteris fortune magnitudi
 nem recogitantes, & rides
 & delectatur, ac supinus
 cubans, ut plurimum cano
 tas, spera nimis atque in
 iucunda uoce illorum ciues
 tus obscurans, adeo ut id eo
 grè ferentes, nec Diogenem
 ferre ualentes, de mutanda
 sede deliberent. Phil. De his
 iam satis quidem, ceterum
 quod nam illud decretum est,
 quod initio dixeras aduersus
 diuites esse sancitum? M. Bene
 admones, nescio enim quo
 pacto, quum hac de re dicere
 proposuisssem, ab instituto
 sermone procul aberrauim.
 Dum igitur ibi uersabar,
 magistratus concionem ad
 uocauerunt, his uidelicet de
 rebus, quae in commune con
 ducerent. Conspiciens ergo
 multos concurrere, cōmiscens
 me ipsum mortuis, statim unus
 ἵτι μὲν τοὶ ἐπιφύονται αὐτῷ,
 καὶ διωδύκει ἐν τῷ φαρ
 μακῷ περὶ τὰ σκῆλα. ἰδὲ
 βιάτις & Διογένης παροι
 κᾶ μὴν Ἐπιδάμου πάλιν τῷ
 ἄστυρι, καὶ Μίδα τῷ φρυ
 γί, καὶ ἄλλοις τισὶ τῶν πω
 λυτελῶν. ἑαυτὸν δὲ εἰμυ
 ζόντων αὐτῶν, καὶ τὴν πα
 λαιὰν τύχην ἀναμνήσκου
 ντων, γελᾷ τι, καὶ τίρπει
 ται, καὶ τὰ πολλὰ ὑπὸ πτε
 ρύται καμάμῳ, ἢ δὲ μά
 λα φραχίᾳ καὶ ἀπλῶς τῇ
 φωνῇ, τὰς εἰμυζὰς αὐ
 τῶν ὑπεκαλύπτων, ὥς τε ἐκ
 νιάδου τοὺς αὐδρας καὶ
 διασκήπτειν, μιστοκῶν
 οὐ φέροντας τὴν Διογένην.
 Φίλ. ταῦτ' ἂν ἰκανῶς.
 τί δὲ τὸ ψέφισμα ῥῶ, ἰ
 πόρ' ἐν ἀρχῇ ἐληγόντο λιχν
 ρῶν κατὰ τῶν πλουσί
 ων; Μέν. οὐ γὰρ ὑπὲρ μνησας.
 οὐ γὰρ εἰδ' ἔπος περὶ τοῦ
 νου λέγειν προέδμεν;
 πάντας ἀπὸ πλουτῶν τῶ
 λῶν. διατρέφοντες γὰρ
 μὲν παρ' αὐτοῖς, προέδι
 σαν εἰ πρυτανείας ἐκκα
 σίαν περὶ τῶν λοιπῶν συμ
 φέροντων. ἰδὼν οὖν πολλὰς
 συνάγοντας, ἀναμίξας ἑμὲν
 τὸν τοῖς νεκροῖς, οὐδὲν εἰς
 καὶ

καὶ αὐτὸς τῶν ἐκκλησια-
στῶν. διωκόμενός μὲν αὖ καὶ
ἄλλα, τιλδοταί μὲν δὲ τὸ πρὸς
τῶν πλουσίων. ἰσθ' γὰρ
αὐτῶν κατακρίνεται πολλὰ
καὶ δυνά, βία καὶ ἀλαστο-
νά, καὶ ὑπερβολὴ καὶ ἀδι-
κία, τίλδ' αὐτὰς τις τῶν
ἀματωγῶν ἀνέγνω ψήφισ-
μα τοιοῦτο.

Υἱοῖς.

Επειδὴ πολλὰ καὶ πα-
ράνομα οἱ πλούσιοι ἀρῶσι
παρὰ τὸν βίον, ἀπ' αἰσίου
καὶ βιασθέντες, καὶ πάντα
φρόντων πρὸς τῶν κατα-
φρονούντων, διδόνται τῇ βε-
λῇ καὶ τῷ δόμῳ, ἰσθ' ἀν-
τιπράττειν, τὰ μὲν σώμα-
τα αὐτῶν κατακρίνεται, κα-
τάπρα καὶ τὰ τῶν ἄλλων
πενυρῶν, τὰς δὲ ψυχὰς ἀνα-
πικρύνοντας αὐτοὺς τὸν βί-
ον, κατακρίνεται δὲ τοὺς ὀ-
φείλους, ἄλλοι αὖ ἐν τῷ τοιοῦ-
τῳ διαγόμενοι μετὰ δόλῳ
ἐν τῶν πέντε καὶ ἑκκοσίῳ, ὅ-
σοι δὲ ὄντων γινόμενοι, καὶ
ἀχθοφρονέοντες, καὶ πρὸς τῶν
πρὸς τῶν ἐλκυσθέντων, τὸν-
τοιοῦτον δὲ λοιπὸν ὄντων αὐ-
τοῖς ἀποδανῶν. ἐπὶ πλὴν γνό-
μῳ Κρατῶν σκελετῶν, νε-
κρῶν, φυλῆς ἀλλοτρίας.

ὅτι

et ipse etiam concionatorum.
Agitata sunt igitur et alia
multa, postremo uero de diui-
tibus negocium. In quos pos-
teaquam plurima fuissent
obiecta, uolentia, superbia,
fastus, iniuria, assurgens
eandem ex populo primas
quidam, huiusmodi decretum
legit.

Decretum.

Quoniam, inquit, multa
ea diuites perpetrans in ui-
ta, rapientes ac uim in se a-
rantes, inopisq; omni modo
despectui habentes, Curia
populoq; uisum est, ut quum
functi uita fuerint, corpora
quidem eorum pœnas cum
alijs sceleratorum corpora
bus luant, anima uero sua
sum remissa in uitam, in asini
nos demigrens, donec in ta-
li rerum flatu quinquies ac
uicies decem annorum mila-
lia transegerit, asini scem-
per ex asinis renati, onera
ferentes, atque a pauperio
bus agitati. Deinde ut liceat
illis e uita excedere. Hanc
sententiam dixit Caluarius
patre Aridello, patria Man-
censis, tribu Alibantiade.

n. iij. Ho.

Hoc cecitato decreto, appropinquaverunt principes, sciuit plebs, adfremuit Proserpina, allatrat Cerberus. sic enim tata, quae inferi statuerunt, autem eicantur fiunt. Quae igitur in cognitione agebantur, erant huiusmodi. Tum ego statim, cuius gratia ueneram, Tiresiam adeo, atque illi re, uti erat, ordine narrata, supplicavi, ut mihi diceret, quodnam optatum uita genus putaret. Hic uero subridens (est autem senex) cuiuspiam cecus, pallidus, uoce gracili, o fili, inquit, causam tuam perplexitatis (scio) a sapientibus istis profectam, haudquaquam idem inuicem insipienti de rebus sentientibus, utrum haud fas est id tibi proloqui, siquidem quod Rhodamantibus interdixit, Necquaquam, inquam, o patercule, sed dicamabo, necque me contempnas, qui in uita te etiam ipso cecior oborto. Abducens ergo me, procul ab alijs auferens, ad aures mihi inclinans, Optimum est, inquit, idiotarum priuatorumque uita, ac prudencior. Ideo ab insipientibus esca-

sans

τούτου ἀναγνωθῆναι τοῦ ψαφίσματος, ἐπιψέφισα μὴ αἰσχροῖς, ἐπιχαρτέεσσι δὲ τὸ πλεον, καὶ ἐνδομύσσειν ὁ θεὸς, καὶ ὑλάειν σὺν ὁ κέρβερος. οὕτω γὰρ ἐπιπλεονίζονται, καὶ λύονται, τὰ ἀνγνωσμένα. ταῦτα μὲν δὲ οἱ τὰ ἐν τῇ ἰακκασίᾳ. ἐγὼ δὲ εὐπρόσ ἀφίγμενος ἔρχομαι, τῇ Τηρέϊᾳ προσελθὼν, ἰκίνοιν αὐτὸν τὰ πάντα διαπρασάμενος, ἀπᾶν πρὸς με, ποῖον τινα ὄνεται τὸν ἄριστον βίον. ὁ δὲ γελᾶσας, ἔφη δὲ τυφλὸν τι γρόντιον, καὶ ὠχρὸν, καὶ λιπτόφρονον, ὃ τέκνον, φησὶ, τί μὴ αἰτίαν εἶδᾷς σε εἰ ἀπίστες, ἔτι παρὰ τῶν σοφῶν ἔγινετο, εἰ τὰ αὐτὰ γνῶσθαι οὐκ ἐβόλῃς. ἀτὰρ οὐ δύμις λίγαν πρὸς σε, ἀπάρηται γὰρ ὑπὸ τοῦ Ραδαμανθῦος. μελαμῶς, ἴφην, ὃ πατήριον, ἀλλ' ἀπὶ, καὶ μὴ παρίσθαι με σὺ τυφλότερον παρίσθαι ἐν τῷ βίῳ. ὁ δὲ δέ με ἀπαγαγὼν, καὶ πολὺ τῶν ἄλλων ἀπεσπάσας, ὄρμα πρὸς ἐκείνους πρὸς τὸ εὖε φησιν, ὁ τῶν ἰδιωτῶν ἄριστος βίος καὶ ευφρονέστερος, ὡς τῆς ἀφροσύνης πανσέμερος.

μηδ' τὸ μιν τι εὐλογῶν, καὶ
 τίλιν καὶ ἀρχὰς ἐπισκοπεῖν,
 καὶ καταπύρας τῶν σοφῶν
 τῶν συλλογισμῶν, καὶ τὰ
 τοιαῦτα λυρὸν ἔχουσά μιν.
 τότε δὲ πάντες ὁρῶντες, ἔ-
 πως τὸ παρὲν οὐδέ μιν,
 παραδράμει γιγνῶν τὰ πολ-
 λὰ, καὶ πόρῃ μηδὲν ἐν-
 δακνῶν. οὗτε αὖτις, πάλιν ἔρ-
 τοι κατ' ἀσφοδιλὸν λαμῶ-
 να. ἐγὼ δὲ καὶ γὰρ ἔδειξά μιν
 ἐν, ὅτι δὲ ὁ Μιδροβαρζάν,
 φημι, τί διαμίλλομαι, καὶ
 ἐν ἀπικλῆ οὐδὲ ἐν τ' βίον;
 ὁ δὲ πρὸς ταῦτα, δάκρυα, φη-
 σιν ὁ Μινίππι, ταχέως γάρ
 σοι καὶ ἀπράγμονα ὑποδεί-
 ξω ἀρπύριον. καὶ δὲ ἀπαγα-
 γῶν με πρὸς τι χωρίον τῶ ἀλ-
 λου σοφοτέρων, δείξας τῇ
 χαρὶ πῆρ' ἡνδρ' ἀμαυρὸν τι
 καὶ λυτὸν ὡς πόρ' διὰ λελα-
 δρίας ἐν γένεσιν, ἐκάνει, ἐφ'
 ὅτι τὸ ἴδιον τῷ Τροφῶνιον,
 λέγειν δὲ κατ' ἐρχομένης οἱ ἀπὸ
 βιωτίας. ταῦτά μιν οὐκ αὖτις,
 μὴ οὐδὲν ἰσχυρὸν ἐν Ἑλλά-
 δι. ὁ δὲ αὖτε τῆς ἀρπύ-
 ριδος ἐγὼ, καὶ τὸν μάγον ἀ-
 σπασά μιν, χαλκίως μά-
 λα διὰ τὸ τιμῶν ἀνδρῶν
 σαι, οὐκ εἶδ', ἵππῃς ἐν Λιβα-
 δίᾳ γένεσιν.

Τι-

sans alia cogitandi, & fines
 & principia inspiciendi, & uas
 tros hosce syllogismos despuēs,
 atq; id genus omnia nugae aspi-
 cians, hoc solum in tota uita
 persequere, ut praesentibus be-
 ne compositis minimè curiosus,
 nullate sollicitus, quàm plu-
 rimum potes, hilaris uitam tra-
 dens traducas. Haec quum
 dixisset, rursus in asphodelorū
 praeum sese corripuit. Ego
 igitur (nam & nunc esset ca-
 tas) age, inquam, ὁ Μιδροβα-
 ρζάνε, quid cunctamur? ac
 non hic rursus abimus in uio-
 lantem? Ad haec ille, Confide, ino-
 quis, ὁ Μενίππε, breuem quipa-
 re facilem tibi monstrabo sca-
 mitam, & me proximis abdu-
 cens in regionem quandam ma-
 gis priore tenebriosem, manus
 procul ostendens sub obocurum
 senectus, ac uelut per rimam in-
 fluens lumen, Illud, inquis, Tro-
 phonij templum est, atque illae
 ad inferos ē Boeotia descendit
 eur, hac ascendes, atque illico eo-
 ris in Graecia. Ego igitur hoc
 sermone gauisus, salutato Men-
 go, difficile admodum per ana-
 gistas antri fauces subrepens,
 nescio quo pacto in Lebediam
 perueni.

• •

Τί-

Timon siue Misantropos.

Τίμων ὁ Μισάνθρωπος.

O Iupiter Phili & hospis
alis, sodalitate, domestice, fula
gurator, iustitiae, nubis
coge, grandis strepe, & si quod
aliqd tibi cognomen auoniti
Poeta tribuunt, maxime quum
haerent in uersu. Nam tum
illis tu multinominis factus,
carminis ruinam fulcis, meo
erigis explēs hiatum. Vbi tibi
nunc magnicēptum fulgur,
grauis fremitus tonitruū Vbi aro
dens, cadens ac ietificum
fulmen? Nam haec omnia iam
palam apparet nugas esse, sua
etiamque poeticum, nec omnia
no quicquam praeter nominum
streptum. Sed decantata ille
la tua arma eminus ferientia
expropterea nescio quomodo
penitus extincta sunt, frigētia
que, adeo ut ne minimam qui
dem scintillulam iracundiae ado
uersus nocentes reliquam obuia
neant. Itaque citius quiuis
ex his, qui peieraturi sunt, ex
cinctum elichnium metuerit,
quam flammam fulminis cuncto
rum necantis, adeo titione que
palam incutere uideris eis.

Ω γὰρ φίλε καὶ ξένε
καὶ ἰταρεῖ, καὶ ἰφίτη, καὶ
ἀνδροπότη, καὶ ὄρνι, καὶ
νικηλαγώρετα, καὶ ὀρίγδου
πι, καὶ εἴ τι σε ἄλλο οἱ μὲν
βρόντηται ποιεῖται λαλῶσι,
καὶ μάστιγα ἔσται ἀπορῶσι
πρὸς τὰ μέτρα. τότε γὰρ αὐ
τοῖς πολυνόμου & γινώμενος
καθρέδεις τὸ πῖπτον τῶ μέ
τρου, καὶ ἀναπληροῖς τὸ λι
χλὼς τῶ ῥυθμῷ. πῶ σε νῦν
ὁ ὀρισμάρα & ἀστραπὴ, καὶ
ὁ βαρύβροτος βροντῇ, καὶ ὁ
αἰδαλόος καὶ ἀργύρεος καὶ
σμερδαλέος & ὑδραυνός; ἅ
παντα γὰρ ταῦτα λῆρ & ἡ
δὲ ἀναπύφνη, καὶ λαπνὸς
ποικτικὸς ἀτεχνῶς, ἔξω τοῦ
πατάγου τῶν ἰσχυμάτων. τὸ
δὲ αἰὶ Αἰμῖρ σου, καὶ ἰκνύβη
λον ἔπλον καὶ πρὸχρον,
οὐκ οἶδ' ἵπως τιλίως ἀπεί
σβη, καὶ ψυχρὸν ὄσσι, μηδὲ
ἰλίγην σπινθήρα ἐργῶς κατὰ
τῶν ἀδικουμένων διαφυλάτ
των. δάκτυλον γὰρ τ' ἐπορητῶν
τίς ἐπιχειρῶντων ἰωλον θρυ
αλλίδα φοβαδῆν αὖν, ὃ πλὴν
τῶ πανδαιμάτου & ὑδραυνῆ
φλόγα ὅτι λαλῶν τινὰ ἱπα
τατάναδαι δίκας αὐτοῖς,

ὅτι πῦρ μὴ ἢ λαπτὸν ἀπ' αὐ-
 τοῦ μὴ διδόναι, μέντοι δὲ
 τότε εἶναι ἀπολαύειν τῆ
 φράσεως, ἵτι ἀναπληροῦ-
 οῦνται δι' ἀσφάλειαν. ὥστε ἡ δὲ
 διὰ ταῦτά σοι καὶ ἡ Σαλμων
 γούης. αὐτίβρεντων ἰτέλμα,
 οὐ πᾶν τοι ἀπιδαν. ὦν
 πρὸς ὅτι ψυχρὸν πλὴν ἰργλῶ
 Δία, ὁδομυγρὸς αὐτῆς, καὶ
 μεγαλοχόμην. πῶς γὰρ
 ἔπειν γὰρ καὶ ἀσφὺρ καὶ μαν-
 δραγύρα καὶ σὺδλεις, ἵς ἐβ-
 τε τῶν ὑπερκεινῶν ἀκρίε,
 οὐκ ἐπὶ τὸν ἀδικοῦντα ἐπι-
 σκοπῶς, λαμψὲς δὲ, καὶ ἀμ-
 βλυώτης πρὸς τὰ γινόμε-
 να, καὶ τὰ ὅσα ἐκκινῶν-
 σαι καὶ ἀπὸ τοῦ παρὲς ἡμέρας.
 ἐπ' αὐτῇ γὰρ ἵτι καὶ ἐξυδ-
 μ. ὦν, ἢ ἀμκαῖ. πλὴν ἰρ-
 γλῶ, πολλὰ κατὰ τὴν ἀδικίαν
 καὶ βιαιὴν ἱστοίαν, καὶ οὐ-
 δικίαν. ὅγδ' ἐπὶ πρὸς αὐ-
 τοὺς ἐκχαρίαν, ἀλλ' αὖ ἐ-
 σθρῶς πάντως ἡ ὑδραυνὸς.
 ἰω, καὶ ἡ αἰγὶς ἐπὶ δ' αἰγίς, καὶ
 ἡ βρεντὴ ἐπαταγῶν, καὶ ἡ
 ἀσραπὴ σιωχὲς ὡς πρὸς εἰς
 ἀπρόδοσιμον προσηκόντισται,
 οἱ οἰσμοὶ δὲ κοσμηθῶν, ἢ
 ἡ χιὼν σαρκοδὸν, καὶ ἡ χέ-
 λαια πτερνιδόν, καὶ ἵνα σοι

ὅτι

ut ignem quidem aut fumū ab
 illo proficiscens nihil quicquid
 formidetur, nec hoc solum vulne-
 ri inferri posse iudicent ut fulia-
 gine complectantur. Quibus rebus
 factū est, ut iam Salmoncus et
 bi sic ausus etiā obsonare, neque
 id admodū ab te, quippe advena
 sus Iouem usque adeo ita frigida
 dum, uir ad facinora feruidus,
 audacia et tumidus. Quid ni e-
 nim faciat, ubi tu perinde ac
 sub mandragora steteris, quod neque
 peccantes exaudias, neque corū quod
 flagitia committunt, respectum an-
 gas. Cæcutis autē lippitudine,
 et hallucinans ad ea quæ sunt,
 auresque iam tibi obsurduerunt,
 instar horum, qui ætate defecti
 sunt. Quandoquidē quū iuuentia
 adhuc esset, acrisque animo uehe-
 mensque ad iracundiā, permixta
 in homines maleficos ac uiolens
 eos faciebas. Neque tum unquā
 tibi cum illis erant induciæ. sed
 perpetuū fulmen erat in nego-
 cio, perpetuū obuibrabatur. Ne-
 quis, obstridebat tonitru, fulgur
 continenter iaculorū in motem
 densissimē ex ædiso loco deuola-
 tum torquebatur, terræ quassatio-
 nes, cribri instar frequentes ad
 hæc nix cumulatæ, neque non gran-
 do saporū in motem, ac ut tibi

molitur

molesse differam, imbecisque
 rapidi et violenti, ac flumen
 quotidie exundans. Fane cap-
 tum repente Deucalionis et
 euenusfragium ortum est, ut
 omnibus sub aqua demersis,
 uix unice scapula seruato-
 rit, qua in montem Lycotem
 appulit, humani generis quasi
 scintillulas quasdam seruans,
 unde scelcratius etiam genus in-
 proleum propagaretur. Nisi
 mirum igitur dignum secordia
 premium ab illis reponas, quā
 iam nec sacra facias tibi quiso-
 quam, nec coronas offerat, nisi
 si quis obiter in Olympicis, ac
 ita ne te quidem rem admodum
 frugiferam facere uideatur, sed
 priscum quendam risum ma-
 gis reserare, ac penē Saturnum,
 et Deorum generosissime, et
 reddunt magistratus abdicato-
 res. Omitto loqui, quoties
 iam templum tuum sacrilegio
 compilatine, quum tibi etiam
 ipsi in Olympiacis manus ado-
 molui sunt. Neque inerte-
 tu aliofremus ille pigrisaberis,
 uel excitare canes, uel uicinos
 aduocare, ut auxilio accurren-
 tes illos comprehenderet, quum
 etiā dum adornatētur ad fugā.

φερτικῶς διαλέγεσθαι, ὅτε-
 τε βαυδαῖσι καὶ βίαισι, πο-
 ταμὲς ἰκάνηται γὰρ. ὅτε
 ταλινὰ ἔνθα ἐν κεφαλῇ χρένου
 ἐκφυγίῃ ἐπὶ τῷ Διὶ καλὴν-
 τος ἵγνεται, ὡς ὑποβρυχίων
 ἀπὸ τῶν καταδιδυκόντων,
 μέγιστον ἐν τῷ λιβώτιον πόρι-
 σθῆναι, προσεῖλαι τῷ Λο-
 κῷ αὐτοῦ, ὡς πύρρον τι τῷ ἀνδρὶ
 πῖναι σπέρματι. Διαφυλά-
 τῃν αἰς ἐπιγονῶν λαοῦς μά-
 ζον. τοι γὰρ τοι ἀνέλουσα
 ἂν ῥαδυμίας τὰ κίχαρα λε-
 μίσθῃ παρ' αὐτῶν, οὔτε δύου-
 τος ἐστὶ σοι τοῖς, οὔτε τι φε-
 νοῦντος, ἀλλ' ὡς τὰ παρ' ἑ-
 σθῶν ἐνλυμπίων, καὶ οὔτε
 οὐ πάντων ἀνὰ γὰρ πῶν
 Διοῦ, ἀλλ' αἰς ἑὸν τὸ ἀρ-
 χῶν συντηλῶν. καὶ κατ'
 ἐλπίον ἐρένοισι, ὡς Διὶ γὰρ
 ναύτατι, ἀποκρίνουσι, πα-
 ροῦς μέγιστον ἂν τιμῆς, ὡς λί-
 γον, ὁπότε αἰς ἑὸν σου τὸν
 οἶον σισυλῆκασιν. οἱ δὲ καὶ
 αὐτῷ σοι τὰς χάρας ἐνυμ-
 πιάσιν ἐπιβιβάζουσι, καὶ
 οὐδ' ὅτι ὑψιβριμίας ὄνυσας ὅ-
 αὐτῶν σου τὸν λιῶν, ὅτι τὸν
 γάτορας ἐπιπλάσας αὐτῶν.
 ὡς βασιλεῦς αὐτῶν αὐτῶν
 συνλάβει, ἐνι σου δα-
 ζομένους πρὸς τὸν θυλῶν.
 ἀλλ'.

& procul conspecto me, aliò se-
 se detorqueat, existimantes
 sese inauspicatum, abominan-
 dumque uisuros speculaculum,
 quem non ita pridem seruato-
 rem & adiutorem suum esse
 prædicabant. Itaque premena-
 tibus malis ad extrema redas-
 cius consilia, renone arrecto,
 ætatem exerceo, quaternis cona-
 ductus obolis, atque hic cum
 solitudine, cumque ligone phis-
 losophor. Hoc interim lucri
 mihi uideor factura, quod post
 hac non intuebor plerosque:
 præter meritum secundis for-
 tuna successibus uidentes.
 Nam illud uel maxime urit.
 Jam igitur tandem aliquando
 Saturni Rheæque proles, excusa
 so profundo isto, grauique so-
 mmo (nam Epimenidem quos-
 que dormiendo uicisti) denuo
 iactato fulmine, aut ex Octa
 redaccenso, ingenti reddita
 flamma, iram aliquam stre-
 nuus illius ac iuuenilis Iouis on-
 stende, nisi uera sint quæ d'Oræ-
 fibus de te, tuæque sepultura
 feruntur. Iupiter. Quis hic
 est Mercuri, quem audio sic
 uociferantem ex Ætica, ad
 Hymettum in radice montis,

hora

καὶ πῶς ῥηδὲς ἰδόντες, ἐν-
 ραν ἰσχυρίζονται, δυσάτυ-
 τον καὶ ἀπορρέπασιν δια-
 μα ἔψιδαι ὑπολαμβάνον-
 τες, τὸν οὐ πρὶ πολλῷ οὐτῷ
 ρα καὶ ἀνδραγαθῶν ἀντὶν γι-
 γνησμένον, ὥστε ὑπὲρ τῶν ἡ-
 κῶν ἐπὶ ταύτῳ τῶν ὀχρε-
 αὶ ῥαπιδέμεν, ἐκφύμα-
 νος διηφείραν, ὀργάζεσθαι
 τῶν γῶν, ἐπὶ μὲν δ' ἰδόντων
 τισι αἰσῶν, τῇ ὀργῇ καὶ τῇ
 δικίᾳ περισφίλῃ σφῶν ἐν-
 ταῦθα. τῷ το γὰρ μοι δεικνύ-
 κος δανῶν, μακίτι ἔψιδαι
 πολλοὺς παρὰ τῶν ἄξιον οὐ
 πράττοντας, ἀνιχρήτορον γὰρ
 τῷ το γὰρ ἔδῃ πρὸς οὐκ ἔχον-
 τιν καὶ Ρίκεν, τὸν βαδιδῶ
 τῷ το γὰρ ὑπομὲν ἀποσφάλλεσθαι
 καὶ νύδουμον, ὑπὲρ τὸν ἐπι-
 μνήδῃ γὰρ κινεῖσθαι, καὶ
 ἀνδραγαθῶν τὸν ἰδόντων,
 ὅτι ἐν αὐτῇ ὁ ἰσχυρὸς ἐκφύμα-
 νος γὰρ ποιεῖσθαι τῶν φλῶ-
 γα, ἐπὶ δ' ἄρα τὴν χολῆν
 ἀνδραγαθῶν καὶ νικῶν Δι-
 ος, ὅτι μὴ ἀλλὰ ὅτι τὰς ὑπὲρ
 χρητῶν πρὸς σε καὶ ἐν ἡμῶν
 οὐς ταχὺς μνηστοργεῖσθαι.
 Ζ. τίς ἐστὶς ὅστις, ὁ Εὐμῆς, ὁ καὶ
 πρᾶγος ἐν αὐτῇ Ἀττικῇ, παρὰ
 τὸν Ὑμηττὸν ἐν τῇ ὑπὲρ αὐ-
 πν

πινυρὶς ἐλθ' καὶ αὐχμῶν,
καὶ ὑπὸ δ' ὀδρῶν; σκάπτει
ἔ, οἶμαι, ἐπικυφῶς, λέλθ' αὐδρῶν καὶ δαρσύνε, ἥπερ
φιλέσεις ἐστὶ. εὐ γὰρ αὐτῶν
τῶν καὶ βῆς τοὺς λόγους δι-
εξῆς καὶ δ' ἡμῶν. Εἰ τί φησὶ ὁ
πᾶν τῶν; ἀγγεῖς Τίμωνα τὸν
Εὐκλετίδου, τὸν καλὸν τῆς
οὐτίς ἐστὶ ὁ πολλὰς ἡμᾶς
καὶ ἰδρῶν τελέων ἱστίασε,
ὁ νύπλητ' ὁ τὰς ἱλας ἱκα-
τῆρας, πᾶρ ὁ λαμπρῶς οἰώ-
δα μὲν ἰορτάζειν τὰ δίκαια.
Ζ. φῶς ὁ ἀλλὰ γὰρ. ὁ καλὸς
ἐκᾶν, ὁ πλούσιος, πᾶρ
ὁ ὁ τῶν οὐτῶν φίλοι; τί παθῶν
οὐτῶν τοῦτῃ ὅτι, αὐχμῶν,
ἄλλοι καὶ σκαπανοὺς καὶ
μειδῶντες, ὡς ἱκῶν, οὐτῶν βα-
ρύναν κατὰ φῆμ' πλὴν δι-
πύλων. Εἰ μὲν οὐτῶς μὲν ὁ
πᾶν χρητίτης ἐπὶ φῆμ' αὐ-
τῶν, καὶ φιλανδρῶν, καὶ
ὁ πᾶρ τοὺς διωκόμενους ὁ
πᾶντας ἱκῶν. ὡς δὲ ὁ
καὶ δ' ἀλγῶν, αὐτῶν καὶ οὐ-
δα καὶ ἀκρίσια πᾶρ τοὺς
φίλους, ὅς οὐ σωίαν, ἱερα-
ξὶ καὶ λύκοις χαλεπῶν,
ἀλλ' ὑπὸ γυνῶν τοσούτων
ὁ κακοδαίμων ἱεραξὶ μὲν
οὐ ἥπαρ, φίλους αὐτῶν αὐτοὺς

horridus torus, ac squalidus, pel-
leq; hircina amictus, fodit autē,
ut arbitror, nam pronus incum-
bit homo loquax et cōfides, mi-
tū ni philosophus est neq; enim
alioqui adeo impia, nefariāque
in nos fuerat dicturus. M. Quid
ais patet, an non nosti Timoa-
nē Echecratiidis filiū Golyttem
sciri Hic nimirū est, qui nos sae-
penumero in sacris legitimis cō-
uiuio accepit, ille repente diues
factus, ille qui totas Hecatom-
bas, apud quem splendide Ioe-
uialia festa consueuimus agere.
Iup. Hec quae nam ista res
rum commutatio? hic cūcine hōe-
stus ille, diues, quē tam frequen-
tes cingebant amici? Quid igitur
eius accidit, ut hoc sit habitus
squalidus, aerūnosus, fossor cōdis
clivius, uti cōycio, qui tam gra-
uem ligonem gerat Metc. Ad
hunc modum illum quemadmo-
dū probitas euertit, atq; humani-
tatis, et in omnes quicumq; con-
gerens misericordia. At reuera
ta uerordia potius faciliatq;
nullusq; in suscipiendis amicis
defectus, quippe qui neutiquam
intellexit, sese corutis lupisq;
largiri. Quin magis quā dū uul-
turibus tam multis misero iecur
etoderetur, amicos esse eos

& socios iudicabas, quasi bene-
 uolentia erga sese afficerentur,
 quum illos epula magis cape-
 rent. Ergo postea quum ossa pe-
 nitius nudassent, circumtosi-
 senti quē, deinde si qua medulla
 suberas, hanc quoque admodum
 diligenter exuixissent, aufuge-
 runt, exuicium & radicium de-
 fectum destituentes, adeo ut po-
 stea ne agnoscant quidem, aut
 aspiciant, tantum abesse, ut sint
 qui suppedient, impertiantur.
 Hos ob res fessor & sago, ut
 uidet, operius pelliceo urbem
 prae pudore fugiens, mercede
 terram exerceat, aduersus ingra-
 tos atra bile stomachatur, qui
 quidem sua benignitate dicati,
 admodum fastidiosus nunc prae-
 teant, ac ne nomen quidem an
 Timon uocetur, nouerint. Iur.
 Atque profecto uir neuiquam
 fastidiendus, neque negligendus,
 & iure optimo indignatur, qui
 his rebus in malis agat. Quare
 sceleratos istos adulatōres ipsi
 quoque fuerintus imitati, sicut
 uirum neglexerimus, qui tanta
 uim laetotum ei captatum pin-
 guissimas quasque nobis in arte
 adoleuerit. Quare nidor etia
 amdu mihi in naribus residet.
 Tamen si propter negociasque

εἶπε

καὶ ἰταίρουσι οἷτο, ἡπ' ὅν-
 τίας δὲ πρὸς αὐτὸν, χαίρον-
 τας τῇ βίῃ. οἱ δὲ τὰ ἐπὶ
 γυμνώσονται ἀκριβῶς, καὶ
 πόριζαντο, ἵτις ἡ μυ-
 λος ἰσχύει ἐμυλῆσαι αὐτοὺς, καὶ
 τῶτον ἢ μάλα ἐπιμυλῶς ἔ-
 χοντο, αὐτὸν αὐτὸν καὶ τὰς εἰ-
 ζας ὑποτιτταμένον ἀποδι-
 πνύον, οὐδὲ γινώσκοντες ἵ-
 τι, οὐδὲ προσβλέποντες. πῶ-
 δον γὰρ ὃ ἐπιουριῶντο ὃ
 ἐπιδιδόντες ἐν τῷ μέγα,
 διὰ ταῦτα διικλιτῆς καὶ
 διφθόριας, ὡς ἱρᾶς, ἀπαι-
 πῶν ἡπ' ἀσχυρίας τὸ ἄ-
 τυμειδὺ γινῆ, μιλαγ-
 χῶν τοῖς λιανῶ, ἵτις οἱ
 πλουτιῶντο παρ' αὐτοῦ,
 μάλα ὑποβηπτικῶς παρί-
 χοντα, οὐδὲ τοῦτομα ἀτί-
 μων λαλοῖτο αἰδέοντο. Ζο-
 καὶ μὲν οὐ παρῆντι ὁ ἄ-
 νηρ, οὐδὲ ἀμιλατῆς. ὁ
 κῆρα γὰρ ἡγανάκτα δυστυ-
 χῶν ἐπὶ καὶ ἡμῶν ποιήσα-
 μῶν τοῖς λιανῶ τοῖς λιανῶ
 ξιν ἱππῶν, ἐπιλιπνύ-
 νοι αὐτῶν τοσούτα ταύρων
 τὴ καὶ αἰγῶν πῶτα καὶ λα-
 σάντες ἡμῶν ἐπὶ τῶν βα-
 μῶν. ἵτις γοῶν ἐν ταῖς εἰ-
 σὶ πλὴν λυσίαν αὐτῶν ἔχον,
 πλὴν ἡπ' ἀσχυρίας τὴ καὶ
 ὁρῶν

ὁρῶντες πολλὰ τῶν ἀποστόλων
 τῶν καὶ βίαις ἐμύθεν καὶ
 ἐρπασίστην, ἵτι ἀνὰ φέ-
 βον τῷ πατρὶ τῶν ἰδρυόντων
 (πολλοὶ γὰρ οὕτω καὶ
 ἀνυφύλακτοι, καὶ οὐδὲ ἐπὶ
 ὁλίγῳ καταμύσαντες ἡμῶν ἱ-
 φιάς) πολλὰ ἔλα χρίνοντες
 ἀπὸ βλάβης αἰ τῶν Ἀτ-
 τικῶν, καὶ μάστιγα δὲ οὐ φι-
 λοσοφία καὶ λόγων ἐκδοῦν
 ἐπὶ πᾶσι τοῖς αὐτοῖς. μαχί-
 μος γὰρ πρὸς ἀλλήλους
 ἐπὶ ἐκείνοις ἔμελλεν, οὐδὲ ἐπὶ
 αὐτοῖς ὅτι τῶν ἀρχῶν. ὅς
 ἐστι ὁ ἀποστόλων καὶ τὰ
 ὅσα ἐκείνοις, ὅτι ἐπὶ βί-
 βας πρὸς αὐτὰς ἀρτίως τι-
 νες καὶ ἀνύματα καὶ λόγου
 μεγάλοι τῇ οὐκ ἐξουσί-
 ῃ. ἀλλὰ ταῦτα τοὶ καὶ τῶ-
 ν ἀποστόλων οὐκ ἐπὶ πρὸς
 ὅσους, οὐ φαῦλον ἵστα. ἵνα
 ἀπὸ τῶν πολλῶν ὁ ἑμῶν πα-
 ραλαβὴν, ἀπὸ τῶν αὐτῶν
 ἀπὸ τῶν ἀρχῶν. ὁ γὰρ τῶν ἰδρυ-
 ῶν καὶ τῶν ἀποστόλων ἡμῶν
 ὁ γὰρ, καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἡμ-
 ῶν πρὸς τὴν τῆς οὐκ, μα-
 ρτὴ ἀπολλοῦς ἵδουσαν ὅτι
 ὁ γὰρ, ἡμῶν ὅτι μαρτυρῶν
 ὁ γὰρ ἡμῶν ὅτι αὐτοῖς ἐκεί-
 νους ἀπὸ τῶν οὐκ. ὁ γὰρ
 ὁ γὰρ ἀπὸ τῶν πολλῶν ἡμῶν,

ἀντιπρὸς, ἵτι αὐτὸν ἀπα-
 ντῶ ἀμὰς, μὴ. Πλ. ἀλλ'
 ἵγ' ἐκ ἀπ' ἡλίου ἢ τοῦ παρ'
 αὐτῶν. Ζώβ. διὰ τί ὃ ἀρῖν
 Πλούτῃ, καὶ τῶντα ἰμοῦ λι-
 λούσασθαι; Πλ. ἵτι τῷ
 Δία βραχὺν οἷς ἰμὶ, καὶ θ-
 ῖφρα, καὶ οἷς πολλὰ κατ-
 ῖναι, καὶ τὰντα παρ' αὐτῶν
 πῶτ' φίλον ἵστα. καὶ μὲν
 οὐχὶ διακρίνεις καὶ θῖναι ὅτι
 οἷναι, καὶ ἀπὸ τοῦ οἷ τοῦ
 κατὰν χαρὰν ἀπορρίπτειν
 τοῦ αὐτοῦ οἷον ἀπ' ἡλίου, πα-
 ραίτης καὶ ἡλιασὶ καὶ ἡ-
 ταισιν παραδιδούμεν;
 ἔκ' ἡνίκ' αὖτ' ὃ τοῦ πῶναι
 καὶ τοῦ αἰδοῦναι μελόντες
 ἀντιπρὸς, τοῦ παρ' αὐτῶν
 οἷς τίμῃ. ἵγ' καὶ παρ' αὐ-
 τῶν. οὐτὰρ δὲ οἱ λαοὶ τῷ
 παρ' αὐτῶν οἷον, ἢ παρ' αὐ-
 τῶν οἷον, καὶ παρ' αὐτῶν
 παρ' αὐτῶν λαβόντες; καὶ δι-
 κῶναι, ἀγαπῶνται ἀλλή-
 λους, τὴν παρ' αὐτῶν ἀντιπρὸς
 τοῦ, οἱ ἀντιπρὸς οἷον
 οἷον ἀμὰς παρ' αὐτῶν.
 Ζ. οὐδὲν ἵτι τοῦτον ὁ Τι-
 μων ἀρῶνται παρ' αὐτῶν, πᾶ-
 ν γὰρ αὐτῶν ὃ δὲ κατὰν
 παρ' αὐτῶν οἷον, ὃ καὶ παρ'
 αὐτῶν οἷον ἀντιπρὸς ὅτι
 τῶν τοῦτον, ὃ κατὰν οἷον

nutans, etiam nunc foderet ne-
 glecius. Plutus. At ego Iupis-
 ter haudquaquam ad istum re-
 diturus sum. Iupiter. Quid ita
 non rediturus optime Plute,
 praesertim & me iussus est Plutus.
 Quoniam per Iovem iniuria
 me affectu efficiens, & in multis
 fragmenta difficans, id quod quum
 illi paternus essem amicus, ac
 me penè dixerim, fuscini ex au-
 dibus extrusit, nec aliter quam
 ij, qui è manibus ignem abijcia-
 unt. Num tu rusus ad istum ibo,
 parasitis, adulatoribus & scora-
 tis donandus est Ad eos me mito
 ac & Iupiter, qui munus in celled-
 cluri sine, qui amplexurum, quib-
 bus equidem in pretio sum, &
 maiorem in modum exoptab-
 um. At hi stupidi cum inopia
 commercium habeant, quam
 nobis anteponunt, ut ab eis acce-
 pro sago pelliceo, ligo neque, sat
 habeant, quam quatuor lucrati
 aut obolos, decem talenta com-
 emptum dono dare solui. Iu-
 piter. Nihil istiusmodi possibae
 in te facturus est Timon, qui pa-
 pe quem ligo abundè satis cor-
 ripueris, nisi prorsus nullum
 dolorem sentiens illius in-
 lia; quod oportet se pro
 o ij perius

οὐ τὸ ἀμύητος, οὐδὲ ἐπ' ἀ-
 δάας χρωμένους ἐπ' ἱρώτι,
 κυρίους γένητας, ἀλλὰ φυ-
 λάτῃ αἰγυργηγέτας, ἐν τῷ
 σπαῖον καὶ τὸν μεγάλῃ ἀσ-
 παρδαμυντὶ βλάπτοντας, ἰ-
 παρὶν ἀπὸ λαοῦν αἰμύνας,
 ἐπὶ αὐτοὺς ἀπὸ λαοῦν ἵχαν, ἀλλὰ τὸ
 μηδὲν μεταδιδοῦναι ὅτι ἀπὸ λαοῦν, ἡδὲ ἀπὸ
 ἰσλὺν ἐν τῇ φάτῃ ἰούνα, μέ-
 τι αὐτῶν ἰαδίουσαν τῶν ἡγε-
 δῶν, μέτι τῷ ἰαπῶν πατῶν-
 τι ἐπὶ ἰαπῶν. καὶ προσ-
 ἔτι γὰρ καὶ ἡγετῶν αὐτῶν
 φαδμελίων καὶ φυλάτῃν-
 των, καὶ τὸ κατέτατον αὐ-
 τοὺς ἰαλετυπώτων, ἄγνο-
 οῦτων δὲ οὐ κατὰ κράτος αἰ-
 κίτες, ὅτι αἰσθητοί, ὅτι παρὰ δι-
 στροφῇ ὑπὸ αἰσθητῶν λαοῦν, ἰα-
 παρὶν ὅσα τὸν ἡγετῶν αἰμύ-
 να καὶ αὐτῶν δόκῃ ἰαλῶν,
 πρὸς ἡμῶν γὰρ καὶ ἡμῶν
 ἵππων λυγρῶν, καὶ δι-
 στροφῇ δὲ καλλῶν, ἰα-
 στροφῇ ἰαλῶν τῶν ἡγε-
 τῶν. πῶς οὖν οὐκ ἡδὲ ἰαλῶν,
 πῶς μὲν οὐ τῶν αἰτι-
 ῶν, τῶν δὲ τῷ Τίμωνι τὰ
 ἰαλῶν ὅσα καλλῶν; Πλούτ.
 καὶ μὲν οὐ γὰρ τὰ καλλῶν ὅσα
 ἰαλῶν, ἀλλὰ οὐ δόξα δὲ
 ἰαλῶν, τῷ γὰρ Τίμω-
 νι

non auderens, neque quum ipse
 esset in manu, amove in suo se-
 cute uerteretur, sed uigiles obse-
 uaret, ad signum ac setam oculo
 bis nunquam conuiuibus, neque
 usquam dimouis semper inuena-
 res, abunde magnum fructum
 arbitrares, non quod ipsis fru-
 endi facultas adesset, sed quod
 nemini fructu copiam facere-
 rent, non aliter qudm in praese-
 pi canis, nec ipse uescens horu-
 dele, nec equum famelicum id
 facere sinens. Quinciam uideo
 hos illos, qui parcerent, & asser-
 uarent, & (quod esset absurdissi-
 mum) es si quidem sibi subtra-
 berent uerterenturq; conange-
 re, non intelligerent autem for-
 te, ut aus sceleratissimus fa-
 mulus, aut dispensator, aut li-
 berorum pedagogus furim
 subiret, ludibrio habiturus ino-
 felicem & inamabilem berum,
 quem postea sinas ad fuliginem
 sam, & otis angustis lucernam
 lam, ac sicutulosum scirpulum
 usque inuigilare. Quid itaque
 an non iniquum, quum hac quo-
 dam incusueris, nunc in Tim-
 mone diuersa his criminatis
 Plutui. Aequi si rem uere pera-
 penderis, utrumque me iure fa-
 cere iudicabis. Nam & Timo-

nisi ista nimia lenitas, negligencia
 sia potius, haud beneuolentia,
 studiumque quod ad me pertinet,
 merito uideatur. At e diuerso,
 qui me osibus ac tenebris inclusum
 seruabant, i. agentes, quo
 scilicet crassior, saginatiórque,
 ac uehementer conpulsentia onu-
 stus euaderem, quum interim
 neq; ipsi contingerent, neque in-
 lucem producerent, ne uel aspi-
 ceret d quopiam, hos dementes
 & contumeliosos in me iudica-
 bam, quippe qui me nihil como-
 meritum, tot in uinculis cogere-
 rent suu carieque putrescere,
 haud intelligentes, quo mox de-
 migrent, me alij cuiquam, cui
 fortuna fauerit, relicturi. Nec
 hos igitur probos, sed ne illos qui
 dem, qui nimium facile mihi
 manus admouent. Sed qui
 (quod est optimum) mediocri-
 tate utantur, uti nec prorsus
 abstineant, neq; penitus profun-
 dant. Et enim illis per Iouem
 considera Iupiter, Si quis ubi
 puellulam et formosam lege du-
 xisset uxorem, posceat neq; obser-
 uet, nec ullo omnino zelotypia
 psequatur, uel scilicet sinēs illam
 nocturnoq; interdum, quocūq; libi
 uis sit ire, & quicumq; uoluerint,
 eū his habere recte, potius uero

ipse

το τὸ πᾶν τοῦτο ἀναιμῆ-
 νον, ἀμείλι, καὶ οὐκ εὐνοῦ-
 κόν, ὡς πρὸς ἐμὴν αἰδέτης αὐ-
 λουσίαν, τοὺς τι αὐτὸν λατάνου-
 σαν ἐν δούραις καὶ σκότην φυ-
 λήσοντας ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς πα-
 χύτορ & χοροῖμιν καὶ πε-
 μιλλῇ, καὶ ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἐπι-
 μιλλήσους, οὗτοι πρὸς ἀπὸ-
 μνήσους αὐτοῦ, οὗτοι αἱ τὸ
 φῶς πρὸς ἄγνοιας, ὡς μὴ δὲ
 ἐφ' ὁδῷ πρὸς τὴν, αἰνέ-
 τουντες ἐμὴν ἀναι καὶ ὑβρι-
 σὰς, οὐδὲν ἀδικοῦντά με
 ὑπὲρ τοσούτοις ἀδελφῶν κα-
 τασφηνταί, οὐκ ἀδίκτας ὡς
 μὲν ἀμικρὸν ἀπίστην ἕλλα-
 τινὲ τῶν εὐδαιμόνων με κα-
 τακρίντα. οὗτ' οὐκ ἐναι-
 νους, οὗτοι τοὺς πᾶν προχά-
 ρους ἐς ἐμὴν τοῦτους ἐπανῶ,
 ἀλλὰ τὸς ἐπὶ ὁρὸν ἄριστόν ὄν-
 τας ἐπιδέσοντας τῷ πρὸς
 γματι, καὶ μὲν ἀφιξομένης
 τοῦ παρόπαν, μὲν προσομι-
 νους τι ἔλεον. οὐδέποτε γὰρ ὁ
 Ζεὺς, πρὸς τῷ Διὶ, ἔτι τι
 μὴ γήμης γυναικὸς ἴσας καὶ
 καλῶ, ἴσητα μὲν φυλάτ-
 τει, μὲν φυλάττει τοῦ πα-
 παν, ἀφίαν καὶ βαδίσαν
 ἴσας αὐτὸν ἴσας οὐκ ἔστι καὶ
 μὴ ἡμίαν, καὶ εὐνοῦ-
 τας φυλάττει, μὴ ἄλλαν δὲ
 ἄνθρωπον

αὐτὸς ἀπὸ τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ
 μέλλω, καὶ οὕτως τὰς δούρας
 καὶ ματρεσὺν, καὶ παύ-
 τας ἐπ' αὐτῶν λαλῶν. ἄρα
 ὁ τοιοῦτος ὄρεται διέξω αὐ-
 τοῦ, οὐχ ὅτι ἐστὶν τοῦτο φαί-
 νον, ὅρα δ' αὖτε πολλὰ λέγει. αὖ δὲ
 τις ἱμπάλην ἰδὼν δίδραχμὸν γυ-
 ράει αὐτῷ τῶν οἰκίαν εἰς μὲν
 παραλαβὴν ἐπ' αὐτῷ παύ-
 λου γυναικί, ὁ δὲ μετὰ αὐ-
 τοῦ προσήειρετο ἀμύκων καὶ
 λαλῶν παρδόνων, μετὰ ἄλλων
 προσβλήσαντων ἐπ' αὐτῷ, ἄγε-
 ρην δὲ καὶ τὰς αὐτὰς κατακλῶ-
 σαι παρδόνους, καὶ ταῦτα
 ὄρεται φαίμεν, καὶ δὴ οὐ
 αὐτὸς ἀπὸ τοῦ χρίστος καὶ τῶν
 σαρκεῖς ἐκτετακέναι, καὶ τῶν
 ὀφθαλμῶν ὑπερδιδυμένον,
 ἰδὼν ἵππος ὁ τοιοῦτος ὁ πα-
 ρακλῆαν διέξω αὐτοῦ, δὴ οὐ
 παύσει αὐτὸν καὶ ἀπὸ τοῦ
 αὐτοῦ γὰρ, καταμαρμαίνων
 εὐπρίστου περὶ τὴν καὶ ἐπὶ τοῦ
 τῶν ἡρώων, λαλῶν ἀπὸ τοῦ ἱερῶν
 τῶν δὲ μετὰ τὸν ἱερῶν δὴ οὐ
 πάντες τῶν βίον, ταῦτα καὶ
 αὐτοῖς ἀγαθὰ, πρὸς τὴν
 μὲν ἀτίμους λακτισίμους
 καὶ λακτισίμους, καὶ βαρύν-
 μους. ὡς ἱνὴν ἢ, ὡς πρὸς
 σιγματίας δὲ παρὶς τοῦ πιδ-
 μέου. Ὡς, τὸν ἀγαθὸν αὐτοῦ
 καὶ

ipse abducatur, adulteretur, for-
 tes aperiens, profuturusque,
 et quoslibet ad illam inuitans,
 num hic amare uidebitur? Pro-
 fecto hoc tu nequaquam dices
 Iupiter, qui serpentes o amio-
 rem senseris. Rursum si ingenu-
 am lege domum deducatur, uili li-
 beros legitimos progeneret, cas-
 tetum nec ipse contingat florenti-
 um auium, decoramque uirgini-
 nem, nec alium sinet aspicere,
 sed inclusam, orbam, sterilem
 que in perpetua uirginitate con-
 uincatur, quæ pro amore se faciat
 re prodes, et hunc quidem præ-
 ferat, pallore, corpore exhausto,
 oculis refugis, num fieri potest
 esse, ut huiusmodi non desipere
 uideatur? quippe qui quum li-
 beris oportueris operam dare,
 fruique coniugio, puellam adeo
 formosam atque amabilem si-
 nat emare, crescere, per omni
 uiam, tanquam Ceteri san-
 ctydoram alens. Huiusmodi
 et ipse indignè fero, quum ē
 nonnullis ignominiose cadet
 calcibus, lamiorque, atque ex-
 hautior, et nonnullis contra
 perinde ac stigmaticus fugitia-
 uis compedibus uincior. Iu-
 piter. Quid igitur indignatē
 o huiusmodi

contra illos: quandoquidem utrinque poenas egregias luvunt, alteri quidem dum Tan-
tali in morem, neque bibere sinuntur, neque edere, sed ore sicco duntaxat inbiant auro, alteri vero dum his ceu Phry-
neo cibos Flarpia ipsis & faucibus eripiunt. Sed abi-
sem, Timone multo posthac usurus cordatiore. Plutus.

An ille aliquando desines me ceu foraminoso cophino, priusquam omnino influxerim, dare opera exhaurire, quasi conetur occupare, quo minus influam, utrius ne si copiosus infundat, ipsum una dis obruam? Quo fit, ut in Danaidum dolium aequat mihi uideat allaturus, frus-
traq; infusus, uase non con-
tinentis liquorem. Imo prius propemodum effuso quod in-
fluit, quam influxerit. Adeo
latus dolij hiatus ad effusio-
nem, ac liber exitus. Iu-
puer. Proinde ni hiatus
istam obturaverit, perpe-
tuamque perstillationem sis-
tere studuerit, & protedia-
em effuso, facile inuenia-
re sagum rursus & ligoa-
nem

λατ αὐτ: διδλσαι γδ ἄν-
φω καλῶ τὴν δίκην, εἰ μὴ
ὑπερ ἢ ταύτα. ἄπει-
κεῖ ἄγονται, καὶ ξηροὶ τὸ τῶ-
μα, ἐπιχλωτῶν μὲν τῶ
χευσίῳ, εἰ δὲ καδὰ περ ἢ θι-
σῶς, ἀπὸ τοῦ φάργγου τὴν
φρενῶν ὑπὸ τῶν ἀπηνῶν ἀ-
φαιρέμενοι. ἀλλ' ἐπιδι-
δα, σφριστεῖς παρακπλῶ-
τῶ Τιμονι ὑπερβολῶν.
Πλ. ἰκάνου γὰρ ποτὶ πικ-
νισται, ὑπερ ἢ κλεφίς τι φρ-
καμῶν, περὶ ἑλως ἀστυ-
καί με κατὰ σπονδῶν θῆκο-
τλῶν. φάσαι βουλόμενοι
τὴν ἐπὶ τοῦ, μὴ ὑπερ-
ταίς ἀσπιδῶν ἐπαλύσει αὐ-
τίς, ὥς τε τὸν τῶν Δανα-
ιδῶν πίδαρ ὑδριφορέων
μοι δόκω, καὶ μέτῳ ἵκαν-
τῆσθαι, τὸ κύτους μὴ τίγῃ
τοῦ, ἀλλὰ περὶ ἀστυλῶν
σχιδῶν ἐκχυδατομέλει τῶ
ἐπὶ τοῦ, οὕτως οὐρύτι-
ρον τὸ πρὸς τὴν ἐκχυσιμῶν
χλωτῶν πίδα, καὶ ἀπὸ λυτοῦ
ἢ ἢ τοῦ. καὶ οὕτως ἂν μὴ ἐπὶ
φράξεται τὸ ἐκχλωτῶν τῶ, καὶ
ἢ τὸ ἀπὸ ἀναισθημάτων,
ἐκχυδῶν ἐν βραχὺ σου,
ρεδίνε σφριστεῖ τὴν ἀσπιδῶ-
σαν αὐτοῖς καὶ τὴν δίκην
λατ

μα ἢ τῇ φύγι τῷ πιδεῖν. ἀλλ' ἄπειτι ἔδνα, καὶ πλατί-
ζειτι αὐτέρ. οὐ δὲ μίμνησκεῖς
Ερμῆ ἱππότην, πρὸς ἡμᾶς
ἄγαρ τοὺς κύκλωπας ἐν τῇ
αἰτνῇ, ἵππας τὸν ἱερωνόον
ἀπὸνέσσαντο ἐπισκηνάσαν-
τιν, ὡς ἔδνα γι τὸ δαμνέειν
αὐτὸ ἀνισμίδα. Εἰ. πρὶ-
ν μὲν ὁ Πλούτ. τί τότε ὁ-
πισκᾶσαι; ἡλλ' ἔδνα μὲν
γυγιάδα οὐ τυφλὸς μίνην,
ἀλλὰ καὶ χυλὸς ὢν. Πλούτ.
οὐκ ἂν τότε ὁ Ερμῆ, ἀλλ'
ἰπότην μὲν ἀπὸν παρὰ τι-
να πικρὰς ὑπὲρ τῷ Διὶ,
οὐκ ἴδ' ἵππας βραδύς αἶμα
καὶ χυλὸς ἀμφοτέρω, ὡς
μάλιστα τὴν ἐπὶ τέρμα, προ-
γυγιάσαντο ἵππας τῷ π-
μυλόντι. ἰπότην δὲ ἁ-
παλλάττειται διὰ, πῶν ὁ
ἔδνα πᾶν τῶν ἱππῶν ὡκυ-
σθρον. ἀμα γοῦν ἱππῶν ὁ
ἵππας, καὶ ἔδνα ἀνὰ ἀνα-
γύτῳ καὶ ὑπὸ καὶ ὑπὸ πᾶσι
δέσας τὸ τᾶδιον, οὐδ' ἴδ' ἱ-
ππῶν ἵππας τῶν διατῶν. Εἰ.
οὐκ ἀλλὰ τὰ τὰ φῆς. ἱππῶν
δὲ καὶ πολλὰς αὐτῶν ἱ-
ππῶν, καὶ μὲν ἔδ' ἱπ-
πῶν ὡς πρὸς τὸν βέβη-
τον ἱππῶν, ἔστω ἡ τέρμα
πρὸς τὸν καὶ πᾶν τῶν ἱπ-
πῶν

ἀλλ' ἄπειτι

nem in fece dolij, sed in crum as-
bice, atq; illum diuitem reddite.
At tu Mercuri fac memineris
ris, ut redies Cyclopes ex Acte
naecum adducas, quo fulmen
cuspide restituta resarciat.
Nam eo nobis acuminato opus
fuerit. Mercurius. Eamvis Plus-
ie. Quid hoc? Num claudicas?
Equidem ignotabam ὅτι praele-
te, et non caecum modo, utrum
etiam claudum esse. Plus. Ali-
qui non hoc mihi perpetuum
Mercuri, utrum si quando pro-
fisciscor d. Ioue missus ad quena-
riam, cum nescio quo pacto ter-
tus sum, et utroque claudus pe-
de, ita ut agere ad metum perire
gere queam, scire non nunquam
in crum factus, qui me opprimeba-
tur. Porro quum discedendum
est, clauum uidebis multo auis-
bus celeriorum. Unde fit, ut uix
iam amota repagulo, ego iam
praeconis uoce uictor pronun-
tior, salu stadium transmens-
sus, ne uidentibus quidem aliis
quoties spectatoribus. Mercur.
At ista quidem haud uera nara-
tas, imo ego tibi permultos cō-
memorare queam, quibus heri
na obulus quidem grās, quoties
sum emerens, statim uero
hodie diuites et sumptuosos

ἀλλ' ἄπειτι

[illegible]

cognatus quispian, siue adulter, siue ieruus obsecratus, qui puerili obsequio fuorem censeo rueris, etiam cum niente subtraas pro uarijs et disparatjs uoluptatibus, quas illi iam exoleris suppeditaueras, ingens scilicet premium ferens generosus quisque ille tandem fueris, nonnumquam me ipsis cum tabellis arreptum, fugiens adportas coma mutato nomine, ut qui modo Pyrrhiæ aut Dromo, aut Tibiui, iam Megacles, aut Megabyzus, aut Protarchus appellatur. Cæterum illos nequit quam biantes, sed mutuum inuenientes relinquis, ac uerum lucrum agentes, quod eiusmodi Thyennus ex intimo sagena sinu sicelapsus, qui non parum magnam escam deuoratis. Ad huc repente conuulsus in me intrans, homo uisus mundioris atque elegantioris uultus, pingui illotæ cute, qui compedes etiam diu horreficit, et si quis præteriens loco increpet, arrectis stat auribus, quispistrinæ, porinde uti templi adiret, non est deinceps tolerandus illis, quibuscum uiuis, et uerum et ingenuos afficit contumelia, et conseruos flagiti cordis, expatrians, nam et sibi huiusmodi

lucane, donec aut scortulo cuius
 piam irrecitus, aut equorum
 alendorum studio capius, aut
 adulatoribus sese permittens,
 deietantibus Nireo formosior
 rem esse, Cecrope Codroque ge-
 nerosior, callidior, Vlyse
 se unum autem uel sedecim pas-
 riter Cræsis opulentior, mon-
 penso temporis semel profun-
 dat infelix, quæ minuatim
 multis ex petitijs, rapinis, fla-
 gijs furtans collebat. Mercur.
 Ista ferme sic habens, ueni nato-
 ras, uerum ubi uis ipsam in-
 gredieris pedibus, quæ tandem
 cæcus quum sis, uiam inuenio
 re soles. Aut qui dignoscis, ad
 quosnam Iupiter te misit,
 aignos illi uisores qui diuitijs ab-
 bundent. Plu. Enimvero, crea-
 dis me reperire istos ad quos
 mittor. Mercurius. Per Iouem
 baudquaquam. Neque enim alio
 qui Aristide præterito, ad Hip-
 ponici & Calliam accessissem,
 cū ad alios Athenienses homi-
 nes ne obulo quidē æstimandos.
 Cæterum quid facis, quando qui-
 dem es emissus. Plu. Cursum
 ac deorsum circumcursans obo-
 erro, donec imprudens in quem-
 piam incurro. Flic autē, quis
 quis ille sit, qui forte prius me
 nactus

ἴξιν, ἄχρῃ αὖθ' ὅτε περι-
 δύν τι ἱμπεδῶν, ἢ ἱπποβο-
 ρίας, ἐπιθυμίας, ἢ βέλαις
 παραδόντος ἐκὺτ' ἐμνέουσιν
 ἢ μὲν συμφορτότερον μὲν Νι-
 ρέως ἀναι αὐτὴν, σύγγενι-
 ζον δὲ τοῦ Κίρκου. ὃ δὲ Κό-
 δρου, στωιτότερον δὲ τῷ Ο-
 δυσσεύς, πλουσιότερον δὲ
 στωάμα Κρείσων ἱππικίδι-
 κα, ἢ ἀκράτ' ἡ χρίνου ἄ-
 δλι. ἢ ἰαχὴ τὰ λοιπὰ ἰλίγον
 ἐκ πολλῶν ἐπισηκῶν καὶ ἀφ'
 πατρὶν καὶ πατρῷων συν-
 αλιγμένα. Εἰ. αὐτὰ περὶ
 δὲν εἴς τὰ γινόμενα. ὁ-
 πότεν δὲ αὐτὸς αὐτίκους βα-
 λίσσῃς, πῶς οὕτω τυφλὸς
 ὢν διρίσκει τίς ἰδὼν, ὃ
 πῶς διακινώσκει, ἢ ὅτε
 αὐτοὶ ὁ Ζεὺς ἀποτάλῃ, λή-
 νας ἀναι τοῦ πλουτῶν δι-
 ρίους; Πτεῦτ. οἷα γὰρ διρί-
 σκαρμι εἰ τίς ἐστι; Εἰ. μὲν
 τὸν Δία δύ' παύ. οὐ γὰρ Ἀφρ-
 οδίῳ κατακλιπὼν, ἱππο-
 νίκῃ καὶ Καλλίᾳ προσέειπε,
 καὶ πολλοῖς ἄλλοις Ἀδελφῶ-
 σιν, οὐδ' ὁβολοῦ ἄξιους. πλὴν
 ἀλλὰ τί πρὸς τῆς κατακλι-
 φθείς; Πτεῦτ. αὐτὴ καὶ τὸ
 πλουτῶμαι πόρισε τῶν, ἄ-
 χρῃς αὖθ' ἄλ' οὐ τι ἱμπεδῶν.
 ἰ δὲ. ἰστὶς αὖ πρῶτ' ἐμὴ

πρὸς τὴν ἀπαγωγὴν, πρὸς αὐτὴν ἔρχεται τὸν Ερμῆν, ἔπει τῷ παραλόγῳ τοῦ λίαν δυνε προσκυῶν. Ερμ. ἰδὼν θυπᾷται ὁ Ζεὺς, οἷμα ἴσθαι κατὰ τὰ αὐτῷ ἀσκηῶτα πλουτίσθαι ἴσους αὐ. οἶπται τοῦ πλουτᾶν ἄξιους; Πλουτ. καὶ μέγα δινάεις ὦ γὰρ, ὅσα τυφλὸν ἵστα αἰδώς, ἰπικμπερὶ ἀνὰ τῆς οὐρα δυνε. αὐρίττον ἔτα χρεῖμα καὶ πρὸ πολλὰ ἰκλαλεῖσθαι ἰκ βίου. ἀπὸ οὗδ' ὁ Λυγκῶν αὐ ὀδύροι παλίν, ἀμφοτέρω οὐτω καὶ μισθὸν ἴκ. τοιγαροῦν ἔτι τῶν μὲν ἀγαθῶν ἰκίζων ἵκται, πικρῶν δὲ πλῆθυν ἴκται πάλιν τὸ παῦ ἰκίχεται, ῥᾶν ὁ τὸς ταῖς ἵκταις ἰκίχεται πρὸ οὐδ', καὶ παλιν αὐτῶν, κατὰ πῶς ἰκίχεται κατὰ τῆς αὐτῶν, παλίν παλίν γας, καὶ αἰδώς τῶν ἰκίχεται. Πλουτ. ἰδὼν δὲ τῶν πῶς καὶ ἀπὸ τῶν γίγνεται πρὸς μίσην. πρὸ κατὰ τῆς φωνῆς. Ερμ. ἴτι δὲ καὶ καὶ τῶν ἀπὸ τῶν, πῶς τυφλῶν, ἀπὸ τῶν γας, καὶ πρὸς τῶν κατὰ τῶν ἰκίχεται κατὰ τῶν ἰκίχεται, τῶν αὐτῶν ἰκίχεται ἰκίχεται, ὡς πᾶντα ἀπὸ

nactus sit, abducere ac possidere te Mercuri pro lucro praeter spem subiecto uenerans aequae adorans. Mercur. Num ergo fallitur Lupiter, qui quidem credat ex ipsius animi senectutia, dicari ab se te hos, quos ille dignos existimare, qui dissecarent? Plutus. Et uere quidem optimo fallitur o bone, quippe qui quum me cecum esse non ignoret, emittat uestigiaum tam usque adeo repertus difficilissem, Etiam olim e uita subleuam, quam ne Lynceus quidem facile inueniret, quae nimium adeo obscura sit ac minus ea. Itaque quum uari sine boni, improbi porro in ciuitatibus omnia obtineant, oberrans facile in huiusmodi mortales incuro, ac rebus illorum illigot. Mercurius. Aquis sis, ut quos tics eos deseris, celeriter aufugas. quum uia sis ignarus Plutus. Tum demum acutum cerno, pedibusque ualeo, ubi ad fugam tempus inuiat. Mercurius. Iam illud quoque mihi responde, qui sis, ut quum sis oculis captus (dicendum enim est) praeterea pallidus, prope cecus claudus, tam pulchros habes amatores, adeo ut omnes

respiciant in te, & si potuerint, felices uideantur, sin frustrantur, non susciant uis uere. Ex his equidem non paucos noui, qui sic perdit se amantini, ut se aereo e scopulo piscosi in aequoris alia, praeicipites abiecerint, rati fastidio si sese ab te, propterea quod illis, nullo pacto respexisses.

Quamquam sat scio, in quo faulberis, si quomodo tibi ipsi noueris, furere idos, qui eius modi amore sunt dementati. Plutus. Ne enim credis me, qualis sum, talis mihi uideri, nempe claudum aut cecum, aut si quid aliud a te est mihi uitij. Mercurius. Quid ni? Plute! nisi forte & ipsi omnes caci sunt. Plutus. Haud caeci quidem, o optime, utrum inoscitis erroris, quae nunc occupant omnia, illis effundunt teo nebras, a hac ipse quoque ne per omnia deformis sum, persona uehementer amabiliter eluc inaurata, geminisque picturata, ac uersicoloribus amictus eis occorro, ac illi tan si sese natui uilius uenusta uita aspicere, amore capiuntur,

ἀπεβλήσαντες, καὶ τὸ χύνται μὴ ἀδαιμονῶν εἶδαι, εἰ δὲ ἀπετύχαισιν, οὐκ αὐχισθῶσιντας. εἰ δα γὰρ τινες οὐκ ἐλπίους αὐτῶν εἶναι σεν διείρυτας ἴσται, οἷ τι καὶ αἱ βαδονύτια πίνοντες φέρονται, ἱρρίσαν αὐτοὺς, καὶ πικρῶν καταλημάτων ὑπερρεῖν δα νομίσοντες ὑπὸ σεν, ὅτι πρὸς οὐδὲ πλὴν ἀρχῶν ἴστας αὐτοὺς. πλὴν ἀλλὰ καὶ σὺ αὖ, εὐ εἰδὼς, ὅτι ἐμολογῆσαι εἴτε ξυνοίης σεν, καταναστικῶν αὐτοὺς, ὅρμηλόν τοιούτων ὅσων μάλιστα. Πλὴν. οἷα γὰρ τοιούτων, οἷς ἐμὲ ἱρρίσαν αὐτοὺς χαλὸν ὃ τυφλόν, ὃ ἴσα ἀλλὰ μοι πρόσθεν. Εἰρη. ἀλλὰ πῶς ὃ Πλῆν, εἰ μὴ τυφλὸς καὶ αὐτοὶ πάντες αἰεὶ, Πλῆν. ὃ τυφλὸς ὃ αἰεὶ, ἀλλ' ὃ ἔσται καὶ ὃ ἀπάτη, αἰσθητῶν καταλήξει τὰ πάντα, ὅσων καὶ ἴσται αὐτοὺς. ὅτι ὃ αὐτοὺς οὐ μὴ παύσασιν ἄριστον. ὃ ἴσται, προσπαῖον πρὸς ἡμῶν ὅσων μάλιστα, διὰ χερσὶν καὶ διδόνεσται, καὶ πρὸς ἡμῶν ἴσται. ὅτι τυφλὸν αὐτοὺς. εἰ δὲ αὐτοὺς πρὸς ἡμῶν οἷσται, καὶ ἴσται τὸ ἴσται, ὅσων, καὶ

καὶ ἀκάλυπτοι μὲν ἵντιν
 χαλκόντες, ὡς ἀγὶ τις αὐτῶν
 ἴδον ἀπογυμνάσαι, ἐπὶ δὲ
 ξίμι, δὴ τὸν ὡς λατιγίν-
 σκον αὖ αὐτῶν ἀμβλυότι-
 τος τὰ πηλικύτα, καὶ ἔρῳ
 τὸν αὐτῶν ἢ ἀμείψων
 πραγμάτων. Εἰμ. τί οὖν ἔτι
 ἐν αὐτῷ ἔδῃ τῷ πλατῶνι
 νόμοι, καὶ τὸ πρῶτον αὐτῶν
 αὐτὸ πρὸς νόμοι, ἔτι δὲ
 παύσας, καὶ ἢν τις ἀφ-
 ῥῆται αὐτῶν. δῆτῃν αὖ τῶν
 λαφύων. ὃ τὸ πρῶτον αὐτῶν
 πρῶτον; οὐ γὰρ δὲ καὶ τότε
 ἀγνῶν ἀνὴρ αὐτῶν ὡς ἐπὶ
 χαλκῷ ἢ ἀμείψων ὅσον, ἐν
 δὲ τῷ τὰ πάντα ἔρῳ. Πλῦτ. ἐν δὲ τῷ
 πρῶτῳ τῷ μὲν συμπαροῦσι
 τῶν. Εἰμ. τὰ πάντα; Πλῦτ. ἰσ-
 δὲν τις ἵντιν τὸ πρῶτον
 αὐτῶν τῶν τῶν δὲ τῶν αὐ-
 δειχτάμι, συμπαροῦσι
 τῶν μὲν ἰσὶν λαφύων ἢ τῶν
 καὶ ὁ αὐτῶν καὶ ὁ μεγαλῶ-
 χος, καὶ ὁ μαλακός, καὶ ὁ
 βίος, καὶ ὁ ἀπὸ τῶν, καὶ ὁ ἀλλο-
 ῶν μὲν καὶ ὁ ἀπὸ τῶν
 ἀπὸ τῶν λαφύων ὡς τῶν
 ψυχῶν, δὲ τῶν τῶν
 δὲ τῶν, καὶ ὁ τῶν τῶν
 αὐτῶν, μὲν τῶν πάντων
 ἰσὶν.

ὁ πορεύων, καὶ πορεύων. Quod si quis me toto corpore
 renudatum illis ostenderis, duo
 bio procul fulcrum sis, ut se ipse
 si damens, qui anteopere ca-
 culicini, adamanes res neque
 quam amandas ac foedas. Mercurius. Quid ergo posicea
 quam eo perveniamus est, ut iam
 diuises euagelini, idemque person-
 nam sibi circumposuerint, raro
 sum falluntur. Adeo ut si quis
 illis detrabere conetur, penes eo
 putat posicea, quod personam aba-
 hicianet. Neque enim ueresimile
 le est etiam tum illos ignorare,
 auro bracteatam esse formam,
 quam inuis cunctis inspec-
 tine. Plinius. Ad id non parum
 multum est, ὁ Mercurius, mibi sunt
 adiumento. Mercurius. Qua-
 nam? Plinius. Simulacra quae
 me primum natus est, aperis
 foribus exceptis, clanculum in-
 na, mecum in troia elatio, meore
 dia, iactantis, molles, mo-
 lenis, dolus, atque alia ioc-
 innumetabilia, a quibus om-
 nibus posicea quam est animas
 occupatus, iam admiratus qua-
 nequequam sunt admiranda,
 et appetit ea quae sunt fugien-
 da, et me cunctis illorum

passum ingreſſorum malos
cum supuit, illorum sacellum
uallatum, quiduis potius passu
fusus, quidm utime compelo
latus reſcere. Mercutius.
Te leuis ac lubricus es Plus
ec, retentum difficilis ac sua
gax, neq. ullam praebens ano
sam certam quo preſſus ten
neare, sed nescio quomodo
anguillarum ac serpentum
inmotem inter digitos elabe
ris. Ac diuerso paupertas
uiscosa, preſſu facilis, totoque
corpo e mille uncis geris
hamos, ut qui tegerint, illis
probaeant, ne facile queant
ouelli. Verum interea dum
pugamus, tembaud patuam
omissimus. Plutus. Quam
Mercutius. Nempe quia
Thesaurum non adduxeris
mus, quod uel in primis erat
opus. Plutus. Istac quidem
ex parte bono sis animo.
Nam non nisi in terratelia
floillo ad uos ascendere so
leo, iussosq. intus manere foris
huc oclusis, neque cuiquam
aperire, nisi me uideret
am audieris. Mercutius.
Iam igitur aditum ada
uamus. Et me sequere
chlae

ινδου πατέρα των δειλῶν
αυδῆται ἡσυχῶν τίδαντι, δε
γυφοῦ μὲνον ὑπὸ αὐτῶν. ἡ
παντα πρὸ τῶν πᾶσι δὲ αὐ
τῶν ἐπὶ πρὸς αὐτὸν ἐπιμελῶν
αὐτῶν. Εἰ. ὡς ἡ γὰρ αὐτῶν πλῆ
τι, καὶ ἰδιωτῆς καὶ δυσκῆ
δυνάμει καὶ διαφθικῆς,
οὐδὲ μὲν αὐτὸν λαβὼν παρ
εχόμενον βεβαίαν, ἀλλ' ὡς
πρὸς ἰσχυρῶς οὐ οἱ ἴσται διὰ
τῶν δυνάμεων δρακίτου αὐ
τοῦ οἰδαίης. ὡς πρὸς αὐ
τῶν παρὸν δυνάμει τὴν καὶ αὐ
λαβὴν, καὶ μὲν τὰ ἀγχι
τρα ἰκτινῶντα δὲ ἐπα
τῶν τοῦ σώματος ἰχθυῶν,
ὡς πλεονέκτους αὐτῶν ἰχ
θυῶν, καὶ μὲν ἰχθυῶν ῥαδίως
ἀπὸ τοῦ σώματος. ἀλλὰ μὲν αὐ
τῶν ἀποκρῦπτους ἡμῶν πρὸ
γὰρ οὐ μὲν δυνάμει.
Πλοῦ. τὸ πρὸς. Εἰ. ἐπὶ τῶν
δυσκέρων ἐκ πηγαῶν αὐτῶν,
οὐ πρὸς ἰδα μάλιστα. Πλοῦ.
δάρρῃ τὰς γῆνι καὶ ἐν τῇ
γῇ αὐτῶν ἡ κατακλῆναι αὐτῶν
χρῶμα παρὸν ὑμῶν, ὅπου κῆναι
ἐνδὸν μὲν ἐκ πηγαῶν αὐτῶν
οὐ τῶν ὑμῶν, αὐτῶν δὲ μὲν
δυνάμει, ὡς μὲν ἡμῶν ἀκούσθαι
σας. Εἰ. οὐδὲν αὐτῶν αὐτῶν
μὲν ὡς αὐτῶν. ἡμῶν
ἰσ

ἴστω ἰχθυόσθ' ἢ χλαμύ-
 θ'· ἢ χρεὶς αὐτῷ πρὶς τῶν ὀ-
 χηστικῶν ἀφικέσθαι. Πλὼτ'·
 οὐ ποιεῖς ὃ ἔρμυ χαρᾶν-
 γῶν, ἐπὶ ᾧ γὰρ ἀπὸ λήθης με,
 ὑπερβόλῃ τάχα ἢ λήθῃ ἐμ-
 ποισεύμεθα πρὸς τῶν. ἀλλὰ
 τίς ἐφ' ὅτ' οὐτός ὄστι, λα-
 δάπρ' εὐδύει πρὶς λίδιν·
 ἔρμ. ὁ Τίμων οὐτεσι σκέπτεται
 πλάσιον, ὁρῶν καὶ ὑπὸ λί-
 θου γέδιν. παπᾶ, καὶ ὁ πι-
 νία παρτί. καὶ ὁ πίν' ἰ-
 πᾶν· ὁ λακτορία δ' καὶ ὁ
 σοφία, καὶ ὁ αὐδρία, καὶ ὁ
 τοῖός· ἔχλ' τῶν ὑπὸ τῇ
 λιμῇ ταῖς μελάνων ἀπέντων,
 πολλὸν ἀμείνουσι τῶν σὺν δε-
 ρυφίῳ. Πλὼτ'· τί οὖν ἐπὶ
 ἀπαλλατρίμδα ὃ ἔρμυ τῶν
 ταχίτων· οὐ γὰρ αὐτὶ ἡμᾶς
 ἀρῶσθαι ἀξίον γινώσκοντες
 αὐδρία, ὑπὸ τελευτῇ ὅρα
 τοῖς δὲν πρὸς ὀχμηλόν.
 ἔρμ. ἄλλως ἰδοῦ τῷ Διὶ,
 μὴ ἀπελατρίμδα οὖν. Πρ.
 ποῖ τοῦτον ἀπάγεις ὃ ἀργα-
 ρίον, χαρᾶν γῶν. ἔρμ. ἐπὶ
 τούτῳ τὴν Τιμωνα ἐπὶ μὲν
 δαμνῶν ὑπὸ τῇ Διὶ. Πρ.
 οὖν ὁ Πλὼτ'· ἐπὶ Τιμωνα
 ὁπότε αὐτὸν ἰὼν λαπὺς ἔχον
 τῇ ὑπὸ ἢ πρὸς παρα-
 βῶν;

chlāmidī adhaerens, donec ex-
 tremam viam attigerimus.
 Plutus. Recte facis Mercu-
 ri, quum me per viam ducis.
 Recnim si me defereres, fore
 saepe oberrans in Hyperbolum
 aut Cleonem incidere. Sed
 quis hic stridor ceu ferri saxo
 impræsit Mercurius. Timon
 hic est, qui proxime montanum
 & petricosum fodis so-
 lum. Papa, adest & Pauper-
 tas, & Labor ille, cum Ro-
 bur, Sapientia, Fortitudo, ac
 id genus aliorum turba, quon-
 tum omnium agmen Fames
 cogit, longè præstāius quā
 cui sint satellites. Plutus. Quis
 igitur quā ocysimè disce-
 dimus Mercuri? Neque enim
 ullum opus precium fecerim
 cum homine eiusmodi
 uallato exercitu. Mercurius.
 Secus uisum est Ioui: quare
 ne metu deterreamur. Pau-
 perces. Quō hunc nunc Ara-
 gicida manu abducit? Mera-
 curius. Ad hunc Timonem,
 ad quem à Ioue sumus ira
 iussi. Pauperces. Itāne rursū
 sum Plutus ad Timonem
 posteaquam ipsum ego ma-
 le habentem ob deliciis
 p recid

recipiens, his commendans quæ
 Sapientiæ & Labori, strenuus
 unus, multi præcij uirum reddi-
 dit. Adeo ne despicienda, inuio-
 riæq; idonea uobis Pauperes
 iudicor, ut hunc, quæ mihi unia
 ca erat possessio, eripias; iam
 exactissima cura ad uirum exo-
 cultum, ut Plutus hic ubi denuo
 susceperis, per contumeliam &
 arrogantiam, illi manu iniecta,
 talem reddideris, qualis eras du-
 dum, mollem & ignauum ac ue-
 cordem, rursum mihi restituat,
 ubi iam nihili factus erit & reij-
 culus! Mercurius. Sic ô Pau-
 peres Ioui placitum est. Paupere-
 ras. E quidem abeo: at uos Lao-
 bor & Sapientiæ, reliquiq; cono-
 sequimini me. Porro hic breui
 cognosce, qualis in se fuerim,
 quam nunc relinques, nempe ad-
 iutrix bona, & rerum optimas
 sum doctrix, qui eum donec ha-
 bui commercium, sano corpo-
 re, ualentiq; animo persue-
 uit, uirilem exigens uitam, &
 ad se respiciens, superuacua
 auertit & uulgaris id hæc alicna,
 ita ut sunt, existimans. Meue-
 rius. Discedunt illi, nos ad eum
 adeamus. Tim. Quinam es? ô
 scelesti! Aus quid uolentes,
 hic

ταυτοῖσι παρὰ δούκα τῆ σο-
 φίας καὶ τῷ πόνῳ, γρηναῖον
 αὐδρα καὶ πολλοῦ ἄξιον ἀ-
 πίδεξα. οὕτως ἄρ' ἐδυστα-
 ρήναι. ὁ ὕμιν ὁ Πρωτὰ δι-
 κῆ, καὶ δυνάστης, ὡς δ'
 ὁ μόνον ἐτῆμα ἄχρη, ἀφαι-
 ρᾷ δ' ἐμὴ ἀνελθὼς πρὸς ἀρ-
 τῶν βαρυσμύν, ἢ αὐ-
 δις ὁ πλεῖστ' παραλαβὼν
 αὐτὸν ὕβρα καὶ τύφῃ ἰγχα-
 ρήσας ἑμῖον, τῷ πάλλαι μάλ-
 λαν καὶ ἀγροῦ καὶ αὐτί-
 τον ἀποφύνας, ἀποδῶ πᾶ-
 λιν ἐμοὶ ῥᾶν. ὅλα γρηνα-
 μέν. Εἰμ. ἰδοὺ ταῦτα
 ὁ Πρωτὰ τῷ Διὶ. Πρω. ἀπ-
 ἴρχομαι. καὶ ὅμως δὲ ὁ Πέ-
 ρι καὶ Σοφία καὶ οἱ λοιποὶ,
 οἱ ἀκολουθεῖτέ μοι. οὗτ'
 δὲ τάχα ἴσεται, εἴαν μὲν οὐ-
 σαν ἀπολάψῃ, ἀγαθὸν συ-
 νέργῃ, καὶ διδάσκαλον
 τῶν ἀρίστων, ἢ σωτῆρα ὕ-
 γιαντῶν μὲν τὸ σῶμα, ἱρ-
 ρωμένῳ. ὃ τῷ γυνάμῳ δι-
 ιτέλλετο, αὐδρὸς βίωσι μῶν,
 καὶ πρὸς αὐτὸν ἀποβλήσων,
 τὰ δὲ πῶριτ' καὶ πολλὰ
 ταῦτα ὡς πρὸ ὅτ' ἄλλοι-
 τερα ὑπολαμβάνουσιν. Εἰ. ἀπ-
 ἴρχονται, ὅμως ὃ προσήμῳ
 αὐτῷ. Τιμ. τίνας ἐστὶν ὁ κα-
 τάρται; ὃ τί βενλόμενοι
 δὲν

ἀδελφοί φησιν, ἀνδρα ὄργε-
σθω καὶ μισθώσθω ἐν τοῖς ἀν-
θρώποις: ἀλλ' οὐ χαίρειν τέ-
λειται μικροὶ πάντες ἔντες.
ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς αὐτίκα μάλα
βάνων τοῖς βάνοις καὶ τοῖς
λίδοις σωφρίσω. ἔρμ. καὶ ἀ-
μῶς ὦ Τίμων μὴ βάνης, οὐ
γὰρ ἀνδρῶν ἐνταὶ βάνει,
ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἔρμης εἰμι,
οὐτ' ὅτι ἐπιδότ' ἔπιμ-
ψι δὲ ἰ Ζεὺς, ἵππαρος καὶ τῶν
συχῶν. ἔστι ἀγαθὴ τύχη δι-
χου τὸν ἔλθον, ἀπὸ τῶν τῶν
πόντων. Τίμ. καὶ ὑμᾶς εἰμὶ
ξίνοι ὅλοι, καὶ τι διδοί
τε, ὥς φατί. πάντας γὰρ ἄ-
μα καὶ διδοὺς καὶ ἀνδρῶν
μισῶ. τῶν δὲ τῶν τυφλῶν,
ὅς τις αὐτῶν, καὶ ἐπιφύω
μὲν ἀλλὰ τῇ ἀκωλῇ. Πλῶτ.
ἀπὸ μὲν ὦ ἔρμης πρὸς τοῦ
Διὸς, μὴ πυχλῶν γὰρ ἰσθ-
μῶν. οὐ μὲν γὰρ μοι δό-
κα, μὴ τι ἑλπίδ' ἐπιδόω
πρὸς ἀβύσσον. ἔρμ. καὶ ἐνταὶ
ὅν ὦ Τίμων, ἀλλὰ τὸ πᾶ-
ν τοῦτο ἄγχι καὶ ῥαχὺ
καταβάνων, πρὸς τὸν τὸ
χέρι κάμψαντι πλὴν ἀγαθὴ
τύχη, καὶ πλούτης πάλιν,
καὶ ἰδοὶ ἀδύνατον τὰ πρῶ-
τα, καὶ ἐπιφύω τῶν ἀχα-
ρίτων ἱκανῶν μὲν αὐτὸς

huc venis illis homini operatio
mercenarioque negotiorum exa-
bibitur: uerum haudquaquam
laeti abibitur scelesti ne extra
omnes. Nam ego uos illico
glebis et saxis petitos commi-
nuam. Mercurius. Nequaquam
quam ὦ Τίμων, ne ferito, ne
que enim feris mortales,
uerum ego sum Mercurius,
hic Plautus. Misit nos Iupiter,
uotis tuis exauditis. Quae
te, quod bene ueritat, opes acci-
cipe, desistens a laboribus.
Timon. Atqui uos in templo
raueritis, etiam si dissimulatis,
uadicitis. Siquidem odi patia-
ter omnes tam deos quam homi-
nes. Sed hunc caecum, quisquis
hic fuerit, mihi certum est li-
gone impacto, comminueret.
Plautus. Accamus per Ioa-
nem Mercuri, quidquid enim
hic homo mihi uidetur non
mediocriter insanire, ne malo
quoriam accepto discedant.
Mercurius. Ne quis ferocia-
ter Timonem, quin exae potius
penitus istam ferocitatem, ad-
spiciat: neque, ac manibus obo-
ujs excipe bonam fortunam,
rursus diues esto, rursus A-
theniensium princeps, et dea-
spice ingratos istos solus ipse

felicitate agens. Timon. Nihil mihi uobis est opus, ne obturbate. Sat opum mihi ligo, præterea fortunatissimus sum, si nemo propius ad me accesseris. Mer. Ad eone quæjò inhumane niter? Hæc ego seu Loui rea fero atq; immania dicta: At qui par erat forsitan homines tibi haberi inuisos, ut qui tam multa indigna in te commissis sent, deos odio se prosequi nequaquam erat consentaneum, quum illi tuis opere tui curam agens. Timon. At tibi Mercuri, Loui quod me respicitis, plurimum equidem habeo gratiani, cæterum hunc Plutum nequaquam recepero. Mercurius. Quid igit Timon. Quoniam pridem innumerabilium malorum hic mihi fuit author, quum me assenactoribus proderet, infidie tores in me inuisaret, conflaret odium, illecebris corrumpere, inuidie obnoxium redderes, denique quum me adeo perfide ac proditorie deflaueret. Contra paupertas optima, me laboribus, uero dignissimis exercens, necumque uerè & libere conuiuens, & quibus opus erat, suppeditauit laboranti, & uulgaria ista contemnere

[illegible]

ἰππῶν, ὃς αὐτὸς ἰμὲ τὰς
 ἰλπίδας ἀπαρτίσασθαι μὴ
 τῷ βίῳ, καὶ δόξασθαι τις
 ὡς ἰππότης ὁ ἰμὲς, ἐν οὗτοι
 ἑλὼν τὸ πᾶν, ὅτι οὐκ
 φεύγει φοβῶν, ὁ δὲ πα-
 ρεξωδῶν, ἐν ἰακκῶσι τῶν
 ψηφισθέντων, ὁ τῶν αὐτῶν ἰ-
 ππικῶν ἀφελῶν δὲ
 οὐκ αὖ. ἰππῶν τῶν
 γὰρ ὑπὸ τῶν πόνων, τῶν
 αὐτῶν φιλίππου ἰππῶ-
 νος, ὁ δὲ ἰππῶν τῶν
 ἐν ἰακκῶν, ἰακκῶν καὶ δι-
 ἀκῶν ἔχον τὰ ἄλφειτα παρὰ
 αὐτῶν ἀλλήλων. ὅτι παλιν-
 δρομῶν ἀπὸ τοῦ ἑρμῆ, τὸν
 Πλάτων ἀπαγαγὼν τῷ Διί.
 ἰμὲς δὲ τῶν ἰακκῶν ὡς, πᾶν
 τὰς αὐτῶν εἰς τὸν οἶκόν
 λαμβάνει. ἑρμ. μελαμῶν
 ὁ γὰρ δὲ γὰρ πᾶν τὸ αὐτῶν
 ἐπιτάλλει πρὸς οἰκονομίαν.
 ἀλλ' ἵα τὰ ἰππῶν ἰακκῶν, καὶ
 μελαμῶν, καὶ τὸν Πλά-
 τον παρὰ λαβὴν. ὅτι ἀπὸ λα-
 τῶν αὐτῶν τὰ δῶρα τὰ παρὰ τῷ
 Διί, Πλάτων. βούλα ὁ Τι-
 μων δικαιοσύνην πρὸς
 σι, ὁ χαλκῶν μοι λίγισ-
 τος Τιμ. λίγισ, μὴ μακρὰ μὲν
 τοι, μὴ ἢ μὴ πρὸς οἰκονομίαν, ὅτι
 πρὸς οἱ ἰππῶν ἰππῶν.

docuit, efficitur ut mihi uita
 spes omnis ex me ipso pederet,
 demonstrat quanta essent opera ue-
 ra mea, nempe quas nequa adue-
 lasor assentans, neque sycophan-
 ta minitans, neque plebs irritas
 eas, neque concionator suffragio-
 rum auctor, neque tyrannus inten-
 tus insidijs quaeas eripere. Itaque
 iam ualidus effectus ob labo-
 rem, dum hunc agellum gnauis-
 set exerceo, nequa quicquam eo-
 rum quae sunt in ciuitate maloe-
 rum aspicio. abunde magnum
 et sufficientem uictum mihi li-
 go suppedieas. Quare tu Mele-
 curo, quam uenis in uiam remedi-
 ens, recurre, und tecum Plutium
 adducens ad Iouem. Illud mihi
 si feceris, si effeceris, ut ome-
 nes mortales per omnem aetate-
 m ciulens. Mercurius. Nequa
 quam e bone, nequa enim omnes
 ad ciulandum sunt accommo-
 di. Quintu iracunda puerilia
 ista missa face, ac Plutium excio-
 pe, non sunt reiicienda munera,
 quae a Ioue proficiscimur. Plu-
 tium. Fin Timon ut contra eo-
 paries defendam meas, an gra-
 uiter feret si quid dixeris? Timon
 Dicit, ne multis tamen, nequo-
 cum prociat, quemadmodum
 perdidisti isti solent Oratores.

Sustinebo enim te huius Mer-
 curij gratia paucis dicentem.
 Plut. Atqui multis tibi pœ-
 us erat dicendum, tot nominis
 bus abs te accusato. Autamen
 uide, num qua in te te quemade-
 modum abs, deserimus? qui quidem
 dulcissimarum quatumque rerum
 tibi existerim autor, opifexque,
 autoritatis, præsidentia, cor-
 natum, aliarum item uolupta-
 rum, mea opera conspicuus ca-
 ras, celebritas & obseruandus.
 Ceterum si quid molesti ab eo-
 dulcoribus accidit, non tibi
 potes imputare, quin ipse ma-
 gis abs te sunt affectus contus-
 melie, propterea quod me iam
 ignominiose. ut is illis execra-
 tis suspectat. qui te mirabantur,
 ac præsentes dementabant,
 tibi quod modis omnibus insidias
 struebant. Porro quod extremo
 loco dixisti, te a me proditum,
 deserumque fuisse, illud crimine
 nis in te possum retorquere,
 quum ipse sim modis omnibus
 a te reiectus, præcepsque exas-
 elus ex aedibus. Unde pro mola
 li chlamyde sagum istud charis-
 sima tibi paupertas circumpos-
 suit. Itaque testis est tibi hic
 Mercurius, quanto pere Ionem
 traucimus ad te uenire, adeo
 hostis

αὐξίμα γὰρ σὲ διὰ τὰς χά-
 ριτας, διὰ τὴν Ἑρμῆν τουτο-
 υῖ. Πλουτ. ἰχρὺ μὲν τοῖς
 οὐς καὶ μακρὰ εἰπῶν, οὕτω
 πολλὰ ὑπὲρ συλλαβομένη
 τα. ἴμους δὲ ἴρα, ἵτις σὶ ὡς
 φῆς, ἡ δίκαια, ὅς τῶν μὲν
 ἡδίστων ἀπαύτων αἰτίαι σὶ
 κατίστω, τιμῆς καὶ προδότη
 ας καὶ τιφῶν, καὶ ὅτι ἄλ-
 λας ἰσοφῆς. πρὸς βλαπίτες δὲ
 τοι καὶ ἀσίδιμοι δ' ἰμὲν ἡ-
 ὄτα, καὶ ὡς σὶ πῶν δατῆς. ὅ
 δὲ τι χαλκίον ἐκ τῶν λολά-
 κων σῶπινδαι, ἀναιτίαι ἰγὼ
 σὶ. μᾶλλον δὲ αὐτὸς ἡδίστα-
 μα τῶν ὑπὲρ σὶ, διότι μὲν ὅ-
 τος ἀτίμους ὑπὲρ πολλὰ αὐ-
 ἀρῶσι κατερύτοις, ἰπαινῶ-
 σὶ καὶ καταγορῶν οὐνοσι, καὶ
 πάντα ἴσμεν ἐπὶ βουλότα
 σὶ μὲν. καὶ τό γε τι λολάκων
 ἰφῶτα, ὡς προδότη σὶ.
 τὸν αὐτίον δὲ αὐτὸς ἰγὼ ἀλ-
 σαιμὶ σὶ πάντα ἴσμεν ἀ-
 πιδάσαι ὑπὲρ σὶ, καὶ ὅτι κα-
 φῶν ὁ βουλότας ὅτι οἰκίαι τοῖ
 γὰρ αὐτὶ μαλακῶς χλαμύ-
 δας, ταύτῃ τῶν διφθέρων
 ἡ τιμωτάτα σὶ πρὸς ἀπὸ
 τῶν αὐτῶν. ὥστε μάρτυς ὁ Ἑρ-
 μῆς ὅτι σὶ, πῶς ἰκίτουσιν τὴν
 Δία μὲν ἡδίστα παρὰ σὶ, ἡ

τῷ δυσμενῶς μὴ προσφίλῳ
 ἐγμῶν. Ερμ. ἀλλὰ τοῦ ἰσθῶ
 ὦ Πλούτι, ὅ⊕ ἔδει γίνε-
 σθαι; ὥστε δ' αὐτῶν ξυμμάχε-
 βαι αὐτῷ, καὶ σὺ μὲν ἐκπα-
 τι, ὡς ἔχας, σὺ δ' ἐπὶ τὴν δυσ-
 γῶν ὑπάρχει τῇ διαίλει. ὁ-
 πακύνεται γὰρ ἰμβρῶσιν αὐ-
 σοι. Τίμ. πρῶτον ὦ Ερμῆ, καὶ
 αὐτῷ πλανητῶν. τί γὰρ
 αὐτῷ καὶ πᾶσι τοῖς, ἐπὶ τῶν οἰ-
 διῶν βιάσιν; πλὴν ἴσθαι,
 αἷς οἷά μιν πράγματα ἰμβρ-
 κᾶς τὴν κακοδαίμονα, δεῖ ἔ-
 χειν τοῦ δούκα μόνεστα δι-
 ὄντων, χρυσὸν ἄφροντος ὅ-
 λουμας οὐδὲν ἀδικήσας,
 καὶ τοσούτας φροντίδας ἔ-
 παλίστα. Ερμῆς. ὑπὸ τῷ
 ὦ Τίμωρ δι' ἐμὴ. καὶ εἰ χα-
 λιπὲρ τοῦτο, καὶ οὐκ εἰς τὴν
 ὄψιν, ὅπως οἱ κακοδαίμονες
 διαφραγῶσιν ὑπὸ τοῦ φθό-
 ου, ἰγὼ δὲ ὑπὲρ τῶν αὐτῶν
 ὅς τὴν οὐρανὸν ἐκπατύσο-
 μαί. Πλῆτ. ὁ μὲν ἀπὸ τῶν
 ὄψιν, ὡς διακᾶ. τιμωρῶμαι
 γὰρ τῇ ἀριστίᾳ τῶν πτόρων,
 σὺ δὲ αὐτῷ προσφίλῳ. ἀνα-
 πύμῳ γὰρ σοι τὴν βασανίαν
 ἀπὸ τῶν. μᾶλλον δ' ἐπὶ τῶν.
 εἰ φημι βασανίαν χρυσοῦ, ὁ-
 πακύνεται Τίμωρ τιτῶν, καὶ
 παρὰ τοὺς οἰκιστὰς ἀδικᾶ.

ἐκπ.

hostiliter mihi aduersatum.

Mercurius. *Ac* nunc uideri Plu-
 te, in cuiusmodi hominem sit
 commutatus. Proin te audacter
 cum illo consuetudinem age.
 Tu uero fide ita, ut facis. Tu
 interim thesaurum sub lignone
 adducis. Audiet enim si tu ac-
 cessueris. Timon. *Parendum*
 est Mercuri, rursumque dicesse-
 dum. Quid enim facias quum
 dii compellant et cernen uide, in
 quas turbas me miserum con-
 uicis, qui quidem quum ad hunc
 usque diem felicissimè uixerim,
 tantum auri repente sunt acces-
 sibus, nihil commercii mali,
 tantumque curarum susceptus
 tus. Mercurius. *Sustine* Ti-
 mon mea gratia, tametsi graui
 est istud, atque intolerandum,
 quo uidelicet palpones illi prae
 inuidia rumpantur. Ego poro
 το superata Acta in caelum
 reuolauero. Plutus. Absit ille
 quidem, sicut apparet, nam ex
 alatum remigio facio coniectu-
 ram. Tu uero hic apperire, si
 quidem digressus Theaurum
 ad accensum, sed fori fora-
 tius. tibi loquor auri Thesau-
 re, Timoni huic audiens esto,
 offerque tempe eruen dum.

p iij

Podi

Podi Timon alius impingens.
 Ceterum ego a uobis digredior.
 Timon. Age iam o ligo,
 nunc mihi tuas uires explica,
 neque defaugere, dum ex abdi-
 to Theſaurum in apertum euo-
 caris. Hec prodigiorum aus-
 thor Iupiter, amici Corybante-
 tes, ac lucifer Mercuri, unde
 nam auri tantum? Num somo-
 nium hoc est? Metuo ne carbo-
 nes repperatus sim experre-
 ctus. Atqui aurum profecto est
 insigne, fulvum, graue, & as-
 pectus multo iucundissimum,
 Pulcherrima Aurum fuisse li-
 ras mortalibus. Quippe quod
 ignis in morem ardes, noctesq;
 & dies tenides. Ades o mihi
 charissimū desideratissimumq;
 nunc demum credo uel Iouem
 ipsum olim aurum esse factum.
 Etenim quæ tandem uirgo
 non experrectio sine usque a-
 deo formosum amatorem exci-
 piat per regulas illas sunt o Mi-
 da Croeseq;, ac munera Del-
 phico in templo dicata, ut ni-
 bil gratis sicum Timone, cū me
 quæ Timonis opibus confera-
 mini, cui ne Persarum quidem
 rex par est. O ligo, sagum cha-
 rissimū, uos quidem Pani huic

τερο-

οὐκ ἔστι ὁ Τίμων βαδίσας ἐν
 ταφίῳ, ἔχον δὲ ὑμῖν ἀπο-
 τίσειμαι. Τίμω, ἄγε δὴ ὡς δι-
 κῆλλα, νῦν μοι ἐκπύρρασε
 αὐτῷ, καὶ μὴ λήμῃς ἐκ τῶ
 βάδους τὸν δυσωρίον ἐν τῷ
 φανὸς περιπαλλόμενῳ, ὃ σοὶ
 τέρπει, καὶ φίλοι λιγύρου-
 τέῳ, καὶ Εὐρύκλῳ δῶν, πύρρῳ
 χρυσίον τοσούτου; ἢ πονὶν κα-
 τατὰ ἐστὶ, διὰ διαγῆρ, μὴ αὖ
 δράκας ὑπὲρ ἀνδρῶν μὲν, &
 ἀλλὰ μὲν χρυσίον ὅτιν ἐπι-
 στήμῳ, ὑπὲρ δὲ χρῆσιν, καὶ
 τῷ πρίστῳ ὑποβάδιστον,
 ὃ χρυσὶ, διεξιωματικώτατον
 βροτοῖς, κινδυνεύον γὰρ πῦρ
 ἐν διακρίπτῳ καὶ νύκτωρ
 καὶ μετ' ἡμέραν. ἐλθὲ ὃ
 φίλτατι καὶ δρασιμώτατι.
 νῦν πείσομαι γὰρ καὶ Δία
 ποτὶ γένεσθαι χρυσόν. τίς
 γὰρ ἐκ αὐτοῦ παρδύει αὐτά-
 κτην καλῶν τοῖς κόλποις ὑ-
 ποδίσταται ὅτι καλὸν ὄρα-
 σθαι, διὰ τῷ τέχνῳ κατὰ-
 ριστῆ; ὃ μὲν αὖ κρείσσει, καὶ
 τὰ ἐν Διῶνι ἀγαθήματα.
 ὡς οὐδὲν ἄρα ὅτι ὡς πρὸς
 Τίμονα καὶ τὸν Τίμων
 πλουτοῦν, ὃ γὰρ οὐδὲ βασι-
 λείῃ ἐπὶ πρῶτον. ὃ δι-
 κῆλλα καὶ σμικτάτα διφδέ-
 ρα, ὑμῶς μὲν τῷ Πανὶ τέττα-
 ρον

ἡ ἀδυναμία καλὴν. αὐτὸς δὲ
 ἔδωκε πᾶσαν περιμέτρην τῶν
 εὐχαριστῶν, πυργίον εὐνοδο-
 μιᾶς μέτρον ὑπὲρ τῶν ἑσπε-
 ρῶν μόνον ἡμῶν ἐκαστὸν ἐν δι-
 καταδίκῃ, τὸν αὐτὸν καὶ τὰ
 φρονήματα αὐτῶν ἔφαρμι δει-
 κνῶν. διδίδχθαι δὲ ταῦτα, καὶ
 νομομαδίῃ δυνάμει τὴν ἐν ἡ-
 λειμονίᾳ, ἀμειξίαν πρὸς ἄ-
 παντας καὶ ἀνθρώπων καὶ ὑ-
 πόδοξιν. φίλον ὅτι ἔστιν,
 ὅτι τῶν, ὅτι ἰλίου θυμῶς,
 ὅτι περὶ, καὶ τὸ οὐκ ἔσ-
 ραι λακρύνοντα, ὅτι πικρῶς
 σαυρομένη, παρανομία καὶ
 κατὰ φύσιν τῶν ἰδίων. με-
 νύρε δὲ ὅτι δίκαια, καὶ ἄ-
 πωρ τοῖς νόμοις. καὶ φίλον
 οἷς Τίμων, οἱ δὲ ἄλλοι πάν-
 τες ἰχθῶν καὶ ἰπιδόλοι, καὶ
 οἱ προσμελῶνται τινὲς αὐτῶν
 μίσσημα, καὶ εἰ τινα ἰδὼν μέ-
 ρον, ἀπὸ φθόνου ὅτι ἡμῶν, καὶ ὅ-
 λως ἀνδραγαθῶν λιδίνων ὅ-
 χαλκῶν μηδὲν ἡμῶν διαφι-
 ρίσσων, καὶ μὴ τὴν ἑρμηνείαν δι-
 χύμεθα παρ' αὐτῶν, μέτε-
 ρον δὲ σπινθῆρας, ὅτι ἰ-
 ραμία ὅτι ἔστιν ἰσχυρὸς πρὸς αὐ-
 τὸς. φησὶ δὲ ὅτι καὶ φράσας
 καὶ λαμῆν, καὶ ὅτι παρὸς αὐ-
 τὸν, ψυχρὰ καὶ ἀνυφίλῳ ἐνέ-
 ματα, καὶ ἀνδρῶν ἀνδρῶν
 φίλοι

reponere commodum. Ad eo
 go quàm maximè semotum
 meteat agnum, curricula
 seruandi auri gratia consuetu-
 dia, uni mihi affasim uixero,
 sepulchrum item inibi mihi
 defuncto parare est sententia.
 Hac igitur decreta sunt,
 placita in reliquum uita, sea
 iunctio, ignorantia, fastidium
 erga mortales omnes. Porro
 amicus, hospes, sodalis, au-
 ara misericordia, metæ nua-
 ga. Tum cōmiserati lachryo-
 mantem, suppedicare egeno-
 ribus, iniquitas, ac motum
 subuersio, ac uita solitaria,
 qualis est lupi, unus sibi am-
 icus Timon, cæteri omnes
 hostes, & insidiarum machi-
 natores. Cum horum quos
 prius congregi, piaculum, ac
 deo ut si quem aspexero dum-
 taxat, inauspicatus sit illa
 dies. In summa, non alio no-
 bi habetur loco, quàm signa
 faxea, ætædæ, neq; facialem
 ab illis missum recipiamus,
 neq; fœdera feriamus. Solius
 doctus terminus est. Cæteri
 tribules, cognati, populares,
 postremo patria ipsa, frigida
 quedam & sterilia nomina,
 & insipientium uirorum pre-
 cio

cia, solus Timon dives eslo,
 despiciat omnes, solus ipse sca-
 cum oblectetur, liber ab as-
 persionibus, & onerosis
 laudibus, Dijs facta faciat,
 epuletur solus, sibi ipsi uici-
 nus, sibi particeps, excutiens
 sese ab alijs. At semel decre-
 tum eslo, ut unus seipsum coo-
 miter accipiat, si moriendum
 sit, aut necesse habeat sibi ip-
 si coronam admoveere. Nula
 lumina nomen sit dulcius quam
 Milaethropi, id est, homi-
 num osoris. Morum aucto-
 nota, difficultas, asperitas,
 feritas, iracundia, inhumania-
 tas, quod si quem conspexeo
 ro incendio conflagrantem,
 obestantem quo reslingue-
 re, rursum si quem flumen
 undis abstuleris, inque man-
 nus porrigens implorcs, ut
 retineatur, hunc quoque de-
 merso capite propellere, ne
 possit emicare, hunc ad mo-
 dum per pari relaturus es.
 Hanc legem Timon tulit
 Echecratides Colyzaensis,
 & concionis subscriptis sus-
 fragijs idem ille Timon. A-
 ge haec decreta sunt. &
 pro virili impotemur ei.

Cato

φιλοτιμήματα. πλουτῶν Λ
 Τίμων μόνῳ, καὶ ὑπερβό-
 τῳ ἀπαύτῃ, καὶ ῥυφάτῳ
 μόνῳ καὶ ἑαυτῷ, λαλακήας
 καὶ ἰπαιῶν φερτικῶν ἀπαλ-
 λαγμύῳ, καὶ διόσις δούτῳ,
 καὶ δυνάτῳ, μόνῳ ἑαυτῷ
 γάιτερ καὶ ἑμῶν, ἰσοείων
 τῶν ἄλλων. καὶ ἀπαξ ἑαυ-
 τὸν διζιῶσα δαὶ διδύχῃ,
 ὅν δὲ ἀποδανῶν, ὃ αὐτῷ
 τίθων ἐπὶ πτερυγῶν. καὶ ἴσο-
 μα μὲν ἴσῳ ὁ μισαύδων πῶ-
 ὦ δειτερ. τῷ ῥίπῳ δὲ γνωρίσ-
 ματα, δυσκολία καὶ φραχύ-
 τας καὶ σκαλῆτας, καὶ ἰργὸν
 καὶ ἀκονδρεπία. εἰ δὲ τινα
 ἰδοίμῃ πυρὶ διαφθαρῆμα-
 σιν καὶ σβερνύει, ἰκτεδόν-
 τα πῖπῃ καὶ ἱλαίῳ ἑατα-
 σβερνύει. καὶ ἦρ τινα τῷ χε-
 μῶν ὁ ποταμὸς παραφί-
 γῃ, ὃ ἢ τὰς χῆρας ἰρέγων αὐ-
 τὸν λαβῆσαι δύναιται, ὃ δ' αὖν ἢ
 τῷ τερπνῷ λιπαλῶν πῖπῃσι-
 τα, ὡς μηδὲ ἀνακύψαι δύνα-
 δάη. οὕτω γὰρ αὖν τίῳ ἴσῳ
 εἰπὸν λαβῆσαι. ἀσπυγῆσαι τὸν
 νῆμον Τίμων. Εὐχρηστίδης
 ἑλνυτῶν, ἐπιφύσεις τῇ ἐκ-
 κλησίᾳ Τίμων ὁ αὐτός, ὃς
 ταῦτα ὑμῖν διδύχῃ, καὶ αὐ-
 θεϊκῶς ἱμνέον μὲν αὐτοῖς,
 πλὴν

[illegible]

Ceterum uero magno emen-
rim, ut id omnibus innotes-
cat, quod in opibus abundos-
nam illa res illos prefocauit,
sed quid illud? Hem quia
trepidatio et undique concurrunt
puluerulenti atque anhel-
laud scio, unde aurum odora-
ei. Vtrum igitur hoc concessa
fo collic saxa eos abigo, et suba-
limi deiaculans, an hac tam-
cum in re legem uiolabimus,
ut semel cum illis congregiamur,
ut magis angantur, sua
fluidi, repulsi quae? Ita sanius
esse duco. Itaque restemus,
quo illos excipiamus. Aga-
prospiciam, primus eorum
iste quis est? Nempe Gnatoc-
nides adulter, qui mihi num-
per cenam petenti funem
porrexerat, quum apud me sae-
penumero solida dolia ueni-
erit. Sed bene est quod ad
me uenis, nam primus eris in
um uapulabis. Gnatocnides
non dixi Timoneus aurum
bonum non neglecturus esse
Deos? Salus Timon fo-
mosissime, iucundissime con-
uiuator bellicose. Timon.
Scilicet et tu Gnatocnides
aurum omnium uocabis.

& hominum perdidisti hoc. **Gn.**
 Semper tibi grata dicacitas.
 Sed ubi composuimus? **Nam**
 nouam tibi adfero cantilenam,
 ex his quos nuper didici disty-
 gambis. **Timon.** Aequi ele-
 gos canes admodum miserabi-
 les, ab hoc doctus ligone. **Gna.**
 Quid istibuct? **Feris** o **Timon!**
Assessor. o **Hercules,** hei hei,
 in ius te uoce apud **Areopagi-**
tes, qui uulnus dederit. **Tim.**
 Aequi si cunctate paulisper,
 mox cadis me reum ages. **Gna.**
 Nequaquam, quin tu pleni uul-
 neri medere, paululo auri injun-
 ctio. **Dirū** enim in modum prae-
 sentaneum id est remedium.
Tim. **Rei** am manes? **Gna.** **Al-**
heo. At tibi male sit, qui quidē
 ex uiro commodο tam sauius fa-
 ctus sis. **Tim.** **Quis** hic est qui
 accedat recaluasit ille? **Philias-**
des, assenatorum omnium exe-
 cratissimus. **Hic** quum d me so-
 lidum acceperit fructum, cum
 filiae in dorem taleneas duo, lau-
 dationis praeuium, quum me
 canentem reliquis silentiis
 omnibus solus maiorem in mo-
 dam extulisset, deierans me uel
 oloribus magis canotum, ubi
 egrotans ante uidit me.

καὶ αὐδὲν πῦρ ἐν τῇ ψυχῇ
 τι. **Γνατ.** ἀνὰ φιλοκαύμωσιν
 σύ γι. ἀλλὰ πῶς τὸ συμπίσι-
 ον, ὡς κενὸν τι σοὶ ἄσμά τῶν
 τοῦ ἰδὲ ἄκτου διδυράμβου ὅ-
 κω ἰσμίην. **Τίμ.** καὶ μὴν ἰ-
 λυγὰ γι. ἄσθ' μάλα πῶς πᾶ-
 δὼς ὑπὲρ ταύτης τῇ δικίλλῃ.
Γνατ. τί τότε; πάσαι ἢ **Τί-**
μων; μαρτύριον, ὃ ἡρέ-
 κλας, ἰὸν ἰὸν, περιπαλοῦ με-
 σὶ φάρμακ' αἰς ἀφῆον πά-
 γον. **Τίμ.** καὶ μὴν αὖ γι. μι-
 κρὸν ἐπιβραδύων, φέβει τά-
 χα περικλήσῃ με. **Γνατ.** μα-
 λαμῶς, ἀλλὰ σύ γι. πάντως
 τὸ φάρμακον ἴασθαι. μὴ γὰρ ἐπι-
 πάσαι τὰ χυρεῖς. δανῶς γὰρ
 ἰσχυμὴν ὄσθ' τὸ φάρμακον.
Τίμ. ἴτι μάλιστα; **Γνατ.** ἄπα-
 μι, σὺ δὲ οὐ χαίρεις εὐτα-
 σμαῖς ἐκ χρητῶ γυνέμενοι.
Τί. τίς οὐτός ἐστιν ὁ περισώμ,
 ὁ ἀναφαλαντίας; **Φιλιάδης**
λοπάκων ἀπάντων ὁ βέλυν-
 ρώτατ' αἰ, οὗτ' αἰ παρ' ἰ-
 μου ἄγρην ἔλεν λαβὴν, καὶ
 τῇ θυγατρὶ πρὸς αὐτὸν τὰ
 λαῶτα μιᾶν τῇ ἐπαίνου, ὁ-
 πότε ἄσθεντά με πάντων σι-
 κώωντων μόνος ὑπερῆκνυ-
 σθ', ἰππομεδῆμνος ὡς δια-
 τέρειν αὐτὰ τὸ λύνειν, ἰππο-
 μεδῆμνος πρὸς αὐτὸν ἀδελφὸν,

&

καὶ

[illegible]

& adieram oraturus ut mei
 curam ageres, plagas etiam
 egregius ille uir impiegit. Phi
 liades. O impudentiam, nunc
 demum Timonem agnoscis
 is, nunc Gnatonides amicus
 & conuiua, enim uero habes
 ille digna se, quandoquidem
 immemor est atque ingratus.
 At nos qui iam olim conuiua
 flores sumus, aequales ac po
 pulares, tamen modesti an
 gimus, ne insilire uideam
 mur. Salue hęc, fac ut in
 stas adulatōres sacrilegos ob
 serues, qui nusquam adsunt, nī
 si in mensa, pręterea & coru
 ut nihil differunt. Neq; post
 hac huius ætatis mortalium
 ulli fidendum est. Omnes in
 graui & scelesti. At ego
 quum tibi talentum adduce
 rem, quo posses ad ea quę uel
 les uti, in uia accepi, et sume
 mas quasdam opes esse nan
 dum. Proinde accessi hic de
 rebus admoniturus te, quum
 quam tibi forsitan memorie
 sore nihil erat opus, uiro ni
 mirū adeo prudenti, ut uel No
 flori ipsi, si necesse est, consi
 lium dare queas. T. Ita fiet
 Philiaides, sed age, accede quo
 te ligone comiser accipia. Ph.
 Homia

Homines, confregi cranium ab
hoc ignorato, propterea quod
cum ea, quae in rem illius erant,
admonui. Timon. Ecce tertio
us huc orator Democritus scire co-
pit, tabulas dextra gestans, ait
quae se mihi cognatum esse. Hic
una die de meo sedecim talenta
ea civitati dependis, nam dama-
natus erat, ac uinctus, at quum
soluendo non esset, ego misero
iis illum redemi. Porro quum
illi forte obuennisset, ut Erech-
theidi tribui distribueret aeris
um, atque ego audiens id quod
ad me redibat, poscerem, nega-
bat se ciuem nosse me. Dem.
Salve Timon, praecipuum ge-
neris tui praesidium fulcimeno-
rum Atheniensium, defensae
culum Graeciae. Profecto iam
dudum te populus frequens, &
utraq; curia oppetit. Sed
primum decretum audi, quod de
te conscripsi. Quandoquidem
Timon Echeeratidae filius,
Colyvensis, uir non modo pro-
bus & integer, uerum etiam sa-
piens, quantum alius in Grae-
cia nemo, nunquam per oma-
nem uitam desituit optimè de
Republica mereri, uicit aui-
tem in Olympicis pugil &

αὐθιγῶν, λατρία τὸ κρη-
νίου ὑπὲρ τὸ ἀχαρίστη, διότι
τὰ συμπίροντα ἐνοῦν τοῦ
αὐτοῦ. Τίμω, ἰδὼν ῥίτη & οὐ-
τὸ ὁ ῥήτης Δυμίας προσ-
έρχεται, ψήφισμα ἔχων ἐν
τῇ δεξιᾷ, καὶ συγγενὲς ἑμέ-
τερόν. ἄναι λίγην, ὅτι ἐν
καὶ δίκῃ παρ' ἐμοῦ τάλαντος
μῖς ἑμέρας ἐκτίσας τῇ πεί-
λῃ. λατὰ διδίκαστε γὰρ, καὶ
ἰδὲ ἴτε οὐκ ἀποδίδου, λέ-
γῶ ἰδὲ ἴσας ἐνυάμῳ αὐτῷ,
ἐπὶ αὐτῷ πρώτῳ ἔλαχε τῇ ἰ-
σχυρίδι φουλὴ δυνάμει τὸ
διακεῖν, λέγῶ προσηλδοῦ
αὐτῶν τὸ γιγνέμενον, οὐκ ἔ-
φη γνωρίσαν πολιτῶν ἑντα-
μι. Δαμ. χαίρει ὦ Τίμων, τὸ
μέγα ἔφην & τοῦ γένους, τὸ
ἔργον τῶν Ἀδωνάτων, τὸ
πρόβλημα ὅτι ἡλλάδ &, καὶ
μὴν πάλασι ὁ δῆμος ἔω-
κισμένον &, καὶ αἰβουλαί
ἀμφότεροι πρὸς μένους. πρὸ
τέρου δὲ ἀκούσαν τὸ ψήφισ-
μα, ὁ ὑπὲρ συγγενῶν. Επε-
ὸν Τίμων ὁ ἐχαρακτὶς ἡ-
λυτῶν, αὐτῶν οὐ μόνον ἡ-
λὸς λέγαντες, ἀλλὰ καὶ σε-
φὸς, ὡς ἐν ἡλῶ ἐν τῇ ἡλλά-
δι, παρὰ πάντα χρόνον δια-
τλά τὰ ἀφῆτα πρώτων τῇ
πείλῃ, νομίζουσι δὲ πῶς καὶ
παύλου

πάλιν καὶ ἀρόμεν ἐν οὐνι
πῶς μὴς ἡμέρας, καὶ τιλείω
ἀρματι, καὶ σωυρίδι πω-
λικῇ. Τ. ἀλλ' οὐδὲ ἰδιώτης
ἐγὼ πάποτε εἰς οὐμπίαν.
Δ. τί ἔμ; διωρύσας ὕψους.
τὰ τοιαῦτα δὲ πολλὰ προ-
σκαῖσαι ἄμενον. καὶ ἡρίσθου-
σι δὲ ὑπὲρ τοῦ πόλεως πύ-
ρρσι πρὸς ἀχαρνίας, καὶ κα-
τακτεῖν πολιορκίῃν δύο
μῆρας. Τίμ. πῶς; διὰ γὰρ
τὸ μὴ ἔχων ἔπλα, οὐδὲ πρὸς
γυρῶν ἐν τῷ καταλόγῳ.
Δ. μέτρια τὰ περὶ αὐτοῦ
λίγας. ἡμᾶς δὲ ἀχαρνῶν αὐ-
τοῦ ἀμνημονεύει. ἔ-
τι δὲ καὶ ψαφίσματα γρά-
φειν, καὶ συμβουλῶν καὶ
τρατηγῶν, οὐ μὴν ὠφίλ-
σι τῷ πόλει. ἐπὶ ταῖς ἀπα-
σι δὲ δοκταὶ τῇ βουλῇ καὶ τῷ
δήμῳ, καὶ τῇ ἡλικίᾳ κατὰ
φυλὰς, καὶ τοῖς δήμοις ἰδίᾳ,
καὶ κοινῇ πάνσι, χρυσίῳ
ἀνὰ τῆς τὸν Τίμωνα πα-
ρὰ τῷ Ἀδλωαῖ ἐν τῇ ἀρε-
πείᾳ, ὑφ' αὐτῶν ἐν τῇ δι-
ξίᾳ ἔχοντα, καὶ ἀντίκας ὑπὲρ
τῇ λιπαρῇ, καὶ τιφανῶσαι
αὐτὸν χρυσίῳ τιφανῶσαι ἰ-
πῶν. καὶ ἀνὰ κρηχδῶσαι
τοὺς τιφανῶντες σύμβουλον δι-
ονυσίῳς τραγῳδοῖς κακοῖς.

ἄχ.

lucta eutsuque die eodem, ad
hæc solenni quadriga, equestra
que certamine. Timon. Ac ca-
gone spectator quidem unquā
in Olympicis sedi. Demas.
Quid tum? spectabitis posthac:
scilicet ista communiæ addi satius
est. Tum anno superiore apud
Acharnenses pro Republica
fortissimè se gessit, & Pelopon-
nensium duas acies concidit.
Timon. Quæ ratione? Quippe
qui nec unquam arma gessit
rim, neque unquam militia de-
derim nomen. Demas. Mo-
destiò tu quidem de teipso loque-
ris, nos tamen ingrati sumus i sua-
mus, nisi meminerimus. Præ-
terea scribendis plebiscitis, &
in consultationibus, & in ad-
ministrandis bellis non media-
crem utilitatem attulit Reipub-
licæ. His de causis omnibus ui-
sum est, curiæ, plebi, magis-
tratus tribusim, plebeijs sin-
gulisim, communiter uniuer-
sis, autem statuere Timonem
iuxta Palladem in arce,
fulmen dextra tenentem, ras
dijs tempora ambiensibus, utq;
septem aureis coronis coronen-
tur, & promulgari coronas hæ-
die Dionysijs tragicis nominis.

Agg

Agi enim per eum oportet hodie Dionysia. Dixit hoc suffragium Democles orator, propterea quod cognatus illius propinquus, ac discipulus eius sit. Nam & orator optimus Timon, praeterea quicquid uoluerit. Hoc igitur tibi suffragium, sed utinam & filium meum ad te pariter adduxissem, quem tuo nomine Timonem appellavi. Tim. Qui potes. Democles, quum ne uxorem quidem duxeris unquam, quantum nobis scire licuit. Democles. Ad ducam, nuncio in eunte anno, si deus permiserit, liberique operam dabo. Tum quod eris natum (eris autem masculus) Timonem nuncupabo. Timon. An uxorem tu sis dulcius, equidem haud scio, etiam ea d me plagia accepta. Democles. Hei mihi. Quid hoc est? et si Tyranidem Timon occideris? pulsasque eos qui sunt ingenui, ipse nec ingenuus plane. nec cuius, utrum propediem pœnas daturus, quum alijs nominibus, tum quod arcem incenderis. Timon. Aequi non conflagravit arx sceleris. Proinde de palmis est te calumniatorum agere. Democles. Sed & dices es otarium perfodiens.

Tim.

ἀχδῶμαι γὰρ δι' αὐτὸν δὴ τήμερον τὰ Διονύσια. ἄπει τὴν γυναικὴ Δαμίας ἰρήτης συγγενὴς αὐτῷ, ἀγχιστὺς, καὶ μαδότης αὐτῷ ὄν. καὶ γὰρ ῥήτωρ ἔστι & ὁ Τιμόν· καὶ τὰ ἄλλα πάντα ἐπίστα αὐτὸς ἰδίῳ. τοῦτ' ἄρ' ὅν σοι τὸ ψήφισμα. ἰὼ δὲ σοι καὶ τὸν ἦν ἐβουλόμην ἀγκυῶν παρὰ σοι, ὃν ἐπὶ τῷ σπινέματι Τιμόνα ὄνισμακα. Τίμω πῶς ὦ Δαμίας, δὲ ἰδὲ γυναικίς, ἵσα γὰρ καὶ ἡμεῖς εἰδέναι; Δαμ. ἀλλὰ γὰρ μὴ, ὅν δὴ διδὼς ὅν τίναται, καὶ πᾶσι διποιέσμεναι, καὶ τὸ γέννηθαι ἰμῶν, ἄρ' ἔγωγ' ἴσαι, Τιμόνα ἢ δὴ λαλῶ. Τιμ. οὐκ εἶδ'α', εἰ γὰρ μέσας ἵτι ὦ ὄντο. ταλικάυτω παρ' ἡμῶν πηλὴν λαμβάνουν. Δαμ. ὁ μαι, τί τῷτο, τυραννίδι Τιμόν' ἐπιχειρῶς, καὶ τύπτεις τοὺς ἐλευθέρους, ὃ λαοκρῶς ἐλευθέρων, οὐδ' αὐτοὶ ὄν; ἀλλὰ δώσας ἐν τάχει τὴν δίκην, τάτι ἄλλα, καὶ ἵτι τὴν ἀντίπλην ἐνέπρασας. Τιμ. ἀλλ' οὐκ ἐμπέπρασται ὦ μικρὴ ὦ ἀντίπλην, ὥστε δὴλ' ὦ συναφάντων. Δαμ. ἀλλὰ καὶ πλουτῶς, τὸν ἐπιπιδέδμεν διουρῶσαι.

Τιμ.

frugalitatem laudans, postquā
 lotus devenit ad cenam, puerq̃
 ingentem illi calicem pottes-
 cit, meraciore autem maxime
 gaudet, perinde ut Lethes an-
 quam ebibens, a dilucularijs
 illis disputationibus diversissimā
 maque sunt exhibet, dum mila-
 ui instat præripit obsonia, &
 proximum cubito opposito sta-
 cens, mēto interim condia-
 mentis oppleto, dum canum vis-
 eu ingurgitat, prono incumbēs
 corpore, perinde atq̃ in patinis
 vituicem inuenturum sese spe-
 ret, dumq̃ue usque adeo diligen-
 ter catinos exsergit indice dis-
 gito, ut ne paululum quidem
 reliquiarum sinat adhaerere, nū-
 quam non querulus, tanquam
 deteriorē partem acceperit,
 uel si totam placentiam, aut suā
 em solus omnium accipiat, qui
 quidem edacitatis & insatiabi-
 litatis est fructus remulenti-
 us, uinoq̃ bacchatus, non ad cano-
 tum modo, saltationēque, uen-
 tum ad conuicium usque & ira-
 cundiam. Adhæc multus in-
 ter pocula sermo (cum enim uel
 maxime) de temperantia, sobri-
 etateq̃ue, atque ista quidem lo-
 quitur, qui etiam a metro male
 habens

διχαρχίς ἐπαυτῶν, ἰσαδὴ
 λουσαμῶν & ἀφίκοιτο ἐπὶ
 τὸ δαπνερ, καὶ ὁ πᾶς μι-
 γάλλω τῷ λύλικα ἰρίσαι
 αὐτῷ, τῷ σωστέρῳ διχαί-
 ρα μάλιστα, καὶ ἀπὸ τὸ δὲ
 δεῖ ὕλην ἰκπῶν, ἰσαστιώ-
 τατα ἐπιδείκνται τοῖς ἰω-
 δινῶν ἰκάνοις λόγους, πρε-
 κρᾶζον ὡς ἀπὸ ἰκτίν & τὰ
 ὕφα, καὶ τὸν πλεονῶν πα-
 ραμνησίμῳ, καὶ ἰκάνοις
 τὸ γένος αὐτῶν πλεονῶν, λυον-
 δὲν ἰμφορῶν &, ἰκάνοις
 κυρῶν, καὶ ἀπὸ ἰκτίν τῶν λε-
 πᾶσι τῶν ἀντὶ τῶν οὐδὲν
 προσδόντων ἀνελῶν τὰ ῥύ-
 βλια τῷ διχαρχῶ ἀπισμῶν.
 ὡς μὲν δὲ διχίον τὸν μυτῶ-
 τὸν κατὰ λῆποι, μιμῶν &
 αὐτῶν τὸν πλεονῶν τῶν
 λῶν, ὃ τὸν πλεονῶν τῶν
 ἄλλων λῆποι, ὅτι πρὸς διχ-
 ῶν καὶ ἀπασίας ἰρίαι &
 μῖδος & καὶ παρῶν & ἰκ-
 ᾶν καὶ ἰρίαι καὶ ἰρίαι &
 μῖναι, ἀλλὰ καὶ λοιδορίας
 καὶ ἰρίαι πρὸς τῶν, καὶ δι-
 γοι πολλοὶ ἐπὶ τῷ λύλικα,
 τίτι δὲ καὶ μάλιστα πρὸς
 συρρευσίας καὶ ἰσμιῶν-
 τῶν, καὶ τῶν τῶν, φασί, ὡς
 ὑπὸ τοῦ ἀνελῶν πλεονῶν
 ἰκάνοις

ἔχον, καὶ ὑπερβολίῳ ἔργῳ
 λαίῳ. ὅτα ἱμῶν ἐπὶ τοῦ-
 τας, καὶ τὰ τελευτῶν ἀρ-
 μήναι τινὲς ἐκφύουσιν αὐ-
 τὴν ἐκ τῆ συμποσίου ἢ αὐ-
 λωρίῳ ἀμφοτέρω πα-
 λυμλῶν. πλὴν ἄλλὰ καὶ
 εὐφῶν, εὐδελῶ τῶν προτάων
 παραχρησάμενος αὐ ψεύσμα-
 τῶ ἱνικα, ὃ δρασύτερα
 ὃ φιλαργυρίαι. ἀλλὰ καὶ ἡ-
 λάνων ὅττι τὰ πρῶτα, καὶ
 ἐπερὶ αὐτῶν προχαρίτατα, καὶ
 ὃ γυνταία περιγῶντα, καὶ ὃ
 αὐτοσχωτία παρεμαρτῶ.
 καὶ ἔλπε παύσεσθαι τὸ χρέ-
 μα, καὶ πάντα χέει ἀρε-
 βίαι, καὶ ποικίλως ἐνταλῶ.
 οἰμῶνται τοιγαροῦν οὐκ αἰ-
 μακρῶν χρηστῶν. τί τῶ-
 τοι παπῶ, κρίνῃ ἡμῶν
 ὅρασιν κλῆς. ὅρας, οὐ κατὰ
 τὰ τὰ ὃ Τίμων τοῖς παλ-
 λῶν τούτοις ἀφῆμα; ὡς περὶ
 αἰτὴν πλὴν τῶν οἰ τινὲν ἀν-
 τῶν. ἀργυρίων καὶ χρυσίων
 καὶ δάπνων πολυτῶν ἰα-
 πίδι συνδιδραμέναισι, πολ-
 λὴν πλὴν ἡσυχασίαν ἐπι-
 λαβῆναι πρὸ αὐτῶν ὃ-
 ον οἱ ἀπλοῦν, καὶ τὴν ἡ-
 τὴν ἡσυχασίαν. ὅτα γὰρ
 ὡς μάλα μὴν ἱμῶν δάπνων
 ἴτα-

habens, & balbuiens ridicu-
 lus. Deinde uomitus super
 bis. Postremo sublatum eum
 de conuiuiio efferrunt aliqui,
 ambabus manibus cibicina
 inbateniem. Quamquam co-
 lloqui ne sobrius quidem ullis
 primariorū cessavit uel meno-
 dacio uel confidentia, uel co-
 ueticia. Quia & inest assena-
 ciores primas cenae, peico-
 rae promptissimae, anieci im-
 postura, comitatur impus-
 dentia. In summa proxis ad-
 mirandum quoddam. specula-
 culum est omni ex parte exo-
 actum, uarietque absolutum,
 proinde non eiulabit elatius
 uidelicet, quum sit modestum.
 Quid hoc pape, eandem no-
 bis Thrasycles? Thras. Non
 hoc animo ad te uenio, Ti-
 mon, quo plerique esisti, qui nō
 mirum opes admirati tuas,
 argenti, auri, opiparorum
 conuiuiorum adducti spe
 concutunt, mulēque assena-
 catione delinunt te, homia-
 nem uidelicet simplicem, fa-
 cile ē impartueniem id quod
 ades. Siquidem haud igno-
 ras offam mihi in cenam
 q̄ ὃ suffi-

[illegible]

duplam aut tripfam pōnere
nem ferre dignus est. Quam
quam hoc quidem mihi non
mea ipsius gratia pōto, sed
quod amicus, si qui egubant, do-
nem, fac est si modo peram
hanc largitionis tua expiēctis,
ne tuos quidem molles, & legi-
necios expiēcenti. Nam pame-
ris concurrem, modestūque
conuenit esse cum qui philoso-
phatur, neque quicquam ultra
peram cogitare. Et tunc ille
quidem ista, quae dicta pōbo
Thrasycles, ergo si uideam, pri-
usquam peram expiā, age in-
bi opus opplebo subribim, po-
stusquam hunc sum mensurā
Thrasycles. O liberum, & legem
pulsauer ab impū, istum libe-
ra te ciuitas & Tim. Quid fies
machabē & bone Thrasycles
num te defraudauit. Aliqui ad-
huc ultra mensuram Obmi-
ces quatuor, sed quid hoc nego-
cū Complotres simul adueni-
unt, Elephas ille, & Laebes &
Oniphon, breuiter aguen con-
rum qui uapulabunt, itaq; quin
ego inrupē hanc cōscendo, ac li-
genti quidē, paulisper interquin-
scō a fimo, nudum sanguinem

9 47 30

1. *Journal of the American Medical Association*, 1990; 263: 1025-1028.

Ipse uero plurimis congestis sa-
xis, procul eos lapidum grana-
dine peto. Bler. Ne iace o Tim-
mon, abimus enim. Tim. Ad
nos quidem nec citra sano
guinem, nec absq[ue]
vulneribus.

αὐτὸς δὲ ἐνι πλάτῃσι λίθου
φυμφομένους, ὅππῃ χαλαρῶ πρὸς
ῥυθμὸν αὐτοῦ; Βλεψ. μὴ βάλλ-
ῃς ὦ Τίμων, ἄπιμῃ γάρ.
Τί. ἀλλ' ἐκ ἀναιμῶντι γι-
νόμεναι, ἵδ' αὐτὸν φαν-
μάται.

FINIS.

ΤΕΛΟΣ.